

TÜRK ORAL VE MAKSİLLOFASİYAL CERRAHİ DERNEĞİ

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA

ABSTRACT BOOK

TAOMS

TÜRK ORAL VE MAKSİLLOFASİYAL CERRAHİ DERNEĞİ

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

5. GENÇ
TAOMS
SEMPOZYUMU

www.taoms2023.org

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

CONTENTS

- HOŞGELDİNİZ
- KONGRE DÜZENLEME KURULU
- BİLİMSEL PROGRAM
- SÖZLÜ OTURUMLAR
- KONUŞMACILAR
- SÖZLÜ SUNUMLAR
- POSTER SUNUMLAR
- INDEX

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

HOŞGELDİNİZ

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Prof. Dr. Mustafa Sancar ATAÇ
TAOMS Başkanı

Değerli Meslektaşlarım,

Sizleri Türkiye Cumhuriyetimizin ilanının 100. yılında 17- 21 Kasım 2023 Tarihleri arasında Gloria Golf Resort Otel Antalya da yapılacak olan Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneğimizin 30. Uluslararası Kongresine davet etmekten kıvanç duymaktayım. Nasıl ki genç Cumhuriyetimiz bu yüzyıl içerisinde pek çok başarılar ve kazanımlar sığdırmış ise Derneğimiz de branşımızın gelişiminde ve uzmanlaşmasında, ulusal ve uluslararası arenada pek çok başarılarla imza atmıştır. IAOMS, EACMFS, ICMFS temsil ve kongre görevlerini başarı ile yerine getirmiştir ve getirmeye de devam edecektir.

Bilindiği üzere ülkemizde kısa süre önce çok büyük bir doğal afet geçirdik ve hala yaralarımızı sarmaya çalışıyoruz. Bu noktada Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneğimiz ve üyeleri ivedilikle ihtiyaç bölgesindeki hastanelere tıbbi gereç ve yardım malzemeleri tedarik etmiş ve bölgedeki yaralıların tedavilerinde rol almıştır. Emeği geçen tüm arkadaşlarımıza teşekkürü borç biliriz. Allahtan vefat edenlere rahmet, tedavileri devam eden zedelerimize acil şifalar dilerim.

Bu yıl her sene olduğu gibi yurtdışı AO CMF, EACMFS, IAOMS, ICMFS ana derneklerinin ve organizasyonlarının da katkıları ile hem ulusal hem de uluslararası pek çok önemli bilim insanını dinleme olanağımız olacak. Ayrıca geleneksel Genç Taoms etkinliğimizde değerli sunumları izleme fırsatımız olacak.

Hem bilimsel hem de Antalya'mızın güzelliklerinin bir arada olacağı bu kongremizde hep birlikte olmak dileğiyle.

Saygılarımla

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Prof. Dr. Sırmahan ÇAKARER
KONGRE Başkanı

Değerli Meslektaşlarım,

17-21 Kasım 2023 tarihlerinde düzenlenecek olan Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneğimizin 30. Uluslararası Bilimsel Kongresi'ne sizleri davet etmekten büyük onur duyuyoruz. Meslektaşlarımızdan gelen olumlu yorumlara göre, toplantıyı yine güzel Antalya'da, Gloria Golf Resort, Belek'te düzenlemeyi tercih ettik.

Dört günlük yoğun bir programdan oluşan toplantıda, güncel maksillofasiyal cerrahi pratiğine yönelik birçok konferans yer alıyor. Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi bu yıl da, yüksek genç katılımcı oranını göz önünde bulundurarak mastekurslara önem verdik. Son dört yıldır büyük beğeni toplayan 'Genç Taoms' oturumu yine bilimsel programımızda yer almaktadır.

Toplantımızda, ulusal ve uluslararası davetli konuşmacılarımızın desteğiyle maksillofasiyal cerrahi alanındaki yenilikleri ve gelişmeleri yakından takip etme fırsatı bulacağız. Öncelikli amacımız camiamıza bilimsel fayda sağlamak olmakla birlikte, toplantımızda ulusal ve uluslararası düzeyde dostluklar kurmanın özellikle genç meslektaşlarımızın kariyer gelişimlerinde faydalı olacağını düşünüyoruz.

Toplantımıza yurtdışı AO CMF, EACMFS, IAOMS, ICMFS gibi ana derneklerinin, ulusal ve uluslararası davetli konuşmacılarımızın desteğiyle maksillofasiyal cerrahi alanındaki yenilikleri ve gelişmeleri yakından takip etme fırsatı bulacağız. Öncelikli amacımız camiamıza bilimsel fayda sağlamak olmakla birlikte, toplantımızda ulusal ve uluslararası düzeyde dostluklar kurmanın özellikle genç meslektaşlarımızın kariyer gelişimlerinde faydalı olacağını düşünüyoruz.

Şubat ayında yaşadığımız deprem felaketinin ardından kaybettiğimiz vatandaşlarımızın hüznünü yaşarken, bilimin her alandaki önemini bir kez daha hatırladık. Cumhuriyetimizin 100. yılını kutladığımız bu anlamlı yılda, Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün çizdiği bilim yolunda, güzel ülkemizin güzel Antalya'sında sizlerle buluşmayı dört gözle bekliyoruz.

Saygılarımızla.

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

KONGRE DÜZENLEME KURULU

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Taoms Başkanı

Prof. Dr. Mustafa Sancar Ataç

Kongre Başkanı

Prof. Dr. Sirmahan Çakarer

Kongre Genel Sekreterleri

Doç. Dr. Mehmet Ali Altay
Dr. Öğr. Üyesi Başak Keskin Yalçın

Genç Taoms Sempozyum Başkanı

Dr. Sabri Cemil İşler

Organizasyon Komitesi

Dr. Mehmet Ali Altay
Dr. Mustafa Sancar Ataç
Dr. Emre Benlidayı
Dr. Çağrı Delilbaşı

Dr. Ümit Ertaş
Dr. Çetin Kasapoğlu
Dr. Gülten Kavak
Dr. Yavuz Tolga Korkmaz

Dr. Ergun Yücel
Dr. Nilüfer Özkan

Bilimsel Komite - Ulusal

Dr. Dilek Aynur Çankal
Dr. Nur Mollaoğlu

Dr. Hülya Koçak Berberoğlu
Dr. Banu Gürkan Köseoğlu

Bilimsel Komite - Uluslararası

Dr. Max Heiland
Almanya
Dr. Majeed Rana
Almanya
Dr. Christos Perisanidis
Yunanistan

D. Alexander Schramm
Almanya
Dr. Manlio Galie
İtalya
Dr. Javier Lagunas
İspanya

Dr. Emeka Nkenke
Avusturya
Dr. S.M Balaji
Hindistan
Dr. Chingiz Rahimov
Azerbaycan

Ödül Komitesi

Dr. Firdevs Şenel

Dr. Erol Cansız

Dr. Yeliz Kılınc

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

BİLİMSEL PROGRAM

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

17 Kasım 2023 – Ana Salon 17th November 2023 – Main Hall

16.00-16.30	Kahve Arası / Coffee Break	
16.30-16.45	AÇILIŞ SEREMONİSİ Opening Ceremony	
16.45-17.45	Dr. Ümit Ertaş Oral ve Maksillofasiyal Kanserler ve Agresif Tümörler Oral and Maxillofacial Cancers and Aggressive Tumours	Moderator Dr. Ergun Yücel Dr. Nergiz Yılmaz
17.45-18.00	Tartışma / Discussion	
18.00-19.00	HOŞ GELDİNİZ KOKTEYLİ Welcome Cocktail	

18 Kasım 2023 – Ana Salon I. Oturum
18th November 2023 – Main Hall 1st Session

08.00-08.40	Sözlü Sunum Oturumu I A / Oral Presentation I A	SALON 1 Hall 1
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I B / Oral Presentation I B	SALON 2 Hall 2
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C / Oral Presentation I C	SALON 3 Hall 3
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D / Oral Presentation I D	SALON 4 Hall 4
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I E / Oral Presentation I E	SALON 5 Hall 5
AO CMF OTURUMU / AO CMF SESSION		
09.00-09.30	Dr. Alexander Schramm Splintsiz Maksilla Pozisyonlandırılması ve Rehberli Mentoplasti <i>Waferless Maxillary Positioning and Guided Mentoplasty</i>	Moderator Dr. Sirmahan Çakar Dr. Mehmet Ali Altay
09.30-10.00	Dr. Majeed Rana Ortognatik Cerrahide Estetik Bakış Açısı <i>Esthetical Aspects In Orthognathic Surgery</i>	
10.00-10.30	Dr. Christos Perisanidis İleri Düzey Obstrüktif Uyku Apnesinin Cerrahi Tedavisi <i>Surgical Management of Severe Obstructive Sleep Apnea</i>	
10.30-11.00	Dr. Ignacio Ismael Garcio Recuero Kraniyofasiyal Sendromlu Hastalarda Ortognatik Cerrahi <i>Orthognathic Surgery in Patients with Craniofacial Syndromes</i>	
11.00-11.20	Kahve Arası / Coffee Break	
11.20-11.50	Dr. Erol Cansız Transvers Ortognatik Uyumsuzluklarda Cerrahi Yaklaşımlar <i>Surgical Management of Transverse Orthognathic Discrepancies</i>	Moderator Dr. Nilüfer Özkan Dr. Gülperi Koçer
11.50-12.10	Tartışma / Discussion	
12.10-14.00	Öğle Yemeği / Lunch	

Ana Salon II. Oturum
Main Hall 2nd Session

14.00-14.30	Dr. Emrah Soylu Ortognatik Cerrahinin 'Ö.S.S.'si <i>'P.P.P.' of Orthognathic Surgery</i>	Moderator Dr. Mine Cambazoğlu Dr. Emre Yurttutan
14.30-15.00	Dr. Kıvanç Bektaş Kayhan Kanser Hastalarında Dental İmplantların Sağ Kalımı <i>The Survival of The Dental Implants In Cancer Patients</i>	
15.00-15.30	Dr. Ufuk Tatlı Ortognatik Cerrahinin Akustik Etkileri <i>Acoustic Effects of Orthognathic Surgery</i>	
15.30-15.45	Tartışma / Discussion	

18 KASIM KURSLARI- 18 NOVEMBER COURSES

16.00-17.00 - Dr. CEM TANYEL, DR MUSTAFA AYHAN, DR ABDULSAMET KUNDAKÇIOĞLU, Eski Dostun Geri

Dönüşü: Subperiosteal İmplantlar / The Old Friend Returns: Subperiosteal Implants. **Moderator: Dr. Nihat Akbulut**

16.00-17.00 - Dr. BELİR ATALAY Model Üzerinde Zigomatik İmplant Kursu / Hands-on Zygomatic Implant Course

Supported by AGS Medikal / IMPLANCE

Moderator: Dr. Emre Benliday

Kurslarımıza katılım başvurusu için kongre kaydı şartı bulunmaktadır. / Kurs katılımlarımız kontenjanla sınırlıdır.

Kayıt sırasına göre öncelik verilecektir. / Kurs kaydı için taoms2023@grouppartner.com adresine başvuru yapabilirsiniz.

19 Kasım 2023 – Ana Salon I. Oturum
19th November 2023 – Main Hall 1st Session

08.00-08.40	Sözlü Sunum Oturumu II A / Oral Presentation II A	SALON 1 Hall 1
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu II B / Oral Presentation II B	SALON 2 Hall 2
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu II C / Oral Presentation II C	SALON 3 Hall 3
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu II D / Oral Presentation II D	SALON 4 Hall 4
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu II E / Oral Presentation II E	SALON 5 Hall 5
EACMFS OTURUMU / EACMFS SESSION		
09.00-09.30	Dr. Christos Perisanidis İleri düzey oral kanserin güncel cerrahi tedavisi <i>Contemporary surgical management of advanced oral cancer</i>	Moderator Dr. Mustafa Sancar Ataç Dr. Çağrı Delilbaşı
09.30-10.00	Dr. Javier Lagunas Ortognatik Cerrahide Nazal Septumun Konumlandırılması <i>Managing The Nasal Septum in Orthognathic Surgery</i>	
10.00-10.30	Dr. Emeka Nkenke Oral ve Maksillofasiyal Cerrahide Distraksiyon Osteojenezinin Rolü <i>The Role of Distraction Osteogenesis in Oral and Maxillofacial Surgery</i>	
10.30-11.00	Dr. Riccardo Tieghi Tiroid Göz Hastalığında Cerrahi Dekompresyon: Rehberler ve Güncel Kanıtlar <i>Surgical Decompression in Thyroid Eye Disease. Guidelines and Current Evidences.</i>	
11.00-11.10	Tartışma / Discussion	
11.10-11.30	Kahve Arası / Coffee Break	
11.30-12.00	Dr. Sina Uçkan Maksillofasiyal Cerrahide Çok Konuşulmayan Zorluklar, Nedenleri ve Çözümleri <i>Unspoken Challenges in Maxillofacial Surgery, Their Causes and Solutions</i>	Moderator Dr. Hülya Koçak Berberoğlu
12.00-12.15	Tartışma / Discussion	Dr. Candan Efeoğlu
12.15-13.30	Öğle Yemeği / Lunch	

Ana Salon II. Oturum
Main Hall 2nd Session

13.30-14.00	Dr. Ümit Ertaş Zigomatiko Orbital Fraktürlerde Cerrahi Sonrası Orbital Volümün Geri Kazanımı <i>Recovery of Orbital Volume After Surgery in Zygomatico Orbital Fractures</i>	Moderator Dr. Bülent Katiboğlu
14.00-14.30	Dr. Merva Soluk Tekkeşin BRAF inhibitörleri: Ameloblastom Tedavisinde Yeni Bir Çağ Olabilir Mi? <i>BRAF inhibitors: Could It Be A New Era In The Treatment of Ameloblastoma?</i>	Dr. Erhan Yalçın
14.30-14.45	Kahve Arası / Coffee Break	
15.15-16.25	GENÇ TAOMS SEMPOZYUMU YOUNG TAOMS SYMPOSIUM MODERATOR: Dr. Sabri Cemil İŞLER	SALON 1

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

GENÇ TAOMS PROGRAM

19 Kasım 2023 / 19 November 2023

15:15 - 16:25	GENÇ TAOMS SEMPOZYUMU YOUNG TAOMS SYMPOSIUM	
MODERATOR	Dr. Sabri Cemil İşler	
15:15-15:23	Selen Adiloğlu MRONJ Hastalarının Cerrahi tedavisinde Mikrobiyolojik Örneklemenin Önemi The importance of microbiological sample in the surgical treatment of MRONJ Patients	
15:24-15:32	Ömer Faruk Boylu Kronik Temporal Mandibular Eklem Dislokasyonunun Açık Eklem Cerrahisi ile Tedavisi: Olgu Sunumu Treatment of Chronic Temporal Mandibular Joint Dislocation with Open Joint Surgery: Case Report	
15:32-15:40	Nurettin Diker Sagittal Ramus Osteotomisinde 'Alçak ve Kısa' Medial Osteotominin Kullanımı Use of the 'Low and Short' Medial Osteotomy for Sagittal Ramus Osteotomy	
15:41-15:49	Cemil Eren Ara ve Final Splint Olmadan Bimaksiller Ortognatik Cerrahi: Yazılımsal Hata Bimaxillary Orthognathic Surgery Without Intermediate and Final Splints: Software Error	
15:50-16:58	Elif Özçelik Piezocerrahi İle Cerrahi Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesi (Sarpe) Surgical Assisted Rapid Palatal Expansion (Sarpe) With Piezosurgery	
15:59-16:07	Kevser Sancak Alveolar Kemik Ögumentasyonunda Kişisel Titanyum Mesh Membranların Kullanımı Using Customize Titanium Mesh Membrane In Alveolar Bone Augmentation	
16:08-16:16	Bahadır Sancar İnferior alveolar sinir laterlizasyonu ve transpozisyonu Inferior alveolar nerve lateralization and transposition	
16:17-16:25	Berkay Tokuç Sosis Tekniği: Şiddetli Horizontal Kemik Defektlerinin Augmentasyonunda Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonuna Modifiye Bir Yaklaşım The Sausage Technique: A Modified Approach to Guided Bone Regeneration for Augmentation of Severe Horizontal Bone Defects	

20 Kasım 2023 – Ana Salon I. Oturum
20th November 2023 – Main Hall 1st Session

08.00-08.50	Sözlü Sunum Oturumu III B / <i>Oral Presentation III B</i>	SALON 2 Hall 2
08.00-08.50	Sözlü Sunum Oturumu III C / <i>Oral Presentation III C</i>	SALON 3 Hall 3
08.00-08.50	Sözlü Sunum Oturumu III D / <i>Oral Presentation III D</i>	SALON 4 Hall 4
ICMFS OTURUMU / ICMFS SESSION		
08.30-08.55	Dr. Ayşegül Tüzüner Primer ve Sekonder DDY'li Hastalarda Cerrahi Yaklaşımlar <i>Surgical Approaches In Patients With Primary And Secondary Cleft Lip Palate</i>	
08.55-09.20	Dr. Chingiz Rahimov Orbital rekonstrüksiyon: Teşhis ve Tedavide Güncel Bakış Açısı <i>Orbital Reconstruction. New Aspects in Diagnosis & Reconstruction.</i>	Moderator
09.20-09.45	Dr. Riaz Ahmed Warraich Baş boyun Onkolojisi; Gerçek bir Zorlayıcı Olabilir <i>Head and Neck Oncology; A Real Challenge</i>	Dr. Mustafa Sancar Ataç
09.45-10.10	Dr. Mohammad Sartawi Kraniomaksillofasiyal Rekonstrüksiyon <i>Craniofacial Reconstruction</i>	Dr. Chingiz Rahimov
10.10-10.35	Dr. S.M.Balaji Kraniofasiyal Yarıkların Tedavisi <i>Management of Craniofacial Clefts</i>	
10.35-10.50	Kahve Arası / Coffee Break	
10.50-11.10	Dr. Alper Aktaş Oral Patolojide Tedavi Stratejileri - Nasıl? <i>Treatment Strategies in Oral Pathology - How?</i>	Moderator
11.10-11.30	Dr. Derya Çakan Ortognatik Cerrahi Öncesi Planlamanın Önemi <i>The Importance of Planning of Orthognathic Surgery</i>	Dr. Banu Gürkan Köseoğlu
11.30-11.50	Dr. Tolga Gülçiçek Anterior Estetik Bölgede Tek Diş Eksikliğinde İmmediat İmplant Uygulamaları <i>Immediate Implant Applications for Anterior Missing Tooth in The Esthetic Zone</i>	Dr. Emel Bulut
11.50-13.05	Öğle Yemeği / Lunch	
13.05-13.25	Dr. Süleyman Bozkaya Alveoler Kret Augmentasyonunda Dentin Greftleri: Neden, Nasıl, Ne Zaman, Nerede? <i>Dentin Grafts In Alveolar Augmentation: Why, How, When, Where?</i>	Moderator
13.25-13.45	Dr. Mehmet Ali Altay Pre/prostetik Amaçla Uygulanan Vestibüloplasti-Sulkoplasti Yöntemlerine Güncel Bir Bakış <i>A Contemporary Look at Vestibuloplasty-Sulcoplasty Procedures for Pre/prosthetic Objectives</i>	Dr. Gülten Kavak
13.45-14.05	Tartışma / Discussion	Dr. Barış Şimşek
14.05-14.20	Kahve Arası / Coffee Break	
14.20-15.20	Dr. Erdem Kılıç & Dr. Kerem Kılıç Cerrahi ve Protetik Açından İmplantolojide Anındalık <i>Immediacy in Implantology from Surgical and Prosthetic Perspective</i>	Moderator Dr. Gülten Kavak Dr. Barış Şimşek

20 KASIM KURSLARI - 20 NOVEMBER COURSES

17.00-18.00 - Dr. CEM ÜNGÖR / Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonunda Polikaprolakton + Hyaluronik Asit İçerikli Membranların Kullanımı / *Use of Polycaprolactone-Containing Membranes in Guided Bone Regeneration: Practical Training*
Supported by BLOOCELL Moderator: Dr. Göksel Şimşek Kaya

17.00-18.00 - Dr. GÜHAN DERGİN Box Split Tekniği / *Box Split Technique.* Moderator: Dr. Hilal Türker Alan / Dr. Fatih Cabbar

17.00-18.00 - Dr ABDULLAH ÖZEL Ortognatik Cerrahide Dijital Planlama / *Digital Planning In Orthognathic Surgery*
Moderator: Dr. Serpil Altundoğan / Dr. Gonca Duygu

Kurslarımıza katılım başvurusu için kongre kaydı şartı bulunmaktadır. / Kurs katılımlarımız kontenjanla sınırlıdır. Kayıt sırasına göre öncelik verilecektir. / Kurs kaydı için taoms2023@groupartner.com adresine başvuru yapabilirsiniz.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

21 Kasım 2023 – Ana Salon I. Oturum
21th November 2023 – Main Hall 1st Session

09.30-11:00	<p>Dr. Tuba Develi Botoks ve Dermal Dolgu Uygulamaları <i>Botox And Dermal Fillers Applications</i></p>	<p>Moderator Dr.Yavuz Tolga Korkmaz Dr. Başak Keskin</p>
11.00-12:00	<p>KAPANIŞ / CLOSING</p>	<p>SALON 1</p>

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

SPONSORLAR

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

PLATİN SPONSOR

ALTIN SPONSORLAR

GÜMÜŞ SPONSOR

BRONZ SPONSOR

STAND SPONSORLARI

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

SÖZLÜ OTURUMLAR

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

18 Kasım 2023 / 18 November 2023

08:00-08:40		Sözlü Sunum Oturumu I A Oral Presentation Session I A	SALON 1 Ana Salon
MODERATOR		Dr. Anil Özyurt Dr. Kıvanç Berke Ak Dr. Onur Odabaşı	
08:00-08:10	OP-001	Fatih Oluş, Hüseyin Babun G6PD Eksikliği: Ağız, Diş ve Çene Cerrahisinde Anestezi Stratejileri G6PD Deficiency: Anesthesia Strategies in Oral and Maxillofacial Surgery	
08:10-08:20	OP-002	Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, Oğuzhan Tapcı Farklı Tipte Maloklüzyona Sahip Bireylerde Temporomandibular Bozukluk Belirti ve Semptomlarının Değerlendirilmesi: Kesitsel Bir Çalışma Evaluation of the Sign and Symptoms of Temporomandibular Disorder in Individuals with Different Type of Malocclusion: A Cross-Sectional Study	
08:20-08:30	OP-003	Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, Muhammed Furkan Yılmaz Temporomandibular Bozukluğu Olan Bireylerde Otolojik Semptomlar ve Yaşam Kalitesi: Kesitsel Bir Çalışma Otologic Symptoms and Quality of Life in Individuals with Temporomandibular Disorders: A Cross-Sectional Study	
08:30-08:40	OP-004	Mahide Büşra Başkan, Necat Vakur Olgaç, Yeşim Eren, Meltem Koray Mandibulada Gömülü Diş ile Birlikte Görülen Unikistik Ameloblastoma: Vaka Serisi Unicystic Ameloblastoma with Impacted Tooth in the Mandible: Case Series	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I B Oral Presentation Session I B	SALON 2
MODERATOR		Dr. Alper Sindel Dr. Sezai Çiftçi	
08:00-08:10	OP-005	Fatih Kaya, Emel Bulut, Nihat Akbulut, Metehan Keskin Multikistik Ameloblastoma ve Schwannoma Tümörlerine Submandibular(Risdon)Yöntemle Cerrahi Yaklaşım: Vaka Serisi <i>Surgical Approach to Multicystic Ameloblastoma and Schwannoma Tumors Using the Submandibular (Risdon) Method:Case Series</i>	
08:10-08:20	OP-006	Muharrem Ergün Dudak, İlkay Şanlı, Selin Keleş MRONJ Vakalarında Trombosit Zengin Fibrinin Etkisi: Vaka Serisi <i>Effect of Platelet-Rich Fibrin in MRONJ Cases: Case Series</i>	
08:20-08:30	OP-007	Zeynep Afra Akbıyık Az, Gülsüm Ak Hematopoietik Kök Hücre Nakli Öncesinde Ağız Sağlığının Önemi ve Cerrahi Yaklaşım: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi <i>The Importance of Oral health and Surgical Approach prior Hematopoietic Stem Cell Transplantation: Case Report and Literature Review</i>	
08:30-08:40	OP-008	Muharrem Ergün Dudak, Tutku Tekin, Hüseyin Koca Çenelerde Görülen Geniş Multi Kistlerin Tedavisi ve Prognozu: 5 Vaka Bildirisi <i>Treatment and Prognosis of Large Multiple Cysts in the Jaws: 5 Case Reports</i>	
08:40-08:50	OP-009	Sefa Söğütözü, Mine Cambazoğlu Odontojenik Keratokistlerde Tedavi Yaklaşımları ve Takip Sonuçları (Olgu Sunumu) <i>Treatment Approaches and Follow-up Results in Odontogenic Keratocysts Case Reports)</i>	
08:50-09:00	OP-010	Ayşe Hande Arpacı, Mine Cambazoğlu, Serpil Altundoğan, Ömer Faruk Kocamaz, Ozan Kaan Venedik Diş Hekimliği Fakültesi 5.sınıf Öğrencilerinin Anksiyete ile Tükenmişlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi <i>The Evaluation of Anxiety and Burnout in Final Year Dental Students</i>	
09:00-09:10	OP-011	Hüseyin Babun, Fatih Oluş [R1] Down Sendromlu Bireylerde Sıra Dışı Anatomik Keşif: Trakeal Web ve Literatürdeki Önemi <i>Unusual Anatomical Discovery in Individuals with Down Syndrome: Tracheal Web and Its Importance in the Literature</i>	
09:10-09:20	OP-012	Bahadır Sancar, Yunus Çetiner, Oğuz Girgin [R1] Temporomandibular eklem Ankilozunun Yönetimi: olgu ve literatür değerlendirmesi <i>Management of Temporomandibular Joint Ankylosis: case and literature review</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I C Oral Presentation Session I C	SALON 3
MODERATOR		Dr. Berkay Tokuç Dr. Olgun Topal	
08:00-08:10	OP-020	Bahadır Sancar, Kübra Yakut [R1] Çenelerdeki Ektopik Dişlerin Yönetimi: Olgu Sunumu ve Literatür Değerlendirmesi <i>Management of Ectopic Teeth in the Jaws: Case Report and Literature Review</i>	
08:10-08:20	OP-013	Salih Oflioğlu, Anıl Özyurt, Candan Efeoğlu Basıncılı İnfüzyon Seti Destekli Artrosentez Yöntemi <i>Pressure Infusion Set Supported Arthrocentesis Technique</i>	
08:20-08:30	OP-014	Sezai Çiftçi, Mehmet Sait Şimşek [R1] Maksiller inferior repozisyon ile iskeletsel Sinif II hastasının ortognatik cerrahi tedavisi: olgu sunumu-literatür derlemesi <i>A case report of orthognathic surgery in a skeletal Class II patient with maxillary inferior reposition-a review of the literature</i>	
08:30-08:40	OP-015	Muhsin Ardıç, Melike Yalçıntaş Ardıç, Mehmet Emre Yurttutan, Merve Berika Kadioğlu Protetik Endikasyon ile İleri Yaş Hastalarda Le Fort 1 Osteotomisi Planlaması <i>Le Fort 1 Osteotomy Planning with Prosthetic Indication in Older Patient</i>	
08:40-08:50	OP-016	Gizem Kiraz, Nesrin Buse Barın, Mehmet Ali Erdem, Abdulkadir Burak Çankaya Dental İmplantların Çıkarılma Teknikleri <i>Explantation Techniques of Dental Implants</i>	
08:50-09:00	OP-017	Raha Akbarihamed, Hacer Eberliköse, Arif Yiğit Güler, Ömer Faruk Sarı, Hakan Alpay Karasu Rijid Eksternal Distraksiyon İle Maksiller Retrognatiye Sahip Dudak Damak Yarıklı Hastaların Tedavi Protokolü: Olgu Sunumu Ve Literatür Derlemesi <i>Treatment Protocol For Cleft Lip And Palate Patients With Maxillary Retrognatia With Rigid External Distraction: Case Report And Literature Review</i>	
09:00-09:10	OP-018	Muhammmet Ceylan, Fatma Gülfeşan Çanakçı, Nilay Er, Ebru Taştekin, Canberk Topuz İnsan amniotik membranı (İAM) yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunda bariyer membran olarak kullanılabilir mi? İAM ile kollajen membranın rezorpsiyon süresi ve doku reaksiyonu açısından deneysel olarak karşılaştırılması <i>Can the human amniotic membrane(HAM) be used as a barrier membrane in guided bone regeneration? Experimental comparison of the HAM and the collagen membrane in terms of resorption time and tissue reaction</i>	
09:10-09:20	OP-019	Ali Dinçer Bağcı, Nilay Er Mukozal İyileşmeyi Hızlandırmak Amacıyla Geliştirilen Kurkumin Ve Yaban İğdesi Birleşiminin Sıçan Palatal Mukozasındaki Etkilerinin İncelenmesi <i>Investigation of the effects of a combination of curcumin and sea buckthorn developed to accelerate mucosal healing on rat palatal mucosa</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I D Oral Presentation Session I D	SALON 4
MODERATOR		Dr. Fatih Taşkesen Dr. Öznur Özalp	
08:00-08:10	OP-021	Berker Doğaner, Sabir Majidov, Alp Saruhanoğlu, Fırat Selvi Koronektomiden 2 Yıl Sonra Gelişen İnförior Alveoler Sinir Parestezisinin Yönetimi: Atipik Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi Management of the Inferior Alveolar Nerve Paresthesia Developed 2 Years Following Coronectomy: An Atypical Case Report and Literature Review	
08:10-08:20	OP-022	Cennet Şule Demirezer, Hüseyin Can Tükel [R1] BSSO ve Bone-lid Tekniği ile Gömülü Diş Çekimi Impacted Tooth Extraction with BSSO and Bone-lid Technique	
08:20-08:30	OP-023	Mehmet Erdem Parmaksız, Emin Esen Mandibulada Santral Dev Hücreli Granülomun İntralezyonel Steriod Enjeksiyonu İle Tedavisi Ve Literatür Derlemesi Central Giant Cell Granuloma Treatmet Of The Mandible With Intralesional Steriod İnjection And Literature Review	
08:30-08:40	OP-024	Evren Elibol, Burcu Baş Akkor, Kübra Uğurlu, Nisa Nur Polat Mandibula Ramusta Dentigeröz Kist ile İlişkili Ektopik Üçüncü Molar Dişin Cerrahisi: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi Surgery of Ectopic Third Molar Tooth Associated with Dentigerous Cyst in The Mandibular Ramus: A Case Report and Literature Review	
08:40-08:50	OP-025	Gizem Güvenç, Gülten Kavak, Selen Akyol Bahçeci, Aslı Erdoğan Öner Ratlarda Oral Mukoza Yara İyileşmesinde N-Asetilsistein ve L-Karnitinin Etkilerinin Histolojik Olarak İncelenmesi Histological Investigation of the Effects of N-Acetylcysteine and L-Carnitine on Oral Mucosa Wound Healing in Rats	
08:50-09:00	OP-026	Kübra Uğurlu, Nilüfer Özkan, Oğuz Tunç Çenelerdeki Büyük Boyutlu Kist ve Tümörlerin Dekompresyon Yöntemi ile Konservatif Tedavisi: Vaka Serisi Conservative Treatment of Large Cysts and Tumours in the Jaws with Decompression Method: Case Series	
09:00-09:10	OP-027	Sıla Türkyılmaz Yarımkafe, Mehtap Muğlalı, Mehmet Koyuncu, Seda Gün Mandibulada Dentigeröz Kistten Gelişen Osteosarkoma: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi Osteosarcoma Arising From a Dentigerous Cyst in the Mandible: A Case Report and Literature Review	
09:10-09:20	OP-028	Sercan Şenol, Nilay Er, Ufuk Bağcı, Saffet Çelik Amoksisilin ve Klindamisin Emdirilmiş İpek ve Vikril Sütür Malzemelerinin Antibiyotik Salınımlarının İncelenmesi: In Vitro Çalışma Investigation of Antibiotic Emissions Which Amoxicillin and Clindamycin Absorbed Silk and Vicryl Suture Materials: In Vitro Work	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu E Oral Presentation Session E	SALON 5
MODERATOR		Dr. Hande Kazan Dr. Metehan Keskin	
08:00-08:10	OP-029	Sadi Memiş, Sinan Ala, Hatice Hoşgör, Berkay Tokuç Mandibula kondil kırıklarında tedavi seçenekleri: Hangi hastada hangi yöntem? <i>Treatment options for mandibular condyle fractures: Which method in which patient?</i>	
08:10-08:20	OP-030	Çiğdem Çetin Genç, Alpin Değirmenci, Hilal Deniz Yılmaz Dağdeviren, Yeşim Deniz, Yavuz Emre Arslan, Burak Derkuş Bitki Salgısı Kaynaklı Biyoiskelelerinin Tavşan Mandibulası Kritik Boyut Defektleri üzerine etkisinin Histolojik ve Makroskopik Değerlendirmesi: Ön Rapor <i>Histological and Macroscopic Evaluation of Plant Secretion-Derived Bioscaffolds on Critical Size Defects of Rabbit Mandibles: A Preliminary Report</i>	
08:20-08:30	OP-031	Mehmet Melih Ömezli, Damla Torul, Mehmet Safa Özyalçın Oral Cerrahide Üç Boyutlu Rehber ve Modellerin Kullanımı: Vaka Serisi <i>Use of Three-Dimensional Guide and Models in Oral Surgery: Case Series</i>	
08:30-08:40	OP-032	Sezai Çiftçi, Ahmet Faruk Derin Temporomandibular Eklem Hiper mobilite Tedavisinde Non-İnvaziv Yaklaşımlar:Vaka Raporu <i>Non-Invasive Approaches In Temporomandibular Joint Hypermobility Treatment: Case Report</i>	
08:40-08:50	OP-033	Fatih Girgin, Onur Yılmaz Atrofik Maksillada Farklı İmplant Konseptlerinin Stres Dağılımlarının Sonlu Elemanlar Yöntemiyle İncelenmesi <i>Examination of Stress Distributions of Different Implant Concepts in Atrophic Maxilla: A Finite Element Analysis</i>	
08:50-09:00	OP-034	Mehmet Alp Eriş, Mehmet Emre Yurttutan Çocuklarda Dentigeröz Kistin Marsupyalizasyonla Tedavisi <i>Marsupialization as a Treatment of Mandibular Dentigerous Cyst in Children</i>	
09:00-09:10	OP-035	Zeynep Afra Akbıyık Az, Sedef Ayşe Taşyapan, Hülya Çakır Karabaş, Gülsüm Ak Trigeminal Herpes Zoster ile İlişkili Mandibular Osteonekroz ve Spontan Diş Eksfoliasyonu: Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi <i>Trigeminal Herpes Zoster-Related Mandibular Osteonecrosis and Spontaneous Tooth Exfoliation: A Rare Case Report and Literature Review</i>	
09:10-09:20	OP-036	Uğur Boz, Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner Maksilla Posterior Palatal Ekspansiyon: MALİGN vs BENİNG? <i>Maxilla Posterior Palatal Expansion: MALIGN vs BENIGN?</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

19 Kasım 2023 / 19 November 2023

08:00-08:40		Sözlü Sunum Oturumu I A Oral Presentation Session I A	SALON 1 Ana Salon
MODERATOR		Dr. Ebru Deniz Karlı Dr. Orhan Kazan Dr. Çiğdem Çetin Genç	
08:00-08:10	OP-056	Canay Yılmaz Asan, Selin Çelebi, Ümmügülsüm Özçelik, Emrah Soylu, Ahmet Emin Demirbaş Mandibular Üçüncü Molar Dişlerin Ortognatik Cerrahi Sonrası Kondiler Sage Etkisinin Değerlendirilmesi <i>Evaluation Of The Effect Of Wisdom Teeth On Condylar Sag After Orthognathic Surgery</i>	
08:10-08:20	OP-078	Tuncer Akdoğan, Hüseyin Can Tükel Mandibula Anatomisinin Sagittal Split Osteotomisine Bağlı Kötü Kırık Oluşumu Üzerine Etkilerinin Araştırılması: Retrospektif Çalışma <i>Research of the Effects of Mandibular Anatomy on Bad Split Formation Caused by Sagittal Split Osteotomy: A Retrospective Study</i>	
08:20-08:30	OP-080	Hümeyra Yazar Panoramik Radyografide Kökleriyle İnfior Alveoler Kanal Arasında Superpozisyon Görülen Alt 20 Yaş Dişlerinin Dental Volumetrik Tomografi İle İncelenmesi <i>The Examination of Lower Wisdom Teeth, Where the Roots Superimposition With the Inferior Alveolar Canal on Panoramic Radiography, Using Dental Volumetric Tomography</i>	
08:30-08:40	OP-085	Kadir Cesur, Muazzez Süzen, Tümay Uludağ Yanaral, İbrahim Sina Uçkan Ortognatik Cerrahi Sırasında Kontrollü Hipotansiyonun Serebral Oksijenizasyon ve Kognitif Fonksiyon Üzerine Etkisi: Prospektif Çalışma <i>Effect of Controlled Hypotension Cerebral Oxygen Saturation and Postoperative Cognitive Function in Patients Undergoing Orthognathic Surgery: Prospective Study</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I B Oral Presentation Session I B	SALON 2
MODERATOR		Dr. Aysun Çağlar Torun Dr. Serap Gülsever	
08:00-08:10	OP-037	Evren Elibol, Aysun Çağlar Torun Çocuk Hastaların Diş Çekiminde Uygulanan Sedasyon Tekniklerinin ve Diş Çekimi Profillerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi A Retrospective Evaluation of Sedation Techniques Used in Dental Extraction and Dental Extraction Profiles of Paediatric Patients	
08:10-08:20	OP-038	Xhini Rızaj, Erda Qorri, Onur Şahin, Togrul Aliyev [R1] Aşırı atrofik maksillanın zigomatik, pterygoid ve transnazal implantlarla tedavisi Treatment of severely atrophic maxilla by using zygomatic, pterygoid and transnasal implants	
08:20-08:30	OP-039	Berivan Deniz, Mehmet Emre Yurttutan Travmatik Kemik Kisti-Cerrahi Tedavisi ve Literatürün Gözden Geçirilmesi Traumatic Bone Cyst-Surgical Treatment and Review of Literature	
08:30-08:40	OP-040	Seray Öztürk Kavuncu, Tuğçe Çabas, Ayşegül Mine Tüzüner Mandibulanın Desmoplastik Fibroması: Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi Desmoplastic Fibroma Of The Mandible: A Rare Case Report and Review Of The Literature	
08:40-08:50	OP-041	Tuncer Akdoğan, Mehmet Emre Benlidayı Mandibular Koronoid Hiperplazisine Bağlı Ağız Açıklığında Kısıtlılık Olan Hastalarda Koronoidotomi ile Koronoidotomiye Karşılaştırma Comparison Of Coronoidotomy And Coronoidectomy In Patients With Limitation Of Mouth-Opening Caused By Mandibular Coronoid Hyperplasia	
08:50-09:00	OP-042	Mahzun Yıldız, Mehmet Emre Yurttutan Büyük Boyutlara Ulaşmış Keratokistlerin Marsupyalizasyon ile Tedavisi ve Marsupyalizasyonun Klinik Önemi: Olgu Raporları ve Literatür Derlemesi Treatment of Large Keratocysts with Marsupialization and the Clinical Importance of Marsupialization: Case Reports and Literature Review	
09:00-09:10	OP-043	Musab Süleyman Kılavuz, Emrah Soylu, Ahmet Emin Demirbaş, Alper Alkan, Nükhet Kütük, Erdem Kılıç Tekrar Ameliyat Edilen Ortognatik Cerrahi Hastalarının Geriye Dönük Olarak Değerlendirilmesi Retrospective Evaluation of Reoperated Orthognathic Surgery Patients	
09:10-09:20	OP-044	Mehmet Şah Kayabaşı, Metin Güngörmüş, Saim Yanık [R1] Mandibulanın Çok Parçalı Kırığına Ekstraoral Yaklaşım: Olgu Sunumu Extraoral Approach to Comminuted Mandible Fractures: Case Report	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I C Oral Presentation Session I C	SALON 3
MODERATOR		Dr. Onur Şahin Dr. Alpin Değirmenci	
08:00-08:10	OP-045	Emrah Soylu, Begüm Yener, Ahmet Emin Demirbaş, Alper Alkan, Nükhet Kütük, Erdem Kılıç 3.Molar Dişler Varlığında Gerçekleştirilen Sagittal Split Ramus Osteotomisinin Sinir Hasarına Etkisinin İncelenmesi <i>Examining the Effect of Sagittal Split Ramus Osteotomy on Nerve Damage Performed in the Presence of 3rd Molar Teeth</i>	
08:10-08:20	OP-046	Nizami Gaybov, Ahmet Emin Demirbaş, Yusuf Nuri Kaba Minimal invaziv SARPE postoperatif morbiditeyi etkiler mi? <i>Does Minimally invasive SARPE affect postoperative morbidity?</i>	
08:20-08:30	OP-047	Emrah Soylu, Asım Nuriyev, Ahmet Emin Demirbaş, Alper Alkan, Nükhet Kütük, Erdem Kılıç Sagittal Split Ramus Osteotomisi Uygulanan Hastalarda 20 Yaş Diş Varlığının Bad Split Üzerindeki Etkisinin Geriye Dönük Değerlendirilmesi <i>Retrospective Evaluation of the Effect of the Presence of Wisdom Teeth on Bad Split in Patients with Sagittal Split Ramus Osteotomy</i>	
08:30-08:40	OP-048	Arman Fahrioğlu, Günay Gasımlı, Kıvanç Bektaş Kayhan 3. Evre İlaça Bağlı Osteonekroz Hastalarında Tedavi Protokolü: 4 Olgu Sunumu <i>Treatment Protocol of Stage 3 Medication Related Osteonecrosis of the Jaw Patients: Report of 4 Cases</i>	
08:40-08:50	OP-049	Berkan Duman, Gülce Ecem Doğançalı, Mehmet Ali Erdem [R1] Bisfosfonat Tedavisi Planlanan Sklerodermalı Hastada Diş Çekimi Sonrası Gelişen Komplikasyonların Yönetimi: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi <i>Management of Complications After Tooth Extraction in a Patient with Scleroderma Planned for Bisphosphonate Therapy: Case Report and Literature Review</i>	
08:50-09:00	OP-050	Sezai Çiftçi İmplant Cerrahisi ve Diş Çekimi Sonrası Gecikmeli Fasiyal Paraliz Gelişen Üç Olgu Sunumu ve Literatür Değerlendirilmesi <i>Report of Three Cases of Delayed Facial Paralysis Following Implant Surgery and Tooth Extraction and Evaluation of the Literature</i>	
09:00-09:10	OP-051	İsmail Burak Halat, Emre Balaban, Mehmet Beyazal, Zeynep Gümrükçü Temporomandibular Eklem Cerrahilerinde Internal Maksiller Arter Embolizasyonu: Derleme ve Vaka Serisi <i>Internal Maxillary Artery Embolization in Temporomandibular Joint Surgeries: Review and Case Series</i>	
09:10-09:20	OP-052	Deniz Baran İl, Ömer Faruk Kocamaz, Ömer Can Manav, Serpil Altundoğan Odontojenik Keratokistlerin Marsupiyalizasyon Ve Enükleasyonla Tedavisi: 2 Olgu Sunumu <i>Treatment of Odontojenik Keratocysts With Marsupialization And Enucleation: 2 Case Report</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I D Oral Presentation Session I D	SALON 4
MODERATOR		Dr. Levent Çiğirim Dr. Özge Doğanay Özyılmaz	
08:00-08:10	OP-053	Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner, Mert Özlü Basit Kemik Kisti Olgularında Her Zaman Aynı Klinik ve Radyolojik Bulguları Mı Beklemeliyiz ?: 3 Olgu Raporu <i>Are the Same Clinical and Radiological Findings Always Expected in Simple Bone Cyst Cases ?:3 Case Report</i>	
08:10-08:20	OP-054	Fatma Gülfeşan Çanakçı, Tülay Çilel Sistemik Statin Kullanımının Peri-Implant Marjinal Kemik Kaybına Etkisinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi <i>Retrospective Evaluation of the Effect of Systemic Statin Use on Peri-Implant Marginal Bone Loss</i>	
08:20-08:30	OP-055	Muazzez Süzen, Muhammed Kadir Şevik, Bilal Cemşid Sarı, Sina Uçkan Ortognatik Cerrahide Nazal Tip Projeksiyonunun Goode, Simon ve Baum Yöntemleri Kullanılarak Değerlendirilmesi <i>Evaluation of Nasal Tip Projection in Orthognathic Surgery Using Goode, Simon, and Baum Methods</i>	
08:30-08:40	OP-057	Berna Çeker, Cihan Topan, Suheyb Bilge, Ahmet Emin Demirbaş SSRO Sırasında Oluşan Komplikasyonların Önlenmesinde İnfierior Border Osteotomisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi <i>Evaluation of the Efficacy of Inferior Border Osteotomy in Preventing Complications Occurring During SSRO</i>	
08:40-08:50	OP-058	Sümer Münevveroğlu, Selen Taylan, Muazzez Süzen, İlayda Cansu Aydın, İbrahim Sina Uçkan Le Fort I Osteotomisinde Pterygomaksiller Birleşim: Derinlik, Açık, Cinsiyet ve Yaşın Kırık Paternleri Üzerindeki Etkisi <i>Pterygomaxillary Junction in Le Fort I Osteotomy: Impact of Depth, Angle, Gender, and Age on Fracture Patterns</i>	
08:50-09:00	OP-059	Şiyar Mutlu Gözen, Hatice Hoşgör, Sadi Memiş, Alper Enver Sinanoğlu Yetişkin Türk alt popülasyonunda anatomik yapıların ve retromolar kanallarının görülme sıklığının konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılarak değerlendirilmesi <i>Evaluation of the anatomical structures and incidence of retromolar canals in the adult Turkish subpopulation using cone-beam computed tomography</i>	
09:00-09:10	OP-060	Buğra Düç, Muazzez Süzen, Sina Uçkan Saat Yönüne ve Tersine Mandibular Hareketler Mentolabial Morfolojiyi Nasıl Etkiler ? <i>How Clockwise and Counterclockwise Mandibular Movements Affect Mentolabial Morphology ?</i>	
09:10-09:20	OP-061	Ali Fattahov, Ahmet Emin Demirbaş, Emrah Soylu, Yusuf Nuri Kaba, Alper Alkan Dudak Damak Yarıklı Hastalarda Alveoler Yarık Ogemantasyonunun Volumetrik Analizi: <i>Volumetric Analysis Of Alveolar Cleft Augmentation In Patients With Cleft Lip And Palate:</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-09:20		Sözlü Sunum Oturumu I E Oral Presentation Session I E	SALON 5
MODERATOR		Dr. Nihat Laçın Dr. Volkan Kaplan	
08:00-08:10	OP-062	Ömer Faruk Boylu, Dilara Parlak [R1] Subkondiler Bölgede Bulunan Travmatik Kemik Kistine Retromandibuler Yaklaşım: Literatür Taraması ve Olgu Sunumu Retromandibular Approach to Traumatic Bone Cyst in the Subcondylar Region: Review of the Literature and Report of a Cases	
08:10-08:20	OP-063	Fahrettin Nelik, Sefa Söğütözü, Mine Cambazoğlu Dentigeröz Kistlerin Tedavisinde Marsupiyalizasyon ve Enükleasyon: 2 Vaka Raporu Treatment of Dentigerous Cysts with Marsupialization and Enucleation: Reports of 2 cases	
08:20-08:30	OP-064	Yıldız Ünüvar, Aylin Çalış, İrem Yaman, Osman Koç Eğimli implantlar etrafındaki stres dağılımının sonlu eleman analizi ile değerlendirilmesi Comparison of stress distribution around sloped implant with finite element analysis	
08:30-08:40	OP-066	Sezer Özçakır, Metehan Keskin İmplant Tedavisi öncesi horizontal kemik yetersizliğinde Khoury Tekniği İle blok greft uygulaması: Olgu sunumu ve literatür derlemesi Block graft application with the Khoury technique for horizontal bone deficiency before implant treatment: A case report and literature review	
08:40-08:50	OP-067	Merve Öztürk Muhtar, Mustafa Ayhan, Erol Cansız Kişiyi Özel Üretilmiş Subperiostal İmplant Planlamasında Osteotomi Kılavuzunun Rolü The Role Of Osteotomy Guide in Custom-Made Subperiosteal Implant Planning	
08:50-09:00	OP-068	Emre Yaprak, Hatice Hoşgör, İrfan Yolcubal Kemik Graftlerinde Yüksek Ağır Metal Konsantrasyonları High Heavy Metal Concentrations in Bone Grafts	
09:00-09:10	OP-069	Merve Gaye Akgök, Sümer Münevveroğlu, Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Sina Uçkan Sagittal Split Ramus Osteotomide Düşük-Kısa Medial Osteotominin Açısının Optimizasyonu: Ön Çalışma Optimizing The Angle of Low-Short Medial Osteotomy in Sagittal Split Ramus Osteotomy: A Preliminary Study	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

20 Kasım 2023 / 20 November 2023

08:00-08:40		Sözlü Sunum Oturumu I B Oral Presentation Session I B	SALON 2
MODERATOR		Dr. Hatice Hoşgör Dr. Neda Hasanoğlu	
08:00-08:10	OP-070	Olgun Topal, Burcu Güçyetmez Topal Gömülü Diş Çekimi Sırasında Soğutulmuş ve Oda Sıcaklığındaki Salin İrrigasyon Solüsyonlarının Kullanımının Karşılaştırılması <i>Comparison of the Use of Chilled and Room Temperature Saline Irrigation Solutions During Impacted Tooth Extraction</i>	
08:10-08:20	OP-071	Sinem Aksu, Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Ali Altay Mukoza Destekli Statik Klavuzlar İle Yerleştirilen İmplantların Konumsal Değerlendirmesi: Retrospektif Bir Analiz <i>Positional Evaluation of Implants Placed with Mucosa-Supported Static Guides: A Retrospective Analysis</i>	
08:20-08:30	OP-072	Betül Gedik, Mustafa Ayhan, Mehmet Ali Erdem [R1] Kronik Osteomyelit'in Tedavisi: Derleme <i>Treatment of Chronic Osteomyelitis: A Review</i>	
08:30-08:40	OP-073	Kurt Alexander Schicho Yüz Cerrahisinde Fotobiomodülasyon <i>Photobiomodulation in Facial Surgery</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-08:50		Sözlü Sunum Oturumu I C Oral Presentation Session I C	SALON 3
MODERATOR		Dr. Aydın Özkan Dr. Sadi Memiş	
08:00-08:10	OP-075	Mustafa Bilen, Serap Keskin Tunç Bilateral mandibular gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde doku yapıştırıcısı (Periacryl 90) ve ipek sütürün etkinliğinin karşılaştırılması <i>Comparison of the effectiveness of tissue adhesive (Periacryl 90) and silk suture in bilateral mandibular impacted wisdom tooth surgery</i>	
08:10-08:20	OP-076	Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü Ünlü Oral Kanser Hastalarında Teşhis ve Tedavi Yaklaşımı Değerlendirme <i>Evaluation of Diagnostic and Treatment Approaches in Oral Cancer Patients</i>	
08:20-08:30	OP-077	Ayşen Çiçek, Metin Güngörmüş Temporomandibular Eklem Hiper mobilite Tedavisinde Artrosentezle Birlikte Tek Doz %30'luk Dekstroz Proloterapisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi <i>Evaluation of the Effectiveness of Single Dose %30 Dextrose Prolotherapy with Arthrocentesis in the Treatment of Temporomandibular Joint Hypermobility</i>	
08:30-08:40	OP-079	Kevser Sancak, Turan Öztürk, Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Mehmet Fatih Şentürk Kişisel Titanyum Mesh Membranın Kullanımının Otojen Greftleme Tekniği ile Kıyaslanması: Vaka Raporu <i>Comparison of the Use of Personal Titanium Mesh Membrane with Autogenous Grafting Technique: Case Report</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

08:00-08:50		Sözlü Sunum Oturumu I D Oral Presentation Session I D	SALON 4
MODERATOR		Dr. Çağıl Vural Dr. Gelengül Urvasızoğlu	
08:00-08:10	OP-081	Erkan Sancaklı, Melek Alkap, Yeşim Eren, Birkan Duras, Yusuf Emes, Buket Aybar Nöropatik Ağrının Tedavisinde Oral Apareyler: İki Vakanın Olgu Raporu <i>Oral Appliances In The Management Of Neuropathic Pain: A Report Of Two Cases</i>	
08:10-08:20	OP-082	Elif Aslı Gülşen, Berk Satır 4mm'den Az Vertikal Kemik Yüksekliği Olan Hastalarda Krestal Yaklaşımılı Sinüs Yükseltmeyle Yerleştirilen İmplantların Değerlendirilmesi <i>Evaluation of Implants Placed with Crestal Approach Sinus Elevation in Patients with a Vertical Bone Height Less than 4mm</i>	
08:20-08:30	OP-083	Uğur Gülşen, Muhammed Abdullah Demiralp Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonunda Kişiyeye Özel Dijital Olarak Tasarlanmış Titanyum Mesh Kullanımı: Vaka Serisi Sunumu <i>Use Of Digital Customized Titanium Mesh In Guided Bone Regeneration: Case Series Presentation</i>	
08:30-08:40	OP-084	Duygu Cendek, Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Sina Uçkan Maksilla First ve Mandibula First Yaklaşımlarının Temporomandibuler Eklem Üzerine Etkisi: Ön Çalışma <i>The Effect of Maxilla First and Mandible First Approaches on Temporomandibular Joint: A Preliminary Study</i>	
08:40-08:50	OP-086	Duygu Başeğmez, Muazzez Süzen, Kıvanç Berke Ak, İbrahim Sina Uçkan İzole Le Fort 1 Osteotomisi Yapılan Hastalarda Mallampati Skoru Dahil Zor Havayolu Belirteçlerinin Değişimi: Ön çalışma <i>Changes In Difficult Airway Predictors Including Mallampati Score Following Isolated Le Fort I Osteotomy: Preliminary Study</i>	

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ULUSLARARASI KONUŞMACILAR

Dr. Riaz AHMAD
PAKİSTAN - PAKISTAN

Dr. S. M. BALAJI
HİNDİSTAN - INDIA

Dr. Ignacio GARCIA
İSPANYA - SPAIN

Dr. Javier LAGUNAS
İSPANYA - SPAIN

Dr. Emeka NKENKE
AVUSTURYA - AUSTRIA

Dr. Christos PERISANIDIS
YUNANİSTAN - GREECE

Dr. Chingiz RAHIMOV
AZERBAIJAN - AZERBAIJAN

Dr. Majeed RANA
ALMANYA - GERMANY

Dr. Mohammad SARTAWI
İNGİLTERE - ENGLAND

Dr. Alexander SCHRAMM
ALMANYA - GERMANY

Dr. Riccardo TIEGHI
İTALYA - ITALY

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Riaz AHMAD
PAKİSTAN -PAKISTAN

CV

Level IV: Ph D (Comprehensive 2012) King Edward Medical University, Lahore.

Fellowship in Craniofacial surgery Hannover Medical School Germany 2012

Level III: FCPS Oral and Maxillofacial Surgery Bangladesh College of Physicians & Surgeons Dhaka 2013.

Level III: FCPS Oral and Maxillofacial Surgery College of Physicians & Surgeons of Pakistan 2001.

Level III: MDS Oral and Maxillofacial surgery, Quaid-e-Azam University / Pakistan Institute of Medical Sciences, Islamabad in 1995.

Level II b MCPS Oral and Maxillofacial Surgery, College of Physicians & Surgeons of Pakistan 1992.

Level I: BDS de' Montmorency college of Dentistry, Lahore 1986.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Head and Neck Oncology; A Real Challenge

Oral cancer is among the most prevalent disease globally and has serious health and economic burdens, greatly reducing quality of life for those affected. Treating Head & Neck Oncology is a real challenge to Oral & Maxillofacial Surgeon's as it involves complex tumor resections, neck dissections and reconstruction. The anatomical and functional relevance of the region, the complexity of the defects requiring reconstruction and the potential complications that can occur, represent a true challenge for the surgical team. In our medical field, many of the plastic surgeons have retreated from doing maxillofacial reconstructive procedures because of the nature of complexity of head & neck region, therefore we must create our own skilled workforce so that we can overcome this burden.

Among all the head and neck pathologies including ameloblastomas, osteogenic sarcomas and many other, Oral squamous cell carcinoma (OSCC) is the most common cancer type for oral cavity with a very low survival rate. OSCC is the second highest carcinoma after breast carcinoma in females and bronchogenic carcinoma in males. OSCC of oral cavity is nearly 90% of total head & neck cancers (Weiße J. et al 2020). Various predisposing factors have been investigated that are the root cause of this lethal disease (Johnson JT et al.1981, A Khan et al.2023). The International Association of Cancer Registries (IARC), a branch of the World Health Organization (WHO) through the GLOBOCAN project, reports that one-third of all cancer incidences occurs in South Asian nations including India, Pakistan, Bangladesh, Nepal, and Sri Lanka. Counties among those in South Asia, Sri Lanka has the highest rate of oral cancer, followed closely by Pakistan (Rahman et al.2020). In Pakistan, men are disproportionately affected by oral cancer, which is the country's greatest cancer killer. The main risk factors in Pakistani society are the use of tobacco (both chewing and non-chewing), the use of areca nuts and betel leaves, the lack of good dental hygiene practices, the presence of oncogenic viruses, and hereditary factors (Malkani et al.2021).

The effects of oral cancer surgery on quality of life (QoL) and daily functioning are important metrics by which to evaluate treatment success. The assessment of QOL is the main stay in the management of oral cancer before and after surgical procedure

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. S. M. BALAJI
HİNDİSTAN - INDIA

CV

Dr. SM Balaji is an acclaimed Oral and Maxillofacial Surgeon. He has over 32 years of experience performing more than 23,000 surgeries. Dr. S M Balaji is world-renowned for his craniofacial surgeries. He has introduced many innovations in Craniofacial surgery. These innovations have become accepted the world over by leading craniofacial surgeons. Dr. SM Balaji has rehabilitated over 1000 syndromic children with complex surgeries. Prof. Balaji has published 181 manuscripts in peer-reviewed pubmed indexed scientific journals. "The Textbook on Oral and Maxillofacial Surgery" authored by him is the country's best-seller. It is also the prescribed book for both undergraduate and postgraduate students. Fourth Edition will be coming soon. He released book on 'Clinical Cranio Maxillofacial Surgery' is a compendium of surgical cases from his thirty plus years of specialty practice, which has seen him perform many innovations to standard surgical procedures, thus improving them manifold times. Of great significance is the fact that this book is authored by a single individual, which is a rarity in the world of medical textbooks. Second Edition will be coming soon.

To his credit, he has also received the "BC Roy National award". This is the highest award of the Medical Council of India. An orator par excellence, he has also delivered various prestigious orations. He has delivered the prestigious Ginwallah Oration. This is an honour given by the Indian Association of Oral and Maxillofacial Surgery. He has also delivered the esteemed Dr. R Ahmed Oration of the Indian Dental Association. Dr. SM Balaji has also won the highest scientific "Prof David Precious Award". The award was for his research work on protein-guided tissue engineering for cleft surgery. This was at the 12th World Cleft and Craniofacial Congress in Leipzig, Germany a travel award with 1000 USD cash price.

Prof S M Balaji has won the coveted "Dr.Ginwallah Rolling Trophy" twice. This trophy belongs to the Association of Oral and Maxillofacial Surgeons of India. Dr. S M Balaji has also won the 'Best Paper Award' twice at their annual conferences. He has won the "Best Paper Award" at World Cleft congresses at Zurich, Halifax, and Goteborg. He also won the "Modus Award of Merit" at the 6th Asian Conference on Oral and Maxillofacial Surgery held in Tokyo. His presentation of the 'Best Innovative Surgical Technique' won him the award. The award came with a cash award of 50,000 Japanese Yen. At present, he is the Honorary Consultant Cranio-Maxillofacial Surgeon to various countries in the world.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Management of Facial Asymmetry

Facial asymmetry is the lack of symmetry or proportion between the two halves of the face. It can be a result of trauma, congenital deformities, developmental abnormalities, or aging. Facial asymmetry can have a significant impact on the quality of life, self-esteem, and social interactions of the affected individuals. Therefore, it is important to diagnose and treat facial asymmetry effectively and efficiently. The management of facial asymmetry involves a multidisciplinary approach that includes surgical and non-surgical interventions. The surgical options include orthognathic surgery, facial implants, fat grafting, soft tissue manipulation and Distraction osteogenesis. The treatment plan should be individualized and tailored to the specific needs and goals of each patient. The treatment should also consider the potential risks, benefits, costs, and outcomes of each option. The treatment should aim to achieve a balance between function and aesthetics.

This presentation aims to provide an overview of the current concepts and techniques in the management of facial asymmetry. It will also showcase some of the author's clinical cases that demonstrate the outcomes and challenges of different treatment modalities. The presentation will highlight the importance of patient education, informed consent, realistic expectations, and post-operative care in achieving optimal results and patient satisfaction.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Ignacio GARCIA
İSPANYA - SPAIN

CV

Specialist in Oral and Maxillofacial Surgery

MIR Specialty at H.U. October 12 °. Madrid.

Head of Oral and Maxillofacial Surgery and Dentistry Service. HIU Baby Jesus. Madrid.

Head of Oral and Maxillofacial Surgery and Dentistry Service. Our Lady of the Rosary Hospital. Madrid.

Deputy Physician H.U. October 12 °. Madrid. 2004-2019.

Collaborating Professor of Maxillofacial Surgery at U. Complutense. Madrid. 2004-2019.

Associate Professor of Oral Surgery. King Juan Carlos University. Madrid. 2010-2014.

Fellow of the European Board of Maxillofacial Surgery.

AOCMF International Faculty. AOCMF ESA Board Member.

Guest professor at numerous international universities in the USA, Mexico, Argentina, Japan, among other countries.

Reviewer of national and international journals of Maxillofacial Surgery and Craniofacial Surgery.

Full member of the Spanish Society of Oral and Maxillofacial Surgery and Head and Neck Surgery; Spanish Society of Facial Clefts; AOCMF; IAOMS.

Author of 20 chapters in national and international books. Author of more than 100 communications at national and international conferences.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Orthognathic Surgery in Patients with Craniofacial Syndromes

Patients diagnosed and treated with syndromic pathology and facial anatomy involvement are undoubtedly a challenge for craniofacial surgeons.

This type of highly complex patients benefit from orthognathic surgery procedures in the same way as patients without syndromic pathology. The need to have performed previous treatments with osteotomy techniques, distraction and facial bone reconstructions makes the planning of orthognathic surgery complex and requires high experience by the surgical team.

The use of computer-assisted surgery, individualized osteosynthesis material and complementary reconstructive and aesthetic facial techniques allow to obtain highly satisfactory aesthetic and functional results. We present a review of our experience in the use of orthognathic surgery in patients with craniofacial syndromic pathology during the last 15 years, including patients with craniosynostosis, Treacher Collins syndrome, Down syndrome, Ectodermal dysplasias, hemifacia microsomia and other syndromes.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Javier LAGUNAS
İSPANYA - SPAIN

CV

MD , DDS. PhD. Specialist in Oral and Maxillofacial Surgery trained in Hospital Vall d'Hebron (Barcelona).
Fellow of the European Board of Oral and Maxillofacial Surgery (Zurich, 1996)

Dr Gonzalez Lagunas is the Head of Department of Oral and Maxillofacial Surgery Hospital Quironsalud Barcelona.

Member at Large of the Executive Committee of IAOMS from 2014 to 2019. He chaired the 21st International Conference of Oral and Maxillofacial Surgery 2013 (ICOMS) in Barcelona. Dr González Lagunas developed and was the Editor-in-Chief of the IAOMS magazine Face to face from 2014 to 2020, Member of the Executive Committee of EACMFS since 2021, with the position of Media Development Manager. He is the current editor of the EACMFS newsletter "The Pulse" and scientific director of its educational platform MAX-FLIX. He was the Chairman of the Scientific Committee of the 26th Congress of EACMFS held in Madrid 2022., under the presidency of Julio Acero. He also acted in the organizing Committee of the Barcelona EACMFS meeting in 2006, chaired by Prof. Guillermo Raspall.

He was the Spanish councillor in UEMS from 2013-2017.

He served as President of the Spanish Association of Oral and Maxillofacial Surgery (SECOM) in 2013-2015, developing its Strategic Plan and chairing its National Congress in 2018.

He is the co-author of the books "Advanced Implant Surgery" and " Basic Handbook of Implantology".
He is the current Director of a Master program in Implantology that takes place in Barcelona (Spain) and Rzeszow (Poland).

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Associated dentofacial and nasal deformities are common. Also, performing Lefort 1 osteotomies can result in changes in the perinasal area. A few maneuvers have been recommended to avoid unwanted changes in the nose, including soft tissue closure, management of the septum and the nasal spine, sub-spinal osteotomy, alar cinch suture or columella suspension.

In this lecture will specifically review the management of the septum:

1. Simultaneous septoplasty and maxillary osteotomy
2. The endonasal approach to the septum
3. The intraoral approach to the septum.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Emeka NKENKE
AVUSTURYA - AUSTRIA

CV

Areas of clinical interest, Traumatology, Orthognathic surgery (including distraction osteogenesis), Reconstructive surgery (including vascularized free flaps), Implantology/implant dentistry, TMJ surgery (including arthroscopic surgery), Cleft lip and palate surgery/craniofacial surgery

Professional positions

2019 - present Editor-in-chief of the Journal of Cranio-Maxillofacial Surgery

2019 - present Advisor to the European Commission

2019 - present Member of the Executive Committee of the European Association of Craniomaxillofacial Surgery

10/2014 - present Professor and Head of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Medical University of Vienna, Austria

03 - 09/2014 Professor and Head of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, University of Halle-Wittenberg, Germany

2013 - present Section Editor to the International Journal of Oral and Maxillofacial Surgery

2012-2014 Secretary General of the German Academy of Oral and Maxillofacial Surgery

2009 - 2014 Full Professor of Oral and Maxillofacial Surgery, University of Erlangen-Nuremberg, Germany

Board certifications

2004 Regional Plastic and Reconstructive Surgery (Bavarian Medical Association, Germany)

2004 Certified Area of Expertise in Implant Dentistry (Consensus Conference Implantology, Germany)

2004 Oral Surgery (Bavarian Dental Association, Germany)

2001 Oral and Maxillofacial Surgery (Bavarian Medical Association, Germany)

Education and degrees

2012 MA (Organizational Development and Human Resources), University of Erlangen-Nuremberg, Germany

1996 MD, University of Erlangen-Nuremberg, Germany

1992 DMD, University of Erlangen-Nuremberg, Germany

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

The role of distraction osteogenesis in oral and maxillofacial surgery

Mandibular and maxillary hypoplasia are common dentofacial deformities which require a combination of orthodontic and surgical treatment. The introduction of the technique of distraction of the craniofacial skeleton represented a great advancement in the practice of orthognathic and reconstructive surgery. It has become a widely accepted technique for the reconstruction of hypoplastic mandibles. Distraction has been considered as the technique of choice in many clinical situations owing to the relative safety of the procedure, reduced hospitalization duration, low requirement for blood transfusions, and elimination of the need to harvest bone grafts, in addition to the desired expansion of soft tissues that occurs concomitantly with local bone formation. Distraction can improve the appearance of the face as well as the airways of these patients. It is a less invasive, faster technique with an apparently lower morbidity than the traditional craniofacial reconstruction methods. Although mandibular distraction is an accepted therapeutic alternative for hypoplastic jaws, this surgery is not currently routinely performed. This aspect is surprising because distraction is most effective for example in elongating the deficient mandible. In addition to its positive effect on facial appearance, distraction osteogenesis is an effective procedure for the treatment of airway obstruction associated with congenital craniofacial defects involving hypoplasia of the jaws.

As a consequence of sustained research and design and collaboration with the manufacturers, clinicians have developed various devices to improve the results of distraction. These devices of various shape and size are developed especially for intraoral use in specific anatomical locations of mandible and maxilla.

Distraction osteogenesis is a good alternative for the treatment of hypoplastic jaws, often being the first indication in some clinical situations. This procedure apparently has less morbidity than the classic reconstructions of the jaw and has the added benefit of also lengthening the soft tissues. In addition, there is a likely benefit to the airways. A qualified and complete multidisciplinary team greatly increases the chances of success in this type of treatment.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Christos PERISANIDIS
YUNANİSTAN - GREECE

CV

Dr. Christos Perisanidis is currently serving as Professor and Head of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at the University of Athens in Greece. He obtained his Habilitation (Venia Docendi) in Oral and Maxillofacial Surgery from the Medical University of Vienna and his PhD in Dentistry from the University of Athens.

Dr. Perisanidis has served as Associate Professor in Oral and Maxillofacial Surgery at the Medical University of Vienna. He has held various positions of leadership and expertise throughout his career, including Director of the Tumor Outpatient Unit, Director of the Head and Neck Oncology Tumor Board, and Director of the Section of Oral and Maxillofacial Oncology and Microvascular Surgery at the same Institution. In addition, he is Scientific Director of the International Master Program in "Master in Clinical Dentistry - Periodontology and Implantology" at the University Clinic of Dentistry, Medical University of Vienna.

Prof. Perisanidis has contributed significantly to the field through his research and publications, collaborating with international research groups and authoring numerous peer-reviewed articles in prestigious medical journals. His expertise lies in the areas of Head and Neck Cancer, Microvascular Surgery, Dental Implantology and Facial Plastic Surgery. He has also played key roles in education and training, presently serving as the Education and Training Officer for the European Association of Cranio-Maxillofacial Surgery. Prof. Perisanidis has demonstrated his leadership abilities by organizing world-class courses at the Center of Anatomy of the Medical University of Vienna and actively participating as a plenary lecturer, keynote speaker, and chairman at various international courses and conferences.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

SURGICAL MANAGEMENT OF SEVERE OBSTRUCTIVE SLEEP APNEA

Obstructive Sleep Apnea (OSA) is a significant medical condition characterized by the repetitive collapse of the upper airway during sleep, leading to interrupted breathing. This condition not only disturbs sleep quality but also increases the risk of cardiovascular diseases, cognitive impairment, and diminished quality of life. The surgical treatment of OSA is an essential component of the multidisciplinary approach to managing this condition, particularly in patients who are intolerant or non-compliant with the first-line treatment, Continuous Positive Airway Pressure (CPAP).

Surgical interventions for OSA are designed to alleviate airway obstructions at various anatomical sites. These procedures range from minimally invasive techniques to more complex surgeries. Uvulopalatopharyngoplasty (UPPP), the most common surgery, involves the removal of excess tissue in the throat to widen the airway. More advanced procedures like Maxillomandibular Advancement (MMA) surgically reposition the jaw to enlarge the airway space. Genioglossus advancement and hyoid suspension are other procedures targeting specific anatomical contributors to OSA.

CONTEMPORARY SURGICAL MANAGEMENT OF ADVANCED ORAL CANCER

Advanced oral cancer presents significant challenges in treatment, requiring a multidisciplinary approach. The cornerstone of therapy for advanced stages is surgical intervention, aimed at complete tumor removal while preserving vital functions and aesthetics as much as possible. Surgical strategies often involve extensive resections, including partial or total removal of affected oral structures like the tongue, jawbone, or palate. This is coupled with neck dissection to address potential lymphatic spread.

The complexity of the surgery often necessitates reconstructive procedures, using grafts and flaps to restore form and function. These techniques have evolved with advances in microvascular surgery, allowing for better aesthetic and functional outcomes.

Postoperative care is crucial, focusing on pain management, nutrition, speech and swallowing rehabilitation, and psychological support. Multimodal therapy, integrating chemotherapy and radiotherapy with surgery, is often employed to enhance outcomes. This comprehensive approach aims not only at prolonging survival but also at improving the quality of life for patients with advanced oral cancer.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Chingiz RAHIMOV

AZERBAIJAN - AZERBAIJAN

CV

Professor and Chairman of Department of Oral & Maxillofacial Surgery of Azerbaijan Medical University. President of Azerbaijan Society of Oral and Maxillofacial Surgeons. Experience (years): 44 -of hands-on practice ,41- of scientific research and 30 - of teaching experience. Over 150 published articles, of which 38 were added to the international scientific database. Have trained 11 PhD specialists. Councillor from Azerbaijan in EACMFS. Research area: Cranio-maxillofacial reconstructive surgery based on digital technologies; TMJ surgery; Orbital reconstruction, Panfacial trauma management; Head and Neck Oncology; Advanced dental implantology.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ORBITAL RECONSTRUCTION: state of art

Introduction.

Orbital floor fractures are common within midface fractures and account up to 40%. Their management typically includes restoration of orbital volume and anatomy by grafts or reconstructive materials. However these procedures could be associated malpositioning of implants and inadequate volume restoration. Nowadays implementation of medical rapid prototyping, virtual planning and navigation systems could significantly increase precision of such surgical procedures. Nevertheless application of intraoperative navigation could be associated with intraoperative mistakes related to the fact that surgeon should switch his attention form operating field to 2D monitor of navigation system. On other hand application of mixed reality technology could solve this technical problem. The aim of current study is demonstrate possibilities of application mixed reality technologies in orbital floor reconstruction surgery.

Materials and methods.

Current study included experimental and clinical implementation of holographic technology orbital floor reconstruction. Within experimental part a total number of 10 participants who are residents in the same department and 5 experienced maxillofacial surgeons who are supervisors were added to experiment part of the study. All data and customized software were well documented and then used in single clinical case of orbital floor reconstruction.

Results.

Subjective assessment of plate positioning within experimental part of the study revealed the plate to be positioned properly in 8 cases. Objective assessment one by the means of comparison of virtual and real measurements data showed stable deviation 0.65-1.75 mm with mean deviation 1.525 mm. As result of clinical implementation of MR technology a month later after surgical reconstruction patient showed improvement in ocular mobility as well as reduction of magnitude of diplopia. Postoperative CT scan showed the plate to be laced properly in all coronar, saggital and 3D sections.

Conclusions.

Implementation of mixed reality technology that is supported by virtual computer modeling could significantly improve results of preoperative planning, intraoperative navigation and surgical training. However existing technical limitations within described methods that relates to navigation principles could produce mistakes and errors. Therefore further investigations focused on 6-DOF problem solution could be considered as reasonable way of elimination of listed limitations

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Majeed RANA
ALMANYA - GERMANY

CV

04/2002 Frankfurt Preliminary medical exam, 03/2003 1st part medical exam, 03/2005 2nd part medical exam, 03/2006 3rd part medical exam, 04/2006, State examination human medicine, Johann Wolfgang Goethe University, Frankfurt, 04/2008 Dentistry, Aachen Clinical/professional education: 05/2006 – 07/2007 Training assistant Craniomaxillofacial Surgery Hochtaunuskliniken Bad Homburg Dr. Wolfgang Kater 06/2007 Certificate as Investigator for clinical studies 07/2007 – 07/2008 Trainings assistant Craniomaxillofacial Surgery Bundeswehrzentral Krankenhaus Koblenz Prof. Dr. Dr. Richard Werkmeister, 09/2007 Certificate for Emergency Medical Services, 10/2007 Sub-Speciality Emergency Medicine, 10/2007 Emergency Physician Hochtaunuskliniken Bad Homburg 03/2008 Exam Curriculum Implantologie der LZÄK Hessen 08/2008 – 07/2009 Training assistant Craniomaxillofacial Surgery Universitätsklinikum der RWTH Aachen Prof. Dr. Dr. Dieter Riediger, Since 08/2009, Training assistant Craniomaxillofacial Surgery, Clinic and outpatient clinic for Craniomaxillofacial Surgery, Medical School Hannover, Prof. Dr. Dr. Nils-Claudius Gellrich 04/2010 Qualification for Radiology Protection DVT 08/2010 Qualification for Radiology Protection DVT (Skull, NNH), 12/2012 Specialist for Craniomaxillofacial Surgery 04/2013 Specialist for Oral Surgery, 08/2014 Appointment as Senior Physician, 08/2014 Commissioner for visiting physicians, 02/2015 Plastic and Aesthetic Surgery, 04/2015 Assistant lecturer (responsible for student's education) Director of Orthognathic, Orbital and Craniosynostosis consultation Senior consultant department of Reconstructive Facial Surgery, 11/2015 Vice director department of Reconstructive Facial Surgery Hannover Medical School, 1/2017 Vice director department of Oral and Maxillofacial and Plastic Facial Surgery University of Hamburg-Eppendorf, 07/2017 Vice director department of Oral and Maxillofacial and Plastic Facial Surgery University of Duesseldorf

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Aesthetical aspects in orthognthic surgery

How to correct facial assymetries – current concepts – state of the art

Introduction

The benefit of computer-assisted planning in orthognathic surgery, especially in assymetric deformities, has been extensively documented over the last decade. These systems are proved to offer a more secure surgical procedure. Meanwhile some of them enable also a virtual planning of the dental occlusion and splint-less orthognathic surgery. However, the precise fabrication of an accurate patient specific implants is still a challenge. Since these systems do not represent a complete 3D planning software they have to be supplemented by additional software tools and hardware devices. In consequence, the handling of these systems is of experimental nature and the splint-less orthognathic surgery is not feasible in a daily routine. The purpose of this presentation was to demonstrate a novel, user-friendly all in one 3D planning solution for splint-less orthognathic surgery.

Methods

Retrospectively 20 Patients were treated using patient specific implants produced via selective laser melting (KLS-Martin and DePuy Synthes). Primary outcome was to compare the planning was the results. After 6-8-month patient were examined clinically again.

Result

Advantages of maxillary positioning could be examined. Mandible positioning was very time consuming. It could be demonstrated, that the accuracy of 1,5 mm vertical maximum deviation could be achieved.

Conclusion

Regarding the advantages of this user-friendly all in one 3D planning software, this technique will play a major part in orthognathic surgical procedures and will address widespread general methodological solutions in multidisciplinary orthodontic and surgical treatment.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Mohammad SARTAWI
İNGİLTERE - ENGLAND

CV

I am an International Lecturer with more than 30-year Academic and Clinical Experience: Lecturing widely with more than 300 worldwide lectures and more than 100 Courses, Hands on Workshops and Live Surgery in Jordan, Middle East, Asia, Africa and Europe. Lecturing mainly, on Orthognathic and Cosmetic Surgery i.e (rhinoplasty, oculoplasty, eyebrow lift, face lift, otoplasty, genioplasty, botox and fillers injections), Reconstructive Surgery, Traumatology, War Injuries, Maxillofacial Access to Orbital & Skull base Tumors, Oncology, Reconstructive Surgery and Oral Implantology including Bone Augmentation and Soft Tissue Management for both inexperienced and experienced Dental, Oral and Maxillofacial Surgeons.

ABSTRACT

CRANIOMAXILLOFACIAL RECONSTRUCTION

Reconstruction is required in the following situations:

PART III) Following Pathology; Although the vast majority of orbital Maxillofacial and skull base tumors are benign tumors, they pause a real problem to both the patient and the ophthalmic surgeon ,simply because of its awkward location in the orbit , causing exophthalmos of the eye , limitation of movement & diplopia and may cause bad vision or even blindness due to pressure induced .They can also invade neighbouring structures i.e. the brain , frontal, ethmoid and maxillary sinuses as well as the palate and oro-pharynx causing further damage . Such tumors require radical surgical approach.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Alexander SCHRAMM
ALMANYA - GERMANY

CV

Born 28th December 1965

1987-1994 Medical School, Albert-Ludwigs-University, Freiburg, Germany

1994 Medical Thesis (Dr. med.), Albert-Ludwigs-University, Freiburg, Germany

1994-1996 Dental School, Albert-Ludwigs-University, Freiburg, Germany

1999 Dental Thesis (Dr. med. dent.) at the Albert-Ludwigs-University, Germany

1992- 1996 Resident Training, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, University Hospital Basel, Switzerland

1996- 2000 Specialist training, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, University Hospital Freiburg, Germany

2000 Specialist examination in Maxillofacial Surgery and Specialist examination in Oral Surgery, Germany

2000 –2004 Fellow and Assistant Professor, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, University Hospital Freiburg, Germany

2004 Specialist examination in Facial Plastic Surgery, Germany

2004 "Habilitation" (PhD-Thesis in Computer-assisted Maxillofacial Surgery), Albert-Ludwigs-University, Freiburg, Germany

2004-2007 Vicechairman and Associate Professor, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hannover Medical School, Germany

Since 2007 Chairman of the department of Oral, Maxillofacial and Facial Plastic Surgery, Military Hospital Ulm, Germany

Since March 2015 Chairman of the department of Oral and Maxillofacial Surgery, University Hospital Ulm, Germany

Since April 2015 Professorship in Maxillofacial Surgery, University of Ulm, Germany

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Title: waferless maxillary positioning and guided mentoplasty

3D-planning planning for a long period of time has not been practiced as part of the surgical routine in the field of orthognathic surgery. This was due to the lack of intraoperative accuracy of any kind of waver used for maxillary positioning due to inaccurate mandibular positioning. This caused decreased acceptance of the use of 3D-planning in orthognathic surgery. Advances in imaging techniques and associated technologies of 3D-printing, especially selective laser melting (SLM) of titanium and titanium alloys, however have led recently to allow waferless maxillary positioning avoiding the inaccurate positioning due to mobile mandibles. After 3D-Simulation of maxillary and mandibular positioning a surgical osteotomy and drill guide is designed for the maxilla and produced using SLM. Additionally, the osteosynthesis is planned customized and fabricated with titanium using the same technique. Intraoperatively after exposing the maxilla the surgical templates is temporary fixed to the maxilla and the osteotomy and the predrilling of all further used screws is performed. After removal of the surgical guide the down fracture of the maxilla is performed and after mobilization the maxilla is positioned and fixed with the customized osteosynthesis material using the predrilled screw holes. The same technique is used to allow guided mentoplasty. We will demonstrate the routine clinical use of this technique and we will demonstrate the values of our study on intraoperative accuracy comparing planning and results in our patients.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Riccardo TIEGHI
İTALYA - ITALY

CV

Dr. Riccardo Tieghi is Staff Member at the St. Anna University Hospital of Ferrara, Unit of Cranio Maxillofacial Surgery - Center for Orbital Pathology & Surgery.

Author of several publications in National and International Journals, is Reviewer for the Journal of Cranio and Maxillofacial Surgery.

Nominated Executive Adviser to the EACMFS Executive Committee.

General Secretary of the 27th EACMFS Congress in Rome 2024.

Dr. Tieghi has lectured as invited speaker to numerous Seminars, and Congresses.

Member of national and international societies.

He was also visiting Doctor in different Units worldwide: Active Resident at the University of Washington-Seattle (USA), Unit of Plastic and Reconstructive Surgery ; Bruges (Belgium), Maxillofacial Surgery; Freiburg (Germany), Maxillofacial Surgery; Wesseling (Germany) Plastic and Reconstructive Surgery ; New York University (USA)) Plastic and Reconstructive Surgery.

Main fields of interest: Craniofacial surgery, Traumatology, Orthognathic Surgery, Distraction osteogenesis. Current researches involve: distraction osteogenesis, orbital pathology and surgery, endoscopic surgery, fat grafting, stem cells & tissue engineering.

Dr. Tieghi is member of the Italian Association of Maxillofacial Surgery (SICMF), European Association for Cranio and Maxillofacial Surgery (EACMFS), International Society of Craniofacial Surgery (ISCFS).

He is also responsible for promoting Maxillofacial Surgery throughout Europe and Eastern Countries (EACMFS Educational Rolling Programmes).

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Surgical Decompression In Thyroid Eye Disease.

Guidelines And Current Evidence

Key words: Thyroid, exophthalmos, orbital decompression, eyelid surgery, surgical rehabilitation

The Author describe his experience in treating exophthalmos in Endocrine Orbitopathy (Graves disease). A protocol of treatment is finalized according to the different prevalence of the orbital content. General surgical guidelines and an algorithm of treatment are suggested.

Endocrine Orbitopathy (E.O.) (Graves/Basedow disease) is a chronic and multisystemic disorder caused by an autoimmune process, characterized by the presence of antibodies that stimulate a general fibroblastic reaction (thyroid gland and lower extremities), and involves orbital fat tissue and muscles.

Methods

The clinical findings and therapy for the treatment of the exophthalmos, such as changes in extrinsic eye motility, diplopia, optic nerve involvement, and lid retraction, must be analyzed, and the various types of surgical treatment currently available for endocrine ophthalmopathy are evaluated. The aim is to choose the best option to treat each case.

The surgical techniques can be transpalpebral decompression by removal of intraorbital fat, three-wall osseous expansion, and zygomatic osteotomy. Adjunctive procedures are lengthening of the elevator muscle of the upper eyelid, lengthening of the retractor of the lower eyelid, and surgery of the extrinsic muscles to correct diplopia. All these techniques were useful in treating the disease, which is characterized by chronic evolution and, at times, a “malignant” outcome.

Close cooperation among a team of specialists, including Endocrinologist, Ophthalmologist, Neuroradiologist, ENT, Anesthesiologist, and Radiotherapist, is essential to manage and to quantify the postoperative results of this complex disorder.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ULUSAL KONUŞMACILAR

Dr. Alper AKTAŞ

Dr. Mehmet
ALİ ALTAY

Dr. Belir ATALAY

Dr. Mustafa AYHAN

Dr. Kıvanç
BEKTAŞ KAYHAN

Dr. Süleyman
BOZKAYA

Dr. Erol CANSIZ

Dr. Derya ÇAKAN

Dr. Gühan DERGİN

Dr. Tuba DEVELİ

Dr. Ümit ERTAŞ

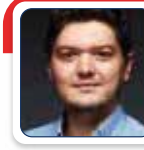
Dr. Tolga GÜLÇİÇEK

Dr. Erdem KILIÇ

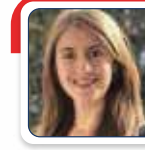
Dr. Kerem KILIÇ

Dr. Abdulsamet
KUNDAKÇIOĞLU

Dr. Abdullah
ÖZEL

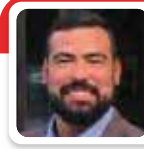
Dr. Merva
SOLUK TEKKEŞİN

Dr. Emrah SOYLU

Dr. Cem TANYEL

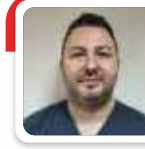
Dr. Ufuk TATLI

Dr. Ayşegül
TÜZÜNER

Dr. Sina UÇKAN

Dr. Cem ÜNGÖR

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Alper AKTAŞ

CV

1999 yılında lisans eğitimimi Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'nde tamamladım. Aynı yıl Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi ADÇ Cerrahisi AD'da başladığım doktora programını 2005 yılında bitirdim. 4 ay süre ile İsrail Hadassah Üniversitesi'nde gözetmen olarak bulundum. Hala Hacettepe Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktayım. İmplantoloji, patoloji, anestezi alanında lisans ve uzmanlık dersleri vermekteyim.

I graduated from Ankara University, Faculty of Dentistry in 1999. In the same year, I started my Ph.D. programme at Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery and completed it in 2005. I worked as a supervisor at Hadassah University in Israel for 4 months. I am still working as a faculty member at Hacettepe University. I give undergraduate and postgraduate courses in implantology, pathology and anaesthesia.

ABSTRACT

Oral patolojik lezyonların tedavisinde; hekimin klinik tecrübesi, lezyonun bulunduğu aşama, lezyonun teşhisinde izlenen yol ve literatür bilgilerinin tavsiye ettiği tedavi şekli gibi birçok etken tedavi şeklini ve neticeyi etkilemektedir. Bu sunumda klinisyene tedavi süreci boyunca dikkat edebileceği faktörlerin hatırlatılması amaçlanmıştır.

In the treatment of oral pathological lesions, many factors such as the clinical experience of the clinician, the stage of the lesion, the path followed in diagnosing the lesion and the treatment recommended by the literature information affect the treatment and the outcome. The purpose of this presentation is to remind the clinician of the factors to consider during the treatment process.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Mehmet
ALİ ALTAY**

CV

1983 yılında Antalya'da doğdu. Diş hekimliği eğitimini 2008 yılında Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamladıktan sonra aynı üniversitenin Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda doktora eğitimine başladı. 2012 yılında "Düşük yoğunluklu lazer terapisinin, bifosfonatlara bağlı gelişen çene osteonekrozunun tedavisindeki destekleyici rolü" başlıklı tezini savunarak bilim doktoru ünvanını aldı. Aynı yıl içerisinde, Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda uzman doktor olarak çalışmaya başladı. 2014 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nin Cleveland şehrinde, Case Western Reserve Üniversitesi'ne araştırma yapmak ve eğitim almak üzere gitti ve bu üniversitenin Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nda bir yıl süre ile araştırma görevlisi olarak görev yaptı. 2015 yılında Türkiye'ye dönen Dr. Altay, Akdeniz Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Yardımcı Doçent Doktor ünvanı ile öğretim üyesi olarak çalışmaya başladı. 2018 yılı içerisinde Hollanda'nın Amsterdam şehri Vrije Üniversitesi'nin Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nda ziyaretçi öğretim üyesi olarak bulundu. Dr. Altay 2019 yılında Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Doçenti ünvanını almaya hak kazanmış olup halen Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı bünyesinde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Dr. Altay'ın uluslararası indekslenen dergilerde yayınlanmış otuzun üzerinde çalışması ve uluslararası yayım yapan kitabevlerince basılmış iki branş kitabında bölüm yazarlığı bulunmaktadır. Yanı sıra, birçok branş dergisinde bölüm editör kurulu üyeliği yapmakta ve branş dergilerinde hakemlik görevi üstlenmektedir.

Mehmet Ali Altay was born in Antalya in 1983. Upon finishing his dental education at Hacettepe University in 2008, he started doctoral training at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of the same university. In 2012, Dr. Altay received his PhD degree, defending his doctoral thesis titled "The supportive role of diode laser in the treatment of bisphosphonate related osteonecrosis of jaws". Then, he started working as a specialist at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Akdeniz University. In 2014, Dr. Altay went to the United States of America to study and to conduct research, and worked for a year as a research fellow at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Case Western Reserve University in Cleveland, Ohio. Upon his return to Turkey in 2015, Dr. Altay was appointed as an assistant

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

professor and started working as a faculty member at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Akdeniz University. He worked as a visiting professor at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Vrije Universiteit Amsterdam in 2018. Dr. Altay qualified as an associate professor in 2019 and is currently a faculty member at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Akdeniz University. Dr. Altay authored more than thirty research articles published by internationally indexed journals and two chapters in internationally published reference books. He also serves an editorial board member and reviews for several scientific journals in the field of oral and maxillofacial surgery.

ABSTRACT

Pre-prostetik Amaçla Uygulanan Vestibüloplasti – Sulkoplasti Yöntemlerine Güncel Bir Bakış
İleri düzeyde rezorpsiyona bağlı atrofi çenelerde geleneksel protez kullanımını zorlaştırır. Bu durum sıklıkla, kas ataçmanlarını farklı seviyede konumlandırmayı ve protezin retansiyonunu arttırmayı hedefleyen vestibüloplasti ve sulkoplasti yöntemleriyle giderilir. Yanı sıra; implant destekli rehabilitasyonlar da periimplant bölgede yumuşak dokunun stabilitesi için keratinize diş eti ve alveolar prosesler etrafında yeterli sulkus derinliklerine ihtiyaç duyar. Bu sunumda; farklı amaçlar ve tekniklerle uygulanabilen vestibüloplasti – sulkoplasti yaklaşımlarına olgu örnekleri ve literatür eşliğinde güncel bir bakış sunulması amaçlanmaktadır.

A Contemporary Look at Vestibuloplasty – Sulcoplasty Procedures for Pre-prosthetic Objectives
Advanced resorption complicates prosthetic rehabilitation of atrophic jaws. This condition is often addressed by vestibuloplasty – sulcoplasty procedures that aim positioning of muscle attachments at a different level and thereby increasing retention of the prosthesis. Moreover, implant supported rehabilitation also necessitates adequate sulcus depth and keratinized mucosa around implants for stability of periimplant soft tissues. With case examples and current literature, this presentation aims to convey a contemporary look at vestibuloplasty – sulcoplasty procedures of different techniques and objectives.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Belir ATALAY

CV

Prof. Dr. Belir Atalay 1976 yılında Zonguldak'ta doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini TED Zonguldak Koleji'nde tamamladıktan sonra 1994 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne girdi. Aynı Fakültenin Ağız ve Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda 7 yıllık uzmanlık ve doktora eğitimini tamamlamış ve 2006 yılında mezun olmuştur. Dr. Atalay Aralık 2012'de Doçent unvanına hak kazanmıştır. 2021 yılında ise Ağız Diş Çene Cerrahisi Profesörlüğüne terfi etmiştir. İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde aynı bölümde akademik kariyerine devam etmektedir. Prof. Dr. Belir Atalay'ın SCI ve SCI-E kapsamında 28 uluslararası ve 8 ulusal makalesi bulunmaktadır. 2 uluslararası bilimsel kitap bölümü ve 2 uluslararası kitap bölümü eleştirisi yazdı. Ulusal Kanser kitabında 1 bölümü vardı. 2 uluslararası ve 1 ulusal dergide hakemlik yapmaktadır. 17 ulusal, 44 uluslararası kongre ve sempozyum katılımı, 28 konferans ve 13 kurs sunumu bulunmaktadır. 864'den fazla alıntısı var. H indeksi 9 ve i10 indeksi 17. Dr. Atalay'ın 2022 yılında 'Yeni Nesil Zigomatik İmplant' isimli 1 adet patenti bulunmaktadır. 2006 yılında ABD Boston TUFTS Üniversitesinde Prof Maria Papageorge ve 2017 UIC Chicago Oral ile gözlemci olarak ameliyat ve klinik katılımı olmuştur. & Çene-yüz cerrahisi koltukları-Prof Michael Miloro. Avrupa Seramik İmplantoloji Derneği-EACIM, Uluslararası Seramik İmplantoloji Akademisi-IAOCI, Avrupa Seramik İmplantoloji Derneği-ESCI, Türk Oral & Maksillofasiyal Cerrahi Derneği, ACBID, Türk Oral Cerrahi Derneği ve ITI üyesidir. Prof. Dr. Belir Atalay evli ve 2 kız çocuğu babasıdır.

Prof. Dr. Belir Atalay was born in 1976 in Zonguldak. After completing his primary, secondary and high school education at TED Zonguldak College, he attended to Istanbul University Faculty of Dentistry in 1994. He completed his 7-year specialization and Phd education in the Oral and Maxillofacial Surgery Department of the same Faculty and graduated in 2006. Dr. Atalay was gained the title of Associate Professor in December 2012. In 2021, he was promoted to Professor of Oral and Maxillofacial Surgery. He continues his academic career in the same department at Istanbul University Faculty of Dentistry. Prof. Dr. Belir Atalay has 28 international and 8 national articles within the scope of SCI and SCI-E. He wrote 2 international scientific book chapters and 2 international book chapter reviews. It had 1 chapter in the National Cancer book. He is a referee for 2 international and 1 national journals. There are 17 national and 44 international congress and symposium participations, 28 conferences and 13 course

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

presentations. It has more than 864 quotes. H index 9 and i10 index 17. Dr. Atalay has 1 patent named 'Next Generation Zygomatic Implant' in 2022. He had surgery and clinical participation as an observer with Prof Maria Papageorge at Boston TUFTS University in the USA in 2006 and UIC Chicago Oral in 2017. & Maxillofacial surgery chairs-Prof Michael Miloro. He is a member of the European Society of Ceramic Implantology-EACIM, International Academy of Ceramic Implantology-IAOCI, European Society of Ceramic Implantology-ESCI, Turkish Society of Oral & Maxillofacial Surgery, ACBID, Turkish Society of Oral Surgery and ITI. prof. Dr. Belli Atalay is married and has two daughters.

ABSTRACT

ZİGOMATİK İMPLANT 1960'lı yıllarda diş hekimliği pratiğine giren implant uygulamaları yıllar içinde gelişirken teknik ve malzeme açısından çeşitlilik göstermiştir. Zigomatik implantlar, posterior maksillada ileri derecede rezorpsiyon bulunan vakalarda dental implantların tek başına yetersiz kalması sonucu geliştirilmiştir. Zigomatik implantlar ile birlikte, dental implant ve sinüs lifting endikasyonu bulunmayan ileri derecede atrofik maksillalarda uygulanacak protezin retansiyonu sağlanarak hastaların rehabilitasyonunun artırılması amaçlanmaktadır. Sistemik veya erken diş kayıpları, periodontal hastalıklar, tümör rezeksiyonu gibi lokal faktörler maksillada ileri seviyede vertikal ve horizontal kemik rezorpsiyonuna yol açabilir. Bu bireylere zigomatik implant uygulaması ile greftleme tekniklerine olan ihtiyaç ortadan kalkmış, komplikasyonlar azalmış ve tedavi süresi kısalmıştır. Zigomatik implantlar doğru teknikle uygulandıkları zaman tedavi başarısı %98'e kadar çıkmakta ve ileri derecede atrofik maksillaya sahip hastalara alternatif bir tedavi seçeneği sunmaktadır.

Implant treatment, which entered the practice of dentistry in the 1960s, has developed over the years and varied in terms of technique and material. Zygomatic implants have been developed as a result of insufficient dental implants alone in cases with advanced resorption of the posterior maxilla. The goal is to enhance the rehabilitation of patients with severely atrophic maxilla, where dental implants and sinus lifting procedures are not indicated, by ensuring the retention of the prosthesis. Zygomatic implants have eliminated the need for grafting techniques in individuals with vertical and horizontal bone resorption in the maxilla due to systemic factors or local ones such as early tooth loss, periodontal diseases or tumor resection. This has reduced complications and shortened the duration of treatment. When applied with the correct technique, zygomatic implants can achieve a treatment success rate of up to 98%, providing an alternative treatment option for patients with severely atrophic maxilla.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Mustafa AYHAN

CV

2011 yılından beri İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde görev yapmaktayım. Temel ilgi alanlarım arasında oral cerrahi, oral implantoloji, ortognatik cerrahi, travma, çenelerin kist ve tümörleri, subperiostal custom-made implantlar yer almaktadır. Bu alanlarda çeşitli uluslararası dergilerde çalışmalarım bulunmaktadır. Türk oral maksillofasial cerrahi derneği (TAOMS) üyesiyim.

I have been working at Istanbul University Faculty of Dentistry since 2011. My main areas of interest are oral surgery, oral implantology, orthognathic surgery, trauma, cysts and tumors of the jaws, custom-made implants. I have studies in various international journals in these fields. I am a member of Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery.

ABSTRACT

ESKİ DOSTUN GERİ DÖNÜŞÜ: SUBPERİOSTAL İMPLANTLAR İleri derecede kemik erimesi olan hastaların estetik ve fonksiyonel olarak rekonstrüksiyonu oral cerrahinin halen tartışmalı konularından birisidir. Son yıllarda ciddi kemik erimesi olan vakaların kişiye özel subperiostal implantlar kullanılarak rehabilitasyonu öne çıkmaktadır. Aslında subperiostal implantların kullanımı 1940'lı yıllara kadar geriye gitmektedir. Ancak yıllarca başarılı bir şekilde kullanılan subperiostal implantlar; üretim sürecinin karmaşıklığı, rezidüel kemik ölçüsünün alımındaki zorluklar (doğrudan kemik ölçümü) ve protez uyumundaki başarısızlıklar nedeniyle bir süre sonra yerini Branemark tarafından önerilen endosseöz implantlara bıraktılar. Bilindiği gibi ileri kemik erimesi olan vakalarda endosseöz implantların kullanımı öncesinde iliak greft yada otojen greftleme gibi çeşitli ogmentasyon teknikleri kullanılmakta yada zigoma implantlarından faydalanılmaktadır. İliak greftleme yöntemi ile çene kemiklerinin rekonstrüksiyonu başarılı bir yöntem olmasına rağmen,

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

tedavi süresinin uzun olması, geçici protez kullanımının olanaksızlığı, ikinci bir cerrahi saha olması, hastanın bir müddet yürüme zorlukları çekmesi gibi bazı dezavantajlara sahiptir. Zigoma implantları ile yapılan rekonstrüksiyon vakalarında ise hastaların protezleriyle ilgili yakınmaları olmaktadır. Ayrıca zigoma implantlarından kaynaklanan enfeksiyonlar ciddi oro-antral boşlukların oluşmasına neden olabilmektedir. Günümüzde digital teknolojinin gelişmesi ve birçok alanda yaygınlık kazanmasıyla kemikle son derece uyumlu olan kişiye özel titanyum implantlar yapmak mümkündür. Kişiye özel olarak tasarlanabilen bu implantlar, üst çenenin destek noktalarına uygun vidalar kullanılarak sabitlenmekte ve multiunit abutmentler ile hastanın protetik yüklemesi kısa bir sürede yapılabilmektedir. Bu durum otojen yada iliak uygulamaları sonrası uzun bekleme sürelerini kısalttığından dolayı custom implantlara ciddi avantajlar getirmektedir. Ancak üretiminden ve uygulamasından kaynaklanan bazı aksaklıklar sebebi ile çeşitli komplikasyonlarla da karşılaşmaktadır. Sunumunda kişiye özel subperisotal implantların kullanım endikasyonları ve avantajları ile ilgili teorik çerçeve ortaya koymayı ve şimdiye kadar elde ettiğimiz tecrübe ışığında yaşadığımız çeşitli komplikasyonları tartışmayı amaçlıyoruz.

THE OLD FRIEND RETURNS: SUBPERIOSTAL IMPLANTS

Aesthetic and functional reconstruction of patients with advanced osteoporosis is still one of the controversial issues of oral surgery. In recent years, rehabilitation of cases with severe osteoporosis using personalized subperiosteal implants has come to the fore. In fact, the use of subperiosteal implants goes back to the 1940s. However, subperiosteal implants that have been used successfully for years; Due to the complexity of the manufacturing process, difficulties in obtaining residual bone measurement (direct bone measurement) and failures in prosthesis fit, they were eventually replaced by the endosseous implants proposed by Branemark. As it is known, in cases with advanced bone resorption, various augmentation techniques such as iliac graft or autogenous grafting are used or zygoma implants are used before the use of endosseous implants. Although the reconstruction of the jaw bones with the iliac grafting method is a successful method, it has some disadvantages such as the long treatment period; the impossibility of using a temporary prosthesis, having a second surgical site, and the patient's walking difficulties for a while. In cases of reconstruction with zygoma implants, patients have complaints about their prosthesis. In addition, infections from zygoma implants can cause severe oro-antral spaces. Today, with the development of digital technology and its prevalence in many areas, it is possible to make personalized titanium implants that are highly compatible with bone. These implants, which can be designed individually, are fixed to the support points of the upper jaw using appropriate screws, and prosthetic loading of the patient can be performed in a short time with multi-unit abutments. This situation brings serious advantages to custom implants as it shortens the long waiting times after autogenous or iliac applications. However, due to some problems arising from its production and application, various complications are also encountered. In this presentation, we aim to present the theoretical framework regarding the indications and advantages of personalized subperisotal implants and to discuss the various complications we have experienced in the light of our experience so far.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Kıvanç
BEKTAŞ KAYHAN**

CV

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2000 yılında mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalında doktora programına kabul edildi. 2006 yılında 'Oral Skuamöz Hücreli Karsinoma Hastalarında L-myc Gen Polimorfizminin Araştırılması' adlı tezini sunarak Dr. Med Dent ünvanını aldı. Aynı anabilim dalında çalışmalarına devam ederek 2013 yılında Doçent Doktor ünvanını aldı. Yerli ve yabancı dergilerde 70'den fazla makalesi ve uluslararası bilim kuruluşlarından kendisine verilen 2 adet bilim ödülü bulunmaktadır. Halen çalışmalarına İstanbul Üniversitesi'nde Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalında devam etmektedir. AÇBİD yönetim kurulu üyesi, ISOO (International Society of Oral Oncology) yönetim kurulu üyesi yanısıra Mayıs 2023 tarihinden itibaren İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dekan Yardımcısı olarak çalışmalarına devam etmektedir.

Graduated from Istanbul University Faculty of Dentistry in 2000. In the same year, she was accepted to the doctoral program at Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Diseases and Surgery. In 2006, she presented his thesis titled 'Investigation of L-myc Gene Polymorphism in Oral Squamous Cell Carcinoma Patients'. She has more than 70 articles in scientific journals and 2 science awards given to her by international scientific organizations. She currently continues her studies at Istanbul University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. In addition to being a board member of AÇBİD and a board member of ISOO (International Society of Oral Oncology), she continues to work as the Vice Dean of Istanbul University Faculty of Dentistry.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

KANSER HASTALARINDA DENTAL İMPLANTLARIN SAĞKALIMI

Kanser hastalarında, özellikle baş-boyun kanseri nedeniyle radyoterapi gören popülasyonda dental ve oral komplikasyonlar çok sık karşımıza çıkmaktadır. Erken dönemde mukozitler, ağız kuruluğu ön plandayken, ileri dönemde trismus, ağız kuruluğu, osteoradyonekroz hastaların yaşam kalitesini etkilemektedir. Bu yan etkilere bağlı olarak daha sık diş kayıpları yaşanmakta ve dental implantlara duyulan ihtiyaç da dolayısıyla artmaktadır. Bu hastaların birçoğu için dental implantlar etkili bir rehabilitasyon aracıdır ancak radyasyon, tedavinin sonucunu etkileyebilecek benzersiz zorluklara da neden olur. Bu sunumda kanser hastalarında, özellikle baş-boyun kanseri nedeniyle radyoterapi görmüş hastalarda dental implantların sağkalımını etkileyen faktörler ve dental implantların cerrahisi sırasında ve uzun dönem takibinde dikkat edilmesi gereken konular tartışılacaktır.

SURVIVAL OF DENTAL IMPLANTS IN CANCER PATIENTS

Dental and oral complications are very common in cancer patients, especially in the population receiving radiotherapy for head and neck cancer. While mucositis and dry mouth are prominent in the early period, trismus, dry mouth, and osteoradionecrosis affect the quality of life of patients in the later stages. Due to these side effects, tooth loss occurs more frequently and the need for dental implants increases. For many of these patients, dental implants are an effective rehabilitation tool, but radiation also poses unique challenges that can affect the outcome of treatment. In this presentation, factors affecting the survival of dental implants in cancer patients, especially patients who have received radiotherapy for head and neck cancer, and issues that should be taken into consideration during surgery and long-term follow-up of dental implants will be discussed.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Süleyman
BOZKAYA**

CV

Prof. Dr. Süleyman BOZKAYA, 1976 yılında Bolvadin/ AFYON'da doğmuştur. İlk Orta ve Lise eğitimini Bolvadin'de tamamlamış olup 1992 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde lisans eğitimine başlamıştır. 1997 yılında lisans eğitimini tamamlamış ve aynı fakültede Ağız, Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Doktora eğitimine başlamıştır. 2005 Yılında "Deproteinize ve Demineralize Kemik Greftlerinin Kemik İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Deneysel Olarak İncelenmesi" konulu Doktora Tezini sunarak aynı bölümde Dr. Arş. Gör olarak 2011 yılına kadar görev yapmıştır. 2011 yılında Öğr Gör. Kadrosuna atanmış 2013 yılında ise Yrd. Doç. Kadrosuna atanmıştır. 2015 yılında Doçent ünvanı almış olup Temmuz 2020'ye kadar aynı Anabilim Dalı'nda çalışmalarına devam etmiştir. 24.08.2020 - 01.04.2022 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde çalışmalarda bulunmuştur. Ekim 2022 tarihinde Profesör ünvanı almış olup halen İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde çalışmalarına devam etmektedir. Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği ve International Team for Implantology (ITI) derneklerine üyelikleri bulunmaktadır. 2011 yılından itibaren ITI Fellow olarak, ITI Türkiye & Azerbaycan Section'ında görev yapmaktadır. İleri implant cerrahisi ve kret augmentasyon tekniklerine yönelik cerrahi uygulamaları ilgi alanları arasındadır. Prof. Dr. Süleyman BOZKAYA, evli ve iki çocuk babasıdır.

Prof. Dr. Süleyman BOZKAYA was born in 1976 in Afyonkarahisar. He finished Bolvadin High School in Afyonkarahisar and started his undergraduate education at Gazi University Faculty of Dentistry in 1992. He completed his undergraduate studies in 1997 and started his Ph.D. education at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery in the same faculty. He presented his Ph.D. thesis entitled "Experimental Investigation of the Effects of Deproteinized and Demineralized Bone Grafts on Bone Healing" in 2005 and served as Lecturer in the same department until 2011. He was appointed as Assistant Professor in 2013. He has received the Associate Professor degree in 2015 and continued to work in the same department until July 2020. Between 24.08.2020 - 01.04.2022, he worked at Dokuz Eylul University Faculty of Dentistry. He received the title of Professor in October 2022 and continues his studies at Istanbul Health and Technology University Faculty of Dentistry. He is a Fellow of The International Team for Implantology (ITI) since 2011, and a member of The Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery. Dr. BOZKAYA is married and father of two children. His areas of special interest are surgical applications for advanced implant surgery and alveolar ridge augmentation techniques.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Diş hekimliğinde implantların kullanımı 1960'ların başlarında artıp protetik işlemlerde yaygın olarak kullanılmaya başlandığından beri, bu konudaki teknikler ve olası uygulamalarda bir hayli ilerleme kaydedilmiştir. Son 30 yılda, alveoler kretteki kemik defektlerinin rekonstrüksiyonu için otojen, allojenik ve alloplastik kemik greftleri gibi çeşitli materyaller ve farklı teknikler tavsiye edilmiştir. Her ne kadar çeşitli materyallerde ve YKR tekniklerinde elde edilen gelişim; bilimsel araştırma ve klinik uygulamalar boyutunda üst bir seviyeye ulaştıysa da bu yöntemlerin öngörülebilir prognozları "Altın Standart" olarak da kabul edilen otojen kemik uygulamalarına kıyasla oldukça sınırlıdır. Khoury, 2007'de alveoler kret defektlerinin greftlenmesi için yeni bir yöntem ortaya koymuştur. Bu teknik, ramustan elde edilen ince kortikal kemik kabuklarının "sandviç" şeklinde kullanılmasını ve kortikal kemik kabuklarının arasının aynı sahadan elde edilen kansellöz kemikle doldurulmasını tarif etmektedir. İnce kortikal kemik kabukları rezidüel kemiğin lateralinde yer alacak şekilde konumlandırılır, sonra kabuk ve rezidüel alveoler kemiğin arası partikül kemik ile doldurulur. Kabuklar doğal bariyer olarak görev yapar ve yumuşak dokunun greft sahasına invaze olmasını engeller. İntraoral otojen kemik greftleri kullanılarak yapılan Shell Tekniği, alveoler kretin şiddetli horizontal ve vertikal defektlerinin öngörülebilir rekonstrüksiyonunu mümkün kılmıştır. Bunun yanı sıra, implant çevresindeki kemiğin uzun dönem stabilitesi ve implant başarı oranlarında artışlar bildirilmiştir. Son araştırmalar, organik ve inorganik bileşimler açısından kemiğe benzerliğinden dolayı alternatif bir otojen greft materyali olarak dentine odaklanmıştır. Bu sunumda, dentin greftlerinin farklı greftleme protokollerinde ve özellikle Shell tekniğinde neden, nasıl, ne zaman, nerede kullanılabileceği konusunda bilgiler verilecektir.

Since implant dentistry became a common prosthetic procedure in the early 1960s, the techniques and possible applications, especially in the augmentative field, have improved. During the last 30 years, different techniques and materials have been recommended for the reconstruction of bony defects of alveolar crest, such as autogenous, allogenic or alloplastic bone grafts. Although the evolution of alloplastic and allogenic materials and guided bone regeneration techniques have reached a high level of scientific research and clinical application, the predictable prognosis of these techniques is still limited in comparison to autogenous bone, also considered "Gold Standard". Khoury introduced a new method for grafting ridge defects in 2007. This technique involved using thin cortical bony shells harvested from the ramus, and filling between these bone shells, in a 'sandwich' type manner, with cancellous bone harvested from the same site. Thin cortical bony shells are placed laterally to the residual bone and the space between the shell and the residual alveolar crest is filled with particulate bone. The shells serve as a natural barrier and prevent the in-growth of soft tissue. The shell technique using intraoral autogenous bone grafts has enabled predictable reconstruction of severe horizontal and vertical defects of the alveolar ridge; and long-term stability of the bone around the implant, and high rates of implant survival have been reported. Recent research has focused on dentin as an alternative autogenous graft material due to its similarity to bone in organic and inorganic compositions. In this presentation; why, how, when and where dentin grafts can be used in different grafting protocols, especially the Shell technique will be discussed under the light of the current literature.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Erol CANSIZ

CV

Erol Cansız 1983 yılında İstanbul'da doğdu. Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun olduktan sonra uzmanlık eğitimini İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında tamamladı ve aynı bölümde yardımcı doçent ünvanıyla öğretim üyesi oldu. Baş ve boyun cerrahisi alanında eğitim almak amacıyla İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı'nda altı ay süreyle çalıştı. Maksillofasiyal cerrahi alanındaki bilgi ve tecrübesini arttırmak amacıyla Almanya Osnabruck'de, Clinicum Osnabruck Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nda ve İngiltere Londra'da, St.Georges Medical University Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nda görev aldı. 2019 yılında Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Doçenti Ünvanı'nı alan Erol CANSIZ, 2022 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun oldu. Erol CANSIZ 2019 yılından beri İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Ağız Yüz ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında ve ek görevle İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında akademik ve klinik çalışmalarına devam etmektedir.

He was born in Istanbul in 1983. After he graduated from Marmara University Faculty of Dentistry (Istanbul) he finished his specialty training at Istanbul University Faculty of Dentistry (Istanbul), Oral and Maxillofacial Surgery Department and became a faculty member in the same department. In 2015 in order to improve his knowledge and experience on maxillofacial surgery he worked for six months in Istanbul University, Cerrahpasa Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology. Also he worked in Osnabruck, Germany, at Clinicum Osnabruck Department of Maxillofacial Surgery, and in London, England, at St.Georges Medical University Department of Maxillofacial Surgery. In 2022 he graduated from Bezmialem Foundation University, Faculty of Medicine and he had medical degree. In August 2019, he received the title of Associate Professor in Oral and Maxillofacial Surgery. Erol CANSIZ has been working in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Istanbul University Faculty of Medicine since 2019 and with an additional task at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Istanbul University Faculty of Dentistry, academically and clinically.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Transvers ortognatik uyumsuzlukların tedavisi amacıyla pek çok tedavi yaklaşımı kullanılabilir. Bu sunumda transvers uyumsuzlukların tedavisi amacıyla kullanılan çok parçalı osteotomi teknikleri açıklanacak ve bu tekniklerinin avantaj ve dezavantajları irdelenecektir.

Many treatment approaches can be used for the treatment of transverse orthognathic incompatibilities. In this presentation, multi-segmental osteotomy techniques used for the treatment of transverse orthognathic discripancies will be described and the advantages and disadvantages of these techniques will be discussed.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Derya ÇAKAN

CV

Dr.Derya Germeç Çakan, 1999 yılında Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olduktan sonra yine Hacettepe Üniversitesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda doktorasını tamamladı. 2005 yılından beri Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır ve Ortodonti Anabilim Dalı başkanıdır. 2015 yılında ABD'de Seattle Çocuk Hastanesi Kraniofasiyal Merkezi'nde gözlemci olarak bulunmuştur.

İlgi alanları arasında interdisipliner tedaviler ve dudak damak yarıkları ve kraniofasiyal anomalilerin tedavileri yer almaktadır. Ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanmış makaleleri ve Springer tarafından basılmış Esthetic and Functional Management of Diastema adlı kitapta bölüm yazarlıkları vardır.

Türk ve Avrupa Ortodonti Derneği ile Dudak Damak Yarıkları Derneği üyesidir. Türk Ortodonti Derneği Başkanıdır.

Dr.Derya Germeç Çakan graduated from Hacettepe University, Faculty of Dentistry in 1999 and completed her PhD in orthodontics in 2005. Since she has been working as Professor in Yeditepe University Department of Orthodontics and maintaining Craniofacial Orthodontics Clinic. She visited Seattle Children's Hospital Craniofacial Center as an observer in 2015. Her principle areas of interest are cleft palate, craniofacial anomalies and interdisciplinary treatments. She published several clinical and research articles in national and international journals and wrote chapters in Esthetic and Functional Management of Diastema, Springer International Publishing. She is a member of Turkish and European Orthodontic Society and Turkish Cleft Lip and Palate Association. She is the President of Turkish Orthodontic Society.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ORTOGNATİK CERRAHI ÖNCESİ PLANLAMANIN ÖNEMİ

Ortognatik cerrahi gerektiren şiddetli maloklüzyonların tedavisinde hedefler tedavi başında belirlenir. Bu tedavi hedeflerine ulaşmak için cerrahi öncesi planlama büyük önem taşımaktadır. Güncel yaklaşımda planlama sadece kapanış ilişkisine değil, yüz ve havayolu temeline dayandırılmaktadır. Kapanış, tedavi ihtiyacı varlığını belirlerken, yüz tedavi tipini belirlemektedir. Havayolu ise mutlaka korunmalı ve/veya iyileştirilmelidir. Bu konuşmada, bu temellere bağlı kalarak ortodontik hazırlık ve ortognatik cerrahi planlaması anlatılacaktır.

THE IMPORTANCE OF PLANNING IN ORTHOGNATHIC SURGERY

The treatment goals of severe malocclusions necessitating orthognathic surgery should be set at the beginning of treatment. Planning in orthognathic surgery is of utmost importance to reach these goals. In the contemporary approach, planning does not only rely on the bite, but also on the face and the airway. The bite indicates the treatment need whereas the face indicates the type of treatment. The airway should be preserved and/or improved. This lecture will focus on orthodontic preparation and orthognathic surgical planning based on face, airway and bite.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Gühan DERGIN

CV

Dr. Gühan Dergin 1973 yılında İzmit'te doğdu. 1999 yılında Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ihtisasına başladı ve implant osseointegrasyon konulu tezi ile 2006 yılında doktorasını aldı. 2005 yılında ABD'de Kuzey Karolina Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda davetli doktor olarak çalıştı. 2009 yılında yardımcı doçent, 2013 yılında doçent ve 2020 yılında profesör oldu. Dr. Gühan Dergin halen Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı olarak akademik kariyerine devam ederken aynı zamanda Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Derneği (ACBID) yönetim kurulu üyeliğini yürütmektedir. Dr. Dergin, birçok ulusal ve uluslararası kongrelerde davetli konuşmacı olarak bulunmuş, kurslar ve eğitimler düzenlemiştir. Kendisinin uluslararası ve ulusal bilimsel dergilerde çok sayıda makalesi ve kitaplarda bölümleri bulunmaktadır.

Prof. Dr. Guhan Dergin was born in 1973 in Izmit, Turkey. He graduated from Marmara University Faculty of Dentistry in 1999. He completed his specialty of OMFS surgery in Marmara University Faculty of Dentistry obtained his PhD degree in 2006. In 2005, he was invited as a visiting doctor in the Oral and Maxillofacial Surgery Department of the University of North Carolina, USA, where he went on a scholarship. Dr. Guhan still continues his academic career as a head of the department of Oral & Maxillofacial surgery in Marmara University, Faculty of Dentistry. Profesör has given invited lectures and courses at national and international congresses. Also he is in the board of directors of Association of Oral & Maxillofacial Surgery (ACBID). He has many articles in international and national scientific journals and chapters in books

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Atrofik alveolar kreterler, implant rehabilitasyonu sınırlayan önemli faktörlerden biri olmuştur. Yatay kemik defektlerinin onarımı için farklı kemik greftleri ve çok sayıda cerrahi tedavi yaklaşımı önerilmiştir. Bu tedavilerin bir kısmı uzun bir remodeling süresine ve yüksek rezorpsiyon oranlarına sahiptir. Diğer bir kısım greftlemeler ise kaliteli ve yeterli kemik hacmini oluşturmak için sınırlı kapasiteye sahiptir. Bu eğitim Box-Split ogmentasyon tekniğinin, klinik örneklerle, hacimden ziyade nitelik ve niceliği dikkate alarak biyo-mimetik kemik oluşturmaya odaklanan uygulamalı ve teorik hızlandırılmış bir kurstur.

Atrophic alveolar crest has long been a major challenge for the implant rehabilitation. Numerous treatment approaches, with different bone grafts and surgical technique have been proposed to overcome horizontal bone defects. Some have a long remodeling time, some have high resorption rates, and the other some are insufficient to form quality and sufficient bone. This hands-on & lecture discuss the effectiveness of Box- Split augmentation techniques and mainly focus on creating biomimetic bone considering the quality and quantity rather than a volume around the dental implant, with clinical examples

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Tuba DEVELİ

CV

Dr. Öğr. Üyesi Tuba Develi 2008 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olduktan sonra doktora ve uzmanlık eğitimini 2009-2013 yılları arasında Başkent Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda tamamlamış ve bilim doktoru unvanını kazanmıştır. 2014 yılında İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaya başlamış ve halen görevini sürdürmektedir. Birçok ulusal ve uluslararası hakemli dergilerde yayımlanmış yayını mevcuttur.

Assistant Professor Tuba Develi has graduated from Istanbul University School of Dentistry in 2008. After her graduation, she completed her doctorate and specialty training at Baskent University Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2009-2013 and assumed the title of Phd. As of 2014, she is working in Istanbul Medipol University School of Dentistry as an Ass. Professor. She has papers published in national and international peer-reviewed journals.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Günümüzde alt yüz, çene ve gülüş estetiği, fasial harmoninin sağlanmasında önem kazanmıştır. Gülüş dizaynı prensiplerinin ve çene cerrahisi uygulamalarının minimal invaziv perioral estetik prosedürlerle kombine edilmesi ideal sonuçları elde etmede yardımcıdır. Bu workshopun amacı Botulinum Toksin A ve Hya-loronik Asit dolgularının alt yüz bölgesinin tedavilerinde kullanımının temellerini öğrenmektir. Bu temel üzerinden başlıca hedefimiz gülüş estetiği, yumuşak dokunun daha genç ve dinamik bir görünüme kavuşturulması, kas iskelet sistemini rehabilite etmek, ortognatik cerrahi gibi prosedürlere de ek ve tamamlayıcı olarak fasiyal harmoniyi sağlamaktır. Bu amaçla, klinik ipuçları ve püf noktaları içeren uygulamalar hasta üzerinde tüm ayrıntılarıyla gösterilecektir

Nowadays, lower face, jaw and smile esthetics has gained importance to achieve facial harmony. Smile design principles and maxillofacial surgery procedures combined with minimally invasive perioral esthetic procedures are helpful to achieve ideal results. The aim of this workshop is to acknowledge the principles of Botulinum toxin A and Hyaluronic acid filler applications in lower face area treatments. From this fundamental acknowledgement, our main goal is, smile esthetics, young and dynamic look of soft tissues, musculoskeletal system rehabilitation and adjuvant to procedures like orthognathic surgery in order to achieve facial harmony. For this purpose, applications on patients, including clinical hints and tips, will be taught in detail.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Ümit ERTAŞ

CV

Ümit Ertaş Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde profesör olarak görev yapmaktadır. Ağız, Diş ve Çene cerrahisi bölümünde anabilim dalı başkanlığı görevini yürütmektedir. Ayrıca 2019 yılında kurduğu Atatürk Üniversitesi Sağlık Uygulama Merkezinde Maksillo-fasiyal servisinin başkanlığını yapmaktadır. Ertaş, lisans eğitimini 1994 yılında Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamladı. Mezun olduktan sonra 1995 yılında Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda lisansüstü eğitimine başladı. 1999 yılında doktora derecesini aldı, aynı yıl yardımcı doçent oldu. 2005 yılında doçent, 2010 yılında profesör ünvanına atanan Dr. Ertaş'ın ağız ve çene cerrahisi konusunda uluslararası ve ulusal yayınlanmış çok sayıda makalesi ve çok sayıda uluslararası ve ulusal sunumları bulunmaktadır. İlgili alanları; ortognatik cerrahi, dudak damak yarığı cerrahisi, maksillofasiyal travmatoloji, TME bozuklukları ve cerrahisi ve dental implantoloji.

Dr. Ertaş is professor in Ataturk University Faculty of Dentistry. He is the head of the Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery. He is also the head of the Maxillo-facial service at Ataturk University Health Practice Center, which he founded in 2019. Dr. Ertaş finished undergraduate education at Ataturk University Faculty of Dentistry in 1994. After graduation, he started postgraduate education in Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 1995. He has obtained doctorate degree in 1999, in the same year, became an assistant professor. Dr. Ertaş appointed as an associated professor in 2005 and as a professor in 2010. He has many international and national published articles and he has made numerous international and national presentations about oral and maxillofacial surgery. His interests are; orthognatic surgery, cleft lip and palate surgery, maxillofacial traumatology, TMJ disorders and surgery, and dental implantology.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ORAL & MAXILLOFACIAL PATHOLOGY

Ağız boşluğu içinde görülen kanserler (oral kanserler) diş hekimlerinin teşhis ve hatta tedavisinin de bir parçası olduğu bir hastalık grubudur. Malign neoplazmlar arasında yer alan önemli morbidite ve mortalite nedenlerinden biridir. Tüm dünyada en sık izlenen altıncı kanser olduğu bildirilen oral kanserlerin, tüm vücut kanserlerinin yaklaşık %2-4'ünü oluşturduğu bildirilmiştir. Skuamöz hücreli karsinom ağız kanserlerinin büyük bir bölümünü oluşturur(%90). Bunun dışında; Epidermoid karsinomlar, Sarkomlar, Melanomalar, Minör tükürük bezlerinin tümörleri ,Lenfomalar, Metastatik tümörler ve Multipl miyelom gibi kanserler görülür. Agresif tümörlere baktığımızda; Ameloblastoma, genellikle çene kemiğinde bulunan iyi huylu bir odontojenik tümördür. Tümör, diş germinin artık epitelinden, odontojenik kistlerin epitelinden, tabakalı skuamöz epitelden ve mine organının epitelinden kaynaklanır. Ağızdaki tümörlerin yaklaşık %1'ini temsil eder. Agresif Tümörlerin Etiyolojisine bakıldığında; Ameloblastomanın etyolojisi tam olarak bilinmemektedir. İnflamasyon, kronik travma, yetersiz beslenme, vitamin eksikliği gibi farklı mekanizmalar ve HPV ile olası bir ilişki sürecin tetikleyicileri olarak tanımlanmıştır. Bunun dışında agresif tümörlere; clear cell(şeffaf hücreli) odontojenik tümör ve mikzom örnek verilebilir. Oral kanserlerin etyolojisi ve risk faktörlerine bakıldığında; Sigara ve alkol, Güneydoğu Asyada bölgesinde 'Betel yaprağı', Human papillom virüs(HPV), HIV, Plummer-Vinson sendromu, Fankoni anemisi, Liken planusun atrofik ve eroziv tipleri, Kronik aktinik maruziyet ve Genetik yatkınlık gibi etkenler görülmektedir. Tedavilerinde ilk öncelik olarak cerrahi tedavi uygulanır. Günümüzde, tümörleri çıkarırken mümkün olduğunca ağız boşluğunun normal yapısını ve normal fonksiyonunu korumaya çalışarak daha az invaziv işlemler yapılmaktadır.Radyoterapi ve Kemoterapi gerekliliği halinde tedavide büyük öneme sahiptirler.

Cancers in the oral cavity (oral cancers) are a group of diseases that dentists are a part of diagnosis and even treatment. It is one of the important causes of morbidity and mortality among malignant neoplasms. Oral cancers, which are reported to be the sixth most common cancer worldwide, have been reported to constitute approximately 2-4% of all body cancers. Squamous cellular carcinoma constitutes the majority of oral cancers (90%). Except this; Cancers such as Epidermoid carcinomas, Sarcomas, Melanomas, Minor salivary gland tumors, Lymphomas, Metastatic tumors and Multiple myeloma are seen. When we look at aggressive tumors; Ameloblastoma is a benign odontogenic tumor usually found in the jawbone. The tumor arises from the residual epithelium of the tooth germ, the epithelium of odontogenic cysts, the stratified squamous epithelium, and the epithelium of the enamel organ. It represents about 1% of tumors in the mouth. Considering the Etiology of Aggressive Tumors; The etiology of ameloblastoma is not known exactly. Different mechanisms such as inflammation, chronic trauma, malnutrition, vitamin deficiency and a possible association with HPV have been identified as triggers of the process. Apart from this,

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

aggressive tumors; clear cell odontogenic tumor and myxoma can be given as examples. Considering the etiology and risk factors of oral cancers; Smoking and alcohol, 'Betel leaf' in Southeast Asia, Human papilloma virus (HPV), HIV, Plummer-Vinson syndrome, Fanconi anemia, atrophic and erosive types of lichen planus, chronic actinic exposure and genetic predisposition are seen. Surgical treatment is the first priority in their treatment. Today, while removing tumors, less invasive procedures are performed by trying to preserve the normal structure and normal function of the oral cavity as much as possible. Radiotherapy and Chemotherapy are of great importance in the treatment if necessary.

CRANIOMAXILLOFACIAL TRAUMA

Zygomatico orbital kompleks fraktürleri, yaygın bir şekilde görülen yaralanmalardır. Orbita kırıkları, orbita hacmini artırır ve hacim artışı enoftalmi ile yüksek oranda ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı, tek taraflı orbita taban fraktürü bulunan hastalarda BT taramaları kullanılarak orbital hacim değişiklikleri ile enoftalmi ve diplopi arasındaki korelasyonu değerlendirmektir. Şubat 2021- Ocak 2022 yılları arasında tek taraflı orbita taban fraktürü bulunan 60 hastada çalışma yapıldı. Tüm hastalardan BT taramaları alındı. Fraktür bulunan ve sağlam orbitada preoperatif ve postoperatif dönemde hacim ve enoftalmi ölçümü 3D Slicer yazılımı kullanılarak yapıldı. Orbita kırıkları, orbita hacmini artırır ve hacim artışı enoftalmi ile yüksek oranda ilişkilidir. Orbita hacminin restore edilmesi enoftalmi miktarını azaltır. Enoftalmi miktarı diplopi varlığını etkilemez.

Zygomatico orbital complex fractures are common injuries. Orbital fractures increase orbital volume, and volume enlargement is highly associated with enophthalmos. The aim of this study was to evaluate the correlation between orbital volume changes and enophthalmos and diplopia using CT scans in patients with unilateral orbital floor fracture. Between February 2021 and January 2022, 60 patients with unilateral orbital floor fracture were studied. CT scans were obtained from all patients. Preoperative and postoperative volume and enophthalmos measurement were performed using 3D Slicer software in the fractured and intact orbit. Orbital fractures increase orbital volume, and volume enlargement is highly associated with enophthalmos. Restoring orbital volume reduces the amount of enophthalmos. The amount of enophthalmos does not affect the presence of diplopia.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Tolga GÜLÇİÇEK

CV

1977 Yılında Ankara'da doğdu.
2000 Yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu.
2006 Yılında Gazi Üniversitesinde Ağız Diş Çene Cerrahisi Uzmanı oldu.
2007 Yılından bu yana İstanbul Ataşehir'de özel kliniğinde çalışmaktadır.

*I was born in Ankara in 1977.
I graduated from Gazi University Faculty of Dentistry in 2000.
In 2006, I became an Oral and Maxillofacial Surgery Specialist at Gazi University.
I have been working in a private clinic in Istanbul Ataşehir since 2007.*

ABSTRACT

Anterior estetik bölgede implant uygulamaları hekimler için her zaman zorlayıcıdır. Hastaların yüksek estetik beklentileri ve uzun süre dişsiz kalmak istememeleri hekim için ayrıca bir zorluktur. Bu konuşmamda bu tip hastalarda ki tedavi yaklaşımlarımızı paylaşmaya çalışacağım.

Implant placement in the anterior aesthetic area are always challenging for physicians. The fact that patients have high aesthetic expectations and they don't want to remain toothless for a long time is another challenge for the physician. In this speech, I will try to share our treatment approaches this kind of patients.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Erdem KILIÇ

CV

Erdem Kılıç, Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2000 yılında mezun olduktan sonra, 2005 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda doktora ünvanını almıştır. 2005 ve 2017 yılları arasında, Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi olarak çalışmıştır. Bu süre zarfında, akademik ve klinik çalışmalarının yanında Anabilim Dalı Başkanlığı, Dekan Yardımcılığı gibi idari görevlerde de bulunmuştur. 2010 yılında, Londra Üniversitesi St. Georges Hastanesi Maksillofasiyal Cerrahi Departmanın'da 4 ay süre ile ziyaretçi doktor olarak çalışmıştır. 2012 yılında doçent ünvanını almıştır. 2017 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi olarak çalışmaya başlayan Dr. Kılıç, 2018 yılında aynı üniversitede profesör ünvanını almıştır. 2020 yılından beri akademik faaliyetlerine Bezmialem Vakıf Üniversitesi'nde misafir öğretim üyesi olarak devam etmektedir. Klinik çalışmalarını ise İstanbul'da 2022 yılında kurduğu KLC Klinik Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniğinde sürdürmektedir. Maksillofasiyal cerrahi ile ilgili ulusal ve uluslararası birliklere üyeliği bulunan Dr. Kılıç'ın mesleki ilgi alanları 3D dijital planlama ve cerrahisi, atrofik çenelerin ogmentasyonları ve dentofasiyal cerrahi deformiteleridir. Kendi bilim alanı ile ilgili ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 50'nin üzerinde yayını bulunmaktadır.

Erdem Kilic has graduated from dental school of Hacettepe University in 2000 and obtained his PhD degree and residency in oral and maxillofacial surgery from Cumhuriyet University in 2005. He worked as an academic staff in Oral and Maxillofacial Department of Erciyes University between 2005 and 2017. During this period in addition to his academic and clinical studies, he also held administrative positions such as chief of the department and vice dean. He served at Maxillofacial Department of St. Georges Hospital, London University as a visiting fellow for 4 months in 2010. He was entitled as an associate professor in 2012. He started to work as a faculty member in Bezmialem Vakıf University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 2017. He became a professor at the same university in 2018. Since 2020 he is continuing his academic activities as a visiting professor at Bezmialem Vakıf University.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Also he is performing his clinical activities in his own private dental clinic. He is a member of national and international associations of oral and maxillofacial surgeons. His professional interests include 3D digital planning, augmentation of atrophic jaws and dentofacial deformities. He has more than 50 papers published in national and international journals related with his scientific field.

ABSTRACT

“Cerrahi ve Protetik Açıdan İmplantolojide Anındalık”

İmplant tedavilerinde hastaların dişsiz kalmaması için anında implant uygulamaları ve anında yükleme uygulamaları rutin tedaviler haline gelmiştir. Bu tedavilerde hem cerrahi hem de protetik açıdan hasta seçimi, klinik ve radyolojik muayene başarılı sonuç için çok önemlidir. Cerrahi açıdan ayrıca kullanılan implantın makro yapısı, kret şekli ve kemik densitesi ve yeterli primer stabilizasyon önemli noktalar. Kemik densitesine göre belirlenecek implant osteotomisine ve klinik ve radyolojik muayeneye göre planlanan alveoler kemik redüksiyonuna, implant lokasyonlarına ve sayısına tedavi başarısı için dikkat edilmelidir. Protetik açıdan hemen yapılan geçici protezin dizaynı, vakaya göre seçilen biyomateryaller ve oklüzyon büyük önem taşımaktadır. Konuşmamızda hem cerrahi hem de protez açısından yukarıda bahsedilen konuları vakalar eşliğinde konvansiyonel ve dijital iş akışı ile örnekler göstererek özetlemeye çalışacağız.

“Immediacy in Implantology from Surgical and Prosthetic Perspective”

Immediate implant placement and immediate loading have become routine treatments in implantology to prevent patients from being edentulous. In these treatments, both surgical and prosthetic aspects, as well as patient selection and clinical and radiological examination, are crucial for successful outcomes. From a surgical perspective, factors such as the macrostructure of the implant used, alveolar ridge shape, bone density and achieving sufficient primary stability are important points to consider. Depending on bone density, attention should be paid to undersize osteotomy, alveolar bone reduction planned based on clinical and radiological examination, implant locations, and the number of implants for treatment success. From a prosthetic perspective, the design of immediate temporary prosthesis, the choice of biomaterials according to the case, and occlusion are of paramount importance. In our discussion, we will attempt to summarize the above-mentioned issues, both surgically and prosthetically, with examples in cases conventional and digital workflows.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Kerem KILIÇ

CV

1979 yılında Kayseri'de doğdu. 1998-2003 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde diş hekimliği eğitimini tamamladı. 2004 yılında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda doktora çalışmalarına başladı. 2010 yılında 'Tam seramik altyapı malzemelerinin sitotoksitelerinin değerlendirilmesi' başlıklı tez çalışması ile doktorasını tamamladı. 2011 yılında aynı bölüme yardımcı doçent olarak atandı. 3'ü Tübitak tarafından desteklenmiş 14 araştırma projesi gerçekleştirdi. Yerli ve yabancı dergilerde 50'den fazla makalesi vardır. ITI fellowudur ve Türk Prostodonti ve İmplantoloji Derneği ile Avrupa Protez Derneği üyesidir. Tam seramik malzemeler, fiber post geometrisi, overdenturelar, protez stomatitisi, oral stereognozi, tüm ark sabit restorasyonlar ilgi alanlarıdır. Halen aynı bölümde bölüm başkanı olarak bilimsel araştırmalarına devam etmektedir.

He was born in Kayseri in 1979. He completed his dentistry education at Hacettepe University Faculty of Dentistry between 1998-2003. He started to Phd studies in Erciyes University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics in 2004. He finished his Phd entitled 'Evaluation of the cytotoxicity of all ceramic substructural materials' in 2010. He appointed as an assistant professor to the same department in 2011, became an associated professor in 2013 and became a professor in 2019. He finished 14 research projects, and he has more than 50 articles pressed in foreign and domestic journals. He is a fellow of ITI and member of Turkish Prosthodontics and Implantology Association and European Prosthodontics Association. All ceramic materials, fiber post geometry, overdentures, prosthesis stomatitis, oral stereognosis ability in overdentures, pro-arch restorations are his areas of interests. Still he continues scientific researchs in the same department as a head of the department.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

“CERRAHİ VE PROTETİK AÇIDAN İMPLANTOLOJİDE ANINDALIK”

İmplant tedavilerinde hastaların dişsiz kalmaması için anında implant uygulamaları ve anında yükleme uygulamaları rutin tedaviler haline gelmiştir. Bu tedavilerde hem cerrahi hem de protetik açıdan hasta seçimi, klinik ve radyolojik muayene başarılı sonuç için çok önemlidir. Cerrahi açıdan ayrıca kullanılan implantın makro yapısı, kret şekli ve kemik densitesi ve yeterli primer stabilizasyon önemli noktalar. Kemik densitesine göre belirlenecek implant osteotomisine ve klinik ve radyolojik muayeneye göre planlanan alveoler kemik redüksiyonuna, implant lokasyonlarına ve sayısına tedavi başarısı için dikkat edilmelidir. Protetik açıdan hemen yapılan geçici protezin dizaynı, vakaya göre seçilen biyomateryaller ve oklüzyon büyük önem taşımaktadır. Konuşmamızda hem cerrahi hem de protez açısından yukarıda bahsedilen konuları vakalar eşliğinde konvansiyonel ve dijital iş akışı ile örnekler göstererek özetlemeye çalışacağız.

“IMMEDIACY IN IMPLANTOLOGY FROM SURGICAL AND PROSTHETIC PERSPECTIVE”

Immediate implant placement and immediate loading have become routine treatments in implantology to prevent patients from being edentulous. In these treatments, both surgical and prosthetic aspects, as well as patient selection and clinical and radiological examination, are crucial for successful outcomes. From a surgical perspective, factors such as the macrostructure of the implant used, alveolar ridge shape, bone density and achieving sufficient primary stability are important points to consider. Depending on bone density, attention should be paid to undersize osteotomy, alveolar bone reduction planned based on clinical and radiological examination, implant locations, and the number of implants for treatment success. From a prosthetic perspective, the design of immediate temporary prosthesis, the choice of biomaterials according to the case, and occlusion are of paramount importance. In our discussion, we will attempt to summarize the above-mentioned issues, both surgically and prosthetically, with examples in cases conventional and digital workflows.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Abdulsamet
KUNDAKÇIOĞLU**

CV

1988 yılında Kastamonu'da doğan Dr. Dt. Abdulsamet Kundakçioğlu, üniversite eğitimini İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamlamıştır. Mezun olduğu yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda doktora eğitimine kabul edilmiştir. 2018 yılında 'Ön Açık Kapanış Olgularında Uygulanan Le Fort I Osteotomisinin Stabilizasyonunun Farklı Plak Tasarımına ve Ameliyat tekniklerine Göre Sonlu Eleman Analiz Yöntemiyle İncelenmesi' konulu tezini sunarak doktorasını tamamlamış ve 'Bilim Doktoru' ünvanı almıştır. 2018 yılında, Amerikan Maksillofasiyal Cerrahi Derneği'nin Chicago'da düzenlenen yıllık kongresinde sözlü sunum için kabul edilen tez çalışmasının sözlü sunumunu yapmıştır. 2019 yılında İsviçre'de bulunan Bern Üniversitesi Maksillofasiyal Cerrahi Kliniği'nde misafir doktor olarak çalışmıştır. Halen İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Çene Cerrahisi Uzmanı olarak çalışmaktadır. International Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği ve Türk Oral Ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği üyesidir. Şu an aktif olarak İstanbul Üniversitesi'nde Diş Hekimliği Fakültesinde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Born in Kastamonu in 1988, Dr. Dt. Abdulsamet Kundakcioglu completed his university education at Istanbul University Faculty of Dentistry. In the year of his graduation, he was accepted for the doctorate in the Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery of the Faculty of Dentistry in Istanbul University. In 2018, he completed his doctorate by presenting his thesis on 'investigation of the stabilization of Le Fort I Osteotomy applied in open-bite cases by finite element analysis method according to different plaque design and surgical techniques' and he assumed the title of 'Doctor of Science'. In 2018, he gave the oral presentation of his thesis which was accepted for oral presentation at the American of Maxillofacial Surgery's annual convention in Chicago. In 2019, he worked as an assistant doctor at the Maxillofacial Surgery Clinic of the University of Bern in Switzerland. Currently, he works as a specialist in Maxillofacial Surgery in the Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery of the Faculty of Dentistry in Istanbul University. He is a member of the International Association of Oral and Maxillofacial Surgery and The Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery. Currently, he is working as an academican in the Faculty of Dentistry at Istanbul University

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ESKİ DOSTUN GERİ DÖNÜŞÜ: SUBPERİOSTAL İMPLANTLAR

İleri derecede kemik erimesi olan hastaların estetik ve fonksiyonel olarak rekonstrüksiyonu oral cerrahinin halen tartışmalı konularından birisidir. Son yıllarda ciddi kemik erimesi olan vakaların kişiye özel subperiostal implantlar kullanılarak rehabilitasyonu öne çıkmaktadır. Aslında subperiostal implantların kullanımı 1940'lı yıllara kadar geriye gitmektedir. Ancak yıllarca başarılı bir şekilde kullanılan subperiostal implantlar; üretim sürecinin karmaşıklığı, rezidüel kemik ölçüsünün alımındaki zorluklar (doğrudan kemik ölçümü) ve protez uyumundaki başarısızlıklar nedeniyle bir süre sonra yerini Branemark tarafından önerilen endosseöz implantlara bıraktılar. Bilindiği gibi ileri kemik erimesi olan vakalarda endosseöz implantların kullanımı öncesinde iliak greft yada otojen greftleme gibi çeşitli ogmentasyon teknikleri kullanılmakta yada zigoma implantlarından faydalanılmaktadır. İliak greftleme yöntemi ile çene kemiklerinin rekonstrüksiyonu başarılı bir yöntem olmasına rağmen, tedavi süresinin uzun olması, geçici protez kullanımının olanaksızlığı, ikinci bir cerrahi saha olması, hastanın bir müddet yürüme zorlukları çekmesi gibi bazı dezavantajlara sahiptir. Zigoma implantları ile yapılan rekonstrüksiyon vakalarında ise hastaların protezleriyle ilgili yakınmaları olmaktadır. Ayrıca zigoma implantlarından kaynaklanan enfeksiyonlar ciddi oro-antral boşlukların oluşmasına neden olabilmektedir. Günümüzde digital teknolojinin gelişmesi ve birçok alanda yaygınlık kazanmasıyla kemikle son derece uyumlu olan kişiye özel titanyum implantlar yapmak mümkündür. Kişiye özel olarak tasarlanabilen bu implantlar, üst çenenin destek noktalarına uygun vidalar kullanılarak sabitlenmekte ve multiunit abutmentlar ile hastanın protetik yüklemesi kısa bir sürede yapılabilmektedir. Bu durum otojen yada iliak uygulamaları sonrası uzun bekleme sürelerini kısalttığından dolayı custom implantlara ciddi avantajlar getirmektedir. Ancak üretiminden ve uygulamasından kaynaklanan bazı aksaklıklar sebebi ile çeşitli komplikasyonlarla da karşılaşmaktadır. Sunumunda kişiye özel subperisotal implantların kullanım endikasyonları ve avantajları ile ilgili teorik çerçeve ortaya koymayı ve şimdiye kadar elde ettiğimiz tecrübe ışığında yaşadığımız çeşitli komplikasyonları tartışmayı amaçlıyoruz.

THE OLD FRIEND RETURNS: SUBPERIOSTAL IMPLANTS

Aesthetic and functional reconstruction of patients with advanced osteoporosis is still one of the controversial issues of oral surgery. In recent years, rehabilitation of cases with severe osteoporosis using personalized subperiosteal implants has come to the fore. In fact, the use of subperiosteal implants goes back to the 1940s. However, subperiosteal implants that have been used successfully for years; Due to the complexity of the manufacturing process, difficulties in obtaining residual bone measurement (direct bone measurement) and failures in prosthesis fit, they were eventually replaced by the endosseous implants proposed by Branemark. As it is known, in cases with advanced bone resorption, various

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

augmentation techniques such as iliac graft or autogenous grafting are used or zygoma implants are used before the use of endosseous implants. Although the reconstruction of the jaw bones with the iliac grafting method is a successful method, it has some disadvantages such as the long treatment period; the impossibility of using a temporary prosthesis, having a second surgical site, and the patient's walking difficulties for a while. In cases of reconstruction with zygoma implants, patients have complaints about their prosthesis. In addition, infections from zygoma implants can cause severe oro-antral spaces. Today, with the development of digital technology and its prevalence in many areas, it is possible to make personalized titanium implants that are highly compatible with bone. These implants, which can be designed individually, are fixed to the support points of the upper jaw using appropriate screws, and prosthetic loading of the patient can be performed in a short time with multi-unit abutments. This situation brings serious advantages to custom implants as it shortens the long waiting times after autogenous or iliac applications. However, due to some problems arising from its production and application, various complications are also encountered. In this presentation, we aim to present the theoretical framework regarding the indications and advantages of personalized subperiosteal implants and to discuss the various complications we have experienced in the light of our experience so far.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Abdullah
ÖZEL**

CV

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu ve aynı üniversitenin Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda doktora (PhD) ve ihtisasını tamamladı. İstanbul Medipol Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Doktor Öğretim Görevlisi olarak başladığı görevine halen aynı pozisyonda devam etmektedir. Klinik ilgi alanları ortognatik cerrahi ve sanal planlama, yüz asimetrisi, maksillofasiyal travma, kemik ogmentasyonu ve implantolojidir. Diş İmplantları, Kemik Büyütme ve Ortognatik Cerrahi ile ilgili çeşitli dersler ve kurslar vermektedir.

He graduated from Selcuk University Faculty of Dentistry and completed his doctorate (PhD) and specialization in Oral and Maxillofacial Surgery Department of the same university. He started to work as an Assistant Professor at Istanbul Medipol University, Department of Dental and Maxillofacial Surgery and still continues with the same position. His clinical interests are orthognathic surgery and virtual planning, facial asymmetry, maxillofacial trauma, bone augmentation and implantology. He is giving various national lectures, courses about Dental Implants, Bone Augmentation and Orthognatic Surgery.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Doğru verilerle kullanıldığında yazılımlar, cerrahi prosedürlerin planlanması için faydalı bir araç olabilir. Sanal planlama etkili bir cerrahi süreci için gereklidir, ancak bu süreçte tamamen yazılıma güvenemeyiz. İlk adım, biz klinisyenlerin sanal planlamayı nasıl etkili bir şekilde kullanacağımızı anlamamızdır. İkinci olarak, sanal hazırlıklarımız sırasında teknik aksaklıklarla nasıl başa çıkabileceğimizi bilmemiz gerekir. Son olarak, dijital verileri her zaman klinik muayene verileriyle eşleştirmek çok önemlidir. Bu nedenle, ortognatik cerrahide mevcut altın standart, alanın iki ayağını (sanal cerrahi planlama ve klinik yüz analizi) bir araya getiren kombine planlamadır. Klinik değerlendirmeden elde edilen verilerin sanal bir cerrahi plana nasıl dahil edileceğini öğrenmek bu sunumun odak noktasıdır. Bunu sağlamak amacıyla hassas veri toplama yöntemleri, bilgisayarda oluşturulmuş kafa modelleri, kafa oryantasyonu, sefalometri ve dijital hazırlık konuları ele alınacaktır.

When used with accurate data, software can be a useful tool for planning surgical procedures. In the hands of experts, planning softwares can be quite useful. Virtual planning is essential for effective work, but we can't rely entirely on it. The first step is for us clinicians to understand how to effectively employ virtual planning. Second, we need to know how to safeguard against technical glitches throughout our virtual preparations. Finally, it is crucial to always match digital data with clinical examination data. Therefore, the current gold standard in orthognathic surgery is combined planning, which brings together the two pillars of the field (virtual surgical planning and clinical face analysis). Learning how to incorporate data from a clinical assessment into a virtual surgical plan is the focus of this course. Methods for precise data collection, computer-generated head models, head orientation, cephalometry, and digital preparation will be covered.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Merva
SOLUK TEKKEŞİN**

CV

Merva Soluk Tekkeşin, 2011 yılından beri İstanbul Üniversitesi'nde Oral ve Maksillofasiyal Patoloji alanında öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. 2003 yılında İ.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olmuş, 2010 yılında Tümör Patolojisi Bilim Dalı'nda doktorasını tamamlamıştır. Alanı ile ilgili ulusal ve uluslararası derneklerde çeşitli görevleri bulunmaktadır. Başlıca ilgi alanları odontojenik lezyonlar, fibro-osseöz lezyonlar, oral kanserler, oral potansiyel malign lezyonlar ve dijital patoloji ile yapay zeka uygulamalarıdır. Uluslararası indekslerde taranan birçok yayını ve 'Dünya Sağlık Örgütü, Baş ve Boyun Tümörleri Sınıflaması' kitabı da dahil olmak üzere birçok kitapta bölüm yazarlığı bulunmaktadır. Sağlık bilimleri alanında, 2019 yılı Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanı Ödülü'nün sahibidir

Merva Soluk Tekkeşin has been serving as a faculty member in the field of Oral and Maxillofacial Pathology at Istanbul University since 2011. She graduated from Istanbul University, Faculty of Dentistry in 2003 and completed her PhD in the Department of Tumor Pathology in 2010. She holds various positions in national and international associations related to her field. Her main areas of interest include odontogenic lesions, fibro-osseous lesions, oral cancers, potential malignant oral lesions, and digital pathology with artificial intelligence applications. She has numerous publications indexed in international databases and has contributed as a chapter author to several books, including the "World Health Organization, Classification of Head and Neck Tumors." In the field of health sciences, she is the recipient of the 2019 Turkish Academy of Sciences (TÜBA) Award for Outstanding Young Scientists.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Ameloblastom, çene kemiklerinde izlenen, iyi huylu ancak lokal infiltratif epitelyal odontojenik bir neoplazidir. Genellikle ağrısız, yavaş büyüyen bir kitle olarak kendini gösterir. Büyük boyutlara ulaştığında, dişlerde yer değişikliğine, kortekste genişlemeye ve perforasyona, hatta paresteziye neden olabilir. Altın standart tedavi, olgunun büyüklüğüne ve lokalizasyonuna göre değişim gösterse de en az 1 cm güvenlik marjlarıyla cerrahi rezeksiyondur. Son yıllarda, histopatolojik inceleme için gönderilen ameloblastom doku örneklerinin moleküler olarak incelenmesi ve DNA dizilemesi, "mitojen-aktivasyonlu protein kinaz" sinyal yolunda somatik bir mutasyon göstermiştir. Bu BRAF p.V600E mutasyonu, MAPK yolu en yaygın aktive edici mutasyondur ve ardından RAS genlerinde (KRAS, NRAS, HRAS) ve FGFR2'de karşılıklı olarak özel mutasyonlar izlenir. Hedgehog sinyal yolunun disregülasyonu, özellikle maksilla olgularında, MAPK yolu mutasyonu ile birlikte en sık görülen mutasyon olan SMO mutasyonu ile birlikte ortaya çıkabilir. Özellikle mutant BRAF, EGFR aktive olmasından bağımsız olarak yolun sürekli aktive olmasına ve proliferasyonu teşvik ederek apoptoza engel olmasına neden olabilir. Bu durum, RAF kinazlarının seçici inhibitörleri olan Dabrafenib ve Vemurafenib gibi özel ilaçlar için mutant BRAF'ı potansiyel bir hedef haline getirir. Bu konuşma ile, BRAF inhibitörleri ile tedavi edilen vaka raporlarını özetlemeyi, bu inhibitörlerin kullanımının etkilerini ve sonuçlarını sunmayı, gelecekte olası ilaç veya ilaç-cerrahi kombinasyon tedavileri tartışmayı planlamaktayım.

Ameloblastoma is a benign but locally infiltrative epithelial odontogenic neoplasm of the jawbones. It typically presents as a painless, slow-growing mass. When it reaches a large size, it can cause displacement of teeth, expansion and perforation of the cortices, and even paraesthesia. The gold standard treatment varies depending on the size and localization of the lesion, but surgical resection with at least 1 cm safety margins is usually recommended. In recent years, molecular examination and DNA sequencing of ameloblastoma tissue samples sent for histopathological analysis have revealed a somatic mutation in the "mitogen-activated protein kinase" (MAPK) signaling pathway. The most common activating mutation in the MAPK pathway is the BRAF p.V600E mutation, followed by mutually exclusive mutations in RAS genes (KRAS, NRAS, HRAS) and FGFR2. Dysregulation of the Hedgehog signaling pathway may also occur, especially in maxillary cases, where the most frequent co-occurring mutation with the MAPK pathway mutation is SMO mutation. Particularly, mutant BRAF may lead to continuous activation of the pathway and promotion of proliferation, independent of EGFR activation, thereby inhibiting apoptosis. This makes mutant BRAF a potential target for specific drugs such as Dabrafenib and Vemurafenib, which are selective inhibitors of RAF kinases. With this presentation, I plan to summarize case reports treated with BRAF inhibitors, present the effects and outcomes of using these inhibitors, and discuss potential future drug or drug-surgery combination treatments.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Emrah SOYLU

CV

1985 yılında Amasya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Amasya'da tamamladıktan sonra lise öğrenimini Çorum Fen Lisesi'nde tamamladı. 2002 yılında girdiği Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden 2007 yılında mezun oldu. Doktora eğitimini 2014 yılında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında tamamladı. 2021 yılında Doçent ünvanını aldı. Ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 50'nin üzerinde yayını, ulusal ve uluslararası kongrelerde sunulmuş 70'in üzerinde bildirisi ve 1 adet patenti bulunmaktadır. Erciyes Technopark bünyesinde kurulmuş olan DentBioChem adlı şirketin Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği görevini yürütmektedir. Çalışmalarına Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında devam etmektedir.

He was born in Amasya in 1985. After completing his primary and secondary education in Amasya he completed his high school education in Çorum Science High School in 2002. He graduated from the Faculty of Dentistry of Ondokuz Mayıs University, which he entered in 2002, in 2007. He completed his doctorate in Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 2014. He received the title of Associate Professor in 2021. He has more than 50 publications published in national and international journals, over 70 papers presented in national and international congresses and 1 patent. He is the Deputy Chairman of the Board of Directors of DentBioChem, which was established within the body of Erciyes Technopark. He continues his studies at Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Ortognatik cerrahide ideal sonuca ulaşabilmek için doğru hasta, doğru planlama ve doğru cerrahinin önemi tartışılmazdır. Bu kriterler haricinde, hastanın ameliyata hazırlanması, ameliyat sırasında hastanın yönetimi ve cerrahi sonrası takipler ortognatik cerrahi sürecini bütünlleyen unsurlardır. Öncesi, sırası ve sonrası süreçlerin ideal bir şekilde yönetilmesi komplikasyonsuz bir ameliyat süreci ile yüksek hasta konforu sağlayarak iyileşme sürecini kısaltabilecektir. Bu sunumda Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Hastanesinde ortognatik cerrahi ameliyatı geçiren hastaların ilk muayenelerinden son kontrollerine kadar olan süreç ve yönetimi anlatılmaktadır.

The importance of the right patient, the right planning and the right surgery is indisputable in order to achieve the ideal result in orthognathic surgery. Apart from these criteria, preparation of the patient for surgery, management of the patient during surgery and postoperative follow-up are the elements that complement the orthognathic surgery process. The ideal management of the preoperative, intraoperative, and postoperative processes will shorten the healing process by providing an uncomplicated surgical process and high patient comfort. In this presentation, the process and management of patients undergoing orthognathic surgery at Erciyes University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Hospital from their initial examination to their final follow-up is described.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Cem TANYEL

CV

Dr. Cem Tanyel 1975 yılında Muğla'da doğdu. Lise öğrenimini İzmir Bornova Anadolu Lisesinde tamamladı. 1998 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ihtisasına başladı ve kemik greftleri ile ilgili tezi ile 2005 yılında doktorasını aldı. 2013 yılında İngiltere'de Saint George Hospital'da gözlemci doktor olarak bulundu. 2015 yılında Doçent, 2023 yılında Profesör ünvanı aldı. 2023 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilimdalı'dan emekli olmuştur. Dr. Cem Tanyel halen İstanbul Atlas Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda akademik kariyerine devam etmektedir. Bugüne kadar 3 adet doktora öğrencisi danışmanlığı yapmış ve mezun etmiştir. Dr. Tanyel, birçok ulusal ve uluslararası kongrelerde davetli konuşmacı olarak bulunmuş, kurslar ve eğitimler düzenlemiştir. Kendisinin uluslararası ve ulusal bilimsel dergilerde çok sayıda makalesi ve kitaplarda bölümleri bulunmaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Dr Cem Tanyel was born in 1975 in Muğla. He completed his high school education at Izmir Bornova Anatolian High School. In 1998, he graduated from Istanbul University Faculty of Dentistry. In the same year, he started his specialisation in Oral, Dental and Maxillofacial Surgery at Istanbul University Faculty of Dentistry and received his doctorate in 2005 with his thesis on bone grafts. In 2013, he worked as an observer doctor at Saint George Hospital in England. In 2015, he was promoted to Associate Professor and in 2023 to Professor. In 2023, he retired from Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. Dr Cem Tanyel is currently continuing his academic career at Istanbul Atlas University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery. He has supervised and graduated 3 doctoral students until today. Dr Tanyel has been an invited speaker at many national and international congresses and has organised courses and trainings. He has many articles in international and national scientific journals and chapters in books. He is married and has two children.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ESKİ DOSTUN GERİ DÖNÜŞÜ: SUBPERİOSTAL İMPLANTLAR

İleri derecede kemik erimesi olan hastaların estetik ve fonksiyonel olarak rekonstrüksiyonu oral cerrahinin halen tartışmalı konularından birisidir. Son yıllarda ciddi kemik erimesi olan vakaların kişiye özel subperiostal implantlar kullanılarak rehabilitasyonu öne çıkmaktadır. Aslında subperiostal implantların kullanımı 1940'lı yıllara kadar geriye gitmektedir. Ancak yıllarca başarılı bir şekilde kullanılan subperiostal implantlar; üretim sürecinin karmaşıklığı, rezidüel kemik ölçüsünün alımındaki zorluklar (doğrudan kemik ölçümü) ve protez uyumundaki başarısızlıklar nedeniyle bir süre sonra yerini Branemark tarafından önerilen endosseöz implantlara bıraktılar. Bilindiği gibi ileri kemik erimesi olan vakalarda endosseöz implantların kullanımı öncesinde iliak greft yada otojen greftleme gibi çeşitli ogmentasyon teknikleri kullanılmakta yada zigoma implantlarından faydalanılmaktadır. İliak greftleme yöntemi ile çene kemiklerinin rekonstrüksiyonu başarılı bir yöntem olmasına rağmen, tedavi süresinin uzun olması, geçici protez kullanımının olanaksızlığı, ikinci bir cerrahi saha olması, hastanın bir müddet yürüme zorlukları çekmesi gibibazı dezavantajlara sahiptir. Zigoma implantları ile yapılan rekonstrüksiyon vakalarında ise hastaların protezleriyle ilgili yakınmaları olmaktadır. Ayrıca zigoma implantlarından kaynaklanan enfeksiyonlar ciddi oro-antral boşlukların oluşmasına neden olabilmektedir. Günümüzde digital teknolojinin gelişmesi ve birçok alanda yaygınlık kazanmasıyla kemikle son derece uyumlu olan kişiye özel titanyum implantlar yapmak mümkündür.

Kişiye özel olarak tasarlanabilen bu implantlar, üst çenenin destek noktalarına uygun vidalar kullanılarak sabitlenmekte ve multiunit abutmentlar ile hastanın protetik yüklemesi kısa bir sürede yapılabilmektedir. Bu durum otojen yada iliak uygulamaları sonrası uzun bekleme sürelerini kısalttığından dolayı custom implantlara ciddi avantajlar getirmektedir. Ancak üretiminden ve uygulamasından kaynaklanan bazı aksaklıklar sebebi ile çeşitli komplikasyonlarla da karşılaşmaktadır. Sunumunda kişiye özel subperisotal implantların kullanım endikasyonları ve avantajları ile ilgili teorik çerçeve ortaya koymayı ve şimdiye kadar elde ettiğimiz tecrübe ışığında yaşadığımız çeşitli komplikasyonları tartışmayı amaçlıyoruz.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

THE OLD FRIEND RETURNS: SUBPERIOSTAL IMPLANTS

Aesthetic and functional reconstruction of patients with advanced osteoporosis is still one of the controversial issues of oral surgery. In recent years, rehabilitation of cases with severe osteoporosis using personalized subperiosteal implants has come to the fore. In fact, the use of subperiosteal implants goes back to the 1940s. However, subperiosteal implants that have been used successfully for years; Due to the complexity of the manufacturing process, difficulties in obtaining residual bone measurement (direct bone measurement) and failures in prosthesis fit, they were eventually replaced by the endosseous implants proposed by Branemark. As it is known, in cases with advanced bone resorption, various augmentation techniques such as iliac graft or autogenous grafting are used or zygoma implants are used before the use of endosseous implants. Although the reconstruction of the jaw bones with the iliac grafting method is a successful method, it has some disadvantages such as the long treatment period; the impossibility of using a temporary prosthesis, having a second surgical site, and the patient's walking difficulties for a while. In cases of reconstruction with zygoma implants, patients have complaints about their prosthesis. In addition, infections from zygoma implants can cause severe oro-antral spaces.

Today, with the development of digital technology and its prevalence in many areas, it is possible to make personalized titanium implants that are highly compatible with bone. These implants, which can be designed individually, are fixed to the support points of the upper jaw using appropriate screws, and prosthetic loading of the patient can be performed in a short time with multi-unit abutments. This situation brings serious advantages to custom implants as it shortens the long waiting times after autogenous or iliac applications. However, due to some problems arising from its production and application, various complications are also encountered. In this presentation, we aim to present the theoretical framework regarding the indications and advantages of personalized subperiosteal implants and to discuss the various complications we have experienced in the light of our experience so far.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Ufuk TATLI

CV

Dr. Ufuk Tatlı, diş hekimliği eğitimini Hacettepe Üniversitesi'nde, çene cerrahisi uzmanlık ve doktora eğitimini Çukurova Üniversitesi'nde tamamladı. Dr. Tatlı'nın hakemli bilimsel dergilerde 58 makalesi, bilimsel toplantılarda 54 bildirisi ve 16 davetli konuşması ve yayınlanmış 3 kitap bölümü bulunmaktadır. Dr. Tatlı'nın bilimsel yayınları 1200'ün üzerinde atıf almıştır. Dr. Tatlı'nın uluslararası fellowship eğitimi ve misafir öğretim üyeliği tecrübeleri bulunmaktadır. Dr. Tatlı, Kraniyomaksillofasiyal Cerrahi Fellowship eğitimi 2013 yılında Hannover/Almanya'da (Hannover Tıp Okulu) tamamladı. Dr. Tatlı, 2016 yılında Prag/Çek Cumhuriyeti'nde (Charles Üniversitesi) ve 2018 yılında Boston/ABD'de (Boston Üniversitesi) misafir öğretim üyesi olarak bulundu. Dr. Tatlı, Çukurova Üniversitesi'ndeki 18 yıllık mesleki deneyiminin ardından Temmuz 2023'ten beri akademik kariyerine ABD'de bulunan Marquette Üniversitesi çene cerrahisi bölümünde tam zamanlı öğretim üyesi olarak devam etmektedir.

Dr. Ufuk Tatlı completed his DDS education at Hacettepe University, his OMFS residency education at Çukurova University. Dr. Tatlı has a total of 58 published articles in peer-reviewed journals, 54 oral/poster presentations in scientific meetings, 16 invited lectures in scientific meetings, and 3 chapters in scientific books. His scientific works have more than 1,200 citations. Dr. Tatlı has international fellowship and visiting professorship experiences. He completed Cranio-Maxillofacial Surgery fellowship education in Hannover/Germany (Hannover Medical School) in 2013. Dr. Tatlı stayed as visiting professor in Prague/Czech Republic (Charles University) in 2016 and also in Boston/USA (Boston University) in 2018. After 18 years of professional experiences at Çukurova University, Dr. Tatlı currently continues his academic career as a full-time faculty in the department of OMFS at Marquette University in the USA, since July 2023.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ORTOGNATİK CERRAHİNİN AKUSTİK ETKİLERİ

Bir takım oral ve maksillofasiyal cerrahi prosedürler, ses oluşumunu sağlayan bazı önemli yapıları etkiler. Bu sebeple, bu tür ameliyatlar planlanırken konuşma ve ses rezonansı ile ilgili yapılar göz önünde bulundurulmalıdır. Kulak-Burun-Boğaz ameliyatları, baş-boyun ameliyatları ve tiroid ameliyatları sonrasında ses kalitesinde meydana gelen değişiklikler hekimler ve hastalar tarafından iyi bilinmektedir. Ancak, ortognatik cerrahi ameliyatlarının ses, artikülasyon ve rezonans üzerindeki akustik etkileri konusunda yeteri kadar bilgi ve farkındalık bulunmamaktadır. Bu sunumda, ortognatik cerrahi ameliyatlarının belirli anatomik yapıları nasıl etkilediği ve bunların post-operatif akustik etkilerinin neler olduğu gösterilecektir. Oral ve maksillofasiyal cerrahlar bu konuda bilinçli olmalı ve hastalarını olası post-operatif ses ve konuşma değişiklikleri hakkında bilgilendirmelidir. Bu konu medikolegal açıdan da önem taşımaktadır.

ACOUSTIC EFFECTS OF ORTHOGNATHIC SURGERY

Certain oral and maxillofacial surgery procedures affect some vital structures involving voice production. For that reason, the structures regarding the articulation and resonance of the voice should carefully be considered while planning these surgeries. Alterations in voice quality after otorhinolaryngologic surgeries, head and neck surgeries and thyroid surgeries are well known by the physicians and patients. However, there is no sufficient knowledge and awareness of the acoustic effects of orthognathic surgery on voice, articulation, and resonance. This lecture illustrates how orthognathic surgeries affect certain anatomical structures and what their post-operative acoustic effects are. Oral and maxillofacial surgeons should be aware of this topic and inform their patients about possible post-operative changes on voice and speech. This issue is also important regarding medicolegal perspective.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

**Dr. Ayşegül
TÜZÜNER**

CV

1995 yılında TED Ankara Koleji Lisesinden mezun oldu. 2000 yılında Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesini bitirdikten sonra 2006 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim dalında 'Ortognatik Cerrahi Geçiren Erişkin Hastalarda Postoperatif Analjezide İntraoperatif Diklofenak-Sodyum ile Tramadolun Karşılaştırılması' konulu tez çalışması ile doktora ve uzmanlık eğitimini tamamladı. 2009 yılında Halifax Novascotia Kanada Dalhousie Üniversitesinde 'Oral and Maxillofacial Surgery, Primary and Secondary Cleft Lip and Palate Surgery, Orthognatic surgery and Facial Reconstruction' ile ilgili fellowship (yan dal) eğitimini tamamladı. 2012'de Doçent, 2018'de Profesör ünvanını aldı. 76 uluslararası yayın, 28 ulusal, 36 ulusal davetli konuşmacılığı, 138 uluslar arası bildirisi ve 120 'ün üstünde atfı bulunan Prof. Dr. Ayşegül M. Tüzüner halen Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalında görev yapmaktadır.

Prof. Dr. Ayşegül M. Tüzüner, graduated from Hacettepe University, Faculty of Dentistry (2000) after she finished the TED Ankara Collage, Private High School İN 1995. She finished the combined PhD and specialty program of Oral & Maxillofacial Surgery in Ankara University, Faculty of Dentistry in 2006. In 2009, she made a fellowship on 'Oral and Maxillofacial Surgery, Primary and Secondary Cleft lip and Palate Surgery, Orthognathic Surgery and Facial Reconstruction' in Dalhousie University, Oral & Maxillofacial Surgery Department, Queen Elizabeth II Health Center and IWK Children Hospital, Halifax, Novascotia, Canada. She had the degree of Assoc. Prof. Dr. in Ankara University, Faculty of Dentistry Department of Oral & Maxillofacial Surgery in 2012. She had the full Professor title in February 2018. Dr. Tuzuner has internationally and nationally, 104 scientific publications, 138 presentations, 36 invited speaker presentations and more than 120 reported citations. Dr. Tuzuner is still a senior faculty member of Ankara University.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

SURGICAL APPROACHES IN PRIMER AND SECONDARY CLEFT LIP AND PALATE PATIENTS

Any cut in a diamond stays forever because diamonds are forever. Cleft-lip and palate babies are like diamonds. Any reckless surgical touch in a cleft baby stays for a lifetime. When it comes to treatment of a cleft lip and palate baby, many techniques and timing protocols have been described. The goals of primary closure of cleft lip and palate include not only re-establishing normal insertions for all of the nasolabial muscles but also restoring the normal position of all the other soft tissues, including the mucocutaneous elements. The functional closure of the cleft lip, palate and the alveolus is essential. In this lecture, treatments of cleft lip and palate patients with Delaire's functional cheilorhinoplasty, palatoplasty and Precious's alveolar bone grafting technique in Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery will be presented. Moreover late stage secondary cleft lip and palate treatment outcomes due to late referrals will be described.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Sina UÇKAN

CV

Umarım Ankara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesinde Lisans Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Ağız Diş ve Çene Cerrahisinde doktora (uzmanlık) eğitimini tamamlamıştır. Sonrasında Selçuk ve Başkent Üniversitelerinde öğretim üyeliği yapmış olan Uçkan 1994 ve 1996 yıllarında New York Mount Sinai Hastanesinde çalışmıştır. Halen İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında öğretim üyesi olan Sina Uçkan ın ilgi alanları dentofasiyal deformiteler ve tedavileri, travma, rekonstrüksiyon ve klinik-labratuvar araştırmalarıdır.

He completed his doctorate (specialization) in Oral and Maxillofacial Surgery at Hacettepe University Faculty of Dentistry. Uçkan, who later worked as a lecturer at Selçuk and Başkent Universities, worked at Mount Sinai Hospital in New York in 1994 and 1996. Sina Uçkan, who is still a faculty member at Istanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, is interested in dentofacial deformities and their treatments, trauma, reconstruction and clinical-laboratory research.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ORAL VE MAKSİLLOFASİYAL CERRAHİDE ÇOK KONUŞULMAYAN ZORLUKLAR,
NEDENLERİ VE ÇÖZÜMLER

Oral ve Maksillofasiyal cerrahi pratiğinde diğer cerrahi branşlarda da olduğu gibi sık sık yapıp uygulamada bazı zorluklar yaşadığımız ve bunların nasıl aşılacağını bilemediğimiz anlar olur. Bu güçlüklerin nasıl açılacağı bilgisi ise ya sınırlıdır ya da yoktur. Bunun olası sebebi muhtemelen bir uygulamada bilinen ya da hiç oluşmamış sonsuz sayıda zorluk ya da komplikasyonun her an oluşabilmesidir. Bu sunumda az konuşulan zorluklar, bunların olası nedenleri ve çözümleri hem oral hem de maksillofasiyal cerrahi örnekleri ve güncel literatür bilgisi eşliğinde değerlendirilecektir.

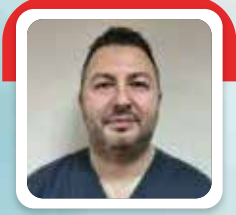
LESS SPOKEN DIFFICULTIES IN ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY,
THEIR CAUSES AND SOLUTIONS

In the practice of Oral and Maxillofacial surgery, as in other surgical branches, during making the procedures that we often do in our daily practice we might have some difficulties that we do not know how to overcome them. The knowledge of how to solve these difficulties is either limited or non-existent. The possible reason for this is that infinite number of complexities or integrations that may or may not have occurred in an applied surgery. In this presentation, rarely encountered difficulties, their possible causes and solutions will be evaluated with both oral, and maxillofacial surgery examples and current literature information.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Cem ÜNGÖR

CV

Dr. Cem Tanyel 1975 yılında Muğla'da doğdu. Lise öğrenimini İzmir Bornova Anadolu Lisesinde tamamladı. 1998 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ihtisasına başladı ve kemik greftleri ile ilgili tezi ile 2005 yılında doktorasını aldı. 2013 yılında İngiltere'de Saint George Hospital'da gözlemci doktor olarak bulundu. 2015 yılında Doçent, 2023 yılında Profesör ünvanı aldı. 2023 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilimdalı'dan emekli olmuştur. Dr. Cem Tanyel halen İstanbul Atlas Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda akademik kariyerine devam etmektedir. Bugüne kadar 3 adet doktora öğrencisi danışmanlığı yapmış ve mezun etmiştir. Dr. Tanyel, birçok ulusal ve uluslararası kongrelerde davetli konuşmacı olarak bulunmuş, kurslar ve eğitimler düzenlemiştir. Kendisinin uluslararası ve ulusal bilimsel dergilerde çok sayıda makalesi ve kitaplarda bölümleri bulunmaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

He was born in 1981 in Trabzon. In 2004, he graduated from Istanbul University Faculty of Dentistry and started to work as a Research Assistant at Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery. In 2011, he completed his thesis titled "Evaluation of the effect of maxillary sinus augmentation on sound quality with acoustic analysis" and received the title of specialist dentist and doctor of science (PhD). In 2014, he received the title of Associate Professor. Dr. Üngör, who is a member of domestic and foreign scientific subjects, has many articles in indexed foreign and refereed domestic journals and book chapter authorships. Reconstruction of maxillo-mandibular defects, bone augmentation methods, dental implant surgeries, maxillofacial fractures, orthognathic surgery and repair of cleft lip and palate are the surgical areas of interest of Dr. Üngör. In 2023, Dr. Üngör received the title of Professor and still continues his academic life at Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery. He is married and has 2 children.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

ESKİ DOSTUN GERİ DÖNÜŞÜ: SUBPERİOSTAL İMPLANTLAR

İleri derecede kemik erimesi olan hastaların estetik ve fonksiyonel olarak rekonstrüksiyonu oral cerrahinin halen tartışmalı konularından birisidir. Son yıllarda ciddi kemik erimesi olan vakaların kişiye özel subperiostal implantlar kullanılarak rehabilitasyonu öne çıkmaktadır. Aslında subperiostal implantların kullanımı 1940'lı yıllara kadar geriye gitmektedir. Ancak yıllarca başarılı bir şekilde kullanılan subperiostal implantlar; üretim sürecinin karmaşıklığı, rezidüel kemik ölçüsünün alımındaki zorluklar (doğrudan kemik ölçümü) ve protez uyumundaki başarısızlıklar nedeniyle bir süre sonra yerini Branemark tarafından önerilen endoosseöz implantlara bıraktılar. Bilindiği gibi ileri kemik erimesi olan vakalarda endoosseöz implantların kullanımı öncesinde iliak greft yada otojen greftleme gibi çeşitli augmentasyon teknikleri kullanılmakta yada zigoma implantlarından faydalanılmaktadır. İliak greftleme yöntemi ile çene kemiklerinin rekonstrüksiyonu başarılı bir yöntem olmasına rağmen, tedavi süresinin uzun olması, geçici protez kullanımının olanaksızlığı, ikinci bir cerrahi saha olması, hastanın bir müddet yürüme zorlukları çekmesi gibi bazı dezavantajlara sahiptir. Zigoma implantları ile yapılan rekonstrüksiyon vakalarında ise hastaların protezleriyle ilgili yakınmaları olmaktadır. Ayrıca zigoma implantlarından kaynaklanan enfeksiyonlar ciddi oro-antral boşlukların oluşmasına neden olabilmektedir. Günümüzde digital teknolojinin gelişmesi ve birçok alanda yaygınlık kazanmasıyla kemikle son derece uyumlu olan kişiye özel titanyum implantlar yapmak mümkündür. Kişiye özel olarak tasarlanabilen bu implantlar, üst çenenin destek noktalarına uygun vidalar kullanılarak sabitlenmekte ve multiunit abutmentler ile hastanın protetik yüklemesi kısa bir sürede yapılabilmektedir. Bu durum otojen yada iliak uygulamaları sonrası uzun bekleme sürelerini kısalttığından dolayı custom implantlara ciddi avantajlar getirmektedir. Ancak üretiminden ve uygulamasından kaynaklanan bazı aksaklıklar sebebi ile çeşitli komplikasyonlarla da karşılaşmaktadır. Sunumunda kişiye özel subperiostal implantların kullanım endikasyonları ve avantajları ile ilgili teorik çerçeve ortaya koymayı ve şimdiye kadar elde ettiğimiz tecrübe ışığında yaşadığımız çeşitli komplikasyonları tartışmayı amaçlıyoruz.

THE OLD FRIEND RETURNS: SUBPERIOSTAL IMPLANTS

Aesthetic and functional reconstruction of patients with advanced osteoporosis is still one of the controversial issues of oral surgery. In recent years, rehabilitation of cases with severe osteoporosis using personalized subperiosteal implants has come to the fore. In fact, the use of subperiosteal implants goes back to the 1940s. However, subperiosteal implants that have been used successfully for years; Due to the complexity of the manufacturing process, difficulties in obtaining residual bone measurement (direct bone measurement) and failures in prosthesis fit, they were eventually replaced by the endoosseous implants proposed by Branemark. As it is known, in cases with advanced bone resorption, various augmentation techniques such as iliac graft or autogenous grafting are used or zygoma implants are used before the use of endoosseous implants. Although the reconstruction of the jaw bones with the iliac grafting method is a successful method, it has some disadvantages such as the long treatment period; the impossibility of

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

using a temporary prosthesis, having a second surgical site, and the patient's walking difficulties for a while. In cases of reconstruction with zygoma implants, patients have complaints about their prosthesis. In addition, infections from zygoma implants can cause severe oro-antral spaces.

Today, with the development of digital technology and its prevalence in many areas, it is possible to make personalized titanium implants that are highly compatible with bone. These implants, which can be designed individually, are fixed to the support points of the upper jaw using appropriate screws, and prosthetic loading of the patient can be performed in a short time with multi-unit abutments. This situation brings serious advantages to custom implants as it shortens the long waiting times after autogenous or iliac applications. However, due to some problems arising from its production and application, various complications are also encountered. In this presentation, we aim to present the theoretical framework regarding the indications and advantages of personalized subperisotal implants and to discuss the various complications we have experienced in the light of our experience so far.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

5. GENÇ TAOMS SEMPOZYUMU

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Bahadır SANCAR

CV

2004 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldum. 2004-2013 yılları arasında serbest diş hekimi olarak çalıştım. 2013-2018 yılları arasında Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalında uzmanlık yaptım. 2018 yılında İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalında doktor öğretim üyesi olarak göreve başladım. Halen aynı kurumda doçent olarak görevime devam etmekteyim. Maxillofacial cerrahi, dental implant cerrahisi ve maxillofasial ağrılar konularında çalışmalarım devam etmektedir.

I graduated from Ankara University Faculty of Dentistry in 2004. I worked as a freelance dentist between 2004-2013. Between 2013 and 2018, I specialized in Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. In 2018, I started working as assistant professor at İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. I still continue to work as an associate professor at the same institution. My studies on maxillofacial surgery, dental implant surgery and maxillofacial pain continue

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

İNFERIOR ALVEOLAR SINIR LATERLİZASYONU VE TRANSPOZİSYONU

Mandibula posteriordaki kemiğin ileri derecedeki rezorpsiyonu nedeniyle bu bölgeye yeterli uzunlukta implant yerleştirilmesi zordur. Yeterli uzunluktaki implant yerleştirilmesine engel teşkil eden mandibular sinirin inferior alveolar dalıdır. Rezorbe mandibulanın tedavisinde çeşitli alternatif teknikler önerilmektedir. Bu teknikler; kısa implant kullanımı, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, distraksiyon osteogenezisi, apozisyonel kemik grefti, sinir lateralizasyonu veya sinir transpozisyonudur. Başarı oranının, primer stabiliteyi ve biyomekaniği destekleyen uzun bikortikal ankrajlı implantların yerleştirilmesine bağlantılı olduğu bilinmektedir. Yüksek oranda rezorbe olmuş posterior mandibulada inferior alveoler sinir lateralizasyonu veya transpozisyonu tedavi süresini kısaltması ve daha uzun implant yerleştirilmesine olanak sağlaması gibi birçok avantaja sahiptir. Mandibula posteriorda ciddi rezorpsiyonları olan vaka serimizde yeterli uzunlukta implant yerleştirilmesi için alveolar sinirin lateralizasyonu veya transpozisyonu literatür desteğiyle birlikte anlatılacaktır.

İNFERIOR ALVEOLAR NERVE LATERALIZATION AND TRANSPOSITION

Due to the advanced resorption of the bone in the posterior mandible, it is difficult to place an implant of sufficient length in this region. It is the inferior alveolar branch of the mandibular nerve that is an obstacle to adequate length implant placement. Various alternative techniques have been proposed for the treatment of the resorbed mandible. These techniques include the use of short implants, guided bone regeneration, distraction osteogenesis, appositional bone grafting, nerve lateralization or nerve transposition. The success rate is known to be linked to the placement of implants with long bicortical anchorage that support primary stability and biomechanics. Lateralization or transposition of the inferior alveolar nerve in the highly resorbed posterior mandible has many advantages, such as shortening the duration of implant treatment and allowing longer implant placement. In our case series with severe resorption of the posterior mandible, lateralization or transposition of the alveolar nerve for adequate length implant placement will be described with the support of the literature.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Berkay TOKUÇ

CV

Berkay TOKUÇ, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2014 yılında mezun oldu. Aynı yıl, Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda uzmanlık eğitime başladı ve uzmanlık eğitimini 2019 yılında tamamladı. 2019-2020 yılları arasında İstanbul'da özel kliniklerde çalıştı. 2020 yılından itibaren Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda akademik çalışmalarına devam etmekte ve 2022 yılından itibaren Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde dekan yardımcısı olarak görev yapmaktadır. Mesleki ilgi alanları arasında dental implantoloji, ortognatik cerrahi, maksillofasiyal travma, maksillofasiyal anomaliler ve oral patoloji bulunmaktadır.

Berkay TOKUÇ graduated from Marmara University, Faculty of Dentistry in 2014. He started his postgraduate education in Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 2014 and received his MSc degree in 2019. Between 2019-2020, he served in private clinics in İstanbul. Since 2020, he has been continuing his academic career as Asst. Prof. at Kocaeli University. Since 2022, Berkay TOKUÇ has also been working as the Vice Dean of Kocaeli University, Faculty of Dentistry. His research interests include dental implantology, orthognathic surgery, maxillofacial trauma, maxillofacial abnormalities, and oral pathology

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Sosis Tekniği: Şiddetli Horizontal Kemik Defektlerinin Augmentasyonunda Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonuna Modifiye Bir Yaklaşım

Dental implantlar, eksik dişlerin yerine konulması için son derece güvenilir ve öngörülebilir bir çözüm olarak ortaya çıkmıştır. Dental implantların başarısı, implantların yerleştirilmesi ve stabilitesi açısından zorluklar oluşturabilen alveolar kemik defektlerinin varlığı da dahil olmak üzere birçok faktörden etkilenir. Sosis Tekniği, Urban tarafından geliştirilen yeni bir yaklaşımdır ve özellikle alveolar kemikteki şiddetli horizontal kemik defektlerinin augmentasyonu için tasarlanmıştır. Bu teknik, partiküllü otojen kemik ve deproteinize sığır kemiği greftlerinin 1:1 oranında karışımının kullanılmasını içeren, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunu (YKR) tekniğinin spesifik bir varyasyonudur. Bu karışımın partiküler yapısı ile vaskülarizasyon kolaylaşır, greft materyalinin yüzey alanı artar ve alveolar kemiğin şekline daha iyi bir uyum sağlanır. Ek olarak bu teknik, geleneksel YKR tekniği ile karşılaştırıldığında, hem lingual/palatal hem de vestibüler bölgelerde birçok titanyum pinin kullanılması nedeniyle kollajen membranın daha iyi sabitlenmesini sağlar. Sosis Tekniği'nde kollajen membranın immobilizasyonu, greft materyalinin güvenli bir şekilde tutulmasında önemli bir rol oynar ve istenen miktarda kemik oluşumunu kolaylaştırır. Bu sunumda, bu cerrahi modifikasyonun klinik sonuçları, vaka örnekleri ve mevcut literatür bulguları eşliğinde tartışılacaktır.

The Sausage Technique: A Modified Approach to Guided Bone Regeneration for Augmentation of Severe Horizontal Bone Defects

Dental implants have emerged as a highly reliable and predictable solution for the replacement of missing teeth. The success of dental implant placement can be influenced by different factors, including the presence of alveolar bone defects that may pose challenges for implant placement and stability. The Sausage Technique, a novel approach developed by Urban, is specifically designed for the augmentation of severe horizontal defects in alveolar bone. This technique is a specific variation of guided bone regeneration (GBR) that involves using a 1:1 mixture of particulated autogenous bone and deproteinized bovine bone grafts. The particulate nature of the mixture facilitates vascularization, increases the surface area of graft material, and naturally adapts to the shape of the alveolar ridge. Furthermore, this technique offers an improved method of securing the collagen membrane by utilizing multiple titanium pins on both the lingual/palatal and vestibular sides, compared to the conventional GBR technique. The immobilization of the collagen membrane in the Sausage Technique plays a crucial role in securing the graft material, thereby facilitating the formation of the desired amount of bone. In this presentation, the clinical outcomes of this surgical modification will be discussed, including insights from case presentations and the current literature findings.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Cemil EREN

CV

Cemil Eren 1993 yılında İskenderun'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimlerini İskenderun'da tamamladı. 2012-2017 yılları arasında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde lisans eğitimi aldı. 2018 yılında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda uzmanlık eğitimine başladı. 2023 yılında MRONJ'un önlenmesi ve tedavisinde Enamel Matriks Türevlerinin Etkinliğinin değerlendirildiği tez çalışmasını tamamlayarak Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Uzmanı ünvanını aldı. Halen Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Araştırma Görevlisi olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Cemil Eren was born in 1993 in Iskenderun. He completed his primary, secondary and high school education in Iskenderun. He studied dentistry at Ankara University Faculty of Dentistry between 2012-2017. In 2018, he started his residency education at Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery. In 2023, he completed his thesis study on the evaluation of the effectiveness of Enamel Matrix Derivatives in the prevention and treatment of MRONJ and received the title of Oral and Maxillofacial Surgery Specialist. He is currently working as a Research Assistant at Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Ara ve Final Splint Olmadan Bimaksiller Ortognatik Cerrahi: Yazılımsal Hata

Giriş: Ortognatik cerrahide üç boyutlu hareketleri içeren planlama, konvasyonel ya da dijital olarak üretilen splintler aracılığıyla cerrahi uygulamaya aktarılır. Bu olgu raporunun amacı sanal planlama programı ile hatalı üretilen ara ve final splint ile yapılan ortognatik cerrahi ameliyatını sunmaktır.

Vaka: Sınıf 3 iskeletsel anomalisi olan 18 yaşındaki kadın hastanın üst çenesinin 3 mm öne ve alt çenesinin 1,5 mm geri alınması planlandı. Ameliyat planı sanal planlama programı (Nemo Software) kullanılarak "maksilla first" yaklaşımla tasarlandı. Cerrahi splintler hazırlandı ve oklüzal adaptasyon açısından kontrol edildi. Le Fort I osteotomisi tamamlandıktan sonra ara splintin yapımında bir hata fark edildi. Nemo software programı üzerinden yapılan kontrolde splint üretim aşamasında yazılımsal hata nedeniyle her iki splintin maksillomandibular hareket yapılmadan üretildiği görüldü. Hastanın genel anestezi altında olması ve yeni splintlerin üretiminin uzun süreceği değerlendirilerek hastanın ameliyatının splintler kullanılmadan bitirilmesine karar verildi. Maksilla 3 boyutlu yeni konumuna splint kullanılmadan fikse edildikten sonra, bisagittal split ramus osteotomisi uygulanan mandibula, maksilla rehberliğinde maksillomandibular fiksasyon yapılarak sabitlendi. Ameliyat sonrası ve öncesi DICOM verileri kullanılarak MIMICS yazılımı ile çakıştırma yapılarak uygulanan cerrahinin doğruluğu değerlendirildi.

Sonuç: Ortognatik cerrahide popüler hale gelen dijital teknolojinin sanal tabanlı olması nedeniyle bazı sorunlarla karşılaşmamız mümkündür. Bu olguda splintler yalnızca oklüzal adaptasyon açısından kontrol edildi. Overjet ve overbite açısından kontrol edilmedi. Cerrahi öncesi splintlerin planlama yazılımı üzerinden ve klinik olarak oklüzal adaptasyon, overjet-overbite açısından ortodontist ve cerrah tarafından iki kez kontrol edilmelidir. Dijital teknolojide deneyim kazanılana kadar dijital splintlerle birlikte konvasyonel yedek splintlerin üretilmesi öneririz.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Bimaxillary Orthognathic Surgery Without Intermediate and Final Splints: Software Error

Introduction: In orthognathic surgery, the planning involving three-dimensional movements is transferred to surgical practice through conventional or digital splints. The purpose of this case report is to present bimaxillary orthognathic surgery performed with faulty intermediate and final splints due to a software error in virtual planning.

Case Presentation: Bimaxillary orthognathic surgery was performed on a 18-year-old female patient with a Class 3 skeletal anomaly with a plan to advance the maxilla by 3 mm and retract the mandible by 1.5 mm. The surgery was initially planned using the virtual planning program (Nemo Software). Surgical splints were prepared and checked for occlusal adaptation. After the completion of Le Fort I osteotomy, an error was noticed in the fabrication of the intermediate splint. A software error in the Nemo program during splint production caused both splints to be manufactured without maxillomandibular movements. Considering that it takes a long time to produce new splints, it was decided to complete the surgery without using the splint. The maxilla was fixed in its three-dimensional position without splints, and bisagittal split ramus osteotomy was performed on the mandible with maxillomandibular fixation. The accuracy of the surgery was evaluated using DICOM data before and after surgery and alignment was conducted with MIMICS software.

Conclusion: Digital technology, which has become popular, may create some difficulties due to its virtual base. In this case, the splints were only checked for occlusal adaptation, without verification of overjet and overbite. Surgical preoperative splints should be double-checked both through the planning software and clinically by both the orthodontist and surgeon.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği
30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ
17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Elif ÖZÇELİK

CV

Elif Özçelik 1990 yılında Bursa'da doğdu. 2013 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Eğitimine Marmara Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi bölümünde devam etti. 2018 yılında Ekstramaksiller ve İntrasinüs Yerleşimli Zigomatik İmplantların Biyomekanik Tepkilerinin Sonlu Elemanlar Analizi ile İncelenmesi konulu tezini tamamladı. Çeşitli kliniklerde klinisyen olarak çalıştıktan sonra İstanbul Atlas Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Cerrahisi ve Çene Cerrahisi Anabilim dalına Dr. Öğretim Üyesi olarak atandı. Aynı üniversitede halen görevine devam etmektedir.

Elif Özçelik was born in 1990 in Bursa, Turkey. She graduated Istanbul University Faculty of Dentistry in 2013. She continued her education at the department of Oral and Maxillofacial Surgery at Marmara University. In 2018, she completed her thesis on Investigation of Biomechanical Responses of Extramaxillary and Intrasinus Placed Zygomatic Implants with Finite Element Analysis. After working as a clinician in various clinics, she was elected Assistant Professor of Oral Surgery and Maxillofacial Surgery in the Istanbul Atlas university Faculty of Dentistry. She still continues her duty there.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Piezocerrahi İle Cerrahi Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesi (Sarpe)

Günümüzde cerrahi tedaviler minimal invaziv ve öngörülebilirliği yüksek yaklaşımlara doğru kaymaktadır. Piezocerrahi cihazı son zamanlarda hassasiyet ve güvenlik gibi teknik özellikleri nedeniyle maksillofasiyal cerrahinin geleneksel araçlarına uygulanabilir bir alternatif olarak sunulmuştur. Cihazın sert dokulara spesifik olarak çalışması en büyük avantajlarından biridir. Bu nedenle kritik anatomik yapıları (örn. Palatin arter) tehlikeye atma riski minimum düzeydedir. Diğer avantajları arasında ameliyat sırasında kanama ve ameliyat sonrası şişmenin minimum düzeyde olması ve kemik yüzeylerinde minimum termal hasar yer alır. Dar ve doğrusal osteotomiler, değişken titreşimli neşterlerle, daha uzun bir çalışma süresi pahasına kolaylıkla gerçekleştirilebilir. Maksiller transversal yetersizlik sıklıkla görülmektedir. Tedavi, sütürler kapandıkça ve mekanik kuvvetlere karşı direnç arttıkça başarılı ortodontik maksiller genişletme olasılığının azalması nedeniyle 15 yaşın üstündeki hastalar için cerrahi destekli hızlı üst çene genişletmesini (SARPE) içerir. Bu sunumun amacı, cerrahi destekli hızlı üst çene genişletmesinin (SARPE) tüm osteotomileri için Piezocerrahinin kullanımını göstermek ve piezocerrahinin hastanın doku iyileşmesi ve ameliyat sonrası iyileşmesi üzerindeki yararlı etkilerinin ardındaki mantığı sunmaktır.

Surgical Assisted Rapid Palatal Expansion (Sarpe) With Piezosurgery

Nowadays, trends in dental surgical treatment are shifting towards approaches that are minimally invasive and have high predictability. Piezosurgery device has been recently presented as a feasible alternative to the conventional tools of cranio-maxillo-facial surgery, due to its technical characteristics of precision and safety. The cutting action of the device is unique because it occurs only when it is used on mineralized tissues, not on soft tissues. Other advantages include minimal risk of jeopardizing critical anatomic structures (e.g. Palatine artery), minimal intraoperative bleeding and postoperative swelling, and minimal thermal damage to bone surfaces. Narrow and rectilinear osteotomies can be easily performed with varying vibrating scalpels, at the cost of a longer operating time. Transverse maxillomandibular discrepancies occur in a wide variety of individuals. The treatment involves orthodontic expansion for patients under the age of 15, or surgically assisted rapid palatal expansion (SARPE) for patients with mature bones due to the decrease in the possibility of successful orthodontic maxillary expansion as sutures close and resistance to mechanical forces increases. The operation, including pterygo-maxillary detachment, can be completed under local anesthesia. The aim of the lecture is to illustrate the use of Piezosurgery for all osteotomies of surgically assisted rapid maxillary expansion (SARME) and present the rationale behind the beneficial effects of the piezosurgery on a patient's tissue healing and postoperative recovery.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Kevser SANCAK

CV

Dr.Öğr.Üyesi Kevser Sancak 1989 yılında Gaziantep'te doğdu; ilk ve orta öğrenimini Gaziantep'te tamamladı. Lisans eğitiminde 2013 yılında OnDokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde mezun oldu; 2019 yılında Ankara Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi alanında uzmanlık eğitim programını tamamladı. 2020 yılında Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne Doktor Öğretim Üyesi olarak atandı. Halen aynı üniversitede öğretim üyesi olarak görev yapan Kevser Sancak'ın dentoalveoler cerrahi, ortognatik cerrahi, yarık dudak ve damak cerrahisi, kemik ögumentasyonu ile ilgili ulusal ve uluslararası çok sayıda yayın, kitap bölümü ve makalesi vardır. Ayrıca Türkiye'de nöralterapi dahil tamamlayıcı tıpla ilgili çok sayıda eğitime katılmıştır.

Assist. Dr. Kevser Sancak was born in Gaziantep in 1989; she completed her primary and secondary education in Gaziantep. She graduated from On Dokuz Mayıs University Faculty of Dentistry in 2013; and she completed her specialization training program at Ankara University in the field of Oral and Maxillofacial Surgery in 2019. She was appointed Assistant Professor to Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Dentistry in 2020. She still serving as a faculty member at the same university, Assist. Dr. Kevser Sancak has many national and international publications, book chapters and papers related to the field of dentolaveolar surgery, orthognathic surgery, cleft lip and palate, bone augmentation and also participated in numerous trainings regarding complementary medicine including neuraltherapy in Turkey.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Alveolar Kemik Ögumentasyonunda Kişisel Titanyum Mesh Membranların Kullanımı

Diş çekiminden sonra, alveolar kemikte horizontal ve vertikal yönde bir azalma ile sonuçlanan remodelling süreci meydana gelir. Bu rezorpsiyon, dental implantların doğru yerleştirilmesi için yetersiz kemik hacmine neden olabilir. Farklı kemik rejenerasyon teknikleri kemik hacmini arttırmayı amaçlar. Alveolar kemik jenerasyon teknikleri arasında otojen kemik greftleri, alveolar kemik distraksiyonu, inferior alveolar sinir transpozisyonu ve yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu yer alır. Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu (GBR), implant alanında kemik defekti meydana geldiğinde sıklıkla alveolar kemiği yeniden yapılandırmak için kullanılan kemik ögumentasyonu için etkili ve basit bir yöntemdir. Membranın uygulanması GBR'nin temel prensibidir. Ağız cerrahisinde kullanılan pek çok membran türü vardır ancak titanyum meshin avantajı, yer muhafazası sağlayan ve kontur çökmesini önleyen sertliktir. Kinik gereksinimlerin ve dijital implantasyon teknolojisinin gelişmesiyle birlikte, kişisel titanyum mesh membranlar, GBR'deki araştırma trendlerinden biri haline gelmiştir. Kişisel titanyum meshin maliyeti, standart titanyum mesh ve otojen greftleme yöntemlerine göre daha yüksek olsa da, azaltılmış cerrahi süre, daha iyi stabilite ve standart titanyum meshe göre daha az ekspoz riski avantajları arasında sayılabilir.

Using Customize Titanium Mesh Membrane In Alveolar Bone Augmentation

Following tooth extraction, a remodeling process occurs that results in a reduction in the alveolar bone in both the horizontal and vertical directions. This resorption may lead to insufficient bone volume for correct placement of dental implants. Different bone regeneration techniques aim to increase bone volume. Alveolar bone regeneration techniques include autogenous bone grafts, alveolar bone distraction, inferior alveolar nerve transposition, and directed bone regeneration. Guided bone regeneration (GBR) is an effective and simple method for bone augmentation that is often used to reconstruct alveolar bone when a bone defect occurs at the implant site. The application of the membrane is the basic principle of GBR. There are many types of membranes used in oral surgery, but the advantage of titanium mesh is its rigidity, which conserve space and prevents contour collapse. With the development of clinical requirements and digital implantation technology, personal titanium mesh membranes have become one of the research trends in GBR. Although the cost of personal titanium mesh is higher than standard titanium mesh and autogenous grafting methods, its advantages include reduced surgical time, better stability and less exposure risk compared to standard titanium mesh.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Nurettin DİKER

CV

Nurettin Diker 2013 yılında Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu. 2013 yılında yapılan diş hekimliğinde uzmanlık sınavına girerek Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında uzmanlık eğitimi almaya hak kazandı ve uzmanlık eğitimini 2017 yılında tamamladı. Aynı yıl "Sistemik rifampisin tedavisinin travmatik inferior alveolar sinir hasarı sonrası rejeneratif etkilerinin değerlendirilmesi" başlıklı doktora tezini sunarak İstanbul Medipol Üniversitesinde Sinirbilimleri doktorasını tamamladı. 2019 yılında Doktor Öğretim Üyesi, 2022 yılında da Doçent Doktor ünvanlarını almıştır. SCI ve SCI-expanded indeksli dergilerde 10 dan fazla yayını ve ulusal-uluslararası kongrelerde birçok bildirisi vardır. Nurettin Diker'in ilgi alanları peripherel sinir yaralanmaları, ortognatik cerrahi ve dentofasiyel deformite araştırmalarıdır.

Nurettin Diker graduated from Yeditepe University faculty of Dentistry in 2013. By entering the national examination for specialty in the field of Dentistry held in 2013, he gained the opportunity to be a resident in Baskent University Department of Oral and Maxillofacial Surgery; and received her specialty degree in 2017. In 2017, he also completed his PhD thesis titled "The effect of systemic rifampicin treatment on inferior alveolar nerve regeneration in rats following crush injury" and obtained PhD degree in Neuroscience at Istanbul Medipol University. He was appointed Assistant Professor in 2019 and Associate Professor in 2022. He published more than ten articles in peer-reviewed international journals indexed in SCI and SCI-expanded, and presented several reports at international and national conferences. Her research interests include peripherel nerve injury, orthognathic surgery and dentofacial deformities.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Sagittal Ramus Osteotomisinde 'Alçak ve Kısa' Medial Osteotominin Kullanımı

Giriş: Obwegeser'in 60 yıl önce sagittal ramus osteotomisini (SRO) ilk kez tanıttığından bu yana, faydalı olabilecek birçok modifikasyon tanımlanmıştır. En son tanımlanan modifikasyonlardan biri, kondile doğru ilerleyen spontan kırık riskini azaltmak için Posnick tarafından düşük ve kısa medial osteotomi adıyla tanıtılmıştır.

Olgu: Alçak ve kısa medial osteotomi, medial horizontal osteotominin lingulanın hem altında hem de anteriorunda konumlandırıldığı bir modifikasyonudur. Bu modifikasyonun bad-split sıklığını azaltmadaki faydalarının yanı sıra, mandibular asimetride proksimal ve distal segment arasındaki kemik interferanslarını da azaltmaktadır. Bu olgu sunumunda; sağ SRO alçak ve kısa medial osteotomi ile gerçekleştirilmiş, sol ramus osteotomisi için Hunsuck modifikasyonu kullanılmıştır. Sol tarafta spontan kırık medial osteotomid-en sigmoid çentiğe doğru superiora ilerlemiş, kondiler ve distal segment arasında ayrılma sağlanamamıştır. Mandibulada set back hareketini gerçekleştirebilmek için sol mandibula subkondiler bölgeye ek bir osteotomi yapılmıştır ve ameliyatı takiben 4 hafta süreyle intermaksiller fiksasyon uygulanmıştır.

Sonuç: Bad split ameliyat seyrini olumsuz etkilemektedir. Mümkün olan durumlarda kompleks rijit fiksasyon yapılarak ameliyata devam edilmesini ya da ameliyatın tamamen sonlandırılmasını gerektirmektedir. Ameliyat öncesinde bad split risk faktörlerinin tespit edilebildiği durumda, cerrahlar SRO'si için düşük ve kısa medial osteotomi yapmayı tercih edebilirler.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Use of the 'Low and Short' Medial Osteotomy for Sagittal Ramus Osteotomy

Introduction: Since Obwegeser initially introduced the sagittal ramus osteotomy (SRO) over 60 years ago, several useful modifications have been described. One of the most recent modifications was introduced as low and short medial osteotomy by Posnick, to reduce the frequency of unfavourable osteotomy propagation toward the condyle.

Case: Low and short medial osteotomy is a modification to the medial horizontal osteotomy that keeps the cut both below and anterior to the lingula. Besides benefits of that modification on reducing the frequency of unfavourable osteotomy, it also decreases the bony interferences between proximal and distal segment in case of mandibular asymmetries. In the present case report, SRO of the right side was performed with low and short medial osteotomy and Hunsuck modification was used for the left side. On the left side, medial osteotomy propagated superiorly to the sigmoid notch and split could not be achieved between condylar and distal segment. In order to set mandible back, additional osteotomy was performed to the left mandibular sub condylar region and intermaxillary fixation was performed for a period of 4 weeks following surgery.

Conclusion: A bad split negatively impacts the operative course, necessitating either complex rigid fixation if feasible or termination of the procedure altogether. In case of pre-operatively observed bad split risk factors, surgeons may prefer to perform a low and short medial osteotomy during SRO.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Ömer Faruk BOYLU

CV

25/04/1989 tarihinde Bingöl'ün Solhan ilçesinde doğdum. Lisans eğitimini Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde 2009 -2014 yılları arasında tamamlıdım. 2015- 2017 yılları arsında Elazığ Ağız ve Diş Sağlığı Merkezinde pratisyen diş hekimi olarak görev yaptım. Diş Hekimliğinde Uzmanlık Sınavı(DUS) ile 2017-2022 İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD'da araştırma görevlisi olarak çalıştım. 2022 yılından itibaren Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD'da Doktor Öğretim üyesi olarak çalışmaktayım.

Was born on 25/04/1989 in Solhan district of Bingöl. I completed my undergraduate education at Atatürk University Faculty of Dentistry between 2009 and 2014. Between 2015 and 2017, I worked as a general dentist at Elazığ Oral and Dental Health Center. I took the Specialization Examination in Dentistry (DUS) and worked as a research assistant at İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2017-2022. Since 2022, I have been working as a member of assistant professor at Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

Kronik Temporal Mandibular Eklem Dislokasyonunun Açık Eklem Cerrahisi ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Giriş: Temporomandibular eklem(TME) dislokasyonu, mandibulanın fonksiyonel hareketleri sırasında kondilin anterior yönde fazla yer değiştirmesi sonucu Artiküler Eminensin(AE) önünde konumlanmasıdır(1). TME dislokasyonu gülme, konuşma, yemek yeme gibi günlük aktiviteler esnasında oluşabileceği gibi uzun süren dental işlemler sırasında da ortaya çıkabilmektedir(2). Bu durum hastalarda yaşam kalitesini etkileyen ciddi boyutlara ulaşabilir. Böyle durumların cerrahi tedavisinde eminektomi işlemi sıklıkla uygulanmaktadır.

Vaka: 42 yaşındaki kadın hasta, TME'inde 3 yıldır tekrarlayan dislokasyon şikayeti ile Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvurdu. Bu olguda, eminektomi ile başarılı bir şekilde tedavi edilen mandibular dislokasyon vakası sunulmuştur.TME dislokasyonu hastaların yaşam kalitesini etkileyen ağırlı bir TME rahatsızlığıdır. Bu durumun cerrahi tedavisinde eminektomi işlemi sıklıkla uygulanmaktadır. TME ve çevre anatomik yapılar göz önüne alarak uygulandığında komplikasyon görülme olasılığı azalacaktır.

Treatment of Chronic Temporal Mandibular Joint Dislocation with Open Joint Surgery: Case Report

Introduction: Temporomandibular joint (TMJ) dislocation is the positioning of the condyle in front of the Articular Eminence (AE) as a result of excessive displacement in the anterior direction during the functional movements of the mandible (1). TMJ dislocation can occur during daily activities such as laughing, talking, and eating, as well as during long-lasting dental procedures (2). This situation can reach serious levels that affect the quality of life of patients. Eminectomy is frequently performed in the surgical treatment of such conditions.

Case Presentation:A 42-year-old female patient applied to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Clinic with a complaint of recurrent dislocation in her TMJ for 3 years. In this case, a case of mandibular dislocation TMJ dislocation is a painful TMJ disorder that affects patients' quality of life. Eminectomy is frequently performed in the surgical treatment of this condition. When applied by taking into account the TMJ and surrounding anatomical structures, the possibility of complications will decrease

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Dr. Selen ADILOĞLU

CV

2006 yılında lisans eğitimini Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'nde tamamlamıştır. Aynı yıl Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi ADÇ Cerrahisi AD'da başladığı doktora programını 2012 yılında bitirmiştir. Hala Hacettepe Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. İmplantoloji, patoloji, anestezi alanında lisans ve uzmanlık dersleri vermektedir.

Selen Adiloğlu completed her education at Hacettepe University Faculty of Dentistry in 2006.

She made her doctorate program, which she started in the same year at Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 2012.

She still works as an academic member at Hacettepe University. She teaches licence and specialist courses in implantology, pathology and anesthesia.

TAOMS'23

Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

ABSTRACT

MRONJ Hastalarının Cerrahi tedavisinde Mikrobiyolojik Örneklemenin Önemi

Kemik rezorbsiyonuna neden olan hastalıkların tedavisinde ve kanser hastalarında uzun dönem kullanılan bazı kemoterapötikler İlaça Bağlı Çene kemiği Osteonekrozuna neden olabilir. Bifosfonatlar, Denosumab(RANKL inhibitörü), bevacizumab (monoklonal antibody), sunitinib bu ilaçlardan bazılarıdır. Bu ajanların antirezortif ve anti anjiyogenik etkilerine bağlı gelişen osteonekrotik alanlarda farklı fırsatçı mikroorganizmaların izlenebilir. Bu mikroorganizmaların varlığı MRONJ hastalarının cerrahi tedavi başarı oranını etkilemektedir.

Etken bakterilerin tespitinde antibiyotik duyarlılık testleri ve sistemik enfeksiyon bulgularının değerlendirilmesi ile cerrahi sonrası daha iyi ve hızlı bir iyileşme süreci izlenebilir. İntraoral bölgedeki normal mikrofloranın çeşitliliği de göz önüne alındığında özellikle bakteri suşlarının tespitinde doğru örneklem alımı burada önem taşımaktadır.

The importance of microbiological sample in the surgical treatment of MRONJ Patients

Medicine related osteonecrosis of the jaws(MRONJ) can be occurred related with the diseases that cause bone resorption and cancer patients treated with long term chemotherapy. Some of these chemotherapeutic agents are biphosphonates , denosumab(RANKL inhibitör), Bevacizumab(monoclonal antibody)and sunitinib. Number of opportunistic microorganism can increase at the osteonecrotic bone occurred according to the antiangiogenic and antiresorptive effects of these agents. Entity of these opportunistic microorganisms can affect the success rate of the surgery at MRONJ patients. Better and rapid healing can be observed when effective microorganisms were detected and the antibiogram was obtained related to these microorganisms, also systemic symptoms were evaluated. Accuracy of taking the bone sample have an important role because of the diversity of the oral microflora.

HER SEFERİNDE.
YENİ.
KESKİN.

MIS[®] | XD[™]

**MIS XD TEK KULLANIMLIK FREZLER
MAKE IT SIMPLE**

MIS XD ile her implant paketinden bütün prosedür frezleri çıkmaktadır. Bu tek kullanımlık frezler, güvenli ve basitleştirilmiş bir prosedür ve en ideal implant – frez uyumu ve yüksek başlangıç stabilitesi için tasarlanmıştır. Daha fazla bilgi için: www.mis-implants.com/tr-tr/

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

SÖZLÜ SUNUMLAR

[OP-001]

G6PD Eksikliği: Ağız, Diş ve Çene Cerrahisinde Anestezi Stratejileri

Fatih Oluş, Hüseyin Babun

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD ANTALYA

Giriş: Glukoz 6 Fosfat Dehidrogenaz (G6PD) eksikliği dünyada en sık görülen enzim eksikliğidir. 400 milyon insanı etkilediği düşünülmektedir. G6PD, eritrositleri oksidatif strese karşı koruyan antioksidanların üretiminde görevlidir. Eksikliğinde bakla tüketimi, oksidatif stres yaratan durumlar (enfeksiyon, travma v.b.) ve bazı ilaçların (primaquine, rasburicase) kullanımı hemolitik anemiye yol açmaktadır. Ayrıca prilokain, artikain, lidokain ve benzokain G6PD eksikliği olan hastalarda methemoglobinemi gelişimini tetikleyebilmektedirler.

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi hastalarında lokal anestetik kullanım ihtiyacı her zaman mevcuttur. Lokal anestezinin yeterli olmadığı işlemlerin yanında belirli endikasyonlar dahilinde sedasyon ve genel anestezi desteği doğmaktadır. İşlem sonrası analjezi de cerrahinin önemli yapıtaşlarından. Cerrahinin her aşamasında kullandığımız ilaçların önemli bir kısmının G6PD eksikliğinde kullanımı önerilmemektedir. Çok yaygın olan bu patolojinin saptanması ve buna yönelik akılcı ilaç seçimi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi hastalarında son derece değerlidir.

Vaka: 39 yaş erkek hasta. Mandibula yerleşimli odontojenik kist tanısıyla kliniğimize başvurdu. Daha önce bakla tüketimi sonrasında hastaneye başvurup hemolitik anemi ile G6PD eksikliği tanısı almış. Hastaya uygun ilaç grupları ile genel anestezi planlandı. İntraoperatif olarak lokal anestezi uygulanmadı. 8 yaş kız hasta. Süpernümerer diş çekimi için kliniğimize başvurdu. Hasta G6PD tanılı ve hemoliz öyküsü yok. Daha önce anestezi almamış. Hastaya uygun ilaç grubuyla sedasyon planlandı ve lokal anestezi uygulanmadı.

24 yaş erkek hasta. Gömülü 3. molar diş çekilmesi için kliniğimize başvurdu. Hasta G6PD tanılı ve hemoliz öyküsü yok. Daha önce lokal anestezi eşliğinde sünnet işlemi sırasında methemoglobinemi gelişmiş. Hastanın diş çekimi lokal anestezi (bupivakain) desteği ile gerçekleştirildi.

Hastaların hiçbirinde postoperatif dönemde hemolizi gösteren semptom, bulgu ve laboratuvar sonucu gözlemlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Glukoz 6-fosfat Dehidrogenaz Eksikliği, G6PD Eksikliği, Hemoliz, Anemi, Anestezi

G6PD Deficiency: Anesthesia Strategies in Oral and Maxillofacial Surgery

Fatih Oluş, Hüseyin Babun

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department Oral and Maxillofacial Surgery ANTALYA

Introduction: G6PD deficiency is the most common enzyme deficiency in the world. It is estimated to affect 400 million people globally. G6PD is involved in the production of antioxidants that protect erythrocytes against oxidative stress. In its deficiency, consumption of fava beans, conditions that cause oxidative stress and the use of certain drugs lead to hemolytic anemia. In addition, prilocaine, articaine, lidocaine and benzocaine can trigger the development of methemoglobinemia in patients with G6PD deficiency.

Diagnosis of this very common pathology and rational drug selection is extremely valuable in Oral, Dental and Maxillofacial Surgery patients.

Case Presentation: 39-year-old male patient. He was admitted to our clinic with the diagnosis of odontogenic cyst located in the mandible. He was previously admitted to the hospital after consumption of fava beans and diagnosed with hemolytic anemia and G6PD deficiency. General anesthesia was planned with appropriate drug groups. Local anesthesia was not administered intraoperatively.

8-year-old girl. She was admitted to our clinic for supernumerary tooth extraction. The patient was diagnosed with G6PD and had no history of hemolysis. She has never had anesthesia before. Sedation was planned with the appropriate drug group and local anesthesia was not applied.

24-year-old male patient. He applied to our clinic for extraction of impacted 3rd molar tooth. The patient was diagnosed with G6PD and had no history of hemolysis. He developed methemoglobinemia during a previous circumcision procedure under local anesthesia. The patient's tooth extraction was performed under local anesthesia (bupivacaine).

No hemolysis recorded.

Keywords: Glucose 6-phosphate Dehydrogenase Deficiency, G6PD Deficiency, Hemolysis, Anemia, Anesthesia

[OP-002]

Farklı Tipte Maloklüzyona Sahip Bireylerde Temporomandibular Bozukluk Belirti ve Semptomlarının Değerlendirilmesi: Kesitsel Bir Çalışma

Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, [Oğuzhan Tapcı](#)

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Amaç: Temporomandibular bozukluk (TMB), temporomandibular eklemi ve komşu yapıları etkileyen klinik bir durumdur. TMB'nin etiyolojisi hala net olarak anlaşılammıştır ve maloklüzyonun etiyolojik bir faktör olup olmadığı halen tartışmalıdır. Bu kesitsel çalışmanın amacı, farklı maloklüzyon tiplerine sahip hastalarda TMB belirti ve semptomlarını araştırmaktır.

Yöntemler: Ocak 2022-Temmuz 2023 tarihleri arasında Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı'na TMB şikayetiyle başvuran hastaların kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, TMB bulguları, bruksizm ve oklüzyon durumları kaydedildi.

Bulgular: Yaş ortalaması $31,02 \pm 14,07$ olan 90 kadın ve 36 erkek hastanın verileri çalışmaya dahil edildi. Hastaların % 40'ında bruksizm, % 16'sında ağız açmada kısıtlılık, % 79'unda ağrı, % 46'sında eklem sesleri olduğu görüldü. Hastaların %76, %13 ve %11'inde sırasıyla sınıf I, II, III molar ilişkiler bulunurken, hastaların %68, %24 ve %7'sinde sırasıyla normal, derin ve açık anterior kapanış ilişkileri bulundu. Molar ve anterior kapanış ilişkisi alt grupları arasında TMB belirti ve semptomları açısından anlamlı fark gözlenmedi ($p > 0,05$).

Sonuçlar: Sonuçlara göre, TMB'nin belirti ve semptomlarının maloklüzyon tipinden etkilenmediği gözlenmektedir. Ancak bulgular yalnızca sınırlı bir örneklemi kapsamaktadır ve maloklüzyon ile TMB arasındaki kesin ilişkinin belirlenmesi için daha büyük örneklerle yapılacak longitudinal çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, Oklüzyon, Temporomandibular Eklem

Evaluation of the Sign and Symptoms of Temporomandibular Disorder in Individuals with Different Type of Malocclusion: A Cross-Sectional Study

Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, [Oğuzhan Tapcı](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, TURKEY

Objective: Temporomandibular disorder (TMD) is a clinical condition affecting the temporomandibular joint and adjacent structures. The etiology of TMD is still not clearly understood and the malocclusion as an etiologic factor still remains controversial. The purpose of this cross-sectional study was to explore the TMD sign and symptoms among patients with different malocclusion types.

Methods: The records of patients who applied to Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with TMD complaints between January 2022 and July 2023 were evaluated retrospectively. Demographic data, TMD findings, bruxism and occlusion status of the patients were recorded.

Results: Data of 90 female and 36 male patients with a mean age of 31.02 ± 14.07 were included in the study. It was observed that 40 % of the patients had bruxism, 16 % had limited mouth opening, 79 % had pain and 46 % had joint sounds. Class I, II, III molar relationships were found in 76%, 13 % and 11 % of the patients and normal, deep, open anterior bite relationships were found in 68 %, 24 % and 7 % of the patients, respectively No significant differences were observed among molar and anterior bite relationship subgroups in terms of TMD signs and symptoms ($p > 0.05$).

Conclusions: Based on the results, the sign and symptoms of TMD seems not be influenced by the malocclusion type. However, the findings only refer to a limited sample and longitudinal studies with larger samples are needed to determine the exact relation between malocclusion and TMD.

Keywords: Bruxism, Occlusion, Temporomandibular Joint

[OP-003]

Temporomandibular Bozukluğu Olan Bireylerde Otolojik Semptomlar ve Yaşam Kalitesi: Kesitsel Bir Çalışma

Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, [Muhammed Furkan Yılmaz](#)

Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Amaç: Temporomandibular bozukluk (TMB), çiğneme kasları ve temporomandibular eklemdeki (TME) değişikliklerle karakterizedir. TMB hastalarında kulak çınlaması, işitme kaybı, kulak ağrısı gibi otolojik semptomlar görülebilmekte ve yaşam kalitesini etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı TMB'li hastalarda otolojik semptomların prevalansını ve bunların yaşam kalitesi ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntemler: Ordu Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Kliniğine Aralık 2022 ile Ağustos 2023 tarihleri arasında TMB şikayetiyle başvuran hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler, kulak çınlaması, işitme kaybı, kulak ağrısı gibi otolojik semptomlar, yaşam kalitesi ve çiğneme etkinliğine ilişkin Görsel Analog Skala (GAS) skorları kaydedildi.

Bulgular: Yaş ortalaması $35,75 \pm 15,09$ olan toplam 104 hasta (83 kadın, 21 erkek) dahil edildi. Toplamda hastaların 62'sinde (%60) otolojik semptomlar gözlemlendi. Kulak ağrısı, kulak çınlaması ve işitme kaybı olan ve olmayan hastalar arasında yaşam kalitesi ve çiğneme etkinliği skorları açısından anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$), ancak kulak çınlaması olan ve olmayan hastalar arasında yaşam kalitesi açısından anlamlı fark bulundu ($p < 0.01$). Yaşam kalitesi ve çiğneme etkinliği skorları açısından cinsiyetler arasında anlamlı bir fark gözlenmedi ($p > 0,05$).

Sonuçlar: Bu çalışma TMB'li hastalarda otolojik semptomların prevalansının yüksek olduğunu ve kulak çınlamasının yaşam kalitesi üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Otolojik semptomları olan TMB hastalarının optimum tedavisi için diş hekimleri ve kulak burun boğaz uzmanı ile multidisipliner bir yaklaşım uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kulak Burun Boğaz, Temporomandibular bozukluklar, Tinnitus, Yaşam kalitesi

Otologic Symptoms and Quality of Life in Individuals with Temporomandibular Disorders: A Cross-Sectional Study

Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, [Muhammed Furkan Yılmaz](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Turkey

Objective: Temporomandibular disorder (TMD) is characterized by alterations in the masticatory muscles and temporomandibular joint (TMJ). Otologic symptoms such as tinnitus, hearing loss, and earache may be observed in TMD patients and may impair quality of life. The aim of this study was to evaluate the prevalence of otological symptoms and their association with quality of life in patients with TMD.

Methods: The medical records of patients who applied Oral and Maxillofacial Surgery Clinic of Ordu University with TMD complaints between December 2022 and August 2023 were reviewed retrospectively. Demographic data, otological symptoms as tinnitus, hearing loss, and earache, and Visual Analog Scale (VAS) scores regarding quality of life and masticatory efficacy were recorded.

Results: A total of 104 patients (83 females, 21 males), with a mean age of 35.75 ± 15.09 years included. No significant differences were found between patients with and without earache, tinnitus and hearing loss in terms of quality of life and masticatory efficiency scores ($p > 0.05$), except significant difference between patients with and without tinnitus in terms of quality of life ($p < 0.01$). No significant difference was observed between genders in terms of quality of life and masticatory efficiency scores ($p > 0.05$).

Conclusions: The present study suggests that the prevalence of otologic symptoms in patients with TMD is high and tinnitus has significant impact on the quality of life. For the optimum management of TMD patients with otological symptoms a multidisciplinary approach with dental clinicians and otolaryngologist should be performed.

Keywords: Otolaryngology, Quality of life, Temporomandibular disorders, Tinnitus

[OP-004]

Mandibulada Gömülü Diş ile Birlikte Görülen Unikistik Ameloblastoma: Vaka Serisi

Mahide Büşra Bařkan¹, Necat Vakur Olgaç², Yeşim Eren¹, Meltem Koray¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağiz, Diş ve ene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Ameloblastomalar çoğunlukla mandibulada görülen, çeşitli klinik, radyolojik ve histolojik tipleri olan, odontojenik epitelyal kökenli, iyi huylu tmlerdir. Unikistik ameloblastomalar (UA) tüm ameloblastomaların %10'unu oluştururlar ve konvansiyonel ameloblastomalardan daha az agresiftirler. Bu sebeple UA için konservatif bir tedavi protokolü önerilmektedir. Bu çalışmanın amacı 10, 11 ve 31 yaşlarındaki kadın hastalarda gömülü molar dişlerle birlikte görülen UA'ların tedavilerini anlatmaktır.

Vaka: Ağrı, şişlik, asimetri gibi şikayetlerle kliniğimize başvuran 10, 11 ve 31 yaşlarındaki kadın hastaların nde de gömülü kalmış mandibula ikinci ve/veya üçüncü azı dişlerini içeren, angulus bölgesinde radyolüsent lezyon saptanmıştır. Yapılan insizyonel biyopsi, ince iğne aspirasyon biyopsisi ve radyografik incelemeler sonucu UA n tanısı düşünmüştür. 10 ve 11 yaşındaki hastalar dekompresyon sonrası enükleasyon, ilgili dişlerin çekimi ve kemik küretajı ile 31 yaşındaki hasta ise enükleasyon, ilgili dişlerin çekimi ve sağlam kemiğin küretajı ile tedavi edilmiş olup histopatolojik inceleme sonuçları UA olarak doğrulanmıştır.

 hastamız da klinik ve radyografik değerlendirme için 6 ayda bir çağrılmakta ve kontrolleri sağlanmaktadır. 1 senelik takibimizde kemiksel iyileşme gözlenmiştir ve nüks ile karşılaşılmamıştır.

Sonuç: UA'lar genellikle enükleasyon veya dekompresyon sonrası enükleasyon gibi konservatif tekniklerle tedavi edilmektedir. UA' da nüks oranı %10-20 olarak bildirilmiş olup uzun dönem takibi sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, enükleasyon, gömülü diş, mandibula, unikistik ameloblastoma

Unicystic Ameloblastoma with Impacted Tooth in the Mandible: Case Series

Mahide Büşra Bařkan¹, Necat Vakur Olgaç², Yeşim Eren¹, Meltem Koray¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Istanbul

Introduction: Ameloblastomas are benign tumors of odontogenic epithelial origin with various clinical, radiological, and histological types, mostly seen in the mandible. Unicystic ameloblastomas (UA) constitute 10% of all ameloblastomas and are less aggressive than conventional ameloblastomas. Therefore, a conservative treatment protocol for UA is recommended. The aim of this study is to describe the treatments for UAs seen with impacted molar teeth in female patients aged 10, 11, and 31 years.

Case Presentation: A radiolucent lesion was detected in the angle region, including the impacted mandibular second and/or third molars, in three of the female patients aged 10, 11, and 31, who applied to our clinic with complaints such as pain, swelling, and asymmetry. A preliminary diagnosis of UA was considered as a result of an incisional biopsy, a fine needle aspiration biopsy, and radiographic examinations. The 10 and 11-year-old patients were treated with enucleation, extraction of the relevant teeth, and bone curettage after decompression, and the 31-year-old patient was treated with enucleation, extraction of the relevant teeth, and curettage of the healthy bone, and histopathological examination results were confirmed as UA.

All three of our patients are called and checked every six months for clinical and radiographic evaluation. During our 1-year follow-up, bony healing was observed, and no recurrence was encountered.

Conclusion: UAs are usually treated with conservative techniques such as enucleation or post-decompression enucleation. The relapse rate in UA has been reported to be 10–20%, and long-term follow-up should be provided.

Keywords: Decompression, enucleation, impacted tooth, mandible, unicystic ameloblastoma

[OP-005]

Multikistik Ameloblastoma ve Schwannoma Tümörlerine Submandibular(Risdon)Yöntemle Cerrahi Yaklaşım: Vaka Serisi

Fatih Kaya, Emel Bulut, Nihat Akbulut, Metehan Keskin
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun

Giriş: Mandibula posterior, odontojenik ve nonodontojenik tümörlerin sık görüldüğü bölgedir. Bu bölgedeki lezyonların tedavisinde intraoral, ekstraoral ya da her iki cerrahi yaklaşım birlikte kullanılabilir. İntraoral ve ekstraoral cerrahi yaklaşım seçimi çeşitli endikasyonlara bağlıdır. Submandibular (risdon) yaklaşım en çok kullanılan ekstraoral yöntemdir.

Vaka: Kliniğimize 63 yaşında multikistik ameloblastomalı bir kadın hasta ve 61 yaşında schwannoma tanılı kadın hasta başvurdu. Lezyonlar mandibula posteriora görüldü. Bu hastaların tedavisinde ekstraoral ve intraoral cerrahi tedavi protokollerinin uygulanması planlandı. Multikistik ameloblastoma hastasında daha önce enükleasyon ve küretaj tedavileri uygulandığı ve 1 yıllık takip süresinde bölgede iyileşme olduğu öğrenildi. 9 yıl sonra hastada lezyonunun nüks ettiği görüldü. Cerrahi tedavi olarak marjinal mandibular rezeksiyon aşamalı olarak; hem ekstraoral hem de intraoral yaklaşımla uygulandı. Ameloblastoma hastasında marjinal rezeksiyon yapılırken inferior alveolar sinir korundu. Schwannoma hastasında ise sadece ekstraoral olarak marjinal rezeksiyon yapıldı. Schwannoma hastasında inferior alveolar sinir de rezeke edildi. Hastaların takip randevularında herhangi bir sorun tespit edilmemiştir.

Sonuç: Bening odontojenik ya da nonodontojenik tümörlerin cerrahi tedavilerinde intraoral veya ekstraoral yaklaşımlar kullanılabilir. Enükleasyon, küretaj, marjinal, segmental veya total rezeksiyon tedavilerinin seçimi tümörlerin histopatolojik alt tipleri ve klinik teşhislerine göre yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Risdon, marjinal rezeksiyon, tümör

Surgical Approach to Multicystic Ameloblastoma and Schwannoma Tumors Using the Submandibular (Risdon) Method: Case Series

Fatih Kaya, Emel Bulut, Nihat Akbulut, Metehan Keskin
Ondokuz Mayıs University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Introduction: The posterior mandible is a common site for odontogenic and non-odontogenic tumors. In the treatment of lesions in this region, intraoral, extraoral, or a combination of both surgical approaches can be used. The choice between intraoral and extraoral surgical approaches depends on various indications. The submandibular (Risdon) approach is the most commonly used extraoral method.

Case Presentation: A 63-year-old female patient with multilocular ameloblastoma and a 61-year-old female patient diagnosed with schwannoma presented to our clinic. The lesions were observed in the posterior mandible. It was planned to implement both extraoral and intraoral surgical treatment protocols for these patients. It was learned that the patient with multilocular ameloblastoma had previously undergone enucleation and curettage treatments, and there was improvement in the region during the 1-year follow-up. However, after 9 years, a recurrence of the lesion was observed. Surgical treatment involved staged marginal mandibular resection, using both extraoral and intraoral approaches. In the case of the ameloblastoma patient, the inferior alveolar nerve was preserved during marginal resection. For the schwannoma patient, only extraoral marginal resection was performed, and the inferior alveolar nerve was also resected. During follow-up appointments, no issues were detected in the patients.

Conclusion: In the surgical treatment of benign odontogenic or non-odontogenic tumors, intraoral or extraoral approaches can be utilized. The selection of enucleation, curettage, marginal, segmental, or total resection treatments should be made according to the histopathological subtypes of the tumors and clinical diagnoses.

Keywords: Risdon, marginal resection, tumors

[OP-006]

MRONJ Vakalarında Trombositten Zengin Fibrinin Etkisi: Vaka Serisi

Muharrem Ergün Dudak¹, İlkay Şanlı², Selin Kenç²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD.

²Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Uzmanı, Özel Klinik

Giriş: Osteonekroz, kemiği besleyen damar yapılarının doğrudan veya dolaylı olarak hasar görmesi sonucu kemik ve iliğin iskemik nekrozu ile ortaya çıkan durumdur. Bifosfonatların yanı sıra denosumab gibi antirezorptif ilaçlar; sunitinib, sorafenib, bevacizumab, axitinib, cabozantinib ve pazopanib gibi antianjiyogenik ilaçlar da BRONJ'a benzer şekilde kemik mekanizmasını etkilemektedir. MRONJ, maksilla ve mandibulayı kapsayan osteonekroz vakalarının sayısının artmasıyla desteklenen ciddi bir komplikasyondur. Diş çekimlerinin vakaların yaklaşık %45 ila %61'inde MRONJ gelişimindeki en yaygın predispozan olay olduğu düşünülmektedir.

Vaka: Mronj gelişen 21 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Tamamında cerrahi tedavi uygulanan olgularda çalışma grubundaki hastalarda ilave olarak operasyon bölgesine trombositten zengin fibrin(TZF) uygulanırken kontrol grubunda yalnızca cerrahi tedavi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen sonuçlar istatistiksel incelemenin ardından, TZF'nin MRONJ hastalarında etkili bir faktör olup olmadığı değerlendirilmiştir.

Sonuç: Çalışmamızdaki ve literatürdeki diğer veriler ışığında, trombosit konsantreleri, MRONJ hastalarında doku iyileşmesi ve kemik ekspozunun kapatılması için etkili olabilecek alternatif bir tedavi yöntemidir. Bu tedavinin uygulanabilirliğini ve etkinliğini belirlemek için daha fazla hasta ile daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: mronj, bronj, trombositten zengin fibrin

Effect of Platelet-Rich Fibrin in MRONJ Cases: Case Series

Muharrem Ergün Dudak¹, İlkay Şanlı², Selin Kenç²

¹Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Oral and Maxillofacial Surgeon, Private Clinic

Introduction: Osteonecrosis is the condition that occurs with ischemic necrosis of the bone and marrow as a result of direct or indirect damage to the vascular structures feeding the bone. Besides bisphosphonates, antiresorptive drugs including denosumab; and antiangiogenic drugs including sunitinib, sorafenib, bevacizumab, axitinib, cabozantinib and pazopanib have been effected bone mechanism similar to BRONJ. MRONJ is a serious complication which is supported by the increasing number of cases of osteonecrosis involving the maxilla and mandible. Tooth extractions are considered to be the most common predisposing event in the development of MRONJ in approximately 45% to 61% of cases.

Case Presentation: 21 patients who developed mronj were included in the study. In all cases that underwent surgical treatment, platelet-rich fibrin (PRF) was additionally applied to the operation area in the study group, while only surgical treatment was performed in the control group. After statistical analysis of the results obtained, it was evaluated whether PRF was an effective factor in MRONJ patients.

Conclusion: According to our study and other data in the literature, platelet concentrates are an alternative treatment method that may be effective for tissue healing and closure of bone exposure in MRONJ patients. More comprehensive studies with more patients are needed to determine the feasibility and effectiveness of this treatment.

Keywords: mronj, bronj, platelet-rich fibrin

[OP-007]

Hematopoietik Kök Hücre Nakli Öncesinde Ağız Sağlığının Önemi ve Cerrahi Yaklaşım: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Zeynep Afra Akbıyık Az, Gülsüm Ak

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş:

Hematopoietik kök hücre nakli (HKHN), transplantasyon tıbbındaki ilerlemelere rağmen hala, hastanın yaşam kalitesini ve genel sağlığını olumsuz etkileyebilecek birçok genel ve oral komplikasyona yol açmaktadır. Kemoterapötik ilaçlar ve tüm vücuda ışınlama, HKHN öncesi uygulanan temel işlemlerdendir. Ağız boşluğu, bu aşamalarda immün sistemi baskılanmış bir konakçıda lokal ve sistemik enfeksiyonların kaynağı haline gelebilir. Dental enfeksiyonlar sistemik hale gelebilir ve ciddi morbiditeye neden olabilir. Bu nedenle, HKHN öncesinde ağız hijyeni sağlanmalı ve potansiyel enfeksiyonun önlenmesi gereklidir. Bu vakanın ışığında ilgili literatür gözden geçirilmiştir.

Vaka:

46 yaşındaki erkek hasta, akut myeloid lösemi tanısıyla HKHN öncesi hazırlık kontrolü için yönlendirildi. Hastanın kemoterapisi geçici olarak durduruldu ve cerrahi müdahaleye uygun olduğu belirlendi. Enfeksiyon ve kronik Graft-Versus-Host Hastalığı gelişme riski nedeniyle; semptomatik sürmemiş ve yarı sürmüş üçüncü azı dişlerinin cerrahi çekimleri antibiyotik profilaksisi altında gerçekleştirildi. Ayrıca, sağ maksiller anterior bölgedeki kistin enükleasyonu ve ilgili dişin çekimi yapıldı. Hasta tedavi sürecinde rahat etmesi için geçici bir protez uygulandı. Sonuç:

HKHN'den önce dental fokal odakların radikal yaklaşımla cerrahi olarak ortadan kaldırılması; potansiyel bir enfeksiyon kaynağını ortadan kaldırmak, tedavi sırasında kronik hastalığın alevlenmesini önlemek ve HKHN sonrası çekim ihtiyacını ve ayrıca ilaca bağlı olarak çene kemiklerinde görülen osteonekroz (MRONJ) gelişme riskini azaltmak için önemli bir tedavi stratejisidir. Bu vaka, HKHN öncesi radikal cerrahi yaklaşımın önemini vurgulamaktadır. Hasta, nakil sonrası ağız hijyenine dikkat etmeli ve düzenli diş hekimi kontrollerine devam etmelidir. Bu nedenle, HKHN tedavisi öncesinde, sırasında ve sonrasında ağız bakımının özenle yönetilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hematopoietik kök hücre nakli (HKHN), akut myeloid lösemi, ağız sağlığı, hematolojik malignite

The Importance of Oral health and Surgical Approach prior Hematopoietic Stem Cell Transplantation: Case Report and Literature Review

Zeynep Afra Akbıyık Az, Gülsüm Ak

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Türkiye

Introduction:

Hematopoietic stem cell transplantation (HSCT), despite advances in transplantation medicine, still causes many general and oral complications that can negatively affect the patient's quality of life and general health. Chemotherapeutic drugs and whole-body irradiation are among the basic procedures performed pre-HSCT. The oral cavity can become a source of local and systemic infections in immunocompromised host during these stages. Dental infections can become systemic and cause serious morbidity. Therefore, oral hygiene should be ensured pre-HSCT and potential infection should be prevented. In light of this case, the relevant literature was reviewed.

Case Presentation:

46-year-old male patient was referred for pre-HSCT preparatory control with the diagnosis of acute myeloid leukemia. The patient's chemotherapy was temporarily stopped and it was determined that he was suitable for surgical intervention. Due to the risk of infection and Graft-Versus-Host Disease; surgical extractions of symptomatic un-erupted and semi-erupted third molars were performed under antibiotic prophylaxis. Additionally, enucleation of the cyst in the maxillary anterior region and extraction of the relevant tooth were performed. A temporary prosthesis was applied to the patient for comfort during treatment.

Conclusion:

Surgical elimination of dental focal foci through a radical approach pre-HSCT is crucial as a treatment strategy to eliminate a potential source of infection, prevent exacerbation of chronic disease during treatment, and reduce the risk of post-HSCT extraction requirements and the development of osteonecrosis in jawbones. This case underscores the significance of a radical surgical approach pre-HSCT. Careful management of oral care is essential prior, during, and following HSCT.

Keywords: Hematopoietic stem cell transplantation (HSCT), acute myeloid leukemia, oral health, hematological malignancy

[OP-008]

Çenelerde Görülen Geniş Multi Kistlerin Tedavisi ve Prognozu: 5 Vaka Bildirisi

Muharrem Ergün Dudak, Tutku Tekin, Hüseyin Koca
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD.

Giriş: Ağız, diş ve çene cerrahisi pratiğinde sıklıkla uygulanan girişimlerden biri de kist cerrahileridir. Çoğunlukla enfekte bir diş kökünden ya da gömülü dişlerin etrafında görülen odontojenik kistler bazı durumlarda çenelerin biri ya da her ikisinde, birden fazla odak halinde geniş alanlarda görülebilmektedir. Bu gibi olgularda çene kistleri sendromik bir durumun belirteçlerinden biri olabilmektedir. Gorlin goltz sendromu otozomal dominant geçiş gösteren, çenelerde multikistik yapıyla birlikte bazal hücreli nevus, bazal hücreli karsinom ve çeşitli iskeletsel anomalilerin bir arada gözleendiği nadir görülen kompleks bir durumdur. Çoğunlukla keratokistlerin görüldüğü bu sendromda ilerleyen yaşlarda bazal hücreli karsinomlar ortaya çıkabilmektedir. Sendroma sahip bireylerin aile taramasının yapılması, olası kist nüksü ve kanser riski açısından yakın takibe alınmaları yaşam kalitelerini artırmada oldukça önemlidir.

Vaka: Çalışmamızda çenelerinde geniş ve çok sayıda kistleri bulunan 5 farklı hasta dahil edilmiştir. Genel ve lokal anestezi altında geniş kistlerin tedavisi yapılan hastalar sendromik açıdan değerlendirilmiş, aile öyküsü taranmış, olası bazal hücreli karsinom riski nedeniyle konsültasyonları gerçekleştirilmiştir. Olası nüks ihtimaline karşı hastaların düzenli periyotlarla kontrolleri devam etmektedir.

Gorlin goltz sendromu çoğunlukla yaşamın 2. dekadında ortaya çıkmaktadır. İlk belirtilerinden biri çenelerde multikistik oluşumlardır. Bu hastaların meydana gelebilecek kistik nüksler, bazal hücreli nevus ve bazal hücreli kanser gelişimi riski açısından düzenli takibe alınması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: gorlin goltz, keratokist, bazal hücreli nevüs

Treatment and Prognosis of Large Multiple Cysts in the Jaws: 5 Case Reports

Muharrem Ergün Dudak, Tutku Tekin, Hüseyin Koca
Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: One of the procedures frequently performed in oral and maxillofacial surgery practice is cyst surgery. Odontogenic cysts, which are mostly seen around an infected tooth root or impacted teeth, can sometimes be seen in large areas in multiple foci in one or both of the jaws. In such cases, jaw cysts may be one of the indicators of a syndromic condition. Gorlin-Goltz syndrome is a rare, complex condition with autosomal dominant inheritance, in which multicystic structure in the jaws, basal cell nevus, basal cell carcinoma and various skeletal anomalies are observed together. In this syndrome, where keratocysts are mostly seen, basal cell carcinomas may occur in later ages. Family screening of individuals with the syndrome and close follow-up in terms of possible cyst recurrence and cancer risk are very important in improving their quality of life.

Case Presentation: In our study, 5 different patients with large and multiple cysts in their jaws were included. Patients who underwent treatment of large cysts under general and local anaesthesia were evaluated syndromically, family history was screened and consultations were performed due to the possible risk of basal cell carcinoma. The patients are being followed up at regular intervals in case of possible recurrence. Gorlin goltz syndrome usually develops in the 2nd decade of life. One of the first symptoms is multicystic formations in the jaws. It is very important to follow up these patients regularly in terms of the risk of cystic recurrences, basal cell nevus and basal cell cancer development.

Keywords: gorlin goltz, keratocyst, basal cell nevus

[OP-009]

Odontojenik Keratokistlerde Tedavi Yaklaşımları ve Takip Sonuçları (Olgu Sunumu)

Sefa Söğütözü, Mine Cambazoğlu

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran ve "odontojenik keratokist" tanısı konan dört hastanın, cerrahi tedavileri sonrasında klinik ve radyolojik takip sonuçları değerlendirilecektir.

Vaka: Yaşları 9 ile 35 arasında değişen dört hastadan ikisine cerrahi tedavi olarak enükleasyon diğer ikisine ise marsüpyalizasyon ve sonrasında enükleasyon uygulanmıştır.

Lezyon büyüklükleri göz önüne alındığında daha konservatif bir tedavi seçeneği olan marsüpyalizasyon ardından enükleasyon dört vaka için de uygun olmasına rağmen iki hasta kooperasi olmadıkları için enükleasyon tercih edilmiştir.

Marsüpyalizasyon uyguladığımız hastalarda enükleasyona kadar geçen süre lezyonu daha büyük olan hastamızda yaklaşık 12 ay, diğer hastada ise yaklaşık 6 aydır. Bu iki hastada marsüpyalizasyon uygulaması boyunca, ilk iki hafta haftada iki gün, salin solüsyonu ile lezyonun içi yıkanmıştır. Sonraki haftalarda hastalar 6 haftalık periyotlarla klinik ve radyografik olarak kontrol edilmiştir. Kontroller neticesinde enükleasyon yapılacak duruma gelen hastalara cerrahi uygulanmıştır. Hastalardan enükleasyon cerrahisi sonrası 3. 6. ve 12. ayda olmak üzere takip amaçlı panoramik radyografi alınmıştır.

Sonuç: Odontojenik keratokistlerin tedavileri esnasında hasta kooperasyonu, lezyonun büyüklüğü ve anatomik oluşumlarla ilişkisi, morbidite durumları ve komplikasyon riskleri değerlendirilip en uygun tedavi protokolüne karar verilmelidir. Marsüpyalizasyon uyguladığımız vakalarda alınan sonuçlar değerlendirildiğinde hasta kooperasyonu ve tedaviye dahil olma sürecinin en önemli faktörlerden biri olduğu anlaşılmaktadır. Hastalarımızın uzun dönem klinik ve radyolojik takiplerinin sonucunda marsüpyalizasyon işleminin amacına ulaştığı ve takiben yapılacak enükleasyon cerrahisini kolaylaştırdığı, hastaların da postoperatif dönemi daha rahat geçirdikleri ve olası komplikasyonların da böylece önlenildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, Marsüpyalizasyon, Odontojenik Keratokist

Treatment Approaches and Follow-up Results in Odontogenic Keratocysts (Case Reports)

Sefa Söğütözü, Mine Cambazoğlu

Ankara University School of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Introduction: The clinical and radiological follow-up results of four patients who applied to Ankara University School of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department and diagnosed as odontogenic keratocysts will be evaluated.

Case Reports: The age of patients ranged between 9-35. Two of the four patients were treated by enucleation whereas the other two by marsupialization followed by enucleation. Although the size of the cysts revealed marsupialization to be the most conservative choice of treatment for all the cases, two of the patients could not cooperate so they were treated by enucleation. Marsupialization was performed for 12 months in one and for 6 months in the other patient depending on the size of the cysts. Saline irrigation was performed twice a week for two weeks. The patients were controlled clinically and radiologically every 6 weeks. Finally enucleation was performed. Postoperative follow up was made at 3rd, 6th and 12th months.

Conclusion: During the treatment of odontogenic keratocysts patients' cooperation, size of lesions, relationship to anatomic sites, morbidity and risk of complications should be evaluated so as to make a decision about the most appropriate treatment. The evaluation of the cases which were primarily treated by marsupialization showed the importance of patient cooperation. The controls of our patients revealed that marsupialization achieved its goals and facilitated enucleation. On the other primary marsupialization obviously decreases risk of complications and increases operational as well as patient comfort.

Keywords: Enucleation, Marsupialization, Odontogenic Keratocyst

[OP-010]

Diş Hekimliği Fakültesi 5.sınıf Öğrencilerinin Anksiyete ile Tükenmişlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Ayşe Hande Arpacı¹, Mine Cambazoğlu², Serpil Altundoğan², Ömer Faruk Kocamaz², Ozan Kaan Venedik³

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

³Dentgrup Maslak Diş Kliniği, İstanbul

Amaç: Uzun ve zorlu bir süreç olan diş hekimliği eğitim süreci öğrencilerde anksiyeteye neden olmakta, önlenememesi farklı psikolojik sorunlara ya da tükenmişlik sendromuna neden olabilmektedir. İstenmeyen bu durumlara tanı koyabilmek amacıyla, mesleğe atılma aşamasında olan fakültemiz 5.sınıf öğrencilerinin anksiyete düzeyini Durumluk ve Sürekli Kaygı Ölçeği (State-Trait Anxiety Inventory-STAI) I-II ve olası tükenmişlik sendromunu duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve kişisel başarı olmak üzere 3 alt ölçekte inceleyen Maslach Tükenmişlik Ölçeği (Maslach Burnout Inventory, MBI) ile değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntemler: Etik kurul onamını takiben Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 5.sınıf öğrencilerinin yaş, cinsiyet, öğrenim süresince ikamet ettikleri yer ile eğitim hayatı boyunca burs kullanım durumları kaydedildi. Ardından anksiyete düzeyleri STAI I-II ile tükenmişlik düzeyi MBI ile değerlendirildi.

Bulgular: Ankete katılan öğrencilerin 114'ü kız, 86'sı erkek öğrenci idi. Kız ve erkek öğrencilerin yaş, ikamet ve burs verileri benzer tespit edildi. Kız ve erkek öğrenciler arasında STAI-I ve STAI-II verileri benzer bulundu. Erkek öğrencilerde daha yüksek olmak üzere, kız ve erkek öğrenciler arasında MBI'nin duyarsızlaşma skoru anlamlı olarak farklı bulunurken, duygusal tükenme ve kişisel başarı verileri benzer bulundu. Erkek ve kız öğrencilerde STAI-I, STAI-II ile ikamet verisi arasında erkek öğrencilerde kızlardan daha belirgin korelasyon saptandı.

Sonuçlar: Diş hekimi adaylarının eğitim süresince, anksiyete ve tükenmişlik mevcudiyeti ve olası nedenler araştırılarak istenmeyen bu durumları önleyici stratejiler geliştirilmesiyle daha sağlıklı bireylerin mesleğe kazandırılabilmesinin mümkün olduğu kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: anksiyete, öğrenci, tükenmişlik

The Evaluation of Anxiety and Burnout in Final Year Dental Students

Ayşe Hande Arpacı¹, Mine Cambazoğlu², Serpil Altundoğan², Ömer Faruk Kocamaz², Ozan Kaan Venedik³

¹Ankara Training and Research Hospital, Department of Anesthesiology and Reanimation, Ankara

²Faculty of Dentistry, Ankara University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

³DentGroup Maslak Dental Clinic, İstanbul

Objective: The long lasting and challenging education of dentistry causes anxiety in dental students. If this can not be prevented a variety of psychological problems as well as burnout is observed. The aim of this study is to diagnose these problems in final year dental students by evaluating their anxiety levels using State Trait Anxiety Inventory-(STAI) I-II and possible burnout by evaluating emotional exhaustion, individual success and depersonalization by Maslach Burnout Inventory (MBI).

Methods: After ethical committee approval age, gender, residential and scholarship status of final year students of Ankara University School of Dentistry have been recorded. Their anxiety levels have been evaluated by STAI I-II and burnout levels by MBI.

Results: 114 of the students taking part in this questionnaire were female and 86 were male. Age, residential and scholarship status as well STAI-I-II data revealed to be similar in both female and male students. However MBI depersonalization score was found to be higher in male students and the difference between male and female students revealed to be significant. However emotional exhaustion and individual success scores were similar in both gender. The correlation of STAI I-II and residential status revealed to be more evident in male students.

Conclusions: Anxiety and burnout can affect the mental health, empathy towards patients and professional conduct of dental students. Being aware of the signs and symptoms will be helpful in preventing detrimental effects that may inhibit their academic success as well as their mental health.

Keywords: anxiety, student, burnout

[OP-011]

Down Sendromlu Bireylerde Sıra Dışı Anatmik Keşif: Trakeal Web ve Literatürdeki Önemi

Hüseyin Babun, Fatih Oluş

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Amaç: Down sendromlu (DS) çocuklarda trakeal anomalilerin sıklığına ve türüne dikkat çekmek, bu anomalilerin anestezi uygulamaları sırasında ortaya çıkabileceği riskleri belirtmek ve bir vaka üzerinden bu durumu incelemektir.

Vaka: 15 yaşında, Down sendromlu bir kız hastada genel anestezi altında supernumerer diş çekilmesi için yapılan operasyon sırasında, nazotrakeal entübasyon girişimleri başarısız oldu. Videolarinoskopi ile yapılan değerlendirmede vokal kordların hemen distalinde trakeal web tespit edildi. 4.00 mm iç çaplı entübasyon tüpüyle başarılı entübasyon gerçekleştirildi. Hasta, operasyondan komplikasyonsuz bir şekilde uyanarak taburcu edildi. **Sonuç:** Down sendromlu hastalarda, trakeal anomalilerin potansiyel varlığı, anestezi uygulamalarında zorluklara yol açabilir. Bu, anestezi uzmanlarının DS'li hastalarda anestezi indüksiyonu ve entübasyon planlaması yaparken bu olasılığı göz önünde bulundurmaları gerektiğini göstermektedir. Ayrıca, trakeal web gibi nadir trakeal anomaliler, DS'li hastalarda daha sık rastlanabilecek olgulardan biri olabilir.

Anahtar Kelimeler: Down sendromu, trakeal web, videolarinoskopi

Unusual Anatomical Discovery in Individuals with Down Syndrome: Tracheal Web and Its Importance in the Literature

Hüseyin Babun, Fatih Oluş

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery, Antalya, Turkey.

Objective: To highlight the frequency and type of tracheal anomalies in children with Down syndrome (DS), to indicate the risks these anomalies may pose during anesthesia applications, and to examine this situation through a case study.

Case: In a 15-year-old girl with Down syndrome undergoing supernumerary tooth extraction under general anesthesia, attempts at nasotracheal intubation failed. An assessment with videolarinoscopy identified a tracheal web just distal to the vocal cords. Successful intubation was achieved using a 4.00 mm internal diameter intubation tube. The patient was discharged without complications after waking up from the surgery. **Conclusion:** The potential presence of tracheal anomalies in patients with Down syndrome can lead to challenges during anesthesia administration. This suggests that anesthesiologists should consider this possibility when planning anesthesia induction and intubation in patients with DS. Moreover, rare tracheal anomalies like tracheal web might be more commonly encountered anomalies in patients with DS.

Keywords: Down syndrome, tracheal web, videolarinoscopy

[OP-012]

Temporomandibular eklem Ankilozunun Yönetimi: olgu ve literatür değerlendirmesi

Bahadır Sancar¹, Yunus Çetiner¹, Oğuz Girgin²

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cerrahi Tıp Bilimleri, Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı

GİRİŞ: Temporomandibular eklem (TME) ankilozu, ağız açıklığının kısıtlanmasına, yaşam kalitesinin azalmasına, maksillofasiyal deformitelere, ortognatik ve ortodontik problemlere yol açan önemli bir fonksiyonel patolojidir. Çocuklarda TME ankilozu ramus yüksekliğinde belirgin bir azalmaya, daha ciddi maksillofasiyal deformitelere ve ortodontik problemlere neden olur. Literatürde TME ankilozunun tedavisi, ankilotik fragmanın çıkarılmasını takiben otojen veya alloplastik materyaller kullanılarak eklem rekonstrüksiyonu ile gap veya interpozisyonel artroplastisidir. Tedavilerin amacı fonksiyonu iyileştirmek, tekrarlayan ankilozu önlemek ve gelişim sırasında asimetriyi önlemektir.

Olgu: Daha önce düşme kaynaklı travma öyküsü olan 8 yaşındaki kadın hasta kliniğimize yıllar içerisinde oluşan ağız açıklığında azalma ve yüzünde asimetri şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirmede sol eklem bölgesinde ankilotik kemik oluşumu saptandı. Genel anestezi altında ankilotik oluşumun eksizyonu ve bölgenin kostokondral greft ile rekonstrüksiyonu planlandı. Ankilotik dokuya preauriküler ve retromandibular insizyonlarla ulaşıldı. Ultrasonik cihaz ve osteotomlar yardımıyla ankilotik oluşum eksize edildi. TME rekonstrüksiyon için hastadan alınan kostokondral greft vidalarla mandibulaya fikse edildi. Ameliyat öncesi 5 mm olan ağız açıklığı ameliyat sonrası 3. ayda 23 mm olarak ölçüldü. Hastamıza erken dönemde fizyoterapi uygulandı.

Sonuç: TME ankilozunun gecikmeden tedavi edilmesi gerekmektedir. TME Ankilozu tedavisi, üzerinde yoğun çalışmaların ve değerlendirmelerin devam ettiği oldukça komplike ve zorlu bir tedavidir.

Anahtar Kelimeler: Kostokondral greft, Temporomandibuler eklem ankilozu, Temporomandibuler eklem artroplastisi

Management of Temporomandibular Joint Ankylosis: case and literature review

Bahadır Sancar¹, Yunus Çetiner¹, Oğuz Girgin²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

²Department of Thoracic Surgery, Surgical Medical Sciences, İnönü University Faculty of Medicine

Introduction: Temporomandibular joint (TMJ) ankylosis is an important functional pathology that leads to restricted mouth opening, decreased quality of life, maxillofacial deformities, orthognathic and orthodontic problems. TMJ ankylosis in children causes a significant decrease in ramus height, more severe maxillofacial deformities and orthodontic problems. In the literature, the treatment of TMJ ankylosis is gap or interposition arthroplasty with joint reconstruction using autogenous or alloplastic materials following removal of the ankylotic fragment. The aim of the treatments is to improve function, prevent recurrent ankylosis and prevent asymmetry during development.

Case: An 8-year-old female patient with a history of trauma caused by a fall was admitted to our clinic with the complaint of decreased mouth opening and facial asymmetry over the years. Clinical and radiologic evaluation revealed ankylotic bone formation in the left joint region. Excision of the ankylotic formation and reconstruction of the area with costochondral graft under general anesthesia was planned. The ankylotic tissue was accessed through preauricular and retromandibular incisions. Ankylotic formation was excised. The costochondral graft taken from the patient for reconstruction was fixed with screws. The mouth opening, which was 5 mm preoperatively, was measured as 23 mm at the 3rd postoperative month. Physiotherapy was applied to our patient in the early period.

Conclusion: TMJ ankylosis needs to be treated without delay. TMJ Ankylosis treatment is a very complicated and challenging treatment on which intensive studies and evaluations continue.

Keywords: Costochondral graft, Temporomandibular joint ankylosis, Temporomandibular joint arthroplasty

[OP-013]

Basıncılı İnfüzyon Seti Destekli Artrosentez Yöntemi

Salih Oflioğlu, Anıl Özyurt, Candan Efeoğlu
Dokuz Eylül Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu teknik not, artrosentez tekniğine yeni bir yaklaşım getirmeyi amaçlamaktadır. Bu değişiklik, lavaj için enjektörlerin kullanılması yerine basıncılı infüzyon manşeti kullanımı planlanmaktadır.

Yöntemler: Teknikte kullanılan intraartiküler giriş noktaları Nitzan ve ark. tarafından sunulan referans noktalarını esas almaktadır. İrrigasyon sıvısının deri altına enjeksiyonunu önlemek için basıncılı infüzyon manşetine bağlanmadan önce uygun bir çıkış oluşturmak son derece önemlidir. Üst eklem boşluğunun irrigasyonu için 500 cc 'lik bir salin torbasını taşıyabilecek basıncılı infüzyon manşeti kullanılmaktadır. Bu manşetin içinde elle şişirme yapmak için kullanılan entegre el pompası ve sıvı boşaltımını sağlamak için kullanılan manuel valf bulunmaktadır.

Bulgular: Manşetin sfigmomanometresi işlem boyunca manşetin basıncını ve dolayısıyla irrigasyon sıvısını izlemek için operatöre olanak tanır. İrrigasyon için 50 cc veya 20 cc şırıngalar kullanmaya kıyasla, nispeten stabil bir basınçla sürekli bir akış daha kolay bir şekilde sağlanabilir. Artrosentez için minimum 300-400 cc salin kullanma gerekliliği, operatörün parmaklarının ağrmasını ve el bileği ile ilgili fazla kullanıma bağlı yaralanmalara yol açabilir bu durumları önlemek açısından kolayca gerçekleştirmeye olanak tanır.

Sonuçlar: Bu makalenin yazarları lavaj için 50 ml'lik şırınga kullanmaya kıyasla bu tekniğin hem cerrahın hem de hastanın konforunu arttırdığını gözlemlemişlerdir. Sfgmomanometreli basıncılı infüzyon manşeti, hastanın rahatsızlık veya ağrı hissetmesi durumunda irrigasyon basıncının gerektiği ölçüde ayarlanmasını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: artrosentez, temporomandibular eklem düzensizlikleri, internal düzensizlikler, Teknik not

Pressure Infusion Set Supported Arthrocentesis Technique

Salih Oflioğlu, Anıl Özyurt, Candan Efeoğlu
Dokuz Eylül University Faculty Of Dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery Department

Objective: This technical note aims to introduce a modification to the arthrocentesis technique in which a pressure infusion cuff is used for irrigation instead of utilising syringes.

Methods: The intraarticular puncture technique utilised is adopted from Nitzan et al. It is imperative to establish an outflow before attaching to the pressure infusion cuff in order to avoid subcutaneous injection of the irrigation fluid. A pressure infusion cuff that can house a 500cc saline bag is used for irrigation of the upper joint space. The cuff has a built in hand pump and a manual valve that are used to inflate and deflate it respectively.

Results: The sphygmomanometer of the cuff, allow the operator to monitor the pressure of the cuff, hence the irrigation fluid throughout the procedure. A continuous flow with a relatively stable pressure is easily achieved compared to using 50 cc or 20 cc syringes for irrigation. A minimum volume of 300-400cc saline for arthrocentesis is easily achieved while avoiding sore fingers and overuse related hand & wrist injuries to the operator

Conclusions: The authors of this manuscript find this technique to increase the comfort of both the surgeon and the patient compared to using a 50 ml syringe for lavage. Pressure infusion cuff with a sphygmomanometer enables adjustment of the irrigation pressure as required, should the patient experience discomfort or pain.

Keywords: Arthrocentesis, Temporomandibular Joint Disorders, Internal Disorders, Techical note

[OP-014]

Maksiller inferior repozisyon ile iskeletsel Sinif II hastasının ortognatik cerrahi tedavisi: olgu sunumu-literatür derlemesi

Sezai Çiftçi, Hilal Alan, Mehmet Sait Şimşek

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

Giriş:

Ortognatik cerrahi dentomaksillofasiyal deformiteler ve maksillofasiyal asimetrielerin tedavileri için başvuru bir prosedürdür. Bu vaka raporunda sınıf II iskeletsel hastasının tedavisi ve literatür derlemesi sunulmuştur.

Vaka:

Fakültemize çenesinde fonksiyon bozukluğu ve estetik şikayetlerle başvuran 20 yaşında sistemik olarak sağlıklı hasta muayenesinde iskeletsel deformite tespit edildi. Ortodontik tedavisinin tamamlanmasının ardından hastanın genel anestezi altında opere edilmesine karar verildi. Le fort I osteotomisi ile posteriorda 3.5 mm anteriorda 1.5 mm maksiller inferior repozisyon ve 2.5 mm maksiller ilerletme yapıldı. Gap alanına iliak greftleme yapıldı. Mandibulada bisagittal split ramus osteotomisi yapılarak mandibula 7 mm öne alındı. Literatürde Maksiller inferior repozisyon en çok relaps görülen ve sonucu en az ön görülebilen ortognatik hareketler arasındadır. Maksiller ilerletmede ve inferior repozisyonda kemik greftinin kullanılması kemik temasını sağlayarak iyileşmeyi hızlandırmakta ve stabiliteyi arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, maksiller inferior repozisyon, iliak greftleme

A case report of orthognathic surgery in a skeletal Class II patient with maxillary inferior reposition-a review of the literature

Sezai Çiftçi, Hilal Alan, Mehmet Sait Şimşek

İnönü University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Malatya

Introduction:

Orthognathic surgery is a procedure for the treatment of dentomaxillofacial deformities and maxillofacial asymmetries. This case report presents the treatment of a class II skeletal patient and a review of the literature.

Case Presentation:

A skeletal deformity was detected in a 20-year-old systemically healthy patient who presented to our faculty with jaw dysfunction and aesthetic complaints. After the completion of orthodontic treatment, it was decided to operate the patient under general anesthesia. Le fort I osteotomy was performed with 3.5 mm posteriorly and 1.5 mm anteriorly maxillary inferior reposition and 2.5 mm maxillary advancement. Iliac grafting was performed in the gap area. A bisagittal split ramus osteotomy was performed in the mandible and the mandible was advanced 7 mm. In the literature, maxillary inferior reposition is among the orthognathic movements with the most relapses and the least predictable outcome. The use of bone graft in maxillary advancement and inferior reposition accelerates healing and increases stability by providing bone contact.

Keywords: Orthognathic surgery, maxillary inferior reposition, iliac grafting

[OP-015]

Protetik Endikasyon ile İleri Yaş Hastalarda Le Fort 1 Osteotomisi Planlaması

Muhsin Ardic¹, Melike Yalçintaş Ardic², Mehmet Emre Yurttutan¹, Merve Berika Kadioğlu³

¹Ankara Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara,

²Ankara Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Ankara

³Ankara Üniversitesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Aşırı rezorbe olmalarının yanında iskeletsel deformiteleri bulunan çenelerin protetik rehabilitasyonları zor olmaktadır. Bu durum implant yerleştirilmesi için yeterli kemiğin bulunmaması ve maksillomandibular ilişkinin iskeletsel sınıf III deformiteye sahip olmasından kaynaklanır.

Vaka 1: 51 yaşındaki erkek hasta uygun protez yapılamaması nedeniyle Ankara Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine konsülte edildi. Yapılan değerlendirmede hastanın dişsiz, atrofik mandibulaya, sabit protez ile rehabilite edilmiş maksillaya sahip olduğu; ayrıca, iskeletsel sınıf III deformitesinin bulunduğu görüldü. Yapılan klinik ve radyolojik inceleme sonucu maksillanın Le Fort 1 osteotomisi ile ileri alınmasına ve ideale yakın bir kapanış elde edilmesine karar verildi. Bu amaçla mandibulaya sınıf III deformitenin bulunduğu halde geçici bir protez tasarlandı. Le Fort 1 osteotomisi ile maksilla ideal konuma alındı. Mandibulaya mental foramenler arasına iki implant yerleştirilerek overdenture protez tasarımı yapıldı.

Vaka 2: 54 yaşındaki erkek hasta preprotetik cerrahi amacıyla Ankara Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine konsülte edildi. Yapılan değerlendirmede vertikal ve horizontal olarak yetersiz kemiğin bulunduğu maksilla, sabit protez ile rehabilite edilmiş Kennedy sınıf II mandibulaya sahip olduğu; ayrıca iskeletsel sınıf III deformitesinin bulunduğu görüldü. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonucu, maksiller sinüslerin greftlenmesine, horizontal yetersizliklerin mandibular ramustan elde edilen kortikal bloklar ile ogmente edilmesine karar verildi. 6 ay sonra dental implantlar yerleştirildi. 3 ay beklendikten sonra iskeletsel sınıf III pozisyonda geçici protez yapıldı. Ardından maksilla Lefort 1 osteotomisi ile ideal konumuna alındı.

Anahtar Kelimeler: Le Fort 1 Osteotomisi, Kemik Ogmentasyonu, Preprotetik Cerrahi

Le Fort 1 Osteotomy Planning with Prosthetic Indication in Older Patient

Muhsin Ardic¹, Melike Yalçintaş Ardic², Mehmet Emre Yurttutan¹, Merve Berika Kadioğlu³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara University, Ankara, Turkey

²Department of Prosthodontics, Ankara University, Ankara, Turkey

³Department of Orthodontics, Ankara University, Ankara, Turkey

Introduction: Prosthetic rehabilitation of jaws that are excessively resorbed and have skeletal deformities can be difficult. The reasons for this situation are lack of sufficient bone for implant placement and the maxillomandibular relationship having a skeletal class III deformity.

Case 1: A 51-year-old male patient was consulted to Ankara University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic. The main complaint of patient was suitable prosthesis could not be made. As a result of the evaluation, it was observed that the mandible was edentulous and atrophic, the maxilla was rehabilitated with a fixed prosthesis. Additionally, a skeletal class III deformity was observed. It was decided to advancement of maxilla with LeFort 1 osteotomy after clinical and radiological examination. A temporary prosthesis was designed for mandible in class III occlusion. Then LeFort 1 osteotomy was performed, and maxilla was placed in ideal position.

Case 2: A 54-year-old male patient was consulted to our clinic for preprosthetic surgery. As a result of the evaluation, it was observed that the maxilla was edentulous and had insufficient bone vertically and horizontally, and the mandible was rehabilitated with a fixed prosthesis. Additionally, a skeletal class III deformity was observed. It was decided to augmentation the maxilla with mandibular ramus block graft. It was placed dental implants after 6-month. A temporary prosthesis was designed for maxilla in class III occlusion. Then LeFort 1 osteotomy was performed, and maxilla was placed in ideal position.

Keywords: Le Fort 1 Osteotomy, Bone Augmentation, Preprosthetic Surgery

[OP-016]

Dental İmplantların Çıkarılma Teknikleri

Gizem Kiraz, Nesrin Buse Barın, Mehmet Ali Erdem, Abdulkadir Burak Çankaya
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Dental implantlar, son yıllarda dişsiz boşlukların fonksiyonel ve estetik olarak yerinin doldurulması amacıyla başarılı ve sıkça uygulanan bir tedavi seçeneği olsa da bazı durumlarda çıkarılması gerekebilir. İmplant başarısızlığıyla sonuçlanan iyatrojenik faktörler, peri-implantit gibi biyolojik faktörler, mekanik komplikasyonlar ve hastaya bağlı faktörler gibi bir dizi nedenle implant çıkarılmasının gerekebileceği farklı klinik senaryolar bulunur.

İmplantın çıkarılmasının ne zaman ve nasıl gerçekleştirileceğini anlamak, implant tedavisi gören hastaların sağlığını ve memnuniyetini sağlamak için önemlidir. Bu teknikler arasında rond, fissür frezler ve piezo kullanımı; trefan frezler; lazer ve ters tork uygulaması yer almaktadır.

Sonuç olarak dental implantların çıkarılması; endikasyonlarını, tekniklerini ve olası klinik sonuçlarını ayrıntılı bir şekilde anlayarak gerçekleştirilmesi gereken çok yönlü bir prosedürdür ve müdahaleler, minimal invaziv yaklaşım ve öngörülebilir bir iyileşme sağlamayı hedeflemelidir. İmplant çıkarılma sürecinde kullanılan farklı teknikleri ayrıntılarıyla karşılaştırırken bu tekniklerin avantajları ve dezavantajları değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: implant, çıkarılması, komplikasyon

Explantation Techniques of Dental Implants

Gizem Kiraz, Nesrin Buse Barın, Mehmet Ali Erdem, Abdulkadir Burak Çankaya
Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Although dental implants have been a successful and frequently applied treatment option in recent years to functionally and aesthetically replace missing teeth, they may need to be removed in some cases. There are different clinical scenarios in which implant explantation may be required for a number of reasons, including iatrogenic factors resulting in implant failure, biological factors such as peri-implantitis, mechanical complications, and patient-related factors.

Understanding when and how to perform implant explantation is important to ensure the health and satisfaction of patients underwent implant treatment. These techniques include the use of rond, fissure burs and piezo; trephine burs; laser and reverse torque application.

As a result, explantation of dental implants is a multifaceted procedure that should be performed with a detailed understanding of its indications, techniques and possible clinical consequences, and interventions should aim to provide a minimally invasive approach and a predictable recovery. While comparing in detail the different techniques used in the implant explantation process, the advantages and disadvantages of these techniques will be evaluated.

Keywords: implant, explantation, complication

[OP-017]

Rijid Eksternal Distraksiyon İle Maksiller Retrognatiye Sahip Dudak Damak Yarıklı Hastaların Tedavi Protokolü: Olgu Sunumu Ve Literatür Derlemesi

Raha Akbarihamed¹, Hacer Eberliköse¹, Arif Yiğit Güler¹, Ömer Faruk Sarı², Hakan Alpay Karasu¹

¹Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş:

Dudak damak yarıklı (DDY) hastalarda, genellikle mevcut olan deformiteleri onarmak amacıyla büyük miktarda maksillanın ilerletmesine ihtiyaç duyulmaktadır, ancak yarık çevresindeki skarlı palatal dokunun elastik olmaması, üst çene ilerlemesinin miktarını sınırlar, nüks ve zayıf stabilizasyona sebep olur dolayısıyla postoperatif iyileşmeyi kötü yönde etkiler.

Rijid eksternal distraksiyon (RED) sistemi ile maksiller distraksiyon osteogenezisinin (DO), şiddetli maksiller hipoplazisi olan DDY hastalarının tedavisinde güvenilir bir yaklaşım olduğu rapor edilmiştir.

RED sisteminin destek aldığı ankraj şekli dişsel veya iskeletsel olabilir.

Dişsel ankrajlarda, özel yapım ağız içi ortodontik aparey geniş bir uygulama alanına sahiptir, ancak rudimenter premaxilla sebebiyle çok sayıda eksik ve gömülü dişleri olan hastalarımızda diş ankraji için yeterli sayıda destek mevcut değildir. Bu sorunun üstesinden gelmek ve mutlak ankraji sağlamak için iskeletsel ankraj tercih edilebilir.

Vaka:

21 yaşında dudak ve damak yarığı tedavisi önceden yapılmış olan DDY'lı kadın hasta maksiller orta yüz geriliği şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ortodontik analizler sonucu hastamızın maksiller ilerletmeye ihtiyaç duyduğu anlaşılmıştır. Ağız içi yeterli miktarda dişsel destek mevcut olan hastaya diş destekli aparey aracılığı ile ankraj alınmış ve RED uygulanmıştır.

Sonuç:

RED apareyi aracılığı ile maksiller ilerletme sağlanan hastamızın, face mask desteği ile yapılan pekiştirme sonucu distraksiyon işleminde başarı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: DDY, RED, Maksiller İlerletme

Treatment Protocol For Cleft Lip And Palate Patients With Maxillary Retrognathia With Rigid External Distraction: Case Report And Literature Review

Raha Akbarihamed¹, Hacer Eberliköse¹, Arif Yiğit Güler¹, Ömer Faruk Sarı², Hakan Alpay Karasu¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara Medipol University Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey

²Department of orthodontics, Ankara Medipol University Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey

Introduction:

In patients with cleft lip and palate (CLP), a large amount of maxillary advancement is usually needed to repair the existing deformities. Still, the inelasticity of the scarred palatal tissue around the cleft limits the amount of maxillary advancement, causing recurrence and poor stabilization, thus adversely affecting postoperative recovery.

Maxillary distraction osteogenesis (DO) with the rigid external distraction (RED) system has been reported to be an approach to treating CLP patients with severe maxillary hypoplasia.

The type of anchorage the RED system supports can be dental or skeletal.

In dental anchors, custom-made intraoral orthodontic appliance has a wide application area. Still, our patients have insufficient support for dental anchorage, with many missing and impacted teeth due to rudimentary premaxilla. Skeletal anchorage may be preferred to overcome this problem and ensure absolute anchorage.

Case Presentation:

A 21-year-old female patient with CLP, who had previously been treated for CLP, applied to our clinic with the complaint of maxillary midface maxillary retrognathia. As a result of the orthodontic analysis, it was understood that our patient needed more than 10 mm of maxillary advancement. The patient, who had sufficient dental support in the mouth, was anchored through a dental appliance, and RED was applied.

Conclusion:

Our patient, who had maxillary advancement through the RED appliance, was successful in the distraction process due to reinforcement with face mask support.

Keywords: CLP, RED, Maxillary Advancement

[OP-018]

İnsan amniotik membranı(İAM) yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunda bariyer membran olarak kullanılabilir mi? İAM ile kollajen membranın rezorpsiyon süresi ve doku reaksiyonu açısından deneysel olarak karşılaştırılması

Muhammmet Ceylan¹, Fatma Gülfeşan Çanakçı¹, Nilay Er¹, Ebru Taştekin², Canberk Topuz²

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı,Edirne

Amaçlar: Membranlar, defekt ve periost arasında bariyer olarak, osteojenik olmayan dokuların defekte girişini önler. Bu yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunun (YKR) temel prensibidir. YKR'de farklı avantajlara sahip çeşitli membran materyalleri kullanılmaktadır. Kollajen membranlar ise en sık tercih edilen membran çeşididir. Amniyotik membran büyüme faktörü ve kök hücrelerden zengin anti-inflamatuar, anti-mikrobiyal, epitelizasyonu indükleyici etkiye ve düşük immünojeniteye sahip bir dokudur. Bu çalışmada insan amniyotik membranın(İAM) ve kollajen membranın rezorpsiyon sürelerinin ve doku reaksiyonun paternlerinin kıyaslanması amaçlanmıştır.

Yöntemler: Çalışmaya 40 adet erkek Wistar albino sıçan dahil edildi. Ratların sağ ve sol tibialarında 3 mm çapında iki adet dairesel defekt oluşturuldu. Yirmi ratta sağ tibia defekti üzerine membran olarak HAM, diğer 20 ratta ise kollajen membran yerleştirildi. Sol tibia defektleri membran yerleştirilmeden boş bırakıldı. Ratlar ameliyattan 1, 2, 4, 8 ve 12 hafta sonra sakrifiye edildi. Membran kalınlığı ve doku reaksiyonu histolojik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Her iki membran da inflammatuar reaksiyon belirtileri olmadan doku uyumluluğu gösterdi. Membran kalınlığı yalnızca 4. haftada HAM grubunda istatistiksel olarak anlamlı olarak daha kalın bulunurken diğer haftalarda anlamlı bir fark görülmedi. Fibrozis, yağ doku, kanama, nekroz, dejenerasyon ve yabancı cisim reaksiyonu gibi genel doku reaksiyonları ve lenfosit, polimorfonükleer lökosit, eozinofil ve makrofaj gibi özel hücrel reaksiyonu açısından gruplar arasında anlamlı bir fark görülmedi.

Sonuçlar: Bu çalışmada, insan amniyotik membranı ve kollajen membran benzer rezorpsiyon süresi ve benzer doku reaksiyonları gösterdi. Sonuç olarak HAM'ın yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunda, membran olarak rezorpsiyon süresi ve doku reaksiyonu açısından uygun bir doku olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: insan amniyotik membranı, kollajen membran, kemik, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu

Can the human amniotic membrane(HAM) be used as a barrier membrane in guided bone regeneration? Experimental comparison of the HAM and the collagen membrane in terms of resorption time and tissue reaction

Muhammmet Ceylan¹, Fatma Gülfeşan Çanakçı¹, Nilay Er¹, Ebru Taştekin², Canberk Topuz²

¹Trakya University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne

²Trakya University Faculty of Medicine, Medical Pathology, Edirne

Objective: As a key principle of GBR,membranes act as a barrier between the defect and the periosteum, preventing non-osteogenic tissues from entering the defect.Various membrane materials have been used in GBR.Collagen membranes are the most commonly preferred membrane type.Human amniotic membrane(HAM) is a tissue with anti-inflammatory,anti-microbial,epithelialization-inducing effects and low immunogenicity,rich in growth factors and stem cells.This study aimed to compare the resorption times and tissue reaction patterns of HAM and the collagen membrane.

Methods: Forty male Wistar albino rats were included in the study.Two circular defects with a diameter of 3mm were created on the right and left tibias of the rats.HAM was placed over the right tibia defects as a membrane in 20 rats,and collagen membrane was placed in the other 20 rats.Left tibia defects were left empty without placing a membrane.The rats were sacrificed 1,2,4,8,and 12 weeks after the surgery.Membrane thickness and tissue reaction were assessed.

Results: Both membranes showed histocompatibility without signs of inflammatory reaction.Membrane thickness was found to be statistically significantly thicker in the HAM group only in the 4th week,while no significant difference was observed in the other weeks. There was no significant difference between the groups in terms of general tissue reactions such as fibrosis,fatty tissue,hemorrhage,necrosis,degeneration,and foreign body reactions and specific cellular reactions such as lymphocytes,polymorphonuclear leukocytes, eosinophils,and macrophages.

Conclusions: In this study,the HAM and collagen membrane showed similar resorption time and tissue reactions.As a result,it was concluded that HAM is a suitable tissue as a membrane in GBR in terms of resorption time and tissue reaction.

Keywords: human amniotic membrane, collagen membrane, bone, guided bone regeneration

[OP-019]

Mukozal İyileşmeyi Hızlandırmak Amacıyla Geliştirilen Kurkumin Ve Yaban İğdesi Birleşiminin Sıçan Palatal Mukozasındaki Etkilerinin İncelenmesi

Ali Dincer Bağcı¹, Nilay Er¹, Ahmet Doğan Ergin², Onur Ersoy³

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.

²Trakya Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Teknoloji A.D.

³Trakya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Amaç: Ağız sağlığı, yaşam konforunu etkileyen öncü koşullardan biridir. Oral mukozal hastalıkların tedavisinde topikal ve sistemik ajanlar kullanılmakla birlikte günümüzde doğal içerikli ve çevre dokularla uyumlu bir ilaç keşfedilememiştir. Bu çalışmada ağız yaralarını minimum yan etki ile hızlı bir şekilde iyileştirmek için, bitki özlü ve uyumlu yeni bir ilaç geliştirmek amaçlanmıştır.

Yöntemler: Çalışmamızda, antioksidan, antibakteriyel ve antiinflamatuvar özelliklere sahip olduğu bilinen kurkumin maddesinin, yara iyileşmesi üzerindeki etkileri incelenmiştir. Ayrıca, biyoyararlanımı düşük olduğu iddia edilen kurkumin ile yaban iğdesi yağı birleştirilerek bir olejel formülasyonu oluşturulmuş ve bu formülasyonun yara iyileştirmeye olan katkıları araştırılmıştır. Deney yöntemi olarak sıçan palatal mukozasında 3 mm'lik yaralar oluşturulmuş ve ilgili formülasyon 12 saat arayla üç gün boyunca uygulanmıştır. Yara iyileşmesi histolojik olarak 3. ve 7. günlerde incelenmiş ve elde edilen parametre düzeyindeki sonuçlar istatistiksel olarak yorumlanmıştır.

Bulgular: Çalışmanın 3. gün örneklemi incelendiğinde Çoğalan Hücre Nükleer Antijeni (PCNA) parametresinde yaban iğdesi ve kurkumin gruplarında kontrol grubuna göre anlamlı bir fark gözlenmiştir ($P<0.001$). Yine 3. gün örneklemelerinde; PCNA, Vasküler Endotelial Büyüme Faktörü ve Transforme Edici Büyüme Faktörü Beta 1 parametrelerine bakıldığında formülasyon uygulanan grupta, yara grubu ve yaban iğdesi grubuna göre anlamlı fark rapor edilmiştir ($P<0.001$).

Sonuçlar: Kurkumin ve yaban iğdesinin ayrı olarak kullanıldığı yara iyileşmesinde; DNA sentezini artırma ve hücre döngüsünün düzenlenmesi konularında olumlu etkileri, ilgili parametrelerle kanıtlanmıştır. Bunların yanında olejel formülasyonu sayesinde, bahsedilen etkilere ek olarak, yara iyileşmesinde yeni kan damarlarının oluşması, endotel hücre göçü, hücre farklılaşması ve yara izi azaltılması gibi etkiler de histolojik olarak gözlenmiştir ve istatistiksel olarak rapor edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kurkumin, Olejel formülasyonu, Mukozal yara iyileşmesi

Investigation of the effects of a combination of curcumin and sea buckthorn developed to accelerate mucosal healing on rat palatal mucosa

Ali Dincer Bağcı, Nilay Er

Trakya University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department.

Objective: Oral health significantly influences one's quality of life. While topical and systemic agents are commonly employed in treating oral mucosal diseases, the search for a natural, eco-friendly drug with minimal side effects continues. This study aims to develop a new medication using plant-derived components for swift oral ulcer healing.

Methods: The study investigates the wound-healing effects of curcumin, known for its antioxidant, antibacterial and anti-inflammatory properties. Additionally, an oleogel formulation is created by blending curcumin, which has reported low bioavailability, with sea buckthorn oil, and its wound-healing contributions are explored. Rats with 3 mm palatal mucosa wounds are treated with the formulation at 12-hour intervals for three days. Wound healing is histologically assessed on the 3rd and 7th days, with parameter-level results statistically analyzed

Results: Analysis of samples from the 3rd day reveals a significant difference in Proliferating Cell Nuclear Antigen (PCNA) between the sea buckthorn and curcumin groups compared to the control group ($P<0.001$). Likewise, 3rd-day samples show significant differences in PCNA, Vascular Endothelial Growth Factor, and Transforming Growth Factor Beta 1 parameters between the formulation-applied group and the wound group or sea buckthorn group ($P<0.001$).

Conclusions: Using curcumin and sea buckthorn separately for wound healing demonstrates their positive impact on enhancing DNA synthesis and regulating the cell cycle, as confirmed by relevant parameters. Additionally, the oleogel formulation not only enhances these effects but also histologically shows benefits such as neovascularization, endothelial cell migration, cell differentiation, and scar reduction in wound healing, all supported by statistical analysis.

Keywords: Curcumin, Oleogel formulation, Mucosal wound healing

[OP-020]

Çenelerdeki Ektopik Dişlerin Yönetimi: Olgu Sunumu ve Literatür Değerlendirmesi

Bahadır Sancar, Kübra Yakut

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

Giriş: Ektopik dişler, ender görülen ve alveolar ark dışında, maksiller sinüs, koronoid süreç, nazal septum, mandibular kondil, nazal kavite ve orbita gibi oral kavite dışı alanlarda görülebilen yapılardır. Ektopik diş oluşumunun etiyojisi net değildir fakat gelişimsel bozukluk, iatrojenik sebepler, tümör veya patolojik nedenlerden dolayı olduğu düşünülmektedir. Bu vakada ektopik dişlerin yönetimi, olgu sunumu ve literatür değerlendirmesi yapılacaktır.

Vaka: 15 yaşında kadın hasta üst çenede ağrı şikayetiyle İnönü Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi polikliniğine başvurdu. Hastanın intraoral muayenesi ve radyolojik görüntülemeleri sonucunda sağ maxiller bölgede ektopik yerleşimli ve inversiyonda olan gömülü kanin dişinin varlığı tespit edilmiştir. Extraoral muayenede palpasyonda diş varlığı ve ilgili bölgede ağrı tespit edilmiştir. Ektopik diş genel anestezi altında ve extraoral yaklaşımla, infraorbital insizyon kullanılarak cerrahi olarak çıkarılmıştır. Hasta şifa ile taburcu edilmiştir.

Sonuç: Ektopik dişin tanısı ve tedavisinin planlanmasında bilgisayarlı tomografi gereklidir. İlgili diş hastada semptom oluşturmuyorsa takip edilebilir, semptomatik dişlerin çıkarılması gerekir. Bizim olgumuzda diş ağrısı sebep olduğu için çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: ektopik diş, kanin diş, maksilla

Management of Ectopic Teeth in the Jaws: Case Report and Literature Review

Bahadır Sancar, Kübra Yakut

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: Ectopic teeth are rare structures that can be seen outside the alveolar arch, in areas outside the oral cavity such as the maxillary sinus, coronoid process, nasal septum, mandibular condyle, nasal cavity and orbit. The etiology of ectopic tooth formation is not clear, but it is thought to occur due to developmental disorder, iatrogenic reasons, tumor or pathological reasons. In this case, management of ectopic teeth, case presentation and literature evaluation will be made.

Case: A 15-year-old female patient applied to İnönü University Oral and Maxillofacial Surgery outpatient clinic with the complaint of pain in the upper jaw. As a result of the patient's intraoral examination and radiological imaging, the presence of an ectopically located and inverted impacted canine tooth in the right maxillary region was detected. During extraoral examination, the presence of teeth on palpation and pain in the relevant area were detected. The ectopic tooth was surgically removed under general anesthesia and with an extraoral approach, using an infraorbital incision. The patient was discharged with full recovery.

Conclusion: Computed tomography is necessary in the diagnosis and treatment planning of ectopic teeth. If the relevant tooth does not cause symptoms in the patient, it can be followed up; symptomatic teeth should be removed. In our case, the tooth was removed because it was causing pain.

Keywords: ectopic tooth, canine tooth, maxilla

[OP-021]

Koronektomiden 2 Yıl Sonra Gelişen İnförior Alveoler Sinir Parestezisinin Yönetimi: Atipik Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Berker Doğaner, Sabir Majidov, Alp Saruhanoğlu, Fırat Selvi
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene ve Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Koronektomi, inferior alveolar sinir ile yakın ilişkisi olan mandibular üçüncü molar dişlerin tedavisinde sinir hasarını önlemek için kullanılan cerrahi yöntemdir. Bu çalışmada, mandibular üçüncü molar dişin koronektomi operasyonundan 2 yıl sonra ortaya çıkan dudak parestezisi vakası ve ilişkili literatür derlemesi sunulacaktır.

Vaka: 41 yaşında kadın hasta, ağırlı yarı sürmüş sağ mandibular üçüncü molar diş sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Panoramik röntgende inferior alveolar sinir (İAS) yaralanma riski yüksek görüldüğü için ileri inceleme için dental volumetrik tomografi (DVT) alınmış ve İAS'ın apikalde birleşik olan kökler arasından seyrettiği görülmüştür. Bu bulgular ışığında ilgili dişe koronektomi uygulanmasına karar verilmiştir.

Koronektomi sonrası sorunsuz bir iyileşme ardından hasta 2 yıl sonra bu kez sağ dudağında hissizlik şikayeti ile kliniğimize tekrar başvurmuştur. Alınan DVT görüntüsü, rezidüel köklerin vertikal erüpsiyonu sonucunda İAS'ın gerilmeye mağruz kaldığını, parestezinin de bu sebeple oluştuğunu göstermiştir. Bu sebeple ikinci bir cerrahi ile kökler, sinir korunarak, frezler ve osteotomlar yardımıyla birbirinden ayrılarak çekilmiştir. İkinci cerrahiden bir ay sonraki kontrolde parestezinin tamamen geçtiği ve bir yıllık kontrolde de hastanın herhangi bir semptomunun olmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Bu atipik vaka, koronektomi cerrahisi sonrasında uzun dönem takibin önemine dikkat çekmekle beraber, gecikmiş parestezi gibi komplikasyonların tedavisinde doğru bir cerrahi yaklaşımın önemini altını çizmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koronektomi, Parestezi, mandibular üçüncü molar, inferior alveolar sinir, erüpsiyon

Management of the Inferior Alveolar Nerve Paresthesia Developed 2 Years Following Coronectomy: An Atypical Case Report and Literature Review

Berker Doğaner, Sabir Majidov, Alp Saruhanoğlu, Fırat Selvi
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Coronectomy is a treatment method for mandibular third molars in close proximity with the alveolar inferior nerve, preventing nerve injuries. In this study, a rare case of a delayed lip paresthesia two years post-coronectomy of a mandibular third molar will be presented with accompanying literature review.

Case: A 41-year-old female initially presented with a symptomatic right mandibular third molar. Panoramic X-ray evaluation showed a high risk for inferior alveolar nerve (IAN) injury. As such, further analysis using a CBCT scan demonstrated the IAN to be coursing through the roots, which were united at their apical portions. Based on these findings, coronectomy was performed instead of surgical extraction.

Following an uneventful recovery, the patient remained asymptomatic for two years until she presented with paresthesia on the right lower lip. Subsequent 2-year follow-up CBCT imaging revealed eruption of the roots vertically, causing a tension and associated paresthesia of the IAN. As such, a secondary operation was carried out splitting and retrieving the roots separately using burs and chisels, preserving the IAN. Paresthesia resolved within the first post-operative month, and the patient remained symptom-free on the first-year follow-up.

Conclusion: This atypical case draws attention to the need for long-term follow-up after coronectomy procedures and outlines a favorable surgical approach to manage delayed complications such as paresthesia.

Keywords: Coronectomy, Paresthesia, mandibular third molar, inferior alveolar nerve, eruption

[OP-022]

BSSO ve Bone-lid Tekniği ile Gömülü Diş Çekimi

Cennet şle Demirezer, Hüseyin Can Tükel
Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

Giriş: "Gömülü diş" mekanik engellerden dolayı veya normal sürme zamanında halen sürememiş dişler için kullanılan bir terimdir. Yer darlığı, dişin ektopik pozisyonda olması, süpernümerer dişler, patolojik etkenler vs gibi lokal faktörler ana etkendirler. Bununla beraber sistemik ve genetik hastalıklar ve sendromik durumlar da dişlerin sürmesini engellemektedir. Amelogenesis İmperfekta(Aİ), kalıtımsal geçiş gösteren, süt ve daimi dişlerdeki minenin yapısını, miktarını ve bileşimini etkileyen genetik bir mine gelişim anomalisidir. Aİ' de, minedeki problemlere ek olarak konjenital diş kayıpları, anterior open-bite, pulpal kalsifikasyonlar, dentin displazileri, kök ve kuron rezorpsiyonları, hipersementoz, kök malformasyonları ve dişlerin erpsiyonunda anormallik görülebilir.

Vaka: Fakülte kliniğimize diş eksikliği nedeniyle başvuran ikiz kardeş olan 2 hastada alınan anamnezde amelogenesis imperfekta dışında sistemik bir hastalıkları olmadığı öğrenildi. Hastada alınan panoramik röntgende fazlaca sayıda gömülü diş olduğu tespit edildi. Hastaların protetik rehabilitasyonu için dişlerin çekimi ve sonrasında implant cerrahisi planlandı. Her iki hastada farklı günlerde genel anestezi altında mandibulada her iki tarafta da derin gömülü dişleri çekmek için bssso kesisi yapıldı. Dişler çekildi ve kesi hattı mini plak ve vidalarla fiske edildi. Maksillada gömülü dişlerin çekimi için bone lid tekniği ile dişler çekildi ve kortikal plaka mini plak ve vidalar ile yeniden fiske edildi. Post-op kontrolünde herhangi bir problem gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: BSSO, Bone-lid, gömülü diş

Impacted Tooth Extraction with BSSO and Bone-lid Technique

Cennet şle Demirezer, Hüseyin Can Tükel
Çukurova University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Introduction: "Impacted tooth" is a term used for teeth that have not erupted due to mechanical obstacles or at the normal eruption time. Local factors such as space limitation, ectopic position of the tooth, supernumerary teeth, pathologic factors, etc. are the main factors. However, systemic and genetic diseases and syndromic conditions also prevent the eruption of teeth. Amelogenesis Imperfecta (AI) is a genetic anomaly of enamel development that is inherited and affects the structure, quantity and composition of enamel in deciduous and permanent teeth. In addition to enamel problems, AI may cause congenital tooth loss, anterior open-bite, pulpal calcifications, dentin dysplasia, root and crown resorption, hypersementosis, root malformations and abnormal eruption of teeth.

Case Presentation: In the anamnesis of 2 twin brothers who presented to our faculty clinic because of missing teeth, it was learned that they had no systemic disease other than amelogenesis imperfecta. Panoramic X-rays revealed that the patient had a large number of impacted teeth. Extraction of the teeth and subsequent implant surgery were planned for prosthetic rehabilitation of the patients. bssso incision was made to extract the deeply impacted teeth on both sides of the mandible under general anesthesia on different days in both patients. The teeth were extracted and the incision line was flicked with mini plates and screws. For the extraction of impacted teeth in the maxilla, the teeth were extracted with the bone lid technique and the cortical plate was re-fisked with mini-plates and screws. No problem was observed in post-op control.

Keywords: BSSO, Bone-lid, impacted tooth

[OP-023]

Mandibulada Santral Dev Hücreli Granülomun İntralezyonel Steriod Enjeksiyonu İle Tedavisi Ve Literatür Derlemesi

Mehmet Erdem Parmaksız, Emin Esen

Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş: Santral dev hücreli granülom genellikle 30 yaş altı gençlerde, bölge olarak da mandibula posteriorda gözlemlenen multinukleer dev hücreler ve fibroblastların benign proliferasyonudur. Agresif ve agresif olmayan şekilde iki grupta incelenebilir. Radyografik ayırıcı tanısında unilokuler olanlar periapikal kistler ve granülomlar, multilokuler olanlar ise ameloblastom ile karşımıza çıkar. Histolojik olarak anevrizmal kemik kisti, hiperparatirodizmin sebep olduğu Brown tümör ve cherubizm sendromu ile benzerlik gösterir.

Vaka: Fakültemize yüzündeki şişlik ile başvuran 12 yaşında erkek hastanın radyografi kontrolünde mandibula korpusta dişler ile ilişkili unilokuler radyolüsent görüntü veren lezyon saptandı. Alınan anamnezde sistemik rahatsızlık saptanmadı. İntraoral incelemede mukozada ülserasyon ve fistül gözlenmedi. Yapılan insizyonel biyopsi sonucu santral dev hücreli granülom gelmesi üzerine Brown tümörden ekarte etmek amacı ile ALP, Ca ve PTH değerlendirildi. Normal seviyede gözlemlendi. Tedavi yöntemi olarak hastanın yaşı ve lezyonun boyutu göz önüne alınarak intralezyonel steroid enjeksiyonuna karar verildi. 6 hafta boyunca haftada 1 enjeksiyon planlandı. Hastamızın yaşı ve kilosu gereği her enjeksiyoda 40 mg triamsinolon ve 2ml 0.5 % bupivakain 1/200,000 epinefrin kullanıldı. 6 hafta sonunda alınan radyografide lezyonun periferinde trabekülasyon artışı gözlemlendi ve hasta 3 aylık kontroller çağırıldı. Kontrollerde lezyon merkezine doğru trabekülasyon artışı devam ettiği görüldü. Mandibula basiste oluşan kontur bozukluğu ve ekstra oral şişlik 9 ayın sonunda gerilemeye devam eden hastamızda takibine devam süresinde küretaj düşünülebilir.

Sonuç: Santral dev hücreli granülom tedavisinde literatürde intralezyonel steroid enjeksiyonu, küretaj ve rezeksiyon önerilmiştir. Hastanın yaşının genç olması, lezyonun boyutunun büyük olması, agresif tip olmaması ve yapılan literatür derlemesi sonucunda intralezyonel steroid enjeksiyonu başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Santral dev hücreli granüloma, İntralezyonel steroid enjeksiyonu, Mandibula korpusu

Central Giant Cell Granuloma Treatment Of The Mandible With İntralesional Steriod Injection And Literature Review

Mehmet Erdem Parmaksız, Emin Esen

Cukurova University Faculty of Dentistry - Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Central giant cell granuloma is generally observed in young individuals under the age of 30 and is characterized by the benign proliferation of multinucleated giant cells and fibroblasts, typically in the posterior mandibular region. Radiographically, unilocular lesions are often confused with periapical cysts and granulomas, while multilocular lesions may be reminiscent of ameloblastomas. Histologically, it bears similarity to Brown tumor caused by hyperparathyroidism and cherubism.

Case Presentation: A 12-year-old male patient presented to our department with swelling on face. A unilocular radiolucent lesion associated with teeth was detected on mandibular body during radiographic examination. No systemic illness was identified in patient's medical history. Intraoral examination revealed no ulceration or fistula on the mucosa. An incisional biopsy was performed, and diagnosis of central giant cell granuloma was made. In order to rule out Brown tumor, the levels of ALP, Ca, and PTH were assessed and found to be within normal limits. Considering the patient's age and the size of the lesion, it was decided to proceed with intralesional steroid injections. A total of 6 weekly injections were planned, with each injection containing 40 mg triamcinolone and 2 ml 0.5% bupivacaine with 1/200,000 epinephrine, adjusted for patient's age and weight. After 6 weeks, a follow-up radiograph showed increased trabeculation around periphery of lesion, and patient was scheduled for 3-month follow-up appointments. Subsequent visits revealed continued trabeculation extending toward center of the lesion. With progressive reduction of mandibular basis contour distortion and extraoral swelling over course of 9 months, curettage was possible follow-up procedure.

Keywords: Central giant cell granuloma, intralesional steroid injection, Mandibula corpus

[OP-024]

Mandibula Ramusta Dentigeröz Kist ile İlişkili Ektopik Üçüncü Molar Dişin Cerrahisi: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Evren Elibol, Burcu Baş Akkor, Kübra Uğurlu, Nisa Nur Polat

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Giriş: Ektopik dişler, alveolar ark dışında yerleşmiş veya normal lokalizasyonda yer almayan dişler olarak tanımlanmaktadır. Genellikle belirti vermeyip rutin olarak alınan radyografilerde tesadüfen teşhis edilmektedirler. Bu dişler asemptomatik olabilecekleri gibi, ağrı, trismus, şişlik gibi semptomlar da gösterebilmektedir. Ektopik dişler; idiyopatik olarak meydana gelebileceği gibi enfeksiyon, travma diş gelişim bozuklukları gibi sebeplerle de oluşabilmektedir. Bu olgu sunumu ile ramus bölgesinde dentigeröz kist ile ilişkili ektopik mandibular üçüncü molar (EMÜM) dişin cerrahi tedavi yaklaşımı ve ilgili literatürün gözden geçirilerek sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 40 yaşında kadın hasta; üç yıldır sol alt çenesinde ara sıra meydana gelen ağrı şikayeti ile Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik muayenede mandibular sol üçüncü molar dişin ağızda olmadığı, radyografik incelemede, ramusun sol tarafında yukarı doğru ters yer değiştirdiği ve kuru çevreleyen bir radyolüseni olduğu tespit edildi. Ektopik diş intraoral cerrahi yaklaşım ile çıkarıldı. Operasyon sırasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılma. Postoperatif 3. ay kontrol radyografilerinde ilgili bölgenin sorunsuz iyileştiği görüldü.

Sonuç: Ektopik mandibular üçüncü molar (EMÜM) dişler nadir görülen bir klinik tabloyu temsil eder ve semptomlara neden olmadıkça veya radyografik muayenede tesadüfen tespit edilmedikçe genellikle fark edilmeden gömülü kalmaktadır. Çoğunlukla dentigeröz kist ile ilişkilidirler. Tedavi uygulanmadan takip edilebileceği gibi; dişin lokalizasyonu, semptom mevcudiyeti, eşlik eden patolojik durumlar gibi faktörler değerlendirilerek vakaya özgü cerrahi tedavi planlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Ektopik Diş, Ramus

Surgery of Ectopic Third Molar Tooth Associated with Dentigerous Cyst in The Mandibular Ramus: A Case Report and Literature Review

Evren Elibol, Burcu Baş Akkor, Kübra Uğurlu, Nisa Nur Polat

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Introduction: Ectopic teeth are defined as teeth located outside the alveolar arch or not in the normal localisation. They are usually asymptomatic and are diagnosed incidentally on routine radiographs. These teeth may be asymptomatic or may show symptoms such as pain, trismus, swelling. Ectopic teeth may occur idiopathically or may be caused by infection, trauma or tooth developmental disorders. The aim of this case report is to present the surgical treatment of ectopic mandibular third molar (EMTM) associated with dentigerous cyst in the ramus region and to review the relevant literature.

Case Presentation: A 40-year-old female patient presented to Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University with the complaint of occasional pain in the left lower jaw for three years. Clinical examination revealed that the mandibular left third molar was not in the mouth, radiographic examination revealed an upward reversal of the left side of the ramus and a radiolucency surrounding the crown. The ectopic tooth was removed by intraoral surgical approach. No complications were encountered during and after the operation. Postoperative 3rd month control radiographs showed healing of the surgical site.

Conclusion: Ectopic mandibular third molar (EMTM) teeth represent a rare clinical entity and often remain impacted unrecognised unless they cause symptoms or are incidentally detected on radiographic examination. They are often associated with a dentigerous cyst. They can be followed without treatment or case-specific surgical treatment can be planned by evaluating factors such as localisation of the tooth, presence of symptoms and accompanying pathological conditions.

Keywords: Dentigerous Cyst, Ectopic tooth, Ramus

[OP-025]

Ratlarda Oral Mukoza Yara İyileşmesinde N-Asetilsistein ve L-Karnitinin Etkilerinin Histolojik Olarak İncelenmesi

Gizem Güvenc¹, Gülten Kavak¹, Selen Akyol Bahçeci², Aslı Erdoğan Öner²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Çalışmamızda, güçlü antioksidan özellikleriyle öne çıkan N-Asetilsistein ve L- Karnitinin ratlarda sert damak mukozasında 5 mm punch biyopsi ile oluşturulan yara modelinde iyileşmeye etkileri incelenmiştir.

Yöntem: 64 adet Wistar cinsi rat 4 ana gruba ayrılmıştır. Grup 1 kontrol grubu olup cerrahi sonrası herhangi bir ajan almamıştır. Grup 2'ye NAC 150 mg/kg/gün, Grup 3'e L-Karnitin 100 mg/kg/gün, Grup 4'e NAC 150 mg/kg/gün ve L-Karnitin 100 mg/kg/gün intraperitoneal olarak uygulanmıştır. Her grup kendi içerisinde 5. ve 10. günlerde sakrifikasyon için iki alt gruba ayrılmıştır. Histolojik incelemeler için Hematoksilen-Eozin ve Masson-Trikrom boyamaları yapılmış, sonuçlar fotoğraflar üzerinden yorumlanmıştır. İmmünohistokimyasal incelemede, α -SMA ve FGF-2 ekspresyonları istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Histolojik incelemede tüm gruplarda 5. ve 10. günlerde benzer şekilde granülasyon dokusunun oluşumu ve inflamatuvar hücre infiltrasyonu gözlenmiştir, gruplar arasında kollajen lif yoğunluğu açısından belirgin bir farka rastlanmamıştır. İmmünohistokimyasal incelemede 5.gün yapılan değerlendirmede istatistiksel anlamlı olarak α -SMA değeri en yüksek N-Asetilsistein grubunda, FGF-2 en yüksek kombine grupta görülmüştür.

Sonuç: Sonuç olarak gruplar arasında histolojik ve immünohistokimyasal görüntülerde göze çarpan bir fark görülmemiştir. Defektin sert damakta olması ve ratların beslenmesi sırasında sürekli mekanik travmaya maruz kalmasının önemli bir dezavantaj yarattığı ve iyileşmenin net şekilde görülmesi için daha uzun bir süre gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: oral mukoza, yara iyileşmesi, N-Asetilsistein, L-Karnitin

Histological Investigation of the Effects of N-Acetylcysteine and L-Carnitine on Oral Mucosa Wound Healing in Rats

Gizem Güvenc¹, Gülten Kavak¹, Selen Akyol Bahçeci², Aslı Erdoğan Öner²

¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, İzmir

Objective: In our study, the effects of N-Acetylcysteine and L-Carnitine, which stands out with its strong antioxidant properties, on the healing of the wound model created by 5 mm punch biopsy in the hard palate mucosa of rats were investigated.

Method: 64 Wistar rats were divided into 4 main groups. Group 1 was the control group and didn't receive any agent after surgery. Group 2 N-Acetylcysteine 150 mg/kg/day, Group 3 L-Carnitine 100 mg/kg/day, Group 4 N-Acetylcysteine 150 mg/kg/day and L-Carnitine 100 mg/kg/day was administered intraperitoneally. Each group was divided into two for sacrifice on the 5th and 10th days. Histological investigations were made with Hematoxylin-Eosin and Masson-Trichrome staining, and the results were interpreted on photographs. In immunohistochemical examination, α -SMA and FGF-2 expressions were evaluated statistically.

Results: In histological investigations, similar formation of granulation tissue and inflammatory cell infiltration were observed in all groups on the 5th and 10th days, and no significant difference was found in terms of collagen fiber density between the groups. In the immunohistochemical investigation performed on the 5th day, the statistically significant α -SMA value was highest in the N-Acetylcysteine group, and FGF-2 was highest in the combined group.

Conclusion: As a result, no remarkable difference was observed between the groups in histological and immunohistochemical images. It was concluded that the defect on the hard palate and the rats being exposed to continuous mechanical trauma during feeding create a significant disadvantage and a longer time is required for the healing to be seen clearly.

Keywords: oral mucosa, wound healing, N-Acetylcysteine, L-Carnitine

[OP-026]

Çenelerdeki Büyük Boyutlu Kist ve Tümörlerin Dekompresyon Yöntemi ile Konservatif Tedavisi: Vaka Serisi

Kübra Uğurlu, Nilüfer Özkan, Oğuz Tunç
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Giriş:

Dekompresyon yöntemi; çenelerde izlenen dentigeröz kist, radiküler kist, ameloblastoma gibi büyük boyutlu kist ve tümörlerin cerrahi tedavisinde kabul görmüş konservatif bir tedavi seçeneğidir. Bu vaka serisinde büyük boyutlara ulaşmış 2 kist ve 1 tümör olgusunda uygulanan dekompresyon tedavisi sunulacaktır.

Vaka:

Vaka1: 65 yaşında erkek hasta diş eksikliği nedeniyle üniversite hastanemize başvurdu. Radyografik görüntülerde gömülü sağ mandibular üçüncü molar diş ile ilişkili büyük kistik lezyon saptandı. İnsizyonel biyopsi ile dentigeröz kist teşhisi konuldu ve dekompresyon tedavisine başlandı. 9. Ayda kontrol radyografilerinde küçülen lezyon, dişle birlikte çıkarıldı.

Vaka 2: 12 yaşında erkek hasta sol burun kanadında şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Sol üst santral keser diş apeksiyle ilişkili burun tabanında kistik lezyon saptandı. Radiküler kist teşhisi konulan hastaya dekompresyon başlandı ve ilgili dişe kanal tedavisi yapıldı. 9 aylık takipte lezyonun büyük oranda küçüldüğü görüldü.

Vaka 3: 18 yaşında erkek hasta sağ alt çenede dişlerinin sallanması şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyografik muayenede premolar ve molar bölgede diş köklerini rezorbe eden büyük boyutlu radyolüsent lezyon saptandı. İnsizyonel biyopside unistik ameloblastoma tanısı konulan hastaya dekompresyon tedavisi başlandı.

Sonuç:

Gerek diğer cerrahi yöntemler ile kombine gerekse tek başına uygulanabilen dekompresyon tedavisi ön görülebilir sonuçları olan konservatif bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, Dekompresyon, Odontojenik Kist

Conservative Treatment of Large Cysts and Tumours in the Jaws with Decompression Method: Case Series

Kübra Uğurlu, Nilüfer Özkan, Oğuz Tunç
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Introduction:

Decompression is an accepted conservative treatment option in the surgical treatment of large cysts and tumours such as dentigerous cysts, radicular cysts and ameloblastomas in the jaws. In this case series, decompression treatment of 2 large cysts and 1 tumour will be presented.

Case Presentation:

Case1: A 65-year-old male patient was referred to our university hospital because of missing teeth. Radiographic images revealed a large cystic lesion associated with impacted right mandibular third molar. Dentigerous cyst was diagnosed by incisional biopsy and decompression treatment was started. At 9th month, the lesion, which became smaller on control radiographs, was removed together with the tooth.

Case 2: A 12-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling on the left nasal margin. A cystic lesion was found at the base of the nose associated with the apex of the left upper central incisor. The patient was diagnosed as radicular cyst and decompression was started and root canal treatment was performed. After 9 months of follow-up, the lesion was found to have significantly smaller size.

Case 3: An 18-year-old male patient referred to our clinic with the complaint of loose teeth in the right mandible. Radiographic examination revealed a large radiolucent lesion resorbing the tooth roots in the premolar and molar region. Incisional biopsy revealed unicystic ameloblastoma and decompression treatment was started.

Conclusion:

Decompression therapy, which can be performed either alone or in combination with other surgical methods, is a conservative treatment option with predictable results.

Keywords: Ameloblastoma, Decompression, Odontogenic Cyst

[OP-027]

Mandibulada Dentigeröz Kistten Gelişen Osteosarkoma: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Sıla Türkyılmaz Yarımka¹, Mehtap Muğlalı¹, Mehmet Koyuncu², Seda Gün³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak, Burun ve Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Giriş:

Dentigeröz kistler sürmemiş diş kronuyla ilişkili ve radiküler kistlerden sonra en sık rastlanan odontojenik kistik lezyonlardır. Asemptomatik olabilecekleri gibi çevredeki kemik yapılarında yıkıma, dişlerde veya diğer anatomik bölgelerde yer değiştirmelere sebep olabilirler. Ayrıca nadir de olsa kist epitelinden neoplastik dönüşüm de izlenebilmektedir. Bu olgu sunumunda dentigeröz kistten köken alan mandibula osteosarkoma vakasının tedavisi ve ilgili literatür derlemesi sunulacaktır.

Vaka:

63 yaşında erkek hasta sol yanakta şişlik ve ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın radyolojik muayenesinde sol mandibular 3. molar diş ile ilişkili büyük boyutlu radyolüsent lezyon teşhis edildi. İnsizyonel biyopsi sonrası dentigeröz kist teşhisi konan hastaya marsupiyalizasyon ve sonrasında enükleasyon cerrahisi uygulandı. İlk yıl kontrollerinde cerrahi sahada hematoma formasyonu ve şişlik gözlemlendi. Aynı üniversitenin Kulak, Burun ve Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalına konsülte edildi. Tekrarlayan biyopsiler ile osteosarkom tanısı alan hastaya mandibula rezeksiyonu sonrasında serbest fibula grefti ile rekonstrüksiyon uygulandı.

Sonuç:

Odontojenik kistlerin malign formasyonlara dönüşümleri çok nadir olmakla birlikte klinik, radyografik ve histopatolojik değerlendirmelerin dikkatle incelenmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, mandibula, osteosarkoma

Osteosarcoma Arising From a Dentigerous Cyst in the Mandible: A Case Report and Literature Review

Sıla Türkyılmaz Yarımka¹, Mehtap Muğlalı¹, Mehmet Koyuncu², Seda Gün³

¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology, Samsun, Turkey

³Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine, Department of Patology, Samsun, Turkey

Introduction:

Dentigerous cysts are the odontogenic cystic lesions associated with the unerupted tooth crown and the most common odontogenic cystic lesions following radicular cysts. They may be asymptomatic or symptomatic which cause destruction of surrounding osseous structures, displacement of teeth and other anatomical regions. In addition, neoplastic transformation of the cyst epithelium can be observed rarely. In this case report, a case of mandibular osteosarcoma arising from a dentigerous cyst, its treatment and related literature review will be presented.

Case Presentation:

A 63-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of swelling and pain in the left cheek. Radiologic examination revealed an extensive radiolucent lesion associated with the left mandibular third molar. After incisional biopsy, dentigerous cyst was diagnosed and marsupialization followed by enucleation surgery was performed. In the first year follow-up, hematoma formation and swelling were observed at the surgical site. He was consulted to the Ondokuz Mayıs University, Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology. The patient was diagnosed as osteosarcoma with repeated biopsies and reconstruction was performed with free fibula graft after mandibular resection.

Conclusion:

Transformation of odontogenic cysts into malignant formations is very rare, but it is important to carefully examine clinical, radiographic and histopathologic evaluations.

Keywords: dentigerous cyst, mandible, osteosarcoma

[OP-028]

Amoksisilin ve Klindamisin Emdirilmiş İpek ve Vikril Sütür Malzemelerinin Antibiyotik Salınımlarının İncelenmesi: In Vitro Çalışma

Sercan Şenol¹, Nilay Er¹, Ufuk Bağcı², Saffet Çelik³

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümü, Edirne

³Trakya Üniversitesi Teknoloji Araştırma ve Geliştirme Uygulama ve Araştırma Merkezi, Edirne

Amaç: Oral cerrahi işlemlerden sonra gelişebilecek enfeksiyonu önlemek için rutin yapılan uygulama, sistemik antibiyotik reçete etmektir. Sistemik kullanımlarda, plazmada etkili dozun devamı için tekrarlayan uygulamalara ihtiyaç duyulmaktadır. Kontrollü ilaç salınım sistemlerinde; ilacın, etkin dozda ve sürede, etki etmesi istenen bölgede salınımı sağlanmakta ve sürekli ilaç kullanılması gereksinimi ortadan kalkmaktadır. Bu çalışmada sütürlere emdirme yoluyla elde edilen antibiyotiklerin kontrollü salınım seviyeleri incelenmiş ve lokal antibiyotik etkinliğinden faydalanarak bu yöntemin klinik pratikte uygulanabilirliği değerlendirilmiştir.

Yöntemler: Amoksisilin ve klindamisin grubu saf antibiyotikler, ipek ve vikril sütürlere emdirilmiştir. Sütürlerin antibiyotik emilimlerinin artırılabilmesi amacıyla jet plazma sistemi ile argon gazı uygulanmıştır. Çalışmamızda farklı çapraz bağların etkinliklerini de incelemek üzere toplam 8 grupta deneyler 3 kez tekrarlanmıştır. Çapraz bağlayıcı ajanlar olarak kitosan ve glutaraldehit kullanılmıştır. Sütürler fosfat tamponlu salin içerisinde bekletilerek, 6, 12, 24 ve 36. saatlerde LC-MS/MS cihazında kontrollü antibiyotik salınımları ölçülmüştür. **Bulgular:** İn-vitro koşullarda yapılan deneyler sonucunda; sütür, çapraz bağlayıcı ve antibiyotik etkileşimi, salınım değerleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0,001$). Antibiyotik salınımı en yüksek olarak; ipek, glutaraldehit ve klindamisin grubunda (591,6 ng/ml), buna en yakın değer; ipek, kitosan ve klindamisin grubundadır (190,21 ng/ml). En düşük salınım ise ipek, glutaraldehit ve amoksisilin grubunda bulunmuştur (2,58 ng/ml). Sütürlerde ipek vikrile göre; çapraz bağlayıcılarda glutaraldehit kitosana göre ve antibiyotiklerde klindamisin amoksisiline göre salınım değerleri olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p < 0,001$).

Sonuçlar: Sütürler modifiye edilerek klinik pratikte uygulanabilirliği mümkün olan, kontrollü antibiyotik salınımı yapabilen malzemeler oluşturulmuştur. Çalışmanın sonuçları sistemik yan etkiyi minimuma indirecek şekilde antibiyotik emdirilmiş sütür malzemesi kullanımının klinik uygulamada yaygınlaşması için umut vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amoksisilin, Enfeksiyon, Klindamisin, Kontrollü Antibiyotik Salınımı, Sütür Malzemesi

Investigation of Antibiotic Emissions Which Amoxicillin and Clindamycin Absorbed Silk and Vicryl Suture Materials: In Vitro Work

Sercan Şenol¹, Nilay Er¹, Ufuk Bağcı², Saffet Çelik³

¹Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral Dental and Jaw Surgery, Edirne

²Trakya University Faculty of Engineering, Department of Food Engineering, Edirne

³Trakya University Technology Research and Development Application and Research Center, Edirne

Objective: Routine application to prevent infection that may develop after oral surgical procedures is to prescribe systemic antibiotics. In controlled drug release systems; the release of the drug in the region where the drug is desired to act in an effective dose and time is ensured and the need to use continuous drugs is eliminated. In this study, the controlled release levels of the antibiotics obtained by impregnation to sutures were examined and the application of this method in clinical practice was evaluated by using local antibiotic activity. **Methods:** Amoxicillin and clindamycin group pure antibiotics are impregnated in silk and vicryl sutures. The experiments were repeated 3 times in 8 groups. Chitosan and glutaraldehyde were used as crosslinking agents. The sutures were kept in a phosphate buffered saline and controlled antibiotic emissions were measured on LC-MS/MS at 6,12,24 and 36 hours.

Results: As a result of experiments under in-vitro conditions; suture, crosslinker and antibiotic interaction was found to be statistically significant on the release values ($p < 0.001$). Antibiotic release is the highest; silk, glutaraldehyde and clindamycin group (591.6 ng/ml); the closest value is in the group of silk, chitosan and clindamycin (190.21 ng/ml). The lowest oscillation was found in the group of silk, glutaraldehyde and amoxicillin (2.58 ng/ml).

Conclusions: The sutures were modified and materials that can be applied in clinical practice, which can release controlled antibiotics were created. The results of the study promises hope for the widespread use of antibiotic impregnated suture material to minimize systemic side effects.

Keywords: Amoxicillin, Clindamycin, Controlled Antibiotic Release, Infection, Suture Material

[OP-029]

Mandibula kondil kırıklarında tedavi seçenekleri: Hangi hastada hangi yöntem?

Sadi Memiş, Sinan Ala, Hatice Hoşgör, Berkay Tokuç
Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Mandibula kondil kırıklarının tedavileri oldukça zorlu olabilmektedir. Kondil kırıklarının tedavisi amacıyla açık redüksiyon ve kapalı redüksiyon tedavi yöntemleri uygulanmaktadır. Bu çalışmanın amacı; kondil kırıklarında hangi tedavi metodunun hangi hastalar için daha uygun olduğunun, bu iki tedavi metodunun birbirine göre üstünlüklerinin, avantaj ve dezavantajlarının klinik vakalar eşliğinde değerlendirilmesidir.

Vaka Serisi: Bu çalışmada Kocaeli Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalına kondil kırığı nedeniyle başvuran ve tedavileri yapılan hastalar klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi. İki hastanın tedavisinde açık redüksiyon uygulandı. Kırık hattına ulaşım genel anestezi altında transparotid yaklaşım ile sağlandı. Bu hastalarda fiksasyon amacıyla mini plaklar ve mini vidalar kullanıldı. Kondil kırıkları bulunan farklı üç hastada ise kapalı redüksiyon ile tedavi uygulandı. Bütün hastalarda tatmin edici klinik sonuçlar (ağız açıklığı miktarı ve oklüzyon) elde edildi. Tedavi uygulanan hiçbir hastada komplikasyon yaşanmadı. Açık redüksiyon uygulanan hastalarda tedavi süreleri daha kısa görüldü.

Sonuç: Ağız, diş ve çene cerrahisi uzmanları tarafından tedavi yöntemine karar verilirken; kırık olan tarafta kondilin deplasmanının ve pozisyonunun önemli bir belirteç olduğu sonucuna varıldı. Tedavi metodu seçiminde; kondilin durumu, cerrahi riskler ve hasta beklentilerinin beraber dikkate alınması ve değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Açık redüksiyon, Kapalı redüksiyon, Kırık, Kondil, Mandibula

Treatment options for mandibular condyle fractures: Which method in which patient?

Sadi Memiş, Sinan Ala, Hatice Hoşgör, Berkay Tokuç
Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

Introduction: Treatment of mandibular condyle fractures can be quite challenging. Open reduction and closed reduction treatment methods are used for the treatment of condylar fractures. The aim of this study is to evaluate which treatment method is more suitable for which patients in condylar fractures, as well as the advantages and disadvantages of these two treatment methods compared to each other, in the light of clinical cases.

Case Series: In this study, patients who admitted to Kocaeli University Department of Oral and Maxillofacial Surgery due to condylar fracture and treated, were evaluated clinically and radiologically. Open reduction was used in the treatment of two patients. The access to the fracture line was achieved with a transparotid approach under general anesthesia. Mini plates and mini screws were used for fixation in these patients. Three different patients with condylar fractures were treated with closed reduction. Satisfactory clinical results (amount of mouth opening and occlusion) were obtained in all patients. No complications occurred in any patient treated. Treatment times were shorter in patients who underwent open reduction.

Conclusion: When deciding on the treatment method by oral and maxillofacial surgeons; It was concluded that the displacement and position of the condyle on the fractured side is an important indicator. In choosing the treatment method; It is recommended that the condition of the condyle, surgical risks, and patient expectations be taken into account and evaluated together.

Keywords: Open reduction, Close reduction, Fracture, Condyle, Mandible

[OP-030]

Bitki Salgısı Kaynaklı Biyoiskelelerinin Tavşan Mandibulası Kritik Boyut Defektleri üzerine etkisinin Histolojik ve Makroskopik Değerlendirmesi: Ön Rapor

Ciğdem Çetin Genc¹, Alpin Değirmenci¹, Hilal Deniz Yılmaz Dağdeviren², Yeşim Deniz³, Yavuz Emre Arslan⁴, Burak Derkuş⁵

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü, Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü

³Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

⁴Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Biyomühendislik Ana Bilim Dalı, Regeneratif Biyomateryaller Laboratuvar

⁵Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Bölümü

Amaç: Çalışmanın amacı, bitki salgılarından elde edilen biyomühendisliği yapılmış biyoiskelelerin tavşan mandibulasındaki kritik boyuttaki defektler üzerine etkisini araştırmaktır.

Yöntemler: Çalışmaya 36 erkek tavşan dahil edildi. Deneklerde 10 mm çapında ve 4 mm derinliğinde bilateral mandibular defektler hazırlandı. QSM/nHAp tabanlı iskeleler sol mandibular corpus bölgesine yerleştirildi ve sağ taraf boş bırakıldı. Denekler 10., 21., 45. ve 90. günlerde sakrifiye edildi. Hemotoksilen-eozin boyama genel doku boyası olarak kullanıldı. Masson'un trikrom boyama tekniği kalsiyum birikintilerini ve tortuları histolojik olarak ortaya çıkardı.

Bulgular: Kontrol grubunda defekt bölgesinin yüzeyi sorunsuz iyileşme belirtileri gösterirken, 45. ve 90. günlerde iyileşme sürecinde belirgin boşluklar olduğu, silindirik defekt içerisinde fibrotik iyileştiği gözlemlendi. Deney grubunda 10. günde greft materyali gözlemlendi. 21. günde, greft kavitenin tabanında kısmen rezorpsiyona uğradı ve yerine yeni kemik dokusu oluştuğu gözlemlendi. Histolojik değerlendirmede defekt alanında yeni kemik oluşumunun, deney grubunda kontrol grubuna göre daha iyi olduğunu gözlemlendi.

Sonuçlar: QSM-nHAp biyoiskelelerin hidrofilik, esnek, gözenekli ve dayanıklı yapısı, QSM-nHAp kompozitleri, özellikle kraniomaksillofasial yeniden modelleme ile ilgili araştırmalarda yük taşımayan uygulamalar için umut verici bir seçenek haline getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ayva Çekirdeği müsilajı, Kemik doku mühendisliği, Tavşan mandibulası

Histological and Macroscopic Evaluation of Plant Secretion-Derived Bioscaffolds on Critical Size Defects of Rabbit Mandibles: A Preliminary Report

Ciğdem Çetin Genc¹, Alpin Değirmenci¹, Hilal Deniz Yılmaz Dağdeviren², Yeşim Deniz³, Yavuz Emre Arslan⁴, Burak Derkuş⁵

¹Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Dentistry, Oral & Maxillofacial Surgery Department

²Izmir Institute of Technology, Engineering Faculty, Department of Bioengineering,

³Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Dentistry, Oral & Maxillofacial Radiology Department

⁴Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Engineering, Department of Bioengineering, Regenerative Biomaterials Laboratory

⁵Ankara University, Faculty of Science, Department of Chemistry

Objective: The study aimed to explore the impact of bioengineered scaffolds derived from plant secretions on critical size defects in the rabbit mandible.

Methods: 36 male rabbits were included in the study. Bilateral mandibular defects of 10 mm in diameter and 4 mm in depth were surgically prepared in experiments. The QSM/nHAp-based scaffolds were implanted on one side, and the other side was left empty. The subjects were sacrificed on the 10th, 21st, 45th, and 90th days. Hemotoxylin-eosin staining was used as a general tissue stain, and Masson's trichrome staining technique revealed calcium deposits and deposits histologically.

Results: In the control group, the surface of the defect showed signs of smooth healing. However, there were significant gaps in the healing process on the 45th and 90th days, and the cylindrical defect showed signs of fibrotic healing. In the experimental group, graft material was observed on day 10. On the 21st day, the graft underwent resorption at the cavity's base, forming new bone tissue in its place. Histological evaluation showed that new bone formation in the defect was better in the experimental group than in the control group. Histologic evaluation showed that new bone formation in the defect was better in the experimental group than in the control group.

Conclusions: The hydrophilic, flexible, porous structure and durable characteristics of QSM-nHAp bioscaffolds make QSM-nHAp composites a promising option for non-load-bearing applications, particularly in research related to craniomaxillofacial re-modeling.

Keywords: Quince seed mucilage, Bone tissue engineering, Rabbit mandible

[OP-031]

Oral Cerrahide Üç Boyutlu Rehber ve Modellerin Kullanımı: Vaka Serisi

Mehmet Melih Ömezli, Damla Torul, [Mehmet Safa Özyalçın](#)

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Dijital planlama ve 3-Boyutlu (3B) rehber modeller oral ve maksillofasiyal cerrahi alanında pek çok farklı amaç için kullanılmaktadır. Bu vaka serisinin amacı, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile elde edilen verilerle 3B rehberlerin tasarımı, üretimi ve kişiye spesifik bu plakların klinik kullanımlarını sunmaktır.

Olgu 1: KIBT incelemesinde sağ lateral kesici dişinden kaynaklanan kistik lezyon tespit edilen 17 yaşındaki erkek hastada ilgili dişin enükleasyonu ve rezeksiyonu planlanmıştır. KIBT verileri kullanılarak dijital ortamda 3B plak planlanarak üretilmiştir. 3B rehber kullanılarak enükleasyon ve rezeksiyonu minimal invaziv yaklaşım ile gerçekleştirilmiştir.

Olgu 2: 67 yaşında erkek hasta sol maksiller posterior bölgesinde diş eksikliği nedeniyle başvurmuştur. KIBT incelemesi sonucunda bölgeye sinüs lift ve sonrasında implant tedavisi uygulanmasına karar verilmiştir. KIBT verileri kullanılarak dijital ortamda 3B rehber planlanarak üretilmiştir. Sinüs lift işlemi minimal invaziv yaklaşım ile 3B rehber kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Olgu 3: 52 yaşında, KIBT incelemesinde maksiller sinüs pnömatizasyonu izlenen hastada 2 aşamalı sinüs lift ve implant tedavisi planlanmıştır. KIBT verileri kullanılarak dijital ortamda 3B rehber planlanarak üretilmiştir. Sinüs lift işlemi minimal invaziv yaklaşım ile 3B rehber kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: 3B planlama ve dijital ortamda üretilen rehber kullanımı anatomik yapıların korunması, minimal invaziv yaklaşım gerçekleştirilmesi ve operasyon süresinin kısaltılması açısından klinik pratikte tercih edilebilecek pratik ve güvenilir bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Planlama, Minör Cerrahi, Sinüs Lift

Use of Three-Dimensional Guide and Models in Oral Surgery: Case Series

Mehmet Melih Ömezli, Damla Torul, [Mehmet Safa Özyalçın](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Türkiye

Introduction: Digital planning and 3-Dimensional (3D) guides are used for many different purposes in the field of oral and maxillofacial surgery. The aim of this case series is to present the design, production and clinical use of 3D guides with data obtained by cone beam computed tomography (CBCT).

Case 1: Enucleation and resection of the relevant tooth was planned for a 17-year-old male patient who has a cystic lesion originating from right lateral incisor tooth detected in the CBCT examination. 3D plate was planned and produced digitally using CBCT data. Enucleation and resection were performed with a minimally invasive approach using 3D guide.

Case 2: A 67-year-old male patient applied due to missing teeth in the left maxillary posterior region. As a result of the CBCT examination, it was decided to apply a sinus lift and then implant treatment to the area. 3D guide was planned and produced digitally using CBCT data. The sinus lift procedure was performed with a minimally invasive approach using a 3D guide.

Case 3: Maxillary sinus pneumatization was observed in the CBCT examination in a 52-year-old patient. A 2-stage sinus lift and implant treatment was decided. 3D guide was planned and produced digitally using CBCT data. The sinus lift procedure was performed with a minimally invasive approach using a 3D guide.

Conclusion: Use of 3D planning and digital guide is practical and reliable approach that can be preferred in clinical practice in terms of protecting anatomical structures, planning operations, and shortening the operation time.

Keywords: Digital Planning, Minor Surgery, Sinus Lift

[OP-032]

Temporomandibular Eklem Hiper mobilit e Tedavisinde Non-İnvaziv Yaklaşımlar:Vaka Raporu

Sezai Çiftçi, [Ahmet Faruk Derin](#)

inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

GİRİŞ

Temporomandibular eklem hiper mobilitesi kondilin gülme, esneme ve geniş ağız açma hareketleri esnasında anormal olarak yer de ğiştirmesi olarak tanımlanmaktadır. TME hiper mobilitesinin tedavisinde cerrahi olan (kondilektomi, eminektomi vs.) ve cerrahi olmayan (intermaksiller fiksasyon, otolog kan enjeksiyonları, dekstroz proloterapi vs.) birçok yöntem kullanılmaktadır.

VAKA 1

25 yaşında kadın hasta,TME hiper mobilitesi şikayetiyle başvurdu. TME hiper mobilitesini tedavi etmek için dekstroz enjeksiyonu planlandı. Temporomandibular eklem posterior disk ligamentine, üst eklem boşlu ğuna, üst ve alt kapsüler ligamente %10'luk dekstroz uygulandı. Hastaya yumuşak diyet önerildi ve 2 hafta sonra kontrole çağırıldı. Hastanın hiper mobilit e şikayetlerinde azalma görüldü.

VAKA 2

27 yaşında kadın hasta,TME sublüksasyon şikayetiyle başvurdu. TME sublüksasyonunu tedavi etmek için otolog kan enjeksiyonu planlandı. Hastadan 5 cc kan alındı.Alınan kan temporomandibular eklem posterior disk ligamentine, üst eklem boşlu ğuna, üst ve alt kapsüler ligamente enjekte edildi. Hastaya yumuşak diyet önerildi ve 2 hafta sonra kontrole çağırıldı. Hastanın sublüksasyon şikayetlerinde azalma görüldü.

SONUÇ

TME hiper mobilitesinde,ağız açıklığına kısıtlamak ve şikayetlerinin tedavisinde dekstroz ve otolog kan enjeksiyonu başarılı bir şekilde uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dekstroz, otolog kan, proloterapi

Non-Invasive Approaches In Temporomandibular Joint Hypermobility Treatment: Case Report

Sezai Çiftçi, [Ahmet Faruk Derin](#)

inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

INTRODUCTION

Temporomandibular joint hypermobility is defined as abnormal displacement of the condyle during laughing, yawning and wide mouth opening movements. Many surgical (condylectomy, eminectomy, etc.) and non-surgical (intermaxillary fixation, autologous blood injections, dextrose prolotherapy, etc.) methods are used in the treatment of TMJ hypermobility.

CASE 1

A 25-year-old female patient applied with the complaint of TMJ hypermobility. Dextrose injection was planned to treat TMJ hypermobility. 10% dextrose was applied to the posterior disc ligament of the temporomandibular joint, the upper joint space, and the upper and lower capsular ligament. The patient was recommended a soft diet and was called for a check-up after 2 weeks. There was a decrease in the patient's hypermobility complaints.

CASE 2

A 27-year-old female patient applied with the complaint of TMJ subluxation. Autologous blood injection was planned to treat TMJ subluxation. 5 cc of blood was taken from the patient. The blood was injected into the posterior disc ligament of the temporomandibular joint, upper joint space, and upper and lower capsular ligament. The patient was recommended a soft diet and was called for a check-up after 2 weeks. There was a decrease in the patient's subluxation complaints.

CONCLUSION

In TMJ hypermobility, dextrose and autologous blood injection are successfully applied to restrict mouth opening and treat complaints.

Keywords: dextrose, autologous blood, prolotherapy

[OP-033]

Atrofik Maksillada Farklı İmplant Konseptlerinin Stres Dağılımlarının Sonlu Elemanlar Yöntemiyle İncelenmesi

Fatih Girgin, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: İleri derecede atrofik maksillanın rehabilitasyonunda konvansiyonel implant yerleştirmek için yeterli kemik bulunmadığında greftleme prosedürlerine gerek duyulmadan ekstramaksiller ankraj bölgeleri kullanılabilir. Zigomatik butress alanı, pterygoid plakalar ve lateral nazal kemik alanı sıklıkla kullanılan ankraj bölgeleridir. Bu çalışmanın amacı; atrofik maksillaya sahip hastalarda zigomatik implantlar ve uzun trans-sinüs implantlarda ve çevresindeki alveolar kemikte oluşturdukları stresleri değerlendirmektir. Ayrıca distale yerleştirilen pterygoid implantların implant üstü protezlerde istenmeyen distal kantilevere etkisi ve stres dağılımına katkısı da araştırılmıştır.

Yöntemler: 3 boyutlu sonlu elemanlar analizi (SESA) yöntemi kullanılan bu çalışmada; tüm modellere anterior lateral diş bölgesine 10 mm uzunluğunda konvansiyonel implant yerleştirildi. Posterior bölgede trans-sinüs implantlar 30° açıyla, zigomatik implantlar 45° açıyla 5 numaralı diş bölgesinden yerleştirilmiştir. Pterygoid implantlara 45° açıyla 7 numaralı diş bölgesinden yerleştirildi. 1. Modelde zigomatik implant, 2. Modelde zigomatik implant ve pterygoid implant, 3. Modelde trans-sinüs implant, 4. Modelde trans-sinüs implant ve pterygoid implant kullanıldı. Tüm modellere 300 N (75'er N premolarlar ve 150 N 1. molar) vertikal ve 20° açıyla oblik olarak kuvvet uygulandı.

Bulgular: Zigomatik implant ve trans-sinüs implant modelleri karşılaştırıldığında; vertikal yüklemde (5 numaralı implantlardaki Von Mises stres değerleri ve trabeküler kemikteki gerilim tipi stresler hariç) ve oblik yüklemde (anterior implant çevresindeki trabeküler kemikteki gerilim tipi stresler hariç) tüm koşullarda zigomatik implant modelinde daha düşük stres değerleri görüldü. Pterygoid implant yerleştirilen modellerde 5 numaralı implant bölgesinde Von Mises stres değerlerinin yarıdan fazla azaldığı gözlemlendi.

Sonuçlar: Zigomatik implant ve ilave olarak yerleştirilen pterygoid implantların kemik ve implantlar üzerindeki stres değerleri daha düşüktür.

Anahtar Kelimeler: atrofik maksilla, pterygoid implant, sonlu elemanlar analizi, trans-sinüs implant, zigomatik implant

Examination of Stress Distributions of Different Implant Concepts in Atrophic Maxilla: A Finite Element Analysis

Fatih Girgin, Onur Yılmaz

1Department of Oral&Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Karadeniz Technical University, Trabzon

Objective: Extramaxillary anchorage areas can be used in the rehabilitation of severely atrophic maxilla without grafting procedures in cases that there is not sufficient bone for conventional implant placement. The zygomatic buttress, pterygoid plates, and lateral nasal bone areas are frequently used as anchorage regions. The aim of this study is to evaluate the stresses generated by zygomatic and trans-sinus implants in atrophic maxilla and the surrounding alveolar bone. Additionally, the impact of distally placed pterygoid implants on undesirable distal cantilevers in implant-supported prostheses and their contribution to stress distribution has also been investigated.

Methods: In this study, finite element analysis (FEA) method was used. Conventional implants, 10 mm in length, was placed in the lateral tooth region in all models. In the posterior region, trans-sinus implants(30°) or zygomatic implants(45°) were placed in second premolar region. Pterygoid implants(45°) were placed in second molar region. A force of 300 N was applied vertically and obliquely(20°) to all created models (Model 1: zygomatic implant, Model 2: zygomatic and pterygoid implant, Model 3: transsinus implant, Model 4: transsinus and pterygoid implant).

Results: When comparing zygomatic implant and trans-sinus implant models; lower stress values were observed in the zygomatic implant model in all conditions for vertical and oblique loading. It was observed that Von Mises stress values in the second premolar were reduced by more than 50% in models with pterygoid implants.

Conclusions: The stress values on the bone and implants of the zygomatic implant and additionally placed pterygoid implants are lower.

Keywords: atrophic maxilla, finite element analysis, pterygoid implant, trans-sinüs implant, zygomatic implant

[OP-034]

Çocuklarda Dentigeröz Kistin Marsupyalizasyonla Tedavisi

Mehmet Alp Eriş, Mehmet Emre Yurttutan

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Dentigeröz kistler, çenelerin en yaygın gelişimsel kistleridir. Sürmemiş yada kısmen sürmüş dişlerin etrafını kapsayan uniloküler radyolüsent lezyon ile karakterizedir.

Olgu: Bu çalışmada 8 ve 10 yaşındaki iki çocuk hastada büyük boyutlardaki dentigeröz kistin, marsupyalizasyon yöntemiyle tedavisi sunulmuştur. Radyografik olarak; sklerotik ve iyi sınırlı, sürmemiş dişlerin kronlarıyla ilişkili radyolüsent bir görüntüye sahipti.

1. vakadaki çocuk hastada radyolüsent lezyonla ilişkili sürmemiş daimi mandibular premolar diş vardı. Süt mandibular molar dişler çekildi, drenaj tüpü yerleştirildi. Panoramik radyografilerle kontrol edildi.
2. vakadaki çocuk hastada sürmemiş daimi mandibular premolar dişleri çevreleyen radyolüsent bir lezyon vardı. Süt mandibular ikinci molar diş çekildi ve bukkal pencere hazırlandı. Kist epiteli ağız mukozasına dikildi. Uzun süreli takiple kemik lezyonunun iyileştiği izlendi.

Sonuç: Konservatif marsupyalizasyon tedavisi, dentigeröz kistin tedavisi için çok etkilidir, kistik dokuyu ortadan kaldırmayı ve patolojiye katılan kalıcı dişi muhafaza etmeyi amaçlar. Büyük kistlerde, ilk olarak marsupyalizasyon uygulanması, enükleasyon öncesinde kemik defektinin boyutunu azaltabilir.

Kistin drene edilmesi, kist sıvısının kapsül üzerindeki basıncının azalmasını sağlar. Bu kist çocuklarda yaygın bir prevalansa sahip olduğundan, daimi dişin sürmesine izin vermek için marsupyalizasyon kesin tedavi olarak önerilebilir. Çocukların harika bir rejenerasyon potansiyeli vardır ve kök gelişimini tamamlamamış dişler erüpsiyon direncini korurlar.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Gömülü Diş, Marsupyalizasyon

Marsupialization as a Treatment of Mandibular Dentigerous Cyst in Children

Mehmet Alp Eriş, Mehmet Emre Yurttutan

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Türkiye

Objective: Dentigerous cyst is the most common developmental cyst of the jaws. It is characterized by a unilocular radiolucent lesion that encloses permanent tooth germs or under certain circumstances, displaced tooth germs.

Case: This is case report of a large dentigerous cyst in 8-year-old and 10-year-old male patients treated conservatively by marsupialization method saving all teeth in relation with cyst.

The radiographic findings revealed a well delimited radiolucent area with sclerotic margins, completely associated with the crown of the involved permanent teeth.

The first patient had permanent mandibular premolars involved with the radiolucent lesion. Deciduous mandibular molar teeth were extracted, drainage tube was placed. He was controlled with panoramic radiographes.

The second patient has a radiolucent lesion that encloses permanent mandibular premolar teeth. Deciduous mandibular second molar tooth was extracted and the buccal approach was prepared. Cyst epithelium sutured to oral mucosa. Long-term follow-up revealed good healing of bony lesion.

Conclusion: Conservative treatment is very effective to this entity and aims at eliminating the cystic tissue and preserving the permanent tooth involved in the pathology. In large cysts, an initial marsupialization can reduce the size of the bone defect before definitive enucleation. Drainage of the cyst ensures that fluid no longer accumulates, stimulus on the cystic capsule disappears. Since this cyst has a large prevalence in children, marsupialization can be advisable as definitive treatment to allow the eruption of the permanent tooth involved. Children have a great regenerative potential and tooth with incomplete root development maintain the eruptive strenght.

Keywords: Dentigerous Cyst, Impacted Tooth, Marsupialization

[OP-035]

Trigeminal Herpes Zoster ile İlişkili Mandibular Osteonekroz ve Spontan Diş Eksfoliasyonu: Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Zeynep Afra Akbıyık Az¹, Sedef Ayşe Taşyapan², Hülya Çakır Karabaş², Gülsüm Ak¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Giriş:

Alveoler osteonekroz sıklıkla radyasyon veya bifosfonat tedavisi ile ilişkilendirilmiştir. Trigeminal sinirin herpes zoster enfeksiyonunu takiben alveoler osteonekroz ve spontan diş eksfoliasyonu raporları son derece nadirdir. Herpes zoster (HZ), etkilenen duyu siniri tarafından innerve edilen bölgede, genellikle torakolomber gövdede şiddetli ağrıyla ilişkili kutanöz veziküller döküntü olarak ortaya çıkar. Oral belirtiler ise nadiren, trigeminal sinirin mandibular veya maksiller bölümleri etkilendiğinde ortaya çıkar. Bu vakanın ışığında osteonekroz etyolojisi ile ilgili literatür gözden geçirilmiş ve varicella zoster virüsünün diş eksfoliasyonu ve osteonekroz patolojisindeki rolü tartışılmıştır.

Vaka:

64 yaşında erkek hasta sol mandibula anterior bölgedeki santral ve lateral dişlerinin sallanarak kendiliğinden düşmesi; ilgili bölgede alveoler kemiğin açığa çıkması ve irin akıntısı şikayeti ile başvurdu. Hastanın öyküsünde 2017 yılında sol bukkal mukozada skuamöz hücreli karsinom nedeniyle opere edildiği öğrenildi. Hastaneye başvurmasından 2 ay önce, sol alt çene ve sol yanak bölgesinde deri lezyonları ile seyreden herpes zoster tanısı almış ve tedavi görmüştür. Radyografik muayenede panoramik ve tomografik görüntülerde sol mandibulada yaygın ve düzensiz radyolüsent kemik lezyonu görüldü. Hastanın kemik metabolizmasını etkileyen herhangi bir ilaç için reçete alma öyküsü yoktu ve daha önce hiç radyoterapi almamıştı. Osteonekroz alan, oral antimikrobiyal gargara ve sistemik antibiyotik tedavisi altında takip edildi ve demerkasyon hattının oluşmasıyla etkilenen bölgenin osteotomisi yapıldı.

Sonuç:

Literatürde herpes zoster sekonder spontan diş eksfoliasyonu ile ilgili sınırlı sayıda vaka rapor edilmiştir. Herpes zoster hastalarında dişlerin spontan eksfoliasyonun kesin patogenezi hala tartışmalıdır. Herpes zoster enfeksiyonunu takip eden osteonekroz nadir fakat ciddi bir komplikasyondur ve klinisyenlerin farkındalığı bu durumun erken tespiti ve yönetimi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: spontan diş eksfoliasyonu, osteonekroz, trigeminal herpes zoster

Trigeminal Herpes Zoster-Related Mandibular Osteonecrosis and Spontaneous Tooth Exfoliation: A Rare Case Report and Literature Review

Zeynep Afra Akbıyık Az¹, Sedef Ayşe Taşyapan², Hülya Çakır Karabaş², Gülsüm Ak¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial surgery

²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Introduction:

Alveolar osteonecrosis has frequently been associated with radiation or bisphosphonate therapy. Extremely rare are reports of alveolar osteonecrosis and spontaneous tooth exfoliation following trigeminal nerve herpes zoster (HZ) infection. HZ typically manifests as a vesicular rash with severe pain in the innervated area, often in the thoracolumbar region, and oral symptoms are infrequent in trigeminal nerve involvement. In light of this case, the literature on the etiology of osteonecrosis was reviewed and the role of HZ in tooth exfoliation and osteonecrosis pathology was discussed.

Case Presentation:

A 64-year-old male patient, whose lower left central and lateral incisor teeth spontaneously fell out, presented with complaints of alveolar bone exposure and pus discharge. According to the patient's medical history, he was operated for squamous cell carcinoma of the left buccal mucosa in 2017. Two months before his complaint, he was diagnosed with HZ, characterized by skin lesions on the left lower jaw and cheek, and treated. Tomographic images revealed a widespread, irregular radiolucent bone lesion in the left mandible. The patient had no history of bone-affecting medications or radiotherapy. The area of osteonecrosis was monitored under oral antimicrobial rinse and systemic antibiotic treatment, and osteotomy of the affected area was performed with the formation of the demarcation line.

Conclusion:

Alveolar osteonecrosis and spontaneous tooth exfoliation in HZ patients is a rarely documented case with a disputed pathogenesis. Osteonecrosis following HZ infection is a rare but serious complication, and 'awareness' is important for early detection and management of this condition.

Keywords: spontaneous tooth exfoliation, osteonecrosis, trigeminal herpes zoster

[OP-036]

Maksilla Posterior Palatal Ekspansiyon: MALİGN vs BENİNG?

Uğur Boz, Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Ankara

Giriş: Ağız boşluğunun süperior sınırını oluşturan maksilla palatal bölge anatomik olarak sert ve yumuşak damak olarak ikiye ayrılır. Bu alan beslenme ve konuşmada aktif rol almaktadır. Minör tükürük bezlerinden daha zengin olan maksilla palatal posterior bölge ekspansiyonların daha sık görüldüğü alandır. Bu bölgedeki ekspansiyonları klinisyenin inspeksiyon ve radyolojik muayene ile teşhis etmesi oldukça zordur. Posterior bölgedeki palatal ekspansiyonlar benzer görünümde olmalarına rağmen etiyojileri, histolojileri ve prognozu farklılık gösterebilir.

Vaka: Bu bildiri Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümüne maksilla palatal bölgede şişlik şikayeti ile başvuran 5 hasta incelenmiştir. Benzer boyut ve morfolojide palatal ekspansiyonlar olmasına rağmen, alınan biyopsi sonuçları mukoepidermoid karsinoma, pleomorfik adenoma, periferik ossifiye fibroma, enfeksiyon, lenfoma'dır. Bu lezyonların tedavi yöntemi sırasıyla; cerrahi rezeksiyon+boyun diseksiyonu+radyoterapi, geniş cerrahi eksizyon, cerrahi eksizyon+küretaj, antibiyotik terapisi ve kemoterapidir. Palatal bölge ekspansiyonlarının geniş yelpazede tanı ve tedavisi olması sebebiyle biyopsi zorunlu hale gelmektedir. Bu sözlü bildiri 5 farklı histopatolojiye sahip posterior palatal bölgedeki ekspansiyonlara klinik yaklaşımlarımız, ayırıcı tanıları ve tedavi yöntemleri güncel literatür verileri ışığında sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Palatal Ekspansiyon, Minör Tükürük Bezi, Oral Malign Tümör

Maxilla Posterior Palatal Expansion: MALIGN vs BENIGN?

Uğur Boz, Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner

Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: The maxilla palatal region, which forms the superior border of the oral cavity, is anatomically divided into two parts: hard and soft palate. This area takes an active role in nutrition and speech. The maxilla palatal posterior region, which contains minor salivary glands a lot, is the area where expansions are more common. It is very difficult for the clinician to diagnose expansions in this region by inspection and radiological examination. Although palatal expansions in the posterior region have a similar appearance, their etiology, histology and prognosis may vary.

Case Presentation: In this report, 5 patients who applied to Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with complaints of swelling in the maxilla palatal region were examined. Although there are palatal expansions of similar size and morphology, the biopsy results are mucoepidermoid carcinoma, pleomorphic adenoma, peripheral ossifying fibroma, infection, and lymphoma. The treatment method of these lesions is respectively; surgical resection + neck dissection + radiotherapy, wide surgical excision, surgical excision + curettage, antibiotic therapy and chemotherapy. Due to the wide range of diagnosis and treatment of palatal region expansions, biopsy becomes mandatory. In this oral presentation, our clinical approaches, differential diagnoses and treatment methods for expansions in the posterior palatal region with 5 different histopathologies will be presented in the light of current literature data.

Keywords: Palatal Expansion, Minor Salivary Gland, Oral Malignant Tumor

[OP-037]

Çocuk Hastaların Diş Çekiminde Uygulanan Sedasyon Tekniklerinin ve Diş Çekimi Profillerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Evren Elibol, Aysun Çağlar Torun

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuklarda bilinçli sedasyon ve derin sedasyon tekniklerinin tercih edilme nedenlerini, hangi cinsiyet ve yaş aralığında hangi sedasyon tekniklerinin daha sık kullanıldığını ve diş çekim profillerini değerlendirmektir.

Yöntemler: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran ve lokal anestezi altında diş çekimi yapılamayan 12 yaş altı çocuk hastaların kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışmada 300 hastanın verileri retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların yaş ortalaması 6 (dağılım 1-12) Hemodinamik parametreler değerlendirildiğinde ASA II hastalarda lokal anestezi enjeksiyonundan sonra, işlemin 10. dakikasında ve ortalama arter basıncının 10. dakikasında kalp hızının yüksek olduğu tespit edildi (sırasıyla $p=0.035$, $p=0.01$, $p=0.007$). Cerrahi süre, anestezi süresi ve hemodinamik parametreler arasındaki ilişki değerlendirildiğinde, işlem süresi uzun olan hastalarda 5. dakikada kalp hızının yüksek olduğu (sırasıyla $p = 0.006$, $p = 0.000$) ve lokal anestezi sonrası 5. dakikada ve postoperatif periferik oksijen satürasyonu değerlerinin düşük olduğu tespit edildi (sırasıyla $p = 0.026$, $p = 0.01$, $p = 0.000$, $p = 0.000$, $p = 0.005$, $p = 0.003$).

Sonuçlar: Sonuç olarak, diş hekimliği pratiğinde derin sedasyon, uygun hasta grubunda yakın takip ve izleme ile kullanılabilir güvenli bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Pediatrik hasta, Sedasyon

A Retrospective Evaluation of Sedation Techniques Used in Dental Extraction and Dental Extraction Profiles of Paediatric Patients

Evren Elibol, Aysun Çağlar Torun

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: This study aims to evaluate the reasons for choosing conscious sedation and deep sedation techniques in children, as well as which sedation techniques are more commonly used in which gender and age range, and to assess the tooth extraction profiles.

Methods: The records of pediatric patients under the age of 12 who applied to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry who could not undergo tooth extractions under local anesthesia were retrospectively evaluated.

Results: This study retrospectively analyzed 300 patient data. The mean age of the patients was 6 (range 1-12) When evaluating the hemodynamic parameters, it was found that in ASA II patients, heart rate was high after local anesthesia injection, at the 10th minute of the procedure, and at the 10th minute of the average arterial pressure (respectively $p = 0.035$, $p = 0.01$, $p = 0.007$) When evaluating the relationship between surgical duration, anesthesia duration, and hemodynamic parameters, it was found that heart rate at the 5th minute was high in patients with longer procedure duration (respectively $p = 0.006$, $p = 0.000$). And it was determined that after local anesthesia, at the 5th minute, and postoperative peripheral oxygen saturation values were low (respectively $p = 0.026$, $p = 0.01$, $p = 0.000$, $p = 0.000$, $p = 0.005$, $p = 0.003$)

Conclusions: In conclusion, deep sedation in dental practice is a safe method that can be used with close monitoring and monitoring in the appropriate patient group.

Keywords: Paediatric patients, Sedation, Surgery

[OP-038]

Aşırı atrofik maksillanın zigomatik, pterygoid ve transnazal implantlarla tedavisi

Xhini Rizaj¹, Erda Qorri¹, Onur Şahin², Togrul Aliyev³

¹Albanian Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tiran, Arnavutluk

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

³Azerbaycan Devlet Tıp Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Çene ve Yüz Cerrahisi Anabilim Dalı, Bakü, Azerbaycan

Giriş: İleri derecede atrofik maksillanın rehabilitasyonunda greftleme ve greftsiz tedavi seçeneklerinden hangisinin kullanılması gerektiği literatürde tartışma konusu olmuştur. Tam çene augmentasyonlarda donör saha morbiditesi, implant yapılmasına kadar geçen sürede meydana gelen rezorpsiyonlar, uzamış tedavi süresi ve geniş augmentasyon sahalarında periferik ve internal vaskülarizasyonun zor olması gibi tedavi başarısını etkileyecek faktörler vardır.

Amaç: Son zamanlarda ileri derecede atrofik maksillanın rehabilitasyonunda dört zigomatik implantın kullanımı önemli bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. Quad zigoma tekniği ön maksillada konvansiyonel implantların kullanılmadığı durumlarda uygulanan bir yöntemdir. Bu çalışma dörtlü zigomatik implant kullanımına alternatif olarak, transnazal implantlar, zigomatik implantlar ve subperiosteal implantlar yerleştirilmesiyle yapılan bir vakanın yanısıra kullanılan protokolü, endikasyonlarını ve kontrendikasyonlarını bildirmeyi amaçlamaktadır. **Olgu/Yöntem:** 53 yaşında kadın hasta, daha önce başarısız olan implantlarının rehabilitasyonu için bölümümüze başvurdu. Hasta öyküsünde ve klinik muayenesinde, başlangıçta sekiz implant yerleştirilmişti; bunların beşi sonraki 10 yıl içinde çıkarıldı ve üçü hala mevcuttu. Mevcut durumun daha iyi değerlendirilebilmesi için hastadan CBCT alındı. Radyolojik incelemede hastanın ileri derecede maksiller atrofi olduğu görüldü. CBCT'de sanal implant planlaması yapıldı ancak hastanın zigomatik kemiklerinde quad zigoma implantlarının yerleştirilmesi için yeterli kemik hacminin olmadığı gözlemlendi. Dörtlü zigomaya alternatif olarak 1 adet zigoma ve transnazal implant yerleştirildi. Kantilever ihtiyacını ortadan kaldırmak için pterygoid implantlar da kullanıldı.

Sonuç: Literatüre göre extralveolar implantlar ile aşırı atrofik çenelerin rehabilitasyonu güvenilir bir seçenek olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Atrofik maksilla, pterygoid implant, Quad Zigoma, transnazal implant, zigomatik implant

Treatment of severely atrophic maxilla by using zygomatic, pterygoid and transnasal implants

Xhini Rizaj¹, Erda Qorri¹, Onur Şahin², Togrul Aliyev³

¹Albanian University, Faculty of Stomatology, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tirana, Albania

²İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Stomatology, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir, Türkiye

³Azerbaijan State University of Medicine, Faculty of Stomatology, Oral and Maxillofacial Surgery, Baku, Azerbaijan

Introduction: In the rehabilitation of severely atrophic maxilla, it has been a subject of debate in the literature which of the grafting and non-grafting treatment options should be used. There are factors that will affect the success of the treatment such as donor site morbidity, resorptions that occur during the time until implantation, prolonged treatment time, and difficulties in peripheral and internal vascularization.

Aim: The use of zygomatic implants has become an important treatment option in the rehabilitation of atrophic maxilla. Quad zygoma technique is applied in cases where conventional implants cannot be used in the anterior maxilla. This study aims to report a case of placement of transnasal, zygomatic and subperiosteal implants as an alternative to the use of quad zygomatic implants, as well as the protocol used, indications and contraindications.

Case: 53-year-old female patient referred to our department for the rehabilitation of her failed implants. In the patient history and clinical examination, eight implants had been placed, five of which were removed over the next 10 years and three were still present. CBCT was taken from the patient to better evaluate the current situation. Radiological examination revealed that the patient had severe maxillary atrophy. Virtual implant planning was performed on CBCT, but it was observed that there was insufficient bone volume. 1 zygoma implant and 1 transnasal implant were placed bilaterally along with 1 pterygoid implant to eliminate the need for cantilever.

Conclusion: According to the literature, rehabilitation of extremely atrophic jaws with extralveolar implants is considered a reliable option.

Keywords: Atrophic maxilla, pterygoid implant, Quad zygoma, transnasal implant, zygomatic implant

[OP-039]

Travmatik Kemik Kisti-Cerrahi Tedavisi ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Berivan Deniz, Mehmet Emre Yurtttutan

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Travmatik kemik kisti (TKK) epitel içermeyen, kemik içinde bağ dokusu ile örtülü bir kaviteden meydana gelen radyolüsent bir psödokisttir. Travmatik kemik kisti kavitesi boş olabileceği gibi aspirasyon ile bakıldığında saman rengi veya serösanginöz bir sıvı gelebilir ve kavitenin içinde az miktarda yumuşak dokuda bulunabilir. TKK genellikle asemptomatiktir ve radyografik kontrollerde tesadüfen fark edilir bu sebeple oldukça büyük boyutlara ulaşabilir. Hiçbir tedavi yapılmamasından küretaj veya otolog kan enjeksiyonuna kadar birçok yöntemi içermektedir.

Vaka: Kliniğimize başvuran 35 ve 17 yaşında kadın hasta, 20 ve 17 yaşında erkek hastanın yapılan rutin dental muayene için başvurmuştur. Radyolojik ve klinik muayeneleri sonucu 35 yaşında kadın sağ mandibula, 17 ve 20 yaşında erkek hastaların sol mandibula posterior korpus bölgelerinde, 17 yaşında kadın hastanın sol mandibula ramus bölgesinde düzgün sınırlı radyolüsent lezyonlar tespit edilmiştir. Aspirasyon biyopsi yapılmış ve 35 yaşında kadın hastada minimal sarı bir seröz sıvı dışında sıvı varlığına rastlanmamıştır. İnsizyonel biyopsi yapıldığında lezyonların içerisinde boş olduğu görülmüş ve kemik dokudan bir parça alınıp patolojiye gönderilmiştir. Vakada histopatolojik inceleme sonucu kan ve fibrin arasında kırpıntılar halinde lameller, membranöz trabekül izlenmiştir. Vakada herhangi bir ek tedaviye gerek görülmemiş olup hasta düzenli olarak klinik ve radyolojik takibi yapılmıştır.

Sonuç: Travmatik kemik kistinin histolojik görüntüleri spesik değildir, tanı temel olarak klinik ve radyolojik görünüm ve cerrahi incelemelere dayanır.

Anahtar Kelimeler: Basit kemik kisti, Soliter kemik kavitesi, Travmatik kemik kisti

Traumatic Bone Cyst-Surgical Treatment and Review of Literature

Berivan Deniz, Mehmet Emre Yurtttutan

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Traumatic bone cyst (TBC) is a radiolucent pseudocyst consisting of an epithelium-free, connective tissue-lined cavity within the bone. The cavity of the traumatic bone cyst may be empty or may contain a straw-colored or serous fluid on aspiration and a small amount of soft tissue may be present within the cavity. TBC is usually asymptomatic and is incidentally detected on radiographic controls, so it can reach quite large sizes. It ranges from no treatment to curettage or autologous blood injection.

Case Presentation: A 35- and 17-year-old female patient and a 20- and 17-year-old male patient presented to our clinic for routine dental examinations. Radiologic and clinical examinations revealed well circumscribed radiolucent lesions in the right mandible of a 35-year-old female, in the posterior corpus regions of the left mandible of 17 and 20-year-old male patients, and in the left mandibular ramus region of a 17-year-old female patient. Aspiration biopsy was performed, and no fluid was found except for a minimal yellow serous fluid in a 35-year-old female patient. When incisional biopsy was performed, the lesions were found to be empty, and a piece of bone tissue was taken and sent to pathology. Histopathologic examination showed lamellar, membranous trabeculae in the form of flakes between blood and fibrin. No additional treatment was required, and the patient was followed up clinically and radiologically regularly.

Conclusion: Histologic images of traumatic bone cyst are not specific; the diagnosis is mainly based on clinical and radiologic appearance and surgical examinations.

Keywords: Simple bone cyst, Solitary bone cavity, Traumatic bone cyst

[OP-040]

Mandibulanın Desmoplastik Fibroması: Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Seray Öztürk Kavuncu, Tuğçe Çabas, Ayşegül Mine Tüzüner

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Desmoplastik Fibroma, Dünya Sağlık Örgütü'nün 2022 yılında revize ettiği Odontojenik ve Maksillofasiyal Kemik Tümörleri Sınıflandırmasında, benign maksillofasiyal kemik tümörleri başlığı altında incelenen kemiğin nadir tümörlerinden biridir. Genellikle muskuloaponevrotik sistemdeki dokularda görülmekte olup, baş ve boyun bölgesinde nadir rastlanmaktadır. Çocuklarda ve genç yetişkinlerde daha sık izlenmektedir. Metastaz oluşturmaya da lokal agresif karakteri sebebiyle çevre dokulara infiltrasyon göstererek destrüksiyona sebep olabilir. Buna bağlı olarak da yetersiz cerrahi girişimler sonrasında %46-62 arasında değişen yüksek rekürrens oranına sahiptir. Oral bölgede mandibula çevresi yumuşak dokularda daha sık görülmekte olup ağrı, fonksiyon kaybı ve yüzde asimetri gibi şikayetlere sebep olabilmektedir. Radyografisinde nonspesik, uniloküler veya multiloküler, iyi veya düzensiz sınırlı radyolüseni şeklinde görünüm verir. Tedavisinde birçok seçenek tanımlanmış olmakla birlikte geniş cerrahi eksizyon, bazı vakalarda da cerrahi-onkoterapi kombinasyonları önerilmektedir.

Vaka: Kliniğimize mandibula posterior bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvuran 13 yaşında erkek hastada, radyolojik olarak bukkal ve lingual yönde ekspanse, iyi sınırlı lezyon gözlenmiştir. İnsizyonel biyopsi esnasında makroskobik olarak yumuşak dokuya perfore, iyi sınırlı, kapsüllü fibrotik lezyon izlenmiştir. Patolojik inceleme sonucunda, hastanın yaşı göz önünde bulundurularak, geniş sınırlı cerrahi planlanmış, enükleasyon ve periferik osteotomi yapılmıştır. Hastanın operasyon sonrası 6. ay kontrolleri klinik ve radyolojik olarak yapılmıştır ve düzenli aralıklarla takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Bu olgu sunumunda maksillofasiyal bölgede nadir görülen desmoid tümör vakası, literatür verileri ışığında, teşhis ve tedavi yöntemleri tartışılarak sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, Desmoplastik Fibroma, Non-odontojenik Tümör

Desmoplastic Fibroma Of The Mandible: A Rare Case Report and Review Of The Literature

Seray Öztürk Kavuncu, Tuğçe Çabas, Ayşegül Mine Tüzüner

Ankara University, Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Introduction: Desmoplastic Fibroma is a rare tumor of bone examined under the title of benign maxillofacial bone tumors in the Classification of Odontogenic and Maxillofacial Bone Tumors revised by the World Health Organization in 2022. It is usually seen in the musculoaponeurotic tissues and is rare in head and neck region. It is more common in children and young adults. Although it doesn't cause metastasis, it cause destruction due to locally aggressive character. Consequently, it has a high recurrence rate ranging from 46-62%. It may cause complaints such as pain, loss of function and facial asymmetry. Radiographically, it presents as nonspecific, unilocular or multilocular, well or irregularly circumscribed radiolucency. Although many treatment options have been described, wide surgical excision and surgery-oncotherapy combinations are recommended. **Case Presentation:** A 13-year-old male patient presented to our clinic with pain and swelling in the posterior region of the mandible. Radiologically, a well-circumscribed, well-expanded lesion was observed buccally and lingually. During incisional biopsy, macroscopically, encapsulated fibrotic lesion perforated into soft tissue was observed. After pathologic examination, considering the patient's age, surgery with wide margins was planned, enucleation and peripheral osteotomy were performed. The patient was followed up clinically and radiologically at 6 months postoperatively and continues to be followed up at regular intervals.

Conclusion: In this case report, a rare case of desmoid tumor in the maxillofacial region will be presented by discussing the diagnosis and treatment methods in the light of literature data.

Keywords: Enucleation, Desmoplastic Fibroma, Non-odontogenic Tumor

[OP-041]

Mandibular Koronoid Hiperplazisine Bağlı Ağız Açıklığında Kısıtlılık Olan Hastalarda Koronoidektomi ile Koronoidotomi Karşılaştırma

Tuncer Akdoğan, Mehmet Emre Benlidayı

Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, Adana

Giriş: Mandibular koronoid proçes hiperplazisi, ağız açıklığının yavaş ve ilerleyici bir şekilde azalmasına neden olan nadir görülen kojenital veya gelişimsel durumdur. Koronoid process hiperplazisi, histolojik olarak normal kemikten oluşan mandibular koronoid proçesin anormal uzaması olarak tanımlanır. Bu çalışmanın temel amacı koronoid hiperplazinin cerrahi tedavisinde kullanılan koronoidotomi ve koronoidektomi yöntemlerini iki olgu sunumu ile karşılaştırmaktır.

Vaka Sunumu 1: 67 yaşındaki erkek hasta 40 yıldır ilerleyici ağız açıklığında kısıtlılık şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın sistemik rahatsızlığı olarak hipertansiyonu vardı. Travma öyküsü vardı ve radyolojik muayenesi sonucu mandibular koronoid hiperplazisi tanısı konulmuştur. Genel anestezi altında bilateral koronoidektomi uygulandı. Preoperatif maksimum interinsizal açıklık 18 iken ameliyat sonrası 43 mm ölçüldü.

Vaka sunumu 2: 30 yaşındaki erkek hasta 20 yıldır mevcut olan ağız açıklığı kısıtlılığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın herhangi bir sistemik rahatsızlığı ve travma öyküsü yoktu. Radyolojik muayenesi sonucu mandibular koronoid hiperplazisi tanısı konulmuştur. Genel anestezi altında bilateral koronoidotomi yapıldı. Preoperatif maksimum interinsizal açıklık 17 iken ameliyat sonrası 20 mm ölçüldü. Ameliyattan 1 hafta sonra agresif fiziksel tedavi hareketleri önerildi ve işlem sonrası kas gevşetici reçete edildi.

Sonuç: Koronoid hiperplazisinin etiyojisi tartışmalı olmasına rağmen koronoidektomi ve koronoidotomiyle başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koronoidektomi, Koronoidotomi, Koronoid hiperplazi, Trismus

Comparison Of Coronoidotomy And Coronoidectomy In Patients With Limitation Of Mouth-Opening Caused By Mandibular Coronoid Hyperplasia

Tuncer Akdoğan, Mehmet Emre Benlidayı

Çukurova University Faculty of Dentistry - Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Introduction: Mandibular coronoid process hyperplasia (CPH) is a rare condition causing a slow, progressive reduction of mouth opening. CPH is defined as an abnormal elongation of the mandibular coronoid process consisting of histologically normal bone. The main aim of this study is to compare the methods of coronoidotomy and coronoidectomy used in the surgical treatment of coronoid hyperplasia with two case report. **Case Presentation 1:** A 67-year-old male patient applied to our clinic with a complaint of limitation in mouth opening for 40 years. The patient had systemic hypertension and history of trauma. As a result of clinical and radiological examinations performed by us, the patient was diagnosed with mandibular coronoid hyperplasia. The patient was operated under general anesthesia. Coronoidectomy was performed. Preoperative MIO was 18 mm, immediately after surgery, the MIO had increased to 43 mm.

Case Presentation 2: A 30-year-old male patient applied to our clinic with a complaint of limitation in mouth opening for 20 years. The patient had no systemic disease and a history of trauma. As a result of clinical and radiological examinations performed by us, the patient was diagnosed with mandibular coronoid hyperplasia. A bilateral coronoidotomy was performed under general anesthesia. Preoperative MIO was 17 mm, immediately after surgery, the MIO had increased to 20 mm. Aggressive physical therapy was started one weeks post-operatively and muscle relaxants were prescribed to relax the masticatory muscle.

Conclusion: Despite the controversial etiologies of coronoid hyperplasia, this condition can be treated with coronoidectomy or coronoidotomy, producing satisfactory results.

Keywords: Coronoidectomy, Coronoidotomy, Coronoid hyperplasia, Trismus

[OP-042]

Büyük Boyutlara Ulaşmış Keratokistlerin Marsupyalizasyon ile Tedavisi ve Marsupyalizasyonun Klinik Önemi: Olgu Raporları ve Literatür Derlemesi

Mahzun Yıldız, Mehmet Emre Yurtttutan

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş:

Geçmişte tümör olarak bilinen Odontojenik Keratokistler (OKC), yüksek nüks oranına sahip, agresif lezyonlardır. Marsupyalizasyon, enükleasyona göre daha konservatif bir teknik olarak bilinmektedir. Bu vaka raporunda 2 hastada mandibulada ve 1 hastada maksillada bulunan büyük OKC'lerin marsüpyalizasyon ile tedavisini ve marsüpyalizasyonun klinik önemini sunmak amaçlanmaktadır.

Vaka:

Olgu-1: 19 yaşında, sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta mandibular dişlerinde çapraşıklık ve şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Radyolojik ve klinik muayene sonrası 37 ve 47 numaralı dişler arasında, tüm mandibulayı kaplayan, dişlerde migrasyona neden olan, iyi sınırlı, uniloküler radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Sol anterior ve sağ posterior bölgelere dren konuldu, hasta iki yıl boyunca takip edildi, iki yıl sonunda küçülen kist epiteli enükleasyon ile çıkarıldı.

Olgu-2: 18 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hastanın rutin muayenesinde 28 nolu dişi orta konkaya iten, sinüsü tamamen doldurmuş, gözle ilişkili, iyi sınırlı, uniloküler radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Sol maksiller posterior bölgeye dren konuldu ve hasta 1 sene takip edildi. 1 sene sonunda küçülen kist epiteli enükleasyon ile çıkarıldı.

Olgu-3: 53 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hastanın rutin muayenesinde sağ mandibular bölgede, iyi sınırlı, uniloküler radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Sağ mandibular posterior bölgeye dren konuldu ve hasta 9 ay takip edildi. 9 ay sonunda küçülen kist epiteli enükleasyon ile çıkarıldı. Sonuç: Marsupyalizasyon, alt ve üst çenedeki kistlerin enükleasyonu sonrasında defekt gelişmesini engelleyebilen ancak uzun süreli bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: keratokist, marsupyalizasyon, enükleasyon

Treatment of Large Keratocysts with Marsupialization and the Clinical Importance of Marsupialization: Case Reports and Literature Review

Mahzun Yıldız, Mehmet Emre Yurtttutan

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Odontogenic Keratocysts (OKC), formerly known as tumors, are aggressive lesions with a high recurrence rate. Marsupialization is known as a more conservative technique than enucleation. This case report aims to present the treatment of large OKCs in the mandible in 2 patients and the maxilla in 1 patient with marsupialization and the clinical importance of marsupialization.

Case Presentation: Case-1: A 19-year-old male patient with no systemic disease was admitted to our clinic with the complaints of crowding and swelling in his mandibular teeth. After radiological and clinical examination, a well-circumscribed, unilocular radiolucent lesion was detected between teeth 37 and 47, covering the entire mandible and causing tooth migration. A drain was placed in the left anterior and right posterior regions and after 2 years, the shrinking cyst epithelium was removed by enucleation.

Case-2: In the routine examination of an 18-year-old female patient without any systemic disease, a well-circumscribed, unilocular radiolucent lesion related to the eye, which pushing tooth number 28 to the middle turbinate, completely filling the sinus, was detected. A drain was placed in the left maxillary posterior region and after 1 year, the shrinking cyst epithelium was removed by enucleation.

Case-3: In the routine examination of a 53-year-old male patient who did not have any systemic disease, a well-circumscribed, unilocular, radiolucent lesion was detected in the lower right mandibular region. A drain was placed in the right mandibular posterior region and after 9 months, the shrinking cyst epithelium was removed by enucleation.

Conclusion: Marsupialization is a treatment option that can prevent the development of defects after enucleation of cysts in the lower and upper jaw but has the disadvantage of being long-term.

Keywords: Keratocyst, Marsupialization, enucleation

[OP-043]

Tekrar Ameliyat Edilen Ortognatik Cerrahi Hastalarının Geriye Dönük Olarak Değerlendirilmesi

Musab Süleyman Kılavuz¹, Emrah Soylu¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Alper Alkan², Nükhet Kütük³, Erdem Kılıç³

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri Türkiye

²Özel Muayenehane, İstanbul Türkiye

³Bezmîâlem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul Türkiye

Amaç: Klinik pratiğinde önemli bir yer tutan ortognatik cerrahi ameliyatlarının tekrarlanma oranlarını ve tekrar yapılan ameliyatların nedenlerini derinlemesine incelemek, ameliyat sonuçlarını değerlendirerek cerrahi pratiği geliştirmek ve öngörülebilirliği artırmak bu çalışmanın temel amacıdır.

Yöntemler: Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında 2012-2023 yılları arasında gerçekleştirilen ortognatik cerrahi ameliyatları incelendi ve tekrar ameliyat edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Tekrar ameliyatlarının nedenlerini belirlemek amacıyla 9 ayrı kategori oluşturuldu. **Bulgular:** Çalışma kapsamında toplam 1047 hastanın değerlendirildi. Değerlendirilen hastaların 87'i (%8,3) tekrar ameliyat edildiği tespit edildi. Bu hastaların 32'si kadın (%36,78) 55'i erkek (%63,22) ve yaş ortalamaları ≈ 26.15 'ti.

Tekrar ameliyat edilme nedenleri; enfeksiyon nedeniyle plak sökümü (%31), yetersiz estetik tatmin (%31) ve erken dönem maloklüzyon (%14) en sık görülen problemler olarak belirlenmiştir. Diğer nedenler ise; Rahatsızlık hissi nedeniyle plak sökümü (%5), plak bölgesini içeren cerrahi işlem gerekliliği (%7), geç dönem maloklüzyon (%13), septum deviasyonu (%13), kanama (%3), yabancı cisim unutulması (%2) olarak belirlenmiştir. **Sonuçlar:** Bu çalışma, ortognatik cerrahi ameliyatlarının tekrarlanma oranlarını belirlemek ve tekrar ameliyatların temel nedenlerini analiz etmek amacıyla yapılmıştır. Elde edilen bulgular, cerrahlar için hastaların tedavi planlaması ve cerrahi müdahale sonrası takibi konusunda değerli bir rehber sunmaktadır. Ayrıca, cerrahi ekipman ve tekniklerin geliştirilmesi, hastaların bilgilendirilmesi ve cerrahi sonuçların optimize edilmesi amacıyla ileriye dönük çalışmalara da ışık tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ortognatik cerrahi, tekrar ameliyat, hasta memnuniyeti

Retrospective Evaluation of Reoperated Orthognathic Surgery Patients

Musab Süleyman Kılavuz¹, Emrah Soylu¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Alper Alkan², Nükhet Kütük³, Erdem Kılıç³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erciyes University Faculty of Dentistry, Kayseri Turkey

²Private Practice, Istanbul Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmîâlem Vakıf University Faculty of Dentistry, Istanbul Turkey

Objective: The main aim of this study is to examine in depth the recurrence rates of orthognathic surgery operations, which have an important place in clinical practice, and the reasons for repeated operations, to improve surgical practice by evaluating surgical results and to increase predictability.

Methods: Orthognathic surgeries performed in Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2012 and 2023 were analysed and patients who underwent reoperation were included in the study. In order to determine the reasons for reoperations, 9 different categories were created.

Results: A total of 1047 patients were evaluated within the scope of the study. It was determined that 87 (8.3%) of the evaluated patients were reoperated. Of these patients, 32 were female (36.78%) and 55 were male (63.22%) and the mean age was ≈ 26.15 years.

The most common reasons for reoperation were plate removal due to infection (31%), insufficient aesthetic satisfaction (31%) and early malocclusion (14%). The other reasons were; plate removal due to discomfort (5%), the need for surgical procedure involving the plate area (7%), late malocclusion (13%), deviated septum (13%), bleeding (3%), and forgotten foreign body (2%).

Conclusions: This study was conducted to determine the recurrence rates of orthognathic surgery operations and to analyse the main reasons for reoperations. The findings provide a valuable guide for surgeons in the treatment planning and follow-up of patients after surgical intervention. It also sheds light on future studies to improve surgical equipment and techniques, inform patients and optimise surgical outcomes.

Keywords: orthognathic surgery, reoperation, patient's satisfaction

[OP-044]

Mandibulanın Çok Parçalı Kırığına Ekstraoral Yaklaşım: Olgu Sunumu

Mehmet Şah Kayabaşı, Metin Güngörmüş, Saim Yanık

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Giriş: Parçalı mandibula kırıkları genellikle yumuşak doku hasarı ve repozisyon gerektiren kemik segmentlerinin yer değiştirmesi ile birlikte görülür. Daha önce, normal oklüzyonu sağlamak ve parçaların devaskularizasyonunu önlemek için kapalı redüksiyon ve fiksasyon veya harici pin fiksasyonu uygulanıyordu; yüksek enfeksiyon riski nedeniyle açık redüksiyon ve internal fiksasyon önerilmiyordu. Rijit fiksasyon tekniklerinin gelişmesiyle bu tür yaralanmaların tedavi perspektifinde büyük değişiklik olmuştur. Açık redüksiyon araştırmacılar tarafından daha iyi bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilmeye başlanmıştır. (1,2)

Vaka: 49 yaşındaki erkek hasta travma sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastaya yapılan muayene sonucunda maksillada hareketli bölümlü protez kullandığı ancak mandibulada herhangi bir protez kullanmadığı görülmüştür. Ağız içinde mandibula sağ posterior bölgede subkondiler, koronoid, angulus, alveoler proçes bölgelerini kapsayan parçalı kırık tespit edildi. Kırık fragmanlarda ve 47 numaralı dişin olduğu alveolar bölgede mobilite tespit edildi.

Hastada çoklu diş eksikliği bulunduğundan arch barla IMF yapılamadı. Hastanın üst hareketli protezindeki oklüzyon referans alınarak beş adet IMF vidası ile birlikte oklüzyon düzeltildi. Hastaya genel anestezi altında Risdon insizyonu yapıldı. Künt diseksiyonla mandibular kemik ve kırık hattı açığa çıkarıldıktan sonra mini plak ve mini vida ile birlikte rijit fiksasyon yapıldı.

Sonuç: Radyolojik muayenede kemik fragmanlarında iyileşme gözlemlendi. Hastanın ağız açıklığı sağlandı. Parçalı kırıklarda açık redüksiyonun doğru endikasyonlarda bir tedavi seçeneği olduğu görüldü.

Kaynakça:

1. Management of Comminuted Fractures of the Mandible Brian Alpert, DDS*, Paul S.Tiwana, DDS, MD, MS, George M. Kushner, DMD, MD
2. Management of comminuted but continuous mandible defects after gunshot injuries Majeed Rana, Riaz Warraich, Ashkan Rashad, Constantin von See, Kashif A. Channar, Madiha Rana, Marcus Stoetzer, Nils-Claudius Gellrich

Anahtar Kelimeler: açık redüksiyon, parçalı mandibula kırığı, intermaksiller fiksasyon

Extraoral Approach to Comminuted Mandible Fractures: Case Report

Mehmet Şah Kayabaşı, Metin Güngörmüş, Saim Yanık

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

Introduction: In comminuted fractures of the mandible, closed reduction and fixation or external pin fixation was previously applied to ensure normal occlusion and prevent devascularization of the fragments. With the development of rigid fixation techniques, there has been a great change in the treatment perspective of such injuries. Open reduction has begun to be evaluated by researchers as a better treatment option. (1,2)

Case: A 49-year-old male patient was admitted to our clinic due to trauma. As a result of the examination, it was seen that the patient used a removable partial denture in the maxilla, but did not use any prosthesis in the mandible. A comminuted fracture was detected in the mouth, in the right posterior region of the mandible, involving the subcondylar, coronoid, angulus and alveolar process regions. Mobility was detected in the broken fragments and in the alveolar region where tooth number 47 is located.

Since the patient had multiple missing teeth, IMF could not be performed with an arch bar. Taking the occlusion in the patient's upper removable prosthesis as a reference, the occlusion was corrected with five IMF screws. The patient was approached with a Risdon incision under general anesthesia. After the mandibular bone and fracture line were exposed by blunt dissection, rigid fixation was performed with mini plate and mini screw. **Result:** Improvement in bone fragments was observed in radiological examination. The patient's mouth was opened. It was observed that open reduction was a treatment option in comminuted fractures in the right indications.

Keywords: open reduction, comminuted mandibular fracture, intermaxillary fixation

[OP-045]

3.Molar Dişler Varlığında Gerçekleştirilen Sagittal Split Ramus Osteotomisinin Sinir Hasarına Etkisinin İncelenmesi

Emrah Soylu¹, Beğüm Yener¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Alper Alkan², Nükhet Kütük³, Erdem Kılıç³

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

²Özel Muayenehane, İstanbul, Türkiye

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Ortognatik cerrahinin amacı çenelerin fonksiyon ve estetiğini iyileştirmek bununla birlikte yaşam kalitesinde artış sağlamaktır. Bilateral sagittal split osteotomi (BSSO) ile ilişkili olarak üçüncü molar dişlerinin çekilmesinin zamanlaması, ameliyat sırası ve sonrası komplikasyonlar açısından tartışmalıdır. Bu çalışmanın amacı sagittal split uygulanan hastalarda üçüncü molar dişlerin varlığının intraoperatif komplikasyonlardan biri olan sinir hasarıyla ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntemler: 2012-2023 tarihleri arasında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi hastanesinde bilateral sagittal split yapılmış hastalar geriye dönük tarandı. 3. molar dişlerin mevcudiyeti, diş pozisyonları ve dişlerin gömülü olup olmadığı preoperatif panoramik radyograflar üzerinden değerlendirildi. İntraoperatif sinir hasarına ilişkin veriler ameliyat epikrizleri incelenerek kaydedildi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Çalışmaya 819 hasta dahil edildi. Hastaların 488'i kadın, 331'i erkekti, yaş ortalaması 21,21'di. Toplam 1638 sagittal split osteotomi bölgesi vardı. Bunlardan 226 tanesinde 3. Molar varlığı tespit edildi. Bu 226 splitin 12(%5,31) sinde işlem sırasında sinir hasarına bağlı parestezi geliştiği görüldü. 3. Molar olmayan 1412 split bölgesinin ise 66(%4,67) sinde intraoperatif sinir hasarına bağlı parestezi geliştiği görüldü. Sagittal split osteotomisi ve 3.molar varlığı arasında inferior alveolar sinir hasarı açısından anlamlı ilişki bulunamadı (p=0.677). Ayrıca, 3.molar diş pozisyonunun (p=0.84) ve dişin gömülü olup olmamasının da (p=0.19) sinir hasarı ile anlamlı bir ilişkisi bulunmadı.

Sonuçlar: Bu sonuçlar, BSSO uygulanmasında 3. Molar dişlerin varlığı veya pozisyonunun intraoperatif sinir hasarına bağlı parestezi üzerine bir etkisi olmadığını ortaya koymuştur. Bu durum ortognatik cerrahi planlanan hastalarda maksillofasial cerrahlar tarafından göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: üçüncü molar, sagittal split ramus osteotomisi, sinir hasarı

Examining the Effect of Sagittal Split Ramus Osteotomy on Nerve Damage Performed in the Presence of 3rd Molar Teeth

Emrah Soylu¹, Beğüm Yener¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Alper Alkan², Nükhet Kütük³, Erdem Kılıç³

¹Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

²Private Practice, İstanbul, Türkiye

³Bezmialem Vakıf University Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, İstanbul, Türkiye

Objective: Orthognathic surgery aims to improve the function and aesthetics of the jaws. The timing of extraction of third molars in bilateral sagittal split osteotomy is controversial in terms of complications. The aim of this study is to evaluate the correlation between the presence of third molars and nerve damage in patients who underwent SSRO.

Methods: Patients who underwent BSSO at Erciyes University Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2012 and 2023 were scanned. The presence of third molars, tooth positions, and whether the teeth were impacted were evaluated on preoperative panoramic radiographs. Data regarding intraoperative nerve damage were recorded by reviewing the surgical epicris then analyzed statistically.

Results: 819 patients (1638 surgical sites) were included in the study. (w=488, m=331, average age=21.21). The presence of third molar was detected in 226 splits. It was observed that paresthesia developed due to nerve damage during the procedure in 12 (5.31%) of these 226 splits and 66 (4.67%) of the 1412 non-molar split regions. No significant correlation was found between SSRO and the presence of the third molar in terms of İAN damage (p = 0.677). Additionally, tooth's position (p = 0.84) and whether it was impacted (p = 0.19) did not have a significant relation with nerve damage.

Conclusions: These results revealed that the presence or position of the third molar teeth had no effect on intraoperative nerve damage in BSSO application. These findings should be taken into consideration by maxillofacial surgeons planning orthognathic surgery.

Keywords: nerve damage, sagittal split ramus osteotomy, third molar

[OP-046]

Minimal invaziv SARPE postoperatif morbiditeyi etkiler mi?

Nizami Gayıbov, Ahmet Emin Demirbaş, Yusuf Nuri Kaba
Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı Subspinal Cerrahi Destekli Minimal İnvaziv Hızlı Üst çene Genişletme Osteotomisinin rutin konvansiyonel yöntemle yapılan osteotomiye oranla postoperatif morbiditeye olan etkisini araştırmaktır.

Yöntemler: Maksiler darlık sebebiyle Konvansiyonel ve subspinal minimal invaziv Cerrahi destekli üst çene genişletme amaliyatı uygulanan 40 hasta değerlendirildi. Hastalar çalışma ve kontrol grubu olmak kaydıyla 2 gruba ayrıldı. İntraoperatif olarak ameliyat süresi (Dk), komplikasyon ve kanama miktarları (ml) not edildi. Postoperatif ödem ölçümleri 3D fotoğraflar üzerinden yapıldı.

Bulgular: İntraoperatif kanama miktarı Minimal invaziv SARPE grubunda ort 50 ml iken konvansiyonel grupta 66 ml bulundu. Ameliyat süresi minimal invaziv SARPE grubunda 22 dk iken konvansiyonel grupta 50 bulundu.

Sonuçlar: Minimal invaziv SARPE postoperatif morbiditeyi azaltma potansiyeline sahip olup uygun hastalarda tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Minimal invaziv, morbidite, sarpe

Does Minimally invasive SARPE affect postoperative morbidity?

Nizami Gayıbov, Ahmet Emin Demirbaş, Yusuf Nuri Kaba
Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

Objective: The aim of this study is to investigate the effect of Subspinal Surgery Assisted Minimally Invasive Rapid Maxillary Expansion Osteotomy on postoperative morbidity compared to routine osteotomy performed with the conventional method.

Methods: Forty patients who underwent conventional and subspinal minimally invasive surgically assisted upper jaw expansion surgery due to maxillary stenosis were evaluated. The patients were divided into 2 groups: study and control groups. Intraoperatively, surgery duration (min), complications and bleeding amounts (ml) were noted. Postoperative edema measurements were made using 3D photographs.

Results: The amount of intraoperative bleeding was 50 ml (mean) in the minimally invasive SARPE group, while it was found 66 ml in the conventional group. The surgery time was 22 min in the minimally invasive SARPE group, while it was found to be 50 min in the conventional group.

Conclusions: Minimally invasive SARPE has a potential to reduce postoperative morbidity and can be preferred in suitable patients.

Keywords: minimally invasive, morbidity, sarpe

[OP-047]

Sagittal Split Ramus Osteotomisi Uygulanan Hastalarda 20 Yaş Diş Varlığının Bad Split Üzerindeki Etkisinin Geriye Dönük Değerlendirilmesi

Emrah Soylu¹, [Asim Nuriyev](#)¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Alper Alkan², Nükhet Kütük³, Erdem Kılıç³

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri Türkiye

²Özel Muayenehane, İstanbul Türkiye

³Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul Türkiye

Amaç: Ortognatik cerrahi, çenelerin fonksiyon ve estetiğini iyileştirmek ve yaşam kalitesini artırmak amacıyla kullanılan bir cerrahi işlemdir. Bu çalışmanın amacı, sagittal split ramus osteotomisi uygulanan hastalarda 20 yaş dişlerinin ameliyat sırasındaki komplikasyonlardan biri olan "bad split" ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntemler: Bu çalışma, 2012-2023 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü'nde ameliyat edilen hasta verileri ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma için hastaların preoperatif panoramik filmleri incelenmiş ve ameliyat öncesinde 20 yaş dişleri bulunan hastalar kaydedilmiştir. Hastaların ameliyat epikrizleri ve postoperatif CBCT görüntüleri de taranmış ve bad split gerçekleşen hastalar çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Bilateral sagittal split operasyonu geçirmiş 819 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların yaş ortalaması 21,21 olup, 488 kadın ve 331 erkekte oluşmaktadır. Toplamda 1638 sagittal split operasyonu gerçekleştirilmiş olup, 1412 split bölgesinde 20 yaş diş bulunmamaktaydı. Diğer 226 split bölgesinde ise 20 yaş diş mevcuttu. Sagittal split bölgesinde 20 yaş diş bulunan grupta 6 adet, 20 yaş diş bulunmayan grupta ise 33 adet bad split kaydedildi. İstatistiksel analiz sonuçları, 20 yaş diş varlığının bad split üzerinde anlamlı bir etki olmadığını göstermiştir ($p=0.77$). Ayrıca, 20 yaş dişlerinin pozisyonunun ($p=0.33$) ve mukoza ya da kemik retansiyonlu olup olmamasının ($p=0.74$) bad split ile anlamlı bir ilişkisi bulunmamıştır.

Sonuçlar: Çalışmamız, sagittal split ramus osteotomisi uygulanan hastalarda 20 yaş dişlerinin bad split ile ilişkisinin anlamlı olmadığını göstermektedir. Ayrıca, 20 yaş dişlerinin pozisyonu ve gömülü olup olmamasının da bad split üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır. Bu sonuçlar, 20 yaş diş varlığının bad Split görülme oranını arttırmadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: 20 yaş diş, bad split, sagittal split osteotomisi

Retrospective Evaluation of the Effect of the Presence of Wisdom Teeth on Bad Split in Patients with Sagittal Split Ramus Osteotomy

Emrah Soylu¹, [Asim Nuriyev](#)¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Alper Alkan², Nükhet Kütük³, Erdem Kılıç³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erciyes University Faculty of Dentistry, Kayseri Turkey

²Private Practice, Istanbul Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmiâlem Vakıf University Faculty of Dentistry, Istanbul Turkey

Objective: Orthognathic surgery aims to enhance jaw function, aesthetics, and overall quality of life. This study assesses the connection between wisdom teeth and "bad splits," a complication during sagittal split ramus osteotomy.

Methods: Data were collected from patients who underwent surgery at in Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral, and Maxillofacial Surgery between 2012 and 2023. Preoperative panoramic X-rays were analyzed to identify patients with wisdom teeth. Operative summaries and postoperative CBCT images were used to identify cases of bad splits.

Results: The study included 819 patients who underwent bilateral sagittal split surgery. The average patient age was 21.21, with 488 females and 331 males. Of the 1638 sagittal split procedures, 1412 did not involve wisdom teeth, while wisdom teeth were present in 226 cases. Six bad splits were observed in cases with wisdom teeth in the sagittal split area, and 33 occurred in cases without them. Statistical analysis revealed that the presence of wisdom teeth had no significant impact on bad splits ($p=0.77$). Additionally, the position ($p=0.33$) and mucosal or bone retention of wisdom teeth ($p=0.74$) did not significantly affect bad splits.

Conclusions: This study found no significant relationship between wisdom teeth and bad splits in patients undergoing sagittal split ramus osteotomy. The position and embeddedness of wisdom teeth also did not significantly affect bad splits, suggesting that their presence does not increase the risk of bad splits.

Keywords: wisdom tooth, bad split, sagittal split osteotomy

[OP-048]

3. Evre İlaça Bağlı Osteonekroz Hastalarında Tedavi Protokolü: 4 Olgu Sunumu

Arman Fahrioğlu, Günay Gasımlı, Kıvanç Bektaş Kayhan
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: İlaça bağlı çene kemiği osteonekrozu (İÇKON), antirezorptif ve/veya anjiyojenik ajanlarla halihazırda veya daha önce tedavi gören hastaların maksillofasiyal bölgesinde görülen, ilaca bağlı ciddi bir yan etkidir. Bu durumun tedavisi için literatürde açıklanan, konservatif tedavilerden çeşitli invazivlik seviyelerindeki cerrahi prosedürlere kadar, bazen yardımcı tedavilerle desteklenen çok çeşitli tedavi seçenekleri bulunmaktadır. Bu 4 vaka, İÇKON'un tedavi seçeneklerini başarılı sonuçlar açısından değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Vaka: Evre 3 ilaca bağlı çene osteonekrozu olan 4 hasta (54 yaşında bir kadın hasta ve 79, 76 ve 76 yaşlarında 3 erkek hasta) ilaçla tedavi edildi ve ardından cerrahi tedavi uygulandı. Bu rapora dahil edilen hastaların tamamı metastatik kemik hastalığı amacıyla antirezorptif ve/veya anjiyojenik ajanlar kullanmış ve alt çenede şiddetli ağrı ve püy akışı şikayetiyle kliniğimize başvurmuşlardır. Hastalara antibiyoterapi ile PENTE protokolü verilmiş ve ardından nekrotik kemiğin sekestrasyonundan sonra minimal cerrahi tedavi uygulanmıştır.

Sonuç: İlaça bağlı çene kemiği osteonekrozu (İÇKON), antirezorptif/anjiyojenik ajanlar kullanan hastalarda ciddi bir komplikasyondur. Bu olgu sunumu, kanser hastalarında özellikle İÇKON'un geç evrelerinde kişiselleştirilmiş ilaç tedavisini ve cerrahi tedavi için karar vermenin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İÇKON, onkoloji hastaları, Evre 3 İÇKON, hasta spesifik tedavi

Treatment Protocol of Stage 3 Medication Related Osteonecrosis of the Jaw Patients: Report of 4 Cases

Arman Fahrioğlu, Günay Gasımlı, Kıvanç Bektaş Kayhan
Istanbul University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is a severe drug-related side effect mostly seen in the maxillofacial region of patients under current or previous treatment with antiresorptive and/or angiogenic agents. There is a wide range of treatment options explained in literature for the management of this condition, from conservative treatments to surgical procedures of various levels of invasiveness, which are sometimes supplemented with adjunctive therapies. These 4 cases aim at evaluating the treatment options of MRONJ in terms of successful outcomes.

Case Presentation: 4 patients (one female patient at age 54 and 3 male patients at the ages of 79, 76 and 76) with Stage 3 Medication-related osteonecrosis of the jaw treated with medication followed by surgical treatment. All of the patients included in this report used antiresorptive and/or angiogenic agents purposing metastatic bone disease and applied to our clinic with severe pain and pus in mandible. Patients were treated with antibiotherapy with PENTE protocol followed by minimal surgery after sequestration of the necrotic bone.

Conclusion: Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is a severe complication in patients who use antiresorptive/angiogenic agents. These report highlight the importance of personalized medicine and decision making especially in late stages of MRONJ in cancer patients.

Keywords: MRONJ, oncology patients, Stage III MRONJ, patient specific treatment

[OP-049]

Bisfosfonat Tedavisi Planlanan Sklerodermalı Hastada Diş Çekimi Sonrası Gelişen Komplikasyonların Yönetimi: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Berkan Duman, Gülce Ecem Doğançalı, Mehmet Ali Erdem
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Skleroderma, iç organ tutulumu ve derinin yoğun fibrozisi ile karakterize, aşırı kollajen üretiminin olduğu bağ dokusu bozukluğudur. Hastalık sürecinde görülen mikrostomi, kserostomi gibi çeşitli bulgular, ağız sağlığının korunmasını ve diş tedavilerini zorlaştırmaktadır. Literatürde sklerodermalı hastalarda gözlenen oral bulgular üzerinde birçok çalışmaya rastlanılmış olup osteoporoz ile ilişkisi ve bu hastalarda diş çekimi sonrası nelere dikkat edilmesi gerektiği ile ilgili çalışmalara rastlanılmamıştır. Sunumda bu konular üzerinde durulması planlanmıştır.

Vaka: 46 yaşında osteoporoz için bisfosfonat tedavisi planlanan kadın hasta, ilaç başlangıcı öncesi diş çekimlerinin yapılması amacıyla kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda 2009 senesinde skleroderma tanısı aldığı öğrenilmiştir. Romatoloji doktoru ile yapılan konsültasyon sonucu hastanın 26, 27 ve 35 numaralı dişleri travmatik olarak çekilmiş ve sütüre edilmiştir. Bir hafta sonra yapılan kontrol muayenesinde, çekim bölgelerindeki iyileşmenin tam olarak gerçekleşmediği görülmüş olup ağrı şikâyeti kaydedilmiştir. Çekim soketlerinin her gün oksijenli su ve serum fizyolojik ile irrigasyonu sağlanmıştır. Kontrol seanslarında, ağıza çıkan kemik sekestrasyonları eksize edilmiştir. Hastanın son kontrolü gerçekleştirilmiş olup tam iyileşme gözlemlendikten sonra bisfosfanat tedavisine başlanması için ilgili doktoruna yönlendirilmiştir.

Sonuç: Skleroderma hastalarında, hastalığın beraberinde getirdiği kserostomi, fibrozis gibi bulgular ve uzun süreli kortizon kullanımı kaynaklı bağışıklık sisteminin baskılanması iyileşme sürecini olumsuz etkilemektedir. Bu yüzden skleroderma hastalarında cerrahi işlem öncesi hastanın detaylı değerlendirilmesi ve tedavisinin gerekli önlemler alınarak gerçekleştirilmesi gerekmektedir. İşlem sonrasında ise düzenli ve uzun süreli takip önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: skleroderma, bisfosfanat, komplikasyon

Management of Complications After Tooth Extraction in a Patient with Scleroderma Planned for Bisphosphonate Therapy: Case Report and Literature Review

Berkan Duman, Gülce Ecem Doğançalı, Mehmet Ali Erdem
Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Introduction: Scleroderma is a connective tissue disorder with excessive collagen production, characterized by internal organ involvement and intense fibrosis of the skin. Various findings such as microstomia and xerostomia observed during the disease process make it difficult to maintain oral health and dental treatments. While numerous studies explore oral findings in scleroderma patients, there's a gap in research regarding its link to osteoporosis and post-tooth extraction care for these individuals. Our presentation aims to address these unexplored areas.

Case: A 46-year-old female patient, who was planned to receive bisphosphonate treatment for osteoporosis, applied to our clinic for tooth extraction before starting the medication. As a result of the anamnesis, it was learned that she was diagnosed with scleroderma in 2009. After consultation with a rheumatologist, atraumatic extractions of teeth 26, 27, and 35 were performed. In the control examination performed one week later, it was observed that the healing in the extraction areas was not complete and a complaint of pain was recorded. Daily irrigation with oxygenated water and saline was initiated. In control sessions, exposed bone sequestrations were excised. The patient's condition improved, and she was referred for bisphosphonate treatment.

Result: In scleroderma patients, findings such as xerostomia, fibrosis and immunosuppression due to long-term cortisone use adversely affect the healing process. Therefore, before the surgical procedure in scleroderma patients, the patient must be evaluated in detail and the treatment must be carried out by taking the necessary precautions. After the procedure, regular and long-term follow-up is recommended.

Keywords: scleroderma, bisphosphonate, complication

[OP-050]

İmplant Cerrahisi ve Diş Çekimi Sonrası Gecikmeli Fasiyal Paraliz Gelişen Üç Olgu Sunumu ve Literatür Değerlendirilmesi

Sezai Çiftçi

inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

Giriş: Periferik fasiyal paraliz(bell palsy), genellikle yüzün bir tarafını etkileyen, etiyolojisi bilinmeyen akut periferik yüz felci olarak tanımlanır. Fasiyal sinir paralizinin etyolojik sebepleri arasında; viral enfeksiyonlar, inflamasyon, enfeksiyon, iskemi, intrakraniyal lezyonlar, travma ve nadir de olsa dental manüplasyon yer almaktadır. Akut fasiyal paraliz dental işlemler esnasında lokal anestezi etkiden veya fasiyal sinire doğrudan travmadan kaynaklanırken, dental işlemlerden sonra meydana gelen gecikmeli fasiyal paralizinin etiyolojisi hala belirsizdir.Bu çalışmada gecikmeli fasiyal paralizle ilgili üç adet olgunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu 1: Hastamızdan molar diş çekiminden bir gün sonra fasiyal paralizi geliştiği öğrenildi. Hastamıza steroid tedavisi başlandı.Yaklaşık 18 ay sonra yapılan muayenesinde mimik kaslarında ufak gerginlik haricinde hastamızın iyileştiği görüldü.

Olgu 2: Hastamıza yapılan implant cerrahisinden bir gün sonra fasiyal paraliz geliştiği öğrenildi. Steroid ve antiviral tedavisine başlandı. Dört ay sonra semptomlarının çoğunun düzeldiği görüldü.

Olgu 3: Hastamızın kulak ağrısı sonrasında başlayan fasiyal paraliz sebebiyle bize başvurdu. Yapılan muayene sonrası medikal tedavisine başlandı. Bir ay sonra semptomlarının düzeldiği görüldü.

Sonuç: Gecikmeli fasiyal paraliz tablosunun erken tedavisi sinir hasarının önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Bu nedenle ilk 72 saat içinde multidisipliner tedavi başlatılmalıdır. Gecikmeli fasiyal paraliz gibi nadir görülen vakaların tedavi yaklaşımında hekimlerin güncel yaklaşımları takip etmesi tedavi sonuçlarını olumlu yönde etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: Bell paralizi, Gecikmeli fasiyal paraliz, İmplant cerrahisi

Report of Three Cases of Delayed Facial Paralysis Following Implant Surgery and Tooth Extraction and Evaluation of the Literature

Sezai Çiftçi

inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

Introduction: Peripheral facial paralysis(bell palsy) is defined as acute peripheral facial paralysis of unknown etiology that usually affects one side of the face. Among the etiological causes of facial nerve paralysis; viral infections, inflammation, infection, ischemia, intracranial lesions, trauma and, rarely, dental manipulation. While acute facial paralysis is caused by local anesthetic effect or direct trauma to the facial nerve during dental procedures, the etiology of delayed facial paralysis occurring after dental procedures is still unclear. In this study, it is aimed to present three cases of delayed facial paralysis.

Case 1: It was learned that our patient developed facial paralysis one day after molar tooth extraction. Steroid treatment was started for our patient. In the examination performed approximately 18 months later, it was observed that our patient was recovering, except for minor tension in his facial muscles.

Case 2: It was learned that our patient developed facial paralysis one day after the implant surgery. Steroid and antiviral treatment was started. After four months, most of his symptoms appeared to have resolved.

Case 3: Our patient applied to us due to facial paralysis that started after earache. After the examination, medical treatment was started. A month later, his symptoms appeared to have improved.

Conclusion: Early treatment of delayed facial paralysis is critical in preventing nerve damage. Therefore, multidisciplinary treatment should be initiated within the first 72 hours. If physicians follow current approaches in the treatment of rare cases such as delayed facial paralysis, it will positively affect the treatment results.

Keywords: Bell palsy, Delayed facial paralysis, İmplant surgery

[OP-051]

Temporomandibular Eklem Cerrahilerinde İnternal Maksiller Arter Embolizasyonu: Derleme ve Vaka Serisi

İsmail Burak Halat¹, Emre Balaban¹, Mehmet Beyazal², Zeynep Gümrükçü¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Temporomandibular eklem (TME) ile ilgili hastalıklar; sindirim, çiğneme konuşma gibi normal günlük fonksiyonlarda bozulmaya ve fiziksel görünümde değişimlere sebep olur. Bu durumların giderilmesi amacıyla bazı hastalarda TME'nin cerrahi olarak tedavi edilmesi gerekir. TME cerrahisinde hem bölgenin karmaşık yapısı hem de önemli damar ve sinir yapılarının varlığı sebebiyle hemostazın sağlanması oldukça güçtür. Bu nedenle preoperatif İnternal Maksiller Arter Embolizasyonu (İMAE) etkin bir kanama kontrolü sağlayarak görüş alanının artırılması amacıyla TME cerrahilerinde uygulanan bir yöntemdir.

Vaka: Kliniğimize TME hastalığı ile başvuran ve açık eklem cerrahisi ile tedavisi gereken vakaların preoperatif İMAE ile cerrahi tedavileri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular literatürde bahsedilen sonuçlar ile karşılaştırılmıştır. Bu çalışmada; elde edilen sonuçlardan bahsetmek, TME cerrahisi geçirecek hastalarda İMAE'nin etkilerini değerlendirmek ve olası avantaj ve dezavantajlarına dikkat çekmek amaçlanmaktadır.

Sonuç: TME cerrahilerinde bölgenin karmaşık anatomisinden dolayı komplikasyon gelişme ihtimali oldukça yüksektir. Preoperatif olarak uygulanan İMAE, perioperatif kan kaybını azaltmak ve acil müdahale prosedürlerini gerektirecek kanamaları önlemek için TME cerrahilerinde güvenilirliği kanıtlanmış bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: internal maxillar arter, embolizasyon, temporomandibular eklem cerrahisi

Internal Maxillary Artery Embolization in Temporomandibular Joint Surgeries: Review and Case Series

İsmail Burak Halat¹, Emre Balaban¹, Mehmet Beyazal², Zeynep Gümrükçü¹

¹Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

²Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Medicine, Department of Radiology, Rize

Introduction: Diseases related to temporomandibular joint (TMJ); It causes disruption in normal daily functions such as digestion, chewing and speaking, and changes in physical appearance. In order to eliminate these conditions, TMJ needs to be treated surgically in some patients. It is very difficult to achieve hemostasis in TMJ surgery due to the complex structure of the region and the presence of important vascular and nerve structures. For this reason, preoperative Internal Maxillary Artery Embolization (IMAE) is a method applied in TMJ surgeries to increase the field of vision by providing effective bleeding control.

Case: Surgical treatment was performed with preoperative IMAE in cases that applied to our clinic with TMJ disease and required treatment with open joint surgery. The findings obtained were compared with the results mentioned in the literature. In this study; The aim is to talk about the results obtained, evaluate the effects of IMAE in patients who will undergo TMJ surgery, and draw attention to its possible advantages and disadvantages.

Conclusion: The possibility of developing complications in TMJ surgeries is quite high due to the complex anatomy of the region. IMAE applied preoperatively is a proven method of reliability in TMJ surgeries to reduce perioperative blood loss and prevent bleeding that will require emergency intervention procedures.

Keywords: internal maxillary artery, embolization, temporomandibular joint surgery

[OP-052]

Odontojenik Keratokistlerin Marsupiyalizasyon Ve Enükleasyonla Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Deniz Baran İl, Ömer Faruk Kocamaz, Ömer Can Manav, Serpil Altundoğan
Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Odontojenik keratokistler, maxilla ve mandibulada görülen keratinize squamoz epitel ile kaplı kistlerdir. Dental laminadan geliştikleri düşünülmektedir. Bu kistler %5 ila %10 arası hastada bazal hücreli nevus sendromuyla beraber görülür. Cerrahi tedaviden sonra rekürrens oranları yüksektir. Odontojenik keratokistler benign patolojilerdir, ancak agresif klinik karakter gösterirler. Genellikle, büyük odontojenik keratokistler marsupiyalizasyon ardından enükleasyonla tedavi edilirler.

Vaka: Bu çalışmada asemptomatik olarak gelişmiş ve büyük boyutlara ulaşmış olan 2 odontojenik keratokist vakası sunulmuştur.

Olgu 1: 31 yaşında, erkek hasta, sağ mandibula posterior bölgede püy akışı ve ağız açmada kısıtlılık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyografide hastada 48 nolu diş ile ilişkili kondile uzanan uniloküler radyolüsent lezyon tespit edildi. Bu çalışmada, saptanan odontojenik keratokistin 8 ay marsupiyalizasyon sonrası enükleasyonu sunulmuştur.

Olgu 2: 43 yaşında, kadın hastada, kliniğimizde rutin radyografik muayene sırasında saptanan asemptomatik, 48 nolu gömülü diş ile ilişkili iyi sınırlı, uniloküler radyolüsent lezyon tespit edildi. Alınan insizyonel biyopsi sonucu lezyonun odontojenik keratokist olduğu belirlendi. Bu çalışmada; bu odontojenik keratokistin 12 ay marsupiyalizasyon sonrası enükleasyonu sunulmuştur.

Sonuç: Her iki vakada da marsupiyalizasyon sonucu oluşan dekompresyon etkisiyle kist kavitesi küçülmüş ve anatomik yapılara zarar vermeden kistlerin enükleasyonu yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Keratokist, Marsupiyalizasyon, Dekompresyon, Mandibula

Treatment of Odontogenic Keratocysts With Marsupialization And Enucleation: 2 Case Report

Deniz Baran İl, Ömer Faruk Kocamaz, Ömer Can Manav, Serpil Altundoğan
Ankara University Faculty Of Dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: The odontogenic keratocyst is a keratinizing squamous epithelium-lined cyst that occurs in the mandible and maxilla. They are thought to develop from the dental lamina. In 5% to 10% of patients the keratocysts may be a manifestation of the basal cell nevus syndrome. The recurrence rate after surgical therapy for odontogenic keratocysts are high. Odontogenic keratocysts are benign pathologies but show aggressive clinical characteristics. Generally, large odontogenic keratocysts are threatened enucleation after marsupialization.

Case Presentation: In this study, two cases of dentigerous cysts that developed asymptotically and reached large sizes are presented.

Case 1: A 31 year old male patient applied to our clinic due to pus flow in the posterior region of the right mandibula and limitation at mouth opening. In the radiography, a unilocular radiolucent lesion extending to the condyle associated with tooth no 48 was detected in the patient. In this study, detected odontogenic keratocyst treated by enucleation after 8 month marsupialization.

Case 2: A well demarkated, unilocular radiolucent lesion associated with an asymptomatic, impacted tooth number 48 was detected in a 43-year-old female patient during routine radiographic examination in our clinic. As a result of the incisional biopsy, the lesion was determined to be an odontogenic keratocyst. In this study, detected odontogenic keratocyst treated by enucleation after 12 month marsupialization.

Conclusion: In both cases, the cyst cavity size decreased due to the marsupialization- induced decompression, and cysts were successfully removed.

Keywords: Dentigerous Cyst, Marsupialization, Decompression, Mandible

[OP-053]

Basit Kemik Kisti Olgularında Her Zaman Aynı Klinik ve Radyolojik Bulguları Mı Beklemeliyiz ?: 3 Olgu Raporu

Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner, Mert Özlü

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Travmatik kemik kisti, epitelyal döşemesi olmaması nedeniyle "psödokist" olarak da kabul edilen çenelerin nadir görülen neoplastik olmayan bir lezyondur. Histopatolojik olarak doğrulanmış 3 olgu sunduk. Multiloküler görünüm ve belirgin bukkal ve lingual genişleme gibi radyografik özellikler olağan bulgular olmasa da, sunduğumuz olgularda belirgin olarak gözlenmektedir.

Vaka: Vaka 1: 14 yaşındaki kadın hastadan alınan panoramik radyografda mandibuler anterior bölgede dişlerin kökleri ile ilişkili taraklı yapıda radyolüsent lezyon saptandı. CBCT kesitlerinde lezyonun bukkal-lingual yönde ekspansiyon yaptığı gözlenmiştir. Yapılan insizyonel biyopsi patoloji raporu sonucu doğrultusunda tanı konulmuştur.

Vaka 2: 16 yaşında erkek hastadan alınan panoramik radyografda mandibuler posterior bölgede ramusa kadar uzanan dişlerin kökleri ile ilişkili taraklı yapıda radyolüsent lezyon saptandı. CBCT kesitlerinde bukkal-lingual yönde ekspansiyon yaptığı gözlenmiştir. Yapılan insizyonel biyopsi patoloji raporu sonucu doğrultusunda tanı konulmuştur.

Vaka 3: 30 yaşındaki kadın hastada mandibula sol kanin premolar bölgede ekstraoral ve intraoral şişlik mevcut olup ilgili bölgede palpasyonda kemik sertliğinde bir kitle hissedildi. Panoramik radyografda ilgili bölgede dişlerin apeksleri hizasında septa içeren radyolüsent lezyon izlenmiştir. CBCT kesitlerinde bukkal kortikal kemikte ileri derecede ekspansiyon ve perforasyon görülmüştür. Yapılan insizyonel biyopsi patoloji raporu sonucu doğrultusunda tanı konulmuştur.

Sonuç: Travmatik kemik kistleri sıklıkla diğer kistlerle karıştırılabilir. Radyolojik inceleme, doğru anamnez, vitalite testi, uygun tedavi ve prognozun doğru değerlendirilmesinde önemli role sahiptir.

Anahtar Kelimeler: kemik, kist, travma

Are the Same Clinical and Radiological Findings Always Expected in Simple Bone Cyst Cases?: 3 Case Report

Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner, Mert Özlü

Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Simple bone cyst is rare findings, non-neoplastic lesion, which also considered a "pseudocyst" due to its lack of epithelial lining. We presented 3 histopathologically confirmed cases. Although radiographic features such as multilocular appearance and significant buccal and lingual expansion are not usual findings, they are clearly observed in the cases we present.

Case Presentation: Case 1: In the panoramic radiograph taken from a 14-year-old female patient, scalloped radiolucent lesion was detected in the mandible anterior, associated with the roots of the teeth. In CBCT sections, it was observed that the lesion expanded in the bucco-lingual direction. The diagnosis was made in line with the result of the incisional biopsy pathology report.

Case 2: In the panoramic radiograph taken from a 16-year-old male patient, a scalloped radiolucent lesion was detected in the mandible posterior region, associated with the roots of the teeth extending to the ramus. It was observed that it expanded in the bucco-lingual direction in CBCT sections. The diagnosis was made based on the results of the incisional biopsy pathology report.

Case 3: A 30-year-old female patient has extraoral and intraoral swelling in the left canine premolar region of the mandible. In the panoramic radiograph, a radiolucent lesion containing septa was observed in the relevant region at the level of the apices of the teeth. Advanced expansion and perforation in the buccal cortical bone was observed in the CBCT sections. The diagnosis was made in line with the results of the incisional biopsy report.

Conclusion: Traumatic bone cysts can often be confused with other cysts. Radiological examination, accurate anamnesis have an important role in right treatment and diagnosis.

Keywords: bone, cyst, trauma

[OP-054]

Sistemik Statin Kullanımının Peri-İmplant Marjinal Kemik Kaybına Etkisinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Fatma Gülfeşan Çanakçı, Tülay Çilel

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Yüksek kolesterol tedavisi için yaygın olarak reçete edilen statin grubu ilaçların kemik metabolizması üzerinde olumlu etkileri bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı; sistemik statin kullanan ve kullanmayan bireylerde peri-implantitis klinik parametrelerini değerlendirmektir.

Yöntemler: Çalışmada 2015- 2022 yılları arasında Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü'nde dental implant yerleştirilen hastaların kayıtları değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilen hastalardan 39'u statin kullanırken 202'sinin statin kullanma öyküsü bulunmamaktaydı. Hastaların yaş, cinsiyet, statin kullanımı, önceden geçirilmiş periodontitis hikayesi, sistemik hastalıkları ve sigara alışkanlıkları kaydedildi. Panoramik röntgen kayıtlarından marjinal kemik kayıp miktarı ölçümleri yapıldı. Ayrıca kontrol seanslarında kayda alınan cep derinlik ölçümleri değerlendirildi.

Bulgular: Marjinal kemik kaybı, statin kullanan bireylerde kullanmayan bireylere göre anlamlı düzeyde düşüktü. ($p=0,001$). Erkeklerde statin kullanımının marjinal kemik kaybını anlamlı düzeyde azaltırken kadınlarda anlamlı bir fark görülmedi.

Sistemik hastalık, sigara kullanımı ve artmış periodontitis-periimplantitis risk varlığında marjinal kemik kaybı miktarı bakımından statin kullanımına göre anlamlı düzeyde farklılık olmadığı görüldü. ($p>0,050$).

Sonuçlar: Sonuç olarak, bu retrospektif çalışmada, sistemik statin kullanımının peri-implant marjinal kemik kaybı ve cep derinliği gibi periimplantitis parametreleri üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Marjinal kemik kaybı, peri-implantitis, statin

Retrospective Evaluation of the Effect of Systemic Statin Use on Peri-Implant Marginal Bone Loss

Fatma Gülfeşan Çanakçı, Tülay Çilel

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne

Objective: Statins, commonly prescribed for the treatment of high blood cholesterol levels, have positive effects on bone metabolism. This study aims to evaluate the effects of systemic statin use on clinical parameters of peri-implantitis.

Methods: In the study the records of patients who had dental implants placed at Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2015 and 2022 were evaluated. Of the patients included in the study, 39 were using statins, and 202 had no history of statin use. The patients' age, gender, statin use, previous history of periodontitis, systemic diseases, and smoking habits were recorded. The amount of marginal bone loss was measured from panoramic x-ray records. Additionally, pocket depth measurements recorded during control sessions were evaluated.

Results: Marginal bone loss was significantly lower in individuals using statins than in individuals not using statins. ($p = 0.001$) While statin use significantly reduced marginal bone loss in men, no significant difference was seen in women. It was observed that there was no significant difference in the amount of marginal bone loss compared to statin use in the presence of systemic disease, smoking, and increased risk of periodontitis-periimplantitis. ($p>0,050$)

Conclusions: In conclusion, this retrospective study concluded that systemic statin use has a positive effect on periimplantitis parameters such as peri-implant marginal bone loss and pocket depth.

Keywords: Marginal bone loss, peri-implantitis, statin

[OP-055]

Ortognatik Cerrahide Nazal Tip Projeksiyonunun Goode, Simon ve Baum Yöntemleri Kullanılarak Değerlendirilmesi

Muazzez Süzen, Muhammed Kadir Şevik, Bilal Cemşid Sarı, Sina Uçkan
Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortognatik cerrahi sonrası nazal tip projeksiyon değişikliklerinin Simon, Baum ve Goode Metotları kullanılarak değerlendirilmesidir.

Yöntemler: Bu retrospektif çalışmada, izole yada mandibular osteotomi ile birlikte Le-Fort I ameliyatı geçiren 18-40 yaş grubu arasındaki 67 hasta (22 erkek, 45 kadın) dahil edildi. Hastalar ilerletme miktarı 5mm'den az (Grup 1, n=16) ve 5 mm ve üstü (Grup 2, n=51) olarak iki gruba ayrıldı. Ameliyat öncesi ve sonrası standardize edilmiş fotoğrafları tarandı. Hastaların ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası profilden çekilen istirahat fotoğrafları üzerinden Simon, Baum ve Goode metotları ile nazal tip projeksiyon ölçümleri ImageJ yazılımı ile yapıldı. İstatistiksel analizler IBM SPSS Statistics 24.0 paket programı ile yapıldı ($p < 0.05$).

Bulgular: Goode, Baum ve Simons oranlarının preoperatif ve post-operatif dönemlerde karşılaştırılması sonucu iki ölçüm zamanı arasında anlamlı fark sadece Goode metoduyla yapılan ölçümlerde tespit edildi ($p < 0.05$). Post operatif dönemde üç ayrı metotla ölçülen nazal tip projeksiyonunun literatürdeki index değerleri ile karşılaştırılması sonucu, indeks değerlerden yüzdesel oranda istatistiksel olarak en az sapan metodun her iki ilerletme grubunda da Goode metodu (5 mm altında %7.09, 5mm üstünde %9.16) olduğu tespit edildi ($p < 0.05$).

Sonuçlar: Ortognatik cerrahi sonrasında nazal tip projeksiyonu değerlendirilirken kullanılan analiz yöntemi önemlidir. Bu çalışmada postoperatif dönemde ilerletme miktarından bağımsız kullanılabilir en uygun analiz Goode metodu olarak belirlenmiştir. Bu bulguları doğrulamak ve potansiyel klinik sonuçları değerlendirmek için daha büyük örnekleme sahip ve estetik algısını da kapsayan ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Goode, İlerletme, Nazal tip projeksiyon, Ortognatik Cerrahi

Evaluation of Nasal Tip Projection in Orthognathic Surgery Using Goode, Simon, and Baum Methods

Muazzez Süzen, Muhammed Kadir Şevik, Bilal Cemşid Sarı, Sina Uçkan
Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: The aim of this study is to evaluate changes in nasal tip projection following orthognathic surgery using Simon, Baum, Goode methods.

Methods: In this retrospective study, a total of 67 patients (22 males, 45 females) between the ages of 18-40 who underwent LeFort I surgery either in isolation or in combination with mandibular osteotomy were included. The patients were divided into two groups based on the amount of advancement: Group 1 (n=16) with advancement less than 5mm, Group 2 (n=51) with advancement of 5mm or more. Standardized photographs were taken before and after surgery. Nasal tip projection measurements were performed using Simon, Baum, Goode methods on the preoperative and postoperative profile resting photographs of the patients with ImageJ software. Statistical analyses were conducted using IBM SPSS Statistics 24.0 software ($p < 0.05$).

Results: The comparison of Goode, Baum, Simons ratios between the preoperative and postoperative periods revealed a significant difference only in measurements conducted using the Goode method ($p < 0.05$). When the nasal tip projection measurements taken with three different methods in the postoperative period were compared with the index values in the literature, it was found that the Goode method exhibited the least percentage of statistical deviation from the index values in both advancement groups (7.09% for advancements less than 5mm, 9.16% for advancements of 5mm or more) ($p < 0.05$).

Conclusions: The analysis method employed in the evaluation of nasal tip projection after orthognathic surgery is important. In this study, it was determined that the most suitable analysis method, independent of the degree of advancement in postoperative period, is the Goode method. To validate these findings and assess potential clinical implications, further advanced studies with a larger sample size, encompassing aesthetic perception, are needed.

Keywords: Advancement, Goode, Nasal Tip Projection, Orthognathic Surgery

[OP-056]

Mandibular Üçüncü Molar Dişlerin Ortognatik Cerrahi Sonrası Kondiler Sage Etkisinin Değerlendirilmesi

Canay Yılmaz Asan, Selin Çelebi, Ümmügülsüm Özçelik, Emrah Soylu, Ahmet Emin Demirbaş
Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Ortognatik cerrahi sonrasında kondil pozisyonu mandibulanın hareket miktarı ve yönü, fiksasyon yöntemi, proksimal ve distal segmentin anatomisi kadar okluzal interferenslerden de etkilenir. Bu çalışmanın amacı bilateral sagittal split osteotomisi(BSSO) sonrası postoperatif dönemde mandibular üçüncü molar dişlerin varlığından kondiler sagin etkilenip etkilenmediğinin incelenmesidir.

Yöntemler: 2015-2023 yılları arasında iskeletsel anomali nedeniyle bimaxiller ortognatik cerrahi uygulanan 326 hasta değerlendirildi. Preoperatif ve postoperatif tomografisi olan ve mandibular setback yapılan Sınıf III 65 hastadan 130 kondil incelendi. Grup I (3.molar dişi yok veya ameliyattan en az 6 ay önce çekilmiş), Grup II (3.molar dişi olan), Grup III (intraoperatif 3.molar dişi çekilen) ve Grup IV (3.molar dişi sürmüş). CBCT kullanılarak, kondilin aksiyel (kondilin rotasyonu(AB°) ve mediolateral hareketi(CC')) ve sagittal düzlemdeki (kondilin anteroposterior(DF') ve süperoinferior(DE') hareketi ve proksimal segmentin rotasyonu(DF°)) ölçüldü. İstatistiksel analiz için TURCOSA yazılımı kullanıldı.

Bulgular: Tüm gruplar arasında preoperatif ve postoperatif AB° (p=0.679), CC' (p=0.678), DF° (p=0.524), DE' (p=0.407) ve DF' (p=0.815) farklarının dağılımı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Simetri ve asimetric setbacklar kıyaslandığında preoperatif ve postoperatif AB° (p=0.377), CC' (p=0.339), DF° (p=0.606), DE' (p=0.702) ve DF' (p=0.237) farklarının dağılımı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Pearson ve Spearman korelasyon testlerine göre mandibular setback miktarı ve değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon görülmedi.

Sonuçlar: Literatürde 3.molar dişlerin varlığının mandibular ayrılma paterni üzerine etkisini değerlendiren çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışma ortognatik cerrahi sonrası erken dönemde 3.molar dişlerin okluzal interferans oluşturarak kondiler sage etkisini değerlendiren ilk çalışmadır. Sonuç olarak mandibular üçüncü molar dişlerin varlığının BSSO sonrası kondiler sagi etkilemediği görüldü.

Anahtar Kelimeler: kondiler sag, bilateral sagittal split osteotomisi (BSSO), kondiler pozisyon

Evaluation Of The Effect Of Wisdom Teeth On Condylar Sag After Orthognathic Surgery

Canay Yılmaz Asan, Selin Çelebi, Ümmügülsüm Özçelik, Emrah Soylu, Ahmet Emin Demirbaş
Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Türkiye

Objective: The condylar position is affected by the movement of the mandible, fixation, anatomy of the proximal and distal segments, as well as occlusal interferences. The aim of this study is to evaluate condylar sag is affected by the presence of wisdom teeth after bilateral sagittal split osteotomy(BSSO)

Methods: Between 2015 and 2023, 326 patients who underwent bimaxillary orthognathic surgery due to skeletal anomalies were evaluated. 130 condyles from 65 Class III patients with preoperative and postoperative tomography and mandibular setback were examined. Group I (no wisdom tooth or extracted at least 6 months before surgery), Group II (with wisdom tooth), Group III (wisdom tooth extracted intraoperatively) and Group IV (erupted wisdom tooth). Using CBCT, the condyle was measured in the axial (rotation of the condyle(AB°) and mediolateral distance(CC')) and in the sagittal plane (anteroposterior(DF') and superoinferior(DE') movement of the condyle and rotation of the proximal segment(DF°)). TURCOSA software is used for statistical analysis.

Results: There was no statistical significant difference in the distribution of preoperative and postoperative AB°(p=0.679), CC'(p=0.678), DF°(p=0.524), DE'(p=0.407) and DF'(p=0.815) differences between all groups. When symmetric and asymmetric setbacks are compared, no statistically significant difference was found. According to Pearson and Spearman correlation, there was no statistically significant correlation between mandibular setback amount and variables.

Conclusions: In the literature, some studies evaluate the effect of the presence of wisdom teeth on the mandibular split pattern. This is the first study to evaluate the condylar sag effect of wisdom teeth caused occlusal interference in the early period after orthognathic surgery. As a conclusion the presence of wisdom teeth doesn't affect the condylar sag after BSSO.

Keywords: condylar sag, bilateral sagittal split osteotomy (BSSO), condylar position

[OP-057]

SSRO Sırasında Oluşan Komplikasyonların Önlenmesinde İnférieur Border Osteotomisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Berna Çeker, Cihan Topan, Suheyb Bilge, Ahmet Emin Demirbaş
Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı modifiye sagittal split ramus osteotomisinde lingual kırılma paterni ve inferior alveolar sinir hasarı riskini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, 2021-2022 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Hastanesi'nde ortognatik cerrahi ameliyatı uygulanan 32 hasta üzerinde gerçekleştirildi. Klasik sagittal split ramus osteotomisi (SSRO) ve onun modifikasyonu uygulanan hastalar, ameliyat epikrizleri ve postoperatif radyografik verileri incelenerek lingual kırılma paterni, split süresi ve inferior alveolar sinir (IAS) hasarı yönünden değerlendirildi.

Bulgular: Gruplar arasında split süresi bakımından modifiye grup lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görüldü ($p < 0,001$). Klasik teknik uygulanan grupta IAS hasarı derecesinin daha yüksek olduğu ancak bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü ($p=0.055$). Lingual kırılma paterni bakımından modifiye teknik kullanılan grupta mandibulanın daha sık tip 1 (ideal lingual ayrılma paterni) şeklinde ayrıldığı tespit edildi ($p=0.014$).

Sonuç: Modifiye SSRO tekniği ile alt çenenin daha kolay, öngörülebilir bir şekilde ve daha kısa sürede ayrıldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: İnférieur alveolar sinir, İnférieur border osteotomisi, Ortognatik cerrahi, Sagittal split osteotomisi

Evaluation of the Efficacy of Inferior Border Osteotomy in Preventing Complications Occurring During SSRO

Berna Çeker, Cihan Topan, Suheyb Bilge, Ahmet Emin Demirbaş
Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

Objective: The aim of this study is to assess the lingual fracture pattern and the risk of inferior alveolar nerve injury in modified sagittal split ramus osteotomy.

Materials-Methods: This study was conducted on 32 patients who underwent orthognathic surgical procedures at the Erciyes University Faculty of Dentistry, Oral, and Maxillofacial Surgery Hospital between 2021 and 2022. Patients who underwent the classic sagittal split ramus osteotomy (SSRO) and its modification were evaluated for lingual fracture pattern, splitting time, and inferior alveolar nerve (IAN) injury by reviewing surgical records and postoperative radiographic data.

Results: A statistically significant difference in splitting time was observed in favor of the modified group ($p < 0.001$). In the group where the classic technique was applied, a higher degree of IAN injury was noted, although this difference was not statistically significant ($p = 0.055$). Regarding lingual fracture pattern, it was found that in the group where the modified technique was used, the mandible was more frequently separated in the form of Type 1 (ideal lingual separation pattern) ($p = 0.014$).

Conclusion: The modified SSRO technique allows for easier, more predictable, and quicker separation of the mandible.

Keywords: Inferior alveolar nerve, Inferior Border Osteotomy, Orthognathic surgery, Sagittal split osteotomy

[OP-058]

Le Fort I Osteotomisinde Pterygomaksiller Birleşim: Derinlik, Açı, Cinsiyet ve Yaşın Kırık Paternleri Üzerindeki Etkisi

Sümer Münevveroğlu, Selen Taylan, Muazzez Süzen, İlayda Cansu Aydın, İbrahim Sina Uçkan
İstanbul Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi, A.D., İstanbul

Amaç: Bu çalışma, Le Fort I osteotomisinde pterygomaksiller birleşim (PMB) derinliği, açısı, cinsiyet ve yaşın kırık paternleri üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntemler: 34 hastadan alınan 68 PMB bilgisayarlı tomografi görüntüleri analiz edilmiştir. Pre-operatif tomografi görüntülerinden pterygomaksiller birleşimin derinliği ve açısı, post-operatif tomografi görüntülerinden kırık paternleri incelenmiştir. Hasta kayıtlarından cinsiyet ve yaş verileri elde edilmiştir. Kırıklar tüberosite, pterygoid çıkıntılar ve PMB içerecek şekilde sınıflandırılmıştır.

Bulgular: 34 hastanın (ortalama yaş 25.7 ± 6.28 , %38.2 erkek, %61.8 kadın) 68 PMB'side 27'si tüberosite, 10'u pterygoid proses, 31'i PMB kırığı olarak sınıflandırılmıştır. PMB açısı ve derinliğinde cinsiyet veya taraflara özgü anlamlı farklar bulunamamıştır. PMJ açısının kırık paternleri üzerinde anlamlı bir etkisi bulunamamıştır. PMB derinliğinin kırık paternleri üzerinde anlamlı bir etkisi bulunamamıştır ve yaş ile PMB derinliği arasında bir korelasyon gözlemlenmemiştir. Kırık paternleri, cinsiyet ve sağ ve sol taraf olarak değerlendirildiğinde anlamlı bir fark yoktur. Ancak, yaş ile PMB açısı arasında zayıf pozitif bir korelasyon gözlemlenmiştir, yaş arttıkça açının arttığı bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuçlar: PMB anatomisinin Le Fort I osteotomisinde kırık paternlerini önemli ölçüde etkilemediği, ancak yaşla ilgili zayıf bir PMB açısı değişikliği olduğu belirlenmiştir. Bu bulguları doğrulamak ve potansiyel klinik sonuçları değerlendirmek için daha büyük örneklemle yapılan ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kırık paterni, le Fort I osteotomisi, pterygomaksiller birleşim

Pterygomaxillary Junction in Le Fort I Osteotomy: Impact of Depth, Angle, Gender, and Age on Fracture Patterns

Sümer Münevveroğlu, Selen Taylan, Muazzez Süzen, İlayda Cansu Aydın, İbrahim Sina Uçkan
İstanbul Medipol University, School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: This study aimed to investigate the impact of pterygomaxillary junction (PMJ) depth, angle, gender, and age on fracture patterns in Le Fort I osteotomy.

Methods: Computerized tomography images of 68 PMJs from 34 patients were analyzed. PMJ depth and angle were assessed from pre-operative images, and fracture patterns were examined from post-operative images. Gender and age data were obtained from patient records. Fractures were classified as tuberosity (39.7%), pterygoid processes (14.7%), and PMJ (45.6%).

Results: Among 34 patients (mean age 25.7 ± 6.28 , 38.2% male, 61.8% female), 27 were classified as tuberosity, 10 as pterygoid processes, and 31 as PMJ fractures. No significant gender-specific or side-specific differences were found in PMJ angle and depth. PMJ angle did not significantly impact fracture patterns. PMJ depth did not influence fracture patterns, and no correlation was observed between age and PMJ depth. Fracture patterns showed no significant differences concerning gender and right-left sides. However, a weak positive correlation was found between age and PMJ angle, indicating an increase in angle with age ($p < 0.05$).

Conclusions: PMJ anatomy minimally influenced fracture patterns in Le Fort I osteotomy, with a subtle age-related change in PMJ angle noted. Larger sample studies are needed to validate these findings and assess potential clinical implications.

Keywords: Fracture patterns, le Fort I osteotomy, pterygomaxillary junction

[OP-059]

Yetişkin Türk alt popülasyonunda anatomik yapıların ve retromolar kanalların görülme sıklığının konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılarak değerlendirilmesi

Siyar Mutlu Gözen¹, Hatice Hoşgör¹, Sadi Memiş¹, Alper Enver Sinanoğlu²

¹Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

²Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı Kuzeybatı Türk yetişkin popülasyonunda mandibulanın posteriorunda görülebilen anatomik bir varyasyon olan retromolar kanalın (RMK) görülme sıklığını ve anatomik yapısını araştırmak ve retromolar bölgedeki cerrahi işlemler için önemini vurgulamaktır.

Yöntemler: Çalışmanın verileri Ocak 2019 ile Ocak 2020 tarihleri arasında çeşitli endikasyonlarla konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri çekilen hastalardan toplandı. Yaşları 18-57 arasında değişen 2176 hastanın KIBT görüntüleri retrospektif olarak analiz edildi. KIBT görüntülerinde RMK varlığı (varsa), RMK tipi ve genişliği, RMK yüksekliği ve mandibular ikinci molar dişe olan uzaklığı incelendi. Tespit edilen RMK'lerin cinsiyet, yaş ve kanal tipine göre dağılımı istatistiksel olarak belirlendi.

Bulgular: Dahil edilme kriterlerini karşılayan 261 hastanın 28'inde (%10,7) 31 RMK tespit edildi. Kavisli bir rota izleyen RMK (B1 tipi) en yaygın olanıydı (%61,3). RMK ile cinsiyet, yaş ve kanal tipi dağılımı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamadı ($p>0,05$). RMK'den ikinci molara olan ortalama yatay mesafe 14,83 mm, RMK'nin ortalama yüksekliği 10,82 mm ve RMK'nin ortalama genişliği 1,93 mm idi.

Sonuçlar: İntraoperatif kanama, lokal anestezi yetersizlikleri ve olası sinir yaralanmaları gibi komplikasyonları önlemek için cerrahi işlemler öncesinde RMK'nin yeri ve tipinin belirlenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anatomik Varyasyon, Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, Mandibula, Mandibular Kanal

Evaluation of the anatomical structures and incidence of retromolar canals in the adult Turkish subpopulation using cone-beam computed tomography

Siyar Mutlu Gözen¹, Hatice Hoşgör¹, Sadi Memiş¹, Alper Enver Sinanoğlu²

¹Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Turkey

²Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kocaeli, Turkey

Objective: This study's objective is to investigate the incidence and anatomical structure of the retromolar canal (RMC), an anatomical variation that can be seen in the posterior region of the mandible in the Northwestern Turkish adult population, and to emphasize its importance for surgical procedures in the retromolar region.

Methods: Study data were collected from patients whose cone-beam computed tomography (CBCT) images were taken between January 2019 and January 2020 for various indications. The CBCT images of 2176 patients aged 18–57 years were analyzed retrospectively. In the CBCT images, the presence of an RMC (if any), the type and width of the RMC, the height of the RMC, and its distance from the mandibular second molar were examined. The distribution of the detected RMCs according to gender, age, and canal type was statistically determined.

Results: Thirty-one RMCs were detected in 28 (10.7%) of the 261 patients who met the inclusion criteria. An RMC that followed a curved route (B1 type) was the most common (61.3%). No statistically significant relationship was found between the RMC and the distribution of gender, age, and canal type ($p>0.05$). The mean horizontal distance from the RMC to the second molar was 14.83 mm, the mean height of the RMC was 10.82 mm, and the mean width of the RMC was 1.93 mm.

Conclusions: It is important to determine the location and type of RMC before surgical procedures to prevent complications such as intraoperative hemorrhage, local anesthesia deficiencies, and possible nerve injuries.

Keywords: Anatomic Variation, Cone-Beam Computed Tomography, Mandible, Mandibular Canal

[OP-060]

Saat Yönüne ve Tersine Mandibular Hareketler Mentolabial Morfolojiyi Nasıl Etkiler ?

Buğra Düç, Muazzez Süzen, Sina Uçkan

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortognatik cerrahi sonrası saat yönüne ve tersine mandibular rotasyonun mentolabial morfolojiyi nasıl etkilediğinin belirlenmesidir.

Materyal-Metod: Bu çalışmaya üç boyutlu ortognatik cerrahi planlaması yapılan, izole ya da Le Fort I osteotomisi ile birlikte mandibular osteotomi uygulanan, genioplasti yapılmamış 34 hasta dahil edildi. Hastalar preoperatif ve postoperatif mandibular düzlem açılarına göre saat yönü (Grup 1, n=14) ve saat yönünün tersi (Grup 2, n=20) rotasyon olarak iki gruba ayrıldı. Operasyon öncesi ve operasyon sonrası 6. ayda alınan bilgisayarlı tomografilerde frontal görünümde mentolabial oluk uzunluğu, mentolabial oluk açısı, lateral görünümde ise mentolabial açı, mentolabial açı derinliği ve yumuşak doku-sert doku B noktaları arası uzaklıklar (yumuşak doku kalınlığı) preoperatif ve postoperatif olarak kaydedildi. Parametrelerdeki değişimler ve aralarındaki korelasyonlar istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Grup 1'deki hastaların mandibular düzlem açıları $92,94 \pm 4,78$ ve $96,76 \pm 6,45$, Grup 2'dekilerin ise $98,8 \pm 4,03$ ve $93,33 \pm 3,56$ olarak hesaplandı. Grup 1 ve Grup 2'deki hastalar karşılaştırıldığında preoperatif ve postoperatif mentolabial groove uzunluğu ($p=0,213$), mentolabial groove açısı ($p=0,207$), mentolabial açı derinliği ($p=0,063$), mentolabial açı ($p=0,478$) ve yumuşak doku kalınlığı ($p=0,484$) parametrelerindeki değişiklikler istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. Grup 1'de mentolabial groove uzunluğunun ($29,15 \pm 5,83$, $29,04 \pm 5,52$) ve mentolabial açının ($141,75 \pm 6,37$, $135,59 \pm 12,7$) azaldığı, Grup 2'de mentolabial groove uzunluğunun ($28,97 \pm 6,18$, $30,27 \pm 5,98$) arttığı ve mentolabial açının ($146,33 \pm 12,18$, $137,92 \pm 10,35$) azaldığı görüldü. Yumuşak doku kalınlığının mentolabial groove derinliği ($r=-0,52$, $p=0,019$), mentolabial groove açısı ($r=-0,55$, $p=0,012$) ve mentolabial açı ile ($r=0,55$, $p=0,012$) korele olduğu görüldü.

Sonuçlar: Mentolabial groove'un derin ya da sığ olduğu vakalarda genioplasti planlanması yapılırken mandibuların saat yönüne ve tersine hareketinin etkilerinin de dikkate alınması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Saat yönünde rotasyon, saat yönünün tersine rotasyon, mentolabial morfoloji, mandibular düzlem açısı

How Clockwise and Counterclockwise Mandibular Movements Affect Mentolabial Morphology ?

Buğra Düç, Muazzez Süzen, Sina Uçkan

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: The aim of this study was to determine how clockwise and counterclockwise mandibular rotation affects mentolabial morphology after orthognathic surgery.

Materials-Methods: This study included 34 patients who underwent three-dimensional orthognathic surgery planning, who underwent mandibular osteotomy either isolated or with Le Fort I osteotomy, and who did not undergo genioplasty. The patients were divided into two groups as clockwise (Group 1, n=14) and counterclockwise (Group 2, n=20) rotation according to preoperative and postoperative mandibular plane angles. In the computed tomographies taken before the operation and at the 6th month after the operation, the mentolabial groove length, mentolabial groove angle in the frontal view, the mentolabial angle, mentolabial angle depth and the distances between soft tissue and hard tissue B points (soft tissue thickness) in the lateral view were recorded preoperatively and postoperatively. Changes in parameters and correlations between them were analyzed statistically.

Results: The mandibular plane angles for patients in Group 1 were 92.94 ± 4.78 and 96.76 ± 6.45 , while for those in Group 2, 98.8 ± 4.03 and 93.33 ± 3.56 . No significant changes were observed in mentolabial groove length ($p=0.213$), mentolabial groove angle ($p=0.207$), mentolabial groove angle depth ($p=0.063$), mentolabial angle ($p=0.478$), and soft tissue thickness ($p=0.484$) between the two groups. In Group 1, mentolabial groove length (29.15 ± 5.83 , 29.04 ± 5.52) and mentolabial angle (141.75 ± 6.37 , 135.59 ± 12.7) decreased, while in Group 2, mentolabial groove length (28.97 ± 6.18 , 30.27 ± 5.98) increased, and mentolabial angle (146.33 ± 12.18 , 137.92 ± 10.35) decreased. It was observed that soft tissue thickness correlated with mentolabial groove depth ($r=-0.52$, $p=0.019$), mentolabial groove angle ($r=-0.55$, $p=0.012$), and mentolabial angle ($r=0.55$, $p=0.012$).

Conclusions: When planning genioplasty in cases where the mentolabial groove is deep or shallow, the effects of clockwise and counterclockwise movement of the mandible should also be taken into account.

Keywords: Clockwise rotation, counterclockwise rotation, mentolabial morphology, mandibular plane angle

[OP-061]

Dudak Damak Yarıklı Hastalarda Alveoler Yarık Ogemantasyonunun Volumetrik Analizi:

Ali Fattahov, Ahmet Emin Demirbaş, Emrah Soylu, Yusuf Nuri Kaba, Alper Alkan
Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimiği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dudak damak yarıklı hastalarda alveoler yarık onarımında otojen iliak kemik grefti ile alloplast kemik greftlerinin uygulanmasının postoperatif elde edilen yeni kemik hacmi üzerine etkisinin volumetrik analiz yöntemiyle değerlendirilmesidir.

Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya 25'inde tektarafli, 5'inde çifttarafli alveol yarığı onarımı yapılan toplam 30 hasta dahil edilmiştir. 19 hastada alveol kemik onarımı otojen iliak kemik greftiyle, 11 hastada alloplast kemik greftleriyle alveol yarık onarımı yapılmıştır. Hastalar, iliak kemik grefti ile alveol yarığı onarımı yapılanlar ve alloplast kemik grefti kullanılarak alveol yarığı onarımı yapılanlar olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastalardan preoperatif ve postoperatif 1.yılında Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) alındı. KIBT görüntülerinin Mimics yazılımında 3 boyutlu rekonstrüksiyonu yapıldı. Preoperatif alveoler yarık hacmi ve postoperatif elde edilen yeni kemik hacmi volumetrik olarak değerlendirildi. İstatistiksel analizde, IBM SPSS Statistics 20 paket programı kullanıldı.

Bulgular: Preoperatif alveoler yarık hacmi iliak greftle onarılan hastalarda 0.75-2.36 cm³, postoperatif elde edilen yeni kemik hacmi %56.74-%71.63 olarak bulundu. Alloplast kemik greftiyle alveol yarık onarılan hastalarda preoperatif alveoler yarık hacmi 0.62-2,08 cm³, postoperatif elde edilen yeni kemik hacmi %45,36-65,35% olarak bulundu.

Sonuçlar: Alveoler yarık onarımında anterior iliak greftleme postoperatif elde edilen yeni kemik hacmi açısından daha başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Volumetrik Analiz, İliak greft, KIBT, Alveol Yarığı

Volumetric Analysis Of Alveolar Cleft Augmentation In Patients With Cleft Lip And Palate:

Ali Fattahov, Ahmet Emin Demirbaş, Emrah Soylu, Yusuf Nuri Kaba, Alper Alkan
Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of autogenous iliac bone graft and alloplast bone grafts on the new bone volume obtained postoperatively in alveolar cleft repair in patients with cleft lip and palate using volumetric analysis.

Methods: A total of 30 patients, 25 of whom underwent unilateral and 5 of underwent bilateral alveolar cleft repair, were included in this retrospective study. Alveolar bone repair was performed with autogenous iliac bone graft in 19 patients, and alveolar cleft repair was performed with alloplast bone grafts in 11 patients. The patients were divided two groups: those who underwent alveolar cleft repair using iliac bone graft and those who underwent alveolar cleft repair using alloplast bone graft. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) was taken from the patients preoperatively and at the 1st postoperative year. 3D reconstruction of CBCT images was performed in Mimics software. Preoperative alveolar cleft volume and postoperative new bone volume were evaluated volumetrically. In statistical analysis, IBM SPSS Statistics 20 package program was used.

Results: Preoperative alveolar cleft volume was 0.75-2.36 cm³ and postoperative new bone volume was 56.74%-71.63% in patients with iliac graft repair. In patients with alveolar cleft repair with alloplast bone graft, the preoperative alveolar cleft volume was 0.62-2.08 cm³ and the postoperative new bone volume was 45.36%-65.35%.

Conclusions: Anterior iliac grafting has been found to be more successful in terms of postoperative new bone volume in alveolar cleft repair.

Keywords: Volumetric Analysis, Iliac graft, KIBT, Alveolar Cleft

[OP-062]

Subkondiler Bölgede Bulunan Travmatik Kemik Kistine Retromandibuler Yaklaşım: Literatür Taraması ve Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Amaç: Basit kemik kisti, kemik içinde epitelle döşenmeyen bir boşluktur. Genellikle asemptomatiktir. Yaygın olarak önerilen tedavi, kemik dokusunun cerrahi olarak eksplorasyonu ve küretajıdır. Mandibular kondilin basit kemik kisti nadirdir. Bildiğimiz kadarıyla bizim olgumuz da dahil olmak üzere 10'dan fazla olgu bildirilmemiştir. 2 Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik olarak tespit edilen travmatik kemik kistinin teşhisi, tedavisi, takibi ve subkondiler bölge travmatik kemik kistlerinin literatür derlemesi amaçlanmıştır.

Olgu: 19 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta sağ mandibuler eklem bölgesinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. CBCT incelemesinde sağ kondil boynunda düzenli sklerotik sınırlı 7.5mmx5.7mmx6mm boyutlarında radyolüsent lezyon tespit edildi. PET-CT taramasında maligniteye rastlanmadı ancak lezyonun 7 ay sonraki incelemesinde genişleme gözlemlendi. Patolojik fraktür riskinden dolayı genel anestezi altında retromandibuler insizyon ve transmasseterik yaklaşımla lezyon cerrahi olarak ekspoz edildi. Hastanın postop takibinde tam iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Travmatik kemik kisti en yaygın olarak mandibula gövdesini veya simfizini içerir. Kondilde nadiren bulunur ve şu anda yaklaşık 10 vaka mevcuttur. 3 Travmatik kemik kistinin etiolojisi ve patogenezi halen bilinmemektedir. Bazı vakalarda radyografik bulgular travmatik bir kemik kisti olduğunu düşündürse de kesin tanı için cerrahi inceleme şarttır. 4 Bununla birlikte, bizim vakamız da dahil olmak üzere mandibular kondilin basit kemik kistleri ile ilgili bildirilen 10 vakada kistler, bir vakada ağrısız şişlik, 3'ünde ağrılı şişlik de dahil olmak üzere çeşitli semptomlara neden olmuştur. TME'lerde klik sesi, 1'inde TME'de şişlik ve klik sesi, 3'ünde travmadan hemen sonra ağrı ve 2'sinde semptom yoktur. 5

Anahtar Kelimeler: Mandibula Subkondiler Bölge, Transmasseterik Yaklaşım, Travmatik Kemik Kisti

Retromandibular Approach to Traumatic Bone Cyst in the Subcondylar Region: Review of the Literature and Report of a Cases

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Objective: A simple bone cyst is a cavity within the bone that is not lined with epithelium. It is usually asymptomatic. The commonly recommended treatment is surgical exploration and curettage of bone tissue. TBC of the mandibular condyle is rare. To our knowledge, no more than 10 cases have been reported, including our case. 2 In this case report, the aim is to diagnose, treat, and follow-up the TBC detected clinically and radiographically, and to review the literature on TBC's in the subcondylar region.

Case: A 19-year-old female patient without any systemic disease applied to our clinic with the complaint of pain in the right mandibular joint area. In the CBCT examination, a radiolucent lesion of 7.5mmx5.7mmx6mm with regular sclerotic borders was detected in the neck of the right condyle. No malignancy was detected in the PET-CT scan, but an enlargement of the lesion was observed 7 months later. Due to the risk of pathological fracture, the lesion was exposed surgically using a retromandibular incision and a transmasseteric approach under general anesthesia. Complete recovery was observed in the postoperative follow-up of the patient.

Conclusion: TBC most commonly involves the body or symphysis of the mandible. It is rarely found in the condyle, and there are currently approximately 10 cases. 3 Although radiographic findings suggest a TBC in some cases, surgical examination is essential for a definitive diagnosis. 4 However, in 10 reported cases of TBC's of the mandibular condyle, including our case, cysts were present, painless swelling in one case, and painful swelling in 3 cases. It caused a variety of symptoms, including: TMJs have a clicking, 1 swelling and a clicking sound in the TMJ, 3 have pain immediately after trauma, and 2 have no symptoms. 5

Keywords: Mandibular Subcondylar Region, Transmasseteric Approach, Traumatic Bone Cyst

[OP-063]

Dentigeröz Kistlerin Tedavisinde Marsupiyalizasyon ve Enükleasyon: 2 Vaka Raporu

Fahrettin Nelik, Sefa Söğütözü, Mine Cambazoğlu

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Dentigeröz kist, genellikle sürmemiş bir dişin kronunun etrafında görülen gelişimsel bir odontojenik kisttir. Epiteli birleşik mine epitelinden oluşur. Bu kistler genellikle asemptomatik olup sürmemiş bir dişin değerlendirilmesi sırasında tesadüfen tanı konur. En yaygın semptomları ağrı ve kemik ekspansiyonudur. Kesin tanıda her zaman histolojik değerlendirme esastır.

Dentigeröz kistler enükleasyon veya marsupyalizasyon ile tedavi edilebilir. Genellikle büyük dentigeröz kistlerin tedavisinde de marsupyalizasyonu takiben enükleasyon kullanılmaktadır.

Vaka: Bu çalışmada asemptomatik olarak gelişmiş ve büyük boyutlara ulaşmış olan iki dentigeröz kist vakası sunulmuştur.

Olgu1: 15 yaşında kadın hastada mandibular angulus bölgede sürmemiş yirmi yaş dişi kronu etrafında gelişen ve mandibular siniri bazise deplase eden dentigeröz kistin 9 ay marsupyalizasyonu sonrası enükleasyonu sunulmuştur.

Olgu2: 26 yaşında kadın hastada maksiller kanin diş etrafında asemptomatik gelişen ve maksiller sinüs ile ilişkili bir dentigeröz kistin 12 ay marsupyalizasyon sonrası enükleasyonu sunulmuştur.

Sonuç: Her iki vakada da marsupyalizasyon sonrası kist kavitelerinin küçülmesi sayesinde kistler enükleasyonla başarı ile tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Marsupyalizasyon, Enükleasyon

Treatment of Dentigerous Cysts with Marsupialization and Enucleation: Reports of 2 cases

Fahrettin Nelik, Sefa Söğütözü, Mine Cambazoğlu

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: A dentigerous cyst is a developmental odontogenic cyst usually attached to the crown of an unerupted tooth. The epithelial cells from the reduced enamel epithelium form the lining of the cyst. Dentigerous cysts are usually asymptomatic and found incidentally during the evaluation of an unerupted tooth. The most common symptoms are pain and bone expansion. Histological evaluation plays a key role in the definitive diagnosis.

Dentigerous cysts can be treated by enucleation or marsupialization. Generally, large dentigerous cysts are treated by enucleation after marsupialization.

Case Presentation: In this study, two cases of dentigerous cysts that developed asymptotically and reached large sizes are presented.

Case1: In this case the treatment of a dentigerous cyst in a 15 years old female patient around the impacted mandibular wisdom tooth is presented. Enucleation was performed after 9 months of marsupialization.

Case2: In this case the treatment of an asymptotically developed dentigerous cyst seen around maxillary canine associated with maxillary sinus in a 26-year-old female patient is presented. Because of the large dimensions of the cyst enucleation has been performed after 12 months of marsupialization.

Conclusion: In both cases the cyst cavities became smaller after marsupialization and afterwards the cyst were treated successfully by enucleation.

Keywords: Dentigerous Cyst, Marsupialization, Enucleation

[OP-064]

Eğimli implantlar etrafındaki stres dağılımının sonlu eleman analizi ile değerlendirilmesi

Yıldız Ünüvar¹, Aylin Çalış¹, İrem Yaman¹, Osman Koç²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

²Yıldız Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Makine Mühendisliği

Amaç: Alveoler kret atrofisi, dental implant yerleştirilmesi için kemik kullanılabilirliğini sınırlayabilmektedir. Farklı bir tasarım olan boyun kısmı eğimli implantlar bu kemik yetersizlikleri için kullanılabilir. Bu çalışmanın amacı, boyun kısmı eğimli implantların etrafındaki krestal kemik stabilitesini ve stresini değerlendirmektir.

Yöntem: Ansys Workbench (ANSYS Inc. Houston, PA, ABD) yazılımı kullanılarak, 13 mm uzunluğunda ve 4,3 mm çapında, 30 derece eğimli bir implant olan Medentika® (MEDENTiKA GmbH, Hügelsheim, Almanya) 3D (katı) implant modeli tasarlanmıştır. Maksimum ve minimum asal stresler ve von Mises stres dağılımı 200 N kuvvet uygulanarak ölçülmüştür.

Bulgular: Uygulanan kuvvetler sonucunda kemikteki en düşük minimum asal stres değeri eğimli implantta gözlenmiştir (-30,5 MPa). Eğimli implant modelinin boyun bölgesindeki von Mises stres değeri 177 MPa olarak ölçülmüştür. Abutmentler üzerindeki en düşük von Mises stres değeri eğimli implant için 225 MPa'dır.

Sonuçlar: Uygulanan fonksiyonel yükler altında çalışmamız için yapılan modellerde oluşan stres değerleri implantların boyun bölgesinde yoğunlaşmıştır. Bu kuvvetlere bağlı olarak oluşabilecek kemik rezorbsiyonları ve implant kırıklarının boyun bölgesinde olması öngörülebilir. Fakat çalışmamızdaki modellerde tüm bu değerler fizyolojik sınırlardadır. Aynı zamanda boyun bölgesi açılı implantlar değerlendirildiğinde standart implantlara kıyasla daha düşük von Mises stres değerlerine sahip olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: boyun kısmı açılı implant, mandibula, sonlu eleman stres analizi

Comparison of stress distribution around sloped implant with finite element analysis

Yıldız Ünüvar¹, Aylin Çalış¹, İrem Yaman¹, Osman Koç²

¹Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Yildiz Technical University Faculty of Mechanical Engineering

Objective: Alveolar ridge atrophy limits the availability of bone for dental implant placement. Sloped implants with a different neck design can be used for this bone deficiencies. The purpose of this study was to evaluate crestal bone stability and stress around sloped implants.

Methods: Using Ansys Workbench (ANSYS Inc. Houston, PA, USA) software, a 3D (solid) implant model of Medentika® (MEDENTiKA GmbH, Hügelsheim, Germany) with a length of 13 mm and a diameter of 4.3 mm with a 30-degree sloped implant was designed. Maximum and minimum principal stresses and von Mises stress distribution were measured by applying 200 N force.

Results: As a result of the applied force the lowest minimum principal stress value in the bone was observed sloped implant (-30.5 MPa). The von Mises stress value in the neck region of the sloped implants model were measured as 177 MPa. The lowest von Mises stress value on the abutments was 225 MPa for the sloped implant.

Conclusions: The stress values that occur under the applied functional loads are concentrated in the neck region of the implants in models. As a result, it can be predicted that bone resorption and implant fractures will occur in the neck region. However, in the models in our study, all these values are within physiological limits. Furthermore, when the sloped neck implants were evaluated, it was seen that they had the lower von Mises stress values compared to standard implants.

Keywords: sloped implant, mandible, finite element analysis

[OP-066]

İmplant Tedavisi öncesi horizontal kemik yetersiziğinde Khoury Tekniği İle blok greft uygulaması: Olgu sunumu ve literatür derlemesi

Sezer Özçakır, Metehan Keskin

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi, Samsun

Giriş: İmplant cerrahisinde tedavinin başarısında büyük bir rol oynayan kemik defektlerinin onarımı için ogmentasyon yöntemlerine ihtiyaç duyulmaktadır. Doğru endikasyonun optimum tedavinin uygulanmasında ki önemi büyüktür. Khoury tekniği horizontal rekonstrüksiyon için tercih edilebilecek avantajlı bir otogreft ile ogmentasyon tekniğidir.

Vaka: Kliğimize implant tedavisi için başvuran 22 yaşındaki kadın hastanın klinik ve radyografik incelemesinde sol mandibula posterior bölgesinde ileri derecede horizontal kemik kaybı görüldü (anteriorunda 3.55 mm, posteriorunda ise 4,01 mm). İmplant uygulanması planlanan bölgenin Khoury tekniğiyle ogmente edildi.

Postoperatif 5. ayda kret tepesindeki kemik kalınlığı anterior bölgede 8.31 mm, posterior bölgede ise 8.95 mm olacak ölçüldü. 6. ayda greftlenen bölgeye 3 adet dental implant yerleştirildi.

Anahtar Kelimeler: İmplant tedavisi, Ogmentasyon, Khoury tekniği, Greft

Block graft application with the Khoury technique for horizontal bone deficiency before implant treatment: A case report and literature review

Sezer Özçakır, Metehan Keskin

Ondokuz Mayıs University's Faculty of Dentistry, Oral, Dental, and Maxillofacial Surgery, Samsun

Introduction: In dental implant surgery, repairing bone defects with autogenous bone grafts is critical in many cases for treatment success. Accurately determining indications is a critical factor in making optimal treatment choices. The Khoury technique is a preferred autograft-based augmentation method for horizontal bone reconstruction and offers several advantages.

Case Presentation: A healthy 22-year-old female patient applied to our clinic for dental implant treatment. Clinical and radiographic evaluation revealed significant horizontal bone loss in the posterior region of the left mandible (3.55 mm in the anterior part and 4.01 mm in the posterior part). The area planned for implant placement was augmented using the Khoury technique.

A five-month postoperative assessment showed an alveolar ridge thickness of 8.31 mm in the anterior region and 8.95 mm in the posterior part. In the 6th month, three dental implants were successfully placed in the augmented area.

Keywords: Dental Implant, Augmentation, Khoury technique, graft

[OP-067]

Kişiye Özel Üretilmiş Subperiostal İmplant Planlamasında Osteotomi Kılavuzunun Rolü

Merve Öztürk Muhtar¹, Mustafa Ayhan¹, Erol Cansız²

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ağız Yüz ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Kişiye özel üretilmiş subperiostal implantlar ileri seviye atrofik çenelerde minimal invaziv bir tedavi yaklaşımı olarak uygulanmaktadır. Üç boyutlu dijital tasarımın ameliyat sahasına aynı şekilde yansıtılması, maksimum implant-kemik adaptasyonunun elde edilmesi ve postoperatif yumuşak doku komplikasyonlarının önlenmesi için alveolar kemik morfolojisinin önemi büyüktür. Bu vaka serisinde osteotomi kılavuzu planlanan ve planlanmayan hastalar karşılaştırılarak kılavuzun kişiye özel üretilmiş subperiosteal implant operasyonlarındaki önemi değerlendirilecektir.

Vaka: İntraoral ve radyolojik muayene sonrasında ileri seviye maksiller atrofi nedeniyle dört hastaya (3 kadın, 1 erkek) kişiye özel üretilmiş subperiosteal implant tedavisi planlandı ve uygulandı. Hastaların gülüş hattı, alveolar kemik morfolojisi ve yumuşak doku değerlendirilerek iki hastanın tedavi planlamasına osteotomi kılavuzu dahil edildi.

Sonuç: Kişiye özel üretilmiş subperiostal implantların uzun dönem başarısını sağlamak için alveolar kemik morfolojisinin değerlendirilmesi ve implantların tasarımı uygulanan cerrahi teknik kadar önemlidir. Özellikle keskin konturlara sahip bir alveol kemiğinin osteotomi kılavuzu ile düzenlenmesi yumuşak doku çekilmesini önleyerek estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: alveolar kemik morfolojisi, kişiye özel üretilmiş subperiosteal implant, osteotomi kılavuzu

The Role Of Osteotomy Guide in Custom-Made Subperiosteal Implant Planning

Merve Öztürk Muhtar¹, Mustafa Ayhan¹, Erol Cansız²

¹İstanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul, Turkey

²İstanbul University, Faculty of Medicine, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul, Turkey

Introduction: Custom-made subperiosteal implants are applied as a minimally invasive treatment approach in severely atrophic jaws. Alveolar bone morphology is crucial for accurately reflecting the three-dimensional digital design on the operating field, achieving maximum implant-bone adaptation, and preventing postoperative soft tissue complications. In this case series, the significance of the osteotomy guide in custom-made subperiosteal implant operations will be evaluated by comparing patients with and without an osteotomy guide planned.

Case Presentation: After intraoral and radiological assessment, custom-made subperiosteal implant treatment was planned and performed on four patients (3 females and 1 male) due to advanced maxillary atrophy. Osteotomy guides were incorporated into the treatment plan for two patients after evaluation of the smile line, alveolar bone morphology, and soft tissue of the patients.

Conclusion: The assessment of alveolar bone morphology and the design of the implants are as important as the surgical technique for ensuring the long-term success of custom-made subperiosteal implants. The arrangement of an alveolar bone, especially one with sharp contours, with an osteotomy guide will prevent soft tissue recession and achieve aesthetic and functional outcomes.

Keywords: alveolar ridge morphology, custom-made subperiosteal implant, osteotomy guide

[OP-068]

Kemik Greftlerinde Yüksek Ağır Metal Konsantrasyonları

Emre Yaprak¹, Hatice Hoşgör², İrfan Yolcubal³

¹Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

²Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

³İstanbul Teknik Üniversitesi, Maden Fakültesi, Jeoloji Mühendisliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Kemik greftleri ile ilgili riskler göz önünde bulundurulduğunda özellikle prion ve virüsler gibi organik unsurların üzerinde durulmakla beraber, ağır metaller gibi inorganik toksinlerin varlığını ele alan hiçbir çalışmaya rastlanılmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, farklı kaynaklardan elde edilip ticari olarak kullanıma sunulan kemik greftlerindeki çeşitli ağır metal konsantrasyonlarının, gönüllülerden elde edilen kemik numuneleri ile karşılaştırılmasıdır.

Yöntemler: Sistemik olarak sağlıklı, sigara içmeyen ve çekim endikasyonu konulmuş kemik retansiyonlu gömülü üçüncü moları bulunan 20 adet gönüllü çalışmaya dahil edildi. Gönüllülerden, diş çekimi esnasında kemik dokuları toplandı. İnsan kemik numuneleri, siğir, domuz ve allojenik kaynaklı ve sentetik olarak üretilmiş partikülerize kemik greftlerindeki birim ağırlıklarındaki ağır metal kütleleri ICP-MS yöntemi ile incelendi. İncelenen ağır metaller; kadmiyum, krom, manganez, molibden, bakır, kurşun, vanadyum, arsenik ve talyum idi.

Bulgular: Sentetik kemik grefti örneklerinde, insan kemiğine kıyasla oldukça yüksek kadmiyum, krom, manganez, molibden, bakır ve vanadyum konsantrasyonları tespit edildi. Ayrıca, siğir ve domuz kaynaklı ksenojenik kemik greftleri ile allojenik kemik greftlerinin, kadmiyum, arsenik ve kurşun gibi ağır metalleri insan kemik numunelerine göre daha yüksek konsantrasyonlarda ihtiva ettiği görüldü.

Sonuçlar: Bu çalışma ile ilk kez kemik greftlerinin bazı toksik ağır metalleri barındırdığı, ilaveten bu elementlerin insan kemik numunelerine göre yüksek konsantrasyonlarda bulunduğu ortaya konmuştur. Kemik greftlerinin uygulandığı dokudaki ağır metal seviyelerinde herhangi bir artışa neden olup olmadığı ilaveten olası biyolojik etkileri hali hazırda ekibimiz tarafından araştırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ağır metal, allojenik kemik grefti, kemik grefti, ksenojenik kemik grefti, sentetik kemik grefti

High Heavy Metal Concentrations in Bone Grafts

Emre Yaprak¹, Hatice Hoşgör², İrfan Yolcubal³

¹Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kocaeli, Turkey

²Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Turkey

³Istanbul Technical University, Faculty of Mines, Department of Geological Engineering, Istanbul, Turkey

Objective: Considering the risks associated with bone grafts, although organic elements such as prions and viruses are especially emphasized, there are no studies addressing the presence of inorganic toxins such as heavy metals. The aim of this study is to compare various heavy metal concentrations in bone grafts obtained from different sources and commercially available with bone samples obtained from volunteers.

Methods: Twenty volunteers, who were systemically healthy, non-smokers, and had impacted bone-retained mandibular third molars with extraction indications, were included in the study. Bone tissues were collected from volunteers during tooth extraction. Heavy metal masses per unit weight in human bone samples, bovine- and porcine-derived, allogenic, and synthetically produced particulate bone grafts were examined by the ICP-MS method. Heavy metals examined were cadmium, chromium, manganese, molybdenum, copper, lead, vanadium, arsenic, and thallium.

Results: In synthetic bone graft samples, significantly higher concentrations of cadmium, chromium, manganese, molybdenum, copper, and vanadium were detected compared to human bone. Additionally, it was observed that bovine and porcine-derived xenogeneic bone grafts, as well as allogeneic bone grafts, contain higher concentrations of heavy metals such as cadmium, arsenic, and lead compared to human bone samples.

Conclusions: This study has revealed that some bone grafts contain certain toxic heavy metals. Moreover, these elements are found in higher concentrations compared to human bone samples. Whether the application of bone grafts leads to any increase in heavy metal levels in the recipient tissue, as well as their potential biological effects, is currently being investigated by our team.

Keywords: allogeneic bone graft, bone graft, heavy metal, synthetic bone graft, xenogenic bone graft

[OP-069]

Sagittal Split Ramus Osteotomide Düşük-Kısa Medial Osteotominin Açısının Optimizasyonu: Ön Çalışma

Merve Gaye Akgök, Sümer Münevveroğlu, Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Sina Uçkan
İstanbul medipol üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş çene cerrahisi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dentofasiyal deformiteye sahip hastalarda inferior alveolar sinir (IAS) hasarını en aza indirmek için ideal düşük ve kısa medial osteotomi seviyesi ve açısını belirlemektir.

Yöntem: Yaşları 17 ile 35 arasında olan (ortalama 25.91 ± 4.85) toplam 33 hastanın tedavi planlaması için alınan bilgisayarlı tomografi görüntüleri detaylı bir şekilde incelenmiştir. Bilgisayarlı tomografi görüntüleri üzerinde ANB açıları ölçülmüş ve hastalar Angle sınıflamasına göre üç gruba ayrılmıştır. Inferior alveolar sinire olan uzaklık ve kortikal kemik kalınlığı, oklüzal düzlem seviyesinden yapılan medial osteotomi açısı (0, 15, 30, 45 derece) tomografi kesitlerinde değerlendirilmiştir. Sonuçlar cinsiyet, yaş ve sınıflara göre karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya toplamda 18 kadın ve 15 erkek olmak üzere 33 hasta dahil edilmiştir. Hastalar, Angle sınıf I'den 3, Angle Sınıf II'den 5 ve Angle Sınıf III'ten 25 olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Kortikal kemik kalınlığı değerlendirmesinde farklı osteotomi açıları arasında anlamlı bir fark saptanamamıştır ($p>0.05$). IAS uzaklığı değerlendirmesinde, en uzak osteotominin oklüzal düzleme paralel olarak yapılan osteotomi olduğu bulunmuş olup, bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Angle sınıflamasına göre yapılan analizde, IAS'e olan uzaklığın en fazla Angle Sınıf II hastalarında olduğu gözlenmiş ve bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: IAS hasarını minimize etmek için oklüzal düzleme paralel yapılan osteotominin tercih edilmesi, özellikle Angle sınıf II hastalarda daha güvenli bir seçenek olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sagittal split ramus osteotomisi, düşük seviye horizontal osteotomi, inferior alveolar sinir

Optimizing The Angle of Low-Short Medial Osteotomy in Sagittal Split Ramus Osteotomy: A Preliminary Study

Merve Gaye Akgök, Sümer Münevveroğlu, Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Sina Uçkan
Istanbul medipol university faculty of dentistry maxillofacial surgery, İstanbul

Objective: The aim of this study was to determine the ideal low and short medial osteotomy level and angle to minimize inferior alveolar nerve (IAN) damage in patients with dentofacial deformities.

Methods: Detailed analysis of computed tomography (CT) images was conducted for 33 patients with dentofacial deformities, aged between 17 and 35 years (mean age 25.91 ± 4.85). CT images were used to measure ANB angles, and patients were categorized into three groups based on Angle classification. The distance from the inferior alveolar nerve and cortical bone thickness were evaluated at medial osteotomy angles of 0, 15, 30, and 45 degrees from the occlusal plane level in CT sections. The results were compared based on gender, age, and Angle classifications.

Results: The study included 33 patients, comprising 18 females and 15 males. Patients were categorized into Angle Class I (3 patients), Angle Class II (5 patients), and Angle Class III (25 patients). No significant differences were found in cortical bone thickness among different osteotomy angles ($p>0.05$). In the evaluation of IAN distance, the osteotomy parallel to the occlusal plane resulted in the farthest distance, and this difference was statistically significant ($p<0.05$). According to Angle classification analysis, the distance to IAN was observed to be highest in Angle Class II patients, and this difference was statistically significant ($p<0.05$).

Conclusion: Osteotomy parallel to the occlusal plane is recommended, particularly in Angle Class II patients, to minimize IAN damage.

Keywords: Sagittal split ramus osteotomy, Low cut horizontal osteotomy, inferior alveolar nerve

[OP-070]

Gömülü Diş Çekimi Sırasında Soğutulmuş ve Oda Sıcaklığındaki Salin İrrigasyon Solüsyonlarının Kullanımının Karşılaştırılması

Olgun Topal¹, Burcu Güçyetmez Topal²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Gömülü üçüncü molar diş çekimi sonrası görülen ağrı, şişlik, ağız açmada güçlük gibi postoperatif yan etkiler yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Bu istenmeyen etkileri azaltmak için intraoperatif olarak irrigasyonda soğutulmuş salin solüsyonu kullanımı konusunda ulaşılabilir kaynaklarda az araştırma olduğu görülmüştür. Çalışmamızda gömülü alt 3. molar dişi çekiminde dental frezin irrigasyonunda soğutulmuş ve oda sıcaklığındaki salin solüsyonunun postoperatif ağrı, şişlik ve trismus oluşumu açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntemler: Bilateral, asemptomatik, gömülü mandibular 3. molar dişe sahip 15 hastanın 30 dişinin çekimi sırasında irrigasyon solüsyonu olarak randomize split-mouth tekniği ile soğutulmuş salin solüsyonu (4°C) ve oda sıcaklığında (24°C) salin solüsyonları kullanılmıştır. Ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 7. günde hastaların yüz ölçümleri, ağız açıklıkları, ağrı ve analjezik kullanım durumları karşılaştırılmıştır. Verilerin analizinde IBM SPSS Statistics Versiyon 26.0 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Her iki grup arasında ağrı, şişlik ve ağız açıklıkları sonuçları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür ($p < 0,05$). Ancak soğutulmuş irrigasyon solüsyonu kullanıldığı zaman, kullanılan toplam analjezik sayısında istatistiksel olarak anlamlı azalma görülmüştür ($p > 0,05$).

Sonuçlar: Gömülü alt 3. molar dişlerin çekimi sırasında soğutulmuş veya oda sıcaklığındaki irrigasyon solüsyonlarının kullanımında analjezik miktarı hariç benzer sonuçlar görülse de örneklem sayısının az olması nedeniyle, bulguları doğrulamak için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş çekimi, salin, ağrı, şişlik, trismus

Comparison of the Use of Chilled and Room Temperature Saline Irrigation Solutions During Impacted Tooth Extraction

Olgun Topal¹, Burcu Güçyetmez Topal²

¹Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyonkarahisar, Turkey

²Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Postoperative side effects, including pain, swelling, and difficulty in mouth opening, can significantly impact the quality of life following impacted third molar extraction. To minimize these undesirable effects, there is a scarcity of literature regarding the use of chilled saline solution for intraoperative irrigation. The objective of this study was to evaluate the efficacy of chilled and room temperature saline solutions as irrigants for the dental bur during the extraction of impacted lower third molars. The study aimed to assess the incidence of postoperative pain, swelling, and trismus formation.

Methods: A randomized split-mouth technique was used to extract 30 teeth from 15 patients with bilateral, asymptomatic, impacted mandibular third molars using chilled (4°C) and room-temperature (24°C) saline as irrigation solutions. Preoperatively and on postoperative day 7, facial measurements, mouth openings, pain, and analgesic use were compared. The analysis of the data was performed with the IBM SPSS Statistics software version 26.0.

Results: There were no statistically significant differences between the two groups in pain, swelling, and mouth opening scores ($p < 0.05$). However, the total number of analgesics used was significantly reduced with the use of chilled irrigation solution ($p > 0.05$).

Conclusions: Although comparable outcomes, with the exception of the amount of analgesics used, were observed with the use of chilled or room temperature irrigation solutions for impacted lower third molar extraction, additional research is needed to confirm the results due to the limited sample size.

Keywords: impacted tooth extraction, saline, pain, swelling, trismus

[OP-071]

Mukoza Destekli Statik Klavuzlar İle Yerleştirilen İmplantların Konumsal Değerlendirmesi: Retrospektif Bir Analiz

Sinem Aksu, Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Ali Altay

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya

Amaç: Protetik yönelimli implant cerrahisi, kısa ve uzun vadeli tedavi başarısını artırmak için bir bakım standardı haline gelmiştir. Bu amaçla bilgisayar destekli rehberli cerrahi sistemleri geliştirilmiştir. Statik rehberli sistemlerde klavuzlar diş, mukoza ve kemik destekli olabilmektedir. Bu sistemler, implantların en doğru konum ve açı ile yerleştirilmesi ile daha öngörülebilir fonksiyonel ve estetik tedavi sonuçlarının ortaya çıkmasını hedeflemektedir. Hassas implant konumlandırma; optimum oklüzal temas, erken yükleme ve vidalı üst yapıların üretimine olanak sağlamasıyla hem biyolojik hem de mekanik komplikasyon potansiyelini azaltmaktadır. Fakat hala bu sistemlerin doğruluyla ilgili literatürde soru işaretleri mevcuttur. Bu çalışmanın amacı; mukoza destekli statik rehberler ile yerleştirilen implantların doğruluğunu değerlendirmektir.

Yöntemler: Mukoza destekli statik klavuzlar ile yerleştirilen 42 implantın preoperatif ve postoperatif CBCT görüntüleri karşılaştırılarak, planlanan ve nihai implantlar arasında meydana gelen sapmalar hesaplanmıştır.

Bulgular: Yerleştirilen implantların ortalama koronal sapmaları 1,76 mm (0,35-3,11), ortalama apikal sapmaları 1,94 mm (0,86-3,86), ortalama açıl sapmaları 4,53 (1,02-16,89), ortalama derinlik sapmaları ise 1,04 mm (0,03-2,36) olarak hesaplanmıştır.

Sonuçlar: 3 boyutlu bilgisayar destekli implant cerrahisinin doğruluğu, klinik durumların çoğunda kabul edilebilir aralıktadır ve geleneksel yöntemle göre birçok avantajı bulunmaktadır. Fakat bu klavuzları kullanırken hala önemli hatalar meydana gelebilmektedir. Klinik çalışmalarda bildirilen sapmaları ve literatür sonuçlarını dikkate alarak az 2 mm'lik bir güvenlik sınırı bırakılması gerektiği sonucuna varılabilir. Rehberli implant cerrahisi sürecinin tam olarak anlaşılması ve dikkatli bir cerrahi teknik ile bu riskleri azaltmak mümkündür.

Anahtar Kelimeler: doğruluk, implant, statik rehberler

Positional Evaluation of Implants Placed with Mucosa-Supported Static Guides: A Retrospective Analysis

Sinem Aksu, Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Ali Altay

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya

Objective: Prosthetically oriented implant surgery has become a standard of care to increase short and long term treatment success. For this purpose, computer-aided guided surgery systems have been developed. In static guided systems, guides can be supported by teeth, mucosa and bone. These systems aim to produce more predictable functional and aesthetic treatment results by placing implants in the most accurate position and angle. Precise implant positioning; it reduces the potential for both biological and mechanical complications by allowing optimum occlusal contact, early loading and the production of screw-retained superstructures. However, there are still questions in the literature regarding the accuracy of these systems. The purpose of this study; to evaluate the accuracy of implants placed with mucosa-supported static guides.

Methods: Preoperative and postoperative CBCT images of 42 implants placed with mucosa-supported static guides were superimposed and the deviations were calculated.

Results: The mean deviation at the coronal was 1.76 mm(0.35-3.11), at the apex 1.94 mm(0.86-3.86), at the depth 1.04 mm(0.03-2.36). The mean angular deviation was 4.53°(1.02-16.89).

Conclusions: The accuracy of computer-assisted implant surgery is within the acceptable range in most clinical situations and has many advantages over the traditional method. However, significant errors can still occur when using these guides. Taking into account the deviations reported in clinical studies and literature results, it can be concluded that a safety margin of at least 2 mm should be left. It is possible to reduce risks with a thorough understanding of the guided implant surgery process and careful surgical technique.

Keywords: accuracy, implant, static guides

[OP-072]

Kronik Osteomyelitin Tedavisi: Derleme

Betül Gedik, Mustafa Ayhan, Mehmet Ali Erdem

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Kronik olarak devam eden ve kontrol altına alınması zor odontojen enfeksiyonlar sonucunda osteomyelit tablosu gelişebilmektedir. Daha yoğun kemik dokusu içeren mandibula, maksilla kadar zengin beslenemediğinden mandibulada daha sık osteomyelit görülmektedir. Akut, subakut ya da kronik seyredabilen bu hastalığın erken teşhisi tedavinin seyri açısından büyük bir önem teşkil etmektedir. Kontrol alınması zor olan inatçı odontojen enfeksiyonlar sonucu oluşan osteomyelit hastanın yaşamını tehdit edebilmektedir. Odontojen enfeksiyonların çoğunluğu antibiyotik kullanımıyla kontrol altına alınmaya çalışılsa da enfeksiyon etkeni ortadan kaldırılmadığı sürece tekrarı söz konusudur. Bu bakımdan osteomyelit tedavilerinde çeşitli cerrahi müdahalelere ve alternatif tedavi tekniklerine sıklıkla başvurulmaktadır. Bu derleme, odontojen enfeksiyon kaynaklı osteomyelitin tipleri ve uygulanan tedavileri yöntemlerinden oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kronik osteomyelit, odontojen enfeksiyon, mandibula

Treatment of Chronic Osteomyelitis: A Review

Betül Gedik, Mustafa Ayhan, Mehmet Ali Erdem

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Osteomyelitis may develop as a result of odontogenic infections that continue chronically and are difficult to control. Since the mandible, which contains denser bone tissue, cannot be nourished as richly as the maxilla, osteomyelitis is more common in the mandible. Early diagnosis of this disease, which can be acute, subacute or chronic, is of great importance in terms of the course of treatment. Osteomyelitis, which occurs as a result of persistent odontogenic infections that are difficult to control, can threaten the life of the patient. Although the majority of odontogenic infections are tried to be controlled with the use of antibiotics, recurrence is possible unless the infectious agent is eliminated. In this regard, various surgical interventions and alternative treatment techniques are frequently used in osteomyelitis treatments. This review consists of the types of osteomyelitis caused by odontogenic infection and the treatments applied.

Keywords: Chronic osteomyelitis, odontogenic infection, mandible

[OP-073]

Yüz Cerrahisinde Fotobiomodülasyon

Kurt Alexander Schicho

Medical University of Vienna, Oral and Maxillofacial Surgery, Vienna, Austria

Amaç

Düşük seviyeli LED terapisi (LLLT), aynı zamanda fotobiomodülasyon (PBM) olarak bilinen, özellikle yara iyileşmesi ve doku yenilenmesi alanlarında yenilikçi bir terapötik yaklaşım olup, yüz cerrahisi uygulamalarında hem rekonstrüktif hem de estetik prosedürlerde önemli bir potansiyele sahiptir. Düşük seviyeli LED ışığın gücünden yararlanarak, bu terapi iyileşmeyi destekler ve ağrıyı azaltmaya katkıda bulunur, bu nedenle yüz cerrahi müdahalelerin sonuçlarını optimize etmek için mantıklı ve etkili bir seçenektir.

Yöntemler

Bu sunumda, LLLT'nin temel mekanizmalarına kısa bir girişi takiben, belirli etkiler, hepsi 635 nm dalga boyundaki LED ışığının 2.5 Hz'lik bir darbe frekansında (Repuls®, Avusturya) temellendirilen şu çalışmalar aracılığıyla gösterilmektedir: 1.) Taze insan deri xenograftları ile tavuk yumurta korioallantoik zar (CAM) deneylerinde anjiyogenezin uyarılması; 2.) Endotel hücrelerin çoğalması ve endotel hücreleri ile kök hücrelerin birlikte kültürlenmesi modelinde vaskülogenezin uyarılması; ve 3.) Rasgele seçilmiş, çift körlü, kontrollü bir in-vivo denemede periferik ve merkezi ağrı mekanizmaları için ağrı azaltma.

Sonuçlar

CAM deneyinde ve insan göbek kordonu endotel hücrelerinin birlikte kültürlendiği modelde, PBM'nin önemli bir uyarıcı etkisi bulduk.

Ağrı çalışmasında, fotobiomodülasyon mekanik ağrı eşiği ve ısı ağrı eşiğini önemli ölçüde artırırken, ağrı şiddetini azalttı.

Sonuç

Fotobiomodülasyon, iyi belgelenmiş etki mekanizmalarına dayanmaktadır ve ağrı terapisi ve yara iyileşmesini optimize etmek için umut vaat eden bir yaklaşımı temsil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Photobiomodülasyon, Yara İyileşmesi, Anjiogenez

Photobiomodulation in Facial Surgery

Kurt Alexander Schicho

Medical University of Vienna, Oral and Maxillofacial Surgery, Vienna, Austria

Objective: Low-level LED therapy (LLLT), also known as photobiomodulation (PBM), is an innovative therapeutic approach, particularly in the realms of wound healing and tissue regeneration. This non-invasive technique holds significant promise for application in facial surgery, including both reconstructive and aesthetic procedures. By leveraging the power of low-level LED light, this therapy supports healing and contributes to reduced pain, therefore making it a sensible and effective choice for optimizing outcomes in facial surgical interventions.

Methods: In this presentation, following a brief introduction to the fundamental mechanisms of LLLT, the specific effects are illustrated through the following studies, all of them based on LED light of 635 nm at a pulse frequency of 2.5 Hz (Repuls®, Austria): 1.) Stimulation of angiogenesis in chick egg chorioallantoic membrane (CAM) assays with fresh human skin xenografts; 2.) Proliferation of endothelial cells and stimulation of vasculogenesis in a coculture model of endothelial cells and stem cells; and 3.) Pain reduction for both peripheral and central pain mechanisms in a randomized, double-blinded, controlled in-vivo trial.

Results: In the CAM assay as well as in the coculture model of human umbilical vein endothelial cells we found a significant stimulating effect of PBM.

In the pain study, photobiomodulation significantly increased the mechanical pain threshold, heat pain threshold, and decreased pain intensity.

Conclusions: Photobiomodulation is based on well-documented mechanisms of action and represents a promising approach for optimizing pain therapy and wound healing.

Keywords: Photobiomodulation, Wound healing, Angiogenesis

[OP-075]

Bilateral mandibular gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde doku yapıştırıcısı (Periacryl 90) ve ipek sütünun etkinliğinin karşılaştırılması

Mustafa Bilen¹, Serap Keskin Tunç²

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

²İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada bilateral mandibuler gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde doku yapıştırıcısı (Periacryl 90) ve ipek sütünun etkinliğinin karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

Yöntemler: 21 kadın 9 erkek toplam 30 hasta üzerinde yapılan çalışmada, bilateral ve aynı pozisyonda tam gömülü 60 alt yirmi yaş dişi çekilmiştir. Hastaların bilaretal dişlerinden biri rastgele seçilmiş ve deney grubu olarak yara kapatmada doku yapıştırıcısı (Periacryl 90) uygulanmış, diğer diş ise kontrol grubu olarak belirlenmiş ve yara ipek sütünun ile kapatılmıştır. Seçilen taraf kapalı zarf usulü ile belirlenmiştir. İlk gömülü diş çekimi yapıldıktan sonra yara yeri iyileşinceye kadar ve semptomlar tamamen kaybolana kadar beklenmiş, sonrasında diğer diş çekilmiştir. Her iki diş çekiminde de yara iyileşmesi, ödem ve trismus için 3. ve 7. günlerde değerlendirme yapılmıştır. Yara iyileşmesinde iyi, kabul edilebilir ve kötü şeklinde değerlendirme yapılmıştır. Ağrı değerlendirmesi için VAS (Görsel Analog Skala) kullanılmıştır.

Bulgular: Yara iyileşmesi yönünden her iki ölçüm gününde de (3. ve 7.günler) deney grubu anlamlı olarak daha iyi bulunmuştur. Ödem ölçümlerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Trismus ve ağrı skorlarında ise deney grubu lehine anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuçlar: Gömülü yirmi yaş diş çekimi sonrası siyanoakrilat doku yapıştırıcısı kullanımı ipek sütünun göre post operatif ağrıyı, yara yerindeki komplikasyonları ve trismusunu azaltmış, hasta konforunu artırmıştır. Dişlerin alınması gibi hastaları maddi ve psikolojik olarak rahatsız eden bir uygulama doku yapıştırıcısı ile ortadan kalkmıştır. İyileşmeye katkısı ve post operatif sekelleri daha aza indirmesiyle doku yapıştırıcısının, ipek sütünun iyi bir alternatif olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: doku yapıştırıcısı, gömülü yirmi yaş dişi, ipek sütünun

Comparison of the effectiveness of tissue adhesive (Periacryl 90) and silk suture in bilateral mandibular impacted wisdom tooth surgery

Mustafa Bilen¹, Serap Keskin Tunç²

¹Oral and Maxillofacial Department, Dentistry Faculty, Van Yüzüncü Yıl University, Van, Turkey

²Oral and Maxillofacial Department, Hamidiye Dentistry Faculty, Istanbul, Türkiye

Objective: This study aims to compare the efficacy of tissue adhesive (Periacryl 90) and silk suture in bilateral mandibular impacted wisdom tooth surgery.

Methods: In this study of 30 patients, 21 females and 9 males, 60 fully impacted lower wisdom teeth were extracted bilaterally and in the same position. One of the bilaretal teeth of the patients was randomly selected and tissue adhesive (Periacryl 90) was applied for wound closure as the experimental group, while the other tooth was selected as the control group and the wound was closed with silk suture. The selected side was determined by a closed envelope procedure. Both extractions were evaluated on days 3 and 7 for wound healing, edema and trismus. Wound healing was evaluated as good, acceptable and poor. VAS (Visual Analog Scale) was used for pain assessment.

Results: The experimental group was found to be significantly better in terms of wound healing on both measurement days (days 3 and 7). No significant difference was found in edema measurements. A significant difference was found in favor of the experimental group in trismus and pain scores.

Conclusions: The use of cyanoacrylate tissue adhesive after extraction of impacted wisdom teeth decreased postoperative pain, wound site complications and trismus and increased patient comfort compared to silk suture. It can be said that tissue adhesive is a good alternative to silk suture with its contribution to healing and minimization of post operative sequelae.

Keywords: impacted wisdom tooth, silk suture, tissue adhesive

[OP-076]

Oral Kanser Hastalarında Teşhis ve Tedavi Yaklaşımı Değerlendirme

Ömer Faruk Boylu, Seyma Güçlü Ünlü

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Oral SHK çoğunlukla yetişkinlerde görülmekte olup, erkekler kadınlardan iki kat daha fazla etkilenmektedirler. Oral kanserler, erken teşhis edildiği zaman tedavisi kolay olabilir ve hayatta kalma oranı % 80 civarındadır.

Vaka Sunumları: 63 ve 72 yaşında iki kadın hasta kliniğe sağ yanak içinde yüzeyi ülserle lezyon ile başvurdu. Herhangi bir semptomu olmayan hastalardan biri daha önceden diş hekimi kliniğine başvurmuş ancak klorheksidin gargara yazılmış ve takibi yapılmamış. Yanaktaki lezyonun varlığı hastalar tarafından son iki ay içerisinde farkedilmiş ağrı şişlik vs yaşamamışlardır. Hastaların ikisi de rutin muayenede ve protez yaptırma talebi kliniğe başvurmuştur. Mevcut patoloji tespit edilerek biyopsi planlandı. Lezyon çevresine ring şeklinde adrenalini lokal anestezi yapılmış ve lezyonun 3-4 ayrı bölgesinden 15 nolu bisturi ile biyopsi örneği alınarak oral patoloj tarafından incelenmiştir. Patoloji laboratuvar sonuçları ile oral skuamöz hücreli karsinom ön tanımız doğrulanmıştır.

Sonuç: Daha çok erkeklerde görülen karsinom vakaları bölgemizde ileri yaş kadın hastalarda görülmesi dikkat çekmiştir. Ağız içi ülser alanlar görülen vakalarda malignansi görüntüsü olması beklenmeden biyopsi alınarak lezyonun prognozunu belirlenerek hastanın teşhisinde geç kalınmadan tedaviye başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Biyopsi, Malignansi, Oral Kanser

Evaluation of Diagnostic and Treatment Approaches in Oral Cancer Patients

Ömer Faruk Boylu, Seyma Güçlü Ünlü

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Purpose: Oral SCC is mostly seen in adults, and men are affected twice as much as women. Oral cancers can be easy to treat when diagnosed early and the survival rate is around 80%.

Case Reports: Two female patients, aged 63 and 72, presented to the clinic with an ulcerated lesion on the right cheek. One of the patients, who did not have any symptoms, had previously visited the dentist clinic, but was prescribed chlorhexidine mouthwash and was not followed up. The presence of the lesion on the cheek was noticed by the patients within the last two months and they did not experience any pain, swelling, etc. Both patients applied to the clinic for a routine examination and to request a prosthesis. The current pathology was detected and a biopsy was planned. A ring-shaped local anesthesia with adrenaline was applied around the lesion and a biopsy sample was taken from 3-4 different areas of the lesion with a scalpel no. 15 and examined by an oral pathologist. With the pathology laboratory results Our preliminary diagnosis of oral squamous cell carcinoma was confirmed.

Conclusion: It has been noted that carcinoma cases, which are mostly seen in men, are seen in older female patients in our region. In cases with ulcerated areas inside the mouth, a biopsy should be taken without waiting for the appearance of malignancy, the prognosis of the lesion should be determined, and treatment should be started without delay in the diagnosis of the patient.

Keywords: Biopsy, Malignancy, Oral Cancer

[OP-077]

Temporomandibular Eklem Hipermobilitate Tedavisinde Artrosentezle Birlikte Tek Doz %30'luk Dekstroz Proloterapisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Ayşen Çiçek, Metin Güngörmüş

Gaziantep Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Temporomandibular eklem (TME) hipermobilitate bozuklukları, ağız açma sırasında mandibular kondilin artiküler eminensin anterior ve superiorunda hipertranslasyonu olarak tanımlanabilir. Dekstroz proloterapisi ilk basamak olarak değerlendirilebilecek olumlu sonuçları olan konservatif bir tedavidir

Yöntemler: Çalışmaya kronik dislokasyon, sublüksasyon ve ağrı şikayetiyle kliniğe başvuran 7 kadın 3 erkek toplam 10 hasta dahil edildi. Aurikülotemporal sinir bloğunun ardından 100cc serum fizyolojikle artrosentez işlemi yapıldı. Ardından tek seferlik %30 'luk dekstroz solüsyonu 0,5 cc lik dozlarda 4 bölgeye enjekte edildi. Enjeksiyon yapılan bölgeler posterior disk ataçmanı, üst eklem aralığı üst ve alt kapsüler eklentilerdir. Hastalara işlem sonrası 2-3 hafta yumuşak diyet, çift taraflı çiğneme, esnerken çeneyi destekleme ve ağrı kesici olarak parasetamol kullanması önerildi. Hastaların işlem öncesi, 10. gün, 1. Ay ve 3. Ay takiplerinde maximum ağız açıklıkları(MMO) ölçüldü, ağrı yaşam kalitesini azaltacak şekilde var yada yok olarak değerlendirildi.

Bulgular: MMO işlem öncesine göre 10. Gün, 1. ay, 3.ay da azaldı. 5 hastada tekrar doz ihtiyacı mevcuttu. Ağrı işlem öncesine göre 3.ayda 7 hastada tamamen azaldı, 3 hastada yaşam kalitesini olumsuz etkileyecek şekilde devam ediyor.

Sonuçlar: Artrosentez proinflatuar mediatörlerin uzaklaştırılmasında, dekstroz proloterapisi ise gevşek dokularda inflamasyonla skar oluşturmak amacıyla yapılmıştır. Tek doz %30 luk proloterapi artrosentezle birlikte uygulanması başarı oranı (5/10) %50 olarak değerlendirilebilir. Litaratürde proloterapi başarı oranı %91,03 tek doz %25lik proloterapi başarı oranı %30,8 olarak bulunmuştur. Tekrarlayan dozlarda daha etkin başarı sonuçları elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: %30 dekstroz, proloterapi, artrosentez, hipermobilitate

Evaluation of the Effectiveness of Single Dose %30 Dextrose Prolotherapy with Arthrocentesis in the Treatment of Temporomandibular Joint Hypermobility

Ayşen Çiçek, Metin Güngörmüş

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

Objective: Hypermobility disorders of the temporomandibular joint (TMJ) can be defined as hypertranslation of the mandibular condyle anterior to the articular eminence during mouth opening. Dextrose prolotherapy is a conservative treatment with positive results that can be considered as the first step

Methods: we treated a total of 10 patients(7women/3 men) suffering from chronic recurrent dislocation or sublaxation and pain of the TMJ. After the auriculotemporal nerve block, arthrocentesis was performed with 100cc of ringer laktat. Then, 2 cc of 30% dextrose solution was injected into 4 different areas at once. Injection sites are posterior disc junctions, superior joint space, superior and inferior capsular attachments.. Maximum mouth opening (MMO) of the patients was measured before the procedure, on the 10th day, at the 1st month and at the 3rd month controls, and the presence or absence of pain was recorded.

Results: MMO decreased on the 10th day, 1st month and 3rd month compared to before the procedure. Repeat doses were required in 5 patients. Pain completely decreased in 7 patients in the 3rd month compared to before the procedure and continues to negatively affect the quality of life in 3 patients.

Conclusions: The overall success rate of dextrose prolotherapy is %91,3, single injection %25 dextrose injections is %30 in the literature. In this study success rate is %50. More effective success results can be achieved with repeated doses.

Keywords: %30 dextrose, prolotherapy, arthrocentesis, hypermobility

[OP-078]

Mandibula Anatomisinin Sagittal Split Osteotomisine Bağlı Kötü Kırık Oluşumu Üzerine Etkilerinin Araştırılması: Retrospektif Çalışma

Tuncer Akdoğan, Hüseyin Can Tükel

Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, Adana

Amaç: İ inferior alveolar sinir (İAS) hasarı ve kötü kırık oluşumu, SSO'nun, mandibulanın morfolojik yapısından etkilenen iki komplikasyonudur. Bu nedenle cerrah, prosedürle ilişkili yaygın komplikasyonların genel insidansını bilmeli ve bu komplikasyonlar için olası risk faktörlerinin farkında olmalıdır. Çalışmanın amacı mandibula anatomisinin, dentofasiyal deformite nedeniyle bilateral sagittal split osteotomisi geçiren hastaların kötü kırık oluşumu üzerine etkilerinin araştırmaktır.

Yöntemler: Ortalama yaşları 23.9±6.1 yıl olan 2016-2022 yılları arasında sagittal split osteotomi işlemi geçiren 56 hastanın preoperatif KIBT görüntüleri, Planmeca Promax® 3D yazılımı ile değerlendirilmiştir. Mandibular kanal ile mandibula sınırları arasındaki uzaklıklar ve ramusun bazı anatomik noktaları arasındaki uzaklıklar ölçülmüş, ameliyat notları incelenmiştir. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Preoperatif alınan KIBT görüntülerinin incelenmesi sonucunda mandibular kanalın, mandibular foramenen ikinci molar diş ile birinci molar dişin interproksimal bölgesine ilerledikçe, superoinferior yönde inferior sınıra yaklaştığı, bukkolingual yönde ise bukkal dış kortikalden uzaklaştığı görülmüştür. Mandibular ikinci molar mesialinden premolar bölgesine ilerledikçe, mandibular inferior sınırdan uzaklaşırken bukkal dış kortikale yaklaştığı bulunmuştur. Kötü kırık olan hasta grubunda M2inferior parametresi anlamlı olarak daha kalın çıkmıştır. Yaş, cinsiyet, 3. molar dişin varlığı ve diğer parametreler gruplar arasında anlamlı çıkmamıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak kötü kırık oluşumu azaltılması preoperatif olarak 3B görüntülerin incelenmesi ve bireye özel SSO modifikasyonları ile mümkün olabilecektir. Preoperatif olarak üç boyutlu değerlendirme yapılması, tecrübeli bir cerrahın yöntem üzerinde yapacağı bireysel modifikasyonlar için en büyük yardımcı araçtır.

Anahtar Kelimeler: Kötü kırık, Sagittal Split Osteotomisi, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi

Research of the Effects of Mandibular Anatomy on Bad Split Formation Caused by Sagittal Split Osteotomy: A Retrospective Study

Tuncer Akdoğan, Hüseyin Can Tükel

Cukurova University Faculty of Dentistry - Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Objective: The aim of the study is to investigate the effects of mandibular anatomy on bad split formation in patients who underwent bilateral sagittal split osteotomy due to dentofacial deformity.

Methods: 56 patients preoperative CBCT scans were assessed with Planmeca Promax® 3D software, with an average age of 23.9±6.1 and who underwent sagittal split osteotomy between 2016-2022 years. The distance between the mandibular canal and the border of the mandible, and the distance between some anatomical points of the ramus were measured, and the surgery records were examined. Results were statistically evaluated.

Results: As a result of the examination of the preoperative CBCT images, it was observed that as the mandibular canal progresses from the mandibular foramen to the interproximal region of the second molar and the first molar, it approaches the inferior border in the superoinferior direction and moves away from the buccal outer cortical in the buccolingual direction. It has been found that as it moves from the mesial of the mandibular second molar to the premolar region, it moves away from the mandibular inferior border and approaches the buccal outer cortical. The M2inferior parameter was significantly thicker in the bad split patient group. Age, gender, presence of 3rd molar and other parameters were not significant between the groups.

Conclusions: In conclusion, reduction of bad split may be possible with preoperative examination of 3D images and individualized SSO modifications. Preoperative three-dimensional evaluation is the most helpful tool for an experienced surgeon to make individual modifications to the method

Keywords: Bad split, Sagittal Split Osteotomy, Cone Beam Computed Tomography

[OP-079]

Kişisel Titanyum Mesh Membranın Kullanımının Otojen Greftleme Tekniği ile Kıyaslanması: Vaka Raporu

Kevser Sancak, Turan Öztürk, Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Mehmet Fatih Şentürk
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Giriş: Diş çekiminden sonra, alveolar kemikte horizontal ve vertikal yönde bir azalma ile sonuçlanan remodelling süreci meydana gelir. Bu rezorpsiyon, dental implantların doğru yerleştirilmesi için yetersiz kemik hacmine neden olabilir. Farklı kemik rejenerasyon teknikleri kemik hacmini arttırmayı amaçlar. Bu vaka raporunun amacı otojen greftleme tekniği ile kişisel titanyum mesh membranların karşılaştırılmasıdır.

Vaka: İlgili tıbbi geçmişi veya bilinen alerjisi olmayan 44 yaşında erkek hasta implant üstü protetik rahabilitasyon için başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede posterior mandibulada vertikal ve horizontal yönde alveol kret yetersizliği tespit edildi ve titanyumdan yapılmış kişiselleştirilmiş, emilmeyen bir membran tekniği kullanılarak rekonstrükte edilmesine karar verildi. Hastanın konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerine göre 2 adet mikro vidayla sabitlenecek titanyum meshin CAD-CAM ile planlaması gerçekleştirildi. Otojen kemik patüküllerini ksenogreft ile 1:1 oranında karıştırılıp, titanyum mesh içerisine yerleştirildi, daha sonra titanyum meshi defekte yerleştirip sabitlendi. İkinci vakada ilgili tıbbi geçmişi veya bilinen alerjisi olmayan 32 yaşında erkek hasta implant üstü protetik rahabilitasyon için başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede sağ posterior mandibulada vertikal ve horizontal yönde alveol kret yetersizliği tespit edildi. 2. Vakada ramustan alınan otojen greftin Khoury yöntemi ile uygulanmasına karar verilmiştir. Alınan ramus bloktan kortikal tabaka 1mm inceliğinde hazırlanı 1.4x10 mm mikro vidalar ile sabitlenmiş ve arasına otojen partiküller yerleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hastaya Özel Titanyum Mesh, Vertikal Kemik Rejenerasyonu, Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonu

Comparison of the Use of Personal Titanium Mesh Membrane with Autogenous Grafting Technique: Case Report

Kevser Sancak, Turan Öztürk, Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Mehmet Fatih Şentürk
Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry

Introduction: After tooth extraction, a remodeling process occurs that results in a reduction in the horizontal and vertical directions of the alveolar bone. This resorption may result in insufficient bone volume for proper placement of dental implants. Different bone regeneration techniques aim to increase bone volume. The purpose of this case report is to compare autogenous grafting technique and personal titanium mesh membranes.

Case Presentation: A 44-year-old male patient with no relevant medical history or known allergies presented for implant-supported prosthetic rehabilitation. During the clinical and radiological examination, vertical and horizontal alveolar crest insufficiency was detected in the posterior mandible and it was decided to reconstruct it using a personalized, non-absorbable membrane technique made of titanium. According to the patient's cone beam computed tomography images, the titanium mesh to be fixed with 2 micro screws was planned with CAD-CAM. Autogenous bone granules were mixed with xenograft at a 1:1 ratio and placed in titanium mesh, then the titanium mesh was placed in the defect and fixed. In the second case, a 32-year-old male patient with no relevant medical history or known allergies presented for implant-supported prosthetic rehabilitation. In the clinical and radiological examination, vertical and horizontal alveolar crest insufficiency was detected in the right posterior mandible. In Case 2, it was decided to apply the autogenous graft taken from the ramus using the Khoury method. The cortical layer from the ramus block taken was fixed with 1.4x10 mm micro screws prepared as 1 mm thin, and autogenous particles were placed between them.

Keywords: Patient-Specific Titanium Mesh, Vertical Bone Regeneration, Guided Bone Regeneration

[OP-080]

Panoromik Radyografide Kökleriyle İnfierior Alveoler Kanal Arasında Superpozisyon Görülen Alt 20 Yaş Dişlerinin Dental Volumetrik Tomografi İle İncelenmesi

Hümeyra Yazar

Aksaray Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Alt 20 yaş dişlerin çekilmesi sırasında en sık olarak karşılaşılan komplikasyon inferior alveoler sinir (İAS) yaralanmasına bağlı olarak gelişen duyu kaybıdır. Panoromik radyografi çoğu konuda yeterli veriyi sağlasa da 20 yaş dişlerinin kökleri ile inferior alveolar kanalın (İAK) superpoze olduğu durumlarda alınan dental volumetrik tomografilerle gerçekte nasıl bir ilişkilerinin olduğu incelenmiş ve bu bilgiler ışığında hekimlere fikir verilmesi amaçlanmıştır.

Yöntemler: 01.01.2023-01.09.2023 tarihleri arasında, diş merkeze başvuran toplam 1270 hastanın radyografisi incelenmiş; hem panoromik radyografisi hem dental tomografisi aynı cihazda olan 159 hastanın toplamda 239 alt 20 dişinin radyografisinde diş kökleriyle İAK'ın superpoze olduğu alt 20 yaş dişleri çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların %54,1'i kadın, %45,9'u erkek olup yaş ortalaması 26'dır. 239 alt 20 yaş dişinin %51,5'inin köklerinin İAK ile direkt ilişkili olduğu görülmüştür. Direkt ilişkisi olmayan köklerle İAK'ın birbirlerine göre pozisyonları değerlendirilmiştir.

Sonuçlar: Çalışmaya dahil edilen hastaların %54,1'i kadın, %45,9'u erkek olup yaş ortalaması 26'dır. 239 alt 20 yaş dişinin %51,5'inin köklerinin İAK ile direkt ilişkili olduğu görülmüştür. Direkt ilişkisi olmayan köklerle İAK'ın birbirlerine göre pozisyonları değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: dental tomografi, inferior alveolar sinir, yirmi yaş dişleri

The Examination of Lower Wisdom Teeth, Where the Roots Superimposition With the Inferior Alveolar Canal on Panoramic Radiography, Using Dental Volumetric Tomography

Hümeyra Yazar

Aksaray University, Faculty of Dentistry

Objective: During the extraction of lower wisdom teeth, the most frequently experienced complication is neurosensory impairment resulting from injury to the inferior alveolar nerve (IAN). Panoramic radiography provides sufficient data for many purposes but dental volumetric tomographies have been used to investigate the actual relationship between the roots of wisdom teeth and the inferior alveolar canal (IAC) in cases where they superimposition. The aim of this research is to provide insights to healthcare professionals based on this information.

Methods: Between January 1, 2023, and September 1, 2023, radiographs of a total of 1270 patients who applied to an another center were examined. Among them, 159 patients (239 lower wisdom teeth, where the roots superimposition with the IAC) who had both panoramic radiography and dental tomography performed on the same device were included in the study.

Results: Of the patients included in the study, 54.1% were female, and 45.9% were male, with an average age of 26. It was observed that 51.5% of the 239 lower wisdom teeth had roots that were directly related to the IAC. For the roots that did not have a direct relationship, their positions relative to the IAC were evaluated.

Conclusions: Nowadays, dental tomographies have become much more accessible imaging methods. Given the widespread prevalence of the concept of malpractice and its susceptibility to abuse, dental tomographies emerge as the most reliable imaging method in ensuring both the protection of the healthcare provider and the delivery of the best possible treatment for the patient.

Keywords: dental tomography, inferior alveolar nerve, wisdom teeth

[OP-081]

Nöropatik Ağrının Tedavisinde Oral Apareyler: İki Vakanın Olgu Raporu

Erkan Sancaklı¹, Melek Alkap², Yeşim Eren², Birkan Duras¹, Yusuf Emes², Buket Aybar²

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye,

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Nöropatik orofasial ağrı, yerel travma veya sistemik bozukluklar tarafından tetiklenen veya kendiliğinden ortaya çıkan bir dizi klinik sendromu tanımlamak için kullanılan genel bir terimdir ve sıklıkla yanlış teşhis edilir. Nöropatik ağrı, çoğu diş hekiminin nadiren karşılaştığı bir durum olduğu için, bu hastalar ağrılarının nedenini ortadan kaldırmak amacıyla gereksiz cerrahi işlemlere tabi tutulma riski taşırlar. Bu makalede bu tür prosedürlere başvurmadan nöropatik ağrıyı oral apareylerle kontrol altına alabilmek amaçlanmıştır.

Vaka: Bu makale, nöropatik ağrının, iki hastada oral apereyler olan nörosensör splintlerin kullanımı ile tedavi edilmesini rapor eder. Her iki vakada da hastalar semptomlarında önemli bir rahatlama yaşadılar ve bu iyileşme 8 aylık takip süresince devam etti. Hastalar özellikle oral apareylerin etkili olduğunu bildirdi ve topikal farmakolojik uygulamalara ihtiyaç duymadılar.

Sonuç: Nöropatik orofasial ağrının tedavisi için evrensel olarak etkili bir ilaç olmadığını ve oral apereylerin etkinliğinin hastadan hastaya farklılık gösterebileceğini belirtmek önemlidir. Nöropatik orofasial ağrının her bir vakası bireysel olarak değerlendirilmelidir ve yeni tedavilerin aşamalı olarak uygulanmasını içeren koruyucu bir yaklaşım tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: nöropatik ağrı, nörosensör splint, oral aparey

Oral Appliances In The Management Of Neuropathic Pain: A Report Of Two Cases

Erkan Sancaklı¹, Melek Alkap², Yeşim Eren², Birkan Duras¹, Yusuf Emes², Buket Aybar²

¹Istanbul University, Faculty Of Dentistry, Department Of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

²Istanbul University, Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Introduction: Neuropathic orofacial pain is a general term used to describe a number of clinical syndromes that occur spontaneously or are triggered by local trauma or systemic disorders and are frequently misdiagnosed. Because neuropathic pain is a condition that most dentists rarely encounter, these patients run the risk of undergoing unnecessary surgical procedures to eliminate the cause of their pain. In this article, it is aimed at controlling neuropathic pain with oral appliances without resorting to such procedures.

Case Presentation: This article reports the treatment of neuropathic pain with the use of neurosensory splints and oral appliances in two patients. In both cases, patients experienced significant relief of their symptoms, and this improvement was maintained throughout the 8-month follow-up. Patients reported that oral appliances were particularly effective and did not require topical pharmacological applications.

Conclusion: It is important to note that there is no universally effective medication for the treatment of neuropathic orofacial pain, and the effectiveness of oral appliances may vary from patient to patient. Each case of neuropathic orofacial pain should be evaluated individually, and a conservative approach involving the gradual application of new treatments should be preferred.

Keywords: neuropathic pain, neurosensory splints, oral appliance

[OP-082]

4mm'den Az Vertikal Kemik Yüksekliği Olan Hastalarda Krestal Yaklaşımli Sinüs Yükseltmeyle Yerleştirilen İmplantların Değerlendirilmesi

Elif Aslı Gülşen, Berk Satır

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilimdalı

Amaç: Lateral yaklaşıma göre daha konservatif olan krestal yaklaşımın operasyon süresinin ve postoperatif morbiditenin azalması, daha az travmatik olması gibi çeşitli avantajları vardır. Güncel çalışmalar, maksiller sinüs tabanının yükseltilmesi için krestal yaklaşımın, dişsiz posterior maksillada minimal rezidüel kemik yüksekliği 4 mm veya az olan hastalarda da kullanım için geçerli bir teknik olduğunu belirtmiştir.

Materyal Method: CBCT taraması ile sinüs morfolojisi incelenerek vertikal kemik yüksekliği belirlendi. 4mm'den az vertikal kemiği olan hastalar araştırmaya dahil edildi. Ameliyatlarda PRF ve sığır kaynaklı ksenogreft kullanıldı. İmplantasyon sırasında manuel yerleştirme torku, implant kapama vidası yerleştirilmeden önce de Rezonans Frekans Analiz cihazı ile ISQ değerleri belirlendi. Rutin implant cerrahisinde çıkan değerler ile bu araştırmadaki değerler karşılaştırıldı. Lift sırasında membran perforasyonu ve implantasyon esnasında primer stabilite kaybı olan implantlar araştırmadan çıkarıldı. Daha sonrasında İyileşme başlığı seansında açılan implantların sekonder stabilitesine bakıldı ve greftlenen sinüs bölgelerinde kemik oluşumu radyolojik olarak değerlendirildi.

Sonuçlar: Manuel yerleştirme tork değerleri ile ISQ değerleri arasında anlamlı pozitif korelasyon gözlenmiştir. 4mmden az vertikal boyuta sahip kemikteki implantların ISQ ve RFA değerleri ile daha fazla vertikal kemik boyutundakiler arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır.

Karar: Lift operasyonlarında 4mm'den az kemik yüksekliği bulunan hastalarda, hassas bir şekilde uygulanan krestal yaklaşım tekniği, yeterli kemik grefti ve PRF kullanımı, uzun olmayan implant boyu seçimi ile başarılı olabilmektedir. İyileşme başlığı için implantlar açıldığında implantların yeterli sekonder stabilite gösterdiği ve greft yerleştirilen sinüs bölgesinde yeterli kemik oluşumu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: , Sinüs yükseltme, İmplantasyon, Stabilite

Evaluation of Implants Placed with Crestal Approach Sinus Elevation in Patients with a Vertical Bone Height Less than 4mm

Elif Aslı Gülşen, Berk Satır

Zonguldak Bülent Ecevit University Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Current studies have indicated that the crestal approach for elevating the floor of the maxillary sinus is also a valid technique for use in patients with minimal residual bone height of 4 mm or less in the edentulous posterior maxilla.

Materials-Methods: Patients with less than 4 mm of vertical bone were included in the study. PRF and bovine xenograft were used in the surgeries. Manual placement torque during implantation and ISQ values were determined with a Resonance Frequency Analyzer before the implant cover screw was placed. The values obtained in routine implant surgery were compared with the values in this study. Implants with membrane perforation during lift and loss of primary stability during implantation were excluded.

Results: A significant positive correlation was observed between manual insertion torque values and ISQ values. The ISQ and RFA values of implants in bone with vertical dimension of less than 4 mm did not differ significantly between those with more vertical bone dimensions.

Conclusion: Lift operations can be successful in patients with a bone height of less than 4 mm, with a precisely applied crestal approach technique, use bone graft and PRF and selection of a short implant length. When the implants were opened for the healing cap, it was observed that the implants showed sufficient secondary stability and sufficient bone formation in the sinus area.

Keywords: Sinus, Implantation, Stability

[OP-083]

Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonunda Kişiyeye Özel Dijital Olarak Tasarlanmış Titanyum Mesh Kullanımı: Vaka Serisi Sunumu

Uğur Gülşen, [Muhammed Abdullah Demiralp](#)

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi

Giriş: Klinisyenler dental implant uygulamaları öncesinde, alveolar kemik yetersizlikleri için çeşitli augmentasyon tekniklerine başvurmaktadır. Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu (YKR) bu teknikler arasında en sık uygulanan tekniktir. YKR ile ogmente edilen defekt bölgesinde güçlü bir bariyer membran kullanılması sayesinde yeni oluşmaya çalışan kemik doku içerisine komşu fibröz dokunun invazyonu engellenmektedir. YKR alveolar kret yetmezliklerinde hem vertikal hem de horizontal kemik miktarını artırmaya olanak tanımaktadır. Titanyum mesh, yapısı sayesinde büyük defektlerin rekonstrüksiyonunda rezorbsiyon oranını önlemek ve ogmente edilen bölgenin konturunu korumak adına intraoral kuvvetlere karşı dirençli rijit bir yapı sergilemektedir. Bilgisayar destekli tasarım (CAD) ve bilgisayar destekli üretim (CAM) gibi doku mühendisliği teknolojisindeki yeni gelişmeler, klinik performansını önemli ölçüde artırmıştır. Titanyum mesh mikro vidalarla kemiğe stabil şekilde sabitlenmesi, iyileşme süresi boyunca ideal bir stabilite sağlar

Vaka: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi polikliniğine başvuran vertikal, horizontal veya kombine alveolar kemik defektleri olan 5 hastanın kişiyeye özel dijital olarak hazırlanmış titanyum mesh ile Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu yapılmıştır. Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu yapılan bölgelerin postoperatif komplikasyon, klinik ve radyografik başarısının değerlendirilmesi.

Sonuç: Dijital olarak üretilen kişiyeye özel titanyum meshle gerçekleştirilen yönlendirilmiş kemik rejenerasyonlarının klinik ve radyolojik olarak yüksek başarı sağladığı ve düşük postoperatif komplikasyon oluşturulduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: kemik greftleri, kişiyeye özel titanyum mesh, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu

Use Of Digital Customized Titanium Mesh In Guided Bone Regeneration: Case Series Presentation

Uğur Gülşen, [Muhammed Abdullah Demiralp](#)

Zonguldak Bülent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Clinicians frequently resort to various augmentation techniques for alveolar bone deficiencies prior to dental implant applications. Guided bone regeneration (GBR) is the most commonly applied technique among these. The use of a robust barrier membrane in GBR prevents the invasion of adjacent fibrous tissue into the newly forming bone tissue in the augmented defect area. GBR allows for the augmentation of both vertical and horizontal bone dimensions in cases of alveolar crest insufficiency. Titanium mesh exhibits a rigid structure that, due to its properties, resists resorption and maintains the contour of the augmented area, particularly in the reconstruction of large defects, against intraoral forces. Recent advancements in tissue engineering technology, such as Computer-Aided Design (CAD) and Computer-Aided Manufacturing (CAM), have significantly enhanced clinical performance. The rigid fixation of titanium mesh to the bone with microscrews provides optimal stability throughout the healing period.

Case: A patients was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of the Faculty of Dentistry of Zonguldak Bülent Ecevit University. Vertical, horizontal, or combined alveolar bone defects in 5 patients were treated with Digital Customized titanium mesh for Guided Bone Regeneration. Evaluation of postoperative complications, clinical and radiographic success of guided bone regeneration areas

Conclusion: It has been observed that guided bone regenerations performed with custom-made titanium meshes produced. It has been shown to provide high clinical and radiological success and low postoperative complications.

Keywords: bone graft, custom-made titanium mesh, Guided bone regeneration

[OP-084]

Maksilla First ve Mandibula First Yaklaşımlarının Temporomandibuler Eklem Üzerine Etkisi: Ön Çalışma

Duygu Cendek, Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Sina Uçkan
İstanbul Medipol Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmanın amacı sınıf III dentofasiyal deformiteye sahip hastalarda maksilla first ve mandibula first yaklaşımlarının temporomandibuler eklem (TME) üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesidir.

Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya dentofasiyal deformite nedeniyle bimaxiller cerrahi yapılan, iskeletsel sınıf III maloklüzyonu olan 23 hasta dahil edildi. Hastalar operasyon önceliğine göre maksilla first ve mandibula first olarak 2 gruba ayrıldı. Preoperatif 10. gün ve postoperatif 6. ayda alınan Bilgisayarlı Tomografi (BT) kesitleri incelendi. BT çekimlerinde kondil sentrik ilişkisi mum plakla sabitlenerek klinik orta hat hassas cilt işaretleyicisi ile işaretlendi ve standardizasyon sağlandı. Koronal kesitlerde medial ve lateral eklem boşluğu, koronal kondiler açı, kondiler genişlik ve uzunluk; sagittal kesitlerde anterior, posterior ve superior eklem boşluğu, SNA, SNB, ANB açıları ve mandibuler düzlem açısı; aksiyal kesitlerde horizontal kondiler açı ölçümleri yapıldı ve istatistiksel analizler IBM SPSS Statistics 26.0 (Statistical Package for Social Science) paket programı ile yapıldı ($p < 0.05$).

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen ortalama yaşı 24.17 ± 5.06 olan 23 hastanın (% 56.5'i erkek ($n=13$), %43.5'i kadın ($n=10$)), preoperatif ve postoperatif BT kesitleri incelendi. Horizontal kondiler açı değişimi anlamlı bulunurken ($p=0,018$) gruplar arasındaki horizontal kondiler açı değişimi anlamlı bulunmadı ($p=0,732$). Gruplar arasında medial kondil boşluğu değişimi anlamlı bulundu ($p=0,014$).

Sonuçlar: Bu çalışmada gruplar arasında lateral, anterior, posterior ve superior eklem boşluğu ve koronal kondiler açı değişimi anlamlı değilken, maksilla first grubunda medial kondil boşluğunun arttığı, mandibula first grubunda medial kondil boşluğunun azaldığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibuler eklem, koronal kondiler açı, dentofasiyal deformite, ortognatik cerrahi

The Effect of Maxilla First and Mandible First Approaches on Temporomandibular Joint: A Preliminary Study

Duygu Cendek, Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Sina Uçkan
Istanbul Medipol University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: The study aimed to evaluate the effect of the maxilla and mandible first approaches on the temporomandibular joint (TMJ) in patients with class III dentofacial deformity.

Methods: This retrospective study included 23 patients with skeletal class III malocclusion who underwent bimaxillary surgery for dentofacial deformity. Patients were divided into two groups as, maxilla first and mandible first, according to the operation priority. Computed Tomography (CT) sections were analyzed on the 10th day preoperatively and 6th month postoperatively. The condyle-centric relationship was fixed with a wax plate, the clinical midline was marked with a sensitive skin marker, and standardization was achieved in CT scans. Medial and lateral joint space, coronal condylar angle, condylar width, and length were measured in coronal sections; anterior, posterior, and superior joint space, SNA, SNB, ANB angles, and mandibular plane angle were measured in sagittal sections; horizontal condylar angle was measured in axial sections ($p < 0.05$).

Results: Preoperative and postoperative CT sections of 23 patients (56.5% male ($n=13$), 43.5% female ($n=10$)) with mean age of 24.17 ± 5.06 years were analyzed. Horizontal condylar angle change was significant ($p=0.018$), but horizontal condylar angle change between groups was not significant ($p=0.732$). The change in medial condyle space between groups was found to be significant ($p=0.014$).

Conclusion: In this study, while the changes in lateral, anterior, posterior, and superior joint spaces and coronal condylar angle between the groups were not significant, it was found that the medial joint space increased in the maxilla first group and decreased in the mandible first group.

Keywords: Temporomandibular joint, coronal condylar angle, dentofacial deformity, orthognathic surgery

[OP-085]

Ortognatik Cerrahi Sırasında Kontrollü Hipotansiyonun Serebral Oksijenizasyon ve Kognitif Fonksiyon Üzerine Etkisi: Prospektif Çalışma

Kadir Cesur¹, Muazzez Süzen¹, Tümay Uludağ Yanaral², İbrahim Sina Uçkan¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortognatik cerrahide uygulanan kontrollü hipotansiyonun serebral oksijen satürasyonu (rSO₂) üzerindeki etkisini yakın kızılötesi spektroskopisi (NIRS) kullanarak araştırmak ve postoperatif kognitif fonksiyonlar üzerine etkisini değerlendirmektir.

Yöntemler: Çalışmaya dentofasiyal deformite tanısı konulmuş, izole veya Le Fort I ile beraber BSSRO uygulanan 27 hasta (15 erkek, 12 kadın) dahil edilmiştir. Hastalara preoperatif ve postoperatif 10.gün, 1.ve 3. ayda MMSE (mini-mental state examination) testi uygulanmıştır. MAP, kalp hızı, periferik oksijen satürasyonu ölçümleri anestezi indüksiyonundan sonra ve her 5dk'da bir kaydedilmiştir. Hastaların sistolik-diastolik kan basıncı, NIRS cihazında gözlemlenen serebral satürasyonları kayıt altına alınmıştır. MMSE ve ameliyat süresi, intraoperatif kontrollü hipotansiyon süresi ve NIRS skorları analiz edilmiştir.

Bulgular: 27 hastanın ikisinde hipotansif anestezi esnasında serebral desatürasyon gözlemlendi. Preoperatif (27.3±2.23) ve postoperatif 10. gün (28.26±1.89), 1. ay (28.41±1.73) ve 3. ay (28.65±1.35) MMSE skorları arasında anlamlı fark olduğu ve postoperatif MMSE skorlarının anlamlı derece arttığı belirlendi (p<0.001). Postoperatif onuncu, otuzuncu ve doksaninci gün MMSE skorları arasında anlamlı fark tespit edilmedi (p=0.102). Serebral desatürasyon süresi ve NIRS skorları arasında korelasyon bulundu (sağ NIRS (r= -0,86, p<0,001) Sol NIRS (r=-0,82, p<0,001)).

Sonuçlar: Ortognatik cerrahi hastaları üzerinde yaptığımız araştırma i) kontrollü hipotansif anestezinin serebral oksijen satürasyonunu etkilemediğini; ii) MMSE ile değerlendirilen postoperatif kognitif fonksiyonu artırdığını; iii) Ameliyat süresi, intraoperatif hipotansif anestezi süresinin MMSE ve NIRS skorlarıyla ilişkili olmadığını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, Kognitif fonksiyon, Kontrollü hipotansiyon, Serebral satürasyon

Effect of Controlled Hypotension Cerebral Oxygen Saturation and Postoperative Cognitive Function in Patients Undergoing Orthognathic Surgery: Prospective Study

Kadir Cesur¹, Muazzez Süzen¹, Tümay Uludağ Yanaral², İbrahim Sina Uçkan¹

¹Istanbul Medipol University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Istanbul Medipol University, Faculty of Medicine, Department of Anesthesia and Reanimation, Istanbul

Objective: The study aimed to investigate the effect of controlled hypotension on regional cerebral oxygen saturation (rSO₂) with near-infrared spectroscopy (NIRS) and to evaluate its effect on postoperative cognitive function in patients undergoing orthognathic surgery.

Methods: The study was conducted on 27 patients (15 males, 12 females) diagnosed with dentofacial deformity who underwent Le Fort I with or without BSSO. Mini-mental state examination (MMSE) test was applied to the patients in preoperative and postoperative 10th day, first, and third month. MAP, heart rate, and peripheral oxygen saturation were recorded following the anesthesia induction at 5-minute intervals. Systolic-diastolic blood pressure, and cerebral saturations observed on the NIRS device were recorded. MMSE and operative time, duration of intraoperative controlled hypotension, and NIRS scores were analyzed.

Results: Cerebral desaturation was observed in 2 out of 27 patients during hypotensive anesthesia. There was a significant difference between the preoperative (27.3±2.23) and postoperative 10th day (28.26±1.89), first month (28.41±1.73), and third month (28.65±1.35) MMSE scores, and postoperative MMSE scores increased significantly (p<0.001). No significant differences were found between postoperative 10th, 30th, and 90th days MMSE scores (p=0.102). Cerebral desaturation was correlated with NIRS scores (right NIRS (r=-0,86, p<0,001), left NIRS (r=-0,82, p<0,001))

Conclusions: Our investigation of orthognathic surgery patients revealed that i)controlled hypotensive anesthesia did not affect cerebral oxygen saturation; ii)improved postoperative cognitive function assessed by MMSE;iii)Duration of surgery, duration of intraoperative hypotensive anesthesia were not associated with MMSE and NIRS scores.

Keywords: Orthognathic surgery, Cognitive function, Controlled hypotension, Cerebral oxygen saturation

[OP-086]

İzole Le Fort 1 Osteotomisi Yapılan Hastalarda Mallampati Skoru Dahil Zor Havayolu Belirteçlerinin Değişimi:Ön çalışma

Duygu Başeğmez, Muazzez Süzen, Kıvanç Berke Ak, İbrahim Sina Uçkan
İstanbul Medipol Üniversitesi,Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,İstanbul

Amaç: Bu prospektif çalışmanın amacı maksiller ilerletme hareketinin zor hava yolunun belirleyicileri üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Yöntemler: Bu çalışmaya iskeletsel sınıf III deformiteye sahip 10 hasta dahil edildi. Bu hastaların Mallampati Skoru,üst dudak ısırma skoru(ÜDIS),vücut kitle indeksi (VKİ), maksimum interinsizal aralık (MİA) ve tiromental, sternomental mesafeleri ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 6. ayda değerlendirildi. Tüm hastalara aynı cerrahi ekip tarafından izole Le Fort I osteotomisi uygulandı ve anestezi aynı anestezi uzmanı tarafından nazotrakeal entübasyonla sağlandı. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 26.22 ± 6.48 , kadın-erkek oranı 1/1 ve ortalama ilerletme miktarı 7.12 ± 1.55 . Operasyon öncesi (1.62 ± 0.74) ve sonrası (1.25 ± 0.46) Üst Dudak Isırma Skoru (ÜDIS) değişimi istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.046$) ve ÜDIS'nin değiştiği tüm hastalarda bir seviye düştü. Le Fort I osteotomisi sonrası VKİ, Mallampati Skoru, sternomental ve tiromental mesafe değişimi anlamlı bulunmadı ($p>=0.05$).

Sonuçlar: Başlangıçta Mallampati Skoru ve Üst Dudak Isırma Skoru yüksek olan tüm hastaların, Le Fort I osteotomisi sonrasında skorları azalmıştır. Bu bulguların değerlendirilmesi için daha büyük örneklemli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, Le Fort I Osteotomi, Maksiller İlerletme, Zor Havayolu Belirteçleri

Changes In Difficult Airway Predictors Including Mallampati Score Following Isolated Le Fort I Osteotomy: Preliminary Study

Duygu Başeğmez, Muazzez Süzen, Kıvanç Berke Ak, İbrahim Sina Uçkan
Istanbul Medipol University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department,Istanbul

Objective: The aim of this prospective study was to evaluate the effect of maxillary advancement on the predictors of a difficult airway.

Methods: Ten skeletal class III patients (5 Female, 5 Male) were included in this study. Mallampati score, Upper Lip Bite Sore (ULBS), body mass index (BMI), maximum interincisal distance and thyromental, sternomental distances of these patients were evaluated preoperatively and at 6 months postoperatively. All patients underwent isolated Le Fort I osteotomy by the same surgical team, and anesthesia was provided by the same anesthesiologist using nasotracheal intubation. The data were statistically analyzed.

Results: The mean age of the patients was 26.22 ± 6.48 , male-female ratio was 1/1, and the mean advancement was 7.12 ± 1.55 . Preoperative (1.62 ± 0.74) and postoperative (1.25 ± 0.46) Upper Lip Bite score (ULBS) change was statistically significant ($p=0.046$). ULBS decreased by one level in all changed patients. There were no statistically significant changes in BMI, Mallampati scores or sternomental and thyromental distances after Le Fort I osteotomy ($p>=0.05$).

Conclusions: The postoperative Mallampati and Upper Lip Bite Scores of the patients who had high scores decreased following Le Fort I osteotomy. Larger sample studies are needed to evaluate these findings.

Keywords: Orthognathic Surgery, Le Fort I Osteotomy, Maxillary Advancement, Difficult Airway Predictors

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

POSTER SUNUMLAR

[PP-001]

Gardner Sendromu Oral Bölge Bulgularının Değerlendirilmesi ve Tedavisi: Olgu Sunumu

Nur Efsan Aydın, Sedat Çetiner

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Gardner sendromu kolon polipleri, çoklu osteomlar, yumuşak ve sert doku tümörlerinden oluşan bir triad ile karakterize ailesel adenomatoz polipotizisin (FAP) bir çeşididir, ağız diş ve çene cerrahisi rutin muayenesinde keşfedilebilen birkaç semptomu vardır.

Bağırsak polipleri ağırlıklı olarak maligniteye neden olmaktadır. Bu nedenle erken teşhis büyük önem taşımaktadır.

Bu vaka raporunda gardner sendromlu bir hasta sunulmakta ve hastalığın oral-maksillofasiyal değerlendirme ve tedavilerini kısaca gözden geçirmek amaçlanmaktadır.

Vaka: 43 yaşında kadın hasta gardner sendromu kraniofasiyal belirtilerinin değerlendirilmesi ve tedavisi amacıyla Gazi Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına sevk edildi.

Hastanın öncelikli şikayetinin sağ mandibula kanin bölgesinde ağrı olduğu öğrenildi.

Yapılan radyolojik muayenede panoramik film ve maksiller, mandibular konik ışınli bilgisayarlı tomografiler incelendi.

Çok sayıda radyopak lezyon varlığı, gömülü dişler ve değişen çaplarda (0.5-3cm) odontomalar görüldü. Hastanın ağrı olan bölgesindeki osteomun çıkarılmasına karar verildi.

43 numaralı diş sulkuler insizyonu takiben, kret tepesinden horizontal insizyon ve 46 numaralı diş bölgesinden tek taraflı vertikal insizyon atılarak mukoperiostal flap kaldırıldı.

43 numaralı dişim distolateralindeki osteoma ulaşıldı.

Lezyon cerrahi drill ile sağlıklı kemikten uzaklaştırıldı ve bölge internal küretajı takiben 3.0 ipek sütür ile primer olarak kapatıldı.

Hastanın bir haftalık takipte ağrılarının azaldığı ve 3-6 aylık takiplerde ağrı şikayetinin kalmadığı öğrenildi.

Anahtar Kelimeler: Gardner sendromu, Gömülü dişler, Osteom

Evaluation and Treatment of Oral Region Findings of Gardner Syndrome: A Case Report

Nur Efsan Aydın, Sedat Çetiner

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction:

Gardner syndrome is a variant of familial adenomatous polyposis (FAP) characterized by a triad consisting of colon polyps, multiple osteomas, and soft and hard tissue tumors, several symptoms that can be discovered during a routine oral and maxillofacial surgery examination.

Intestinal polyps can malignancy, early diagnosis is of importance.

In this case report, a patient with Gardner syndrome is presented and it is aimed to briefly review the oral-maxillofacial evaluation and treatment of the disease.

Case Presentation: A 43-year-old female patient was referred to Gazi University Department of Oral and Maxillofacial Surgery for the evaluation and treatment of Gardner syndrome craniofacial symptoms. It was learned that the patient's primary complaint was pain in the right mandibular canine area.

The radiological examination revealed the presence of numerous radiopaque lesions, impacted teeth and odontomas of varying diameters (0.5-3cm)

It was decided to remove the osteoma in the area where the patient had pain. Following the sulcular incision in tooth number 43, a horizontal incision was made from the ridge top and a unilateral vertical incision was made in the area of tooth number 46, and the mucoperiosteal flap was removed. The osteoma on the distolateral side of my tooth number 43 was detected. The lesion was removed from healthy bone with a surgical drill and the area was closed primarily with 3.0 silk suture following internal curettage. It was learned that the patient's pain decreased in the one-week follow-up and that the patient had no pain complaints in the 3-6 month follow-up.

Keywords: Gardner syndrome, Impacted teeth, Osteoma

[PP-002]

Çocuk Hastada Gömülü Daimi Dişlerle İlişkili Kompaund Odontoma: Olgu Sunumu

Ahmet Berkant Özen, İnci Rana Karaca

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Odontomalar diş dokularından gelişen tümör benzeri oluşum (hamartom) olarak bilinmektedir. Genellikle asemptomatik olup rastlantısal olarak radyografide tespit edilmektedir. Bu olgu sunumunda sağ maksillada kompaund odontomaya yönelik cerrahi tedavi ve komşuluğundaki gömülü sağ maksiller kanin ve premolar dişlerin tedavi sonrası sürme durumları gösterilmiştir.

Vaka: 15 yaşında, sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta sağ maxillada 13 ve 14 numaralı dişlerinin gömülü kalma şikayetiyle ağız, diş ve çene cerrahisi kliniğine gelmiştir. Radyolojik muayenede gömülü dişlerle komşulukta kompaund odontoma tespit edilmiştir. 53 numaralı dişin çekimini takiben lezyon bölgeden cerrahi olarak eksize edilmiştir. 4 aylık takip sonunda dişlerin sürmeye başladığı gözlenmiştir.

Sonuç: Odontomaların cerrahi tedavisi eksizyon şeklindedir ve tekrarlama olasılığı düşüktür. Komşuluğunda bulunduğu daimi dişlerin sürmesini engelleyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi eksizyon, Gömülü dişler, Odontoma

Compound Odontoma Associated with Impacted Permanent Teeth in a Pediatric Patient: A Case Report

Ahmet Berkant Özen, İnci Rana Karaca

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Odontomas are known as tumor-like formations (hamartomas) that develop from dental tissues. It is usually asymptomatic and detected incidentally on radiography. In this case report, surgical treatment for compound odontoma in the right maxilla and the eruption status of the adjacent impacted right maxillary canine and premolar teeth after treatment are shown.

Case Presentation: A 15-year-old male patient without any systemic disease came to the oral and maxillofacial surgery clinic with the complaint of impacted teeth 13 and 14 in his right maxilla. In the radiological examination, compound odontoma was detected adjacent to the impacted teeth. Following the extraction of tooth number 53, the lesion was surgically excised from the area. At the end of the 4-month follow-up, it was observed that the teeth began to erupt.

Conclusion: Surgical treatment of odontomas is excision and the probability of recurrence is low. It can prevent the adjacent permanent teeth from erupting.

Keywords: Surgical excision, Impacted teeth, Odontoma

[PP-003]

Çenelerde Benign Kemik Tümörü Ve Tedavisi: Osteoma - Vaka Serisi

Tutku Tekin, Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD.

Giriş: Osteomalar, kraniofasiyal kemiklerde yavaş büyüyen, iyi huylu osteojenik tümörlerdir. Lokalizasyonuna göre periferik, santral ve ekstraskeleral tip olarak sınıflandırılırlar. Periferik osteomalar çenelerde nadir görülmekle beraber, mandibulada maksillaya oranla daha sık görülür. Mandibulada da en çok kondil, angulus alt kenarı ve korpusun lingual tarafında görülür. Genellikle asemptomatiktir ve rutin radyografik muayenede çoğunlukla yuvarlak veya oval, iyi sınırlı radyopak kitle olarak tesadüfen teşhis edilir. Bazen büyük boyutlara ulaşarak yüzde asimetriye, ağrıya, çene hareketlerinde kısıtlama, sapma veya disfonksiyona neden olarak belirti verebilir. Osteomanın etiolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte, genetik, travma ve enfeksiyon gibi çeşitli faktörlerden kaynaklandığı ileri sürülmektedir. Osteomanın gerçek prevalansı bilinmemektedir, ancak daha çok hayatın ikinci ve üçüncü dekadında ve genellikle kadınlarda gözlemlendiği bildirilmiştir. Multipl osteomaların varlığı, Gardner Sendromu ile ilişkili olabilmektedir. Özellikle sendromla ilişkili olanlarda büyüme eğilimi daha fazladır. Osteomanın tedavisinde genel kanı lezyonun tamamının eksize edilmesi yönündedir. Prognozu iyidir ve maligniteye dönüşüm bildirilmemiştir.

Vaka: Çalışmamıza çenelerin farklı bölgelerinde yer alan periferik osteoma teşhisi bulunan 4 ayrı vaka dahil edilmiştir. Olguların tamamının tedavisi cerrahi eksizyonla gerçekleştirilmiştir. Bu vakalarda farklı cerrahi tedavilerin sonuçları ve uzun dönem prognozları aşama aşama görsellerle desteklenerek değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: osteoma, periferik osteoma, eksizyon

Benign Bone Tumor And Treatment İn Jaws: Osteoma – Case Series

Tutku Tekin, Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca
Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Osteomata are slow-growing, benign osteogenic tumors that arise in the craniofacial bones. They are classified according to their location as peripheral, central, or extraskeletal. Peripheral are rare in the jaws, but more common in the mandible than the maxilla. In the mandible, they are most common at the condyle, inferior border of the angle, and lingual side of the body. They are usually asymptomatic and are incidentally diagnosed as a well-defined radiopaque mass on routine radiographic examination. Sometimes, they can grow to large sizes and cause symptoms such as facial asymmetry, pain, limited jaw movement, deviation, or dysfunction.

The etiology of osteoma is not fully understood, but it is thought to be caused by a variety of factors, including genetics, trauma, and infection. The true prevalence of osteoma is unknown, but it is reported to be more common in the second and third decades of life and in women. The presence of multiple osteomas may be associated with Gardner syndrome. In particular, those associated with the syndrome tend to have a higher growth rate.

The general consensus is that the treatment of osteoma is surgical excision of the entire lesion. The prognosis is good, and malignant transformation has not been reported.

Case Presentation: This study included four separate cases diagnosed with peripheral osteoma in different regions of the jaws. All cases were treated with surgical excision. The results of different surgical treatments and long-term prognoses in these cases were evaluated with step-by-step images.

Keywords: osteoma, peripheral osteoma, excision

[PP-004]

Odontomalarla İlişkili Gömülü Dişlerin Tedavisi Ve Prognozu

Muharrem Ergün Dudak, Tutku Tekin, Hüseyin Koca
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD.

Giriş: Odontoma, içinde mine, dentin, sement ve pulpa dokusu gibi dental yapılar bulunduran, benign odontojenik tümörler grubunda yer almaktadır. Çenelerde görülen odontojenik tümörlerin yaklaşık %22'lik bir kısmını oluştururlar. İkinci dekada daha sık rastlanmaktadır. Odontomalar kompleks odontoma ve compound odontoma olmak üzere iki gruba ayrılır. Compound odontoma, birden fazla organize olmuş küçük diş benzeri yapılar içerirken, kompleks odontoma ise organize olmamış, amorf yapıda diş dokuları içerir. Compound odontomalar daha çok anterior maksillada, kompleks odontomalar ise sıklıkla çenelerin posteriorunda görülür. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte, lokal travma, genetik faktörler, kronik inflamasyon gibi çeşitli odontojenik durumlarla ilişkili olduğu öne sürülmektedir. Odontomaların, dental foliküle benzer kapsül yapıları vardır ve radyografide radyopak yapıları çevreleyen radyolüsent sınır şeklinde izlenir.

Klinik olarak, odontomalar genellikle asemptomatiktir ancak bazen komşuluğundaki bir veya birden çok dişin gömülü kalmasına veya sürmelerinde gecikmeye neden olabilirler. Nadiren, komşu dokular üzerinde ekspansiyon, intraoral şişlik veya diş pozisyon bozuklukları gibi belirtilere yol açabilirler.

Vaka: Çalışmamıza çenelerin farklı bölgelerinde yer alan gömülü dişlerle ilişkili odontomaları bulunan 5 ayrı vaka dahil edilmiştir. Olguların çoğunda odontomaların cerrahi tedavisiyle birlikte gömülü dişlerin tedavileri de multidisipliner bir yaklaşımla ortodontik olarak sürdürülerek oklüzyona kazandırılmıştır. Odontomanın cerrahi olarak çıkarılması, en yaygın ve etkili tedavi seçeneğidir. Tedavi sonrası prognoz genellikle iyidir ve nüks insidansı oldukça düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, Odontoma, Odontojenik tümör

Treatment And Prognosis Of Impacted Teeth Associated With Odontoma

Muharrem Ergün Dudak, Tutku Tekin, Hüseyin Koca
Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Odontomas are benign odontogenic tumors that contain dental structures such as enamel, dentin, cementum, and pulp tissue. They account for approximately 22% of odontogenic tumors seen in the jaws. They are more common in the second decade of life. Odontomas are divided into two groups: complex odontoma and compound odontoma. Complex odontomas contain multiple organized small tooth-like structures, while compound odontomas contain disorganized, amorphous dental tissues. Complex odontomas are more common in the anterior maxilla, while complex odontomas are more common in the posterior jaws. The etiology is not fully understood, but it is thought to be associated with various odontogenic conditions such as local trauma, genetic factors, and chronic inflammation. Odontomas have a capsule structure similar to the dental follicle and are seen on radiographs as a radiolucent border surrounding radiopaque structures. Clinically, odontomas are usually asymptomatic but can sometimes cause one or more adjacent teeth to remain impacted or delay eruption. Rarely, they can lead to symptoms such as expansion on adjacent tissues, intraoral swelling, or tooth position abnormalities.

Case Presentation: This study included 5 different cases of odontomas associated with impacted teeth in different regions of the jaws. In most cases, the treatments of impacted teeth were also continued orthodontically with a multidisciplinary approach in conjunction with the surgical treatment of odontomas to bring them into occlusion. Surgical removal of the odontoma is the most common and effective treatment option. The prognosis after treatment is generally good and the incidence of recurrence is very rare.

Keywords: Impacted teeth, odontoma, odontogenic tumor

[PP-005]

Nadir Bir Bölgede Oral Lipom: Olgu Sunumu

Oya Törün, Nihat Lacin, Gizem Güvenç

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Lipomlar insan vücudunda en sık görülen benign mezenkimal kökenli tümörlerdir. Ayrıca ağız boşluğunda yanak mukozasında, dilde, tükürük bezlerinde, dudaklarda ve çok nadir olarak ağız tabanında da rapor edilmiştir.

Vaka: Bu olgu sunumunda ağız tabanı bölgesinde, yapışık diş eti yakınında ağrısız, yavaş büyüyen ve palpasyonla yumuşak şişlik şikayeti olan 57 yaşında erkek hasta kliniğimize başvurdu. Ayırıcı tanılarda dermoid/epidermoid kist, mukosel, lipom, brankial yarık kisti gibi ağız tabanındaki şişlikler değerlendirildikten sonra; eksizyonel biyopsi planlandı ve alınan materyal patolojik incelemeye gönderildi. Patolojik inceleme sonucu lipom olarak bildirildi. Literatürde bildirilen raporlara göre oral kavitede pek sık görülmeyen lipomlar için ağız tabanı oldukça nadir görülen bir bölgedir. Lipomlar bizim olgumuzda olduğu gibi asemptomatiktir ve yavaş büyür. Hastada 1 yıllık takipte herhangi bir nüks gözlemlenmedi.

Anahtar Kelimeler: benign tümör, oral lipom, vaka raporu

Oral Lipoma in a Rare Location: Case Report

Oya Törün, Nihat Lacin, Gizem Güvenç

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İzmir Katip Celebi University, İzmir, Turkey

Introduction: Lipomas are the mostly seen benign mesenchymal tumors in human body. They are also reported in oral cavity in buccal mucosa, tongue, salivary glands, lips and very rare in the floor of mouth.

Case Presentation: In this case report, a 57-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of a painless, slow-growing swelling that was soft to palpation in the floor of the mouth area, near the attached gums. After evaluating the swellings on the floor of the mouth such as dermoid/epidermoid cyst, mucocele, lipoma, branchial cleft cyst in the differential diagnoses; An excisional biopsy was planned and the material taken was sent for pathological examination. The pathological examination result was reported as lipoma. According to reports in the literature, the floor of the mouth is a very rare area for lipomas, which are not very common in the oral cavity. Lipomas are asymptomatic and grow slowly, as in our case. We did not observe any recurrence in the patient during the 1-year follow-up.

Keywords: benign tumor, case report, oral lipoma

[PP-006]

İmplant Cerrahisi Sonrası Oluşan Beyaz Lezyonun Çıkarılması: Bir Olgu Sunumu

Ferhat Ayrancı, Oğuzhan Tapcı

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Oral mukozanın beyaz lezyonları; kalınlaşmış bir keratin tabakası, epitelyal hiperplazi, intrasellüler epitelyal ödem ve/veya alttaki bağ dokusunun azalmış vaskülaritesi gibi mukoza yüzeyindeki değişiklikler sonucu ışık dağılımının farklı olmasıyla meydana gelmektedir. Beyaz lezyonların iki ana sebebi olarak nekroz ve hiperkeratoz gösterilmektedir.

Lökoplaki klinik ve laboratuvar özellikleri ile başka bir tanı kategorisine uymayan ve silinme ile mukozadan uzaklaştırılmayan beyaz plaka verilen isimdir.

Vaka: 15 yıl öncesine kadar sigara kullanma hikayesi olan alkol kullanmayan 57 yaşında kadın hasta eksik dişlerin tamamlanması için Temmuz 2022'de kliniğimize başvurdu. Antiepileptik ve antihipertansif ilaç kullanıyor. Eksik dişlerinin tamamlanması için implant cerrahisi uygulandı. İyileşme başlığı takıldıktan sonra 16 numaralı bölgede beyaz lezyon oluştu. Lökoplaki lehine patoloji sonucunda lezyonun tamamen çıkarılması planlandı. Lezyona eksizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik incelemede lökoplaki teşhisi konuldu.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Eksizyonel Biyopsi, Lökoplaki

Removal of the White Lesion Formed After Implant Surgery: A Case Report

Ferhat Ayrancı, Oğuzhan Tapcı

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu, Turkey

Introduction: White lesions of the oral mucosa; It occurs when the light distribution is different as a result of changes in the mucosal surface, such as a thickened keratin layer, epithelial hyperplasia, intracellular epithelial edema, and/or decreased vascularity of the underlying connective tissue. The two main causes of white lesions are necrosis and hyperkeratosis.

Leukoplakia is the name given to the white plaque that does not fit into another diagnostic category with its clinical and laboratory features and cannot be removed from the mucosa by wiping.

Case Presentation: A 57 years old female patient, who did not smoke until 15 years ago and did not drink alcohol, applied to our clinic in July 2022 for the completion of missing teeth. She uses antiepileptic and antihypertensive drugs. Implant surgery was performed to complete the missing teeth. After the healing cap was attached, a white lesion occurred in area 16. As a result of pathology in favor of leukoplakia, complete removal of the lesion was planned. Excisional biopsy was performed on the lesion. A diagnosis of leukoplakia was made in the histopathological examination.

Keywords: Dental Implant, Excisional Biopsy, Leukoplakia

[PP-007]

Yetersiz Keratinize Mukozaya Sahip İmplant Bölgelerinin Otojen Serbest Dişeti Grefti İle Güçlendirilmesi: Vaka Raporu

Yunus Çetiner, Hilal Alan, Musa Özdemir, İrfan Üstündağ
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Dental implantların çevresindeki yapışık keratinize mukoza genişliği ve kalınlığı uzun süreli implant stabilitesi, fonksiyon ve estetik için önemli iki faktördür. Eğer hareketsiz keratinize mukoza yetersizse; dudakların, yanağın ve dilin hareketleri alveoler mukozaya çekme kuvveti uygulamaktadır. Bu hareket implant çevresi dokularda biyolojik komplikasyonlara neden olabilmektedir.

Vaka 1: 58 yaşında erkek hasta, overdenture protezleri yapılmadan önce vestibül sulkus derinliğinin artırılması amacıyla kliniğimize gönderildi. Hastamıza sulkus derinliğini arttırmak için vestibuloplasti ile birlikte serbest dişeti grefti (SDG) i planladık. Palatal bölgeden elde edilen otojen greft, vestibuloplasti sonrası sekonder iyileşmeye bırakılan cerrahi bölgeye vikril suture ile sabitlendi. Hasta 3, 7 ve 21. gün takip kontrollerine çağrıldı. Keratinize mukoza miktarları yetersiz olan (0-1 mm) vakamızda ortalama 3-6 mm artış saptanmıştır.

Vaka 2: 63 yaşında erkek hasta preprotetik cerrahi amacıyla tarafımıza yönlendirildi. SDG ile vestibuloplasti planlandı. Palatal bölgeden sekonder iyileşmeye bırakılacak yara dokusu boyutlarında greft alınarak hareketsiz olacak şekilde rezorbe olabilen suture ile sabitlendi. Hastanın 3, 7 ve 21. gün kontrollerinde keratinize mukozada ortalama 4-5 mm lik bir artış saptanmıştır.

Sonuç: SDG operasyonunun, keratinize dişeti eksikliği olan implantlar etrafında keratinize dişeti genişliği elde etmek veya artırmak için başarılı bir tedavi prosedürü olabileceği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Serbest Dişeti Grefti, Vestibuloplasti

Augmentation Of Implant Sites With Insufficient Keratinised Mucosa By Autogenous Soft Tissue Grafting: Case Report

Yunus Çetiner, Hilal Alan, Musa Özdemir, İrfan Üstündağ
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Introduction: The width and thickness of the adherent keratinized mucosa around dental implants are two important factors for long-term implant stability, function and aesthetics. If there is insufficient immobile keratinized mucosa; Movements of the lips, cheek and tongue exert a pulling force on the alveolar mucosa. This movement may cause biological complications in the tissues around the implant.

Case-1: A 58-year-old male patient was sent to our clinic to increase the depth of the vestibule sulcus before overdenture prostheses were made. We planned free gingival graft (SDG) along with vestibuloplasty to increase the sulcus depth for our patient. The autogenous graft obtained from the palatal region was fixed with vicryl suture to the surgical area that was left for secondary healing after vestibuloplasty. The patient was called for follow-up checks on the 3rd, 7th and 21st days. In our case with insufficient amounts of keratinized mucosa (0-1 mm), an average increase of 3-6 mm was detected.

Case-2: A 63-year-old male patient was referred to us for preprosthetic surgery. Vestibuloplasty with SDG was planned. A graft of scar tissue size that would be left for secondary healing was taken from the palatal region and fixed with a resorbable suture in a motionless manner. An average increase of 4-5 mm in the keratinized mucosa was detected in the patient's 3rd, 7th and 21st day controls.

Conclusion: It appears that the SDG operation may be a successful treatment procedure to obtain or increase keratinized gingival width around implants with keratinized gingival deficiency.

Keywords: Dental Implant, Free Gingival Graft, Vestibuloplasty

[PP-008]

Bilateral Mandibula Kırığı Olan Çocuk Hastada Cerrahi Kapalı Yaklaşımla Tedavi: Olgu Raporu

Ecem Elif Çeçe¹, Muhammed Abdullah Çeçe², Haluk Bodur¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Mandibula kırıklarının tedavisinde açık ve kapalı cerrahi yöntemler kullanılabilir. Çocuk hastada ise kalıcı diş germelerinin varlığı, büyüme ve gelişimin devam etmesi, kooperasyon zorluğu gibi faktörler nedeniyle genellikle daha konservatif yöntemler tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı bilateral mandibula kırığı olan, kapalı yaklaşımla intermaksiller fiksasyon vidası ve lastik ligatür uygulanarak intermaksiller fiksasyon yapılan çocuk hastanın tedavisini sunmaktır.

Vaka: Sistemik hastalığı olmayan, 10 yaşındaki erkek çocuğu oyun esnasında çenesine aldığı darbe sonucu oluşan kırık nedeniyle Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na yönlendirildi. Klinik ve radyografik muayenesinde, sağ mandibular angulus bölgesinde ayrılmaya eğilimli kötü kırık, sol mandibular parasimfiz bölgesinde ise lingual korteksin korunduğu yeşil ağaç kırığı tespit edildi. Tedavisinde tüm uygulamalar lokal anestezi altında olacak şekilde, intermaksiller fiksasyon vidası ve lastik ligatür uygulaması ile 4 hafta boyunca intermaksiller fiksasyon yapıldı. Tedaviden 4 hafta sonra kemik vidaları çıkartıldı. Düzenli aralıklarla kontrolü sağlanan hastanın 12 aylık klinik ve radyografik takibi sonucunda kırık hattında iyileşme, asimetride düzelme olduğu görülürken, herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuç: Erişkinlere kıyasla çocuklarda daha yüksek iyileşme kapasitesi, büyüme ve gelişimin devam etmesi gibi sebeplerle konservatif tedavilerde başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir. Çocuk hastalarda mükemmel bir hizalanma sağlanmadığında dahi başarılı sonuçlar meydana gelebileceği bildirilmiştir. Bu olguda da uygulanan noninvasif tedavi yönteminin başarılı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hasta, kapalı yaklaşımla tedavi, mandibula kırığı

Treatment With Surgical Closed Approach in a Child Patient with Bilateral Mandibula Fracture: A Case Report

Ecem Elif Çeçe¹, Muhammed Abdullah Çeçe², Haluk Bodur¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Open and closed surgical methods can be used in the treatment of mandibular fractures. In pediatric patients, more conservative approaches are generally preferred due to factors such as the presence of permanent tooth germs, ongoing growth, and difficulties in cooperation. The aim of this case presentation is to describe the treatment of a pediatric patient with bilateral mandibular fractures, where closed reduction with intermaxillary fixation screw and elastic ligature was applied for intermaxillary fixation.

Case Presentation: A 10-year-old male child without systemic disease was referred to the Department of Pediatric Dentistry at Gazi University Faculty of Dentistry due to a fracture resulting from a strike to his chin overplaying. Clinical and radiographic examination revealed a potentially unstable fracture in the right mandibular angle region and a greenstick fracture with intact lingual cortex in the left mandibular parasymphiseal area. All procedures were performed under local anesthesia and intermaxillary fixation was maintained for 4 weeks with the application of intermaxillary fixation screws and elastic ligature. After 4 weeks, the bone screws were removed. The 12-month clinical and radiographic follow-up of the patient showed healing along the fracture line and improved asymmetry with no pathology detected.

Conclusion: In children, conservative treatments can yield successful results due to factors such as higher healing capacity compared to adults and ongoing growth. Successful outcomes have been reported even when perfect alignment is not achieved in pediatric patients. Non-invasive treatment method was found to be successful in this case.

Keywords: Pediatric patient, treatment with closed approach, mandibular fracture

[PP-009]

Pediatric Mandibula Fraktürü

Cennet Sule Demirezer, Emin Esen

Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

Giriş:: Pediatrik yaş grubunda yüz kırıklarına, özellikle de mandibula kırıklarına nadir rastlanmaktadır. Çocukluk çağında yüz ve diş gelişiminin devam etmesi nedeniyle mandibula kırıklarının tedavisi erişkinlerden farklıdır. Ancak her iki yaş grubunda geçerli olan ana hedef kırık kemik segmentlerinin anatomik redüksiyonunu ve stabilizasyonunu sağlayarak oklüzyonu ve mandibulanın fonksiyonunu restore etmektir. Fiksasyon yöntemleri arasında, interdental telleme, arch barların uygulanması ve intermaksillar fiksasyon gibi kapalı redüksiyon teknikler ve açık redüksiyon teknikler yer almaktadır.

Vaka: Kliniğimize başvuran 5 yaşındaki hastada düşme sonucu mandibula anteriorda fraktür tespit edilmiştir. Hastanın oklüzyonu bozuk olup kırığın redüksiyon ihtiyacı vardı. Alt çene ve üst çenelerden ölçüler alınıp alçı modeller elde edildi. Alt çene modeli kırık hattından kesilip üst çene uygun oklüzyona getirilerek model tekrar birleştirildi (model cerrahisi) ve alt çene modeline telle bağlamaya izin verecek luplar bulunan bir akrilik şine hazırlandı. Genel anestezi altında akrilik şine hasta ağızına yerleştirilip redüksiyon sağlandı ve reverdin iğnesi kullanılarak 3 noktadan sirkummandibular bağlama yapıldı. Uygun oklüzal ilişki sağlandığından IMF uygulanmadı. 3 hafta sonra sedasyon altında akrilik şine çıkarıldı. Kırık iyileşmesinin radyografik takibi yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik hasta, Mandibula, Fraktür

Pediatric Mandible Fracture

Cennet Sule Demirezer, Emin Esen

Çukurova University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Introduction:: Facial fractures, especially mandibular fractures, are rare in the pediatric age group. The treatment of mandibular fractures in pediatric patients differs from that in adults due to the ongoing facial and dental development. However, the main goal in both age groups is to restore occlusion and function of the mandible by providing anatomical reduction and stabilization of the fractured bone segments. Methods of fixation include closed reduction techniques such as interdental wiring, application of arch bars and intermaxillarfixation, and open reduction techniques.

Case Presentation:A 5-year-old patient was admitted to our clinic with a mandibular anterior fracture as a result of a fall. The patient had poor occlusion and the fracture needed reduction. Measurements were taken from the mandible and maxillae and plaster models were obtained. The lower jaw model was cut from the fracture line, the upper jaw was brought to the appropriate occlusion, the model was reassembled (model surgery) and an acrylic chine with loops to allow wire attachment to the lower jaw model was prepared. Under general anesthesia, the acrylic chine was placed in the patient's mouth, reduction was achieved and circummandibular ligature was performed at 3 points using a reverdin needle. IMF was not applied since a proper occlusal relationship was achieved. After 3 weeks, the acrylic shin was removed under sedation. Radiographic follow-up of fracture healing was performed.

Keywords: Pediatric patient, Mandible, Fracture

[PP-010]

Mandibulanın transvers yetersizliğinde orta hat distraksiyonu

Bahadır Sancar, İrfan Üstündağ, Şevval Çuhadaroğlu

inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

Giriş: Distraksiyon osteogenezi artan gerilimle aşamalı olarak ayrılan segmentlerin arasında yeni kemik oluşumu ile karakterize biyolojik olaydır. Mandibular orta hat distraksiyonu anterior dental çapraşıklıkla karakterize mandibular transvers yetersizliğin tedavisinde kullanılan alternatif bir yöntemdir. Kolay ve etkili bir yöntem olmakla birlikte yara açılması ve sinir hasarı gibi komplikasyonlar görülebilmektedir.

Vaka: 14 yaşında kadın hasta mandibular darlık şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede anterior dental çapraşıklık tespit edildi. Hasta genel anestezi altında opere edildi. Osteotomi alt santral kesiciler arasından yapıldı. Osteotomi hattı oluşturulduktan sonra vida bir kaç tur çevrilerek tam ayrılmanın olduğu gözlemlendi. Mental kas rezorbe olan suturela mukosa rezorbe olmayan suturela dikildi. Çene ucu şişliği azaltmak için hastaya 3 gün boyunca bandaj uygulaması yapıldı.

Sonuç: Mandibular transvers yetersizliklerde alt çene distraksiyonunu takiben sabit ortodontik tedavi ile transvers genişlik artırılarak diş çekimi yapılmadan darlık çözülebilir. Alt çene dental genişleme, iskeletsel genişletme ile desteklediğinde dental genişletme aparatlarına göre daha kalıcı sonuçlar verir. Mandibular orta hat distraksiyonu güvenilir bir yöntem gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Distraksiyon osteogenezi, Mandibular distraksiyon, mandibular transvers

Midline distraction in transverse insufficiency of the mandibula

Bahadır Sancar, İrfan Üstündağ, Şevval Çuhadaroğlu

inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

Introduction: Distraction osteogenesis is a biological phenomenon characterized by the formation of new bone between segments that are gradually separated by increasing tension. Mandibular midline distraction anterior It is an alternative method used in the treatment of mandibular transverse insufficiency characterized by dental crowding. Although it is an easy and effective method, complications such as wound dehiscence and nerve damage may occur.

Case Presentation: A 14-year-old female patient applied with the complaint of mandibular stenosis. Anterior dental crowding was detected in the clinical and radiological examination. The patient was operated under general anesthesia. The osteotomy was performed between the lower central incisors. After the osteotomy line was created, the screw was turned a few turns and a complete separation was observed. The mental muscle was observed to be completely separated. The mucosa was sutured with a resorbable suture and a non-resorbable suture. The patient was bandaged for 3 days to reduce swelling at the chin tip.

Conclusion: In mandibular transverse deficiencies, the stenosis can be resolved without tooth extraction by increasing the transverse width with fixed orthodontic treatment following lower jaw distraction. Mandibular dental expansion gives more permanent results than dental expansion appliances when supported by skeletal expansion. Mandibular midline distraction seems to be a reliable method.

Keywords: Distraction osteogenesis, Mandibular distraction, mandibular transverse insufficiency

[PP-011]

Atrofik Posterior Mandibulada İinferior Alveolar Sinir Transpozisyonu Sonrası İimplant Yerleştirilmesi

Bahadır Sancar, Yunus Çetiner, Salih İlkyaz
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Diş eksikliğini gidermek için dental implantlar kullanılabilir. Posterior mandibulada uzun süreli diş eksiliği sonucu n. alveolaris inferior kret tepesine yaklaşmakta ve implant için yeterli vertikal mesafe bulunmamaktadır. Bu durumlarda yeterli kemik eldesi için kemik greftlemesi dışında sinir transpozisyonu veya lateralizasyonu yapılmaktadır. Sinirin yeniden pozisyonlandırılması bölgeye implant yerleştirilmesine olanak sağlar.

Vaka: 45 yaşında herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta kısmi dişsizlik sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu hastada sol mandibula posteriorda implant yerleştirilmesi için vertikal kemik yetersizliği tespit edildi. Lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırıldı ve mental foramen ile norövasküler demet açığa çıkarıldı. Kemiğin dış kortikal kısmını ve bir miktar kansellöz kemiği içeren lateral bir pencere oluşturuldu ve mental foramen pencereye dahil edildi. İinferior alveolar sinirin insiziv dalı kesildi. Ardından implant yuvaları açıldı ve implantlar yerleştirildi. İimplant çevresi greftlendi. Mental foramen implantların posterioruna taşındı. Hastanın kanından elde edilen prf membran haline getirilerek greft alanına uygulandı. Flep 4-0 vicryl ile suture edildi.

Sonuç: Atrofik posterior mandibulada implant yerleştirilmesi komplike bir işlemdir. Detaylı radyolojik muayene gerektirir. Atrofik posterior mandibula için transpozisyon ile eşzamanlı implant yerleşimi mümkün olmaktadır

Anahtar Kelimeler: Atrofik posterior mandibula, Dental implant, Sinir

İimplant Placement After Inferior Alveolar Nerve Transposition In Atrophic Posterior Mandibula

Bahadır Sancar, Yunus Çetiner, Salih İlkyaz
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Introduction: Dental implants can be used to replace missing teeth. As a result of long-term tooth deficiency in the posterior mandible n. It approaches the alveolaris inferior crest and there is not enough vertical distance for the implant. In these cases, nerve transposition or lateralization is performed in addition to bone grafting to obtain adequate bone. Repositioning the nerve allows implant placement in the area.

Case Presentation:A 45-year-old female patient without any disease applied to our clinic due to partial edentulism. As a result of clinical and radiological examination, vertical bone insufficiency was detected in the patient for implant placement in the left mandible posterior. Under local anesthesia, the mucoperiosteal flap was removed and the mental foramen and neurovascular bundle were exposed. A lateral window was created containing the outer cortical part of the bone and some cancellous bone, and the mental foramen was incorporated into the window. The incisive branch of the inferior alveolar nerve was cut. Then, the implant slots were opened and the implants were placed. The area around the implant was grafted. The mental foramen was moved posterior to the implants. The PRF obtained from the patient's blood was turned into a membrane and applied to the graft area. The flap was sutured with 4-0 Vicryl.

CONCLUSION:İimplant placement in the atrophic posterior mandible is a complicated procedure. It requires detailed radiological examination. Simultaneous implant placement with transposition is possible for atrophic posterior mandible.

Keywords: Atrophic posterior mandible, Dental implant, Nerve transposition

[PP-012]

Alt Dudakta Mukosel: Olgu Sunumu

Yunus Çetiner, Sezai Çiftçi, Erkan Mecu

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Mukoseller iyi huylu lezyonlardır. Mukusla dolu bir kist içerir. Ağız boşluğu, paranazal sinüsler, safra kesesi ve apendiks gibi birçok bölgede yerleşebilirler. Sıklıkla alt dudakta lokalize olurlar. Klinik olarak mukosel; palpasyonda asemptomatik, iyi sınırlı, pembemsi-mavi renkli, fluktuan nodül olarak saptanır. Oral mukosel tedavisinde; cerrahi eksizyon, kriyocerrahi, intralezyonel kortikosteroid, elektrokoter, CO2 lazer gibi birçok yöntem kullanılmaktadır. Seçilecek tedavi yönteminde lezyonun boyutu ve tekrarlama olasılığı gibi faktörler göz önünde bulundurulmalıdır.

Vaka: 53 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta alt dudakta şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Konuşma ve çiğneme konusunda zorluk yaşamadığını belirtti. Yapılan klinik muayenede alt dudakta ağrısız, fluktan, hareketli nodül tespit edildi. Hastaya yapılacak cerrahi işlem ve riskleri anlatıldı. Hasta ameliyat için hazırlandı. Lokal anestezi yapıldı. Tekrarlama riski nedeniyle elektrocerrahi ile total eksizyon yapıldı. Kanama kontrolü sağlandı. Bölge primer olarak sütüre edildi. Lezyon incelenmesi için patolojiye gönderildi. Yapılan histopatolojik inceleme sonrası mukosel olarak kesin tanısı kondu.

Sonuç: Mukosellerin tedavi alternatifleri, lokalizasyon, büyüklük ve anatomik yapılar ile komşuluk ilişkilidir. Tedavide geleneksel bistüri cerrahisi, elektrocerrahi, lineoik asitle dağlama ve CO2 lazerle vaporizasyon bildirilmiştir. Olgumuzda elektrocerrahi ile eksizyon sonrası tam tedavi sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Alt dudak, Mukosel, Tükürük bezleri

Mucocele on Lower Lip: Case Report

Yunus Çetiner, Sezai Çiftçi, Erkan Mecu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Introduction: Mucoceles are benign lesions. It contains a cyst filled with mucus. They can be located in many areas such as the oral cavity, paranasal sinuses, gallbladder and appendix. They are often localized on the lower lip. Clinically, mucocele; On palpation, it is detected as an asymptomatic, well-circumscribed, pinkish-blue, fluctuant nodule. In the treatment of oral mucocele; Many methods such as surgical excision, cryosurgery, intralesional corticosteroid, electrocautery, and CO2 laser are used. Factors such as the size of the lesion and the possibility of recurrence should be taken into consideration in the treatment method to be chosen.

Case Presentation: A 53-year-old systemically healthy male patient was admitted to our clinic with a complaint of swelling in the lower lip. He stated that he had no difficulty in speaking or chewing. During clinical examination, a painless, fluid, mobile nodule was detected on the lower lip. The surgical procedure and its risks were explained to the patient. The patient was prepared for surgery. Local anesthesia was performed. Due to the risk of recurrence, total excision was performed with electrosurgery. Bleeding control was achieved. The region was primarily sutured. The lesion was sent to pathology for examination. After histopathological examination, a definitive diagnosis of mucocele was made.

Conclusion: Treatment alternatives for mucoceles are related to localization, size, anatomical structures and neighborhood. Conventional scalpel surgery, electrosurgery, lineoic acid cauterization, and CO2 laser vaporization have been reported for treatment. In our case, complete treatment was achieved after excision with electrosurgery.

Keywords: lower lip, Mucocele, salivary glands

[PP-013]

Apical U Shape Tekniği: Vaka Raporu

Sezai ifti, Yunus etiner, Emel Akyüz

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Dental implant cerrahisinde alveol kemik genişliğindeki eksiklik, özellikle diş kaybından sonra alveollerin yeniden şekillenmesi nedeniyle yaygındır. Yao ve ark. Tarafından değiştirilmiş bir kret ayırma tekniği olan apikal U şeklinde bölme tekniğini kullandılar. Bu teknikte osteotomiye labial bölgeden başlatarak yapmışlardır. Bu vakada U shape tekniği kullanılarak augmentasyon yapılmadan implant yerleştirilmesi planlanmıştır.

Vaka: 21 yaşında sistemik ektodermal displazisi olan kadın hasta kliniğimize, üst çene ön bölgede estetik sorunları şikayetiyle başvurdu. Hastanın dar alveolar sırtı ve labial undercutları mevcuttu. Hasta lokal anestezi altında yapılmasına karar verildi. Alveoler kret boyunca mukoperiostal flep kaldırıldı. Meziyal, distal ve apikalde osteotomi hattı olacak şekilde 3 serbest kenarlı kare şeklinde bir kemik plakası kaldırıldı. Konik implant, hazırlanan krestal osteotominin merkezine yerleştirildi. Hastada komplikasyonla karşılaşmadı.

Sonuçlar: Apikal u şekilli tekniğin labial orta kemik eksikliği vakalarında oldukça etkili olduğu, ameliyat sırasında implantın hemen yerleştirilmesine olanak sağladığı ve ikinci bir ameliyat riskini ortadan kaldırdığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, kret split, U Shape split tekniği

Apical U Shape Technique: A Case Report

Sezai ifti, Yunus etiner, Emel Akyüz

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Introduction: Deficiency in alveolar bone width is common in dental implant surgery due to alveolar remodeling, especially after tooth loss. Yao et al. They used the apical U-shaped splitting technique, a crest splitting technique modified by. In this technique, they performed the osteotomy starting from the labial region. In this case, implant placement was planned without augmentation using the U shape technique.

Case Presentation: A 21-year-old female patient with systemic ectodermal dysplasia applied to our clinic with complaints of aesthetic problems in the anterior region of the upper jaw. The patient had a narrow alveolar ridge and labial undercuts. It was decided to perform the procedure under local anesthesia. A mucoperiosteal flap was raised along the alveolar ridge. A square bone plate with 3 free edges was removed, with an osteotomy line on the mesial, distal and apical sides. The tapered implant was placed in the center of the prepared crestal osteotomy. No complications were encountered in the patient.

Results: The apical u-shaped technique appears to be very effective in cases of labial middle bone deficiency, allowing immediate implant placement during surgery and eliminating the risk of a second surgery.

Keywords: Crest split, Dental implant, U shaped splitting technique

[PP-014]

Minimal invaziv sarme

İrfan Üstündağ, Sezai Çiftçi, Nisanur Çetin

inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

Giriş: Minimal invaziv sarme büyümesi tamamlanmış hastalarda beş mmden büyük transvers yetersizliklerin düzeltilmesinde etkilidir. Minimal yaklaşım maksillanın vestibül duvarlarındaki kan dolaşımının korunmasını ve morbiditenin önlenmesini sağlar.

Vaka: 18 yaşındaki hasta kliniğimize maksiller transvers yetersizlikle başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonrası hastaya minimal invaziv yaklaşımla sarme uygulamasına karar verildi. Hasta genel anestezi altında opere edildi. İnsizal dişlerin ortasından vertikal kesi hattı oluşturuldu. İlk önce kas dokusu daha sonra sonra periost pterygoid plakalara kadar diseke edildi. Kesi hattı oluşturuldu ancak pterygoid plakalar maksilladan ayrılmadı. Bölge primer kapanacak şekilde sütüre edildi.

Sonuç: minimal invaziv sarme yöntemi kullanılarak transvers yetersizliği ve crossbite olan hastalarda iskeletsel ve dişsel olarak stabil ve tatmin edici sonuçlar alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Minimal invaziv, sarme, transvers yetersizlik

Minimally İnvasive Sarme

İrfan Üstündağ, Sezai Çiftçi, Nisanur Çetin

inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

Introduction: Minimally invasive sarme is effective in the correction of transverse hypoplasia greater than 5 mm in patients with complete growth. The minimal approach guarentees vascular support in the vestibular corridors of the maxilla and prevents morbidity.

Case Presentation: An 18-year-old patient presented to our clinic with maxillary transverse hypoplasia. After clinical and radiologic examination, it was decided to perform a minimally invasive sarme procedure. The patient was operated under general anesthesia. A minimal buccal maxillary approach between the incisors was performed. Firstly the muscle tissue and then the periosteum were dissected up to the pterygoid plates. The incision line was determined but the pterygoid plates were not separated from the maxilla. The area was sutured for primary closure.

Conclusion: skeletally and dentally stable and satisfactory results are obtained in patients with transverse incompetence and crossbite using the minimally invasive sarme method.

Keywords: Minimally invasive, sarme, transverse incompetence

[PP-015]

Sert Damak Pleomorfik Adenomu: Bir Olgu Raporu

Yeşim Eren, Merve Öztürk Muhtar, Yusuf Emes, Buket Aybar
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaçlar: Pleomorfik adenom, en yaygın iyi huylu tükürük bezi tümörüdür; bu tümörlerin çoğu parotis bezinde ortaya çıkar ve nadiren minör tükürük bezlerinde görülür. Amacımız, klinik ve radyolojik sonuçları değerlendirmek, lokal anestezi altında planlanan eksizyonel biyopsi için minimal invaziv bir yaklaşımla bir yol almaktır. Bu rapor, doğru tanının önemini ve minör tükürük bezlerindeki pleomorfik adenomun yönetiminde minimal invaziv prosedürlerin rolünü vurgulayarak tanısal doğruluğu onaylamayı ve daha geniş klinik sonuçları tartışmayı amaçlamaktadır.

Vaka: Kliniğimize sert damakta 5 yıllık ağrısız kitle öyküsü ile 29 yaşında bir ASA I erkek hasta başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemelere dayanarak, lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi planlandı. Operasyon, minimal invaziv bir yaklaşımla gerçekleştirildi. Histopatolojik inceleme, klinik ve radyolojik değerlendirme ile uyumlu olarak pleomorfik adenom tanısı koydu.

Sonuç: Minör tükürük bezi pleomorfik adenomu, nispeten nadir bir patolojidir. Bu vakalarda tümörün tam eksizyonu, kesin tedavi protokolüdür.

Anahtar Kelimeler: İyi huylu mikst tümör, pleomorfik adenom, tükürük bezi

Pleomorphic Adenoma Of Hard Palate: A Case Report

Yeşim Eren, Merve Öztürk Muhtar, Yusuf Emes, Buket Aybar
Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Objectives: Pleomorphic adenoma is the most common benign salivary gland neoplasm, the majority of these tumors arise in the parotid gland and rarely in the minor salivary glands. The objective is to assess clinical and radiological results, leading to a planned excisional biopsy under local anesthesia with a minimally invasive approach. The report aims to validate diagnostic accuracy and discuss broader clinical implications, emphasizing the significance of accurate diagnosis and the role of minimally invasive procedures in managing pleomorphic adenoma in minor salivary glands.

Case: A 29-year-old ASA I male patient was referred to our clinic with a 5-year history of painless mass in the hard palate. Based on the clinical and radiological examinations, an excisional biopsy was planned under local anesthesia. The operation was performed with a minimally invasive approach. Histopathological examination identified a diagnosis of pleomorphic adenoma, consistent with clinical and radiological evaluation.

Conclusion: Pleomorphic adenoma of the minor salivary gland is a relatively rare pathology. The complete excision of the tumor is a definitive treatment protocol for these cases.

Keywords: Benign mixed tumor, pleomorphic adenoma, salivary gland

[PP-016]

Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu

Yunus Çetiner, Hilal Alan, Kübra Yakut

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Odontojenik keratokist gelişimsel epitel kökenli bir kist olup çene kistlerinin %11'ini oluşturur. Mandibulada ramus ve angulus bölgelerinde daha sık görülür ve çenenin iyi huylu ancak agresif intraosseöz patolojisidir. Şişlik ve ağrı en sık görülen klinik bulgulardandır. İlerleme ve hızlı büyüme özelliğinden dolayı komşu dokulara yayılma potansiyeli oldukça yüksektir.

Vaka: 13 yaşında kadın hasta alt çene posterior bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyografik muayenede; gömülü üçüncü molar dişle ilişkili ramusa doğru genişleyen radyolüsent lezyon izlenen hastaya insizyonel biyopsi yapıldı. Biyopsi sonucu kitleye kronik enflamatuar-fibrotik stroma teşhisi konuldu. Lokal anestezi altında 20 yaş dişi çekilerek kitle enükle edildi. Hastaya antibiyotik, analjezik ve gargara reçete edilerek diğer destekleyici tedaviler uygulandı. Total enükleasyon sonrası histopatolojik değerlendirmede keratokist olduğu anlaşılmıştır. Hastanın 6 aylık post-op takiplerinde herhangi bir nüks görülmedi.

Sonuç: Odontojenik keratokist genellikle asemptomatiktir ve büyük boyutlara ulaşabilir. Tedavi seçenekleri arasında rekürrens oranı yüksek olması sebebiyle lezyon çevresinde radikal küretaj yapılması gerekir. Sunulan olguda enükleasyon ile tatmin edici sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, gömülü molar diş, odontojenik keratokist

Odontogenic Keratocyst: Case Report

Yunus Çetiner, Hilal Alan, Kübra Yakut

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Introduction: Odontogenic keratocyst is a cyst of developmental epithelial origin and constitutes 11% of jaw cysts. It is more common in the ramus and angulus regions of the mandible and is a benign but aggressive intraosseous pathology of the jaw. Swelling and pain are the most common clinical findings. Due to its ability to progress and grow rapidly, its potential to spread to neighboring tissues is quite high.

Case: A 13-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of pain in the posterior region of the lower jaw. In radiographic examination; An incisional biopsy was performed on the patient, who had a radiolucent lesion expanding towards the ramus associated with the impacted third molar tooth. As a result of the biopsy, the mass was diagnosed as chronic inflammatory-fibrotic stroma. Under local anesthesia, the wisdom tooth was extracted and the mass was enucleated. The patient was prescribed antibiotics, analgesics and mouthwash, and other supportive treatments were administered. Histopathological evaluation after total enucleation revealed that it was a keratocyst. No recurrence was observed in the patient's 6-month post-operative follow-up.

Conclusion: Odontogenic keratocyst is usually asymptomatic and can reach large sizes. Due to the high recurrence rate among treatment options, radical curettage around the lesion is required. In the presented case, satisfactory results were obtained with enucleation.

Keywords: enucleation, impacted molar tooth, odontogenic keratocyst

[PP-017]

Mandibulada non-hodgkin lenfoma: vaka raporu

Bahadır Sancar, Ahmet Faruk Derin, İrfan Üstündağ

inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

Giriş: Non-hodking lenfoma, lenfatik tutulum veya uzak metastaz olmaksızın tek bir kemiğin medüller boşluğundan kaynaklanan bir lenfoma olarak tanımlanmıştır. Alt çenenin primer malign non-hodgkin lenfomaları, bu kemikteki tüm tümörlerin yaklaşık %8'ini ve tüm non-hodgkin malign lenfomaların yaklaşık %0,6'sını temsil eder. Genellikle yetişkinlerin çene kemiklerinde dördüncü ve beşinci on yılda erkek-kadın oranında 1:2 oranında teşhis edilir.

Vaka: 67 yaşında erkek hasta, kliniğimize alt çene ucundaki iyileşmeyen şişlik şikayeti ile başvurdu. Anamnezinde hipertansiyon hastası olduğu öğrenildi. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda biyopsi alınmasına karar verildi. Hastanın simfiz bölgesinde intraosseöz olarak sınırları belirsiz sert ve yumuşak dokuda ekspansiyon yapan lezyondan insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik tanının, B hücreli non-hodgkin lenfoma olduğu saptandı. Hasta tedavi amacıyla hematoloji kliniğine yönlendirildi.

Sonuç: Oral lenfoma, intraoral bölgede yer alan diğer lezyonlara benzemesinden dolayı teşhisi gecikebilmektedir. Kemoterapi, radyoterapi ve kombine şekilde tedavi edilen bu hastalıkta geç tanı prognozu olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle, intraoral bölgedeki lezyonların ayırıcı tanısında lenfoma göz ardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Malignite, mandibula, Non-hodking lenfoma

Non-hodgkin lymphoma in the mandibula: case report

Bahadır Sancar, Ahmet Faruk Derin, İrfan Üstündağ

inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

Introduction: Non-hodking lymphoma is defined as a lymphoma arising from the medullary space of a single bone without lymphatic involvement or distant metastasis. Primary malignant non-Hodgkin lymphomas of the mandible represent approximately 8% of all tumors in this bone and approximately 0.6% of all non-Hodgkin malignant lymphomas. It is usually diagnosed in the jawbones of adults in the fourth and fifth decades, with a male-to-female ratio of 1:2.

Case Presentation: A 67-year-old male patient applied to our clinic with a complaint of non-healing swelling at the tip of the lower jaw. In his anamnesis, it was learned that he had hypertension. As a result of the patient's clinical and radiological examination, it was decided to take a biopsy. An incisional biopsy was performed from the lesion expanding intraosseous in hard and soft tissue with ill-defined borders in the patient's symphysis region. The histopathological diagnosis was determined to be B-cell non-Hodgkin lymphoma. The patient was referred to the hematology clinic for treatment.

Conclusion: Diagnosis of oral lymphoma may be delayed because it resembles other lesions in the intraoral region. Late diagnosis negatively affects the prognosis in this disease, which is treated with chemotherapy, radiotherapy and combination. Therefore, lymphoma should not be ignored in the differential diagnosis of lesions in the intraoral region.

Keywords: Malignancy, mandible, Non-hodking lymphoma

[PP-018]

Periferal Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu

Mehmet Sait Şimşek, Hilal Alan, İrfan Üstündağ, Yunus Çetiner
inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

Giriş: Diş etlerinin iritasyonuna ve travmaya bağlı oluşan benign reaktif doku büyümeleridir. Nadir görülen reaktif, ekzofitik lezyonlardır. Mandibulada maksilladan daha sık görünmekle birlikte kadınlarda erkeklerden daha sık görünürler ve sıklıkla daimi birinci molarlara kadar anterior bölgede izlenir. İlişkili olduğu dişlerde mobilite, yer değiştirmelere, dişsiz bölgelerde ise alveolar krette rezorpsiyonlara neden olabilirler.

Vaka: 61 yaşında diyabet tanılı hasta kliniğimize mandibula anteriorda kronlanmış dişleri arasında yedi aydır yavaş büyüyen ağrılı kitleyle başvurdu. Hastanın intraoral incelemesinde 42-32 nolu dişler bölgesinde kırmızı mor renkte yüzeyi eritemli saplı lezyon ve 42-32 nolu dişlerde mobilite tespit edildi. 42-32 numaralı dişler çekilerek kitle eksize edildi. Histolojik olarak periferik dev hücreli granülom tanısı konuldu.

Sonuç: Ağız içi görünüme ve mukoza rengine bakıldığı zaman malignitelerle karışma ihtimaline karşı hızlı bir şekilde patolojik inceleme yapılmalıdır. İlerleyen vakalarda kemik destrüksiyonu ve diş mobilitesi kaçınılmazdır. Erken tespitinde konservatif şekilde tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Periferik dev hücreli granülom, rezeksiyon, tümör

Peripheral Giant Cell Granuloma: Case Report

Mehmet Sait Şimşek, Hilal Alan, İrfan Üstündağ, Yunus Çetiner
inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

Introduction: They are benign reactive tissue growths caused by gingival irritation and trauma. They are rare reactive, exophytic lesions. Although they are more common in the mandible than in the maxilla, they are more common in women than in men and are frequently observed in the anterior region up to the permanent first molars. They may cause mobility and displacement of the associated teeth and resorption of the alveolar crest in edentulous areas.

Case Presentation: A 61-year-old diabetic patient presented to our clinic with a slow growing painful mass between the crowned teeth in the anterior mandible for seven months. In the intraoral examination of the patient, a red purple lesion with an erythematous surface and mobility of teeth 42-32 was detected in the region of teeth 42-32. Teeth number 42-32 were extracted and the mass was excised. Histologically, peripheral giant cell granuloma was diagnosed.

Conclusion: When the intraoral appearance and mucosa color are observed, pathological examination should be performed rapidly in case of confusion with malignancies. In progressive cases, bone deformation and tooth mobilization are inevitable. It can be treated conservatively in early detection.

Keywords: Peripheral giant cell granuloma, resection, tumor

[PP-019]

Total Protez Hastasında Epulis Fissuratum: Bir Olgu Sunumu

İrfan Üstündağ, Hilal Alan, Mehmet Sait Şimşek, Yunus Çetiner
inönü üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı malatya/battalgazi

Giriş: Uygun hazırlanmayan protezler ve hastaların rutin kontrollerini yaptırmamalarına bağlı olarak epulis fissuratum adı verilen oral lezyonlar oluşur. İnflamatuvar fibröz hiperplazi olarak da isimlendirilen 'epulis fissuratum' oral mukozanın hiperplastik lezyonları başlığı altında sınıflanan, oral mukozanın kronik irritasyonu sonucu oluşan sıklıkla alveoler kretlerin vestibül sulkuslarında nadir olarak lingual sulkuslarda hiperplastik doku katlantı dizileri olarak görülürler. Boyutları gelişim süresine ve travma derecesine bağlı olarak değişmekle beraber genellikle sert kıvamlı ve koyu kırmızı renkli yapıdadırlar.

Vaka: 44 yaşında sistemik hastalığı olmayan kadın hasta kliniğimize total protezini kullanamama şikayetiyle başvurdu. İntraoral muayenede alt çene anterior bölgede orta hattın her iki tarafında lezyonlar tespit edilmiştir. Hastanın kitlesi eksize edildi, histopatolojik inceleme sonucu epulis fissuratum olarak rapor edildi. İrritasyon ortadan kaldırılarak bu lezyonların küçülmesi sağlansa da lezyonun tekrar oluşmaması için mevcut protezlerin uyumlanması ya da yeni bir protez yapılması gerekmektedir.

Sonuç: Hastalara teslim aşamasında protezin uyumu kontrol edilmeli protezin kullanımı hakkında detaylı bilgi verilmesinin yanı sıra uyumunu kaybetmiş protezleri uzun süre kullanmaması gerektiği ve rutin kontrollere gelmesinin önemi vurgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Epulis fissuratum, protez uyumsuzluğu, tam dişsizlik

Epulis Fissuratum in a Total Denture Patient: a Case Report

İrfan Üstündağ, Hilal Alan, Mehmet Sait Şimşek, Yunus Çetiner
inonu university faculty of dentistry department of oral and maxillofacial surgery malatya/battalgazi

Introduction: Oral lesions called epulis fissuratum occur due to improperly prepared dentures and patients not having routine check-ups. Epulis fissuratum, also called inflammatory fibrous hyperplasia, is classified under the heading of hyperplastic lesions of the oral mucosa and is seen as a series of hyperplastic tissue folds in the vestibular sulcus of the alveolar crests and rarely in the lingual sulcus as a result of chronic irritation of the oral mucosa. Although their size varies depending on the duration of development and the degree of trauma, they are usually hard in consistency and dark red in color.

Case Presentation: A 44-year-old woman with no systemic disease presented to our clinic with the complaint of not being able to use her total denture. Intraoral examination revealed lesions on both sides of the midline in the anterior region of the mandible. The mass was excised and histopathologic examination was reported as epulis fissuratum. Although these lesions can be reduced in size by eliminating irritation, the existing prosthesis should be adapted or a new prosthesis should be made to prevent the lesion from recurring.

Conclusion: During the delivery phase, the fit of the prosthesis should be checked, detailed information about the use of the prosthesis should be given to the patients, and it should be emphasized that they should not use prostheses that have lost their fit for a long time and the importance of coming to routine controls.

Keywords: Epulis fissuratum, prosthesis incompatibility, complete edentulism

[PP-020]

Mandibulada Ameloblastik Fibro Odontoma

Ümit Ertaş, Sabuhi Abbasbayli, Ulvi Novruzov

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Çenelerde görülen benign tümöral oluşumların başında ameloblastik fibro- odontomalar gelmektedir. ameloblastik fibro- odontomalar epitel ve mezenkimal hücrelerin yani sira mine, dentin ve sement de içeren farklılaşmış tümörlerdir. Ameloblastik fibro- odontomalar etiyojisi hala belirsizdir. Lokal travmalar veya enfeksiyonlar ameloblastik fibro- odontomalara neden olabilir. Genellikle rutin radyografik muayenelerde görülürler. Bu vaka serisinde, çenelerde görülen ameloblastik fibro- odontomaların tedavilerini sunmayı amaçladık.

Vaka: 11 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sol mandibula bölgesindeki diş eksikliği ve şişlik nedeniyle başvurdu. Yapılan ağız içi ve radyografik muayeneden sonra hastanın mandibula sol bölgesinde ekspansiyon yapan, asemptomatik lezyon tespit edildi. Radyografik olarak lezyon sınırları belirgin, radyopak görünümde idi. Genel anestezi altında ameliyat yapıldı. Lezyon eksize edildi, biyopsiye gönderildi ve ameloblastik fibro-odontoma tanısı kondu.

Sonuç: Ameloblastik fibro- odontoma genellikle asemptomatik, yavaş ilerleyen bir tümördür. Odontojenik kaynaklı hem sert hem de yumuşak dokulardan oluşan düzensiz bir kütleden oluşan hamartomatöz malformasyondur. Teşhis edildiklerinde cerrahi olarak çıkarılmaları konusunda fikir birliği vardır. Bizim olgularımızda da ameloblastik fibro- odontoma olduğu saptanan radyopak lezyonlar çıkarıldı.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastik fibro- odontoma, Hamartom, Odontojenik Tümör

Ameloblastic Fibro Odontoma In Mandibula

Ümit Ertaş, Sabuhi Abbasbayli, Ulvi Novruzov

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Ameloblastic fibro odontomas are one of the primary benign tumoral formations in the jaws. Ameloblastic fibro odontomas are differentiated tumors containing enamel, dentin and cement as well as epithelial and mesenchymal cells. The etiology of ameloblastic fibro odontoma is still unclear. Local traumas or infections may cause ameloblastic fibro odontomas. They are usually seen in routine radiographic examinations. In this case series, we aimed to present the treatments of ameloblastic fibro odontomas on the jaws.

Case: A 11-year-old male patient was referred to our clinic with a missing teeth and swelling in the left mandible area. After the intraoral and radiographic examination, an asymptomatic, expansive lesion was detected in the maxillary right region of the patient. Radiographically, the borders of the lesion were evident and radiopaque. Surgery was performed under general anesthesia. The lesion was excised, sent for biopsy and a diagnosis of ameloblastic fibro-odontoma was made.

Conclusion: Ameloblastic fibro odontoma is a generally asymptomatic, slowly progressing tumor. It is hamartomatous malformation composed of an irregular mass of both hard and soft tissues of odontogenic origin. There is consensus about their surgical removal when they are diagnosed. Radiopaque lesions that were found to have ameloblastic fibro odontoma in our cases were also removed.

Keywords: Ameloblastic fibro odontoma, Hamartoma, Odontogenic Tumor

[PP-021]

Kurt Saldırısı Sonucu Maksillofasiyal Yaralanma

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Eda Özbilge

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Hayvan saldırısı sonucunda yaralanmalar sıklıkla görülmektedir. Yüzdeki hayvan saldırısı yaralanmaları fonksiyonel, kozmetik ve yapısal eksikliklere neden olabilir. Baş ve boyun en sık etkilenen üçüncü bölgedir, bunu üst ve alt ekstremiteler takip eder. Hayvan mikroflorası nedeniyle enfeksiyon riski daha yüksektir.

Vaka: 56 yaşında kadın hastada kurt saldırısı nedeniyle kliniğimize başvurdu. hastanın yüzünün sol tarafında laserasyon mevcuttu.hastaya kuduz aşısı yapılarak önlem alındı.saldıran kurtun başı adli tıpa gönderilerek kuduz olup olmadığı araştırıldı. hasta genel anestezi altında opere edildi. İlgili bölgede yara irrigasyonu ve debridmanı yapıldı. Yüzdeki laserasyon suture edildi.

Sonuç: Hayvan saldırılarına bağlı baş boyun bölgesi yaralanmalarında güncel yaklaşım erken müdahale edilmesi ve irrigasyon ve debridmanını takiben primer onarım yönündedir. Büyük hayvan yaralanmalarında hastalar fraktür açısından değerlendirilmelidir. Komplikasyon oranları da dikkate alındığında, primer kapama, akılcı antibiyotik kullanımı, kuduz ve tetanoz profilaksisi bu grup hastada etkin gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Baş, boyun, hayvan saldırısı, ısırık

Maxillofacial Injury Due To Wolf Attack

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Eda Özbilge

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery,Erzurum

Introduction: Animal attack injuries are frequently seen in trauma centres. Animal attack injuries to the face can result in functional, cosmetic and structural deficits. The head and neck are the third most commonly affected areas, followed by the upper and lower limbs. Because of the animal microflora, there is a greater risk of infections.

Case: A 56-year-old female patient was admitted to our clinic due to a wolf attack. There was a laceration on the left side of the patient's face. Precautions were taken by giving the patient a rabies vaccine. The head of the attacking wolf was sent to forensic medicine to investigate whether it had rabies. The patient was operated under general anesthesia. Wound Irrigation And Debridement Was Done In The Relevant Area.The laceration on the face was sutured.

Conclusion: Current management strategy in animal attacks to head and neck region consists of early management, irrigation and debridement of the wound followed by primary repair of the lesion, as preferred. The patients attacked especially by large animals should be evaluated for the presence of fractures. Primary repair, rational use of antibiotics, tetanus and rabies prophylaxis, all together seem to be effective with the least complication rates in thisgroup of patients.

Keywords: Head, neck, animal attack, bite

[PP-022]

Bebeklikte Geçirilen Travma Sonrası Gelişen Tme Ankilozu

Ümit Ertas, Eda Özbilge, Ümit Gülsevinç

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: TME Ankilozu varlığında hastaların alt çene hareketleri kısıtlanır, konuşma ve çiğneme fonksiyonları zorlaşır ve ağız hijyeni bozulur. TME ankilozu genellikle travma, enfeksiyon ve geçirilmiş TME ameliyatlarına bağlı olarak gelişir. Uygulanan tedavilerin amacı gelişim dönemindeki bireylerde fonksiyonu iyileştirmek, reankilozu önlemek ve simetrik mandibula gelişimini sağlamaktır.

Vaka: Bebeklikte yataktan düşme sonucu ağız açıklığı kısıtlı olan 5 yaşındaki kadın hasta kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirmede sol TME alanlarında ankilotik kemik oluşumu saptandı. Temporal bölgeye uzanan prearküler kesi yapıldı. Sol TM alanlarındaki ankilotik kemikler ve fibröz bantlar çıkarıldı. Reankilozu önlemek amacıyla bölgeden elde edilen saplı temporal kas flebi eklem aralığına dikildi. Ayrıca sol bölgede hiperplazik koronoid çıkıntı çıkarıldı. Çene hareketleri kontrol edildi.

Sonuç: Temporomandibular eklem ankilozu vakit geçirilmeden tedavisi yapılması gereken, relaps riski yüksek durumlardır. Daha ciddi komplikasyonlar olmadan erken dönemde müdahale sağlanmalıdır. Bu olguda ameliyat sonrası ağız açıklığı başarılı şekilde arttırıldı ve tme lateral hareketleri arttırıldı. Reankiloz riski için hasta takibi yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ankiloz, otojen greft, temporomandibular eklem

Tmj Ankylosis That Develops After Trauma In Infancy

Ümit Ertas, Eda Özbilge, Ümit Gülsevinç

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction:

Case Presentation: Objective: In the presence of TMJ Ankylosis, patients' lower jaw movements are restricted, speech and chewing functions become difficult, and oral hygiene worsens. Usually, TMJ ankylosis develops due to trauma, infection and previous TMJ surgeries. The aim of the treatments applied is to improve function, to prevent reankylosis and to provide symmetrical mandible development in individuals in the developmental period.

Case: A 5-year-old female patient who had restricted mouth opening as a result of falling from bed in infancy applied to our clinic. Clinical and radiological evaluation revealed ankylotic bone formation in left TMJ areas. Prearticular incision extending to the temporal region were made. Ankylotic bones and fibrous bands in left TM areas were removed. To prevent reankylosis, a stalked temporal muscle flap obtained from region was sutured into the joint space. In addition, hyperplastic coronoid process was removed in the left region. Jaw movements were controlled.

Conclusion: Temporomandibular joint ankylosis is a condition with a high risk of relapse, requiring immediate treatment. Early intervention should be provided without more serious complications. In this case, postoperative mouth opening was successfully increased and lateral movements of the tmj were increased. Patient follow-up is carried out for the risk of reankylosis.

Keywords: ankylosis, autogenous graft, temporomandibular joint

[PP-023]

Kusma Sonrası Ağız İçinden Uzanan Özofagal Mukoza

Ümit Ertas, Serdar Demir, İbrahim Arslantaş

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Özofagus perforasyonları nadir görülen ancak son yıllarda gelişen invaziv girişimlere bağlı olarak insidansı artan, gelişen tıbbi teknoloji ve tanı yöntemlerine rağmen yüksek mortalite ile seyreden (%16-25) ciddi bir patolojik antitedir. Özofagus perforasyonu nedenleri dışardan penetran travma, barojenik travma, tümör erozyonu ve kavitasyonu, Barret ülseri ve viral enfeksiyonlardır. Semptom ve bulgular sebebe, lokalizasyona ve perforasyonun oluş zamanına göre değişir. Ağrı, ateş, yutma güçlüğü ve dispne en sık görülen semptomlardır.

Vaka: 23 yaşında kadın hasta mide bulantısı ve kusma sonrasında ağızdan 25-30 cm uzunluğunda bir uzantı ile kliniğimize başvurdu. Anamnezinde herhangi bir sistemik hastalığı yok. Hastanın mide ağrısı, yutma zorluğu şikayetleri vardı. Hasta gastroenterolojiye endoskopi açısından danışıldı. Endoskopi sonucunda özofagusta lacerasyon olduğu görüldü. Hasta göğüs cerrahisine sevk edildi.

Sonuç: Özofagus perforasyonları artan enstrümantasyonlar nedeniyle sıklıkla karşılaşılan ciddi bir klinik tablo olup tedavinin esasını ilk 24 saate yapılan desteklenmiş primer onarım oluşturur. Geç dönem olgularda basit drenajdan total özofajektomi ve gastrik rekonstrüksiyona kadar çok farklı yöntem kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: özofagus, perforasyon, endoskopi

Esophageal Mucosa Extending From The Mouth After Vomiting

Ümit Ertas, Serdar Demir, İbrahim Arslantaş

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Esophageal perforations are a rare but serious pathological entity whose incidence has increased due to invasive interventions in recent years and has a high mortality rate (16-25%) despite developing medical technology and diagnostic methods. Causes of esophageal perforation are externally penetrating trauma, barogenic trauma, tumor erosion and cavitation, Barrett's ulcer and viral infections. Symptoms and findings vary depending on the cause, location and time of perforation. Pain, fever, difficulty swallowing and dyspnea are the most common symptoms.

Case: A 23-year-old female patient was admitted to our clinic with a 25-30 cm long mouth extension after nausea and vomiting. There is no systemic disease in his anamnesis. The patient had complaints of stomach pain and difficulty swallowing. The patient was consulted to gastroenterology regarding endoscopy. As a result of endoscopy, it was seen that there was a laceration in the esophagus. The patient was referred to thoracic surgery.

Conclusion: Esophageal perforations are a serious clinical condition that is frequently encountered due to increased instrumentation, and the basis of treatment is supported primary repair in the first 24 hours. Many different methods are used in late-stage cases, from simple drainage to total esophagectomy and gastric reconstruction.

Keywords: s: Esophageal, perforation, endoscopy

[PP-024]

Otojen Yağ Grefti Ve İliak Greft İle Yüzün Yeniden Şekillendirilmesi

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Sema Dutar

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Yüz bölgesinde meydana gelen kontur deformitelerinin tedavisinde birçok materyal ve teknik kullanılmaktadır. Otojen yağ greftleri, alerjik reaksiyona sebep olmaması, kolay uygulanabilir ve ulaşılabilir olması, bol miktarda bulunması, uzun dönem kalıcılık göstermesi ve yağ doku kökenli kök hücre kaynağı olması sebebiyle geçmişten günümüze tercih edilmektedir.

Vaka: 23 yaşında kadın hasta yüzündeki asimetri ve deformasyon şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın küçük yaşta bölgeye travma aldığı öğrenildi. Yapılan muayenede yüzün sağ tarafında çökme olduğu gözlemlendi. Hasta genel anestezi altında opere edildi. Batın bölgesinden alınan yağ grefti sağ yanak bölgesine yerleştirildi. Alınan iliak kemik mandibula ramus ve korpus bölgesine reonstrükte edildi.

Sonuç: kullanılan yağ grefti ve iliak kemik grefti ile hastanın estetik problemi ortadan kalktı. Aynı zamanda otojen greft kullanılması nedeniyle alerjik reaksiyon riski azaltıldı ve maliyet düşürüldü.

Anahtar Kelimeler: asimetri, estetik, yağ grefti

Facial Recontouring With Autogenous Fat Graft And Iliac Graft

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Sema Dutar

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Many techniques and materials are used in the treatment of contour deformities in the facial area. From past to present, autogenous fat grafts have been preferred because they are easily applicable and accessible, abundant and a source of adipose tissue derived stem cells. Also they do not cause allergic reactions and have long term persistence.

Case: A 23-year-old female patient applied to our clinic with complaints of asymmetry and deformation on her face. According to the anamnesis, it was learned that the patient received trauma to that area at a young age. During the examination, it was observed that there was a collapse on the right side of the face. The patient was operated under general anesthesia. The fat graft taken from the abdominal area was placed in the right cheek area. The removed iliac bone was reconstructed to the mandibular ramus and corpus region.

Conclusion: The patient's aesthetic problem was eliminated with the fat graft and iliac bone graft used. At the same time, due to the use of autogenous grafts, the risk of allergic reactions was reduced and the cost was reduced.

Keywords: asymmetry, fat graft, aesthetic

[PP-025]

Tekrarlayan Ameloblastoma

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Sema Dutar

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Ameloblastoma epitelyal odontojenik kaynaklı benign bir tümördür fakat lokal invaziv bir karaktere sahip olup agresif olarak çevre anatomik oluşumlarda destrüksiyona sebep olmaktadır. Mandibulada maksillaya göre daha sık görülen bu tümör, genellikle mandibulanın ramus ve angulus bölgelerinde yer almaktadır. Yavaş gelişen ve ağrısız şişlikle karakterize olan bu tümör, genellikle rutin radyografi ya da kemik ekspansiyonu ile fark edilmektedir. Rekürens riski yüksek bir tümör olduğundan, tedavisinde kitlenin sağlam kemikle eksizyonu önerilmektedir.

Vaka: 56 yaşında erkek hasta 2018 ve 2020 yıllarında iki kere ameloblastoma nedeniyle opere oldu. 2023 yılında ameloblastoma nüksü nedeniyle tekrar operasyon düşünüldü. tümörün karakteri ve büyüklüğü göz önüne alındığında hastanın rekonstrüksiyon ihtiyacı duyacağı öngörülerek hastadan 3 boyutlu görüntüleme istenmiştir. 3 boyutlu veriler kullanılarak ameliyat öncesi hastaya özel protez hazırlanmıştır. hasta genel anestezi altında opere edildi. önceden yerleştirilen rekonstrüksiyon plağı çıkarıldı ve sağlam kemik sınırları ile birlikte tümör eksizyonu yapıldı. önceden hazırlanan protez yerleştirildi.

Sonuç: Ameliyat sonrası rekonstrüksiyon plakası yapıldı. Ameloblastoma, yüksek nüks oranına sahip olduğu için bu olguda rezeksiyon yapılmıştır. Nüks ihtimali nedeniyle hastanın takibi yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, mandibula, rekonstrüksiyon plağı

Recurrent Ameloblastoma

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Sema Dutar

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introductions: Ameloblastoma is a benign tumor with epithelial odontogenic origin, but it has locally invasive character and aggressively causes destruction in surrounding anatomical structures. This tumor, which is more common in the mandible than in the maxilla, is usually located in the ramus and angulus regions of the mandible. This tumor is characterized by slow-growing and painless swelling and usually recognized by routine radiography or bone expansion. Since it is a tumor with a high risk of recurrence, excision of the mass with intact bone is recommended for its treatment.

Case Presentation: A 56-year-old male patient was operated twice due to ameloblastoma in 2018 and 2020. Operation was considered again in 2023 due to ameloblastoma recurrence. Considering the character and size of the tumor, it was anticipated that the patient would need reconstruction and 3d imaging was requested from the patient. Using 3d data, a special prosthesis was prepared for the patient before surgery. The patient was operated under general anesthesia. The previously installed reconstruction plate was removed and the tumor excision with solid bone borders was done. The previously prepared prosthesis was placed.

Conclusion: Postoperative reconstruction plate was done. Because ameloblastoma has a high recurrence rate, resection was performed in this case. Due to the possibility of recurrence, the patient is followed up.

Keywords: ameloblastoma, mandible, reconstruction plate

[PP-026]

Bifosfonat Kullanan Hastalarda Kemik Nekrozu

Ümit Ertas, Onur Engin Can, Aghasaf Guliyev

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Günümüzde ilerleyen yaşla birlikte malignansilerin görülme sıklığı artmaktadır. Kemik metastazlarının yaygın olduğu meme, prostat ve akciğer kanserlerinde de intravenöz bisfosfonatlar sıklıkla kullanılmaktadır. Bisfosfonatların kanser hastalarında sağladıkları yararın dışında yaşam kalitesini ciddi düzeyde etkileyen bir komplikasyon olan çene kemiklerinde osteonekroza (BRONJ) yol açma riskleri de bulunmaktadır.

Vaka: 81 yaşında erkek hasta, kemik yüzeyinin açıkta kalması ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu..Hastanın anamnezinden 13 yıl önce prostat kanseri tanısı konulduğu ve 1 yıldır kemik metastazı nedeniyle intravenöz bifosfonat kullandığı öğrenildi..Hastanın 7 yıl önce diş çekimi yapılmış. Ağız içi muayenede sağ mandibulada açıkta nekrotik kemik ve fistül oluşumu görüldü. Antibakteriyel tedavinin ardından bronj tanısıyla sekestrektomi uygulandı. tüm nekrotik kemik temizlendikten sonra rekonstrüksiyon plağı koyuldu. Cerrahi alan primer kapatılıp postoperatif öneriler verilmiştir.

Sonuç: Multi-disipliner bir sağlık ekibinin bir parçası olarak diş hekimleri, bronjun önlenmesinde kritik bir role sahiptir. Bu nedenle, antirezorptif/antianjiyojenik tedavi öncesi ve tedavi sırasında yapılacak genel diş muayenesi, bronj riskini önemli ölçüde azaltabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bisfosfanat, bronj, sekestrotomi

Bone Necrosis In Patients Using Bisphosphonate

Ümit Ertas, Onur Engin Can, Aghasaf Guliyev

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery,Erzurum

Introduction: The incidence of malignancies has been increased with advanced age in these days. Intravenous bisphosphonates are also frequently used in breast, prostate and lung cancers, where bone metastases occur commonly. Although bisphosphonates provide certain advantages for cancer patients, they involve the risk of bisphosphonate related osteonecrosis of the jaw (BRONJ).

Case presentation: A 81-year-old male referred to our clinic with complaints of exposed bone surface and pain. According to the patient's history, it was learned he was diagnosed with prostate cancer 13 years ago and has been used intravenous bisphosphonate due to bone metastasis for 1 years..The patient had a tooth extraction 7 year ago. In intraoral examination, exposed necrotic bone and fistula formation were observed in the right mandibula. Following the antibacterial therapy, sequestrectomy was performed with a provisional diagnosis of bronj. After all necrotic bone was cleaned, a reconstruction plate was placed. The surgical area was closed primarily, and postoperative recommendations were given.

Conclusion: Dentists, as part of a multi-professional team, have a critical role in preventing bronj. Thus, dental screening before initiating and during antiresorptive/antiangiogenic therapy can significantly lower the risk of bronj.

Keywords: Bisphosphonate, bronj, sequestrectomy

[PP-027]

Kirschner Teli Stabilizasyonu İle Mandibular Kondil Fraktürünün Açık Redüksiyonu

Ümit Ertas, Sabuhi Abbasbayli, Serdar Demir

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Mandibular kondil fraktürleri fonksiyonun ve estetiğin geri kazanımının zor olduğu bozukluklara yol açabileceğinden immobilizasyonu ve redüksiyonu oldukça önemlidir. Özellikle mandibulanin hareketlerinde kısıtlılık, ağrı, maloklüzyon, TME'de patolojik değişiklikler, osteonekrozis, fasial asimetri, ankiloz, fonksiyon ve büyüme bozuklukları gibi uzun dönem komplikasyonlara neden olabilirler.

Vaka: 20 yaşında kadın hasta epilepsi nöbeti sonrası sağ kondildeki fraktür nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastada ağız kısıtlılığı ve sağ kulak önünde ağrı mevcuttu. Yapılan BT incelemesinde sağ tarafta mediale deplase mandibular kondil fraktürü tespit edildi. Hasta genel anestezi altında opere edildi. Preauricular insizyon ile fraktür hattına ulaşıldı. Fraktür parçaları redükte edilip, 1 adet Kirschner teli ile tespit edildi ve arch bar ile oklüzyon sağlandı. Ameliyat sonrası dönemde ağız açıklığı normal, oklüzyon düzgündü. 4 hafta sonra Kirschner teli çıkarıldı.

Sonuç: Kondil kırıkları muayenesi ve tedavi planlaması detaylıca, en uygun şekilde yapılmalıdır. Açık redüksiyonda skar ve fasiyal paraliz gibi komplikasyonlar daha sık yaşanabilirken; kapalı redüksiyonda ağrı, ağız açıklığında kısıtlılık, maloklüzyon, asimetri gibi komplikasyonlar görülmektedir. Açık redüksiyon tercih edilen metottur.

Anahtar Kelimeler: kondil kırığı, fiksasyon, kirschner

Open Reduction Of Fracture Of The Mandibular Condyle With Kirschner Wire Stabilization

Ümit Ertas, Sabuhi Abbasbayli, Serdar Demir

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Since cases of mandibular condyle fractures may result in difficulty of recovery of functional and aesthetic disorders, their immobilization and reduction are very important. It may cause long-term complications as well as limited mandibular movement, pain, malocclusion, pathological changes in the TMJ, osteonecrosis, facial asymmetry, ankylosis, functional and growth disorders.

Case: A 20-year-old female patient was admitted to our clinic due to a fracture in the right condyle following an epileptic seizure. The patient had mouth limitation and pain in front of the right ear. In the CT examination, a medial displaced mandibular condyle fracture was detected on the left side. The patient was operated under the general anesthesia. The fracture line was reached with a preauricular incision. Broken pieces were reduced and fixed with 1 Kirschner wires and occlusion was achieved by applying an arch bar.. In the post op period, the opening of the mouth was normal and the occlusion was smooth. Kirschner wires were removed 4 weeks later.

Conclusion: Examination and treatment planning for condyle fractures should be done in the most appropriate way in detail. Complications such as scar and facial paralysis may be experience more frequently in open reduction; while pain, restriction of the mouth opening, malocclusion, and asymmetry are observed in closed reduction. Open reduction is the preferred method.

Keywords: condyle fractures, fixation, kirschner

[PP-028]

Oral Skuamöz Hücreli Karsinomun Hemimaksillektomi Ile Tedavisi

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Serdar Demir

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Skuamöz hücreli karsinom ağız boşluğunda görülen malign tümörlerin %90'ından fazlasını oluşturmaktadır. Siklikla 40 yaş üzerinde ve erkeklerde görülür. Tütün ürünleri, sigara, alkol kullanımı, kötü ağız hijyeni, kötü beslenme, viral etkenler ve kronik irritasyon en önemli sebeplerindendir. Klinik olarak ilk bulgusu genellikle ağrısız ülser oluşumudur. En fazla tutulan bölgeler; dil, ağız tabanı, alveol kret ve sert damaktır.

Vaka: 32 yaşındaki kadın hasta sol maksilla posteriorda kırmızı ülser alan ve şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu hastaya insizyonel biyopsi yapıldı ve SCC tanisi konuldu. Genel anestezi altında ekstraoral insizyon ile maxilla açığa çıkarıldı. Tümör nüksü önlemek amacıyla etrafındaki 5 mm sağlam dokuyu da içerecek şekilde hemimaxillektomi yapılarak çıkarıldı. Çevre dokulardan frozen biyopsi yapıldı.

Sonuç: Oral kanserler genellikle standart protokollere göre tedavi edilmezler ve tedavi planı hastanın yaşı, genel durumu, tümörün evresi ve histolojik tipi bir arada değerlendirilerek kişiye özel oluşturulur. Oral skuamöz hücreli karsinomlarda da erken tani, kür elde edilmesinde çok önemli bir faktördür. Tümörün sağlam kemik dokusu ile birlikte çıkarılması esastir.

Anahtar Kelimeler: Oral neoplazm, oral skuamöz hücreli karsinom, hemimaksillektomi

Treatment Of Oral Squamous Cell Carcinoma With Hemimaxillectomy

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Serdar Demir

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Squamous cell carcinoma accounts for more than 90% of malignant tumors in the oral cavity. It is frequently observed in men over 40 years old. Tobacco products, smoking, alcohol use, poor oral hygiene, poor nutrition, viral factors and chronic irritation are among the most important causes. The first clinical finding is usually painless ulcer formation. The most popular areas are; tongue, base of mouth, alveolar crest and hard palate.

Case: A 32-year-old female patient applied to our clinic due to red ulcerated area and swelling in the left maxilla posterior. As a result of clinical and radiological examination, the patient was diagnosed with SCC. In order to prevent tumor recurrence, it was removed by hemimaxillectomy, including 5 mm of healthy tissue around it. Frozen biopsy was performed from the surrounding tissues.

Conclusion: Oral cancers are generally not treated according to standard protocols and the treatment plan is created individually by evaluating the patient's age, general condition, tumor stage and histological type. Early diagnosis is also a very important factor in achieving cure in oral squamous cell carcinomas. It is essential to remove the tumor together with intact bone tissue.

Keywords: Oral neoplasm, oral squamous cell carcinoma, hemimaxillectomy

[PP-029]

Zigoma Ve Orbita Fraktürünün Rekonstrüksiyonu

Ümit Ertas, Sema Dutar, Mustafa Bayer

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Zigoma ve orbital kırıklar maksillofasiyal cerrahide sık görülen travmalardır. Travmanın şiddetine bağlı olarak, hastalarda önemli estetik ve fonksiyonel eksikliğe neden olabilirler. Hastanın yaşı veya travmanın şiddeti gibi faktörlere bağlı olduğu gibi basit, nondeplase veya greenstick kırıklarından karmaşık, parçalanmış, deplase kırıklara kadar geniş bir spektrum oluşturur. Zigoma ve orbital kırıkların tedavisi yetişkinlerde ve çocuklarda farklılık gösterir. Tedavinin amacı, en düşük morbidite ve komplikasyon oranına sahip zigoma ve orbital yapıya uygun estetik görünüm sağlamaktır.

Vaka: 52 yaşında erkek hasta, yabancı cisim çarpması sonucu kliniğimize başvurdu. Hastanın sol orbita medialinde ve sol zigoma orbital bölgesinde fraktür ve aynı bölgede laserasyon mevcuttu. Genel anestezi altında laserasyon olan bölgeden tam kalınlık flep kaldırılarak fraktür hattına ulaşıldı, plak yerleştirildi. Lasere olan yerler primer olarak kapatıldı.

Sonuç: Yer değiştirmiş kırıkların plak ile rekonstrüksiyonu önerilir. Çok parçalı kırıklarda estetik problem yoksa plak rekonstrüksiyonu uygulanamayabilir. Plakalarda enfeksiyon yoksa, plakanın çıkarılmasına gerek yoktur. Var olan fasial sinir hasarının tamiri yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: fraktür, orbita, zigoma

Reconstruction Of Zygoma And Orbita Fracture

Ümit Ertas, Sema Dutar, Mustafa Bayer

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Zygomas and orbital fractures are common traumas in maxillofacial surgery. Depending on the severity of trauma, they can cause significant aesthetic and functional deficiency in patients. Depending on factors such as the age of the patient or the severity of trauma, it creates a wide spectrum from simple, nondeplaced or greenstick fractures to complex, fragmented, displaced fractures. The treatment of zygoma and orbital fractures differs in adults and children. The aim of the treatment is to provide an aesthetic appearance suitable for zygoma and orbital structure with the lowest morbidity and complication rate.

Case Presentation: A 52-year-old male patient was admitted to our clinic due to a foreign object impact. The patient had a fracture in the medial left orbit and the left zygoma orbital region and a laceration in the same area. Under general anesthesia, a full-thickness flap was removed from the lacerated area, the fracture line was reached, and a plate was placed. The lasered areas were closed primarily.

Conclusion: Reconstruction of displaced fractures with plaque is recommended. If there is no aesthetic problem in multi-part fractures, plaque reconstruction may not be applied. If there is no infection in the plates, there is no need for plate removal. Existing facial nerve damage was repaired.

Keywords: fracture, orbita, zygoma

[PP-030]

27 Yil Önceki Trafik Kazası Sonrası Oluşan Tme Ankilozu

Ümit Ertas, Onur Engin Can, Zeynep Sevilmiş

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: TME Ankilozu varlığında hastaların çene hareketleri kısıtlanır, konuşma bozulur, çiğneme zorlaşır. Uygulanan tedavilerin amacı fonksiyonun geliştirilmesi, reankilozun önlenmesi ve gelişim dönemindeki bireylerde simetrik alt çene gelişiminin sağlanmasıdır. Temporal kas flebi ankiloz cerrahisinde sonucu pozitif yönde etkilemektedir. Ankiloz cerrahisi sonrası her zaman reankiloz riski vardır

Vaka: 55 yaşında erkek hasta 27 yıl önce önce trafik kazası geçirmiş ve dış merkezde opere olmuş. hastada zamanla ankiloz gelişmiş. bizim kliniğimize ağız açmada kısıtlılık şikayetiyle başvurdu. hasta ameliyat edilmeden önce eklem protezi hazırlandı.hasta genel anestezi altında opere edildi.Her iki tme bölgesindeki ankilotik kemikler ve fibröz bantlar uzaklaştırıldı.Çene hareketleri kontrol edildi.önceden hazırlanan eklem protezi yerleştirildi.

Sonuç: Temporomandibular eklem ankilozu vakit geçirilmeden tedavisi yapılması gereken, relaps riski yüksek durumlardır. Daha ciddi komplikasyonlar olmadan erken dönemde müdahale sağlanmalıdır. Bu olguda ameliyat sonrası ağız açıklığı başarılı şekilde arttırıldı ve tme lateral hareketleri arttırıldı. Reankiloz riski için hasta takibi yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ankiloz, eklem protezi, temporomandibular eklem

Tmj Ankylosis After A Traffic Accident 27 Years Ago

Ümit Ertas, Onur Engin Can, Zeynep Sevilmiş

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery,Erzurum

Introduction: In the presence of TMJ Ankylosis, patients' jaw movements are restricted, speech is impaired, and chewing becomes difficult. The aim of the treatments applied is to improve the function, prevent reankylosis and provide symmetrical mandible development in individuals in the developmental period. Temporal muscle flap positively affects the outcome in ankylosis surgery.

Case Presentation: A 70-year-old male patient had a traffic accident 27 years ago and was operated on at an outside center. The patient developed ankylosis over time. He applied to our clinic with a complaint of limitation in mouth opening. A joint prosthesis was prepared before the patient was operated on. The patient was operated under general anesthesia. Ankylotic bones and fibrous bands in both TMJ areas were removed. Jaw movements were checked. The previously prepared joint prosthesis was placed.

Conclusion: Temporomandibular joint ankylosis is a condition with a high risk of relapse, requiring immediate treatment. Early intervention should be provided without more serious complications. In this case, postoperative mouth opening was successfully increased and lateral movements of the tmj were increased. Patient follow-up is carried out for the risk of reankylosis.

Keywords: ankylosis, joint prosthesis, temporomandibular joint

[PP-031]

İş Kazası Sonrası Maksillofasiyal Travma Ve Laserasyon

Ümit Ertas, Sabuhi Abbasbayli, Enes Tarakçı

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Ağız, çene ve yüz bölgeleri travma riski yüksektir. Ağız, diş ve çene yaralanmaları yeterli ve hızlı bir şekilde tedavi edilmezse, sadece fonksiyonel veya estetik sorunlara değil, bazen daha ciddi sağlık sorunlarına da yol açabilir. Yüz bölgesi kan akışının zengin olması nedeniyle diğer vücut bölgelerinden farklıdır ve bu da ameliyat sonrası enfeksiyon riskini azaltır. Ancak yara izi kalma olasılığı nedeniyle ağız, diş ve çene kesileri sadece estetik sorunlara değil aynı zamanda psikolojik sorunlara da neden olabilir. Bu nedenle oral ve maksillofasiyal laserasyon tedavisi, hasarın yeri ve yaygınlığına bağlı olarak hızlı ve doğru bir değerlendirme gerektirir.

Vaka: 62 yaşında erkek hasta spiral taşı ile ağaç keserken spiral taşının fırlamasıyla travma aldı. hastanın sol kaşından başlayan burun kenarı ve dudağı da içine alan laserasyonu ve orbita tabanında ve maksillada fraktürü mevcuttu. hasta genel anestezi altında opere edildi. orbita tabanına mesh yerleştirildi. kırık segmentler reddükte edilerek plak yerleştirildi. laserasyon olan bölge irrigate edildi ve flep kaydırılarak sütüre edildi.

Sonuç: Yüzdeki laserasyonların nedeni sıklıkla düşme veya iş kazası sonrası meydana gelir. maksillofasiyal kırıklar ve laserasyonlar sıklıkla yüzün orta üçte birlik kısmında görülür.

Anahtar Kelimeler: laserasyon, estetik, fraktür

Maxillofacial Trauma And Laceration After Industrial Accident

Ümit Ertas, Sabuhi Abbasbayli, Enes Tarakçı

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: The oral and maxillofacial regions are exposed outwardly, and therefore, carry a high risk of trauma. If oral and maxillofacial lacerations are not managed adequately and immediately, they may lead not only to functional or esthetic disability, but also, at times, to more serious health concerns. The facial area is different from other body areas, as it has rich blood supply, which reduces the risk of postoperative infection. However, due to the possibility of scarring, oral and maxillofacial lacerations can cause not only aesthetic problems, but also psychological issues. Therefore, oral and maxillofacial laceration treatment requires prompt and accurate evaluation, depending on the location and extent of the damaged area.

Case: A 62-year-old male patient was injured when the spiral stone flew off while he was cutting a tree with it. The patient had a laceration starting from the left eyebrow, including the edge of the nose and lip, and a fracture in the orbital floor and maxilla. The patient was operated under general anesthesia. Mesh was placed on the orbital floor. The broken segments were reduced and a plate was placed. The lacerated area was irrigated and the flap was slide and sutured.

Conclusion: The cause of facial lacerations often occurs after a fall or industrial accident. Maxillofacial fractures and lacerations frequently occur in the middle third of the face.

Keywords: laceration, aesthetic, fracture

[PP-032]

Mandibulada Skuamöz Hücreli Karsinom

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Eda Özbilge

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Oral bölgede en sık görülen malign tümör skuamöz hücreli karsinomdur. SCC'nin en iyi sonuç veren tedavi seçeneği cerrahi tedaviyle birlikte radyoterapi/kemoterapi olarak bilinmektedir. Cerrahi tedaviyi tümörün rezeksiyonu, boyun diseksiyonu ve rekonstrüksiyon oluşturmaktadır Hastaların %40'ından fazlasında ilk tanı anında nod tutulumu mevcut olduğu literatürde bildirilmiştir. Tedavisinde en kritik hususlardan biri boyun metastazi değerlendirilmesi ve yönetilmesidir

Vaka: 51 yaşında erkek hasta sağ alt molar bölgede hızla büyüyen karnabahar şeklinde şişlik şikayetiyle başvurdu. Bölgeden alınan insizyonel biyopsi sonrası SCC tanısı konuldu.SCC evreleme amaçlı PET/BT çalışıldı. Bilateral posterior servikal alanda hipermetabolik lenf nodları izlendi. Genel anestezi altında ekstraoral insizyon ile mandibula açığa çıkarıldı. Tümör nüksü önlemek amacıyla etrafındaki 1.5 cm sağlam dokuyu da içerecek şekilde çıkarıldı. Çevre dokulardan frozen biyopsi yapıldı.sağ mandibular bölgeye rekonstrüksiyon plağı yerleştirildi.Hastaya bilateral servikal lenf nodu tutulumunu nedeniyle Kbb tarafından peroperatif bilateral boyun diseksiyonu uygulandı.

Sonuç: Oral kanserlerin mortalite bakımından erken teşhis edilmeleri oldukça önemlidir. Diş hekimleri ağrısız şişlikleri takip etmeli, etiyolojik zemin olmadan ya da irritasyon etkenleri uzaklaştırıldıktan sonra iki hafta içerisinde iyileşmeyen lezyonları malignite yönünden değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: mandibulektomi, skuamöz hücreli karsinom, boyun diseksiyonu

Squamous Cell Carcinoma Of The Mandibula

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Eda Özbilge

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery,Erzurum

Introduction: The most common malignant tumor in the oral region is squamous cell carcinoma. The most effective treatment option for SCC is known as radiotherapy/chemotherapy combined with surgical treatment. Surgical treatment consists of tumor resection, neck dissection and reconstruction. It has been reported in the literature that more than 40% of patients have node involvement at the time of initial diagnosis. One of the most critical aspects in its treatment is the evaluation and management of neck metastases.

Case Presentation: A 51-year-old male patient presented with the complaint of a rapidly growing cauliflower-shaped swelling lower right molar region. A diagnosis of SCC was made after incisional biopsy taken in the region. PET/CT was studied for SCC staging.Hypermetabolic lymph nodes were observed in the bilateral posterior cervical area.. The mandibula was exposed by extraoral incision under general anesthesia. The tumor was removed, including 1.5 cm of surrounding healthy tissue, to prevent recurrence.Frozen biopsy was performed from the surrounding tissues. A reconstruction plate was placed in the right mandibular region Because of bilateral cervical lymph node involvement, peroperative bilateral neck dissection was performed by the ENT.

Conclusion: Early diagnosis of oral cancers in terms of mortality is very important. Dentists should monitor painless swellings and evaluate lesions that do not heal without an etiological basis or within two weeks after removal of irritants for malignancy.

Keywords: mandibulectomy, squamous cell carcinoma, neck dissection

[PP-033]

Santral Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu

Büşra Akçay Damar, Mehmet Yaltırık

İstanbul Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Dev hücreli granülomlar, nadir görülen lezyonlardır. Hücresel fibroz doku içeren, çok sayıda kanamalı odak, çok çekirdekli dev hücre toplulukları ve zaman zaman dokulu kemik trabekülleri içeren özelliklere sahiptir. Klinik görünümü, radyografilerde tespit edilen yavaş büyüyen, ağrısız çene şişliklerinden başlayarak ağrı ve yüz şişliği ile ilişkilendirilen agresif, hızla genişleyen varyantlara kadar değişmektedir. Dev hücreli granülomlar, buldukları dokuya göre santral ve periferik olarak sınıflandırılabilir gibi aynı zamanda agresif veya agresif olmayan olarak sınıflandırılır ve agresif alt tip ağrı, hızlı büyüme, kortikal kemik tutulumu, kök rezorpsiyonu ve daha yüksek nüks riski gibi özellikleri sergiler ve genellikle genç popülasyonlarda görülür. Radyolojik görünümler değişkenlik gösterebilmektedir.

Santral dev hücreli granülom (SDHG) için cerrahi, radyasyon tedavisi, interferon, intralezyonel kortikosteroidler ve tirozin kinaz inhibitörleri dahil olmak üzere çeşitli tedavi yöntemleri mevcuttur, ancak özellikle agresif varyant vakalarında SDHG için birincil tedavi seçeneği cerrahidir

Vaka: Bu vaka raporunda 79 yaşındaki bir erkek hastanın, intraoral alveol krette oluşan ağrısız şişlik şikayeti ile başvurduğu bir olgu sunulmaktadır. Lokal anestezi altında cerrahi enükleasyon gerçekleştirilmiş ve histopatolojik inceleme ile SDHG tanısı konulmuştur. Bir yıllık takip süresince nüks görülmemiştir. Genellikle daha genç bireyleri etkilemesine rağmen, bu olgu yaşlı hastalarda da dev hücre granülomlarının görülebileceğini göstermektedir. SDHG'lerin etyolojisi net değildir ve ayırıcı tanı için histopatolojik inceleme gerekmektedir. Sonuç olarak, erken tanı ve tedavi ile morbiditeyi azaltmak ve uzun vadede başarılı sonuçlar elde etmek mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Santral Dev Hücreli Granülom, Mandibula, Enükleasyon

Central Giant Cell Granuloma: Case Report

Büşra Akçay Damar, Mehmet Yaltırık

Istanbul University, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Introduction: Giant cell granuloma, a relatively rare lesion primarily located in the head and neck area, is characterized by cellular fibrous tissue containing multiple hemorrhagic foci, multinucleated giant cell aggregations, and occasional woven bone trabeculae. Clinical presentations range from slow-growing, painless jaw swellings detected on X-rays to aggressive, rapidly expanding variants associated with pain and facial swelling. While central and peripheral giant cell granulomas are recognized, they are further categorized as non-aggressive or aggressive, with the latter displaying characteristics like pain, rapid growth, cortical bone involvement, root resorption, and higher recurrence risk, predominantly affecting younger individuals. Radiological appearances vary, and multifocal lesions may raise suspicions of hyperparathyroidism.

Surgical excision is the primary treatment, with outcomes favoring this approach. Non-surgical methods, including radiotherapy, systemic calcitonin, and intralesional corticosteroid injections, have also demonstrated efficacy

Case Presentation: This report presents the case of a 79-year-old male patient with an asymptomatic intraoral alveolar crest swelling, leading to a diagnosis of central giant cell granuloma. Surgical enucleation and curettage were performed under local anesthesia, resulting in complete excision and a favorable prognosis without recurrence over one year of follow-up. Despite typically affecting younger individuals, this case highlights that giant cell granulomas can occur in older patients. The etiology remains unclear, and histopathological examination remains the gold standard for diagnosis. Careful consideration and evaluation are required to differentiate it from other lesions with similar presentations. Overall, prompt diagnosis and management are crucial for reducing morbidity and achieving better long-term outcomes.

Keywords: Central Giant Cell Granuloma, Enucleation, Mandible

[PP-034]

Ameloblastoma: Olgu Sunumu

Kübra Yakut, Hilal Alan

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

Giriş: Ameloblastoma, odontojenik tümörler içerisinde sık görülen, benign ancak lokal agresif büyüyen epitelyal tümördür. Genellikle yavaş büyüyen, diş kaybı, maloklüzyon, parestezi ve ağrı ile kendini gösterebilirken, hastaların %35 i tamamen asemptomatiktir ve lezyonlar rutin radyografik muayenede tesadüfen fark edilir. Olguların %80 i mandibulada ve sıklıkla ramusta gözlenmekte, molar dişle ilişkili olabilmektedir. Radyografide multiloküler olabileceği gibi uniloküler radyolüsent de görülebilir. Multiloküler olgular 'bal peteği' görünümünde olabilir. Tedavisinde genel olarak geniş rezeksiyon, enükleasyon veya enükleasyonla birlikte küretaj yapılmaktadır.

Olgu: 48 yaşında erkek hasta rutin muayene sebebiyle başvurdu. Klinik muayenede mandibula sol anterior bölgede yumuşak doku hipertrofisi, radyografik muayenede ise sınırları belirgin, radyolüsent görüntü veren lezyon ve kemik rezorpsiyonları tespit edildi. İnsizyonel biyopsi sonucunda, histopatolojik incelemede kitlenin ameloblastoma olduğu öğrenildi. Lokal anestezi altında ilgili bölgeye intraoral yaklaşımla enükleasyon ve küretaj yapılarak bölgenin tedavisi gerçekleştirildi.

Sonuç: Ameloblastomanın tedavisinde uniloküler, küçük lezyonlar için daha konservatif yaklaşım önerilirken, multiloküler ve büyük lezyonlarda geniş rezeksiyon önerilmektedir. Rezeksiyon yapıldıktan sonra bölgede yumuşak ve sert dokunun rekonstrüksiyonu sağlanmalıdır. Bu hastada bölgedeki kitle enükle edilerek çevresindeki kemik doku kürete edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, lokal agresif, rezeksiyon

Ameloblastoma: Case Report

Kübra Yakut, Hilal Alan

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: Ameloblastoma is a benign but locally aggressive growing epithelial tumor that is common among odontogenic tumors. While it is generally slow-growing and can manifest itself with tooth loss, malocclusion, paresthesia and pain, 35% of patients are completely asymptomatic and the lesions are noticed incidentally during routine radiographic examination. 80% of the cases are observed in the mandible and often in the ramus, and may be related to the molar tooth. It may be multilocular or unilocular radiolucent may be seen on radiography. Multilocular cases may have a 'honeycomb' appearance. Its treatment generally involves extensive resection, enucleation, or curettage combined with enucleation.

Case: A 48-year-old male patient was admitted for routine examination. In clinical examination, soft tissue hypertrophy was detected in the left anterior region of the mandible, and in radiographic examination, lesions and bone resorptions with well-defined borders and a radiolucent appearance were detected. As a result of incisional biopsy, histopathological examination revealed that the mass was ameloblastoma. Under local anesthesia, the treatment of the area was performed by enucleation and curettage via an intraoral approach.

Conclusion: In the treatment of ameloblastoma, a more conservative approach is recommended for unilocular, small lesions, while extensive resection is recommended for multilocular and large lesions. After resection is performed, reconstruction of soft and hard tissue in the area should be achieved. In this patient, the mass in the area was enucleated and the surrounding bone tissue was curetted.

Keywords: ameloblastoma, locally aggressive, resection

[PP-035]

Periferel Ossifiye Fibrom: Olgu Sunumu

Bahadır Sancar, Kübra Yakut

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

Giriş: Periferel ossifiye fibroma, reaktif proliferasyon gösteren, mukozadan kabarık, polipoid ve nodüler yapıda gingival bir lezyondur. Sıklıkla genç erişkinlerde ve daha çok kadınlarda ortaya çıkar. Maksiller anterior bölge en sık görüldüğü lokalizasyon olup 1-2 cm çaplı, geniş tabanlı veya saplıdır. İlişkili olduğu dişlerde mobiliteye neden olabilir. Tedavisinde cerrahi olarak derindeki dokunun periost da dahil olmak üzere tam olarak eksizyonu gerekmektedir. Seyrek olarak nüks görülmektedir.

Olgu: Kliniğe sağ maksiller anterior bölgede gingival mukozada şişlik şikayetiyle gelen 82 yaşında kadın hastada, saplı, ağrısız yumuşak doku kitlesi tespit edildi. Yapılan radyografik muayenede ise ilgili bölgedeki dişler üzerine süperpoze olan radyolüsent alan tespit edildi. Eksize edilen dokunun yapılan histopatolojik değerlendirme sonucu periferel ossifiye fibrom olduğu öğrenildi.

Sonuç: Periferel ossifiye fibrom tedavisinde çok çeşitli farklı cerrahi teknikten yararlanılmaktadır. Tedavisi genel olarak kitlenin tamamen eksizyonu şeklinde olmakla beraber, eksizyonel biyopsi sonucu oluşan defekte göre subepitelyal bağ dokusu grefti ile birlikte koronale veya laterale kaydırılan flep tercih edilebilir. İlgili hastada kitle lokal anestezi altında intraoral yaklaşımla bir miktar gingival dokuyu içerecek şekilde eksize edilip, bölge sekonder iyileşmeye bırakılmıştır.

Anahtar Kelimeler: periferel ossifiye fibrom, polipoid ve nodüler yapı, reaktif büyüme

Peripheral Ossifying Fibroma: Case Report

Bahadır Sancar, Kübra Yakut

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: Peripheral ossifying fibroma is a gingival lesion with reactive proliferation, raised from the mucosa, polypoid and nodular in structure. It often occurs in young adults and mostly in women. The maxillary anterior region is the most common location and is 1-2 cm in diameter with a wide base or stalk. It may cause mobility in the teeth it is associated with. In its treatment, complete surgical excision of the deep tissue, including the periosteum, is required. Relapse is rare.

Case: A stalked, painless soft tissue mass was detected in an 82-year-old female patient who came to the clinic with a complaint of swelling in the gingival mucosa in the right maxillary anterior region. During the radiographic examination, a radiolucent area superimposed on the teeth in the relevant area was detected. As a result of the histopathological evaluation, it was learned that the excised tissue was a peripheral ossifying fibroma.

Conclusion: A wide variety of different surgical techniques are used in the treatment of peripheral ossifying fibroma. Although the treatment is generally complete excision of the mass, a coronally or laterally shifted flap along with a subepithelial connective tissue graft may be preferred depending on the defect resulting from the excisional biopsy. In the relevant patient, the mass was excised using an intraoral approach under local anesthesia, including some gingival tissue, and the area was left for secondary healing.

Keywords: peripheral ossifying fibroma, polypoid and nodular structure, reactive growth

[PP-036]

Mandibulada Yapışık Dişeti Miktarı Yetersiz İmplantların Serbest Dişeti Greftiyle Tedavisi:Vaka Raporu

Bahadır Sancar, Kübra Yakut, Berivan Kozan, Mehmet Sait Şimşek
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

Giriş: İmplant çevresinde yeterli miktarda keratinize diş eti varlığı, marjinal kemik seviyesinin korunması açısından önemlidir. Bu olgu sunumunda 2 ayrı hastaya ait yapışık diş eti miktarı yetersiz olan implantların, serbest diş eti grefti kullanılarak yapışık diş eti miktarı artırımının sonuçları sunulmaktadır.

Olgu 1: 52 yaşında sistemik hastalığı bulunmayan kadın hastada,yetersiz yapışık diş eti kalınlığı sebebiyle serbest diş eti grefti ile bölgedeki yapışık diş eti miktarının artırılması hedeflenmiştir. 15 numaralı bistüri ile implantların bukkal marjinal yüzeyinde mukogingival hat üzerinde yatay bir insizyon yapılmıştır. Devamında implant yüzeyine paralel ve yarım kalınlık olacak şekilde insizyon hattı derinleştirilerek alıcı greft yatağı hazırlanmıştır. Palatinal mukozadan serbest diş eti grefti elde edilerek, alıcı bölgeye mesial ve distal kenarlarından basit süturlarla sabitlenip, iyileşme başlıkları etrafına askı süturlar atılarak stabilize edilmiştir.

Olgu 2: 63 yaşında erkek hasta,implant tedavisi sonrası 1. ayda dişeti çekilmesi gözlenmiştir.Yapışık dişetinin yetersizliğinin tedavisi için serbest bağ dokusu grefti olgu 1’de anlatıldığı gibi planlanmıştır.

Sonuç: Keratinize doku varlığının implantların uzun dönemde fonksiyonuna olumlu yönde katkı sağlamaktadır.İmplant çevresinde keratinize doku artırımı gereken durumlarda serbest diş eti grefti yöntemi ile artırılabilceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: keratinize diş eti, mukogingival cerrahi, serbest diş eti grefti

Treatment of Implants with Insufficient Amount of Attached Gingiva in the Mandible with Free Gum Graft: Case Report

Bahadır Sancar, Kübra Yakut, Berivan Kozan, Mehmet Sait Şimşek
İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: The presence of a sufficient amount of keratinized gingiva around the implant is important for preserving the marginal bone level. In this case report, the results of increasing the amount of attached gingiva using free gingival graft for implants with insufficient amount of attached gingiva from 2 different patients are presented.

Case 1: In a 52-year-old female patient without any systemic disease, it was aimed to increase the amount of attached gingiva in the area with a free gingival graft due to insufficient adherent gingival thickness. A horizontal incision was made on the mucogingival line on the buccal marginal surface of the implants with a number 15 scalpel. Subsequently, the recipient graft bed was prepared by deepening the incision line parallel to the implant surface and half thickness. A free gingival graft was obtained from the palatal mucosa, fixed to the recipient area with simple sutures from the mesial and distal edges, and stabilized by placing hanging sutures around the healing caps.

Case 2: A 63-year-old male patient experienced gingival recession in the first month after implant treatment. Free connective tissue graft was planned as described in case 1 for the treatment of insufficiency of attached gingiva.

Conclusion: The presence of keratinized tissue contributes positively to the long-term function of implants. It has been concluded that in cases where increased keratinized tissue around the implant is required, it can be increased with the free gingival graft method.

Keywords: keratinize diş eti, mukogingival cerrahi, serbest diş eti grefti

[PP-037]

Eminektomi olgu sunumu

Cennet Şule Demirezer, Hüseyin Can Tükel
Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

Giriş: Temporomandibular eklem (TME) dislokasyonu çene hareketleri sırasında kondilin aşırı derecede ileri yönde hareketi nedeniyle artiküler eminensin önünde konumlanarak bu konumda sabit kalması ve eklem yüzeylerinin tümüyle birbirinden ayrılmasıdır. Kondilin aşırı ileri hareketini sınırlandırmak için sklerozan ajanların eklem içi enjeksiyonu, eklem içerisine otolog kan enjeksiyonu, lateral pterigoid kasa botulinum toksin enjeksiyonu, lateral pterigoid myotomi, temporalis tendonun skarifikasyonu, proloterapi, artiküler eminens yüksekliğinin artırılması, zigomatik arkın osteotomi ile ayrılarak eminensin medialine fikse edilmesi, titanyum plaklar ile eminensin engel oluşturma ve artiküler eminensin redüksiyonu (eminektomi) ile kondilin serbest hareketlerine izin verilmesi tedavileri uygulanmaktadır.

Vaka:: Genel anestezi altında preaurikular yaklaşım ile eklem kapsülü ve zigomatik ark açığa çıkarıldı. Zigomatik ark üzerinde periost elevatörü ile dokular kaldırılarak artiküler eminens açığa çıkarıldı. Piezo cerrahi estrümanlar ile artiküler eminensin osteotomi yapılarak eminens uzaklaştırıldı. Cilt altı dokular rezorbe olabilen suture ile kapatılırken cilt prolene suture ile primer olarak kapatıldı. 1 aylık kontrolünde hasta dislokasyon olmadığını belirtti.

Anahtar Kelimeler: Dislokasyon, TME, Eminektomi

Eminectomy case report

Cennet Şule Demirezer, Hüseyin Can Tükel
Çukurova University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Introduction: Temporomandibular joint (TMJ) dislocation is a condition in which the condyle is positioned in front of the articular eminence due to excessive forward movement of the condyle during jaw movements and remains fixed in this position and the articular surfaces are completely separated from each other. Intra-articular injection of sclerosing agents, intra-articular injection of autologous blood, botulinum toxin injection into the lateral pterygoid muscle, lateral pterygoid myotomy, scarification of the temporalis tendon, prolotherapy to limit excessive forward movement of the condyle, Increasing the height of the articular eminence, separating the zygomatic arch by osteotomy and fixing it medial to the eminence, creating an obstacle in the eminence with titanium plates and allowing free movements of the condyle by reduction of the articular eminence (eminectomy) are the treatments applied.

Case Presentation: Under general anesthesia, the joint capsule and zygomatic arch were exposed by preauricular approach. The articular eminence was exposed by lifting the tissues on the zygomatic arch with a periosteal elevator. The articular eminence was osteotomized with piezo surgical instruments and the eminence was removed. The subcutaneous tissues were closed with resorbable suture and the skin was closed with prolene suture. At the 1-month follow-up, the patient reported no dislocation.

Keywords: Dislocation, TMJ, Eminectomy

[PP-038]

Pingboard Tümörü: Olgu Sunumu

Murat Mutlu, Mert Özlü, Serpil Altundoğan

ANKARA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ DALI, ANKARA

Kalsifiye epitelyal odontojenik tümör (CEOT), odontojenik epitelden köken alan bir tümördür. Çok nadirdir ve tüm odontojenik tümörlerin %1'inden azını oluşturur. Bugüne kadar yaklaşık 200 vaka rapor edilmiştir. Histogenez belirsizdir ve dental lamina ve stratum intermedium kalıntılarında kaynaklandığına inanılmaktadır. Bildirilen nüks oranı %10-20 idi.

Vaka: Kalsifiye epitelyal odontojenik tümör (CEOT), odontojenik epitelden köken alan bir tümördür.

Vaka: Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 42 yaşında erkek hasta, sol alt çene arka bölgesinde ağrısız şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayene sonucunda sol mandibular posterior bölgede hafif genişleme gözlemlendi. Hastadan alınan panoramik görüntüleme 38 numaralı dişin gömülü olduğu ve çevresinde radyolusen, uniloküler büyük bir lezyon içerisinde radyopak noktaların olduğu gözlemlendi. Üç boyutlu rekonstrüksiyonlu bilgisayarlı tomografi taramasında kalsifikasyon alanları içeren genişleyen bir yumuşak doku kitlesi görüldü. Genel anestezi altında tümör enükle edildi. Patolojiye gönderilen lezyonun histopatolojik tanısı kalsifiye epitelyal odontojenik tümör (CEOT) olarak değerlendirildi. Ameliyat sonrası bir yılın sonunda çekilen kontrol panoramik filmi ile tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Pingbord tümör, Kalsifiye epitelyal odontojenik tümör, Enüklasyon

Pingboard Tumor: Case Report

Murat Mutlu, Mert Özlü, Serpil Altundoğan

ANKARA UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY, ANKARA

Introduction: Calcified epithelial odontogenic tumor (CEOT) is an odontogenic tumor originating from the odontogenic epithelium. For the first time in 1956, the late Dr. It was described by Jens J Pindborg. Therefore, CEOT is also called Pindborg tumor. It is very rare and accounts for less than 1% of all odontogenic tumors. Approximately 200 cases have been reported to date. Histogenesis is unclear and is believed to arise from remnants of the dental lamina and stratum intermedium

Case Presentation: A 42-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic with a complaint of painless swelling in the left mandibular posterior region. As a result of the intraoral examination, slight expansion was observed in the left mandibular posterior region. In the panoramic imaging taken from the patient, it was observed that tooth number 38 was impacted and there were radiopaque spots within a large radiolucent, unilocular lesion around it. Computed tomography scan with three-dimensional reconstruction showed an expanding soft tissue mass containing areas of calcification. The tumor was enucleated under general anesthesia. The histopathological diagnosis of the lesion sent to pathology was evaluated as calcified epithelial odontogenic tumor (CEOT). Complete recovery was observed with the control panoramic film taken at the end of one year post-operatively.

Keywords: Pingbord tumor, Calcifying epithelial odontogenic tumour, Enucleation

[PP-039]

Mandibulada Kondil ve Simfiz Kırığı

Cennet Sule Demirezer, Mehmet Emre Benlidayı
Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

Giriş: Kondil kırıkları, çene-yüz kırıklarının %20-40'ını, tüm mandibula kırıklarının ise %29-60'ını oluşturmaktadır. Kadınlara kıyasla erkeklerde daha sık görülen bu kırıklar daha çok 21-30 yaş aralığındaki popülasyonda gözlenir. Kabul gören tedavi hedefi maksillofasiyal simetrinin, okluzyonun ve kırık segmentler arasındaki ilişkinin yeniden sağlanması ile travma öncesindeki fonksiyonun yeniden sağlanmasıdır. Diğer kırıklardan farklı olarak kırık segmentlerin anatomik redüksiyonunun sağlanması şart değildir. Kondil kırıklarının tedavi yöntemleri genel olarak kapalı redüksiyon ve açık redüksiyon olmak üzere iki başlık altında değerlendirilmektedir.

Vaka: Fakülte kliniğimizde kaza sonucu başvuran 39 yaşındaki erkek hastada alınan CBCT incelemesinde sol mandibular kondilde subkondiler kırık ve mandibula simfiz bölgesinde deplase kırık tespit edildi. Genel anestezi altında subkondiler kırık hattına risdon yaklaşımı ile ulaşıldı ve 2 adet miniplak ve vidalar ile fiske edildi. IMF sağlandıktan sonra mandibula anteriordaki kırık hattına intraoral olarak ulaşıldı ve 2 miniplak ve vidalarla fiske edildi. Takip sürecinde IMF uygulanmadı. 1 aylık kontrolünde okluzyon iyi ve ağız açıklığı yeterli idi.

Anahtar Kelimeler: Mandibular kondil, Simfiz, Fraktür, Açık Redüksiyon

Mandibular Condyle and Symphysis Fracture

Cennet Sule Demirezer, Mehmet Emre Benlidayı
Çukurova University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Introduction: Condyle fractures account for 20-40% of maxillofacial fractures and 29-60% of all mandibular fractures. These fractures are more common in males than females and are mostly observed in the population between 21-30 years of age. The accepted treatment goal is to restore pre-traumatic function by restoring maxillofacial symmetry, occlusion and the relationship between the fractured segments. Unlike other fractures, anatomical reduction of the fractured segments is not necessary. Treatment methods of condyle fractures are generally evaluated under two headings: closed reduction and open reduction.

Case Presentation: A 39-year-old male patient presented to our faculty clinic as a result of an accident. CBCT examination revealed a subcondylar fracture of the left mandibular condyle and a displaced fracture in the symphysis region of the mandible. Under general anesthesia, the subcondylar fracture line was accessed with a risdon approach and fused with 2 miniplates and screws. After IMF was achieved, the mandibular anterior fracture line was reached intraorally and fused with 2 miniplates and screws. IMF was not performed during the follow-up period. At 1-month follow-up, occlusion was good and mouth opening was adequate.

Keywords: Mandibular condyle, Symphysis, Fracture, Open reduction

[PP-041]

İmmünsüpresif kullanımına bağlı diş eti büyümesinin elektrokoter ile eksizyonu: vaka sunumu

Alanur Büyükvardar, Mustafa Ayhan, Merve Öztürk Muhtar
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Takrolimus, organ nakli ve belirli otoimmün hastalıkların tedavisi bağlamında kullanılan bir immünsüpresif farmasötik ajan olarak kullanılır. Takrolimus, diş eti sağlığı üzerinde belirgin etkilere sahiptir ve bunlar arasında diş eti büyümesi, diş eti iltihabı ve ağız ülserleri bulunur.

Vaka: 27 yaşında kadın hasta, diş etlerinde şişlik ve kızarıklık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayeneyi takiben diş etlerindeki hiperplazik bölgelerin eksizyonunun elektrokoter ile gerçekleştirilmesine karar verildi. Hasta 6 aylık takip sürecinde belirgin bir iyileşme gösterdi.

Sonuç: Takrolimus, diş eti hiperplazisine sebebiyet verebilen bir maddedir. Bu durum, diş eti dokusunun aşırı büyümesi ile karakterizedir ve ağız sağlığı üzerinde önemli sonuçlara yol açabilir. Takrolimus tedavisi gören hastalarda potansiyel oral sağlık komplikasyonlarını azaltmak ve önleyebilmek için rutin diş hekimi kontrolleri ve hastanın iyi bir oral hijyene sahip olması esastır.

Anahtar Kelimeler: Diş eti hiperplazisi, immünsüpresifler, takrolimus

Excision of immunosuppressant-induced gingival overgrowth with electrocautery: a case report

Alanur Büyükvardar, Mustafa Ayhan, Merve Öztürk Muhtar
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: Tacrolimus is an immunosuppressive pharmaceutical agent employed in the context of organ transplantation and the management of select autoimmune disorders. It is associated with significant effects on gingival health, which include gingival hyperplasia, gingival inflammation, and oral ulcers.

Case Presentation: A 27-year-old female patient presented at our clinic with complaints of gingival swelling and erythema. Following a thorough intraoral examination, excision of the gingival hyperplastic areas was determined to be performed using electrocautery. A significant improvement was observed during the patient's 6-month follow-up.

Conclusion: The administration of tacrolimus has been associated with the occurrence of gingival hyperplasia. This condition, characterized by excessive growth of gingival tissue, has a significant impact on oral health. Routine dental check-ups and maintenance of adequate oral hygiene are essential for reducing and preventing potential oral health complications in individuals undergoing tacrolimus therapy.

Keywords: Gingival hyperplasia, immunosuppressives, tacrolimus

[PP-042]

Dental Travma: Repozisyon, Splint, CGF Uygulaması Olgu Sunumu

Berk Karadeniz, Betül Alpaguter, Meltem Özden Yüce, Uğur Tekin
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Travmatik dental yaralanmalar, çocukluk çağında oldukça sık meydana gelen sağlık problemlerinden biridir ve bu yaralanmaların sonrasında diş sert dokuları, periodontal dokular ve diş pulpası etkilenebilmektedir. Periodontal doku yaralanmaları ise; konküzyon, sublüksasyon, ekstrüzyon, lateral lüksasyon ve intrüzyon olarak örneklendirilebilir. Dental travma olgularında dişlerin repozisyonlandırma işleminin sonrasında, iyileşme sürecinde dişlerin doğru pozisyonlarını korumak, ileride oluşabilecek periodontal ligament ve pulpa hasarını önlemek amacıyla uygun biçimde splintlenmeleri gerekmektedir. Splintleme işlemi ile dişlerin artmış olan hareketinin engellenmesi ve dental ark üzerinde eski konumlarına geri getirilmesi amaçlanmaktadır. Bunun yanında günümüzde oral cerrahide hastaların kendilerinden alınan kana, santrifüj işlemi uygulamasıyla elde edilen PRP (platelet rich plasma), PRF (platelet rich fibrin), ve CGF (concentrated growth factor) uygulaması da yara iyileşmesini desteklemek için oldukça yaygınlaşmıştır.

Vaka: Bu olgu sunumunda travma sonrası intrüzyon ve lateral lüksasyon meydana gelmiş olan santral keser dişin, splintleme işlemi CGF kullanımı birlikteliğinde ele alınarak sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: travma, splint, CGF, reimplantasyon

Dental Trauma: Reposition, Splint, CGF Application Case Report

Berk Karadeniz, Betül Alpaguter, Meltem Özden Yüce, Uğur Tekin
Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction: Traumatic dental injuries are one of the most common health problems in childhood and can affect tooth hard tissues, periodontal tissues and dental pulp. Periodontal tissue injuries can be exemplified as concussion, subluxation, extrusion, lateral luxation and intrusion. After repositioning the teeth in dental trauma cases, the teeth should be splinted appropriately in order to maintain the correct position of the teeth during the healing process and to prevent future periodontal ligament and pulp damage. Splinting aims to prevent the increased movement of the teeth and restore them to their former position on the dental arch. In addition, the application of PRP (platelet rich plasma), PRF (platelet rich fibrin), and CGF (concentrated growth factor), which are obtained by centrifugation of the blood taken from the patients themselves in oral surgery, has become quite common to support wound healing.

Case: In this case report, the splinting of a central incisor with post-traumatic intrusion and lateral luxation is presented with the use of CGF.

Keywords: trauma, splint, CGF, reimplantation

[PP-043]

Yumuşak Damak Yarığı Onarımı: Olgu Sunumu

Bahadır Sancar, İrfan Üstündağ, Kübra Yakut, Recep Akmeşe
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

Giriş: Oral kavitenin ön bölgesinde tavanını oluşturan ve sert damağın devamı olan yumuşak damak, oral kavitede anatomik olarak çok küçük bir alanı kaplamaktadır.

Vaka: Otuz yedi yaşında erkek hasta yumuşak damağının ortasındaki fistül ile kliniğimize başvurdu. İntaroral muayene ve radyografik değerlendirmelerle hastanın yumuşak damak fistülü belirlendi. Hastanın hikayesinde yumuşak damak bölgesinde yarık olduğu öğrenildi. Genel anestezi altında two-flap cerrahisi planlandı. Fistül sınırları bistüri yardımıyla deepitelize edildi. Yumuşak damağın mukoza katmanları keskin bir bistüri yardımıyla palatinal damarlara zarar vermeden güvenli sınırlarda birbirinden ayrıldı. Submarjinal ve perifistül deataçmanlar subperiostal seviyede birleştirildi. Bu birleştirme şekli flebin esnekliği sayesinde iki flebin rahat bir şekilde birleştirilmesine olanak tanındı ve gerilimsiz bir birleşme sağladı. Mukozalar arasındaki ölü boşluğun azaltılarak daha iyi bir iyileşme sağlamak için submarjinal kesinin yapıldığı yerden 17 ve 27 nolu dişler bölgesinde iki noktadan transpapiller olarak, dişlere 3/0 vicryl plus sütur yardımıyla askı sütur yapıldı.

Sonuç: Oronazal fistüllerin iki katmanlı mukoperiostal flep ile kapatılması tek aşamalı bir posedürdür. Bu tedaviler sonrasında hastaların beslenme ve fonasyonları belirgin bir şekilde düzelir ve hastaların hayat kalitesi yükselir.

Anahtar Kelimeler: fistül, iki katmanlı flep, yumuşak damak

Soft Palate Cleft Repair: Case Report

Bahadır Sancar, İrfan Üstündağ, Kübra Yakut, Recep Akmeşe
İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: The soft palate, which forms the ceiling of the anterior region of the oral cavity and is a continuation of the hard palate, covers an anatomically very small area in the oral cavity.

Case: A thirty-seven-year-old male patient was admitted to our clinic with a fistula in the middle of his soft palate. The patient's soft palate fistula was determined by intraoral examination and radiographic evaluations. In the patient's history, it was learned that he had a cleft in the soft palate. Two-flap surgery was planned under general anesthesia. Fistula borders were deepened with the help of a scalpel. The mucosal layers of the soft palate were separated from each other within safe limits with the help of a sharp scalpel without damaging the palatal vessels. Submarginal and perifistula deattachments were combined at the subperiosteal level. This combination allowed the two flaps to be combined comfortably and provided a tension-free union, thanks to the flexibility of the flap. In order to ensure a better healing by reducing the dead space between the mucosa, suspension sutures were made to the teeth using 3/0 vicryl plus suture, transpapillary, from two points in the area of teeth 17 and 27, where the submarginal incision was made.

Conclusion: Closing oronasal fistulas with a two-layer mucoperiosteal flap is a one-stage procedure. After these treatments, the patients' nutrition and phonation improve significantly and their quality of life increases.

Keywords: fistula, two-layer flap, soft palate

[PP-044]

Evre III İlaçla İlişkili Çene Osteonekrozunun Konservatif Cerrahi Tedavisi

Mehmet Melih Ömezli, Damla Torul, [Mehmet Safa Özyalçın](#)

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Onkolojik rahatsızlıkların tedavisinde kullanılan anti-rezorptif ve anti-anjiyojenik ilaçlar, İlaçla İlişkili Çene Osteonekrozu (MRONJ) gibi yan etkilere neden olabilir. MRONJ yönetiminde geç evreler (evre II ve III) için majör cerrahi müdahale önerilirken daha erken evreler (evre 0, I) için gözlem ve konservatif yaklaşımlar önermektedir. Bununla birlikte majör cerrahi tedavinin kapsamı hala tartışmalıdır. Bu raporda, evre III MRONJ'un konservatif cerrahi tedavisi sunulmaktadır.

Vaka: Kliniğimize alt çene anterior bölgede ağrı ve şişlik şikâyeti ile başvuran 66 yaşındaki erkek hastanın muayenesi sonucunda mandibular anterior bölgede ekspoze kemikle birlikte enfeksiyon, mandibular kemiğe uzanan intraoral ve ekstraoral fistüller ve mandibulanın alt kenarına ilerleyen osteoliz bulguları tespit edilmiştir. Hastanın 3 yıl önce prostat kanseri tanısı aldığı, antirezorptif/antianjiyojenik ilaçlar kullanmakta olduğu ve 3 ay öncesinde diş merkezde diş çekimi yaptırdığı öğrenilmiştir. Hastaya edinilen klinik ve radyolojik veriler göz önünde bulundurularak evre III MRONJ tanısı konmuştur. Konservatif cerrahi yaklaşım ile sekestr oluşumunu takiben sekestrektomi lokal anestezi altında gerçekleştirilmiştir. 3 aylık takip sürecinde bölgede herhangi bir enfeksiyon bulgusu ya da dehissens gözlenmemiştir.

Sonuç: Evre III MRONJ tedavisinde en iyi sonuçların, majör cerrahi işlemler ile elde edilebileceği düşünülmeyle birlikte bazı vakalarda konservatif cerrahi tedavi yararlı bir alternatif yaklaşım olabilir.

Anahtar Kelimeler: Osteonekroz, Prostat Kanseri, Sekestrektomi

Conservative Surgical Management of Grade III Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw

Mehmet Melih Ömezli, Damla Torul, [Mehmet Safa Özyalçın](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Türkiye

Introduction: Anti-resorptive and anti-angiogenic drugs used in the treatment of oncological conditions can cause side effects such as Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ). In the management of MRONJ, major surgical intervention is recommended for late stages (stages II and III), while observation and conservative approaches are recommended for earlier stages (stages 0, I). However, the extent of major surgical treatment is still controversial. In report, conservative surgical treatment of stage III MRONJ is presented.

Case Presentation: As a result of examination of a 66-year-old male patient who applied to our clinic with complaints of pain and swelling in the anterior region of the lower jaw, findings of infection with exposed bone in the mandibular anterior region, intraoral and extraoral fistulas extending to the mandibular bone, and osteolysis progressing to the lower edge of the mandible were detected. It was learned that the patient was diagnosed with prostate cancer 3 years ago, was using antiresorptive/antiangiogenic drugs, and had a tooth extraction at an external center 3 months ago. The patient was diagnosed with stage III MRONJ, considering the clinical and radiological data obtained. Following sequestrum formation, with a conservative surgical approach, sequestrectomy was performed under local anesthesia. During the 3-month follow-up period, no signs of infection or dehiscence were observed in the region.

Conclusion: Although it is thought that the best results in the treatment of Stage III MRONJ can be achieved with major surgical procedures, conservative surgical treatment may be a useful alternative approach in some cases.

Keywords: Osteonecrosis, Prostate Cancer, Sequestrectomy

[PP-045]

Çocuk Hastada Görülen Gömülü Dişlerle İlişkili Dentinojenik Hayal Hücreli Tümör: Bir Olgu Sunumu

Müjde Gürsu, Ertuğrul Çekmez, Mehmet Barış Şimşek
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Dentinojenik hayal hücreli tümör oldukça ender görülen benign ancak lokal infiltratif olarak kabul edilen mikst bir odontojenik tümördür. Klinikte kemikte ekspansiyon, ilgili bölgede şişlik ve komşu anatomik yapılara ve yumuşak dokulara infiltrasyon yapabilir. Bu olgu sunumunda sol mandibulada bulunan dentinojenik hayal hücreli tümöre yönelik cerrahi tedavi ve 1 yıllık takibi gösterilmiştir.

Vaka: 12 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta sol mandibulada şişlik şikayeti ile ağız, diş ve çene cerrahisi kliniğine başvurmuştur. Yapılan radyolojik muayenede gömülü 37-38 numaralı dişlerle ilişkili lezyon tespit edilmiştir. İnsizyonel biyopsi sonrası 'Dentinojenik Hayal Hücreli Tümör' tanısını takiben lezyonun enükleasyonu ve bölgenin küretajı yapılmıştır. Hastanın 1 yıl sonraki takibinde radyolojik muayenede ilgili bölgede iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Dentinojenik Hayal Hücreli Tümör benign ancak lokal infiltratif bir tümördür. Komşuluğunda bulunan dişlerin sürmesini engelleyebilmekte ve kemikte ekspansiyona sebep olabilmektedir. Lezyonun tedavisinde enükleasyon ve küretaj ya da radikal cerrahiler uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dentinojenik Hayal Hücreli Tümör, Kemik ekspansiyonu, Odontojenik Tümör

Dentinogenic Ghost Cell Tumor Associated with Impacted Teeth in a Pediatric Patient: A Case Report

Müjde Gürsu, Ertuğrul Çekmez, Mehmet Barış Şimşek
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Dentinogenic ghost cell tumor is a very rare, benign but locally infiltrative mixed odontogenic tumor. Clinically, it may cause bone expansion, swelling in the relevant area, and infiltration into adjacent anatomical structures and soft tissues. In this case report, surgical treatment and 1-year follow-up for the dentinogenic ghost cell tumor in the left mandible is shown.

Case Presentation: A 12-year-old male patient without any systemic disease was admitted to the oral and maxillofacial surgery clinic with a complaint of swelling in the left mandible. In radiological examination, a lesion associated with impacted teeth numbered 37-38 was detected. Following the diagnosis of 'Dentinogenic Ghost Cell Tumor' after incisional biopsy, enucleation of the lesion and curettage of the area were performed. In the patient's 1-year follow-up, radiological examination showed improvement in the relevant area.

Conclusion: Dentinogenic Ghost Cell Tumor is a benign but locally infiltrative tumor. It can prevent the adjacent teeth from erupting and cause expansion in the bone. Enucleation and curettage or radical surgeries are used in the treatment of the lesion.

Keywords: Dentinogenic Ghost Cell Tumor, Bone expansion, Odontogenic tumour

[PP-046]

Postmenopozal Osteoporoz ve Ailesel Akdeniz Ateşi ile İlişkilendirilen Mandibular Kemik Dansitesinin Fraktal Analiz Yöntemi ile Değerlendirilmesi

Dilay Cansın İmamoğlu¹, Hülya Çakır Karabaş², Özen Doğan Onur¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Postmenopozal osteoporozun görülme sıklığı yaşam süresinin uzamasıyla birlikte artmaktadır. Menopoz sonrası osteoporoz teşhisi konmuş kadınlarda hayat kalitesi fiziksel ve psikolojik olarak olumsuz yönde etkilenmektedir. Kemik mineral yoğunluğunun azalmasıyla birlikte kırık riski artar. Tedavi amacıyla antirezorptif ilaçlar reçete edilebilir. Bu ilaçlar çenelerde ilaca bağlı osteonekroz oluşumuna sebebiyet verebilir.

Vaka: Bu çalışmada, mandibulada ağrı şikayeti ile kliniğimize başvuran 75 yaşında kadın hastanın postmenopozal osteoporoz, Ailesel Akdeniz Ateşi, kronik böbrek yetmezliği sorunları mevcuttu. Hastamız postmenopozal osteoporoz için sekiz yıldır antirezorptif ilaç tedavisi altında olduğunu bildirdi. Panoramik radyografisinde ve üç boyutlu görüntülemesinde mandibula posterior alanlarda genişlemiş trabeküller ve vestibül kortekste litik alanlar gözlemlendi. İlaça bağlı osteonekroz şüphesini değerlendirmek amacıyla kemik doku biyopsisi yapıldı. Patoloji raporuna göre osteonekroza rastlanmadı. Mevcut dişler restore edilemeyecek harabiyete maruz kaldığı için çekim planlandı. Osteoporozun çene kemiklerinde yarattığı etkiyi değerlendirmek amacıyla hastanın panoramik radyografi görüntülerinde fraktal analiz yöntemi kullanılarak ölçüm yapıldı. İşlemler sonrası hasta takibe alındı.

Anahtar Kelimeler: Ailesel Akdeniz Ateşi, fraktal analiz, postmenopozal osteoporoz

Evaluation of Low Mandibular Bone Density Associated With Postmenopausal Osteoporosis and Familial Mediterranean Fever Using Fractal Analysis Method: A Case Report

Dilay Cansın İmamoğlu¹, Hülya Çakır Karabaş², Özen Doğan Onur¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Diseases and Surgery, Faculty of Dentistry, Istanbul University, İstanbul, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Istanbul University, İstanbul, Turkey

Introduction: The incidence of postmenopausal osteoporosis increases with increasing life expectancy. The quality of life of women diagnosed with postmenopausal osteoporosis is negatively affected physically and psychologically. The risk of fracture increases as bone mineral density decreases. Antiresorptive drugs may be prescribed for treatment. These medications may cause drug-induced osteonecrosis in the jaws.

Case Presentation: In this study, a 75-year-old female patient who applied to our clinic with the complaint of pain in the mandible had postmenopausal osteoporosis, Familial Mediterranean Fever, and chronic renal failure. Our patient reported that she had been under antiresorptive drug treatment for postmenopausal osteoporosis for eight years. Panoramic radiography and three-dimensional imaging revealed enlarged trabeculae in the posterior areas of the mandible and lytic areas in the vestibule cortex. A bone tissue biopsy was performed to evaluate the suspicion of drug-induced osteonecrosis. According to the pathology report, osteonecrosis was not found. Extraction was planned because the existing teeth were subject to damage that could not be restored. In order to evaluate the effect of osteoporosis on the jaw bones, measurements were made using the fractal analysis method on the patient's panoramic radiography images. The patient was followed up after the procedures.

Keywords: Familial Mediterranean Fever, fractal analysis, postmenopausal osteoporosis

[PP-047]

Mandibulada Odontojenik Keratokist: Bir Olgu Sunumu

Müjde Gürsu, Mehmet Altay Sevimay

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Odontojenik keratokist çenelerde meydana gelen epitelyal bir kisttir. Tüm odontojenik kistler arasında en sık görülen 3. kist olarak tanımlanır. Sıklıkla mandibulada yer alan bu kistler özellikle angulus ve ramusun yükselen kısmında bulunurlar. Genel olarak lokal agresif büyüme eğilimi olan lezyonlardır. Bu olgu sunumunda sol mandibula angulus ve ramus bölgesinde bulunan odontojenik keratokist olgusu sunulmaktadır.

Vaka: 37 yaşındaki erkek hasta sol mandibulada şişlik şikayeti ile ağız diş ve çene cerrahisi kliniğine başvurmuştur. Yapılan radyolojik muayenede sol mandibula angulus ve ramus bölgesinde multiloküler radyolüsent lezyon gözlenmiştir. İnsizyonel biyopsi sonrası 'Odontojenik Keratokist' tanısını takiben lezyonun enükleasyonu ve küretajı yapılmış olup kaviteye Carnoy Solüsyonu uygulanmıştır. Hastanın 6 aylık ve 1 yıllık takibinde radyolojik muayenede ilgili bölgede iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Odontojenik keratokistler diğer odontojenik kistlerle karşılaştırıldığında en yüksek nüks oranına sahip lezyonlardır. Bu nedenle bu lezyonların uzun dönem takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Carnoy solüsyonu, Odontojenik keratokist, Rekürrens

Odontogenic Keratocyst in the Mandible: A Case Report

Müjde Gürsu, Mehmet Altay Sevimay

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Odontogenic keratocyst is an epithelial cyst that occurs in the jaws. It is defined as the 3rd most common cyst among all odontogenic cysts. These cysts, which are frequently located in the mandible, are especially found in the ascending part of the angulus and ramus. In general, they are lesions that tend to grow locally aggressively. In this case report, a case of odontogenic keratocyst located in the left mandibular angulus and ramus region is presented.

Case Presentation: A 37-year-old male patient without any systemic disease was admitted to the oral and maxillofacial surgery clinic with a complaint of swelling in the left mandible. In the radiological examination, a multilocular radiolucent lesion was observed in the left mandibular angulus and ramus region. Following the diagnosis of 'Odontogenic Keratocyst' after incisional biopsy, enucleation and curettage of the lesion was performed and Carnoy's Solution was applied to the cavity. During the 6-month and 1-year follow-up of the patient, radiological examination showed improvement in the relevant area.

Conclusion: Odontogenic keratocysts are the lesions with the highest recurrence rate compared to other odontogenic cysts. Therefore, long-term follow-up of these lesions is important.

Keywords: Carnoy's solution, Odontogenic keratocyst, Recurrence

[PP-048]

Redüksiyonsuz Disk Deplasmanında Diskopeksi: Olgu Sunumu

Cahit Üçok, Muhsin Ardıç, Bülent Kahraman, Ömer Can Manav, Mehmet Fuat Kılıç
Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Redüksiyonsuz Disk Deplasmanında Diskopeksi: Olgu Sunumu

Temporomandibular eklem (TME) vücudumuzdaki en karmaşık eklemlerden bir tanesidir. Temporal kemiğin skuamoz bölümü ve mandibula kondili tarafından oluşturulan TME diartroidal bir eklemdir. Redüksiyonsuz disk deplasmanında ağız açık ya da kapalı durumda iken kondil ve disk arasında uyum bozulmuştur ve disk kondil başının anteriorunda konumlanmıştır.. Redüksiyonlu disk deplasmanından farkı retrodiskal laminanın elastikiyeti bozulmuş olduğundan ağız açıldığında kondil ile disk normal anatomik ilişkiye geçemez. Ağız açıklığı azalmıştır. Ağrı, her zaman olmamakla beraber vardır ve hastadan çenelerde kilitlenme ve klicking sesinin kilitlenmeden önce var olduğu anamnezi de alınabilir.

Kliniğimize 22 yaşındaki kadın hasta ağız açıklığında kısıtlılık ve ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Klinik olarak muayene edildiğinde defleksiyon gözlenmiş ve MR görüntüleri incelendiğinde anterior disk deplasmanı dikkat çekmiştir. Hastaya artrosentez yapılarak eklem boşluğundaki enflame sinoviyal sıvının uzaklaştırılması ve uygun sinoviyal sıvı viskozitesinin sağlanması hedeflenmiştir. Hastanın şikayetlerinin geçmemesi üzerine cerrahi tedaviye karar verilmiş ve disk repozisyonu planlanmıştır. Normal kondil-disk-fossa anatomisini elde etmek için deplase diske tekrar pozisyon verilip kondil başına anchor ile sabitlenmiştir. Ağrı şikayetlerinde azalma ve ağız açıklığında artış gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: diskopeksi, redüksiyonsuz disk deplasmanı, TME

Discopexy in Non-Reduction Disc Displacement Treatment: Case Report

Cahit Üçok, Muhsin Ardıç, Bülent Kahraman, Ömer Can Manav, Mehmet Fuat Kılıç
Ankara University, Faculty Of Dentistry, Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Discopexy in Non-Reduction Disc Displacement Treatment: Case Report

Temporomandibular joint(TMJ) is one of the most complex joints in our body. TMJ, formed by the squamous part of the temporal bone and the mandibular condyle, is a diarthroidal joint. In disc displacement without reduction, the harmony between the condyle and the disc is disrupted when the mouth is open or closed, and the disc is positioned anterior to the condyle head. Its difference from disc displacement with reduction is that the elasticity of the retrodiskal lamina is impaired and when the mouth is opened, the condyle and the disc cannot enter into normal anatomical relationship. Mouth opening has decreased. Pain is present, but not always, and a history of jaw locking and a clicking may be taken from the patient before the locking.

A 22-year-old female patient applied to our clinic with complaints of limitation and pain in mouth opening. When examined clinically, deflection was observed and when MRI images were examined, anterior disc displacement was noted. Arthrocentesis was performed on the patient and inflammation in the joint cavity was removed. It is aimed to remove synovial fluid and ensure appropriate synovial fluid viscosity. Since the patient's complaints did not subside, surgical treatment was decided and disc reposition was planned. To obtain the normal condyle-disc-fossa anatomy, the displaced disc was repositioned and fixed to the condyle head with anchor. A decrease in pain complaints and an increase in mouth opening were observed.

Keywords: discopexy, non reducing disc displacement, TMJ

[PP-049]

Aurikülökondiler sendromlu hastada bulunan odontomanın cerrahi olarak çıkarılması: Bir vaka raporu

Sadi Memiş, Murat Dikici, Senem Reyhan Urcan

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Aurikülökondiler sendrom, mandibular hipoplazi ve auriküler defekt ile karakterize nadir görülen genetik bir kraniofasiyal hastalıktır. Odontoma; mine, dentin, sement ve pulpa dokusu üretimi ile karakterize genellikle gençlerde görülen bir benign odontojenik tümördür. Odontomalar genellikle asemptomatik olup rutin radyografik incelemeler sırasında tespit edilirler. Bu çalışmada nadir görülen aurikülökondiler sendromlu hastada görülen odontomanın cerrahi olarak çıkarılmasının sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: Aurikülökondiler sendromu bulunan 12 yaşında erkek hasta Kocaeli Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine Ortodonti Kliniğinden mandibula sol posterior bölgede panoramik radyografide farkedilen radyopasitenin değerlendirilmesi için refere edildi. Detaylı radyolojik değerlendirme amacıyla konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntüsü alınarak hasta değerlendirildi. Hastanın mandibula sol birinci molar dişinin mesial köküne mesiobukkal konumda komşulukta bulunan odontoma ile uyumlu görüntüler tespit edildi. Lokal anestezi altında hastada bulunan odontoma cerrahi olarak çıkarıldı. Hastanın takiplerinde operasyon bölgesinde komplikasyonsuz iyileşme görüldü.

Sonuç: Aurikülökondiler sendromda mandibulanın hipoplazik olması ve hastada retrognati inferior bulunması intraoral cerrahilerde posteriorda bulunan cerrahi alana ulaşımında cerrahlara güçlük yaratabilir. Ağız, diş ve çene cerrahlarının sorun yaşamamaları için işlem öncesi iyi bir cerrahi planlama yapılması ve iyi bir aydınlatma altında operasyonun yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Aurikülökondiler sendrom, Benign odontojenik tümör, Mandibula, Odontoma, Radyopasite

Surgical removal of odontoma in a patient with auriculocondylar syndrome: A case report

Sadi Memiş, Murat Dikici, Senem Reyhan Urcan

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

Introduction: Auriculocondylar syndrome is a rare genetic craniofacial disease characterized by mandibular hypoplasia and auricular defect. Odontoma is a benign odontogenic tumor, usually seen in young people, characterized by the production of enamel, dentin, cementum and pulp tissue. Odontomas are usually asymptomatic and are detected during routine radiographic examinations. This study aims to present the surgical removal of odontoma seen in a patient with auriculocondylar syndrome, which is rare.

Case Presentation: A 12-year-old male patient with auriculocondylar syndrome was referred to Kocaeli University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic from the Orthodontics Clinic to evaluate the radiopacity noticed on panoramic radiography in the left posterior region of the mandible. For detailed radiological evaluation, the patient was evaluated by taking a cone beam computerized tomography image. Images compatible with a compound odontoma located adjacent to the mesial root of the patient's mandibular left first molar tooth in a mesiobuccal position were detected. The odontoma in the patient was surgically removed under local anesthesia. During the follow-up of the patient, improvement was observed in the operation area without any complications.

Conclusion: In auriculocondylar syndrome, the hypoplastic mandible and the presence of retrognathia inferior in the patient may cause difficulties for surgeons in reaching the posterior surgical area during intraoral surgeries. In order for oral and maxillofacial surgeons to avoid any problems, it is recommended that a good surgical planning be made before the procedure and that the operation be performed under good lighting.

Keywords: Auriculocondylar syndrome, Benign odontogenic tumor, Mandible, Odontoma, Radiopacity

[PP-050]

Kanin Ototransplantasyon Uygulamalarında 3 Boyutlu Yaklaşımlar: Bir Vaka Sunumu

Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Safa Özyalçın¹, Aysemanur Özyalçın²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Ototransplantasyon sıklıkla gömülü kaninlerin normal pozisyonlarına getirilmesi, eksik birinci molarların replasmanı ve eksik dişlerin yerlerine premolarların transplante edilmesi amacıyla uygulanmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı; gömülü kaninin dental arkta olması gereken yerine transplante edilmesi sırasında 3 boyutlu (3D) yaklaşımların kullanımını vaka üzerinde göstermektir.

Vaka: Kliniğimize ortodonti bölümünden sevk edilen, 20 yaşında sağlıklı kadın hastanın alınan anamnez ve klinik muayenesi sonucunda, ortodontik tedavi gördüğü, dental arkta yer genişletildiği öğrenilmiştir. Sol kanin dişine buton yerleştirilmesine rağmen dişin doğru konumuna sürdürülemediği öğrenilmiştir. Radyografik muayenesinde konik ışıklı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri analiz edildiğinde maksiller kaninin palatinal pozisyonda lokalizasyonu tespit edildi ve ototransplantasyon kararı alındı. Operasyon öncesinde kanin diş, KIBT verileri sayesinde, 3D baskı ile birebir üretildi. Çekim yapılan seansta 3D baskı ile üretilen yapay diş, operasyon sırasında dental arkta soket açılması ve uyumlanması amacıyla kullanılırken, gerçek diş periodontal hasar görmemesi için nemli spanç içerisinde bekletildi. Yapay diş, uyumlanması tamamlanan soket içerisinde doğru pozisyona geldiğinde, gerçek diş soket içerisine yerleştirilerek operasyon tamamlandı. Transplante edilen kanin diş, komşu dişlere semirijit splintlenerek oklüzal uyumlama tamamlandı. İşlemden 10 gün sonra dişin kanal tedavisi tamamlandı. 4 hafta sonra splint çıkarılarak ortodontik tedavisine devam edilmiştir. İşlem sonrası altı ay sorunsuz bir şekilde tamamlanmış olup hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Ototransplantasyon, hastaya dental implant tedavisine kıyasla daha ekonomik ve doğal dişini kullanma avantajlı sağlayan bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Ayrıca 3D baskının kullanılması, olumlu tedavi sonuçlarına ulaşma olasılığını artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, Kanin, 3D Baskı

3D Approaches in Canine Ototransplantation Applications: A Case Report

Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Safa Özyalçın¹, Aysemanur Özyalçın²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Türkiye

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Türkiye

Introduction: Autotransplantation is a commonly utilized technique to reposition impacted canines to their original position, as well as to replace missing first molars and transplant premolars to replace absent teeth. The purpose of this case report is to illustrate the utilization of 3D approaches in relocating the impacted canine to its correct position within the dental arch.

Case Presentation: As a result of the anamnesis and clinical examination of a 20-year-old healthy female patient referred to our clinic from the orthodontic department, it was found that she had undergone orthodontic treatment and that the dental arch was enlarged. Although a button was applied to the left canine tooth, it was discovered that it could not be repositioned correctly. Prior to the procedure, the canine tooth was replicated with precision via 3D printing, utilizing the CBCT data. In the meantime, the actual teeth were kept in wet gauze to avoid periodontal damage. Finally, the transplanted canine tooth was semi-rigidly splinted to the adjacent teeth and underwent occlusal alignment. Root canal treatment for the tooth was finished 10 days following the procedure. After four weeks, the splint was removed and orthodontic treatment continued. Six months post-procedure, the patient underwent routine follow-up and displayed no issues.

Conclusion: Autotransplantation presents a more cost-effective treatment option for the patient in comparison to dental implant therapy and offers the advantage of preserving their natural tooth. Furthermore, the use of 3D printing increases the possibility of achieving positive treatment outcomes.

Keywords: Autotransplantation, Canine, 3D Printing

[PP-051]

Burun tabanı ve Maksiller Sinüs Lateral Duvarında İnversiyona Uğramış Ektopik Diş: Bir Olgu Sunumu

Ferhat Ayrancı, Mehmet Safa Özyalçın

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Dişlerin gelişimi intrauterin dönemin 6. Haftasında oral epitel ile mezenkimal dokuların etkileşimi ile başlamaktadır. Ektodermal dokular diş minesini oluştururken, mezenkimal dokular dentin, pulpa, sement ve çevredeki kemik yapılarını şekillendirir. Ektopik diş gelişimi ve erüpsiyonunun etiolojisinde, diş gelişiminin odontogenezis döneminde olağan dışı doku etkileşimlerinin olduğu düşünülmektedir. Dişlerin ektopik sürmesi genellikle keser dişler, kanin dişler ve molar dişlerle ilişkilidir, çoğunlukla alt çene ve kadın bireylerde görülür.

Vaka: Bu olgu Sunumunda, burun tabanında ve maksiller sinüs lateral duvarında lokalize ektopik inversiyona uğramış köpek dişine sahip 43 yaşında erkek hasta sunulmaktadır. Ektopik diş panoramik radyografi ve tomografi ile teşhis edildikten sonra cerrahi çekim ile tedavi edildi.

Sonuç: Anormal konumlu ve ektopik olarak gömülü olan köpek dişlerinin her zaman çekimi gerekmeyebilir, yıllık düzenli takiplerin yapılması yeterlidir. Ancak hastada belirtiler ortaya çıkarsa tedavi gerekli hale gelebilir. Tedavi ektopik dişin ve çevre anatomik yapıların pozisyonunu koruyacak şekilde dikkatle planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Dişler, Burun Tabanı, Maksiller Sinüs

Inverted Ectopic Tooth on the Nasal Base and Lateral Wall of the Maxillary Sinus: A Case Report

Ferhat Ayrancı, Mehmet Safa Özyalçın

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Türkiye

Introduction: The formation of teeth commences during the 6th week of the intrauterine period through oral epithelium and mesenchymal tissue interactions. Ectodermal tissues produce enamel, whereas mesenchymal tissues produce dentin, pulp, cementum, and bone structures surrounding teeth. It is believed that unforeseen tissue interactions during tooth development's timeline contribute to ectopic tooth development and eruption. Ectopic teeth eruption is commonly observed in female individuals, particularly in the mandible, and usually involves incisors, canines, and molars.

Case Presentation: In this particular case, we present a 43-year-old male patient with an ectopic canine located at the nasal base and lateral wall of the maxillary sinus. The ectopic tooth was diagnosed through panoramic radiography and tomography, and it was successfully treated with surgical extraction.

Conclusion:

Abnormally positioned or ectopically impacted canines may not always require extraction. Regular annual follow-up is typically sufficient, but treatment may become necessary if the patient develops symptoms. Any necessary treatment should be carefully planned to preserve the position of the ectopic tooth and surrounding anatomical structures.

Keywords: Ectopic Teeth, Nasal Base, Maxillary Sinus

[PP-052]

Mandibulada Gömülü Dişle İlişkili Dev Odontoma: Bir Vaka Sunumu

Ferhat Ayrancı, Mehmet Safa zyalçın

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve ene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Odontomalar en sık görülen odontojenik tmlerdir. Genellikle çocukları ve geç yetişkinleri, özellikle de yaşamlarının ikinci on yılında olanları etkiler. Odontomalar iyi huylu tmler olmasına rağmen büyük boyutlara ulaşarak yüz asimetrisine ve kemiklerin zayıflamasına neden olabilirler.

Odontomaların tedavisi tipik olarak bunları çıkarmak için konservatif cerrahiyi içerir, çünkü bunların büyüme potansiyeli çok düşüktür ve enükleasyon veya cerrahi eksizyon genellikle yeterlidir. Odontomaların tekrarlaması nadirdir.

Vaka: 8,5 yaşında kız hasta, sağ alt çenede asimetri Şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir ilaç kullanmadığı ve genel sağlık durumunun iyi olduğu öğrenilmiştir. Radyografik muayenede derin çürük 85 numaralı diş ve gömülü 45 numaralı diş ile birlikte 35mm x 20mm çapında radyolusent sınırlı, düzensiz radyopak kitle gözlendi. Hasta kooperasyonunun yetersiz olması sebebiyle sedasyon altında insizyonel biyopsi alınan hasta kompleks odontoma ile uyumlu sonuçlar alınması sonrası genel anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılarak enükle edilmiştir. Ardından cerrahi flep primer kapatılmıştır.

Sonuç: Ameliyattan bir ay sonra hasta kontrole çağrıldı. Herhangi bir semptomu yoktu. 6 aylık kontrolde alınan panoramik radyografi sonucunda cerrahi defekt bölgesinin kemikle rejenere olduğu grlmştir. Hasta takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kompleks Odontoma, Gömülü Diş, Odontojenik Tümör, Dev

Giant Odontoma Associated with an Impacted Tooth in the Mandible: A Case Report

Ferhat Ayrancı, Mehmet Safa zyalçın

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Türkiye

Introduction: Odontomas are the most prevalent odontogenic neoplasms, showing predominance in children and young adults, particularly those in their second decade of existence. The benign nature of odontomas does not preclude them from growing significantly, resulting in facial asymmetry and fragile bones. The therapeutic approach for odontomas entails conservative surgery, mainly removal, as enucleation or surgical excision suffices due to the tumor's low growth potential. Recurrence of odontomas is rare.

Case Presentation: An 8.5-year-old girl was admitted to our clinic with the complaint of asymmetry in the right mandible. The patient did not have any medical history and was in good general health. Radiographic examination showed a mass with dimensions of 35mm x 20mm, which was radiolucent and irregularly radiopaque with borders that were also irregularly radiolucent. The mass was found in relation to the deep caries tooth number 85 and the impacted tooth number 45. An incisional biopsy was conducted under sedation, owing to inadequate patient cooperation. Subsequently, the results were consistent with complex odontoma and a mucoperiosteal flap was raised and enucleated under general anaesthesia. The surgical flap was then primarily closed.

Conclusion: One month after surgery, the patient was called for follow-up. The patient did not have any symptoms. At the six-month follow-up, panoramic radiography demonstrated bone regeneration in the surgical defect site. Patient follow-up is ongoing.

Keywords: Complex Odontoma, Impacted Tooth, Odontogenic Tumor, Giant

[PP-053]

Skuamöz Hücreli Karsinomun Rekonstrüksiyon Plağı İle Tedavisi

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Onur Engin Can

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Oral bölgede en sık görülen malign tümör skuamöz hücreli karsinomdur. SCC'nin en iyi sonuç veren tedavi seçeneği cerrahi tedaviyle birlikte radyoterapi/kemoterapi olarak bilinmektedir. Cerrahi tedaviyi tümörün rezeksiyonu, boyun diseksiyonu ve rekonstrüksiyon oluşturmaktadır Hastaların %40'ından fazlasında ilk tanı anında nod tutulumu mevcut olduğu literatürde bildirilmiştir. Tedavisinde en kritik hususlardan biri boyun metastazi değerlendirilmesi ve yönetilmesidir

Vaka: 65 yaşında kadın hasta sağ alt molar bölgede şişlik ve ağrı şikayetiyle başvurdu. Bölgeden alınan insizyonel biyopsi sonrası SCC tanısı konuldu.SCC evreleme amaçlı PET/BT çalışıldı. Bilateral posterior servikal alanda hipermetabolik lenf nodları izlendi. Genel anestezi altında ekstraoral insizyon ile mandibula açığa çıkarıldı. Tümör nüksü önlemek amacıyla etrafındaki 1.5 cm sağlam dokuyu da içerecek şekilde çıkarıldı. Çevre dokulardan frozen biyopsi yapıldı.sağ mandibular bölgeye rekonstrüksiyon plağı yerleştirildi.Hastaya bilateral servikal lenf nodu tutulumunu nedeniyle Kbb tarafından peroperatif bilateral boyun diseksiyonu uygulandı.

Sonuç: Oral kanserlerin mortalite bakımından erken teşhis edilmeleri oldukça önemlidir. Diş hekimleri ağrısız şişlikleri takip etmeli, etiyolojik zemin olmadan ya da irritasyon etkenleri uzaklaştırıldıktan sonra iki hafta içerisinde iyileşmeyen lezyonları malignite yönünden değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: , rekonstrüksiyon plağı, skuamöz hücreli karsinom, boyun diseksiyonu

Treatment Of Squamous Cell Carcinoma With Reconstruction Plate

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Onur Engin Can

Ataturk University Faculty Of Dentistry, Department Of Maxillofacial Surgery,Erzurum

Introduction: The most common malignant tumor in the oral region is squamous cell carcinoma. The most effective treatment option for SCC is known as radiotherapy/chemotherapy combined with surgical treatment. Surgical treatment consists of tumor resection, neck dissection and reconstruction. It has been reported in the literature that more than 40% of patients have node involvement at the time of initial diagnosis. One of the most critical aspects in its treatment is the evaluation and management of neck metastases.

Case Presentation: A 65-year-old female patient presented with the complaint of a swelling and pain at lower right molar region. A diagnosis of SCC was made after incisional biopsy taken in the region. PET/CT was studied for SCC staging.Hypermetabolic lymph nodes were observed in the bilateral posterior cervical area.. The mandibula was exposed by extraoral incision under general anesthesia. The tumor was removed, including 1.5 cm of surrounding healthy tissue, to prevent recurrence.Frozen biopsy was performed from the surrounding tissues. A reconstruction plate was placed in the right mandibular region Because of bilateral cervical lymph node involvement, peroperative bilateral neck dissection was performed by the ENT.

Conclusion: Early diagnosis of oral cancers in terms of mortality is very important. Dentists should monitor painless swellings and evaluate lesions that do not heal without an etiological basis or within two weeks after removal of irritants for malignancy.

Keywords: reconstruction plate, squamous cell carcinoma, neck dissection

[PP-054]

Anterior maksilladaki kemik defektinin Khoury tekniği kullanılarak rekonstrüksiyonu: Vaka sunumu

Recep Ünal, Ertuğrul Çekmez, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Giriş: Vertikal ve horizontal kemik eksikliğinde dental implantların fonksiyonel ve estetik açıdan uygun pozisyonda yerleştirilmesi sıklıkla sorun teşkil etmektedir. Bu sorunun çözümü için kullanılan yöntemlerden biri de otojen onley kemik greftleri ile ogmentasyondur. Khoury tekniği komplike alveolar kemik ogmentasyonlarında olumlu sonuçlar vermiştir. Bu vaka raporunda houry tekniği kullanılarak kemik defektinin rekonstrüksiyonu anlatılmaktadır.

Vaka: 18 yaşında erkek hasta, dental implant tedavisi için ağız, diş ve çene cerrahisi kliniğine başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenede konjenital olarak eksik olan sağ lateral keser diş bölgesinde kemik defekti tespit edildi. Horizontal ve vertikal kemik yüksekliğini artırmak için kemik ogmentasyonu planlandı. Lateral ramus bölgesinden otojen kemik elde edilerek üç boyutlu sert doku greftlemesi gerçekteştirildi. Kemik defektinin rekonstrüksiyonunda Khoury tekniği kullanıldı. Ramus kemik bloğu 1 mm kalınlığa kadar inceltildi ve inceltilen kemik blokları titanyum mikro vidalarla sabitlendi. İnceltilmiş kemik blokları ile alveol kemiği arasındaki boşluk otojen kemik parçacıklarıyla dolduruldu.

Sonuç: Khoury tekniği alveolar kemik defektlerinin 3 boyutlu rekonstrüksiyonu için alternatif bir seçenektir. Dental implant cerrahisi için kemik ogmentasyonu planlanırken teknik zorluk gözönünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: kemik defekti, dental implant, maksilla

Reconstruction of a bone defect in the anterior maxilla by using Khoury technique: A case report

Recep Ünal, Ertuğrul Çekmez, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: In cases of severe bone deficiency, placing dental implants in a functionally and aesthetically appropriate position often poses a problem. One of the methods used to solve the problem is the augmentation of the area with autogenous onlay grafts. Khoury technique has demonstrated favorable results in complex alveolar bone augmentations. In this case report reconstruction of a bone defect using Khoury technique is described.

Case Presentation: An 18-year-old male patient was referred to the oral and maxillofacial surgery clinic for dental implant treatment. Clinical and radiological examination revealed a bone defect in the congenitally missing right lateral incisor tooth area. Bone augmentation was planned to increase horizontal and vertical bone height. Three-dimensional hard tissue grafting was performed by harvesting autogenous bone from the lateral ramus area. Khoury technique was used for the reconstruction of the bone defect. The ramus bone block was thinned to 1 mm thick, and the thinned bone blocks were fixed with titanium micro screws. The space between the thinned bone blocks and the alveolar bone was filled with autogenous bone chips.

Conclusion: Khoury technique is an alternative option for the 3D reconstruction of alveolar bone defects. Technical difficulty should be considered when planning bone augmentation surgery for dental implant treatment.

Keywords: bone defect, dental implant, maxilla

[PP-055]

Tek hastada iki farklı tedavi yaklaşımı: Bir olgu sunumu

Gülşah Yaren Doğan, Merve Öztürk Muhtar

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: İmplantların uygun şekilde yerleştirilmesi için gerekli genişliği elde etmek amacıyla kemik ogmentasyonu gerekli olabilir. Otojen greftler uzun süredir kemik ogmentasyon prosedürleri için ideal greft materyali olarak kabul edilmesine rağmen, alveolar sırt defektlerinin tedavisi için çeşitli yöntemler ve materyaller kullanılabilir

Vaka: 43 yaşında kadın hasta üst çene implant tedavisi talebiyle kliniğimize başvurdu. Radyolojik ve intraoral muayeneler sonrasında uzun süreli parsiyel dişsizlik nedeniyle maksillanın hem sağ hem de sol alveolar sırtı üzerinde çeşitli seviyelerde ve derecede horizontal kemik defektleri tespit edildi. Defekt tipi değerlendirildikten sonra sağ maksillanın dişsiz bölgesine yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu (YKR), sol maksillanın dişsiz bölgesine ise otojen kemik grefti planlandı. Operasyonların komplikasyonları göz önünde bulundurularak minimal invaziv tedavi amaçlandı. Radyolojik değerlendirmenin ardından implant operasyonu ogmentasyon sonrası altıncı ayda gerçekleştirildi. Dental rehabilitasyon 4 ay sonra sabit protezler ile gerçekleştirildi.

Sonuç: Kemik atrofisi vakalarında endosseöz dental implant uygulaması için farklı rejeneratif yaklaşımlar vardır. Otojen kemik greftleri kemik rejenerasyonu için altın standart olsa da tedavi planlaması hastaya özgü olmalıdır. Etkili bir tedavi planı için defektin türü, mevcut kemik miktarı ve olası prosedür komplikasyonlarının tümü dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kemik ogmentasyonu, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, ramus grefti

Two different therapeutic approaches in one patient: A case report

Gülşah Yaren Doğan, Merve Öztürk Muhtar

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul, Turkey

Objectives: Bone augmentation may be necessary to achieve the required width for proper placement of implants. Despite the fact that autogenous bone has long been considered the ideal grafting material for bone augmentation procedures, several methods and materials may use for treatment of alveolar ridge defects.

Case: A 43 years-old female patient was admitted to our clinic with a request for upper jaw implant treatment. After radiological and intraoral examinations, due to long-term partial edentulism horizontal bone defects at various levels and grades were identified on both the right and left alveolar ridge of the maxilla. Regenerative bone surgery is scheduled before implant placement. After evaluating the defect type, guided bone regeneration (GBR) was planned for edentulous area of right maxilla and an autogenous bone graft for the edentulous area of the left maxilla. It was aimed at minimally invasive treatment, considering the complications of operations. Following the radiological evaluation, the implant operation was performed in the sixth postoperative month. Dental rehabilitation was achieved with a fixed prosthesis after 4 months.

Conclusion: There are different regenerative approaches for endosseous dental implant application in cases of bone atrophy. Although autogenous bone grafts are the gold standard for bone regeneration, treatment planning should be specific to the patient. The type of the defect, the amount of bone present, and any potential procedural complications should all be considered for an effective treatment plan.

Keywords: Bone augmentation, guided bone regeneration, ramus graft

[PP-056]

Atrofik Maksillanın Titanyum Bariyerle Rekonstrüksiyonu

Ahmet Berkant Özen, Elif Betül Yıldırım, Yeliz Kılınc

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Atrofik alveoler kretlerin rekonstrüksiyonunda yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu güncel ve başarılı bir tedavi yöntemidir. Titanyum bariyerler birçok olumlu özellikleri nedeniyle yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunda tercih edilebilmektedir. Çeşitli greft materyallerinin titanyum bariyer ile birlikte kullanımının horizontal ve vertikal kemik rejenerasyonunu belirgin oranda arttırdığı bildirilmiştir. Bu vaka sunumunda atrofik maksiller alveoler kretin titanyum bariyer ile rekonstrüksiyonu anlatılmaktadır.

Vaka: 52 yaşında kadın hasta dental implant tedavisi için ağız, diş ve çene cerrahisi kliniğine başvurdu. Klinik muayene ve radyografik değerlendirme sonucunda maksilla anterior ve premolar bölgede alveoler kemik hacminin yetersiz olduğu gözlemlendi. Dental implant tedavisi için yeterli kemik hacminin oluşturulması amacıyla kemik ogmentasyonu gerçekleştirildi. Titanyum bariyer, alveoler krete otojen kemik ve zenogreft uygulaması ile birlikte fikse edildi. Rekonstrüksiyonu takiben 6 ay sonra dental implantlar all-on-four konseptine uygun olarak yerleştirildi.

Sonuç: Titanyum bariyerler materyal özellikleri ve biyouyumluluğu ile atrofik kretlerin üç boyutlu rekonstrüksiyonuna olanak tanır. Titanyum bariyerlerin kullanımında uygun cerrahi teknik tedavi başarısı açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atrofik alveolar kret, Titanyum bariyer, Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu

Reconstruction of the Atrophic Maxilla with Titanium Barrier

Ahmet Berkant Özen, Elif Betül Yıldırım, Yeliz Kılınc

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Guided bone regeneration is a current and successful treatment method in the reconstruction of atrophic alveolar ridges. Titanium barriers can be preferred in guided bone regeneration due to their favorable properties. The use of various graft materials in combination with the titanium barrier has been reported to significantly increase horizontal and vertical bone regeneration. In this case report, the reconstruction of atrophic maxillary alveolar ridge with titanium barrier is described.

Case Presentation: A 52-year-old female patient was referred to the oral and maxillofacial surgery clinic for dental implant treatment. Clinical and radiological examination revealed insufficient alveolar bone volume in the maxillary anterior and premolar regions. Bone augmentation was performed to create adequate bone volume for dental implant treatment. The titanium barrier was fixed to the alveolar crest along with autogenous bone and xenograft. Dental implants were placed in accordance with the all-on-four concept six months after the reconstruction.

Conclusion: Titanium barriers allow three dimensional reconstruction of atrophic ridges with their material properties and biocompatibility. Proper surgical technique is important for treatment success.

Keywords: Atrophic alveolar ridge, Titanium barrier, Guided bone regeneration

[PP-057]

Gömülü mandibular ikinci molar diş çekimi: Bir vaka raporu

Sadi Memiş, Gizem Kayrıl Altunay

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Gömülü ikinci molarlar nadir görülür. Bu dişlerin tedavileri ortodontik yaklaşımlar, kombine ortodontik ve cerrahi yaklaşımlar ve cerrahi yaklaşımlardır. Dişlerde bulunan derin çürükler ve enfeksiyonlar çekim endikasyonu oluşturabilir. Bu çalışmada nadir görülen gömülü mandibular ikinci molar çekiminin sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 20 yaşında erkek hasta mandibula sol posterior bölgesindeki ağrı ve pürülan akıntı şikayetiyle Kocaeli Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvurdu. Hastadan alınan konik ışıklı bilgisayarlı tomografi görüntüsünde gömülü mandibular sol ikinci moların köklerinin mandibular kanalla yakın ilişkili olduğu ve dişin kuron bölümündeki derin çürük kaynaklı madde kaybı görüldü. Gömülü mandibular ikinci molar ve açılanması uygun olmayan mandibula sol üçüncü molar lokal anestezi altında ekstrakte edildi. Operasyon bölgesi suture edilerek primer kapama sağlandı. İşlem sonrası komplikasyon yaşanmadan iyileşme gerçekleşti.

Sonuç: Nadir görülen gömülü mandibular ikinci molarlar erken farkedildiklerinde ağızda fonksiyon görmeleri için tedavi edilebilirler. Ancak dişlerde oluşabilecek derin çürükler çekim endikasyonu doğurabilir. Çekimleri esnasında da ağız, diş ve çene cerrahlarının mandibulada kırık oluşturmama ve inferior alveolar sinir hasarına neden olmamaları için azami dikkat göstermeleri önerilir.

Anahtar Kelimeler: Ağız cerrahisi, Diş çekimi, Gömülü diş, Mandibula, Molar

Impacted mandibular second molar tooth extraction: A case report

Sadi Memiş, Gizem Kayrıl Altunay

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

Introduction: Impacted second molars are uncommon. Treatments of these teeth are orthodontic approaches, combined orthodontic and surgical approaches and surgical approaches. Deep cavities and infections in the teeth may be an indication for extraction. This study aims to present the rare impacted mandibular second molar extraction.

Case Presentation: A 20-year-old male patient was admitted to Kocaeli University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic with complaints of pain and purulent discharge in the left posterior region of the mandible. In the cone beam computed tomography image taken from the patient, it was seen that the roots of the impacted mandibular left second molar were closely related to the mandibular canal and there was material loss due to deep caries in the crown section of the tooth. The impacted mandibular second molar and the improperly angulated mandibular left third molar were extracted under local anesthesia. The operation area was closed primarily by suturing. Recovery occurred without any complications after the procedure.

Conclusion: Rare impacted mandibular second molars can be treated to restore function in the mouth when detected early. However, deep caries that may occur in the teeth may be an indication for extraction. It is recommended that oral and maxillofacial surgeons pay utmost attention during extractions to avoid creating fractures in the mandible and causing inferior alveolar nerve damage.

Keywords: Oral surgery, Tooth extraction, Impacted tooth, Mandible, Molar

[PP-058]

Sagittal split osteotomisi sonrası split bölgesinde farkedilen fiksasyon materyaline ağız içi yaklaşımda intraoperatif görüntülemenin önemi

Sadi Memiş, Hatice Hoşgör

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Ortognatik cerrahilerde çenelerin fiksasyonu amacıyla mini plaklar, mini vidalardan ve tellerden yararlanılabilmektedir. Bu çalışmada sagittal split osteotomisi hattında ameliyat sonrası farkedilen fiksasyon materyaline ağız içi yaklaşım ile cerrahi olarak ulaşımın ve materyalin durumunun sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: Kocaeli üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğinde daha önce damak yarığı onarımı ve ortognatik cerrahi uygulanmış olan 20 yaşında erkek hastanın, ortognatik cerrahi sonrası alınan panoramik radyografisinde mandibula sağ angulus bölgesinde fiksasyon materyali tespit edildi. Daha detaylı değerlendirme amacıyla hastadan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alındı. Hastaya işlemden 6 ay sonra ileride yaşanabilecek olası komplikasyonlar düşünülerek fiksasyon materyalinin durumunun operasyonla görülüp gerekliyse çıkarılması önerildi. Genel anestezi altında bölgeye intraoral yaklaşım ile ulaşıldı. Bölgede hareket eden bir materyale rastlanmadı. Materyalin üzerinde ince bir kemik oluşmaya başladığı operasyon sırasında alınan skopi görüntülerinde teyit edildi. Fiksasyon materyalinin, bulunduğu yerin iki segmentin kaynama bölgesi olması ve intraoral ulaşım güçlüğü nedeniyle yeni kemik oluşumuna zarar verme olasılığı bulunduğundan materyalin bulunduğu yerde bırakılmasına ve hastanın takip edilmesine karar verildi.

Sonuç: Operasyon sırasında alınan skopi görüntülerinin materyalin yerinin anlık tespiti için yararlı olduğu görüldü. Steril olarak kullanılan fiksasyon materyalleri eğer dokularda bir irritasyon veya patolojiye neden olmuyorsa klinik ve radyolojik olarak takip edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağız içi yaklaşım, Fiksasyon materyali, İntraoperatif görüntüleme, Sagittal split osteotomi, Skopi cihazı

The importance of intraoperative imaging in intraoral approach to the fixation material noticed in the split region after sagittal split osteotomy

Sadi Memiş, Hatice Hoşgör

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

Introduction: In orthognathic surgeries mini plates, mini screws and wires can be used to fix the jaws. In this study, it is aimed to present the surgical access and condition of the fixation material, which is noticed after surgery in the osteotomy line, through an intraoral approach.

Case Presentation: Fixation material was detected in the right angulus region of the mandible in the panoramic radiograph taken after orthognathic surgery of a 20-year-old male patient, who had previously undergone cleft palate repair and orthognathic surgery at Kocaeli University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic. Cone beam computed tomography was taken for more detailed evaluation. The patient was advised to examine the condition of the fixation material 6 months after the procedure and remove it if necessary, considering possible complications that may occur in the future. The area was accessed via an intraoral approach under general anesthesia. No moving material was found in the area. It was confirmed in the scopy images taken during the operation that a thin bone had begun to form on the material. Since the location of the material was the union of two segments and the possibility of damaging new bone formation, it was decided to leave it in its location and to follow the patient.

Conclusion: The scopy images taken during the operation were useful for instant determination of the location of the material. If the fixation materials used sterile do not cause irritation or pathology in the tissues, they can be followed clinically and radiologically.

Keywords: Intraoral approach, Fixation material, Intraoperative imaging, Sagittal split osteotomy, Scopic device

[PP-059]

Mandibular Fibröz Displazi: Bir Olgu Sunumu

Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, [Muhammed Furkan Yılmaz](#)

Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Fibröz Displazi (FD) genellikle gençlerde görülen, normal kemiğin yerini anormal fibro-osseöz dokunun aldığı, kalıtsal olmayan, idiyopatik kökenli bir iskeletsel gelişim anomalisidir. Bu olguda sağ mandibula posterior bölgede geç tanı konulan FD klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleriyle sunulmuştur.

Vaka: Sağ mandibular posterior bölgede tespit edilen şişlik nedeniyle kliniğimize yönlendirilen 36 yaşındaki kadın hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda ilgili bölgede bukkal ve lingual ekspansiyona neden olan, kalsifiye odaklar içeren, sınırları düzenli radyolüsent bir alan izlendi. Hastadan alınan anamnezde yaklaşık 2,5 yıl önce bir diş merkezde ilgili bölgeden diş çektirdiği öğrenildi. Diş çekimi öncesinde alınan radyografi değerlendirildiğinde çekim öncesi ilgili dişin apikalinde lezyonun var olduğu gözlemlendi. Lokal anestezi altında insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik incelemede tanı FD olarak rapor edildi. 1. ay kontrolü yapılan hastanın takibine kliniğimizde devam edilmektedir.

Sonuç: Diş hekiminin klinik ve/veya radyografik olarak tespit edilebilecek patolojik değişiklikleri gözden kaçırmaması tedavide aksamaya, bazı durumlarda prognozun kötüleşmesine ve mediko-legal sorunlara neden olabilir. Bu vaka raporunda sunulan FD'nin kesin tanısı 2,5 yıl sonra konulabilmiştir. Bu nedenle sürekli eğitimin yanı sıra iyi klinik ve radyografik muayenelerin önemi vurgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fibro-osseöz lezyon, gecikmiş tanı, muayene

Mandibular Fibrous Dysplasia: A Case Report

Damla Torul, Mehmet Melih Ömezli, [Muhammed Furkan Yılmaz](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Turkey

Introduction: Fibrous Dysplasia (FD) is a non-hereditary, idiopathic skeletal developmental anomaly, usually seen in young people, in which normal bone is replaced by abnormal fibro-osseous tissue. In this case report, late diagnosed FD in the posterior region of the right mandible is presented with its clinical, radiological and histopathological features.

Case Presentation: As a result of the clinical and radiological examination of a 36-year-old female patient who was referred to our clinic due to swelling detected in the right mandibular posterior region, a radiolucent area with regular borders, containing calcified foci, causing buccal and lingual expansion in the relevant region was observed. In the anamnesis, it was learned that he had a tooth extracted from the relevant area in an external center approximately 2.5 years ago. When the radiography taken before tooth extraction was evaluated, it was observed that there was a lesion at the apical part of the relevant tooth before extraction. An incisional biopsy was performed under local anesthesia. In histopathological examination, the diagnosis was reported as FD. The follow-up of the patient, whose 1st month follow-up was performed, continues in our clinic.

Conclusion: If the dentist overlooks pathological changes that can be detected clinically and/or radiographically this may cause disruption in treatment, worsening of prognosis in some cases, and medico-legal problems. The definitive diagnosis of FD presented in this case report could be made 2.5 years later. Thus, the importance of good clinical and radiographic examinations as well as continuing education should be emphasized.

Keywords: Delayed diagnosis, examination, fibro-osseous lesion

[PP-060]

Çift Tarafli Temporomandibular Eklem Ankilozunun Kişiyeye Özel Üretilmiş Total Eklem Protezi İle Yönetimi: Bir Vaka Raporu

Merve Öztürk Muhtar¹, Erol Cansız²

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ağız Yüz ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Temporomandibular eklem ankilozu hastaların yaşam kalitesini önemli derecede etkileyen kompleks patolojik durumdur. Bir çok etiyolojik faktör bulunmakla birlikte en sık travma kaynaklı meydana gelir. Tedavi planlaması yapılırken hastanın yaşı, büyüyen doku tipi, hareket limitasyonunun derecesi ve varsa tekrarlayan ankilozlar dikkatli bir şekilde değerlendirilmelidir.

Vaka: 43 yaşında kadın hasta kliniğimize ağız açıklığında ileri derece kısıtlılık, yemek yemekte zorluk ve ağrı şikayetleri ile başvurdu. Alınan anamnez sonucunda hastanın 7 yaşında trafik kazası geçirdiği, büyüme gelişme ile birlikte 12 yaşından itibaren başlayan ağız açıklılığında kısıtlılık şikayetleri ile kondilektomi, silikon blok yerleştirilmesi ve kostakondral greftleme olmak üzere toplamda altı farklı operasyon geçirdiği öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonrasında çift tarafli eklem ankilozu nedeniyle kişiyeye özel total eklem protezi tasarlandı ve tek aşamalı cerrahi ile uygulandı. Operasyon sırasında önceki operasyonda yerleştirilen mini plak ve silikon bloklar çıkarıldı. Ameliyat sonrasında ağız açıklığı artan hastanın maksimal interinsizal açıklığını korumak amacıyla mekanik germe cihazı ile fizyoterapi uygulandı. 1 yıllık takibi sonrasında herhangi bir hareket kısıtlılığı görülmeyen hastanın dental rehabilitasyonu devam etmektedir.

Sonuç: TME ankilozunda tek aşamalı cerrahi ile uygulanan kişiyeye özel total eklem protezleri sayesinde etkili, hızlı ve öngörülebilir sonuçlar elde etmek mümkündür. Postoperatif fizyoterapi fonksiyonun artırılması ve operasyonun uzun dönem başarısı için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: temporomandibular eklem ankilozu, travma, total eklem protezi

Management Of Bilateral Temporomandibular Joint Ankylosis With Custom-Made Total Joint Prostheses: A Case Report

Merve Öztürk Muhtar¹, Erol Cansız²

¹İstanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul, Turkey

²İstanbul University, Faculty of Medicine, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul, Turkey

Introduction: Temporomandibular joint ankylosis is a complex pathological condition that significantly affects the life quality of patients. Although there are many etiological factors, it most commonly occurs due to trauma. The patient's age, growing tissue type, degree of TMJ mobility limitation, and recurrent ankylosis, if any, should be carefully evaluated while planning a treatment strategy for the patient.

Case Presentation: A 43-year-old female patient applied to our clinic with complaints of severe limitations in mouth opening, difficulty eating, and pain. The anamnesis revealed that the patient had a traffic accident at the age of 7, and due to complaints of mouth opening limitations, starting at the age of 12 with growth and development. She underwent a total of six different operations including condylectomy, silicone block implement, and costochondral grafting. After clinical and radiological investigations, custom-made total joint prostheses were designed for bilateral joint ankylosis and applied with a single-stage surgery. The mini plate and silicone blocks placed in the previous surgeries were removed at the operation. Physiotherapy was applied with a mechanical stretching device to preserve the maximal interincisal opening of the patient, whose mouth opening increased after the surgery. The patient's oral rehabilitation continues, and no range of motion limitations were seen after 1 year of follow-up.

Conclusion: Thanks to custom-made total joint prostheses performed with one-stage surgery in TMJ ankylosis, it is possible to obtain effective, immediate, and predictable outcomes. Postoperative physiotherapy is crucial for improved function and the long-term success of the operation.

Keywords: temporomandibular joint ankylosis, trauma, total joint prosthesis

[PP-061]

Maraş Otu Kullanımına Bağlı Gelişen Periferal Dev Hücreli Granülom: Olgu sunumu

Ayşen Çiçek, Ebru Deniz Karslı

Gaziantep Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Giriş: Periferal dev hücreli granülom ağız mukozasında oldukça sık görülen, iritan faktör ya da travmaya bağlı gelişen, saplı ya da sapsız, oral mukozaya ya da alveol kretten gelişen kabarık bir lezyon olarak tanımlanır. Sıklıkla kadınlarda, mandibulada ve 4.-6. dekatta görülür.

Vaka: 37 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hasta kliniğimize ağız içerisinde şişlik, ağrı ve ara ara kanama şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu alt çene anteriorda 32 -41 numaralı dişler arasındaki bölgeden köken alan, alveol kreti bukko-lingual olarak kaplayan, saplı olmayan, 1,5-2 cm boyutlarında lezyon görüntülendi. Lezyonun komşuluğundaki 3 dişte mobilite mevcuttu. Hastadan alınan radyografide lezyonun olduğu bölgede kalmış diş kökü ve lezyon komşuluğundaki dişlerde kemik kaybı gözlemlendi. Alınan anamnezde hastanın 15 yıldır maraş otu kullandığı, 31 numaralı dişi yıllar önce kaybettiği, son 6 aydır maraş otunu 31 numaralı bölgede dişler arasına sıkıştırarak kullandığı öğrenilmiştir. Lezyon lokal anestezi altında eksize edildi, lezyon komşuluğundaki dişler ve artık kök çekildi, bölge kürete edilip primere kapatıldı, alınan spesimen patolojiye yönlendirildi. Patoloji sonucu periferal dev hücreli granülomla uyumlu geldi. Hastanın takipleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: eksizyon, maraş otu, periferal dev hücreli granülom

Peripheral Giant Cell Granuloma Due to Maraş Powder Use: Case Report

Ayşen Çiçek, Ebru Deniz Karslı

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

Introduction: Peripheral giant cell granuloma (PGGG) is -tumour like lesion- of oral mucosa and alveolar crest, develops due to irritant factors or trauma, it can be pedicle or non-pedicle. It predominantly occurs more in the mandible and it is usually seen women at 4th to the 6th decades

Case Presentation: A 37-year-old systemically healthy male patient applied to our clinic with complaints of swelling, pain and intermittent bleeding in the mouth. In clinical and radiological examination, the descurctive radiolucent lesion originating from the area between teeth 32 and 41 observed. Non-pedicated lesion measuring 1.5-2 cm in size was observed. There was mobility in 3 teeth adjacent to the lesion. In the anamnesis, it was learned that the patient had been using Maraş powder for 15 years, lost 31 number tooth years ago and had been using Maraş powder by squeezing it between the teeth in area number 31 for the last 6 months. The lesion was excised under local anesthesia, the tooth adjacent to the lesion were extracted. Primary closure was done after curettage.

The pathology result was compatible with PGGG. The patient's follow-up continues.

Keywords: excision, maraş powder, peripheral giant cell granuloma

[PP-062]

İmmatür Mandibular Üçüncü Moların Ototransplantasyonu: 1 Yıllık Olgu Takibi

Ferhat Ayrancı, Muhammed Furkan Yılmaz

Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

Giriş: Ototransplantasyon; sürmüş, kısmen sürmüş veya sürmemiş otolog dişin aynı kişide farklı bir bölgeye nakil edilmesi olarak tanımlanabilir. Üçüncü molar dişlerin ototransplantasyonu, birinci veya ikinci molar dişlerin eksik ya da prognozunun kötü olduğu durumlarda tercih edilebilen bir yöntemdir. Bu vakada kök gelişimini tamamlamayan immatür mandibular üçüncü molar dişin ototransplantasyonunun 1 yıllık takibi sunulmuştur.

Vaka: 15 yaşındaki kadın hasta sol alt birinci molar diş eksikliği nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede henüz kök gelişimini tamamlamayan immatür üçüncü molar dişin ve alıcı bölgenin ototransplantasyon için uygun olduğu görüldü. Gömülü olan yirmi yaş dişi travmatik bir şekilde alınarak hazırlanan alıcı sokete infraoklüzyonda yerleştirildi. Transplantasyon sonrası dişin stabilizasyonu 2 hafta sonra alınan 8 sutur ile sağlandı. Hastanın 1 yıl sonra yapılan kontrolünde transplante edilen dişin oklüzyonda ve vital olduğu görüldü. Radyografik incelemede ise kök gelişiminin henüz tamamlanmadığı izlendi.

Sonuç: Ototransplantasyon, endikasyonu doğru konulduğunda işlemin tek seanslı olması, periodontal iyileşmenin sağlanması, immatür dişlerde pulpa rejenerasyonun sağlanması, proprioseptif fonksiyonların tekrar kazanılması ve ekonomik olması gibi avantajları nedeniyle tercih edilebilen bir yöntemdir. Üçüncü molar dişlerin ototransplantasyonu, özellikle birinci veya ikinci molar dişlerin erken kaybedildiği genç bireylerde, implant ve protetik uygulamalara alternatif bir tedavi olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, sürmemiş diş, üçüncü molar

Autotransplantation of Immature Mandibular Third Molar: 1-Year Follow-up

Ferhat Ayrancı, Muhammed Furkan Yılmaz

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Turkey

Introduction: Autotransplantation can be defined as the transplantation of erupted, partially erupted or unerupted autologous teeth to a different site in the same individual. Autotransplantation of third molars is a preferred method when the first or second molars are missing or have a poor prognosis. In this case, a 1-year follow-up of autotransplantation of an immature mandibular third molar with incomplete root development is presented.

Case Presentation: A 15-year-old female patient presented to our clinic with a missing left lower first molar. Clinical and radiologic examination revealed that the immature mandibular third molar tooth with incomplete root development and the recipient site were suitable for autotransplantation. The impacted wisdom tooth was removed atraumatically and placed in the prepared recipient socket in infraocclusion. Stabilization of the tooth after transplantation was achieved with 8 sutures taken 2 weeks later. At the follow-up visit 1 year later, the transplanted tooth was found to be in occlusion and vital. Radiographic examination showed that the root development was not yet complete.

Conclusion: Autotransplantation, when the indication is correctly placed, is a preferred method due to its advantages such as a single session of the procedure, ensuring periodontal healing, ensuring pulp regeneration in immature teeth, regaining proprioceptive functions and being economical. Autotransplantation of third molars can be considered as an alternative treatment to implant and prosthetic applications, especially in young individuals with early loss of first or second molars.

Keywords: Autotransplantation, third molar, unerupted tooth

[PP-063]

Kişiyeye Özel Tasarlanan Titanyum Mesh Uygulaması ile Yapılan Horizontal ve Vertikal Kret Ogmentasyonu: Bir Olgu Sunumu

Sinan Ala, Öznur Özlü, Berkay Tokuç

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

Giriş: Çeşitli cerrahi teknikler ve materyaller geliştirilmesine rağmen, özellikle vertikal yönde kemik oluşturmak zordur. Geleneksel titanyum meshlerin kullanımı ile başarılı sonuçlar alınmasına rağmen, bu materyallerin intraoperatif şekillendirme gereksinimi ve ekspoz olma ihtimali gibi bazı dezavantajları bulunur. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi verileri ve dijital iş akışı sistemine dayanarak, ogmentasyon bölgesindeki kemik defekti üzerine mükemmel şekilde oturacak şekilde kişiselleştirilmiş titanyum meshler tasarlanabilir. Bu olgu sunumunda horizontal ve vertikal defekti bulunan bir vakanın kişiyeye özel mesh tasarımıyla tedavi edilmesi sunulacaktır.

Vaka: Sistemik olarak sağlıklı, 52 yaşındaki kadın hasta, sağ maksilla posterior bölgede yer alan parsiyal diş eksikliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda ilgili bölgede şiddetli vertikal ve horizontal kemik yetersizliği tespit edildi ve defekt alanına kişiyeye özel üretilmiş titanyum mesh ile ogmentasyon uygulaması sonrası iki adet dental implant yerleştirilmesi planlandı. Lokal anestezi altında ilgili bölgeye 1:1 oranında otojenik ve allojenik partiküllü kemik grefti materyali karıştırılarak uygulandı. Bunu takiben, greftlenen sahaya üç adet titanyum mini vida kullanılarak kişiyeye özel titanyum mesh uygulandı. Cerrahi sonrası sorunsuz iyileşme gözlemlendi ve 6 aylık takip periyodunu takiben ilgili bölgeye iki adet dental implant yerleştirildi.

Sonuç: Kişiyeye özel hazırlanmış titanyum meshler kemik ogmentasyonlarında uygulama kolaylığı sağlamaktadır ve özellikle vertikal kemik defektlerinde etkin ve güvenilir bir tedavi seçeneği olarak kabul edilmesi nedeniyle bu materyallerin kullanımı gittikçe yaygınlaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dental implant, kişiyeye özel titanyum mesh, ogmentasyon

Vertical and Horizontal Ridge Augmentation Using Customized Titanium Mesh: A Case Report

Sinan Ala, Öznur Özlü, Berkay Tokuç

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli

Introduction: Although various surgical techniques and materials have been introduced, creating a new bone is still challenging, especially for vertical bone defects. Traditional titanium meshes have shown successful outcomes. However, these materials have some disadvantages such as the need for intraoperative shaping and the possibility of exposure. Based on cone beam computed tomography scanning data and the digital workflow system, customized titanium meshes can be designed to fit perfectly over the bone defect in the augmentation area. This case report will present a patient with horizontal and vertical bone defects treated with a customized titanium mesh design.

Case Presentation: A healthy 52-year-old female patient was referred to our clinic with a chief complaint of partial edentulism in the right maxillary posterior region. According to the clinical and radiological examination, severe vertical and horizontal bone deficiency was observed in the relevant area and the placement of two dental implants after augmentation with a customized titanium mesh. Under local anesthesia, the defect area was filled with autogenic and allogenic particulate bone graft in a ratio of 1:1 combined with the placement of customized titanium mesh using three titanium mini-screws. Uneventful healing was observed after a 6-month follow-up period and two dental implants were placed in the augmented alveolar bone area.

Conclusion: Customized titanium meshes provide ease of application in alveolar bone augmentations and the use of these materials is becoming increasingly widespread, as they are considered an effective and reliable treatment option, especially in the treatment of vertical bone defects.

Keywords: augmentation, customized titanium mesh, dental implant

[PP-064]

Anterior Maksilla Yerleşimli Odontoma: Olgu Serisi

Gizem Kiraz¹, Büşra Karaduran², Nesrin Buse Barın¹, Mehmet Ali Erdem¹, Abdulkadir Burak Çankaya¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Odontomalar, dental dokuların hamartomatöz gelişimsel anormallikleri olarak kabul edilen benign mikst odontojenik tümörlerdir. Bu tümörler, histolojik ve patolojik açıdan kompleks ve compound olmak üzere iki ana sınıfa ayrılırlar. Diş sürme bozuklukları ile ilişkilendirilen odontomalar, dişlerin sürmesinde gecikmelere veya gömülü kalmalarına neden olurlar ve genellikle rutin radyolojik incelemeler sırasında tesadüfen tespit edilirler.

Olgu: Yaşları 10,11 ve 13 olan 3 pediatrik hasta, rutin radyolojik muayeneleri sırasında fark edilen maksiller anterior daimi dişlerinin sürmesini engelleyen odontoma ön tanısı ile kliniğimizde opere edildi. Çıkarılan dokuların histopatolojik incelemesi, radyolojik ve klinik bulgularla birlikte, birinin compound, diğer ikisinin ise kompleks odontoma olduğunu doğruladı. Bu olgulardan birinde daimi diş, kurunun kompleks odontomanın içinde olması nedeniyle odontoma ile birlikte cerrahi olarak çıkarıldı; diğer iki olgu ise gömülü daimi dişlerin sürmelerini izlemek amacıyla takibe alındı.

Sonuç: Odontomalar genellikle asemptomatik oldukları için sürme gecikmesi yaşayan pediatrik hastalarda diş hekimisi kontrollerinin düzenli olarak yapılması önemlidir. Erken tanı, tedavi ve izlem süreçlerini kolaylaştırır. Diş sürmesini engelleyen odontomaların tedavisi, tümörlerin eksizyonu ile gerçekleştirilir. Odontomaya bağlı gömülü kalmış dişlerin, operasyon sonrası takiplerinin gerekliliği, uygun olgularda ortodontik tedavi ile multidisipliner bir yaklaşım içerisinde tedavinin tamamlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik tümörler, odontoma, tedavi

Odontoma Located in the Anterior Maxilla: A Case Series

Gizem Kiraz¹, Büşra Karaduran², Nesrin Buse Barın¹, Mehmet Ali Erdem¹, Abdulkadir Burak Çankaya¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Istanbul

Introduction: Odontomas are benign mixed odontogenic tumors classified as hamartomatous developmental abnormalities of dental tissues. These tumors are histologically and pathologically categorized into two main classes: complex and compound. Odontomas are often associated with tooth eruption disorders, causing delays in tooth eruption or impaction, and they are typically incidentally detected during routine radiological examinations.

Case Presentation: Three pediatric patients aged 10, 11, and 13 underwent surgical operation in our clinic with a preliminary diagnosis of odontomas obstructing the eruption of their maxillary anterior permanent teeth, as detected during routine radiological examinations. Histopathological examination of the removed tissues, along with radiological and clinical findings, confirmed that one case was a compound odontoma, while the other two were complex odontomas. In one case, a permanent tooth was surgically removed along with the complex odontoma due to the crown being embedded within the tumor. The other two cases are followed up to observe the eruption of their impacted permanent teeth.

Conclusion: Regular dental check-ups are crucial for pediatric patients experiencing delayed tooth eruption, as odontomas are typically asymptomatic. Early diagnosis facilitates treatment and follow-up. The treatment of odontomas obstructing tooth eruption involves the surgical excision of the tumors. It is recommended that the treatment of impacted teeth due to odontoma be completed with post-operative follow-up and, in appropriate cases, orthodontic treatment in a multidisciplinary approach.

Keywords: Odontogenic tumors, odontoma, treatment

[PP-065]

Bifosfonat İlişkili Osteonekroz: Olgu Sunumu

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu, Batuhan Aydın

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Bifosfonatlar osteoporoz, solid malign tümörlerin kemik metastazı ve kemiğin Paget hastalığı gibi durumların tedavisinde yaygın, güvenli ve etkili bir şekilde kullanılmaktadır. Bifosfonat kullanımı ile çene osteonekrozu (BRONJ) arasında bir ilişki olduğu bildirilmiştir. BRONJ, bifosfonat tedavisinin ciddi bir yan etkisi ve klinik bir sorun haline gelmiştir. Klinik semptomları genellikle en az 6-8 hafta boyunca devam eden maksilla veya mandibulayı içeren oral kavitede açıkta nekrotik kemik ile birlikte dişeti ülserasyonunu içerir. Daha şiddetli vakalarda ağız içi veya ağız dışı fistüller, spontan şiddetli ağrı, mobil dişler ve/veya patolojik kırıklar görülebilir.

Vaka: 60 yaşında kadın hasta kliniğimize sol üst çenede ağrı şikayeti ile başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın Diyabet, Hipertansiyon, 2015 yılında meme CA tanısı aldığı ve sonrasında kemik metastazı geliştiği ve denosumab kullandığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik muayenede maksilla posteriora ekspoze nekrotik kemik sahası dikkat çekmiştir. Radyolojik muayenede ise sınırları sağlıklı kemikten ayrılan sekester varlığı tesbit edilmiştir. Yapılan lokal anestezi sonrası sekester alınıp açıkta kalan alan bishat yağ dokusuyla kapatılmıştır. Yapılan histopatolojik inceleme sonucu nekrotik kemik dokusu tanısı raporlanmıştır.

Sonuç: Uzun süreli, yüksek doz bifosfonat tedavisinin olası bir yan etkisi olarak BRONJ'un ortaya çıkması ciddi endişelere yol açmıştır. BRONJ, kendiliğinden ya da bir dental prosedürden sonra ortaya çıkabilir. Bu nedenle bifosfonat kullanan hastaların riskler hakkında detaylı bir şekilde bilgilendirilmeleri ve tedavi öncesi dental prosedürlerin tamamlanması hasta konforu açısından son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bronj, Osteonekroz, Bifosfonat, malignite

Bisphosphonate-Associated Osteonecrosis: Case Report

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu, Batuhan Aydın

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Bisphosphonates are widely used in the treatment of conditions such as osteoporosis, bone metastasis of solid malignant tumors. An association between bisphosphonate use and osteonecrosis of the jaw (BRONJ) has been reported. Clinical symptoms include gingival ulceration with exposed necrotic bone in the oral cavity involving the maxilla or mandible, usually persisting for at least 6-8 weeks. In more severe cases, intraoral or extraoral fistulas, spontaneous severe pain and pathological fractures may occur.

Case Presentation: A 60-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of pain in the left upper jaw. In the anamnesis, it was learned that the patient was diagnosed with diabetes, hypertension, breast CA in 2015 and then developed bone metastasis and used denosumab. In the clinical examination, an exposed necrotic bone area in the posterior part of the maxilla was noted. After local anesthesia, the sequester was removed and the exposed area was closed with bishat adipose tissue. Histopathological examination revealed the diagnosis of necrotic bone tissue.

Conclusion: BRONJ as a possible side effect of long-term, high-dose bisphosphonate therapy has raised serious concerns. BRONJ can occur spontaneously or after a dental procedure, therefore it is extremely important to inform the patients about the risks of bisphosphonate.

Keywords: Bronj, Osteonecrosis, Bisphosphonate, malignancy

[PP-066]

Parasimfizyal Bölgede Semento-Ossifiye Fibrom: Nadir Bir Olgu Raporu

İsmail Burak Halat¹, Dilara Nil Günaçar², Muhammet Safa Ayazoğlu³, Emre Balaban¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Rize

³Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Semento-Ossifiye Fibrom (SOF), nadir görülen, benign karakterli, fibro-osseöz bir lezyondur. Ossifiye fibromların çenelerde görülen formlarıdır. PDL kökenli olduğu kabul edilir. Genellikle yaşamın ikinci ve dördüncü dekadında rastlanır. Mandibulada maxillaya oranla daha sık karşılaşılmaktadır. Lezyonların yarısından fazlası çenelerde ekspansiyon yapar ve iyi sınırlı uniloküler radyolüsentler gösterir. Daha nadir olarak karışık radyolüsent-radyopak görüntü verirler. Fibröz dokuda kemiğe veya semente benzeyen değişen miktarlarda kalsifiye yapılar vardır. Tedavisinde konservatif cerrahi teknikler uygulanmaktadır.

Vaka: 53 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde; yakın zamanda diş merkezde implant tedavisi sırasında sağ parasimfizyal bölgedeki implantın operasyon esnasında fail olduğu öğrenildi. Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) ile detaylı radyografik inceleme sonucunda ilgili bölgede sınırları radyopak, içerisinde belli belirsiz kalsifiye yapılar izlenen iyi sınırlı karışık radyolüsent-radyopak görüntü veren lezyon izlendi. Lokal anestezi altında ilgili bölgede bulunan lezyon temizlenerek çıkarılan doku patoloji laboratuvarına yönlendirildi. Bu vaka raporunda mevcut lezyonun tanı, histolojik özellikleri, tedavi ve takibinden bahsedilmektedir.

Sonuç: Semento-Ossifiye Fibrom (SOF) çenelerde nadir görülen bir fibroosseöz lezyondur. Mutlaka ayırıcı tanısı yapılmalıdır. Literatürde belirli bir tedavi seçeneği olmamakla birlikte küçük lezyonlar için, sağlıklı sınırlara ulaşıncaya kadar küretaj veya enükleasyon önerilirken daha büyük lezyonlar için daha radikal cerrahi rezeksiyon önerilir. Cerrahi aşama sonrasında nüks ihtimaline karşın sıkı takip şarttır.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarli tomografi, küretaj, mandibula, semento-ossifiye fibrom

Cemento-Ossifying Fibroma in the Parasymphyseal Region: A Rare Case Report

İsmail Burak Halat¹, Dilara Nil Günaçar², Muhammet Safa Ayazoğlu³, Emre Balaban¹

¹Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

²Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Rize

³Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Medicine, Department of Medical Patology, Rize

Introduction: Cemento-Ossified Fibroma (COF) is a rare, benign, fibro-osseous lesion. They are forms of ossifying fibromas seen in the jaws. It is considered to be of PDL origin. Usually encountered in the second and fourth decades of life. It is more common in the mandible than in the maxilla. More than half of the lesions expand in the jaws and show well-circumscribed unilocular radiolucencies. More rarely, they give a mixed radiolucent-radiopaque appearance. Fibrous tissue contains varying amounts of calcified structures that resemble bone or cementum. Conservative surgical techniques are applied in its treatment.

Case: A 53-year-old systemically healthy female patient was admitted to our clinic. In the anamnesis taken; Recently, during implant treatment at an external center, it was learned that the implant in the right parasymphyseal region was the failed during the operation. As a result of detailed radiographic examination with Cone Beam Computed Tomography (CBCT), a well-circumscribed mixed radiolucent-radiopaque lesion with radiopaque borders and faint calcified structures was observed in the relevant region. Under local anesthesia, the lesion in the relevant area was cleaned and the removed tissue was directed to the pathology laboratory. In this case report, the diagnosis, histological features, treatment and follow-up of the existing lesion are mentioned.

Conclusion: COF is a rare fibroosseous lesion in the jaws. Differential diagnosis must be made. Although there is no specific treatment option in the literature, curettage is recommended for small lesions until healthy margins are reached, while more radical surgical resection is recommended for larger lesions. Close follow-up is essential in case of recurrence after the surgical phase.

Keywords: cone-beam computed tomography, curettage, mandible, cemento-ossified fibroma

[PP-067]

Maksillada Nazal Taban İle İlişkili Dentigeröz Kist: Bir Olgu Raporu

İsmail Burak Halat, Andaç Doğan, Mehmet Deniz

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Dentigeröz kistler çenelerde ikinci en sık görülen kistlerdir ve gelişimsel kökenlidir. Dentigeröz kistlerin neredeyse tamamı sürmemiş bir dişin kronunu çevreler ve radyolüsent alan dişe, mine sement birleşimi (CEJ)'den yapışıktır. Dentigeröz kistler, iyi sınırlı, tek odaklı, radyolüsent alanlardır. En sık mandibular üçüncü molar dişler ve ikinci olarak maksiller kanin dişler ile ilişkili görülmektedir. Dentigeröz kistin tedavisi, ilgili sürmemiş dişin çıkarılmasıyla birlikte kistin enükleasyonu yapıldır.

Vaka: 79 yaşında, hipertansiyon ve aritmi öyküsü olan, görme ve duyma engeli bulunan erkek hasta belli aralıklarla ağız içinde akıntı olduğu şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayenede maxilla anterior bölgede kretin bukkal ve palatinal kısımlarında belirgin bir şişlik ve fluktan yapı farkedildi. Detaylı inceleme amacıyla alınan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KİBT)'de ilgili bölgede nazal taban, maxiller sinüs ve oral mukozaya ile sınırlanan gömülü kanin ile ilişkili kistik doku izlendi. Bu vaka raporunda mevcut kistin teşhisi, genel anestezi altında tedavisi ve takibinden bahsedilmektedir.

Sonuç: Dentigeröz kistlerin tedavisinde en iyi seçenek enükleasyonla birlikte ilgili dişin çıkarılmasıdır. Enükleasyon sırasında çevre anatomik oluşumlara dikkat edilmeli ve cerrahi sınırlar belirlenirken mutlaka radyografik bulgulardan da faydalanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, nazal taban

Dentigerous Cyst Associated with the Nasal Base in the Maxilla: A Case Report

İsmail Burak Halat, Andaç Doğan, Mehmet Deniz

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Introduction: Dentigerous cysts are the second most common cysts in the jaws and are of developmental origin. Almost all dentigerous cysts surround the crown of an unerupted tooth and are attached to the radiolucent tooth at the cemento-enamel junction (CEJ). Dentigerous cysts are well-circumscribed, single-focal, radiolucent areas. It is most commonly associated with mandibular third molars and secondly with maxillary canine teeth. Treatment of a dentigerous cyst is by enucleation of the cyst along with removal of the relevant unerupted tooth.

Case: A 79-year-old male patient with a history of hypertension and arrhythmia, visually and hearing impaired, applied to our clinic with the complaint of periodic discharge in the mouth. During the intraoral examination, a significant swelling and fluctuant structure was noticed in the buccal and palatal parts of the crest in the maxilla anterior region. In Cone Beam Computed Tomography (CBCT) taken for detailed examination, cystic tissue associated with the impacted canine was observed in the relevant region, limited by the nasal base, maxillary sinus and oral mucosa. In this case report, the diagnosis of the existing cyst, its treatment and follow-up under general anesthesia are mentioned.

Conclusion: The best option in the treatment of dentigerous cysts is the removal of the relevant tooth along with enucleation. During enucleation, attention should be paid to the surrounding anatomical formations and radiographic findings should be used when determining surgical margins.

Keywords: dentigerous cyst, cone-beam computed tomography, nasal base

[PP-068]

İki Gömülü Maksiller Kanin İle İlişkili Dentigeröz Kist: Bir Olgu Raporu

İsmail Burak Halat, Andaç Doğan

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Dentigeröz Kistler, odontojenik kistler arasında ikinci en sık görülen kist türüdür. Gelişimsel kökenli olduğu düşünülen, gömülü veya sürememiş dişlerle ilişkili, iyi huylu, yavaş büyüyen nadiren malign dönüşüm gösteren odontojenik kistlerdir. Olguların büyük kısmı mandibular üçüncü molar dişlerle ilişkili iken ikinci sırada maksiller kanin diş gelir. İlgili dişe mine-sement sınırı (CEJ)'den bağlanır. Çenenin ağrısız şekilde genişlemesine neden olarak deformasyona neden olabilir. İlgili dişin çıkarılması ile birlikte enükleasyon ve marsüpyalizasyon önerilen tedavi seçenekleridir.

Vaka: 63 yaşında hipertansiyon ve diyabet öyküsü bulunan, implant isteği ile kliniğimize başvuran erkek hastada klinik muayenede maksilla anterior bölgede palatal ve bukkal kısımları kapsayan fluktan şişlik tespit edildi. Radyografik muayenede iki adet gömülü durumda olan maksiller kanin ve bu dişler ile ilişkili kistik yapının varlığı görüldü. Alınan Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi (KIBT)'de maxilla anterior bölgede bukkal kemikte geniş perforasyonlar ve nazal taban ile yakın ilişki tespit edildi. Bu vaka raporunda ilgili kistin teşhis, lokal anestezi altında tedavisi ve takibinden bahsedilmektedir.

Sonuç: Farklı kadrantlarda bulunan gömülü dişlerin foliküllerinin birleşmesi sonucu oluşan dentigeröz kistler nadir görülür. Bu durum tedavi seçeneğini değiştirmez fakat iyileşmeyi takiben hastanın planlanacak olan protetik rehabilitasyonunu oldukça zorlaştırır. Cerrahi sınırların belirlenmesi, çevre anatomik yapıların korunabilmesi için radyografik görüntüleme şarttır. Bu görüntülemede konik ışınli bilgisayarlı tomografi altın standart olarak kabul edilir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, enükleasyon, gömülü kanin, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

Dentigerous Cyst Associated with Two Impacted Maxillary Canines: A Case Report

İsmail Burak Halat, Andaç Doğan

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Introduction: Dentigerous Cysts are the second most common cyst type among odontogenic cysts. They are benign,slow-growing odontogenic cysts that are thought to be of developmental origin,associated with impacted or unerupted teeth,rarely show malignant transformation. While most of the cases are related to mandibular third molars,Maxillary canine teeth come second.It is connected to the relevant tooth at the cementum-enamel junction (CEJ).It can cause painless expansion of the jaw,causing deformation.Enucleation and marsupialization along with removal of the relevant tooth are the recommended treatment options.

Case: A 63-year-old male patient with a history of hypertension and diabetes,who applied to our clinic with a request for an implant,was diagnosed with fluctuate swelling in the anterior region of the maxilla,covering the palatal and buccal parts.Radiographic examination revealed the presence of two impacted maxillary canines and the cystic structure associated with these teeth.Cone Beam Computed Tomography (CBCT) revealed large perforations in the buccal bone in the maxilla anterior region and a close relationship with the nasal base. In this case report,diagnosis, treatment and follow-up of the relevant cyst under local anesthesia are mentioned.

Conclusion: Dentigerous cysts, which form as a result of the fusion of follicles of impacted teeth located in different quadrants,are rare.This does not change the treatment option,but it makes the planned prosthetic rehabilitation of the patient following recovery very difficult. Radiographic imaging is essential to determine surgical margins and protect surrounding anatomical structures. Cone-beam computed tomography is considered the gold standard in this imaging.

Keywords: dentigerous cyst, enucleation, impacted canine, cone-beam computed tomography

[PP-069]

Maksiller Sinüste Osteoma: Olgu Sunumu

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Osteoma paranazal sinüslerin yaygın benign osteojenik lezyonudur. Esas olarak matür kompakt veya kansellöz kemikten oluşan iyi huylu tümörlerdir. En sık görüldüğü yer mandibuladır, bunu sinüsler takip eder; vakaların %96'sında frontal, %2'sinde ethmoid ve %2'sinde maksiller sinüs tutulur. Osteomalar yavaş büyür ve çevre yapılara yayılabilir, bu da orbital tutulum veya intrakraniyal invazyon gibi ciddi komplikasyonlara neden olabilir. Paranazal sinüs osteomu tanısı konulan birçok hasta asemptomatiktir.

Vaka: 23 yaşında kadın hasta dental tedavi için başvurduğu dış merkezde yapılan radyolojik muayene sonucu sağ maksiller sinüste radyopak lezyon görülmüştür ve hasta kliniğimize yönlendirilmiştir. Hastanın alınan anamnezinde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı öğrenilmiştir. sağ maksiller bölgeye yapılan lokal anestezi sonrası bukkalden flep kaldırılıp caldwell-luc operasyonu ile tümör eksize edildi ve alan bishat yağ dokusuyla kapatıldı. Flep orijinal yerine suture edildi.

Sonuç: Osteomaların çoğu erken evrede asemptomatiktir ve genellikle rutin radyolojik incelemede farkedilir. Tanıdaki gecikme, bu lezyonların küçük olduklarında asemptomatik olmalarına bağlanmaktadır. Maksiller sinüs osteomaları benign osteojenik lezyonlar olmalarına karşın hızlı gelişim gösterdiklerinden erken teşhis ve tedavi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Osteoma, Maksiller sinüs, Caldwell-Luc

Osteoma İn The Maxillary sinus:Case Report

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Osteoma is a common benign osteogenic lesion of the paranasal sinuses. They are benign tumors composed mainly of mature compact or cancellous bone. The most common site is the mandible, followed by the sinuses; the frontal, ethmoid and maxillary sinuses are involved in 96%, 2% and 2% of cases, respectively. Osteomas grow slowly and can spread to surrounding structures, which can lead to serious complications such as orbital involvement or intracranial invasion. Many patients diagnosed with paranasal sinus osteomas are asymptomatic.

Case Presentation:A 23-year-old female patient was referred to our clinic after radiologic examination in an external center for dental treatment revealed a radiopaque lesion in the right maxillary sinus. It was learned that the patient did not have any systemic disease in the anamnesis obtained. After local anesthesia in the right maxillary region, the buccal flap was lifted and the tumor was excised by caldwell-luc operation and the area was closed with bishat fat tissue. The flap was sutured in its original place.

Conclusion: Most osteomas are asymptomatic in the early stages and are usually detected on routine radiologic examination. The delay in diagnosis is attributed to the asymptomatic nature of these lesions when they are small. Although maxillary sinus osteomas are benign osteogenic lesions, early diagnosis and treatment are very important because of their development nature.

Keywords: Osteoma, Maxiller sinus, Caldwell-Luc

[PP-070]

Mental Foramende Kompound Odontoma: Vaka Raporu

İsmail Burak Halat, Mert Karabağ

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Odontomalar en sık görülen odontojenik tümörlerdir. Neoplazmlardan ziyade hamartomlar olarak kabul edilirler. Kompleks (dentin, mine ve sementten oluşan yığın) ve Kompound (küçük diş benzeri yapılar) olmak üzere iki alt türü mevcuttur. Odontomalara her yaşta rastlanabilir. Cinsiyet ayrımı yoktur. Klinik semptomlar nadirdir, en sık bulgusu dişlerde sürme zorluğuna sebep olmasıdır.

Vaka: 17 yaşındaki sistemik bir hastalığı bulunmayan kadın hastada, 6 ay önce sağ mental foramen anteriorunda kalsifiye kistik yapılar farkedildi. Asemptomatik olmasından dolayı düzenli takip kararı alındı. Paretezi şikayetiyle tekrar kliniğe başvuran hasta lokal anestezi altında opere edildi. Çıkarılan kalsifiye yapılar ve çevreleyen kistik yapı kesin tanıyı belirlemek amacıyla patoloji laboratuvarına gönderildi. Patoloji raporu kompound odontomayla uyumluydu. Parestezi için destekleyici tedavi ve takip devam etmektedir.

Sonuç: Literatürde odontomaların paresteziye sebebiyet verebileceği hakkında bir fikir birliği yoktur. Bu nedenle detaylı klinik araştırmalar gereklidir. Bizim vakamızdaki mevcut paretezi sebebinin lezyonu çevreleyen epitelin yaptığı bası olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: kompound odontoma, mental foramen, parestezi

Compound Odontoma in the Mental Foramen: Case Report

İsmail Burak Halat, Mert Karabağ

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Introduction: Odontomas are the most common odontogenic tumors. They are considered hamartomas rather than neoplasms. There are two subtypes: Complex (bulk consisting of dentin, enamel and cementum) and Compound (small tooth-like structures). Odontomas can be found at any age. There is no gender discrimination. Clinical symptoms are rare, the most common symptom is difficulty erupting teeth.

Case: In a 17-year-old female patient without any systemic disease, calcified cystic structures were noticed in the anterior part of the right mental foramen 6 months ago. Since he was asymptomatic, a decision was made for regular follow-up. The patient, who was admitted to the clinic again with the complaint of paresthesia, was operated under local anesthesia. The removed calcified structures and the surrounding cystic structure were sent to the pathology laboratory to determine the definitive diagnosis. The pathology report was compatible with compound odontoma. Supportive treatment and monitoring for paresthesia continues.

Conclusion: There is no consensus in the literature that odontomas can cause paresthesia. Therefore, detailed clinical studies are required. We think that the cause of the current paresthesia in our case is the compression of the epithelium surrounding the lesion.

Keywords: compound odontoma, mental foramen, paresthesia

[PP-071]

Bilateral Gömülü Mandibular Kanin: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu

Batuhan Kapaklı, Zehra Glerol, mer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve ene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Amaç: Oral kaviteye zamanında sürmesini tamamlayamamış ve sürmesi beklenmeyen dişler gömülü diş olarak adlandırılırlar. Gömülü maksiller kaninler %0,9-2,2 oranında görülmesine rağmen mandibular kaninlerin görülme sıklığı, gömülü maksiller kaninlere göre 20 kat daha azdır. Mandibular orta hatta gömülü bilateral kanin olguları ise oldukça nadirdir. Bu tür kaninler gömülü olarak kalır ya da orta hat veya arkin diğer tarafında spontan olarak sürebilirler. Bu olgu sunumunda mandibular orta hatta bilateral gömülü kanin olgusunun teşhis ve tedavisinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 17 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta Ağız, Diş ve ene Radyolojisi kliniğinden, kliniğimize bilateral mandibular gömülü kanin tanısıyla yönlendirildi. Klinik muayenede mandibula anteriorda palpasyonda hafif şişlik izlendi. Radyografik muayenesinde mandibula orta hattında, kesici diş kökleri ile mandibula basisi arasında horizontal pozisyonda bilateral kanin dişi gözlendi. Ortodontik tedavi görmek istemeyen hastanın gömülü dişlerinin lokal anestezi altında çekimi gerçekleştirildi.

Sonuç: Maksiller gömülü kanin dişler, üçüncü molar dişlerden sonra gmllğ en çok gözlenen dişler olmasına rağmen, mandibular kanin dişlerin gmllğ daha az oranda izlenmektedir. Bilateral gömülü mandibular kanin olgularına ise oldukça az oranda rastlanır. Ortodontik olarak sürdürme ve çekim tedavi seçenekleri arasındadır. Veya düzenli kontrollerle takibi yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: bilateral, gömülü kanin, mandibula

Bilateral Impacted Mandibular Canines: A Rare Case Report

Batuhan Kapaklı, Zehra Glerol, mer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Teeth that have not completed their eruption into the oral cavity on time and are not expected to erupt are called impacted teeth. Although buried maxillary canines are seen at a rate of 0.9-2.2%, the incidence of mandibular canines is 20 times less than impacted maxillary canines. Cases of bilateral canines impacted in the mandibular midline are extremely rare. Canines remain impacted or can be erupted spontaneously on the midline or other side of the arch. In this case report, it is aimed to present the diagnosis and treatment of bilateral impacted canines in the mandibular midline.

Case: A 17-year-old female patient without any systemic disease was referred to our clinic from the Oral and Maxillofacial Radiology clinic with the diagnosis of bilateral mandibular impacted canines. In the clinic, slight swelling was observed on palpation in the anterior mandible. In the radiographic examination, bilateral canine teeth were observed lying horizontally in the midline of the mandible, between the roots of the incisors and the base of the mandible. Patient did not want orthodontic treatment. The impacted teeth extracted under local anesthesia.

Conclusion: Although maxillary impacted canines are the most commonly impacted teeth after third molars, impaction of mandibular canines are rarer. Cases of bilateral impacted mandibular canines are very rare. Treatment options are orthodontic eruption and extraction. Or follow-up can be done with regular checks.

Keywords: bilateral, impacted canine, mandible

[PP-072]

Mandibula Posteriorunda Bulunan Odontojenik Keratokistin Konservatif Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: OKC için radikal yönetim stratejileri, bu lezyonun agresif doğası ve tekrarlama eğiliminin yüksek olması nedeniyle birçok cerrah tarafından birincil tedavi yöntemi olarak savunulmaktadır. Bazı yazarlar, kistektomili/kistektomisiz marsüpyalizasyon gibi daha az invazif tekniklerle bile mükemmel sonuçlar bulmuşlardır.² Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik olarak tespit edilen odontojenik keratokistin teşhisi, tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 1 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta kliniğimize başvurdu. Panoramik ve CBCT incelemesinde sağ mandibula posteriorunda düzenli sklerotik sınırlı yaklaşık 6 cmx3.5cmx3cm ebatlarında multiloküler radyolüsent lezyon ve çevre kemikte sklerotik alanlar tespit edildi. Biyopsi yapılarak odontojenik keratokist olduğu teşhis edildi, marsüpyalizasyon yapmak için dren yerleştirildi. Dren bölgesinden günde 2 kez serum fizyolojik ile irriye edildi. Küçülmeye başladıktan 3 ay sonra enükleasyon yapılarak tamamen eksize edildi. Hastanın postop takibinde iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Keratokist, Marsüpyalizasyon, Sekonder Kistektomi

Conservative Treatment of Odontogenic Keratocyst Located in the Posterior Mandible: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Radical management strategies for the OKC are advocated as the primary modality of treatment by a number of surgeons on the basis of the aggressive nature of this lesion and its great tendency for recurrence. Some authors have found excellent results with even lesser invasive techniques like decompression/marsupialization with/without cystectomy.² This case report aims to diagnose, treat, and follow-up odontogenic keratocyst detected clinically and radiographically.

Case Presentation: A 51-year-old female patient without any systemic disease was admitted to our clinic. Panoramic and CBCT examination revealed a multilocular radiolucent lesion of approximately 6cmx3.5cmx3cm in size with regular sclerotic borders in the right mandible posterior and sclerotic areas in the surrounding bone. A biopsy was performed and it was diagnosed as an odontogenic keratocyst. Marsupialization was performed. A drain was placed. The drain area was irrigated with physiological saline twice a day. It was completely excised by enucleation 3 months after it started to shrink. An improvement was observed in the postoperative follow-up of the patient.

Keywords: Odontogenic Keratocyst, Marsupialization, Secondary Cystectomy

[PP-073]

Mandibula Anterior Bölgede Bulunan Travmatik Kemik Kisti Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Travma, travmatik kemik kisti oluşumunda en sık tartışılan etiyolojik faktördür.2Travmatik kemik kistinin cerrahi müdahale öncesi tanısı çoğu durumda oldukça zordur.Cerrahi eksplorasyon sadece tanıyı doğrulamakla kalmaz, aynı zamanda tedavi edicidir,çünkü işlem sırasında yapılan küretaj kanamaya ve daha fazla kemik rejenerasyonuna neden olur.3Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik olarak tespit edilen travmatik kemik kistinin teşhisi,tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 15 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize başvurdu.Herhangi bir travma öyküsü bulunmayan hastanın panoramik incelemesinde sol mandibula anteriorda mental foramen yakınında sınırları belirgin,yaklaşık 2.5cmx1.5cmx1cm boyutlarında taraksı marjini olan radyolüsent lezyon tespit edildi.Lokal anestezi altında biyopsi yapmak için lezyona ulaşıldığında içeriği boş olarak görüldü.Hastanın postop takibinde tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Travmatik Kemik Kisti, Cerrahi eksplorasyon, Mandibula Anterior

Treatment of Traumatic Bone Cyst Located in the Anterior Region of the Mandible: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Trauma is the most frequently discussed etiologic factor in the formation of a traumatic bone cyst.2Diagnosis of traumatic bone cyst prior to surgical intervention is greatly difficult in most of the instances.Surgical exploration not only confirms the diagnosis but also is curative as the curettage performed during the procedure induces bleeding and further osseous regeneration.3In this case report, the aim is to diagnose, treat and follow up the radicular cyst detected clinically and radiographically.

Case Presentation:A 15-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic.In the panoramic examination of the patient,who had no history of trauma,a radiolucent lesion with clear borders and a scallop margin,approximately 2.5cmx1.5cmx1cm in size,was detected near the mental foramen in the left mandible anterior.When the lesion was reached for biopsy under local anesthesia, its contents were detected.It was seen as empty.Complete recovery was observed in the postoperative follow-up of the patient.

Keywords: Traumatic Bone Cyst, Surgical exploration, Anterior Mandible

[PP-074]

Mandibula Angulusta Bulunan Kissing Molar Dişler ve Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: "Kissing molar dişler", gömülü molar dişlerin tek bir foliküler boşlukta oklüzal yüzeye temas etmesi ve köklerinin zıt yönlere bakması olarak tanımlanan nadir bir olgudur. Kissing molarların yönetimi hastanın yaşı, kissing molarların sınıflandırılması, semptomlar, kistik değişiklikler ve gömülü dişlerin derinliğine göre planlanmalıdır. Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik olarak tespit edilen kissing molar dişlerin tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 21 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta kliniğimize başvurdu. Sağ mandibula posterior bölgede ağrısı ve şişliği bulunan hastanın panoramik incelemesinde 47 ve 48 numaralı dişlerin oklüzal yüzeylerinden birleşik şekilde gömülü olduğu tespit edildi. Lokal anestezi altında ilgili bölge cerrahi olarak ekspoze edildi ve dişler bölünerek inferior alveolar sinire zarar verilmeden çekimleri yapıldı. Hastanın postop takibinde tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Angulus mandibula, Gömülü Diş, Kissing molar dişler

Kissing Molar Teeth in the Posterior Mandibular Region and Their Treatment: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: "Kissing molars" is a rare phenomenon defined as impacted molars contacting the occlusal surface in a single follicular space and their roots pointing in opposite directions. The management of kissing molars should be planned according to patient age, classification of kissing molars, symptoms, cystic changes and depth of the embedded teeth. In this case report, the aim is to diagnose, treat and follow up the radicular cyst detected clinically and radiographically.

Case Presentation: A 21-year-old female patient without any systemic disease was admitted to our clinic. In the panoramic examination of the patient, who had pain and swelling in the posterior region of the right mandible, it was determined that teeth 47 and 48 were impacted together on their occlusal surfaces. Under local anesthesia, the relevant area was surgically exposed and the teeth were divided and extracted without damaging the inferior alveolar nerve. Complete recovery was observed in the postoperative follow-up of the patient.

Keywords: Angulus Mandibula, Impacted Tooth, Kissing molars

[PP-075]

Rapid Palatal Ekspansiyon Apareyi Kullanımına Bağlı Palatal Mukoza Nekrozu

Batuhan Kapaklı¹, Mehmet Tümer², Ömer Faruk Boylu¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Ortodontik apareyler yardımıyla gerçekleştirilen hızlı palatal genişletme (RPE), transvers maksiller yetmezliklerin tedavisinde sıklıkla kullanılmaktadır. Başarılı bir yöntem olmasına karşın, kullanımını kısıtlayan faktörlerden biri hastanın yaşıdır. Cerrahi destekli olmayan apareylerin, iskeletsel gelişime bağlı olarak 14 veya 25 yaşına kadar kullanılabilmesini belirten çalışmalar bulunmaktadır. Bu apareyin kullanımına bağlı yaşanan komplikasyonlardan bazıları ağrı, dişlerde lateral devrilme, kök rezorpsiyonu ve palatal mukoza nekrozudur. Bu vaka sunumunda RPE apareyi kullanımı sırasında oluşan palatal mukoza nekrozu olgusunun, teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 14 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan kadın hasta Ortodonti kliniğinden, kliniğimize yönlendirildi. Hastaya daha öncesinde RPE apareyi uygulandığı, belli bir süre sonra hastanın ağrı şikayetiyle aparey çıkarıldığında palatal mukozada nekroz olduğu öğrenildi. Klinik muayenede sol palatal mukozada kemiğin açıkta olduğu, ağrılı lezyon izlendi. Lokal anestezi altında nekrotik mukoza kürete edilerek kanlanma sağlandı. Bölgeye oksitetrasiklinli spanç süture edildi. 5 gün sonra spanç alındığında lezyonda iyileşme gözlemlendi. Bölgeye 5 gün boyunca lokal olarak rifampisin uygulandı. Takip eden 2. ve 3. hafta kontrollerinde lezyonun tamamen iyileşmiş ve hasta şikayetlerinin geçtiği görüldü.

Sonuç: İskeletsel yaşa bağlı olarak RPE apareyi kullanımının komplikasyonları ortaya çıkabilir. İleri komplikasyonların oluşumunu engellemek için kontrollerde detaylı hasta muayenesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: nekroz, ortodonti, palatinal, rpe

Palatal Mucosa Necrosis Due to Rapid Palatal Expansion Appliance Use

Batuhan Kapaklı¹, Mehmet Tümer², Ömer Faruk Boylu¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Bolu, Turkey

Introduction: Rapid palatal expansion(RPE) performed with the help of orthodontic appliances is frequently used in the treatment of transverse maxillary deficiencies. One of the factors that limits its use is the age of the patient. In addition to studies stating that non-surgical appliances can be used until the age of 14 or 25, depending on skeletal development. Some of the complications associated with the use of this appliance are pain, lateral tipping of the teeth, root resorption and palatal mucosa necrosis. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of a case of palatal mucosa necrosis that occurred during the use of the RPE appliance.

Case: A 14-year-old female patient without any systemic disease was referred to our clinic from the Orthodontics clinic. It was learned that the RPE appliance had been applied to the patient before, and when the appliance was removed after a certain period of time due to the patient's complaint of pain, necrosis occurred in the palatal mucosa. On clinical examination, a painful lesion with exposed bone was observed on the left palatal mucosa. Under local anesthesia, necrotic mucosa was curetted and blood supply was provided. Oxytetracycline sponge was sutured to the area. When the sponge was removed after 5 days, improvement in the lesion was observed. Rifampicin was applied locally to the area for 5 days. At the following 2nd and 3rd week controls, it was observed that the lesion had completely healed and the patient's complaints had resolved.

Conclusion: Complications of RPE appliance use may occur depending on skeletal age. To prevent further complications, detailed patient examination is required during follow-up visits.

Keywords: necrosis, orthodontics, palatinal, rpe

[PP-076]

Orbital Tabana Uzanan Gömülü İnverte Kanin Diş: Olgu Sunumu

Hatice Hoşgör, Sadi Memiş, Öznur Özlü

Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Maksiller kanin dişler, üçüncü molar dişlerden sonra en sık gömülü kalma oranına sahip dişlerdir. Bu vaka sunumunda orbita tabanında nadir görülen inverte maksiller gömülü kanin dişin sunulması amaçlandı.

Vaka: 16 yaşında kadın hasta, gömülü kanin diş muayenesi sebebiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde, özel bir diş polikliniğinde rutin kontroller sırasında gömülü dişin farkedildiği ve kliniğimize yönlendirildiği öğrenildi. CBCT değerlendirme sonucu, gömülü kanin dişin, orbita tabanında ve infraorbital sinir komşuluğunda olduğu görüldü. Bölgeye ulaşım zorluğu sebebiyle genel anestezi altında cerrahi çekim planlandı. Vestibül sulkustan ve diş köklerin apeksi hizasından geçen sirkümvestibüler insizyon ile flep kaldırıldı. Döner aletler yardımıyla kron açığa çıkarıldı, dişin kuronu ile kökü arasında horizontal bir kesi yapıldı ve diş çekimi tamamlandı. Kanama kontrolü sağlandı ve flep primer olarak kapatıldı. Operasyon sonrası herhangi bir komplikasyon durumu oluşmadı.

Sonuç: Gömülü dişlerin uygun tedavi yönteminin belirlenmesi, tedavi esnasında veya sonrasında meydana gelebilecek komplikasyonların önüne geçilmesi için gömülü dişlerin çene içerisindeki konumlarının, komşu anatomik yapılarla olan ilişkilerinin ayrıntılı olarak değerlendirilmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: gömülü, inverte, maksiller kanin

Impacted Inversion Canine Tooth Going Across to Orbital Floor: A Case Report

Hatice Hoşgör, Sadi Memiş, Öznur Özlü

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Turkey

Introduction: Maxillary canine teeth are the teeth with the highest rate of impaction after the third molar teeth. In this case report, we aimed to present a rare inversed maxillary impacted canine tooth in the orbital floor.

Case Presentation: A 16-year-old female patient applied to our clinic for an impacted canine dental examination. According to the anamnesis taken, it was learned that the impacted tooth was noticed during routine checks at a private dental clinic and was referred to our clinic. As a result of CBCT evaluation, it was seen that the impacted canine tooth was located on the orbital floor and adjacent to the infraorbital nerve. Due to difficulty in reaching the area, surgery was planned under general anesthesia. The flap was removed with a circumvestibular incision passing through the vestibule sulcus and the apex of the tooth roots. The crown was exposed with the help of rotary instruments, a horizontal incision was made between the crown and root of the tooth and the tooth extraction was completed. Bleeding control was achieved and the flap was closed primarily. There were no complications after the operation.

Conclusion: In order to determine the appropriate treatment method for impacted teeth and to prevent complications that may occur during or after treatment, the positions of impacted teeth in the jaw and their relationships with adjacent anatomical structures must be evaluated in detail.

Keywords: impacted, inversion, maxillary canine

[PP-077]

Mandibula Posteriorıda Bulunan Odontojenik Keratokistin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Mandibuladaki OKC'ler, yirmilik dişin anteriorundaki dişli bölgeyle karşılaştırıldığında üçüncü molar bölgede/yükselen ramusta daha sık meydana geldi; oran yaklaşık 3:2 idi. Genellikle sürpriz teşhis olarak gelirler ve bu nedenle beklenmedik bulgular vardır. 2 Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik olarak tespit edilen odontojenik keratokist tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 56 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Sol mandibula posterior bölgenin panoramik incelemesinde 37 numaralı dişin distalinden başlayarak yükselen ramusa doğru devam eden çevresi sklerotik, içeriği radyolüsent lezyon tespit edildi. Lokal anestezi altında ilgili bölge cerrahi olarak ekspoz edildi, kist epiteli kaviteden tamamen uzaklaştırıldı. Hastanın postop takibinde tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, Mandibula Posterior, Odontojenik Keratokist

Treatment of Odontogenic Keratocyst Located in the Posterior Mandible: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: The OKCs in the mandible did occur more often in the third molar area/ascending ramus as compared to the tooth-bearing area anterior of the wisdom tooth, the ratio being approximately 3:2. They simply often come as surprise diagnosis and are, thus, unexpected findings. 2 In this case report, the treatment and follow-up of odontogenic keratocyst detected clinically and radiographically is aimed.

Case Presentation: A 56-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic. In the panoramic examination of the left mandibular posterior region, a lesion with sclerotic surroundings and radiolucent content was detected, starting from the distal of tooth number 37 and continuing towards the ascending ramus. Under local anesthesia, the relevant area was surgically exposed, and the cyst epithelium was completely removed from the cavity. Complete recovery was observed in the postoperative follow-up of the patient.

Keywords: Enucleation, Odontogenic keratocyst, Posterior Mandible

[PP-078]

Bilateral Atrofik Mandibulada Uygulanan İnfierior Alveolar Sinir Lateralizasyonu ve Transpozisyonu

Ömer Faruk Boylu, Merve Yar, [Batuhan Kapaklı](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Herhangi bir nedenle oluşan diş kayıpları hastaların yaşam kalitesini önemli ölçüde etkilemektedir. Bu nedenle günümüzde bu sorunun çözümü için birçok protetik tedavi seçeneği bulunmaktadır. Bu protetik seçenekler arasında en sık tercih edilenlerden biri de implant destekli protetik restorasyonlardır. Ancak kemik kaybının fazla olduğu bölgelerde implant cerrahisinin birtakım zorlukları da bulunmaktadır. Özellikle atrofik mandibulada implant yerleştirilmesinin en büyük zorluklarından biri inferior alveolar sinirin varlığıdır. Bazı durumlarda bu sinirin pozisyonu implant cerrahisine imkan tanımamaktadır. Bu nedenle günümüzde bu sinirin lateralizasyonu veya transpozisyonu teknikleri uygulanmaktadır. Bu vaka sunumunda atrofik mandibulaya sahip hastada sinir lateralizasyonu ve transpozisyonu teknikleri kullanılarak aynı seansta yerleştirilen implantların cerrahisi sunulmaktadır.

Vaka: 69 yaşındaki kadın hasta kliniğimize implant destekli sabit restorasyon yaptırmak için başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde hipotroidi harici herhangi bir sistemik hastalığı bulunmadığı öğrenilmiştir. Hastanın intraoral muayenesinde alt çenenin total dişsiz olduğu ve kaninler bölgesinde 2 adet dental implant bulunduğu görülmüştür. Hasta bir süre implant destekli hareketli protez kullanmış ancak artık sabit bir protez istediğini belirtmiştir. Bu nedenle hastaya protetik diş tedavisi bölümümüz konsültasyonu ile mandibula posteriora bilateral ikiye adet implant yerleştirilmesi öngörülmüştür. Hastadan alınan tomografi görüntülerinde implant yerleştirilmesi için sinir lateralizasyonu ve transpozisyonu tekniklerinin uygulanması gerektiğine karar verilmiştir. Sol mandibulaya sinir lateralizasyonu, sağ mandibulaya ise sinir transpozisyonu tekniği uygulanarak eş zamanlı implant yerleştirilmiştir. Hastanın 6 ay sonraki kontrolünde herhangi bir patolojik durumun olmadığı görülmüş ve iyileşme başlıkları takılıp protez bölümüne yönlendirilmiştir.

Sonuç: Atrofik mandibulanın implant destekli protetik restorasyonlarla rehabilitasyonunda sinir lateralizasyonu ve transpozisyonu teknikleri uzun yıllardır kullanılmakta ve başarılı sonuçlar sağlamaktadır. Ancak bu yöntemlerin başarısı endikasyonun doğru bir şekilde konulması, cerrahin tecrübesi ve iyi bir anatomi bilgisi ile doğrudan ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: atrofik mandibula, sinir lateralizasyonu, sinir transpozisyonu

Inferior Alveolar Nerve Lateralization and Transposition Applied In Bilateral Atrophic Mandible

Ömer Faruk Boylu, Merve Yar, [Batuhan Kapaklı](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Tooth loss affects patients' life quality. This situation has been tried to be solved with implant-supported restorations. However, in areas where bone loss is high, implant surgery also has some difficulties. The biggest difficulty in placing implants in the mandible is the presence of the inferior alveolar nerve. Therefore, lateralization or transposition techniques of the nerve are applied. In this case report, the surgery of implants placed in the same session using nerve lateralization and transposition techniques in a patient with atrophic mandible is presented.

Case: A 69-year-old female patient applied to our clinic to have an implant-supported fixed restoration. During the clinical examination, it was learned that she did not have any systemic disease other than hypothyroidism. Intraoral examination of the patient revealed that the mandible was edentulous and there were 2 dental implants in the canine area. The patient stated that she now wanted a fixed prosthesis. For this reason, it was planned to place 2 implants bilaterally in the mandible posterior to the patient. In the tomography images taken from the patient, it was decided that nerve lateralization and transposition techniques should be applied for implant placement. Nerve lateralization technique was applied to the left mandible, and nerve transposition technique was applied to the right mandible. After 6 months, healing caps were placed and she was referred to the prosthesis department.

Conclusion: Nerve lateralization and transposition techniques have been used for many years in the rehabilitation of the atrophic mandible with implant-supported prosthetic restorations and provide successful results. However, the success of these methods is directly related to the correct indication, the surgeon's experience and a good knowledge of anatomy.

Keywords: atrophic mandible, nerve lateralization, nerve transposition

[PP-079]

Korpus Mandibulada Bulunan Dev Radiküler Kiste Konservatif Yaklaşım: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu¹, Şeyma Güçlü¹, Dilara Parlak¹, Sude Okur²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Radiküler kistler çenelerin dişli bölgelerindeki inflamatuvar odontojenik kistlerdir. Bu lezyonların çoğu, ilgili dişin apeksini içerir ve iyi tanımlanmış radyolüsenler olarak görünür.² Çoğu durumda radiküler kistler ve diğer kemik lezyonları büyük kemik kaybına neden olur, dolayısıyla kemik kırılması riski vardır.³ Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik olarak tespit edilen radiküler kistin teşhisi, tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 20 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Panoramik ve CBCT incelemesinde sağ mandibula posteriorda sınırları belirgin, yaklaşık 8cmx3cmx2.4cm boyutlarında radyolüsent lezyon tespit edildi. Biyopsi yapılarak radiküler kist olduğu tespit edildi. Patolojik fraktür riskinden dolayı lokal anestezi altında ilgili bölgede iki farklı yerden kemik pencere açılarak lezyon tamamıyla eksize edildi. Kist ile ilgili dişlere kanal tedavisi uygulandı. Hastanın postop takibinde tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Dev Radiküler Kist, Enükleasyon, Endodontik Tedavi

Conservative Approach to Giant Radicular Cyst in the Mandibular Corpus: A Case Report

Ömer Faruk Boylu¹, Şeyma Güçlü¹, Dilara Parlak¹, Sude Okur²

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu, Turkey

Introduction: Radicular cysts are inflammatory odontogenic cysts of tooth bearing areas of the jaws. Most of these lesions involve the apex of offending tooth and appear as well-defined radiolucencies.² Radicular cysts and other bone lesions in many cases cause huge bone loss therefore risk of bone fracture.³ In this case report, the aim is to diagnose, treat and follow up the radicular cyst detected clinically and radiographically.

Case Presentation: A 20-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic. In the panoramic and CBCT examination, a radiolucent lesion with well-defined borders and approximately 8cmx3cmx2.4cm in size was detected in the posterior of the right mandible. A biopsy was performed and it was determined to be a radicular cyst. Due to the risk of pathological fracture, the lesion was completely excised by opening a bone window in two different places in the relevant area under local anesthesia. Root canal treatment was applied to the teeth related to the cyst. Complete recovery was observed in the postoperative follow-up of the patient.

Keywords: Endodontic Treatment, Enucleation, Giant Radicular Cyst

[PP-080]

Mandibulanın Kronik Süpüratif Osteomyeliti: Vaka Sunumu

Hatice Hoşgör, Sadi Memiş, Senem Reyhan Urcan

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Çenelerin osteomyeliti, kemik dokusunun iltihabi bir reaksiyonu ile karakterizedir. Genellikle alt çenede ortaya çıkan bir hastalıktır. Hastalığın etiyolojisi ve patogenezi tam olarak anlaşılammıştır. Osteomyelit tedavisi oldukça değişkendir ve tek başına antibiyotiklerle konservatif tedaviden veya ilgili dişlerin antibiyotiklerle birlikte ekstraksiyonu/kök kanal tedavisinden alt çenenin segmental rezeksiyonu gibi agresif cerrahi prosedürlere kadar uzanır.

Vaka: 86 yaşındaki kadın hasta kliniğimize sol mandibuler bölgedeki ekstraoral apse ve fistül varlığı şikayeti sebebiyle başvurdu. Hasta 22 gün boyunca Enfeksiyon Hastalıkları bölümünde yatarak tedavi görmüş daha sonrasında taburcu edilerek enfeksiyonun diş kaynaklı olabileceği düşünülerek tarafımıza yönlendirilmiştir. Hasta kliniğimize başvurduktan sonra tedavi amacıyla fokal enfeksiyon odağı olan 34 nolu dişin çekimi yapıldı ve 3 ay süreli antibiyotik uygulaması yapıldı. Ayrıca 30 seans hiperbarik oksijen tedavi ile hasta kontrol altına alındı.

Sonuç: Osteomyelit tedavisi hem tıbbi hem de cerrahi yaklaşımları içerir. Antibiyotik kullanımı ve hiperbarik oksijen tedavisi osteomyelit tedavisinde kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: antibiyotik, hiperbarik oksijen, kronik osteomyelit, süpüratif

Chronic Suppurative Osteomyelitis of Mandible: A Case Report

Hatice Hoşgör, Sadi Memiş, Senem Reyhan Urcan

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Turkey.

Introduction: Osteomyelitis of the jaws is characterized by an inflammatory reaction of bone tissue. It is a disease that usually occurs in the lower jaw. The etiology and pathogenesis of the disease are not fully understood. Treatment of osteomyelitis is highly variable and ranges from conservative treatment with antibiotics alone or extraction/root canal treatment of the involved teeth with antibiotics to aggressive surgical procedures such as segmental resection of the mandible.

Case Presentation:An 86-year-old female patient applied to our clinic with complaints of extraoral abscess and fistula in the left mandibular region. The patient received inpatient treatment in the Infectious Diseases Department for 22 days and was later discharged and referred to us, considering that the infection might be of dental origin. After the patient applied to our clinic, tooth number 34, which was the focus of focal infection, was extracted for treatment, and antibiotics were administered for 3 months. Additionally, the patient was taken under control with 30 sessions of hyperbaric oxygen therapy.

Conclusion: Osteomyelitis treatment includes both medical and surgical approaches. The use of antibiotics and hyperbaric oxygen therapy are critical in the treatment of osteomyelitis.

Keywords: antibiotics, chronic osteomyelitis, hyperbaric oxygen, suppurative

[PP-081]

Ortokeratinize Odontojenik Kist: Olgu Sunumu

Hatice Hoşgör¹, [Sinan Ala](#)¹, Necat Vakur Olgaç²

¹Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Klinik Onkoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Ortokeratinize odontojenik kist (OOK), ortokeratinize epitelle karakterize odontojenik bir kist tipidir. Erkeklerde ve mandibulada daha çok görüldüğü rapor edilmiştir. OOK' lerde enükleasyon ve küretaj alışılmış tedavi şeklidir. Rekürrens nadirdir ancak nüks eden tiplerinin çoğunluğu malign transformasyona uğramaktadır. Kistin ortokeratinize yüzeyi malign transformasyon için aşikar bir şekilde büyük risk taşıdığı öngörülmektedir. Bu olgu sunumunda OOK'lı bir hastanın teşhisi ve tedavisi sunulacaktır.

Vaka: 17 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta dış merkezde rutin muayene esnasında sağ mandibulada tespit edilen lezyon varlığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede, 46 ve 47 numaralı dişlerin çevresinde, lingual kortekste ekspansiyon izlenen, 1.8 x 1.5 x 1.3 cm boyutlarında sınırları düzgün, unilokuler, radyolüsent lezyon tespit edildi. İlgili dişlerin vital olduğu tespit edildi. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı ve histopatolojik inceleme sonucunun OOK olduğu tespit edildi. Hasta postoperatif iyileşme döneminde sorunsuz iyileşti ve 6 ay sonra yapılan kontrollerinde nükse rastlanmadı.

Sonuç: OOK'ler nüks ihtimali düşük olmakla birlikte nüks ettiğinde malign transformasyon ihtimali olan kistlerdir. Bu nedenle bu kistin klinik, radyolojik ve histopatolojik olarak ayırt edilmesi önemlidir. Tedavi edilen OOK hastalarının postoperatif düzenli takiplerinin yapılması zorunludur.

Anahtar Kelimeler: kist, mandibula, neoplazm, ortokeratinize odontojenik kist

Orthokeratinized Odontogenic Cyst: A Case Report

Hatice Hoşgör¹, [Sinan Ala](#)¹, Necat Vakur Olgaç²

¹Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli Turkey

²Istanbul University, Institute of Oncology, Department of Clinical Oncology, Istanbul, Turkey,

Introduction: Orthokeratinized odontogenic cyst (OOC) is a type of odontogenic cyst characterized by orthokeratinized epithelium. It has been reported that it is more common in men and in the mandible. Enucleation and curettage is the usual treatment in OOCs. Recurrence is rare, but the majority of recurrent types underwent malignant transformation. It is predicted that the orthokeratinized surface of the cyst obviously carries a great risk for malignant transformation. In this case report, the diagnosis and treatment of a patient with OOC will be presented.

Case Presentation: A 17-year-old, systemically healthy male patient was admitted to our clinic due to the presence of a lesion detected in the right mandible during routine examination at an external clinic. In the clinical and radiological examination, a 1.8 x 1.5 x 1.3 cm sized, unilocular, radiolucent lesion was detected around teeth 46 and 47, with expansion in the lingual cortex. Relevant teeth were found to be vital. Excisional biopsy was performed under local anesthesia and the histopathological examination result was found to be OOC. The patient recovered uneventfully during the postoperative recovery period and no recurrence was found in the controls performed 6 months later.

Conclusion: Although OOCs have a low probability of recurrence, they are cysts that have the possibility of malignant transformation when they recur. Therefore, it is important to differentiate this cyst clinically, radiologically, and histopathologically. Regular postoperative follow-up of treated OOC patients is necessary.

Keywords: cyst, mandible, neoplasm, orthokeratinized odontogenic cyst

[PP-082]

Sert Damakta Gelişen Pleomorfik Adenoma: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Nur Muhammed Demir, Batuhan Kapaklı

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Tükürük bezi tümörleri baş-boyun tümörlerinin %3-4'ünü oluşturmaktadır. Pleomorfik adenom tükürük bezlerinin en sık görülen benign tümörüdür. Majör tükürük bezleri içerisinde en sık parotiste görülürken, minör tükürük bezi tümörleri çoğunlukla sert ve yumuşak damakta izlenmektedir. Yavaş büyüyen ağrısız şişlikle karakterize olup, sıklıkla 4. ve 5. dekatlarda görülmektedir. Etiyolojisi tam olarak bilinmese de genetik, çevresel ve mikrobiyal etkenlerin rol aldığı bildirilmiştir. Tümör lokalizasyonu ve çapı dikkate alınarak farklı cerrahi prosedürler uygulanabilmektedir.

Vaka: 41 yaşında kadın hasta damakta kitle şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Kitlenin uzun bir süredir var olduğu ve aynı boyutta olduğunu belirtmiştir. Alınan anamnezde hastanın HBV taşıyıcısı olduğu ve uzun yıllardır sigara kullandığı öğrenilmiştir. Yapılan intraoral muayenede sert damakta posterior orta hatta, ağrısız, iyi sınırlı, üzeri normal mukoza ile örtülü solid bir lezyon olduğu görülmüştür. Rutin radyografik muayenede lezyonla ilgili belirti bulunamamıştır. Klinik bulgular ve anamneze dayanarak tanıyı kesinleştirmek amacıyla eksizyonel biyopsi yapılmıştır. Yapılan histopatolojik inceleme sonucunda pleomorfik adenom tanısı raporlanmıştır. Tümörün cerrahi olarak eksizyonu gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Pleomorfik adenom tanısında anamnez, muayene ve histopatolojik incelemenin önemi büyüktür. Tedavisi, lezyonun güvenli sınırlarla eksizyonudur. Tedavi sonrası nüks nadirdir.

Anahtar Kelimeler: eksizyon, pleomorfik adenom, sert damak, tükürük bezi, tümör

Pleomorphic Adenoma of the Hard Palate: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, Nur Muhammed Demir, Batuhan Kapaklı

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Salivary gland tumors constitute 3-4% of head and neck tumors. Pleomorphic adenoma is the most common benign tumor of the salivary glands. Among the major salivary glands, it is most commonly seen in the parotid gland, while minor salivary gland tumors are mostly observed in the hard and soft palate. It is characterized by a slowly growing, painless swelling and is often seen in the 4th and 5th decades. Although its etiology is not fully known, it has been reported that genetic, environmental and microbial factors play a role. Different surgical procedures can be performed depending on tumor location and diameter.

Case: A 41-year-old female patient applied to my clinic with the complaint of a mass on the palate. He stated that the mass had existed for a long time and was the same size. In the anamnesis, it was learned that the patient had HBV and had been smoking for many years. Intraoral examination revealed a painless, well-circumscribed solid lesion covered with normal mucosa in the posterior midline of the hard palate. An excisional biopsy was performed to confirm the diagnosis based on clinical findings and anamnesis. As a result of the histopathological examination, the diagnosis of pleomorphic adenoma was reported. Surgical excision of the tumor was performed.

Conclusion: Anamnesis, examination and histopathological examination are of great importance in the diagnosis of pleomorphic adenoma. Treatment is excision of the lesion within safe margins. Recurrence after treatment is rare.

Keywords: excision, hard palate, pleomorphic adenoma, salivary gland, tumor

[PP-083]

Büyük Sublingual Sialolith ve Cerrahi Yaklaşım ile Çıkarılması

Ece Duru, Başak Keskin Yalçın, Banu Gürkan Köseoğlu
İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul

Giriş: Sialolithiasis, tükürük bezlerinde veya kanallarında oluşan taşların neden olduğu bir durumdur. Taşlar, tükürük içindeki mineral ve diğer maddelerin birikmesiyle meydana gelir. Bu durum bezin veya kanalın tıkanmasına neden olarak ağrı, şişlik ve enfeksiyona yol açabilir. Tedavi genellikle cerrahi müdahaleyle taşın çıkarılmasını içerir. Bazı durumlarda ise tükürük akışını artırmak için masaj veya ilaçlar kullanılabilir.

Vaka: Hasta, sol alt çene altında yemekle artan ağrı, sertlik ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Radyografide, 16.6x8.3x9.5 mm boyutlarında sublingual bölgede sınırları düzgün radyopak lezyon tespit edildi. Operasyonla lezyon başarılı bir şekilde çıkarıldı ve tedavi edildi.

Anahtar Kelimeler: Sialolith, tükürük bezi hastalıkları, sublingual bez, sialolith tedavisi

Large Sublingual Sialolith and Its Surgical Removal

Ece Duru, Başak Keskin Yalçın, Banu Gürkan Köseoğlu
Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maksillofacial Surgery, Istanbul,

Introduction: Sialolithiasis is a condition caused by the formation of stones in salivary glands or ducts due to the accumulation of minerals and other substances in saliva. This condition can lead to pain, swelling, and infection by blocking the gland or duct. Treatment usually involves surgical removal of the stone. In some cases, massage or medications can be used to increase saliva flow.

Case Presentation: A patient presented with increased pain, hardness, and swelling in the lower left jaw after eating. Radiographic examination revealed a well-defined radiopaque lesion measuring 16.6x8.3x9.5 mm in the sublingual region. The lesion was successfully removed through surgery, and the patient was treated accordingly.

Keywords: Sialolith, salivary gland diseases, sublingual gland, sialolith treatment

[PP-084]

Ototransplantasyon: Bir Olgu Sunumu

Zeynep Türkmen¹, Ömer Faruk Boylu¹, Merve Işık²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Ototransplantasyon, bir doku ya da organın aynı canlının bir yerinden alınıp başka bir yere nakledilmesidir. Transplantasyon genç hastaların kayıp dişlerinin giderilmesinde anahtar bir role sahiptir. Transplante edilen diş normal bir diş gibi fonksiyon görebileceğinden dolayı, diş eksikliklerinde uygun bir tedavi seçeneğidir. Gelişim çağındaki bireylerde, sabit protez ve dental implant uygulamaları yüz kemiklerinin ve özellikle de alveolar kretin normal gelişimini engelleyebilir. Bu bireylerde diş ototransplantasyonu, düşük morbidite ve mükemmel fonksiyonel ve estetik sonuçları ile uygulanabilir bir işlemdir.

Vaka: 27 yaşında erkek hasta diş çektirmek amacıyla kliniğime başvurdu. Hastadan Alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede 16 numaralı dişte kron harabiyeti görüldü. İlgili bölgelere yapılan lokal anestezi sonrası 16 ve 18 numaralı dişlerin çekimi gerçekleştirilip, 18 numaralı diş 16 numaralı diş soketine yerleştirildi. 18 numaralı diş komşu dişlere splintlendi. Splint çıkarılmadan önce diş kanal tedavisi yapıldı. Hastanın rutin kontrolleri yapılmaktadır.

Sonuç: Diş kaybı sonucu oluşan boşlukların rekonstrüksiyonu için protetik implant, ortodontik tedavi ya da ototransplantasyon gibi çeşitli tedavi yöntemleri bulunmaktadır. Diş ototransplantasyonu diğer tedavi yöntemlerine göre daha ucuz ve tek basamaklı cerrahi işlemdir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, Çekim, Diş kaybı

Ototransplantation: A Case Report

Zeynep Türkmen¹, Ömer Faruk Boylu¹, Merve Işık²

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Endodontics, Bolu/Turkey

Introduction: Autotransplantation is the transplantation of a tissue or organ from one part of the same organism to another part. Transplantation has a key role in replacing missing teeth in young patients. Since the transplanted tooth can function like a normal tooth, it is a suitable treatment option for missing teeth. In developing individuals, the use of fixed prostheses and dental implants can interfere with the normal development of the facial bones, especially the alveolar crest. In these individuals, dental autotransplantation is a feasible procedure with low morbidity and excellent functional and aesthetic results.

Case Presentation: A 27-year-old male patient presented to my clinic for tooth extraction. The patient's anamnesis revealed that he did not have any systemic disease. Clinical and radiologic examination revealed crown destruction in tooth number 16. After local anesthesia, teeth numbered 16 and 18 were extracted and tooth numbered 18 was placed in the socket of tooth numbered 16. Tooth number 18 was splinted to the neighboring teeth. Root canal treatment was performed before the splint was removed. The patient is undergoing routine controls.

Conclusion: There are various treatment modalities for the reconstruction of gaps caused by tooth loss such as prosthetic implants, orthodontic treatment or autotransplantation. Dental autotransplantation is a cheaper and single-step surgical procedure compared to other treatment methods.

Keywords: Ototransplantation, Extraction, Tooth loss

[PP-085]

Quad Zigomatik İmplant: Bir Olgu Sunumu

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu, Şeyda Kurt, Şeyma Güçlü
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Zigoma, oral rehabilitasyon amacıyla zigomatik implantların yerleştirilmesi için geniş alan ve yeterli kemik hacmi sağlar. Zigomatik implant yerleştirilmesi, atrofik maksillası olan hastalar için uygun bir yaklaşımdır ve uzun süreli sağkalım oranı %94,2 ile %100 arasındadır. İleri derecede atrofik maksillaya sahip maksiller dişsiz hastalarda, protezi desteklemek için her bir zigomaya 1'den fazla zigomatik implant yerleştirilmesi gerekir ve günümüzde dörtlü zigomatik implantların yerleştirilmesi önerilmektedir. Dörtlü zigomatik implantların yerleştirilmesi, 2 zigomatik implantın aynı zigomanın uygun bölgelerine yerleştirilebilmesi için zigomanın özelliklerinin doğru bir şekilde değerlendirilmesini gerektirir.

Vaka: 44 yaşında kadın hasta kliniğimize implant yaparmak amacıyla başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde romatoid artrit olduğu öğrenildi. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda hastanın maksiller bölgede konvansiyonal implant için yeterli kemik olmadığı görüldü. Hastadan alınan KIBT görüntüleri incelenip zigomatik implant yapılmasına karar verildi. Genel anestezi altında hastaya Quad zigomatik implantlar yerleştirildi. preoperatif ve postoperatif takiplerde herhangi bir komplikasyon gelişmeyen hastaya protezi yapıldı. hastanın rutin kontrolleri yapılmaktadır.

Sonuç:

Atrofik maksillaların oral rehabilitasyonu oral ve maksillofasial cerrah için büyük bir zorluk oluşturmaktadır. Yaşa bağlı yüzdeki kemik erimesinin paterni özellikle dişsiz maksilla ve mandibulada belirgindir. Bu nedenle zigomatik implantlar bu tür hastalar için doğru ve başarılı bir tedavi seçeneği olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zigoma, implant, Rehabilitasyon

Quad Zygomatic Implants: A Case Report

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu, Şeyda Kurt, Şeyma Güçlü
Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: The zygoma provides ample space and sufficient bone volume for placement of zygomatic implants for oral rehabilitation. Zygomatic implant placement is a suitable approach for patients with atrophic maxillae, with a long-term survival rate of 94.2% to 100%. In edentulous maxillary edentulous patients with severely atrophic maxillae, more than 1 zygomatic implant in each zygoma is required to support the prosthesis, and placement of quadruple zygomatic implants is currently recommended. The placement of quadruple zygomatic implants requires an accurate assessment of the characteristics of the zygoma so that 2 zygomatic implants can be placed in the appropriate regions of the same zygoma.

Case Presentation: A 44-year-old woman presented to our clinic for implant placement. Her anamnesis revealed that she had rheumatoid arthritis. Clinical and radiologic examination revealed that there was not enough bone in the maxillary region for a conventional implant. KIBT images obtained from the patient were analyzed and zygomatic implant was decided. Quad zygomatic implants were placed under general anesthesia. The patient did not develop any complications in preoperative and postoperative follow-ups. The prosthesis was performed. the patient is routinely followed up.

Conclusions: Oral rehabilitation of atrophic maxillae poses a major challenge for the oral and maxillofacial surgeon. The pattern of age-related facial bone resorption is especially evident in the edentulous maxilla and mandible. Therefore, zygomatic implants seem to be the right and successful treatment option for such patients.

Keywords: Zygoma, İmplant, Rehabilitation

[PP-086]

İnvers Gömülü Premolar: Olgu Sunumu

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu, Dilara Parlak

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Sürme, bir dişin gelişimsel konumundan fonksiyonel konumuna doğru devam eden hareket sürecidir. Farklı nedenlerden dolayı diş süremeden gömülü kalabilmektedir. Gömülü dişler kısmen sürmüş veya tamamen gömülü olabilir. Ayrıca komşu dişlerin pozisyonuna göre vertikal, mezioangüler, distoangüler, horizontal veya invers konumda olabilmektedir.

İnversiyon, normal sürme yönüne ters yönünde sapma olarak tanımlanır. Dişin inversiyonu, diş tomurcuğu oluşmadan önce odontojenik epitelin kendine özgü bir şekilde büyümesinden kaynaklandığı belirtilmektedir.

Vaka Sunumu 9 yaşında kız çocuk hasta velisi ile birlikte kliniğimize gömülü diş şikayeti ile başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı öğrenilmiştir. klinik muayenede mandibula sağ tarafta lingual bölgede asemptomatik şişlik olduğu görüldü. Radyolojik muayene sonucu 45 numaralı dişin invers pozisyonda gömülü olduğu görüldü. Bölgeye yapılan lokal anestezi sonrası linguelden flep kaldırılarak 45 numaralı dişin çekimi gerçekleştirildi.

Sonuç: İnvers pozisyonda olan gömülü dişlerin tedavi seçeneklerinden biri dişin çekimidir. Çekim endikasyonu konan hastalara bu işlemin riskleri ve sonrasında hastayı bekleyen süreçle ilgili hasta bilgilendirilmelidir. Hastanın sistemik durumu ve yaşının yanı sıra dişlerin çekilmesiyle ilişkili beklenen lokal komplikasyonlar da göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnversiyon, Premolar, Gömülü Diş

Inverted impacted premolar: case report

Zeynep Türkmen, Ömer Faruk Boylu, Dilara Parlak

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Eruption is the process of movement of a tooth from its developmental position to its functional position. For different reasons, the tooth may remain impacted without erupting. Impacted teeth may be partially erupted or completely impacted. In addition, it can be in vertical, mesioangular, distoangular, horizontal or inversion position according to the position of neighboring teeth. Inversion is defined as deviation in the direction opposite to the normal eruption direction. It has been reported that tooth inversion is caused by the unique growth of the odontogenic epithelium before the formation of the tooth bud.

Case Presentation: A 9-year-old girl was admitted to our clinic with her parents with the complaint of impacted tooth. In the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease. Clinical examination revealed asymptomatic swelling in the lingual region on the right side of the mandible. Radiologic examination revealed that tooth number 45 was impacted in an inverted position. After local anesthesia, the flap was lifted from the lingual region and the tooth was extracted.

Conclusion: Extraction is one of the treatment options for impacted teeth in the inverted position. Patients with an indication for extraction should be informed about the risks of this procedure and the process that awaits the patient. In addition to the patient's systemic status and age, the expected local complications associated with extraction should also be taken into consideration.

Keywords: İnversion, Premolar, İmpacted tooth

[PP-087]

Nadir Bir Klinik Antite: Oral Liken Planus Pigmentozus

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Liken planus pigmentozus (LPP), çoğu yazar tarafından, benzer immünopatogenezi ve bazı hastalarda ara sıra bir arada bulunmaları göz önüne alındığında, liken planusun (LP) nadir bir varyantı olarak kabul edilmektedir. İlk kez 1974'te Butani tarafından tanımlanmıştır. Etiyolojisi ve patogenezi belirsiz, kronik edinilmiş koyu kahverengi-gri maküla pigmentasyonu ile karakterizedir.

Vaka: Kliniğimize diş ağrısı ile başvuran, sistemik olarak sağlıklı 57 yaşında erkek hastanın rutin muayenesi sırasında ağız içi muayenede bukkal mukozanın hem sağ hem de sol tarafında ve alveolar kretlerde kazınamayan büyük beyaz-gri-kahverengi plak benzeri lezyonlar ve retromolar bölgede beyaz plak görüldü. Hasta asemptomatikti. Biyopsisi yapıldı patolojik incelemeye gönderildi. Yapılan histopatolojik inceleme sonucunda sol yanak mukozasında epitelde düzensiz akantoz, bazal tabakada bant şeklinde melanotik makül ile uyumlu pigment artışı ve lenfositik infiltrasyonu, epitel içine lenfosit ekzositozu ve nekrotik keratinositler bulunduğu liken planus pigmentozus olduğu görüldü. Sitolojik atipi görülmemiştir. Bazal tabakada melanotik makül ile uyumlu pigment artışı bulunmaktadır.

Sonuç: LPP, klinik ve histolojik olarak OLP'ye çok benzeyen ancak baziller hiperpigmentasyon ve melanin inkontinansı içeren ayrı bir antitedir. Bir klinisyen, açıklanamayan ve olağandışı mukozal pigmentasyon vakalarında LPP'yi bir olasılık olarak düşünmelidir; çünkü erken teşhis, durumun hızlı bir şekilde yönetilmesini kolaylaştırır ve böylece hastanın rahatsızlığını giderir.

Anahtar Kelimeler: Like planus, liken planus pigmentozus, oral lezyonlar

A Rare Clinical Entity: Oral Lichen Planus Pigmentosus

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Lichen planus pigmentosus (LPP) is considered by most authors to be a rare variant of lichen planus (LP), given its similar immunopathogenesis and their occasional coexistence in some patients. It was first described by Butani in 1974. It is characterized by chronic acquired dark brown-gray macular pigmentation with unclear etiology and pathogenesis.

Case Presentation: During the routine examination of a systemically healthy 57-year-old male patient who applied to our clinic with toothache, intraoral examination revealed large white-gray-brown plaque-like lesions that couldn't be scraped on both right and left sides of the buccal mucosa and alveolar ridges, and white plaque in retromolar region. The patient was asymptomatic. Biopsy was performed and sent for pathological examination. As result of the histopathological examination, it was observed that there was lichen planus pigmentosus with irregular acanthosis in epithelium of left cheek mucosa, pigment increase and lymphocytic infiltration compatible with a band-shaped melanotic macule in basal layer, lymphocyte exocytosis into the epithelium and necrotic keratinocytes. No cytological atypia was observed. There is increased pigment in the basal layer, consistent with melanotic macule.

Conclusion: LPP is a distinct entity that is clinically and histologically very similar to OLP but includes basilar hyperpigmentation and melanin incontinence. A clinician should consider LPP as a possibility in cases of unexplained and unusual mucosal pigmentation; because early diagnosis facilitates rapid management of the condition and thus relieves the patient's discomfort.

Keywords: Lichen planus, lichen planus pigmentosus, oral lesions

[PP-088]

Bisfosfonat Kullanımına Bağlı Çene Kemiklerinde Gelişen Osteonekroz: Vaka Serisi

Zeynep Naibođlu¹, Barış Erkut Türk¹, Umut Pamukçu², Yeliz Kılıncı¹, Dilek Aynur Uğur Çankal¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Girişilaca bağlı gelişen çene osteonekrozu (MRONJ) son yıllarda çok sık karşılaşılan ve ağız fonksiyonlarında belirgin azalmaya neden olan ilerleyici bir hastalıktır. İlk aşamalarda asemptomatik olabilir ancak daha sonra hastada şiddetli ağrı gelişir ve kemik açığa çıkar. Bu vaka raporunda bisfosfonat kullanımına bağlı osteonekroz gelişen üç vakaya uygulanan tedaviler ve takipleri sunulmaktadır.

Vaka 1: Kliniğimize proteze bağlı vuruş şikayetiyle başvuran 85 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde prostat kanseri sebebiyle I.V bisfosfonat kullandığı öğrenildi. Yapılan muayenede sağ mandibulada osteonekroz geliştiği tespit edildi. Uzun süre takip edilen hastada nekrotik kemiğin ağız içine ekspoz olduğu görüldü. Nekrotik kemik eksize edilip L-PRF koyularak primer kapatıldı.

Vaka 2: Diş çekimi sonrası iyileşmeyen çekim yarası şikayetiyle kliniğimize başvuran 62 yaşındaki kadın hastanın meme kanseri sebebiyle I.V bisfosfonat kullandığı öğrenildi. Hastanın sol mandibula bölgesinde osteonekroz geliştiği tespit edildi. Sekestr oluşumu tamamlandıktan sonra eksize edilip L-PRF koyularak primer kapatıldı.

Vaka 3: Kliniğimize ağız içindeki iyileşmeyen yara şikayetiyle başvuran 63 yaşındaki erkek hastanın prostat kanseri sebebiyle I.V bisfosfonat kullandığı öğrenildi. Sol mandibular bölgede osteonekroz geliştiği tespit edildi. Lezyon eksize edilip, L-PRF koyularak bölge primer kapatıldı ve komşu bölgedeki diş takibe alındı.

Sonuç: Bisfosfonatların en önemli yan etkilerinden biri mandibula ve maksillada yaptığı nekrozlardır. Hastada bisfosfonat tedavisine karar verildiyse özellikle invaziv işlemler başta olmak üzere tüm dental tedaviler bitirildikten sonra ilaç tedavisine başlanmalıdır. Daha sonradan risk oluşturabilecek durumlar söz konusuysa radikal tedaviler düşünülmelidir. Hasta osteonekroz riski konusunda bilgilendirilerek ağız hijyeninin önemi vurgulanmalıdır. Bisfosfonat tedavisine başlandıktan sonra düzenli dental takip yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bisfosfanat, Sekestr, Osteonekroz

Osteonecrosis Developing In The Jaw Bones Due To Bisphosphonate Use:Case Series

Zeynep Naibođlu¹, Barış Erkut Türk¹, Umut Pamukçu², Yeliz Kılıncı¹, Dilek Aynur Uğur Çankal¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maksillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maksillofacial Radiology, Ankara

Introduction MRONJ is a progressive disease that has been encountered very frequently in recent years and causes a significant decrease in oral functions. It may be asymptomatic in the initial stages, but later the patient develops severe pain and the bone is exposed. In this case report, three cases of osteonecrosis are presented.

Case 1: In the anamnesis taken from an 85-year-old male patient who applied to our clinic with a complaint of prosthesis-related bruise, it was learned that he used IV bisphosphonate due to prostate cancer. During the examination, it was determined that osteonecrosis had developed in the right mandible. The necrotic bone was excised, L-PRF was placed and closed primarily.

Case 2: It was learned that a 62-year-old female patient, who applied to our clinic with the complaint of a non-healing extraction wound, used IV bisphosphonate due to breast cancer. It was determined that the patient developed osteonecrosis in the left mandible. After sequestra formation was completed, it was excised, L-PRF was placed and primary closure was performed.

Cases 3: It was learned that a 63-year-old male patient, who applied to our clinic with the complaint of a non-healing wound, was using I.V. bisphosphonate due to prostate cancer. It was determined that osteonecrosis had developed in the left mandible. The lesion was excised and L-PRF was placed. The tooth in the adjacent area was followed up.

Conclusion: If the patient is decided to receive bisphosphonate treatment, drug therapy should be started after all dental treatments especially invasive procedures are completed.

Keywords: Bisphosphonate, Sequestra, Osteonecrosis

[PP-089]

Kişiye Özel Ti-Mesh Kullanılarak Uygulanan Vertikal Kemik Augmentasyonlarının Başarısı: Literatür Derlemesi ve Vaka Raporu

Fuat Altuncu, Bora Özden
Özel Dental Klinik, Samsun, Türkiye

Giriş: Vertikal kemik augmentasyonu, augmentasyon işlemleri içerisinde klinisyenlerin en çok zorlandığı işlemlerin başında gelmektedir. Yetersiz alveolar kemiklerin yükseltilmesinde, üzerinde anlaşılmış tek bir teknikten söz etmek mümkün değildir. Uygulanacak tekniğin; vakanın yetersiz kemik yüksekliği miktarı, yetersizliğin lokalizasyonu, hastanın diş eti fenotipine bağlı olarak ve cerrahi algoritmalar göz önüne alındıktan sonra seçilmesi başarı şansını yükseltmektedir. Bu vaka raporunun amacı kişiye özel titanyum meshlerin (Ti-Mesh) vertikal kemik augmentasyonundaki başarısını literatür ışığı altında ve vaka örneği ile tartışmaktır.

Vaka: Diş eksikliği sebebi ile kliniğimize başvuran hastaya dental implant cerrahisi planlandı. Alınan radyografik görüntüler sonucu maksilla sol anterior bölgede yetersiz vertikal kemik yüksekliği saptandı. Kişiye özel titanyum mesh ile birlikte otojen ve ksenojen greftleme uygulandı. 6 ay sonrasında yeterli kemik elde edildi ve implant cerrahisi gerçekleştirildi.

Anahtar Kelimeler: Augmentasyon, Dental İmplant, Ti-Mesh

Success of Vertical Bone Augmentations Using Customised Ti-Mesh: Literature Review and Case Report

Fuat Altuncu, Bora Özden
Private Dental Clinic, Samsun, Turkey

Introduction: Vertical bone augmentation is one of the most difficult procedures for clinicians among augmentation procedures. It is not possible to speak of a single agreed upon technique for the augmentation of insufficient alveolar bones. The technique to be applied; depending on the amount of insufficient bone height of the case, the localisation of the insufficiency, the patient's gingival phenotype and after considering the surgical algorithms increases the chance of success. The aim of this case report is to discuss the success of customised titanium meshes (Ti-Mesh) in vertical bone augmentation in the light of the literature and with a case example.

Case Presentation: Dental implant surgery was planned for the patient who was referred to our clinic because of missing teeth. Radiographic images revealed insufficient vertical bone height in the left anterior region of the maxilla. Autogenous and xenogeneous grafting with a customised titanium mesh was applied. After 6 months, sufficient bone was obtained and implant surgery was performed.

Keywords: Augmentation, Dental Implant, Ti-Mesh

[PP-090]

Epulis Granulomatoza: Çekim Sonrası Gelişen Ekzofitik ve Kanamalı Bir Lezyon

Batuhan Aydın, Şeyma Güçlü, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Epulis granulomatoza, çekim soketinden kaynaklanan, ameliyat sonrası bir lezyon olan ağız boşluğunda doku büyümesini ifade eder. Yabancı cisim, piyojenik granulom veya maksiller sinüsün herniasyonuyla aynı klinik görünümüne sahip olması sebebiyle yanlış teşhis koyulabilir. Diş taşları, hormonal faktörler, bazı ilaçlar ve kötü ağız hijyeni gibi lokal tahriş edici maddelerin tümü epulis granulomatozumun gelişiminde rol oynayabilir. Bu lezyonların en güvenilir tanısı için histopatolojik inceleme altın standarttır.

Vaka: 17 yaşında erkek hasta, çekilen 46 numaralı diş bölgesinde diş eti kitlesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Sistemik hastalık öyküsü yoktu. Klinik muayenede çekim soketinden vestibüler bölgeye taşan yumuşak, ülseratif, kanamalı ve siyahımsı bir kitle ortaya çıktı. Radyografik incelemede çekim soketi normaldi ve kemikte radyolüseni veya erozyon yoktu. Lezyonun eksize edildi ve patolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik incelemede çoğunlukla lenfositler olmak üzere kronik inflamatuvar hücrelerin yoğun infiltrasyonuna sahip çok sayıda ve çeşitli boyutlarda kan damarları izlendi.

Sonuç: Epulis granulomatoza, hızlı gelişen asemptomatik bir vasküler lezyondur; genellikle yakın zamanda çekilmiş bir diş soketindeki kemik spiküllerine veya diş parçalarına cerrahi sonrası inflamatuvar yanıt olarak ortaya çıkar. EG tedavisi, iyi prognoz ve düşük nüks oranı gösteren lezyonun tamamen çıkarılmasından oluşur.

Anahtar Kelimeler: Diş çekimi, epulis granulomatoza, oral lezyonlar

Epulis Granulomatosa: An Exophytic and Hemorrhagic Lesion Developing After Extraction

Batuhan Aydın, Şeyma Güçlü, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Epulis granulomatosa refers to tissue growth in the oral cavity, which is a postoperative lesion arising from the extraction socket. It may be misdiagnosed because it has the same clinical appearance as a foreign body, pyogenic granuloma, or herniation of the maxillary sinus. Local irritants such as dental stones, hormonal factors, some medications, and poor oral hygiene can all play a role in the development of epulis granulomatosa. Histopathological examination is the gold standard for the most reliable diagnosis of these lesions.

Case Presentation: A 17-year-old male patient applied to our clinic with a complaint of a gum mass in the area of the extracted tooth number 46. There was no history of systemic disease. Clinical examination revealed a soft, ulcerative, bleeding and blackish mass extending from the extraction socket to the vestibular region. On radiographic examination, the extraction socket was normal and there was no radiolucency or erosion in the bone. The lesion was excised and sent for pathological examination. Histopathological examination revealed numerous blood vessels of various sizes with dense infiltration of chronic inflammatory cells, mostly lymphocytes.

Conclusion: Epulis granulomatosa is a rapidly developing asymptomatic vascular lesion; It usually occurs as a postsurgical inflammatory response to bone spicules or tooth fragments in the socket of a recently extracted tooth. EG treatment consists of complete removal of the lesion, which shows good prognosis and low recurrence rate.

Keywords: Tooth extraction, epulis granulomatosa, oral lesions

[PP-091]

Miniplak Vidası Gevşemesine Bağlı Gelişen Enfeksiyon

Ömer Faruk Boylu, Şeyda Kurt, [Batuhan Kapaklı](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Mandibular fraktürlerin tedavisinde kapalı redüksiyon, intermaksiller fiksasyon, açık redüksiyon ve miniplakla fiksasyon gibi yöntemler kullanılmaktadır. Plak ve vida ile yapılan osteosentez sıklıkla uygulanan bir tedavidir. Mini plak yerleştirilmesi sonrası gelişebilecek komplikasyonlardan bazıları enfeksiyon, mini plak kırılması, dişlerin hasar görmesi, stres yüklenmesi, maloklüzyon, birleşememe, sinir disfonksiyonu, skar hipertrofisi, mini plağın ve vidanın hareketliliği olarak özetlenebilir. Bu olgu sunumunda mini plak vidasındaki gevşeme sonucu gelişen enfeksiyonun tanı ve tedavisinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: Sistemik rahatsızlığı bulunmayan 62 yaşındaki kadın hasta, sağ alt çenede şişlik ve ağrı sebebiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde 2013 yılında mandibulaya travma sonrası bilateral mini plak ve vida yerleştirildiği öğrenildi. Hastanın klinik muayenesinde, sağ mandibular bölgede inflamasyon bulguları ve lenfadenopatiye rastlandı. Panoramik radyografide sağ mandibular bölgede bulunan bir adet vida etrafında radyolüsent alan gözlemlendi. Detaylı görüntüleme için alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografide vida etrafındaki radyolüsent alan, vida gevşemesine bağlı olarak gelişen enfeksiyonu düşündürdü. Hastaya kombine antibiyotik, NSAİ ve klorheksidin gargara reçete edildi. Enfeksiyon kronik hale geldikten sonra lokal anestezi altında gevşeyen vida çıkarıldı, granülasyon dokusu kürete edildi. Hastanın yaşı ve non-koopere olması sebebiyle sadece vida çıkarıldı, hasta takip seanslarına çağrıldı.

Sonuç: Fraktür vakalarının tedavisi kadar, takibi de önem arz etmektedir. Düzenli yapılan kontrollerle bu tür komplikasyonların önüne geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: enfeksiyon, mini plak, travma, vida

Infection Due to Miniplate Screw Loosening

Ömer Faruk Boylu, Şeyda Kurt, [Batuhan Kapaklı](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Methods such as closed reduction, intermaxillary fixation, open reduction and miniplate fixation are used in the treatment of mandibular fractures. Osteosynthesis using plates and screws is a frequently applied treatment. Some of the complications that may develop after mini-plate placement can be summarized as infection, mini-plate breakage, damage to the teeth, stress overload, malocclusion, failure to fuse, nerve dysfunction, scar hypertrophy, mobility of the mini-plate and screw. This case report aims to present the diagnosis and treatment of the infection that developed as a result of the loosening of the mini plate screw.

Case: A 62-year-old female patient without any systemic disease was admitted to our clinic due to swelling and pain in the right lower jaw. In the anamnesis, it was learned that bilateral mini plates and screws were placed in the mandible after trauma in 2013. In the clinical examination of the patient, signs of inflammation and lymphadenopathy were found in the right mandibular region. In the panoramic radiography, a radiolucent area was observed around a screw in the right mandibular region. The radiolucent area around the screw in the cone beam computed tomography image suggested infection due to screw loosening. The patient was prescribed a combination of antibiotics, NSAİ and chlorhexidine mouthwash. After the infection became chronic, the loosened screw was removed under local anesthesia and the granulation tissue was curetted. Due to the patient's age and non-cooperation, only the screw was removed and the patient was called for follow-up sessions.

Conclusion: Follow-up of fracture cases is as important as their treatment. Such complications can be prevented with regular check-ups.

Keywords: infection, mini plate, screw, trauma

[PP-092]

Mandibular Gömülü Yirmi Yaş Dişi ile İlişkili Odontojenik Keratokist

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Odontojenik keratokist, orijinal diş germinin veya diş laminasının kalıntılarından köken alan bir kisttir. Diğer çene kistlerinin çoğundan farklı olarak tekrarlama oranı çok yüksektir ve kansere dönüşme eğilimi vardır. OKC çenenin herhangi bir yerinde meydana gelebilir, ancak daha çok yükselen ramus ve molar bölgede oluşabilir.

Vaka: Kliniğimize retromolar bölgesinde ağrı şikayetiyle başvuran 68 yaşındaki hastanın sistemik olarak hipertansiyon ve Tip 1 diabet hastalıkları vardı. Klinik olarak retromolar bölgede minimal ekspansiyon izlenmiştir ve enfeksiyon bulgusu saptanmamıştır. Radyolojik incelemede gömülü 48 numaralı dişin kronu çevresinde yükselen ramusa uzanan uniloküler sklerotik sınırlı lezyon tespit edilmiştir. Lokal anestezi altında lezyon enükle edildi. Lezyonun histopatolojik incelemesi amacıyla patolojiye gönderildi. Patolojik inceleme sonucu odontojenik keratokist tanısı koyuldu. Hastanın 9 aylık takibi sonrası nüks gözlenmedi.

Sonuç: OKC'nin olumsuz özelliklerinden biri, OKC hastalarının yaklaşık %25-60'ında görülen, tedaviden sonra yüksek nüks oranıdır. Klinik tablo, tanı ve tedavi seçeneği dikkatle değerlendirilmelidir. OKC'nin diğer çene kistlerinden farkı, potansiyel agresif davranışları ve nüks oranlarıdır. İlişkili herhangi bir nüksü tespit etmek için uzun süreli takip yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, kist, odontojenik keratokist

Odontogenic Keratocyst Associated with Mandibular Impacted Wisdom Tooth

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Odontogenic keratocyst is a cyst originating from the remnants of the original tooth germ or dental lamina. Unlike most other jaw cysts, its recurrence rate is very high and it has a tendency to turn into cancer. OKC can occur anywhere in the jaw, but more commonly in the ascending ramus and molar region.

Case Presentation: The 68-year-old patient, who applied to our clinic with the complaint of pain in the retromolar region, had systemic hypertension and Type 1 diabetes. Clinically, minimal expansion was observed in the retromolar region and no signs of infection were detected. In the radiological examination, a unilocular sclerotic limited lesion was detected around the crown of the impacted tooth number 48, extending to the ascending ramus. The lesion was enucleated under local anesthesia. He was sent to pathology for histopathological examination of the lesion. As a result of pathological examination, a diagnosis of odontogenic keratocyst was made. No recurrence was observed after 9 months of follow-up of the patient.

Conclusion: One of the negative features of OKC is the high relapse rate after treatment, which occurs in approximately 25-60% of OKC patients. The clinical picture, diagnosis and treatment option should be carefully evaluated. The difference between OKC and other jaw cysts is their potential aggressive behavior and recurrence rates. Long-term follow-up should be performed to detect any associated recurrence.

Keywords: Impacted tooth, cyst, odontogenic keratocyst

[PP-093]

Vertikal Kemik Augmentasyonunda Kullanılan İki Farklı Tekniğin Klinik ve Radyolojik Yöntemlerle Karşılaştırılması: Vaka Raporu

Fuat Altuncu, Bora Özden
Özel Dental Klinik, Samsun, Türkiye

Giriş: Vertikal kemik augmentasyon teknikleri, yetersiz kret yüksekliğine sahip rezorbe kretlerin yükseltilmesinde uzun yıllardır başarıyla uygulanmaktadır. Augmentasyonun başarısı, kullanılan teknik ile doğrudan ilgilidir. Bu vaka raporunda sol maksiller ve sağ mandibular posterior bölgede yetersiz kret yüksekliğine sahip aynı hastada kullanılan farklı augmentasyon tekniklerinin başarısı karşılaştırılmaktadır.

Vaka: Diş eksikliği ile başvuran hastanın klinik ve radyolojik incelemelerinde sol maksiller ve sağ mandibular posterior bölgelerde yetersiz kemik yüksekliği saptandı. Sol maksiller bölgeye titanyum mesh ile birlikte otojen ve ksenojenik greft uygulandı. Sağ mandibular bölgeye ise Tent-Pole tekniği ile augmentasyon uygulandı. Operasyondan 6 ay sonra her iki bölgeye de dental implantlar yerleştirildi.

Anahtar Kelimeler: Augmentasyon, Tent-Pole, Ti-Mesh

Comparison of Two Different Techniques Used in Vertical Bone Augmentation with Clinical and Radiological Methods: Case Report

Fuat Altuncu, Bora Özden
Private Dental Clinic, Samsun, Turkey

Introduction: Vertical bone augmentation techniques have been successfully applied for many years to raise resorbed crests with insufficient crest height. The success of augmentation is directly related to the technique used. In this case report, the success of different augmentation techniques used in the same patient with inadequate crest augmentation in the left maxillary and right mandibular posterior region is compared.

Case Presentation: The patient, who presented with edentulism, was found to have insufficient bone height in the left maxillary and right mandibular posterior regions by clinical and radiological examination. Autogenous and xenogenous grafts were placed along with a titanium mesh in the left maxillary region, while augmentation was performed in the right mandibular region using the Tent-Pole technique. Dental implants were placed in both regions six months after surgery.

Keywords: Augmentation, Tent-Pole, Ti-Mesh

[PP-094]

Maksiller Gömülü Kanin Diş ile İlişkili Kompound Odontoma

Batuhan Aydın, Güzide Büşra Şenel, Ömer Faruk Boylu
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
Bolu/Türkiye

Giriş: Odontomalar en sık görülen odontojenik tümörlerden biridir. Odontojenik epitel ve ektomezenseşimden oluşan neoplazmalardan ziyade hamartomlar olarak kabul edilirler. Dişlere özgü olan mine, dentin, sement ve pulpa dokusundan oluşurlar. Odontomalar kompleks ve kompound olarak iki alt sınıfa ayrılır. Odontoma her yaşta görülebilir; ancak çoğu ilk iki dekatta tespit edilir. Cinsiyet ayrımı yoktur, lezyonların çoğu rutin muayenede radyografilerde tespit edilir. Klinik semptomlar nadirdir, ancak etkilenen hastada daimi diş veya birden fazla dişin sürmesinde gecikme olduğunda ortaya çıkabilir. Kompound odontomalar daha çok anterior maksillada bulunurken, kompleks odontomalar posterior mandibulayı tercih etme eğilimindedir. Basit eksizyon tekrarlama riski olmaksızın tedavi edicidir.

Vaka: 36 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta rutin muayene için başvurmuştur. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı yoktur. Yapılan intraoral ve radyografik muayene sonucunda maksilla sağ anterior bölgede merkezi gömülü kanin diş ile ilişkili radyopak çevresi radyolüsent olan lezyon saptanmıştır. Hastadan alınan CBCT'ye göre 3*3*3 boyutlarda lateral ve premolar dişleri arasında yer aldığı görüldü. Lokal anestezi altında bukkal mukoperiosteal flep kaldırılarak lezyonun eksizyonu sağlandı. Alınan örnek histopatolojik inceleme için patoloji birimine yönlendirildi. Yapılan histopatolojik inceleme sonucuna kompound odontoma olduğu tespit edildi.

Sonuç: Kist oluşumunu ve olası odonto-ameloblastoma dönüşümü önlemek için odontomaların cerrahi olarak çıkarılması gerekir. Odontomaların nüks oranı düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Kompound odontoma, odontoma, maksilla

Compound Odontoma Associated with Maxillary Impacted Canine Tooth

Batuhan Aydın, Güzide Büşra Şenel, Ömer Faruk Boylu
Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
Bolu/Turkey

Introduction: Odontomas are one of the most common odontogenic tumors. They are considered hamartomas rather than neoplasms composed of odontogenic epithelium and ectomesenchyme. They consist of enamel, dentin, cementum and pulp tissue, which are unique to teeth. Odontomas are divided into two subclasses: complex and compound. Odontoma can be seen at any age; However, most are detected in the first two decades. There is no gender distinction, most lesions are detected on radiographs during routine examination. Clinical symptoms are rare, but may occur when the affected patient has delayed eruption of a permanent tooth or multiple teeth. Compound odontomas are more commonly found in the anterior maxilla, while complex odontomas tend to prefer the posterior mandible. Simple excision is curative without the risk of recurrence.

Case Presentation: 36-year-old systemically healthy male patient presented for routine examination. He does not have any systemic disease. As a result of intraoral and radiographic examination, a radiopaque lesion with radiolucent surroundings was detected in the right anterior region of the maxilla, associated with a centrally impacted canine tooth. According to the CBCT taken from the patient, it was seen that it was located between the lateral and premolar teeth in dimensions of 3*3*3. Under local anesthesia, the buccal mucoperiosteal flap was removed and excision of lesion was achieved. The sample taken was sent to the pathology unit for histopathological examination. As result of histopathological examination, it was determined that it was a compound odontoma.

Conclusion: Surgical removal of odontomas is necessary to prevent cyst formation and possible odonto-ameloblastoma transformation. Odontomas have a low recurrence rate.

Keywords: Compound odontoma, odontoma, maxilla

[PP-095]

Büyük Boyuta Ulaşmış Dentigeröz Kist Tedavisi: Olgu Sunumu

Hatice Hoşgör, Gizem Kayrıl Altunay

Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Giriş: Dentigeröz kistler çenelerde sık gözlenen odontojenik kistler olmakla beraber, çoğunlukla gömülü mandibular 3. molar dişlerle ilişkilidirler. Bu olguda, mandibular 3. molar diş ile ilişkili, mandibular kanala yakın yerleşimli, parestezi ve fraktür riski oluşturan büyük boyuta ulaşmış dentigeröz kistin tanı ve tedavisi sunulacaktır.

Vaka: Sistemik rahatsızlığı bulunmayan 58 yaşındaki erkek hasta sağ mandibular gömülü üçüncü molar ile ilişkili kistik lezyon nedeniyle dış merkezden kliniğimize yönlendirildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemesinde, kistik lezyonun sağ mandibular gömülü 3. molar diş ile ilişkili olduğu ve sınırları önde alt birinci premolar dişin köküne kadar uzanıp mental siniri içine aldığı, arkada ise ramus mandibulanın 2/3'ünü içine alacak şekilde uzandığı görüldü. Histopatolojik tanısı dentigeröz kist olan hastaya marsupiyalisasyon ve enükleasyon tedavileri uygulandı. 15 aylık kontrol takibinde kistik lezyonun tamamen iyileştiği görüldü.

Sonuç: Anatomik yapıları tehdit eden, riskli ve geniş kistik lezyonlarda marsupyalizasyon, koopere hastalarda tercih edilebilecek iyi bir tedavi yöntemidir. Kistik lezyonların ideal tanı tedavilerinin yapılması ve hastaların uzun dönem takip altında tutulması tedavide başarılı sonuçları doğurmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, enükleasyon, konservatif tedavi, marsupyalizasyon

Treatment of Large Dentigerous Cyst: A Case Report

Hatice Hoşgör, Gizem Kayrıl Altunay

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Turkey

Introduction: Although dentigerous cysts are common odontogenic cysts in the jaws, they are mostly associated with impacted mandibular third molar teeth. In this case, the diagnosis and treatment of a dentigerous cyst associated with the mandibular third molar tooth, located close to the mandibular canal, and which has reached a large size and poses a risk of paresthesia and fracture, will be presented.

Case Presentation: A 58-year-old male patient with no systemic disease was referred to our clinic from an external center due to a cystic lesion associated with the right mandibular impacted third molar. In cone beam computed tomography examination, it was seen that the cystic lesion was associated with the right mandibular impacted third molar tooth, and its borders extended to the root of the lower first premolar tooth in front and included the mental nerve, and in the back, it extended to include 2/3 of the ramus mandibula. Marsupialization and enucleation treatments were applied to the patient whose histopathological diagnosis was a dentigerous cyst. At the 15-month follow-up, it was observed that the cystic lesion was completely healed.

Conclusion: Marsupialization is a good treatment method that can be preferred in cooperative patients with risky and large cystic lesions that threaten anatomical structures. Ideal diagnosis and treatment of cystic lesions and long-term follow-up of patients lead to successful treatment results.

Keywords: dentigerous cyst, enucleation, conservative treatment, marsupialization

[PP-096]

Dudakta Sebace Yağ Dokusu ile Birlikte Görülen Venöz Göllenmenin Cerrahi Eksizyon ile Tedavisi

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Venöz göllenmenin gelişimine ilişkin iki ana hipotez öne sürülmüştür. Birincisi, vasküler adventisyayı etkileyerek yüzeysel venöz yapıların genişlemesine neden olan uzun süreli güneş hasarı yaralanmalarıdır. İkinci hipotez, bu tip lezyonlarda yaygın olarak mevcut olması nedeniyle vasküler trombozun rol oynayabileceğini öne sürdü. Bu lezyonların gelişiminde trombozun birincil mi yoksa ikincil bir olay mı olduğuna dair net bir kanıt yoktur. Tedavi yöntemleri arasında cerrahi eksizyon, kriyocerrahi, infrared koagülasyon, veya lazer tedavisi yer alır.

Vaka: 62 yaşında kadın hasta, birkaç aydır üst dudak mukozasında mavimsi renkte nodül şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Sistemik olarak hipertansiyon rahatsızlığı mevcuttu. Klinik izlenim venöz göllenme şeklindeydi ve lezyon eksize edildi. Histopatolojik bulgu, fordis granülü ile uyumlu olarak epitel yüzeyinde ortaya çıkan küçük kanalları çevreleyen bir grup olgun sebace lobdan oluşan normal sebace bezlerini gösterdi ve lümeninde venöz göllenme ile uyumlu trombüs mevcuttu.

Sonuç: Venöz göllenme, venüllerin fokal genişlemesinin neden olduğu, klinik olarak yumuşak, sıkıştırılabilir, koyu mavi ile mor arası karakterize edilen ve çoğunlukla yaşlı hastaların dudaklarında oluşan yaygın bir vasküler lezyondur. Yaşlı hastalarda sıklıkla görülen iyi huylu vasküler bir malformasyondur. Fordis lekeleri dudakların vermilyonunda veya ağız mukozasında bulunabilen heterotopik yağ bezleridir. Bu oldukça yaygın bir klinik durum olarak kabul edilse de venöz göllenme ile birlikteliği nadiren bildirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Venöz göllenme, oral lezyon, eksizyon

Treatment of Venous Lake with Sebaceous Fat Tissue on the Lips with Surgical Excision

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Two main hypotheses have been proposed regarding the development of venous lake. The first is long-term sun damage injuries that affect the vascular adventitia, causing expansion of superficial venous structures. The second hypothesis suggested that vascular thrombosis may play a role because it is commonly present in this type of lesions. There is no clear evidence as to whether thrombosis is a primary or secondary event in the development of these lesions. Treatment methods include surgical excision, cryosurgery, infrared coagulation, or laser therapy.

Case Presentation: A 62-year-old female patient was admitted to our clinic with a complaint of bluish nodule on the upper lip mucosa for several months. He had systemic hypertension. The clinical impression was venous lake and the lesion was excised. The histopathological finding showed normal sebaceous glands consisting of a group of mature sebaceous lobes surrounding small channels emerging on the epithelial surface, consistent with Fordis granule, and there was a thrombus in the lumen consistent with a venous lake.

Conclusion: Venous lake is a common vascular lesion caused by focal dilatation of venules, clinically characterized as soft, compressible, dark blue to purple, and occurs mostly on the lips of elderly patients. It is a benign vascular malformation frequently seen in elderly patients. Fordis spots are heterotopic sebaceous glands that can be found on the vermilion of the lips or the oral mucosa. Although this is considered a very common clinical condition, its association with venous lake is rarely reported.

Keywords: Excision, oral lesion, venous lake

[PP-097]

Şiddetli Lateral Açık Kapanış'ın Posterior Maksiller Segmental Distraksiyon ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Helin Merve Özalp

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi ağız diş çene cerrahisi trabzon

Giriş: Ankiloz dişler birçok sistemik ve çevresel faktörün neden olabileceği yaygın görülen primer sürme bozukluklarından. Bu durum şiddetli açık kapanışa neden olmaktadır. Tedavi seçenekleri arasında distraksiyon osteogenezisi yer almaktadır. Distraksiyon osteogenezisi, kemikte oluşturulan kesiler sonrasında proksimal ve distal fragmanların belirli bir oran ve ritim ile birbirinden uzaklaştırılması ile yeni kemiğin oluşumunu indüklemeye işlemidir.

Vaka: 21 yaşındaki erkek hasta ortodontik tedavi ile sonuç alınamayan sağ bölgedeki şiddetli lateral açık kapanış ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede sağ maksiller posterior bölgede tespit edilen 15-16-17-18 numaralı dişlerin ankiloz olduğu CBCT ile doğrulanmıştır.

Posterior maksiller segmental distraksiyon planlanan hastanın kişiye özel yapılmış distraksiyon apareyi ameliyat öncesinde ilgili bölgeye simante edilmiştir. Ayrıca genel anestezi altında posterior segmental distraksiyon yapılmış ve hareket kontrol edilmiştir. Hastaya postoperatif bakım anlatılmış olup hasta takibi düzenli olarak yapılmıştır.

Ayrıca genel anestezi altında posterior segmental distraksiyon yapılmış ve hareket kontrol edilmiştir.

Sonuç: Şiddetli lateral açık kapanışın tedavisi için posterior maksiller vertikal distraksiyon osteogenezisi iyi bir tedavi seçeneğidir, standart bir cerrahi teknik oluşturulmadığından bu prosedür yaygın olarak kullanılmamaktadır. Ayrıca standart distraksiyon apareylerinin uyum sorunu, vektör kaybı ve maliyetinin yüksek olması gibi dezavantajları vardır. Sunduğumuz bu vakada ortodontik apareyin modifiye edilip kişiye özel distraksiyon apareyine dönüştürülüp kullanılması önemli bir tedavi seçeneği olduğu görülmektedir. Konsolidasyon periyodu ile yeterli distraksiyonu tamamlanan hastada minör protetik rehabilitasyon devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: ANKİLOZ, DİSTRAKSİYON, AÇIK KAPANIŞ

Treatment of Severe Lateral Open Bite with Posterior Maxillary Segmental Distraction: Case Report

Helin Merve Özalp

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry oral and maxillofacial surgery trabzon

Introduction: Ankylosed teeth are one of the common primary eruption disorders that can be caused by many systemic and pathogenic factors. This situation continues to be severe. Treatment options include distraction osteogenesis. Distraction osteogenesis is the process of inducing new bone formation by removing proximal and distal fragments from each other with a certain rate and rhythm after incisions in the bone.

Case Presentation: A 21-year-old male patient was admitted to our clinic with a persistent severe lateral deficit in the right region that could not be treated with orthodontic treatment. It was confirmed by CBCT that the 15-16-17-18 teeth detected in the right maxillary posterior region in the clinic were ankylosed. A specially made distraction appliance for which posterior maxillary segmental distraction is planned is cemented to the relevant area before the surgery. In addition, posterior segmental distraction was performed and mobilized under general anesthesia. Postoperative care was explained to the patient and patient follow-up was carried out regularly.

In addition, posterior segmental distraction was performed and mobilized under general anesthesia.

Conclusion: Posterior maxillary vertical distraction osteogenesis is a good treatment option for the treatment of severe lateral open continuation, although this procedure is not widely used because a standard surgical technique has not been established. In addition, standard distraction devices have disadvantages such as compatibility problems, vector loss and high cost. In this case we presented, it seems that the orthodontic appliance is an important treatment option when it is converted into a modified special distraction appliance.

Keywords: Ankylosed, DİSTRAKTİON, OPEN BİTE

[PP-098]

Ameloblastik Fibroodontoma:Vaka Raporu

Özgecan Yüceler¹, Öykü Öztürk Gündoğdu¹, Dilek Aynur Çankal¹, İpek Atak², Emre Barış²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Ameloblastik fibro-odontoma (AFO), diş dokularının epitelyal ve ektomezenşimal dokularından kaynaklanan, nadir, iyi huylu, noninvaziv, kompleks odontojenik neoplazm olarak tanımlanmasına rağmen, 2017 yılında yapılan Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) toplantısında gelişimsel bir odontoma olarak değerlendirilmiştir. 2022 yılında yapılan toplantı sonucunda bu sınıflandırma güncelliğini korumaktadır. AFO genellikle ikinci dekatta ve mandibula posteriorda görülür. Bu vaka raporunda 12 yaşında kadın hastanın, mandibula premolar bölgesinde görülen AFO vakası sunulmaktadır.

Vaka: 12 yaşında kadın hasta sol alt çenesinde mevcut şişlik ve ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan radyografik değerlendirme sonucunda sol alt premolar bölgede iyi sınırlı, radyolüsent görüntü ile çevrili radyopak diş ve dişe benzer oluşumların varlığı tespit edilmiştir. İnsizyonel biyopsi yapılmış, histopatolojik inceleme sonucu "ameloblastik fibro-odontoma" tanısı konmuştur. Covid 19 pandemisi sebebiyle iletişim sağlanamayan hasta yaklaşık iki yıl sonra tekrar takibe alınabilmiştir. Lezyonun antero-posterior yönde bir miktar daha büyüdüğü ve sol alt birinci premolar dişte neden olduğu devrilmenin arttığı tespit edilmiştir. Hasta genel anestezi altında opere edilmiş ve yaklaşık 2x3 cm büyüklüğündeki lezyon enükleasyon yöntemi ile çıkartılmış, lezyona komşu 34 numaralı mobil diş çekilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastik fibroma, Ameloblastik fibro-odontoma, Odontojenik tümör, Çene

Ameloblastic Fibroodontoma:Case Report

Özgecan Yüceler¹, Öykü Öztürk Gündoğdu¹, Dilek Aynur Çankal¹, İpek Atak², Emre Barış²

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry,Department of Oral Pathology, Ankara

Introduction: Although ameloblastic fibro-odontoma (AFO) is defined as a rare, benign, noninvasive, complex odontogenic neoplasm arising from the epithelial and ectomesenchymal tissues of dental tissues, it was evaluated as a developmental odontoma at the World Health Organization (WHO) meeting held in 2017. As a result of the meeting held in 2022, this classification remains current. AFO is usually seen in the second decade and in the posterior mandible. In this case report, a 12-year-old female patient with AFO in the mandibular premolar region is presented.

Case Presentation:A 12-year-old female patient applied to our clinic with complaints of swelling and pain in her left lower jaw. As a result of the radiographic evaluation, the presence of well-circumscribed, radiopaque teeth and tooth-like formations surrounded by a radiolucent image was detected in the lower left premolar region. An incisional biopsy was performed and a diagnosis of "ameloblastic fibro-odontoma" was made as a result of histopathological examination. The patient, who could not be contacted due to the Covid 19 pandemic, could be followed up again approximately two years later. It was determined that the lesion grew a little more in the antero-posterior direction and the tipping it caused in the lower left first premolar tooth increased. The patient was operated under general anesthesia and the lesion, approximately 2x3 cm in size, was removed by enucleation method, and the mobile tooth number 34 adjacent to the lesion was extracted.

Keywords: Ameloblastic fibroma, Ameloblastic fibro-odontoma, Odontogenic tumor, Jaw

[PP-099]

Mandibula Ramus Bölgesinde Travmatik Kemik Kisti İle Birlikte Görülen Kompleks Odontoma: Nadir Olgu Raporu

Emel Bulut¹, Metehan Keskin¹, Nasser Sehati¹, Ömer Günhan²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

²TOBB ETÜ Hastanesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Çenelerde görülen, benign, non-epitelize ve sınırları belirgin ve içleri boş olan kemik kaviteleri; travmatik kemik kisti olarak isimlendirilirler. Travmatik kemik kistleri nadirdir ve genellikle genç bireylerde görülür. Mandibulada posterior bölgede daha sık gözlemlenirler. Genellikle rutin dental muayeneler sırasında ve panoramik radyografilerde tespit edilebilir. Kist kavitesi genellikle boştur ve histolojik kesit alabilmek için sınırlı materyal bulunmaktadır. Tedavisi cerrahi küretaj ile yapılır ve nüks nadir görülmektedir. Odontomalar benign özellikte, agresif olmayan lezyonlardır ve çene kemiklerinin en fazla görülen odontojenik tümörleridir. Dental dokulardan köken alırlar, radyolojik ve histolojik özelliklerine göre compound ya da kompleks odontoma olarak sınıflandırılırlar. Kompleks odontomalar daha az sıklıkla görülürler ve genellikle radyolüsent halo ile çevrelenmiş küçük radyopak kitle olarak rutin radyolojik muayenede saptanırlar. Bu olgu sunumunda 19 yaşında bir kadın hastada mandibula sağ ramus bölgesindeki odontoma ile ilişkili travmatik kemik kistinin cerrahi tedavisinin güncel literatür bilgileri ışığında sunulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travmatik kemik kisti, basit kemik kisti, kompleks odontoma

Complex Odontoma Associated with Traumatic Bone Cyst in the Ramus Region of the Mandible:A Rare Case Report

Emel Bulut¹, Metehan Keskin¹, Nasser Sehati¹, Ömer Günhan²

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Türkiye

²Hospital of TOBB ETÜ, Department of Medical Pathology, Ankara, Türkiye

Benign, non-epithelialized bone cavities in the jaws with clear borders and hollow interior are called traumatic bone cysts (TBC). The lesions are uncommon and generally seen in young individuals. They occur frequently in the mandible posterior region. TBCs are often accidentally discovered on routine radiological examination. The cystic cavity is usually empty and there is limited material for histologic examination. Treatment is by surgical curettage and recurrence is rare.

Odontomas are benign, non-aggressive lesions, which are the most common odontogenic tumor of the jaws. Composed of dental tissues, odontomas can be classified as compound or complex depending on their radiological and histological features. Among them, complex odontomas are less common and usually presented as a small/asymptomatic radiopaque mass surrounded by a radiolucent halo routinely found on radiographic examinations.

This case report aimed to present the surgical treatment of a traumatic bone cyst associated with odontoma in the right ramus region of the mandible in a 19-year-old female patient in the light of current literature.

Keywords: Traumatic bone cyst, simple bone cyst, complex odontoma

[PP-100]

Oral kavitede bulunan venöz malformasyonun elektrokoter ile eksizyonu: Olgu sunumu

Sadi Memiş, Mine Şenkal, Öznur Özlü

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Amaç: Venöz malformasyonlar kendiliğinden gerileme göstermeyen konjenital bozukluklardır. Bu çalışmada elektrokoter ile eksizyonu yapılan oral kavitede bulunan venöz malformasyonun sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 51 yaşında kadın hasta doğumundan beri ağız içerisinde bulunan mavi mor renkli lezyonun son zamanlarda şişme ve rahatsızlık vermesi nedeniyle Kocaeli Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvurdu. Yapılan anjiyografi sonucu hastanın mandibula sağ premolar bölgede ve maksilla sol anterior bölgede yumuşak dokuda görülen lezyonlarına venöz malformasyon tanısı konuldu. Hasta sadece maksilladaki lezyondan şikayetinin bulunması nedeniyle sadece bu lezyonun tedavisinin yapılmasını talep etti. Hasta kendisine önerilen tedavi seçenekleri içerisinde cerrahi tedaviyi tercih etti. Lokal anestezi altında elektrokoter ile cerrahi eksizyon planlandı ve yapıldı. Eksizyon sonrası yara kenarları mukozada esnetmeler yapılarak primer olarak kapatıldı. İşlem sonrası hastanın şikayetleri geçti. İyileşmede bir komplikasyon yaşanmadı. Tanı histopatolojik inceleme ile de doğrulandı.

Sonuç: Vasküler lezyonların tedavisi amacıyla embolizasyon, skleroterapi, lazer terapi ve cerrahiye içeren çeşitli tedaviler uygulanmaktadır. Bu vakada uygulanan elektrokoter ile lezyonun eksizyonu başarılı sonuç vermiştir. Oral kavitede yumuşak doku içerisinde bulunan venöz malformasyonların eksizyonunda elektrokoter kullanımı ağız, diş ve çene cerrahisi uzmanlarına önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Eksizyon, Elektrokoter, Oral kavite, Vasküler lezyon, Venöz malformasyon

Excision of venous malformation in the oral cavity with electrocautery: A case report

Sadi Memiş, Mine Şenkal, Öznur Özlü

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

Objective: Venous malformations are congenital disorders that do not regress spontaneously. This study aims to present the venous malformation in the oral cavity that was excised with electrocautery.

Case Presentation: A 51-year-old female patient applied to Kocaeli University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic because her blue-purple colored lesion which has been in the mouth since birth, had recently caused swelling and discomfort. As a result of the angiography, the soft tissue lesions of the patient in the right premolar region of the mandible and the left anterior region of the maxilla were diagnosed as venous malformation. Since the patient only complained about the lesion in the maxilla, she requested that only this lesion be treated. The patient preferred surgical treatment among the treatment options recommended to her. Surgical excision was planned and performed with electrocautery under local anesthesia. After excision, the wound edges were closed primarily by stretching the mucosa. After the procedure, the patient's complaints disappeared. There were no complications in recovery. The diagnosis was confirmed by histopathological examination.

Conclusion: Various treatments are used to treat vascular lesions, including embolization, sclerotherapy, laser therapy and surgery. In this case, excision of the lesion with electrocautery was successful. The use of electrocautery in the excision of venous malformations in the soft tissue of the oral cavity may be recommended to oral and maxillofacial surgeons.

Keywords: Excision, Electrocautery, Oral cavity, Vascular lesion, Venous malformation

[PP-101]

Ankiloglossi: olgu sunumu

Yunus Çetiner, Sezai Çiftçi, Hadi Nasrollahi

Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Ankiloglossi genellikle dil bağı olarak bilinir. Beslenme ve konuşma problemlerine neden olan konjenital bir anomalidir. Tedavisi; frenotomi, frenektomi ve frenuloplasti seçeneklerini içermektedir. Bu vakada, konuşma problemi olan ankiloglossili erkek hastanın frenektomi ile tedavisini sunulacaktır.

Vaka: Kliniğimize 6 yaşında erkek, sistemik bir rahatsızlığı olmayan, konuşma ve dil hareketlerinde kısıtlılık şikayetiyle başvuran hastamıza yapılan muayene sonucunda ankiloglossi teşhisi konuldu. Hastaya lokal anestezi altında lingual frenktomi yapılması planlandı Cerrahi tedavi için bilateral lingula sinir bloğu anestezi uygulandı. Ağız tabanına yapışan dilin alt kısmı ve dil ucuna yapışan frenulum hemostat ile tutuldu. Bistüri yardımı ile insizyon yapıldıktan sonra ameliyat sırasında künt diseksiyon yapıldı. Dilin tamamen serbestleştiği tespit edildikten sonra künt diseksiyonla dil altında ve ağız tabanında oluşan yara uçları 4.0 vikril suturela dikildi. Ameliyat sonrasında hastanın dilini rahatlıkla dışarı çıkarabildiği gözlemlendi. Ameliyat sonrasında herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı.

Sonuç: Ankiloglossi, dil hareketlerini kısıtlayarak konuşma güçlüğüne yol açan, aynı zamanda gingival enflamasyon ve mandibuler diastemaya sebep olabilen bir klinik tablodur. Karışık dentisyon döneminde yapılacak olan lingual frenektomi, bu problemleri ve bunların doğuracağı psikolojik komplikasyonları önleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Ankiloglossi, Dil bağı, Frenektomi

Ankyloglossia:A Case Report

Yunus Çetiner, Sezai Çiftçi, Hadi Nasrollahi

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Introduction: Ankyloglossia is commonly known as tongue tie. It is a congenital anomaly that causes feeding and speech problems. Treatment options include frenotomy, frenectomy and frenuloplasty. In this case report, we present the treatment of a male patient with ankyloglossia with frenectomy.

Case Presentation: A 6-year-old male, without any systemic disease, presented to our clinic with the complaint of restricted speech and tongue movements and was diagnosed with ankyloglossia. The patient was planned to undergo lingual frenectomy under local anesthesia. Bilateral lingula nerve block anesthesia was applied for surgical treatment. The lower part of the tongue adhering to the floor of the mouth and the frenulum adhering to the tip of the tongue were held with a hemostat. After incision was made with the help of a scalpel, blunt dissection was performed during surgery. After it was determined that the tongue was completely freed, the wound ends formed under the tongue and on the floor of the mouth were sutured with 4.0 vicryl sutures. After the operation, it was observed that the patient could easily stick out her tongue. No postoperative complications were encountered.

Conclusion: Ankyloglossia is a clinical picture that causes speech difficulties by restricting tongue movements and may also cause gingival inflammation and mandibular diastema. Lingual frenectomy in the mixed dentition period will prevent these problems and their psychological complications.

Keywords: Ankyloglossia, Tongue tie, Frenectomy

[PP-102]

Kondilde manyetik rezonans görüntüleme ile tesadüfen tespit edilen kist: Vaka sunumu

Sadi Memiş¹, Umut Seki², Elshan Muradov³, Oğuzhan Güner¹, Sümeyye Çelik²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

³Özel Muayenehane

Amaç: Kondilde görülen ve semptom vermeyen kistlerin erken teşhis edilmeleri zor olabilir. Bu çalışmada manyetik rezonans görüntülemeye tesadüfen farkedilen kondilde nadir görülen basit kemik kistinun sunumu amaçlanmıştır.

Vaka: 41 yaşında kadın hasta kulak, burun, boğaz hastalıkları muayenesinde alınan manyetik rezonans görüntülemeye tesadüfen farkedilen kondil bölgesindeki kist ile uyumlu görüntü nedeniyle Kocaeli Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine refere edildi. Hastanın sol kondil bölgesinde bulunan lezyonun detaylı değerlendirilmesi amacıyla konik ışınli bilgisayarlı tomografi ile bölge değerlendirildi. Yapılan değerlendirmede 8 x 7 x 5 mm boyutlarında basit kemik kisti ile uyumlu radyolüsent alan izlendi. Hastanın klinik olarak herhangi bir şikâyeti veya semptomu yoktu. Hastaya biyopsi önerildi ancak cerrahi risklerden dolayı ve şikâyetinin bulunmaması nedeniyle hasta kabul etmedi. Hastaya lezyonun büyüüp büyümediğinin tespiti için yakın radyolojik ve klinik takip önerildi.

Sonuç: Bulgu vermeyen kistlerin erken teşhisi için manyetik rezonans görüntüleme ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi yeterlidir. Rutin diş hekimi muayenesinde çenelerin farklı yerlerinde görülebilen basit kemik kisti gibi olası patolojilerin farkedilmesi amacıyla kondillerin değerlendirilmesi önemlidir. Bu lezyonlarda kesin tanı için histopatolojik tetkik önerilir.

Anahtar Kelimeler: Basit kemik kisti, Kondil, Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, Mandibula, Manyetik rezonans görüntüleme

Cyst detected incidentally on the condyle by magnetic resonance imaging: A case report

Sadi Memiş¹, Umut Seki², Elshan Muradov³, Oğuzhan Güner¹, Sümeyye Çelik²

¹Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

²Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kocaeli, Türkiye

³Private Practice

Objective: Cysts that appear on the condyle and do not cause symptoms may be difficult to diagnose early. The aim of this study is to present a rare simple bone cyst in the condyle that was discovered incidentally on magnetic resonance imaging.

Case Presentation: A 41-year-old female patient was referred to Kocaeli University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic due to an appearance compatible with a cyst in the condyle region, which was noticed incidentally on magnetic resonance imaging taken during otolaryngology examination. In order to evaluate the lesion in the left condyle region of the patient in detail, the region was evaluated with cone beam computed tomography. During the evaluation, a radiolucent area measuring 8 x 7 x 5 mm, compatible with a simple bone cyst, was observed. The patient had no clinical complaints or symptoms. A biopsy was recommended to the patient, but she refused due to surgical risks and the absence of any complaints. Close radiological and clinical follow-up was recommended to the patient to determine whether the lesion was growing or not.

Conclusion: Magnetic resonance imaging and cone beam computed tomography are sufficient for the early diagnosis of asymptomatic cysts. It is important to evaluate the condyles in order to detect possible pathologies such as simple bone cysts that can be seen in different parts of the jaws during routine dental examination. Histopathological examination is recommended for definitive diagnosis in these lesions.

Keywords: Simple bone cyst, Condyle, Cone beam computed tomography, Mandible, Magnetic resonance imaging

[PP-103]

Fibröz displazinin konservatif tıraşlama tedavisi: Vaka raporu

Sadi Memiş, Sinan Ala

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Amaç: Fibröz displazi normal kemiğin fibro-osseöz doku ile yer değiştirdiği nadir görülen bir kemik hastalığıdır. Bu çalışmada mandibulada görülen fibröz displazinin konservatif cerrahi tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 63 yaşında kadın hasta sol mandibula posterior bölgede dişsiz alanda uzun sürede gelişen şişlik şikayeti ile Kocaeli Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu fibröz displazi ön tanısı konulan lezyondan biyopsi alındı. Histopatolojik incelemede sonuç ön tanı ile uyumlu olarak doğrulandı. Genel anestezi altında bukkal, lingual ve superior yönlerde ekspansiyon yapmış lezyonun konturları çekiç ve osteotom kullanılarak düzeltilti. Fazla kalan yumuşak dokunun bir kısmı eksize edildi. İnsizyon kenarları gerilimsiz, primer olarak suture edildi. Hastanın kontrollerinde iyileşmede bir sorun görülmedi.

Sonuç: Fibröz displazinin tedavileri arasında deformitelerin düzeltilmesi, kırık olursa kırık tedavisi veya lezyonun çıkarılması bulunmaktadır. Tedavi seçiminde lezyonunun büyüklüğü ve hasta beklentisini dikkate almak önemlidir. Kontur düzeltmenin nihai bir tedavi olmayabileceği ve tekrar cerrahi tedavi gerekebileceği konusunda hastalar bilgilendirilmelidir. Bu vakada konservatif tıraşlama başarılı olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ekspansiyon, Fibröz displazi, Genel anestezi, Konservatif tıraşlama, Mandibula

Conservative shaving treatment of fibrous dysplasia: A case report

Sadi Memiş, Sinan Ala

Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli, Türkiye

Objective: Fibrous dysplasia is a rare bone disease in which normal bone is replaced by fibro-osseous tissue. This study aims to present the conservative surgical treatment of fibrous dysplasia seen in the mandible.

Case Presentation: A 63-year-old female patient applied to Kocaeli University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic with the complaint of swelling in the edentulous area of the left mandibular posterior region over a long period of time. A biopsy was taken from the lesion, which was diagnosed as fibrous dysplasia as a result of the clinical and radiological examination. In histopathological examination, the result was confirmed to be compatible with the preliminary diagnosis. Under general anesthesia, the contours of the expanded lesion in buccal, lingual and superior directions were corrected using a hammer and osteotome. Some of the excess soft tissue was excised. The incision edges were primarily sutured without tension. During the patient's follow-up, no problems were observed in recovery.

Conclusion: Treatments for fibrous dysplasia include correction of deformities, fracture treatment if a fracture occurs, or removal of the lesion. It is important to consider the size of the lesion and patient expectations when choosing treatment. Patients should be informed that conservative shaving may not be a definitive treatment and repeat surgical treatment may be required. Conservative shaving was successful in this case.

Keywords: Expansion, Fibrous dysplasia, General anesthesia, Conservative shaving, Mandible

[PP-104]

Maksillada Kalsifiye Epitelyal Odontojenik (Pindborg) Tümör: Nadir Bir Olgu Sunumu

Mahide Büşra Başkan¹, Elif Akbaş Akça², Merva Soluk Tekkeşin³, Meltem Koray¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Kalsifiye epitelyal odontojenik tümör (KEOT), odontojenik tümörlerin %1'ini oluşturan iyi huylu, nadir görülen bir tümördür. Tedavisi lezyonun cerrahi olarak çıkarılmasıdır ve %14 nüks oranı mevcuttur. Bu olgu sunumunun amacı 20 yaş altındaki kadın hastada nadir bir lokalizasyonda saptanan KEOT'un radyolojik ve histopatolojik bulguları ve cerrahi tedavisini sunarak literatüre katkı sağlamaktır.

Vaka Sunumu: 18 yaşında kadın hasta sol maksiller premolar dişleri arasında tesadüfen fark edilen lezyon için kliniğimize yönlendirilmiştir. Asemptomatik ve çürüksüz olan premolar dişlere yapılan soğuk vitalite testinde geç pozitif cevap alınmıştır. Alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografide 24 nolu dişin kökünü bukkale iten, palatinal kortekste ekspansiyona sebep olan, ortasında radyoopasite içeren, premolar dişlerin arasında radyolüsent lezyon gözlenmiştir.

Lokal anestezi altında, palatinalden mukoperiosteal flep kaldırılmıştır. Cerrahi frez yardımıyla palatinal kortekste pencere açılıp lezyon küret yardımıyla enüklea edilmiştir. Flep sutur atılarak primere kapatılmıştır. Histopatolojik incelemede irili-ufaklı kalsifikasyon adacıkları arasında polihedral şekilli tümör hücreleri izlenmiş ve tanı KEOT olarak raporlanmıştır.

Sonuç: KEOT'un lokalizasyonu ve boyutuna göre farklı tedavi seçenekleri olmasına rağmen en çok uygulanan tedavi yöntemi enükleasyondur. Nüks oranı yüksek olduğundan hastaların uzun dönem takibi önerilmektedir. Hastamız 6 aylık periyodlarla takip edilmekte olup nüks gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalsifiye epitelyal odontojenik tümör, liesegang halkaları, maksilla, pindborg tümör

Calcified Epithelial Odontogenic (Pindborg) Tumor in the Maxilla: A Rare Case Report

Mahide Büşra Başkan¹, Elif Akbaş Akça², Merva Soluk Tekkeşin³, Meltem Koray¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Istanbul

³Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Istanbul

Introduction: A calcified epithelial odontogenic tumor (CEOT) is a benign, rare tumor that accounts for 1% of odontogenic tumors. The treatment is surgical removal of the lesion, and there is a 14% recurrence rate. The aim of this case report is to contribute to the literature by presenting the radiological and histopathological findings and surgical treatment of CEOT detected in a rare location in a female patient under 20 years of age.

Case Presentation: An 18-year-old female patient was referred to our clinic for a lesion discovered incidentally between her left maxillary premolar teeth. In the cone beam computed tomography taken, a radiolucent lesion was observed between the premolar teeth, pushing the root of tooth 24 to the buccal, causing expansion in the palatal cortex, and containing radiopacity in the middle. Under local anesthesia, a palatal mucoperiosteal flap was raised. A window was opened in the palatal cortex with the help of a surgical bur, and the lesion was enucleated with the help of a curette. The flap was closed to the primer by suturing. In histopathological examination, polyhedral-shaped tumor cells were observed among large and small calcification islands, and the diagnosis was reported as CEOT.

Conclusion: Although there are different treatment options depending on the location and size of the CEOT, the most commonly used treatment method is enucleation. Since the recurrence rate is high, long-term follow-up with patients is recommended. Our patient is followed up every 6 months, and no recurrence has been observed.

Keywords: Calcified epithelial odontogenic tumor, liesegang rings, maxilla, pindborg tumor

[PP-105]

Bilateral Mandibula Posteriodaki Vertikal Yetersizliğin Segmental Sandviç Osteotomisi ile Augmentasyonu

Cavad Bahtiyarlı, Cem Üngör, Fatih Girgin, Nazlı Gizem Ak, Emre Ulubay
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon, Türkiye

Giriş: Dental implantolojide sık karşılaşılan sorunlardan biri implantın yerleştirileceği alveol kemikte vertikal yetersizliğin olmasıdır. Alveoler kemikte vertikal yöndeki aşırı rezorpsiyon implant yerleştirilmesini imkansız kılar ve bu da çenelerin protetik rehabilitasyonla tedavisini zorlu hale getirebilir. Atrofik çenelerin vertikal yönde augmentasyonu için birkaç yaklaşım vardır. Bu yaklaşımlardan biri de Segmental Sandviç Osteotomisi (SSO).

Vaka: 29 yaşındaki kadın hasta dental implant tedavisi için kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirilen hastaya implant destekli sabit protezle rehabilitasyon planlandı. Ancak bu tedaviyi uygulamak için posterior mandibulalarda vertikal kemik yetersizliği mevcut olduğundan, ilk aşamada hastaya sedasyon altında mandibula posterior bölgelere SSO tekniği ile augmentasyon uygulandı. Lokal ve rejyonel anestezi sağlandıktan sonra vestibüler mukozanın posterior bölgesinde kret tepesinin 5-10 mm altından, mental foramenin ise 5 mm üstünden ve anteriora doğru 2-3 cm'lik bir insizyon yapıldı. Kret tepesindeki flebe dokunmadan vestibülden kemiğe ulaşarak mandibuler kanal üzerinden sagittal ve vertikal kemik kesileri yapıldı ve osteotomlarla üst segment kırılarak vertikal yükseklik elde edildi. Yükseltelen segment mini plaklar (2.0 mm) vasıtasıyla sabitlendi ve boşluk allojenik partiküllü greft materyali ile dolduruldu. Daha sonra flep mental sinirin üzerinden künt disseksiyonla esnetilerek 5-0 prolenle suture edildi.

Anahtar Kelimeler: Augmentasyon, Dental İmplant, Segmental Sandviç Osteotomisi

Augmentation of Bilateral Posterior Mandibular Vertical Insufficiency with Segmental Sandwich Osteotomy

Cavad Bahtiyarlı, Cem Üngör, Fatih Girgin, Nazlı Gizem Ak, Emre Ulubay
Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon, Türkiye

Introduction: A common problem in dental implantology is the vertical insufficiency of the alveolar bone in which the implant is to be placed. Excessive vertical resorption of alveolar bone makes implant placement impossible, which can make prosthetic rehabilitation of the jaws challenging. There are several approaches for vertical augmentation of atrophic jaws. One of these approaches is the Segmental Sandwich Osteotomy (SSO).

Case Presentation: A 29-year-old female patient applied to our clinic for dental implant treatment. The patient was evaluated clinically and radiographically and rehabilitation was planned with an implant-supported fixed prosthesis. Since there was vertical bone insufficiency in the posterior mandibles, in the first stage, augmentation of the posterior regions of the mandible was planned with the SSO technique for the patient under sedation. After local and regional anesthesia was achieved, an incision was made in the posterior region of the vestibular mucosa, 5-10 mm below the crest, 5 mm above the mental foramen, and 2-3 cm towards the anterior. By reaching the bone from the vestibule without detaching the crestal mucoperiosteum, sagittal and vertical bone incisions were made over the mandibular canal, and vertical height was obtained by mobilizing the upper segment with osteotomes. The elevated segment was fixed via mini plates (2.0 mm) and the gap was filled with allogeneic particulate graft material. Then, the flap was stretched over the mental nerve by blunt dissection and sutured with 5-0 prolene.

Keywords: Augmentation, Dental Implant, Segmental Sandwich Osteotomy

[PP-106]

Posterior Maxilla'da Denasumab Kullanımı Sonucu Oluşan Osteonekrozun Tedavisi: Olgu Sunumu

Ayşenur Sakal, Helin Özalp, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi ağız diş çene cerrahisi trabzon

Giriş: Çenelerin ilaç kullanımına bağlı nekrozu (MRONJ), bazı kanser ve osteoporoz hastalarının tedavi amaçlı kullandıkları ilaçlara bağlı çenelerde ilerleyici kemik yıkımıyla karakterize ciddi bir yan etkidir. Dünya çapında cinsiyete bağlı en yüksek insidansın gözlemlendiği kanser türleri olan meme ve prostat kanserinin ve dünya çapında yaklaşık 200 milyon kadını etkilediği bilinen osteoporozun tedavisinde bifosfonatlar veya denasumab türevi ilaçlar kullanılmaktadır.

Vaka: 71 yaşındaki kadın hasta sağ maksilla posterior bölgede ekspoz kemik varlığı ve püy akışı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezinde hastanın meme kanseri tanısı nedeniyle 2021 Ocak ayından 2022 Aralık ayına kadar Prolia (Denasumab) kullandığı belirlendi. Bilgisayarlı tomografi değerlendirilmesinde orta hattan sağ maksiller posterior bölgeye kadar nekrotik kemik alanı belirlendi. Klinik ve radyolojik değerlendirme ile evre 3 MRONJ tanısı konulan hasta lokal anestezi altında opere edildi. 11-17 numaralı dişler arasındaki mevcut sekestr hattı eksize edilip histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Hastaya postoperatif bakım anlatılmış olup operasyon sırasında herhangi bir komplikasyon gelişmemiştir.

Sonuç: Son yıllarda yine osteoporoz ve kanser hastalarında kullanılan diğer birçok ilaç da (denosumab, antiangiyojenik ilaçlar) çenelerin ilaç kullanımına bağlı nekrozu (MRONJ) ile ilişkilendirilmiştir. MRONJ'un tedavisi zorluklar içermektedir. Bu nedenle MRONJ'un başlamadan önlenmesi yüksek derecede öneme sahiptir. Ancak bifosfonat kullanımı sonrasında gelişen kemik nekrozunun, sekestr oluşumu beklenirse iyileşme komplikasyonsuz olmaktadır. Hastamızda ise primer kapama sağlanmış olup düzenli takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: denasumab, mronj, sekestr

Treatment of Osteonecrosis Resulting from the Use of Denasumab in the Posterior Maxilla: Case Report

Ayşenur Sakal, Helin Özalp, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry oral and maxillofacial surgery trabzon

Introduction: Medication-induced necrosis of the jaws (MRONJ) is a serious side effect of treatment with progressive bone destruction in the jaws associated with the intended treatment options of some cancer and osteoporosis patients. Bisphosphonates or denasumab are used in the treatment of breast and prostate cancer, which are the cancer types with the highest gender-related incidence worldwide, and osteoporosis, which is known to affect approximately 200million women worldwide.

Case Presentation: A 71-year-old female patient was admitted to our clinic due to the presence of exposed bone and pus distribution in the posterior region of the right maxilla. It was determined that Prolia (Denasumab) was used from January 2021 to December 2022 due to the emergence of breast cancer in the anamnesis. In the computed tomography evaluation, a necrotic bone area was determined from the midline to the right maxillary posterior region. The patient was diagnosed with stage 3 MRONJ based on clinical and radiological evaluation and was operated under local anesthesia. Between 11-17, the existing sequestration line between the teeth was excised and sent for histopathological examination. Postoperative care was explained to the patient, and no complications occurred during the operation.

Conclusion: In recent years, many other drugs used in osteoporosis and cancer patients (denosumab, antiangiogenic drugs) are also associated with drug-induced necrosis of the jaws (MRONJ). Includes the challenges of MRONJ. Therefore, MRONJ's maintenance-free protection level is high. However, after bisphosphonate use, all bone necrosis, sequestra formation and healing complex continue. In our patient, primary closure was achieved and regular follow-up continues.

Keywords: denasumab, mronj, sequestr

[PP-107]

Temporomandibular Eklemden Kondiler Rezorpsiyon Bulgusu ile Multiple Myelomanın Erken Tanısı

Batuhan Aydın, Şeyma Güçlü, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Temporomandibular hastalıklar yaygındır ve dünya çapında milyonlarca hastanın ağrı ve işlev bozukluklarından sorumludur. TME hastalıkları, doğuştan ve gelişimsel bozukluklar, travmatik yaralanmalar, ankiloz, artrit, neoplazi ve internal bozukluklar gibi çeşitli tanısız alt kategorileri içerir.

Vaka: 68 yaşında Tip 1 diyabet hastalığı bulunan kadın hasta sol eklem bölgesinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyolojik incelemede sınırları belirsiz radyolüsent kondiler bölgeyi içeren lezyon tespit edildi. CBCT ve MR radyografileri sonucu sol kondilden insizura mandibularise kadar uzanan medullar kemiğin tamamını içermesine alan belirsiz sınırlı uniloküler total radyolüseni izlenmiştir. Nükleer tıp konsültesi ile FDG PET/CT tüm vücut taraması yapıldı. Sol TME kondilde, sol 5. kostada, sol 6. kostavertebral bileşkede, torakal 11. vertebrada ve L-2 vertebrada litik alanlar ametalolik izlenmiştir. Klinik değerlendirme sonucu hastaya multiple myeloma tanısı konulmuştur.

Sonuç: TME'nin benign ve malign lezyonları nadirdir. Diğer eklemlere benzer radyolojik, patolojik ve moleküler bulgular gösterirler. Hekimlerin detaylı klinik gözlemleri kötü huylu tümörlerin tanısında gecikmeyi önleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Malign neoplazm, multiple myeloma, temporomandibular eklem

Early Diagnosis of Multiple Myeloma with Condylar Resorption Finding in Temporomandibular Joint

Batuhan Aydın, Şeyma Güçlü, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Temporomandibular diseases are common and responsible for pain and dysfunction in millions of patients worldwide. TMJ diseases include several diagnostic subcategories, such as congenital and developmental disorders, traumatic injuries, ankylosis, arthritis, neoplasia, and internal disorders.

Case Presentation: A 68-year-old female patient with Type 1 diabetes admitted to our clinic with the complaint of pain in the left TMJ region. In the radiological examination, a lesion containing a radiolucent condylar region with ill-defined borders was detected. As a result of CBCT and MR radiography, unilocular total radiolucency with vague borders was observed, involving the entire medullary bone extending from the left condyle to the incisura mandibularis. FDG PET/CT whole body scan was performed with nuclear medicine consultation. Lytic areas were observed as ametalabolic in the left TMJ condyle, left 5th rib, left 6th costavertebral junction, 11th thoracic vertebra and L-2 vertebra. As a result of clinical evaluation, the patient was diagnosed with multiple myeloma.

Conclusion: Benign and malignant lesions of the TMJ are rare. They show radiological, pathological and molecular findings similar to other joints. Detailed clinical observations of physicians will prevent delays in the diagnosis of malignant tumors.

Keywords: Malignant neoplasm, multiple myeloma, temporomandibular joint

[PP-108]

Tam Dişsiz Hastalarda Geçici İmplant Uygulaması: Bir Vaka Raporu

Melek Alkap¹, Eda Bilazeroğlu¹, Kübra Nur Sönmez Yılmaz², Abdulkadir Burak Çankaya¹, Yusuf Emes¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye,

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye,

Giriş: İmmediyat yükleme hastanın restorasyondan hemen fayda görebileceği şekilde klinisyenin bir implant ve protez restorasyonunu aynı gün yerleştirmesini mümkün kılar. Ancak bu zorlu protokol iyileşmekte olan bir implantın erken yüklenmesi nedeniyle daha yüksek bir başarısızlık riskine sahiptir. Geçici implantlar ile immediyat yükleme riski olmadan estetiğin sağlanarak hastanın sosyal yaşamının kolaylaştırılması hedeflenmiştir.

Vaka: 56 yaşında erkek hasta dişlerinde sallanma, yemek yemede güçlük ve ağrı şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral ve radyografik muayene sonrasında ileri seviyeli periodontitis tanısı konulan hastanın tüm dişlerinin çekimine karar verildi. Hastanın diş çekimleri tamamlandıktan sonra üç ay iyileşme beklendi. Hastadan alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelendikten sonra üst çeneye altı adet, alt çeneye altı adet implant yapılması planlandı. Lokal anestezi altında implant operasyonu gerçekleştirildi. Osteointegrasyon sürecinde estetik kaygıları gidermek amacıyla üst çeneye iki adet geçici implant aynı seansta uygulandı. Operasyonu takiben geçici implantlar üzerinden ölçü alınıp hastanın maksiller kanin dişleri arasına geçici protez yapıldı. Osteointegrasyon sürecinin tamamlanmasının ardından hastanın daimî restorasyonu uygulandı.

Sonuç: Geçici implantlar, daimî implantlara direkt kuvvet gelmesinin istenmediği durumlarda hastanın dişsiz görünümünü kısmen telafi etmek amacıyla kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: erken yükleme, geçici implant, geçici protez

Temporary Implant Application in Edentulous Patients: A Case Report

Melek Alkap¹, Eda Bilazeroğlu¹, Kübra Nur Sönmez Yılmaz², Abdulkadir Burak Çankaya¹, Yusuf Emes¹

¹Istanbul University, Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

²Istanbul University, Faculty Of Dentistry, Department Of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Introduction: Immediate loading makes it possible for the clinician to place an implant and prosthesis restoration on the same day, so that the patient can immediately benefit from the restoration. However, this demanding protocol has a higher risk of failure due to the early installation of a recovering implant. It is aimed to facilitate the social life of the patient by providing aesthetics without the risk of immediate loading with temporary implants.

Case Presentation: A 56-year-old male patient applied to our clinic with complaints of mobility in his teeth, difficulty eating and pain. After the intraoral and radiographic examination, it was decided to remove all the teeth of the patient diagnosed with advanced periodontitis. Recovery was expected for three months after the patient's tooth extraction was completed. After examining the cone beam computed tomography taken from the patient, it was planned to make six implants to the upper jaw and six implants to the lower jaw. The implant operation was performed under local anesthesia. In order to eliminate aesthetic concerns during the osteointegration process, two temporary implants were applied to the upper jaw in the same session. Following the operation, impressions were taken by temporary implants and a temporary prosthesis was made between the patient's maxillary canine teeth. After the completion of the osteointegration process, permanent restoration of the patient was performed.

Conclusion: Temporary implants can be used to partially compensate for the toothless appearance of the patient in cases where direct force to permanent implants is undesirable.

Keywords: early loading, temporary implant, temporary prosthesis

[PP-109]

Otojen Anterior İliak Krest ile Alveolar Yarık Onarımı

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu/Türkiye

Giriş: Baş-boyun bölgesinde karşılaşılan konjenital anomalilerden biri de dudak ve/veya damak yarıklarıdır. Doğumlarda yaklaşık 1/1000 oranında görülmektedir. DDY etyolojisinde hem genetik hem de çevresel faktörler rol oynar. Alveolar yarık tedavisinde otojen kemik grefti olarak altın standart olan donor sahası iliak kresttir. Diğer otojen kemik grefti sahaları ise; iliak krest, kalvarial kemik, kostalar, mandibular simfiz ve tibiadır. Alveolar yarık onarımı primer ve sekonder olarak iki döneme ayrılmıştır.

Vaka: 42 yaşında beta talasemisi olan erkek hasta alveolar yarık şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın CBCT görüntüleri sonucu iliak krestten otojen kemik grefti alınarak alveolar yarık onarımı planlanmıştır. Hastamız hematoloji doktorunun konsültasyonu ile operasyona alınmıştır. Hastamızın alveolar yarığı greftlendikten 6 ay sonra kemik hacminin kontrolü için CBCT istenmiştir. İmplant cerrahisi için bölge açıldığında minividanın olduğu bölgedeki iliak kemik greftinin daha hızlı rezorpsiyona uğradığı görülmüştür. Dişsiz boşluğun implant ile rekonstrüksiyonu için rezorbe alan yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ile tekrar greftlenmiştir.

Sonuç: İliak kemik grefti alveolar yarık onarımı için altın standart olarak kabul edilse de spongiöz içereğinin yüksek olması nedeniyle daha hızlı rezorbe olduğu görülmüştür. Bu da ekstra cerrahi operasyon gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alveolar yarık onarımı, iliak greft, otojen greft

Alveolar Cleft Repair with Autogenous Anterior Iliac Crest

Batuhan Aydın, Ömer Faruk Boylu

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: One of the congenital anomalies encountered in the head and neck region is cleft lip and/or palate. It is seen in approximately 1/1000 of births. Both genetic and environmental factors play a role in the etiology of CLP. The donor site that is the gold standard for autogenous bone grafting in the treatment of alveolar cleft is the iliac crest. Other autogenous bone graft sites are; iliac crest, calvarial bone, ribs, mandibular symphysis and tibia. Alveolar cleft repair is divided into two periods: primary and secondary.

Case Presentation: A 42-year-old male patient with beta thalassemia applied to our clinic with the complaint of alveolar cleft. As a result of the patient's CBCT images, alveolar cleft repair was planned by taking autogenous bone graft from the iliac crest. Our patient was operated on with the consultation of the hematologist. CBCT was requested to control bone volume 6 months after our patient's alveolar cleft was grafted. It has been observed that when the area is opened for implant surgery, the iliac bone graft in the area where the miniscrew is located undergoes faster resorption. For the reconstruction of the edentulous space with an implant, the resorbed area was grafted with directed bone regeneration.

Conclusion: Although iliac bone graft is considered the gold standard for alveolar cleft repair, it has been observed that it resorbs faster due to its high spongiosus content. This requires extra surgery.

Keywords: Alveolar cleft repair, iliac graft, autogenous graft

100
CUMHURİYETİMİZİN
100.YILI KUTLU OLSUN

TAOMS'23

30. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRESİ

17-21 KASIM 2023

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

SCIENTIFICALLY SUPPORTED BY

INDEX

DAVET MESAJI
PRESIDENTS WELCOME

4-5

KONGRE DÜZENLEME KURULU
COMITTEES

7

BİLİMSEL PROGRAM
SCIENTIFIC PROGRAMME

9-14

SPONSORLAR
SPONSORS

16

SÖZÜ OTURUMLAR
ORAL SESSION

18-30

ULUSLARARASI KONUŞMACILAR
INTERNATIONAL SPEAKERS

31-52

ULUSAL KONUŞMACILAR
NATIONAL SPEAKERS

53-101

5. GENÇ TAOMS SEMPOZYUMU
4th YOUNG TAOMS SYMPOSIUM

102-120

SÖZÜ SUNUMLAR
ORAL PRESENTATIONS

123-206

POSTER SUNUMLARI
POSTER PRESENTATIONS

208-315

SÖZÜ SUNUMLAR
ORAL PRESENTATIONS

OP-032	Ahmet Faruk Derin	154	OP-001	Fatih Oluş	123
OP-019	Ali Dinçer Bağcı	141	OP-053	Furkan Saraçoğlu	175
OP-061	Ali Fattahov	183	OP-025	Gizem Güvenç	147
OP-048	Arman Fahrioğlu	170	OP-016	Gizem Kiraz	138
OP-047	Asim Nuriyev	169	OP-068	Hatice Hoşgör	189
OP-077	Ayşen Çiçek	197	OP-080	Hümeyra Yazar	200
OP-045	Begüm Yener	167	OP-011	Hüseyin Babun	133
OP-039	Berivan Deniz	161	OP-058	İlayda Cansu Aydın	180
OP-082	Berk Satır	202	OP-051	İsmail Burak Halat	173
OP-049	Berkan Duman	171	OP-085	Kadir Cesur	205
OP-021	Berker Doğaner	143	OP-073	Kurt Alexander Schicho	194
OP-057	Berna Çeker	179	OP-026	Kübra Uğurlu	148
OP-072	Betül Gedik	193	OP-020	Kübra Yakut	142
OP-060	Buğra Düç	182	OP-004	Mahide Büşra Başkan	126
OP-022	Cennet Şule Demirezer	144	OP-042	Mahzun Yıldız	164
OP-030	Çiğdem Çetin Genç	152	OP-034	Mehmet Alp Eriş	156
OP-052	Deniz Baran İl	174	OP-023	Mehmet Erdem Parmaksız	145
OP-062	Dilara Parlak	184	OP-031	Mehmet Safa Özyalçın	153
OP-086	Duygu Başeğmez	206	OP-014	Mehmet Sait Şimşek	136
OP-084	Duygu Cendek	204	OP-044	Mehmet Şah Kayabaşı	166
OP-024	Evren Elibol	146	OP-081	Melek Alkap	201
OP-037	Evren Elibol	159	OP-069	Merve Gaye Akgök	190
OP-063	Fahrettin Nelik	185	OP-067	Merve Öztürk Muhtar	188
OP-033	Fatih Girgin	155	OP-083	Muhammed Abdullah Demiralp	203
OP-005	Fatih Kaya	127	OP-003	Muhammed Furkan Yılmaz	125

OP-055	Muhammed Kadir Şevik	177	OP-066	Sezer Özçakır	187
OP-018	Muhammet Ceylan	140	OP-027	Sıla Türkyılmaz Yarımkaale	149
OP-006	Muharrem Ergün Dudak	128	OP-029	Sinan Ala	151
OP-008	Muharrem Ergün Dudak	130	OP-071	Sinem Aksu	192
OP-015	Muhsin Ardiç	137	OP-076	Şeyma Güçlü Ünlü	196
OP-043	Musab Süleyman Kılavuz	165	OP-059	Şiyar Mutlu Gözen	181
OP-075	Mustafa Bilen	195	OP-041	Tuncer Akdoğan	163
OP-046	Nizami Gayıbov	168	OP-078	Tuncer Akdoğan	198
OP-002	Oğuzhan Tapcı	124	OP-079	Turan Öztürk	199
OP-070	Olgun Topal	191	OP-054	Tülay Çilel	176
OP-010	Ömer Faruk Kocamaz	132	OP-036	Uğur Boz	158
OP-017	Raha Akbarihamed	139	OP-056	Ümmügülsüm Özçelik	178
OP-013	Salih Oflioğlu	135	OP-038	Xhini Rizaj	160
OP-009	Sefa Söğütözü	131	OP-064	Yıldız Ünüvar	186
OP-040	Seray Öztürk Kavuncu	162	OP-012	Yunus Çetiner	134
OP-028	Sercan Şenol	150	OP-007	Zeynep Afra Akbıyık Az	129
OP-050	Sezai Çiftçi	172	OP-035	Zeynep Afra Akbıyık Az	157

POSTER SUNUMLAR POSTER PRESENTATIONS

PP-002	Ahmet Berkant Özen	209	PP-077	Dilara Parlak	283
PP-056	Ahmet Berkant Özen	262	PP-079	Dilara Parlak	285
PP-041	Alanur Büyükvardar	247	PP-046	Dilay Cansın İmamoğlu	252
PP-061	Ayşen Çiçek	267	PP-083	Ece Duru	289
PP-106	Ayşenur Sakal	312	PP-008	Ecem Elif Çege	215
PP-087	Batuhan Aydın	293	PP-099	Emel Bulut	305
PP-090	Batuhan Aydın	296	PP-089	Fuat Altuncu	295
PP-092	Batuhan Aydın	298	PP-093	Fuat Altuncu	299
PP-094	Batuhan Aydın	300	PP-064	Gizem Kiraz	270
PP-096	Batuhan Aydın	302	PP-055	Gülşah Yaren Doğan	261
PP-107	Batuhan Aydın	313	PP-076	Hatice Hoşgör	282
PP-109	Batuhan Aydın	315	PP-080	Hatice Hoşgör	286
PP-071	Batuhan Kapaklı	277	PP-095	Hatice Hoşgör	301
PP-075	Batuhan Kapaklı	281	PP-097	Helin Merve Özalp	303
PP-078	Batuhan Kapaklı	284	PP-010	İrfan Üstündağ	217
PP-082	Batuhan Kapaklı	288	PP-014	İrfan Üstündağ	221
PP-091	Batuhan Kapaklı	297	PP-017	İrfan Üstündağ	224
PP-042	Berk Karadeniz	248	PP-018	İrfan Üstündağ	225
PP-033	Büşra Akçay Damar	240	PP-019	İrfan Üstündağ	226
PP-105	Cavad Bahtıyarlı	311	PP-066	İsmail Burak Halat	272
PP-009	Cennet Şule Demirezer	216	PP-067	İsmail Burak Halat	273
PP-037	Cennet Şule Demirezer	244	PP-068	İsmail Burak Halat	274
PP-039	Cennet Şule Demirezer	246	PP-070	İsmail Burak Halat	276
PP-072	Dilara Parlak	278	PP-034	Kübra Yakut	241
PP-073	Dilara Parlak	279	PP-035	Kübra Yakut	242
PP-074	Dilara Parlak	280	PP-036	Kübra Yakut	243

PP-043	Kübra Yakut	249	PP-081	Sinan Ala	287
PP-104	Mahide Büşra Başkan	310	PP-020	Ümit Ertaş	227
PP-044	Mehmet Safa Özyalçın	250	PP-021	Ümit Ertaş	228
PP-050	Mehmet Safa Özyalçın	256	PP-022	Ümit Ertaş	229
PP-051	Mehmet Safa Özyalçın	257	PP-023	Ümit Ertaş	230
PP-052	Mehmet Safa Özyalçın	258	PP-024	Ümit Ertaş	231
PP-108	Melek Alkap	314	PP-025	Ümit Ertaş	232
PP-060	Merve Öztürk Muhtar	266	PP-026	Ümit Ertaş	233
PP-059	Muhammed Furkan Yılmaz	265	PP-027	Ümit Ertaş	234
PP-062	Muhammed Furkan Yılmaz	268	PP-028	Ümit Ertaş	235
PP-003	Muharrem Ergün Dudak	210	PP-029	Ümit Ertaş	236
PP-004	Muharrem Ergün Dudak	211	PP-030	Ümit Ertaş	237
PP-038	Murat Mutlu	245	PP-031	Ümit Ertaş	238
PP-045	Müjde Gürsu	251	PP-032	Ümit Ertaş	239
PP-047	Müjde Gürsu	253	PP-053	Ümit Ertaş	259
PP-001	Nur Efsan Aydın	208	PP-015	Yeşim Eren	222
PP-006	Oğuzhan Tapcı	213	PP-007	Yunus Çetiner	214
PP-005	Oya Törün	212	PP-011	Yunus Çetiner	218
PP-048	Ömer Can Manav	254	PP-012	Yunus Çetiner	219
PP-098	Özgecan Yüceler	304	PP-013	Yunus Çetiner	220
PP-054	Recep Ünal	260	PP-016	Yunus Çetiner	223
PP-049	Sadi Memiş	255	PP-101	Yunus Çetiner	307
PP-057	Sadi Memiş	263	PP-088	Zeynep Naiboğlu	294
PP-058	Sadi Memiş	264	PP-065	Zeynep Türkmen	271
PP-100	Sadi Memiş	306	PP-069	Zeynep Türkmen	275
PP-102	Sadi Memiş	308	PP-084	Zeynep Türkmen	290
PP-103	Sadi Memiş	309	PP-085	Zeynep Türkmen	291
PP-063	Sinan Ala	269	PP-086	Zeynep Türkmen	292

TAOMS

TÜRK ORAL VE MAKSİLLOFASİYAL CERRAHİ DERNEĞİ

www.taoms.org.tr